

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی



زنجیره ی روشنبیری

\*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

\*\*\*

ئیرنست هیمنگواي

# مائاوايی له چهکی

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

[www.araspublisher.com](http://www.araspublisher.com)

ئیرنست هیمنگوای

# مالتاواپی له چهک

عهبدولخالق ئهحمده عزیز

له ئینگلیزیبهوه کردوو بهتی به کوردی

ناوی کتیب: مالتاواپی له چهک- رۆمان  
نووسینی: ئیرنست هیمنگوای  
وه رگیترانی له ئینگلیزیبهوه: عهبدولخالق ئهحمده عزیز  
پیداچوونهوه و بهراوردکردنی: ئازاد همه شریف  
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۱۸  
پیت لیدان: ئاراس ئهکرهه  
دهرهیتانی هونهری: بهدران ئهحمده حهیب  
دهرهیتانی بهرگ: شکار عهفان نه قشبهندی  
نووسینی بهرگ: خوشتنوس محهمده زاده  
ههلهگری: دلاوه صادق ئهمین + شیززاد فهقی ئیسماعیل  
سه رپهرشتیبی چاپ: ئاوه رحمان مهحمود  
تیریتژ: ۱۶۰۰  
چاپی بهکهه - چاپخانهی وهزارهتی پهروهده، ههولیر- ۲۰۰۲  
له کتیبخانهی بهرپهوه بهرایهتی گشتیبی رۆشنیبیری و هونهر له ههولیر ژماره  
(۱۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوهتی

ئهم رۆمانه له دهقه ئینگلیزیبهوه کراوه به کوردی:  
ERNEST HEMINGWAY  
A FAREWELL TO ARMS  
CHARLES SCRIBNER'S SONS, 1969.  
NEWYORK

له ناخیریوتۆخری هاوینی ئه و سالهدا، له خانووی گوندی دهژیاين كه بهرامبهر ئه و رووبار و دهشتهی بن چیايه كه بوو، دهوئاوی رووباره كه پر پلوكه بهرد و خړكه بهرد بوو كه له بهر تيشكى رۆژ سپی و وشك ههنگه پاپوون، رووباره كه روون و تيزره بوو، له جوگه كان شين دهچۆه. له شکر له نزيك خانوه كه وه رەت بوون، له ريگا كه بهره و خوار چوون، تۆزی ژير پييان بلند دهبووه و دهنيشته وه سه ر پهلکی داره كان. قەدی داره كان به كجبار تۆزای بوون و ئەمسال پهلکه كانيان زوو ههله راند و ئيمهش پيپه وى له شکرمان دهبينى به و ريگايه رەت دهبوو. ئه و تۆزه له ژير پييان بلند دهبوو دهنيشته سه ر پهلکی داره كان و به شنه ی با دهله رانه وه و هه لده وه رين. پاش رەتسوونيان ريگا چۆله وۆل بوو و سپی دهچۆه، له گه لا بترازی چی دی لی نه بوو.

ئە و دهشته پر به رووبوم بوو، چه ندين رهزی ميوی لی بوو، له پشت دهشته كه چياي رووتەن و قاوه یی قيت ببوونه وه، له و چيايانه دا شه ر هه لگيرسابوو و شه وان بريسكه ی تۆپه كانمان دهديت، له ناو تاریکی شه ودا دهتگوت هه و ره تریشقه ی هاوینه یه، به لام شه و ه كان فيتك بوون هيچ نيشانه ی تۆف و ره شه با ی لی به دی نه ده كرا.

جار و ابوو له تاریکیدا گوتمان له خشه ی پتي سه ر بازه كان دهبوو كه له نزيك په نجه ره وه رەت ده بوون و تراكتۆریش تۆپه كانيان به وای خۆيان راده كيتشا، به شه و هاتوچۆپه کی گه رم هه بوو و چه ند هيسستريك به ريگا دا دهچوون و سندووقی چهك و جبه خانه يان لی باركرابوو. ئوتومبيله بو ره كان سه ر بازه كانيان هه لگرتسو ئوتومبيله باركراوه به خيوهت داپۆشراوه كانيش به هيتواشی به ريگا جه نجاله كه دا رەت ده بوون. تۆپی گه و ره شيان تيا دا هه بوو به تراكتۆر راده كيشران. لووله دريژه كانی تۆپه كانيش به لقی سه وز داپۆشرا بوون. لقه دار به پهلکه وه له گه ل دارميو به سه ر تراكتۆره كان دادرابوون، له لای ياكوره وهش، له و به ره وه دۆليتك ده بينرا و دارستانیکی شاهه روو له وى بوو، له پشت ئه و تۆپه چيايه کی تر له و به رى رووباره كه وه ديار بوو.

شه ر له سه رگرنتی ئە م چيايه ش كرابوو، به لام هيچ به هيچ نه كرابوو. پايزی له گه ل باران بارين گه لای دارستانى شاهه رووه كه هه لوه رى و لقه كان رووت ببوونه وه، قه ديشيان ره ش داگه رابوون، ره زه كانيش بي هيز ببوون و لقه كانيان رووت ببوونه وه، سه رتا پای گونده كه به و پايزه ته ر و قوراوی و بي گيان مايه وه. سه ر رووباره كه ته م دايجرتسو و په له هه وریش سه ر چياكانی گرتسو وه باوه شی خۆی، ماشينه كانيش قوراويان به سه ر ريگا كه دا په رت ده كرد و سه ر بازه كانيش له شيان هه تا ته وقی سه ريان قوراوی بوو و بگره تفهنگه كانيشيان ته ر ببوون.

هه ره كيتكيان دوو فيشه كدانيان له پيشه وه ی قايشه كانی خۆيان به ستبوو، ئە م ره خته بو ره يان فيشه كدانى قورسى عه يار (٦.٥) ملى تيندا بوو. ئە مانه له ژير

چا كه ته كانيان ده ريۆ قيبوون. جا هه ركه به سه ر ريگا كه دا ده ريۆ شتن ده تگوت مندالی شه ش مانگييه و له سكياندايه.

ئوتومبيلیکی بو رى بچووك به تير تيبه رى. ئە فسه رى له پيشه وه له گه ل لينخوره كه و هى تريش له دوا وه بوون. ئە م ئوتومبيله له ئوتومبيلیکی گه و ره پتر قوراوی په رت ده كرد. يه كى له ئە فسه ره كانى دوا وه كه له نيوان دوو جه نه رالان دانيشتبوو زۆر بچووك و قوته خه بوو. له توانادا نه بوو رووی بيینی، ته نيا سه رى كاسكيتته كه و پشته بارى كه كەى دياربوو. ئە گه ر ئوتومبيلی به و خيرايه يه رەت ببايه. ئە و ره نگ بوو پادشای له ناو بوايه. كه له تۆدين ده ژيا و نزيكه ی هه مسو رۆژ ده هاته ئيره تا له نزيكه وه ئاگاداری روو دوا وه كان بي، كه به ره و خرايى ده چوو، له سه رتا ی زستانه وه بارانیکی زۆر بارى و نه خۆشى كوليراى له گه ل خۆی هينا. پاش ئه و هى ته نيا حه وت هه زار سه ربازی به مه رگ شاد كرد قه لاچۆ كرا.

سالی تائينده سه ركه و تنمان زۆر بوو، چيايه كه ی ئە و ديوی دۆل و لاپالی گرده كه، كه دارستانى شاهه رووی لی رو ابوو، داگيركرا، له و ديو ده شته كه ی بانه كه ی باشووريش سه ركه و تن به ده ست هينرابوو. له مانگی ئابدا له رووباره كه په رينه وه له خانوويك له گۆريزا تۆقره مان گرت، كه كانيبه ك و چه ند دره ختى سي به ردار ده وری باخچه كه ی دا بوو، لايه كى ديواره كه رووه كى (ويستيريای) ئه ر خه وانی به سه ر هه لگه رابوو. شه ر له چياكانى ديكه ش هه لگيرسابوو، كه هه ر ميليك له و تۆه دوور ده بوو. ئە وى شارى كى خۆش بوو خانووه كه ی ئيمه ش زۆر چاك بوو. رووباره كه به ته نيشتمان تيبه ر ده بوو، شاره كه زۆر به جوانى داگيركرا بوو، به لام نه توانرا چياكانى دوا وه داگير بكرى. من زۆر دلخۆش بووم به و هى نه مساوويه كان هه ندى جار ئاره زووی گه رانه و ه يان بو شار هه بوو، ئە گه ر شه ر كۆتايى بي، چونكه به هيچ جو رى شاره كانيان بو ر دوومان نه كرد تا كاولى بكهن، به لام ته نيا هه ندى جينگايان بو مه به ستى سه ربازی خۆيان ده كوتايه وه.

خه لك له شاره كه دا ده ژيان چه ند نه خۆشخانه و چايخانه و تۆپى تيا بوو له لايه كى شه قامه كاندا به قيتى داندرا بوون. دوو سو زانخانه شى تيا بوو يه كيان بو ئە فسه سه ران ئە وى تريش بو سه ربازان. له گه ل كۆتايى هاوین، شه وه فيتك و چياكانى ئە و ديو شاره كه، پرده ئاسنينه كه ی شه مه نده فه ر كه جيتى گولله تۆپه كانى پيتوه بوو، و تپراى تۆنيله كه ی ته ك رووباره كه كه له ئە نجامى شه ريك ته پابوو، دره خته كانى ده وری گۆره پانه كه و ريگا دريژه به دره خت داپۆشرا وه كه كه به ره و گۆره پانه كه ده چوو، ئە مانه و كچانى شار و، تيبه رپوونى پادشاش به ئوتومبيله كه ی كه جار به جار روومان ده ديت به خۆ و لاشه بچووكه مل دريژه كه ی و ريشه خۆ له ميشيبه بزنانيبه كه ی. ئە م هه مووانه و ده ركه و تنى ناو ژوورى خانووه كان كه به بو ر دوومان لاديواريان رووخابوو و پارچه له بخ و

په له بهردی له ناو باخچه و سهر جاده کانت ده دیت. بهرپوه چوونی همسو شتنی بهرپوه پیکي له (کارسو) وای له و پایزه کرد که به ته وای له گه له پایزی پاردا که له گوند ده ژباين جباوازی هبج. ههروه ها شه پش سارد بپوهوه.

دارستانی دارپوه دکانی سهر چپاکه ی پشت شاره که فهوتا، نه و هابینه ی هاتینه شاره که دارستانه که سهوز بوو، به لام ئیستا له کولکه دار و قهده شکاوه کان و زهوییه کی هه لدر او به لاوله هیچی تر نه بوو. له رۆژیکي کۆتایی پایزدا که چوو بومه دارستانی بهرپوه که وه، هه ور سهر چپاکه ی گرت، زۆر به تیژی هات، خۆر پهنگی بووه زهر دیکي ته لڅ. دواي ئه مه هه موو شتنی بۆر داگه را، هه ور ئاسمانی داپوشی له چپاکان وهرهات و کوتوپر تووشی به لا هاتین به لای بهر داگشا، زهوییه رووته ی داپوشی کولکه داره کان سهریان قیت دهر چوو بوو، له سهر توپه کانیش که وتبوو. چهند ریچکه یه ک له ناو بهر که دا هه بوون به ره و ناوده سه کانی پشت سهنگه ره کان چوو بوون.

جاریکی تر، که دابه زیمه شار، ته ماشای بهر بارینم کرد، له په نجه ره ی سۆزانیی ئه فسه ره که نه وه سه بری دهر وه دم ده کرد، که له گه ل براده ریکم دانیش توبوم، دوو پیک ئاره ق و قایی (ئاستیمان) له بهر دم بوو، له په نجه ره وه سه بری دهر وه دم ده کرد، بهر هپواش و کلۆ کلۆ دباره ی، ئیتر زانیمان هه موو شتنی به گویره ی نه وئ سالی به سه رجوو.

چپاکانی سه ره وه ی رووباره که ده ستیان به سه ردا نه گیرا، هیچ چپایی له دواوه ی رووباره که وه داگیر نه کرا. هه مووی بۆ سالی داها توو به جیه پیلران. هاو ریچکه م چاوی به قه شه ی خۆمان که وت، به بهر په نجه ره که وه له سه ر شه قامه که دا، زۆر به ردی به ناو به فراودا دهر وئی. هاو ریچکه م ته قه ی له په نجه ره وه هینا تا سه رنجی بۆ لامان رابکیشی.

قه شه سه ری هه لپری، چاوی به ئیمه که وت، بزه یه کی هاتن؛ هاو ریچکه م هیمایه کی بۆ کرد تا بیته ژوو ره وه. قه شه سه ری له قاند و له رۆباین بهر ده وام بوو. نه وئ شه وئ هه رپشته مان هه بوو، هه موومان پیکه وه بۆی دانیش تین، هه ر یه کی کمان زۆر به په له و به تامه زر وئی هه رپشته که مان ده خوارد، به چه نگال بهر زمان ده کرده وه تا داو داوه به م لاو به ولای چه نگاله که وه داده هاته خوار و پاشان بۆ ناو ده مان شوړمان ده کرده وه، یاخود به ره به ره بهر زمان ده کرده وه و له ناو ده ماندا ده ما ئی، هه ر که سه به خۆی مه ی له که مۆله کالونیه به گیا داپوشراوه که تنی ده کرد، که له ناو جۆلانه یه کی کانزایی

ده هه ژایه وه. هه ریبه که مان به په نجه ی دۆشاومژه که مۆله که مان داده هینایه وه. مه یه که، سه وور و بیگه رد و نازدار بوو که رووده کرا ناو په رداخه که وه، به هه مان ده ست په رداخه که مان هه لده گرت. پاش ناخواردن کاپتن په لاری له قه شه گرتن، کاپتنی هاو ریچم رووی له قه شه کرد، قه شه جاحیل بوو و زوو شهرم دایده گرت، وه کو ئیمه جلی سه ربازی کرد بووه بهر، به لام خاچیکي سه ووری توخی مه خمه لی له سه ره وه ی گیرفانی چاکه ته بۆر که ی بوو، کاپتن، له بهر خاتری من، هه رچه نده جیبی گومانیشه، به ئیستالییه کی له نگه دوا تا به ته وای تیگه م و هیچم له ده ست نه چی.

کاپتن: «قه شه ئیمرۆ له گه ل کچان بوو.»

وای گوت و سه بری من و قه شه ی ده کرد. قه شه شهرم دایگرت، بزه یه کی هاتنی و سه وور هه لگه را و سه ری خۆی له قاند. ئه م کاپتنه زۆر جار ان په لاری له قه شه ده دا.

کاپتن لینی پرسى: «وا نیبه؟ قه شه ئه مرۆ له گه ل کچان نه بووی؟»

قه شه: «نه خیر.»

ئه فسه ره کانی تریش هه وه ستیان به گالته ده هات. کاپتن بهر ده وام بوو گوتی:

«قه شه، خوا هه لئاگرئ، له گه ل کچان نه بوو، هه رگیز له گه ل کچان نیبه!»

بۆ منی روون کرده وه، په رداخه که می برد و پری کرد و ته ماشای نیو چاوی ده کردم، به لام چاوی له قه شه هه لنه گرت.

- «قه شه هه موو ئیواره یی به ک به پینجانه.»

هه موو نه وانه ی له سه ر میتز ده که بوون پیکه نین.

- «تۆ تیگه بشتی؟ قه شه هه موو شه وئ یه ک به پینجانه.» هیمایه کی کرد و به ده نگی بهر ز پیکه نی و قه شه ش ئه مه ی به نوکته وهر گرت.

میجهر: «پاپا حه ز ده کا نه مساوییه کان له شه ی سه رکه ون، نه و (فرانس جۆزیفی) خۆشه وئ. ناحه قی ناگرم پارهی له وئیه بۆ دئ من خوانه ناسم.»

ئه فسه ره ی له قه شه ی پرسى:

«ئه رئ تۆ کتیبی (به رازی ره شت) خویندۆ ته وه؟ دانه یه کت بۆ دینم. ئه م کتیبه بوو باوه ری له ق کردم.» قه شه وه لامی داپوه گوتی:

«ئه مه کتیبیکي پيس و پروپوچه. تۆ له راستیدا حه ز له و کتیبه ناکه ی.»

ئه فسه ره که گوتی:

«زۆر به سووده... ده رباره ی باسوخواسی قه شه کانه. ده که وئیه به ردلت.»

زه رده خه نه یه کم بۆ قه شه کرد نه ویش له به رامبه ر رووناکي مۆمه کانه وه زه رده خه نه یه کی بۆ کردمه وه و گوتی: «تۆش نایخوینیتته وه.»

ئه فسه ره که گوتی: «بۆتی پهیدا ده که م.»

میجهر گوتی: «هه موو خاوه نبیره کان خوانه ناسن. هه رچه نده ش من پروام به (فری ماسون) وه نیبه.»

ئه فسه ره که گوتی:

«من پروام به (فری ماسون) وه هه یه. ریچخراو پیکي مه زنه.» له و کاته وه یه کی هاته ژوو ری. هه ر که ده رگایه که کرایه وه بینیم بهر ده بارئ.

گوتم: «به فریش واهات ئیتر هیرش ناکرئ.»

میجهر: «هه لبه ت هیرش نابئ. پئویسته تۆ مۆله ت وهرگری و بجیته رۆما، ناپۆلی،

سقلیه...»

ئهفسه ره که: «پتویسته سه ری له (ئه مفیلی) بدهی. چهنه کارتیکت پی ددهم. بو مالئه وهمانی بهی. که له (ئه مفیلی)ن. وهکو کوری خویان خوشیان دوتی.»

– «پتویسته بچیته (پالبرمۆ).»

– «دهبن بچیته (کاپری).»

قه شه گوتی: «حهز ده کهم ئه بروزی ببینی و سه ری له مالئه وهمان بدهی که له (کاپراکوتا)ن.»

– «گوئی بگرن. باسی (ئه بروزی) دهکا، ئه وی به فیری لیره زیاتره. ئه و نایه وی جوتیاران ببینی. وازبێن با بچیته ناو جهرگه ی رۆشنیبری و شارستانییهت.»

– «دهبن له زهت له کبزی شوخ وهگرئ. من ناو نیشانی هندی جیگه ی (ناپولی)ت ددهم. کچی جوان و جاحیل. له گه ل دایکیان ها، ها، ها...»

کاپتن دهستی خوی پان کردهوه، په نجه ی گه وری له سه ره وه بوو، په نجه کانی تری په رت کردن هه روهک به وه وی سبیه ری وینه یی دروست بکه ی. سبیه ری دهستی له سه ر دیواره که وه به دیار کهوت. ئه مجارهش به ئیتالییه کی له نگه دهستی به قسه کرد، گوتی: «تۆ وهکو ئه مه ده رۆیت.»

دهستی بو په نجه ی گه وره درێژ کرد.

«وهکو ئه مهش ده گه رپیتته وه.»

په نجه تووته ی خوی گرت هه موویان پیکه نین.

کاپتن گوتی: «سه برکه.» دهستی خوی دیسان پان کردهوه. ئه مجارهش پروناکی مۆمه که سبیه ری دهستی له سه ر دیواره که وه دروست کردهوه. په نجه ی گه وری قیت کردهوه. دهستی پیکه رده وه ئینجا ناوی چوار په نجه که ی تری برد و گوتی:

«سۆتۆتینیه، تینیه، کاپتینۆ، ماگیورۆ، تینیه کولونالۆ. تۆ وهکو سۆتۆتینیه ده رۆیت وهکو تینیه کولونالۆش ده گه رپیتته وه»<sup>(۱)</sup>.

هه موویان پیکه نین. کاپتن زۆر به زمی سه رکه وتوی به په نجه کانی ساز ده کرد. سهیری قه شه ی کرد و هاواری کرد (هه موو شه وی یهک به پیتنه) دیسان هه موویان پیکه نین.

میجهر: «پتویسته هه ر ئیستا مۆلهت وهگری.»

ئهفسه ره که: «زۆر هه زم ده کرد له گه لت بهاتام و هندی شتم نیشان دابی.»

– «که گه راپته وه نامیرتکی قه وانمان بو بینه.»

(۱) ناوی په نجه کان بهم شتیه به یهک له دوی یهک «په نجه ی گه وره، دۆشاومزه، بالابه رزه، براتووته، تووته.» ئه م ناوانه م نه کرد به کوردی چونکه چبزی ئه م یارییه له ناوه ئیتالییه که به تی واته تۆ ئیستا ئهفسه ری (تینیه)ی تا ده گه رپته وه ده بیته به کولونیل.

– «قهوانی خوشترین ئویرا بینه.»

«کارسو بینه.»

– «نا کارسو مه بینه. ئه و ده نه رپیتت.»

– «تۆش هه ز نا که ی وهکو ئه و به رپینی.»

– «ئه و ده نه رپینی پیم گوتی ئه و ده نه رپینی.»

له ناو قاز و قیزی ئه وان ه وه بوو قه شه گوتی: «حهز ده کهم بچیه ئه بروزی. له وی نیچیری باش هه یه. خه لکه کهت ده که ویتته به ر دل. هه رچه نه سارده به لام سووه که ی ساف و وشکه. ده توانی له گه ل مالئه وهمان مینیتته وه. باوکم راوکه رتکی به ناویانگه.»

کاپتن: «بابرۆین. به رله وه ی سۆزانیخانه کان داخرین.»

به قه شه م گوت: «شه و شاد.»

گوتی: «شه و شادتر.»

### 3

کاتن گه رامه وه به ری جهنگ هه ر له شاره که بوین. ژماره ی تۆپه کانی ده ورو به ری شار له جاران پتر ببوون، به هاریش داها تبوو. رهزه کان سه وز بوون و لقی دارمیتوه کانی پۆقه یان دابوو، ده رخته کانی ئه مالا و ئه ولای رینگاش گه لای بچووکیان دابوو، کزه بایه کیش له ده ریا وه ده هات. شاره که و گرد و قه لا کۆنه که ی سه ره وه م بینن له ناو باوه شی ئه و ریزه گرد و چبا که ی ئه و دیو دابوو؛ چباکان بۆر ده چوونه وه و په له یه کی سه وز له لاپالیان دیار بوو. ژماره ی تۆپه کان له شاره که دا له جاران پتر ببوون، چهنه نه خوشخانه ی تازه شی تیا دروست کرابوو. له شه قامه کاند توشی سه ربازی به ریتانی، جار جارهش ئافره تی به ریتانی ده بوین. چهنه خانوویکی تریش به ر ناگری تۆپ که وتبوون. ئه وی رۆژی دنیا گه رم بوو، هه ر ده تگوت به هاره، منیش به کۆلانی که هه ردوولای دارو دره خت بوو، شۆر بوومه وه، دیواره که به هه تا و گه رم داگه رابوو. بۆم ده رکهوت که ئیستاش هه ر له هه مان خانوودا ده ژین، هه موو شتی چۆن له و کاته وه به جیم هیتت وه کو خوی بی ده سکاری ماوه ته وه. ده رگا که له سه ر پشت بوو. سه ربازیکم بینن له سه ر ئه سکمه لی ده ره وه له به ره رۆشک دانیشتبوو، ئوتومبیلیکی فریاگوزاری له لای ده رگای ته نیش و به ر ده رگا وه را وه ستابوو.

کاتن چومه ژووره وه بۆنی کاشییه مه رمه ربیه کانی نه خوشخانه هات، هه موو شتی چۆن بوو هه ر وا مابوو. ته نیا ئه وه نه بیئیمه وا له به هاراین. له ده روازه ی ژووره گه وره که وه سهیری ژووره وه م کرد.

میجهرم بینن له سه ر میزه که ی دانیشتبوو، په نجه ره ی ژووره که کرابوه وه، تیشکی

هه تاوی پیتدا دههاته ژووره وه. ئەو منی نه بیینی، منیش دوودل بووم که ئایا بچمه ژووره وه راپۆرتی پێشکەش بکەم وەیا بۆ قاتی دووهم سەرکەوم و خۆم بشۆم و جله کانم پێکخەم... له دواییدا بپارم دا وەسەرکەوم. ئەو ژووره ی من و رینالدی تبایدا دەژیاين به سەر دهوراویشتی دهشته که پيدا دهروانی. په نچه ركه ی کرابوونه وه، تهخته که م پیکوپیک بوو به په تو داپۆشرا بوو، شته کانم به دیواره که وه هه لئو اسرابوون و ده ماکه گازه که م له ناو ته نه که یه کی لاکیتشه پيدا بوو، تاسه کلاره که م ههر به سهر هه مان سنگۆلکه وه وه بوو، باولی جلكان و پۆتینه زستانیه که م له دامیته تهخته که م بوون، پۆتینه که م له بهر بۆیاخه که ی دهره وشایه وه له سهر باوله که داترابوون. تهنه نگه دوورپیکه ره نه مسابیه که شم به لولو له مه یله و شینه هه شت لایه که و قۆنداخه دهر په رپوه پیکوپیکه له دارگوتیز دروستکراوه که ی به سهره وه ی ههر دوو تهخته که وه به دیواره که وه وه کرابوون. دیتته بیرم دووربینه که ش له ناو باوله کلیلدراوه که دا بوو. رینالدی له سهر تهخته که ی تر خه وتیوو، که گوئی له دهنگی پیم بوو خه بهری بووه وه، هه ستایه وه و گوئی:

«چاوو (١)، چۆنت رابوارد؟»

«یه گجار خۆش»

ته و قه مان کرد و دهستی له مل کردم و ماچی کردم.

گوتم: «تۆف»

گوئی: «تۆ دژونی پتیوسته خۆت بشۆی. بۆ کوئی چووی؟ چیت کرد؟ ههر به کسه ره هه موو شتیکم بۆ بگێره وه.»

«چوومه هه موو شوینی میلانۆ، فلوره نس، رۆما، ناپۆلی، فیلاسان، گیوفانی، میسینا، تۆرمینا...»

«وه کو خشته له بهرت کردوه، ئەری جهره زه بییت کرد؟»

«به لێ»

«له کوئی؟»

«له میلانۆ، مرتی، رۆما، ناپۆلی...»

«بهس، به راستی پیم بلتی کامیان له هه موویان باشتر بوو.»

«ئه وه ی میلانۆ.»

«چونکه ئەوه به رای بیوو. ئەوت له کوئی بیینی؟ له کۆفا؟ بۆ کوئی چوون؟ هه ستان به چی کرد؟ هه موو شتیکم پیم بلتی. هه موو شه وی له گه لی مایته وه؟»

«به لێ.»

(١) چاوو: وشه یه کی ئیتالیه واته رۆژباش. له ئینگلیزییه که و نووسراوه بۆیه نه مکرده به کوردی.

«ئه مانه هه یچ نین. لێره کچی جوانمان هه نه. کچی جوان که پیتستر نه هاتوونه به ره ی جه نکه وه.»

«نازداره!»

«بروام پیم ناکه ی؟ ههر به م پاش نیوه رۆیه ده چین. ئەوجا ده بیینی له شاردا کچی ئینگلیزی جوانمان هه یه. ئیستا من که وتوو مه ته داوی ئەوینی بارکلییه وه. ده تبه م بۆ سهردانیان. له وان هه بارکلی بخوازم.»

«پتیوسته خۆم بشۆم و راپۆرته که م بنوسم. ئیستا کهس له ئیشتا نییه؟»

«له و کاته وه که تۆ رۆیشتی هه یچ شتیکی وامان نه بووه، ته نیا سهر ما بردی، ده ست و پێ شه قبوون له ساردی، زه رتک، سۆزه نه ک، برینی له خۆوه، دهره باریکه و وشکه برینی ناو گه لان. له هه موو هه فته یه کیشدا یه کی ته تلیشه به رد ههر بریندار بووه، که من برینداری شریشمان هه بووه. وه له هه فته ی داها تودا شه ر ده ست پیده کاته وه، له وان هه ده ست پیتکاته وه. وا ده لێن. ئایا خوازیتم بۆ بارکلی پاش شه ر به چاک ده زانی؟»

ئاوم له ته شت ده کرد و گوتم:

«زۆر چاک.»

رینالدی گوئی: «ئه مشه وه ده بی هه موو شتیکت پیم رابگه ییم. ئیستا ده چم سهرخه وی ده شکینم تا بۆ بارکلی تاسولوس بم.»

منیش کورته ک و کراسه که م له بهر کرده وه، به ئاوی ساردی ناو ته شته که خۆم شوشته. کاتی خۆم به خاوی وشک کرده وه، چاویکم به ژووره که خشان، له په نچه ره که وه سه یری دهره وه م کرد، سه یری رینالدیشم کرد، ئەو له سهر شوینه که ی خۆی پالکه وتیوو. چاوی خۆی لیکنا بوون، زۆر جوان دههاته بهرچاو، هاوته مه نم بوو، له (ئه مالفی) یه وه هاتبوو هه زی له نژادری ده کرد، زۆر برادهری یه کتری بووین. له و کاته ی سه یرم ده کرد چاوی خۆی هه لێنا.

«پارهت هه یه؟»

«به لێ.»

«په نجا لیرم به قهرز بدی.»

دهستی خۆم وشک کرده وه، جیزدانه بچوکه که م له گیرفانی کورته که که م دهره یینا، که به دیواره که وه هه لئو اسرابوو. رینالدی پیم ئەوه ی له جیگه ی خۆی هه لبستیته وه لیبی وه رگرت، له گیرفانی پانتۆلی دانا، بزیه کی هاتی گوئی:

«ده بی و بۆ بارکلی دهربخه م که خاوه ن پاره و تیرم، تۆ گه وره ترین و باشته رین برادهری و په ناگه ی دارایی منی.»

گوتم: «برۆ جه هه نم!»

ئه وی شه وی، له گه ل هاو ریبیان که ناغان ده خوارد، له ته ک فه شه دانیشتبووم، ئەو زۆر

ناتومیډ بوو له پر ههستی بهنازار کرد. دل بریندار بوو، بهووی نهچووومه نهبروزی. بو اوکی نووسیبوو که من دهچمه نهوئ باوکیشی تهدارهکی پیشسوازیکردمی ناماده کردبوو. منیش بهقهدهر نهووه پهشیمانی دایگرتم وه خوشم تینهگهیشتم بو نهچووم. خوځم نهموست بچم وه ههولم دا نهووه روون بکهمووه، له بهر ئیشیک دهوایه ئیشی تر بکهم له کورتاییدا هاته رایین و لیم تینگهیشتم که بهراستی ویستوومه بچم، بهوه ههموو شتی گهراوه باری جارانی. زورم خواردهووه پاشان قاوه و (ستریگا)م خواردهوه. بهسهرخوئی نهووه روون کردهوه که چوځ نهو شتانه نهنجام نادهین، که خوځمان دهمانهوی. ههراگیز نهو شتانه ناکهین.

ههردوو کمان قسهمان دهکرد، نهوانی تریش کهوتیبونه مشت و مړهوه. پر بهدل ویستم بچمه (نهبروزی)، من نهچوومه هیچ شوئینی لهو شوئینانهی شهخته شهقامهکانی وهک ئاسن رهق کردبوو، نهو شوئینانهی که سارد و بیگهرد و ههوا وشک بوون و بهفریش وشک و پرووشهیی بوو شوئین پیتی کهرویشکانی لهسهه دهینرا. جووتیارکانیش شهپقهکانیان لهسهه دهکردهوه و بهنازناوی (لورد) ریزیان لی دهنای و نیچیری باشی لی دهستگیر دهکرا. من نهچوومه هیچ شوئینی لهو شوئینانه، بهلکو چومهته خانه و مهیخانه بهدووکهل قانگدراوهکان؛ که ژوورهکان له پیش چاوت دهسووران، دهوویا تهماشای دیوارهکهت بکردبايه تا راتگرتبايه. شهوان بهسهرخوئی لهنیو جیگا دهبووین و دهترانی ههموو شتی که لهبهردهستایه. نهو جوځه ناموئی کاتی و اگاهاتنهوه بی نهووی بزانی کیت لهگهلهدا بووه، نهو دنیایه ناراستههی که لهناو تاریکیدا بهجوئی دلبروینه که بهبی نهووی بزانی و گوئی بی بدهی بخرتنه باوهشی شهوانه و، ناچار دهووی جاریکی دی سههلهنوئ خوځت لهوه دلنیا بکهیت که نهووه ههموو شتی که لهو ژبانه و ههراگیز بههیچ نهدهیت. کوتوپر گرینگیست بهزور شت دهدا، بهنووستن، خه بهریونهوه، لهگهله نهو کردهوه، ههندی جار بهیانان، نهو ههمووی لهو بوونه ئوغریان کردهوه. ههموو شتی توندوتیژ و رهق و ئاشکرایه، جار بهجار مشتومر لهسهه نرخ دهقهوما، ههندی جاریش هیشتا خوئی و خوشه ویستی و فینکاتی و چاشت و فرهوینی تیاوو، ههندی جاریش خوئی نهدهما و باختیار دهووی بچیته سهه شهقامهکان. بهلام ههردم روژیکی تر دهستی پییده کردهوه پاشان شهوی تری بهدواوه هه دههات.

ویستم دهراری شهو قسه بکهم و جیاوازی نیوان شهو و روژ دیاربخهه. نهوه بلیم چوځ شهو له روژ چاکتره، ههراچنده روژ له شهو زور بیگهرد و سارتره. بهلام نهمتوانی نهوه بدرکیتیم. ههروهکو ئیستاش ناتوانم باسی بکهه. بهلام خوځ گهر توش شهوگاری وات بهسهه بریدی تو دهنانی. نهو شتی وای نهدیوه. بهلام نهو تینگهیشتم که لهراستیدا ویستوومه بچمه نهبروزی، بهلام نهچووم. ئیمه برادههی یهکتری بووین، له زور شت زهوقمان وهکو بهک لهگهله شتی له بهکتری جیا، نهو ههردم دهزانی من چ نازانم

و، ههراکتی فیبری بووم، توانای له بیگردنم ههیه. بهلام نهووی نهمدهزانی پاشان فیبری دهبووم. تا نهو کاته، که ههموومان نامان خوارد، جهمه نانهکه دوایی هات مشت و مړ بهردهوام بوو، ئیمه ههردوو کمان لهقسه وهستاین.

کاپتن هاواری کرد:

«قهشه بی که یفه، قهشه بی که یفه، قهشه بی که یفه.»

قهشه: «به که یفم.»

کاپتن: «قهشه بی که یفه. قهشه دهیهوئ نه مساوییهکان سههکهون.»

خه لکه که گوئیان بو کاپتن رادیرابوو.

قهشه سههری خوئی لهقاند و گوئی: «نهخیر»

- «قهشه دهیهوئ ئیمه ههراگیز هیترش نهکهین. ناتوهی ئیمه ههراگیز ههلمت بههین؟ وانیهه؟»

- «نهخیر، مادام شهه ههیه بهپتویستی دهزانم ههلمت بههین.»

- «دهبی هیترش بههین، ههرا هیترش دههین.»

قهشه سههری خوئی لهقاند.

کاپتن گوئی: «لیبی گهری، قسهکانی له جین.»

- «ههرا چوئی بی نهو هیچی پی ناکری.»

نهوهی گوت و ههموو ههستانه سهه پی و میزه که یان بهجیهیشت.

#### 4

تویی ناو باخچهی ته نیشتمان بهیانی و اگای هینام و، تیشکی روژم بیینی له په نجه رهوه دههاته ژوورهوه. چوومه بهر په نجه رهوه ته ماشای دهردهم کرد. ریتچکه چهو پتیه کراوه که شیدار بوو گیاش بهخوناو تهه بیوو. تویه که دوو جار لرمه ی هات، لهگهله ههرا لرمه بی ههواهی که بههیز ههلی کرد و په نجه ره که ی ههژاند و بهشی پیشه وهی بیجامه که ی پیکدادایه وه. تویه کانم لی دیار نه بوون. بهلام گولله تویه کان راسته وخو بهسهه سههرا مان تیددهه پیرین. بوونیان لهوئ شتی که نارحمت بوو، بهلام بهوه دلمان خوځ بوو که له چه شنی زور گهوره نه بوون. که سههیری دهردهم کرد، لهناو باخچه که گویم لههژدهی تر تلهیهک بوو بهر تیه که دا دهرویی، جلهکانم کرده بهر، دابهزیه خوارهوه. ههندی قاوه له ناندین خوارهوه و چوومه گهراج. ده ئوتومبیل له ژیر په سارگه درتیه که ریز بیووون. نهوانه ئوتومبیلی فریاگوزاری نه فره جای لموز پانی رهنگ بوو و دهکو ماشینی باره لگر دروست کرابوون. فیهه رهکان له گویره پانی گهراج که خهریکی چاک کردهوهی یه کیکیان بوون. سیتی تریش لهسهه چیاکاندا له نزیک بنکهی تیمارگه ری بوون. له

فیهته ریکم پرسى:

- «ئەرى ئەوان قەت تۆیخانە کائامانیاں کوتاوە تەووە؟»

- «ئەخیر سینیۆر تینیتە، ئەو گەردە بچکۆلە یە ئەوانى پاراستووە.»

- «ئیشتان چۆنە؟»

- «زۆر خراپ نییە. ئەم ئوتومبیلە باش نییە. بەلام ئەوانى تر ئیش دەکەن.»

فیهته رەگە لەکار وەستا و زەردەخەنە یەکی هاتى و گوتى:

«مۆلەتت وەرگرتیو؟»

- «بەلى.»

دەستى بە بەدەلە کە یەو سەریبەو و گەزەبەو و گوتى:

«کاتیکی خۆشت رابوارد؟»

ئەوانى تریش گەزەبەو.

گوتم: «باش بوو. ئەرى ئەم ئوتومبیلە چیبەتی؟»

- «باش نییە، کونیکى دەگری، کونیکى تری تى دەبى؟» (۱)

- «ئىستا چیبەتی؟»

- «پتویستی بەرینگی (۲) تازە یە.»

بەجیم هیشتان کار بکەن. ئوتومبیلە کە پروتکراو و بەتال دياربوو، مەکیه کە یە کرابوووە و پارچەکانى لەسەر دەزگای (۳) ئیشکردن پەرتویلاو بسوونەو، چوومە گەراجە کە، لەئێر پارچە کە یە کە یە کە سەبى ئوتومبیلە کانم کرد. تا رادەبى چاک بوون، هەندیکیان تازە شوشترابوون، ئەوانى تریش تۆزای بوون، بەوردى چاوم بەتایەکانیان خشانند. تا بزاتم چ جىتى دراوہ یان بەرد هەلى زرانووہ. هەموو شتى ریکوپىک بوو. ئەوہم بۆ دەرکەوت، کە لە لىترە بى یان لىترە نەبى هىچ جىاوازی نییە. بىرم لەدۆخى ئوتومبیلەکان و دەستکەوتنى پىداوئىستىیەکانیان و ریکوپىکى گواستەوہى برىندارەکان لەبەنگەکانى بەرايىیەو بەبەنگەکانى دواوہ و دواى ئەمەش دابەشکردنیاں بەسەر نەخوشخانە ديارکراوہکانیان لەسەر راپۆرتەکانیانم دەکردوہ. ئەمانە تا رادەبەکی زۆر لە ئەستۆزى مندا بوون. ئاشکرايە بوون و نەبوونم هىچ گىروگرتى پەیدا نەدەکرد. لە وەستای فیهته رەکانم پرسى:

«چى وای تىدا نەما توشى دەردەسەریمان بکات؟»

(۱) لە ئینگلیزییە کە دەلى شتى لەدواى شت پتویستە.

(۲) رینگ: مەبەست (ئەلقەبە) نەک Wheel.

(۳) دەزگا: مێزى ئیش کردن.

- «نەخیر، سینیۆر تینیتە.»

- «وئىستگای گازۆلین لە کوپىە؟»

- «هەر لەشۆین خۆبەتى.»

گەرمامەوہ خانووہ کە، فنجانبىکی تر قاوہم لەسەر مێزى نانخواردن خواردوہ. رەنگى قاوہ کە قاوہبىیە کى کال بوو. بەشیرى پەیت شیرین کرابوو. لەودىو پەنجەرە کەوہ بەیانىیە کى خۆشى بەهارى بوو. سەرايى بۆنىکی وشک بەبەر کە پومدا هات، ئەمەش وای بۆ دەرخستىم کە ئەمۆر دۇنيا گەرم دەبى. ئەو رۆژە چوومە بەنگەکانى سەرچىا پاش نیوہ رۆبە کى درەنگ گەرمامەوہ شارە کە. هەر کە لەوئى نەبووم وا پىدەچوو هەموو شتى بەرپۆکوپىکی رۆبىشتىت. بىستىم هیرش دەست پىدەکرتىوہ. ئەو تىپەى ئىمە خزمەتمان تىای دەکرد لەناوچە بەرزەکانى لای رووبارە کەوہ دەست بەهیرش دەکا. کاپتن پىی گوتى دەبى لەکاتى هیرش کردندا من چاودىزى بەنگەکان بەکم. وا دانرابوو کە لە شۆنىتىکی تەنگەبەرى رووبارە کەوہ بەپە پىنەوہ و لەناوچە گەردەلانىیەکان پەرتویلاو بىنەوہ. ئوتومبیلەکانىش دەبوايە لەبەنگە داپۆشراوہکان پىارترىن و لەزىکترىن شۆنىتى رووبارە کەوہ بن. شتىکی ئاسايىیە، دەبوايە ئەم بەنگانە لەلایەن پىادەوہ دەستنىشان کرابان، بەلام دەبوايە ئىمە ئىشە کەمان راپەراندبايە. ئەم کارەش شتى بوو لەو شتانەى وات لى دەکەن کە هەستى ساختەيى سەربازى لەگىانت برىسکىنى.

زۆر پىس و دژون بووم. بۆ خۆشوشتن سەرکەوتە سەرەوہ. چوومە ژوورە کەم رینالدى لەسەر تەختە کە یە دانىشتبوو، دانەبى کتیبى (هۆگۆ) لەبارەى رۆمانى ئىنگلیزییەوہ بەدەستەوہ بوو. جلى لەبەر کردبوو. پۆتبنە رەشەکانى لە پىدا بوو، قژى دەبرىسکايەوہ. کە منى بىنى گوتى:

«دەرفەتە، تۆ لەگەلما دىی بۆ دىتنى بارکلى.»

- «نەخیر»

- «بەلى تکايە لەگەلم وەرە و یارمە تىم بە کارى تىبکەم.»

- «باشە، چاوەرئى کە تا خۆم ریک دەخەم.»

- «خۆت بشۆ و هەر بەم جلا نە وەرە.»

خۆم شوشت، قژم شانە کرد، کەوتىنە رى...

رینالدى گوتى:

«تاوئى چاوەرئى کە، دەبى سەر و پىک بەخۆبەوہ.»

باولە کە یە کردەوہ بوتلىکی دەرھىنا. گوتم:

«خۆ، سترىگا نییە؟»

گوتى: «نەخیر، گراپايە.»



«زۆر باشه.»

دوو پیتیکی تیکرد. ههلمان گرتن. پهنجهی گهوره مان بهرز ببوه وه. گراپاکه زۆر بههتیز بوو.

«پیتیکی تریش.»

گوتم: «قهی ناکا»

سهرو پیتیکی دووهمی گراپامان خواردهوه.

«رینالدى بوتلهكهی له لا دانا، له پیتیلکهکه دابهزینه خوارهوه. شار بۆ رویشتن گهرم بوو، خۆر خهريك بوو ئاوابی. ئەمهش دیمه نیتیکی دلکهره وه بوو.

نه خوشخانهی بهریتانی فیلایهکی گهوره بوو، ئەلمانیهکان پیتش شه پ دوستیان کردبوو. بارکلی له باخچه که دا بوو. سسته ریتیکی تری له گه لا بوو. جله سپیه یهک تهرزیهه کانیانمان له که لینی درهخته کان بینی. بهرهو لایان چووین. رینالدى سلای لى کردن، منیش به نهرمی سلای لى کردن. بارکلی گوتی: «خۆشحالم به دیدهنیت. خۆ تۆ ئیتالی نیت، وا نییه.»

«تۆه، نه خیر.»

رینالدى له گه ل سسته ره که ی تر که وتبووه قسان و پیده که نین.

«شتیکی سهیره! چۆنه له ناو سوپای ئیتالی دای؟»

«له راستیدا له ریزی سوپا نیم. له گه ل تیبی فریاگوزاریم.»

«زۆر سهیره، ئه رى بۆ ئه و کارهت هه لێژاردووه؟»

«خۆشمان نازانم، هه میشه هه موو شتی روونکردنه وه ی نییه.»

«تۆ، چۆن هه یج نییه، وا تیده گه م که ده بی هۆی هه بی.»

«ئهم قسه یهت زۆر ته وا وه.»

«ده توانین به م شیهیه له قسه کاتمان به رده وام بین.»

گوتم: «نه خیر»

«ئهمه دهره ته. وا نییه؟»

له بارکلیم پرسى: «ئهم گۆپاله چیه به دهسته وه یه؟»

بارکلی کچیتکی تا بلتی که له گه ت بوو، جلیکی وای له بهر بوو، وای بۆ چووم جلی سسته ران بى، قز کالی به روخسار رهنگ گهنم چاوه کانی خۆ له میتشی بوون، زۆر جوان هاته خه یالم، گۆپالیتیکی له پشه ی دارخورمای (راتان) ی<sup>(۱)</sup> دروست کراو و له چهرم گیراوی به دهسته وه بوو که له قامچی بوو که شوشه ی مندالانی ده کرد.

(۱) راتان: جۆره دارخورماییکه له رۆژهه لاتى هیندا ده روئ.

«ئهم گۆپاله یادگاری لاویکه پار له شهردا کوژراوه»

«زۆر به داخه وه.»

«گه نجیتیکی کۆک بوو، بریار بوو بمخوای به لام له شه ری (سۆم) دا کوژرا.»

«شه ریتیکی توندوتیژ بوو.»

«له وى بووى؟»

«نه خیر، ته نیا گوتم لى بووه، هه یج شه ریتیکی تری وهک ئه و شه ره چه په له لیره رووی نه داوه. ئه وان ئه و گۆپاله یان بۆ ناردووم، دایکی له گه ل جل و بزگوری بۆ ناردووم.»

«ماوه ی ده زگیرانیتان زۆری خایاند؟»

«هه شت سال. ئیمه پیکه وه گوره بووین.»

«له بهرچی زماوه ندتان نه گپرا؟»

«نازانم من گیل بووم، ئه گینا ئه متوانی به هه ر جوړی بوايه ئه م کاره م راپه راندبايه، له و باوه رده دا بووم که ئاکامیتی خراپی بۆ ئه و بی؟»

«تیکه یه شتم.»

«که ست له ژیانتا خۆش ویستوه؟»

گوتم: «نه خیر.»

له سه ر سه نده لیب دانیشتبووین. ته ماشایم کرد. گوتم: «پرچت زۆر جوانه»

«دلته ده یگرئ؟»

«زۆر زۆر»

«که جوانه مه رگ بوو خه ریک بوو به ته واوی ببیرم.»

«نه که ی ببیری.»

«ویستم شتیکی بۆ بکه م. خۆ تۆ ده بینی گوتم به هه یج شتیکی تر نه داوه. ده یتوانی هه موو شتیکم لى داوا بکا. ده یتوانی هه ر شتیکی لیم بوو یستبايه به ده ستی بیتی، گه ر بمزانیایه، ده بوايه زماوه ندمان گپرا بایه وه یا شتی ترم کردبايه. من ئیستا وا ئه و هه موو شته ده زانم. به لام ئه و کاته ی ویستی بچی بۆ شه ر من پیم نه زانی.»

هه یج نه گوت.

«ئه و کات هه یج شتیکم نه ده زانی، وام ده زانی بۆ ئه و ئه مه شتیکی خراپ ده بی.»

له و باوه رده بووم ئه و ناتوانی به رگه ی ژیانى شه ر بگرئ له ئه نجامدا به مه رگ شاد بوو و هه موو شتیکم کۆتایی پی هات.»

«ئهم زانیوه.»

«تۆه، به لى ئه مه کۆتایییه که ی بوو.»

تهماشای رینالدیمان کرد. له گه‌ل سسته‌ره‌که‌ی تر که وتبووه قسه‌وه.

پرسیم: «ناوی چیبیه؟»

- «فیرگسۆن. هیلین فیرگسۆن. هاوړتیکه‌ت دکتۆزه، وانیبیه؟»

- «به‌لئ، دکتۆزیکه‌ی باشه.»

- «ئهمه‌ ږیکه‌وته. به‌ده‌گمه‌ن له شوینیکه‌ی وا نزیک له به‌روه‌ه چاومان به‌به‌کیتکی باش بکه‌وئ. وانیبیه؟»

- «راسته.»

گوتی: «به‌ره‌یه‌کی تروها‌ته. به‌لام زۆر جوانه. چ هیرشئ ده‌کړئ؟»

«به‌لئ.»

- «ئهو کات ده‌بئ کار بکه‌ین، هه‌رچه‌ند ئیستا بئ کارین.»

- «له‌میژه‌ سسته‌ری؟»

- «له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه<sup>(۱)</sup>»

که ئهو چوو بۆ شه‌ږ دپته‌ بیرم بیریکی پوچ هاته‌ می‌شکم. له‌و باوه‌ږه‌ بووم که دپته‌ ئهو نه‌خوشخانه‌ی منی تیام، وای بۆ چووم، که به‌ شیر بریندار بووه و سه‌ریشی شاشی لئ به‌ستراوه. و دیا گولله‌یه‌کی به‌شان که‌وتووه. شتیکی ئه‌ندیشه‌ییبیه.»

گوتم: «به‌ره‌یه‌کی ئه‌ندیشه‌ییبیه.»

- «به‌لئ، خه‌لک وه‌ تیناگه‌ن که‌ فه‌ره‌نسا له‌ چ باریکدا‌یه. ئه‌گه‌ر تیکه‌یشتیان ئهم‌ کوشناره‌ به‌رده‌وام نه‌ده‌بوو. ئهو به‌ شیر بریندار نه‌بوو به‌لکو نارنجوکیان پئ دادابوو په‌ل په‌ل ببوو.»

نقهم لئوه‌ نه‌هات.

- «له‌و باوه‌ږه‌ی شه‌ږ به‌رده‌وام بئ؟»

- «نه‌خپئ»

- «چ ده‌یوه‌ستینئ؟»

- «ده‌بئ له‌لاین بشکئ.»

- «ئیمه‌ ده‌شکئین. ئیمه‌ له‌ فه‌ره‌نسا ده‌شکئین، ئه‌وان ناتوانن له‌شه‌ږ به‌رده‌وام بن و قه‌سایخانه‌یه‌کی وه‌کو (سووم) دروست بکه‌ن و نه‌شکئین.»

گوتم: «لیره‌ ناشکئین.»

- «له‌و باوه‌ږه‌ نیی؟»

- «نه‌خپئ، ئه‌وان پار هاوینئ دکریکی چاکیان پئ کردن.»

(۱) له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه: واته‌ کو‌تایی سالی ۱۹۱۵.

گوتی: «له‌وانه‌یه‌ ئه‌وان بشکئین. هه‌موو که‌س ږه‌نگه‌ بشکئ.»

- «ئهلما نیبیه‌کانیش.»

گوتی: «نه‌خپئ، له‌و باوه‌ږه‌ نیم.»

له‌پاشا چوونیه‌ لای رینالدی و فیرگسۆن.

رینالدی به‌ئینگلیزی له‌ فیرگسۆنی پرسى:

- «ئیتالیات خو‌ش ده‌وئ؟»

- «یه‌گجار»

رینالدی سه‌ری خو‌ی له‌قاند گوتی:

«تئ نه‌گه‌یستم.»

قسه‌که‌ی فیرگسۆنم کرده‌ ئیتالی گوتم:

«AAbbanze bene»

سه‌ری خو‌ی له‌قاند.

- «زۆر باش نیبیه. ئینگلتیره‌ت خو‌ش ده‌وئ؟»

- «زۆر نا، من سکوتله‌ندیم. ده‌زانئ؟»

رینالدی به‌خه‌یالی ږو‌یشتوووه‌ سه‌یری منی ده‌کرد. به‌ئیتالی گوتم:

- «ئهو سکوتله‌ندییه. سکوتله‌ندای له‌ ئینگلتیره‌ خو‌شتر ده‌وئ.»

- «به‌لام سکوتله‌ندا به‌ریتانیا‌یه.»

ئهم‌ ده‌سته‌واژه‌یهم بۆ فیرگسۆن په‌رچه‌قه‌کرد.

فیرگسۆن: «Pas encore»

- «به‌راستی نا؟»

- «نه‌خپئ، ئیمه‌ ئینگلیزمان خو‌ش ناوئ»<sup>(۱)</sup>

- «هه‌رگیز ئینگلیزان خو‌ش ناوئ؟ (بارکلی) شت خو‌ش ناوئ؟»

- «ئاه، ئهمه‌ جیاوازه. نابئ هه‌موو شتئ وه‌کو یه‌ک لئیک به‌دینه‌وه.» پاش ماوه‌یه‌ک

شه‌وشادیمان له‌یه‌که‌تری کرد و به‌جیمان هیشتان و گه‌راینه‌وه‌ مال. رینالدی گوتی:

- «بارکلی تو‌ی له‌من به‌دل‌تیره. ئه‌وه‌ زۆر ئاشکرایه. به‌لام کیژۆله‌ سکوتله‌ندییه‌که‌

زۆر جوانه.»

(۱) فیرگسۆن که‌ ده‌لئ ږقی له‌ ئینگلیزه‌ مه‌به‌ستی ده‌وله‌تی به‌ریتانیا‌یه‌ چونکه‌ به‌ریتانیا ولاته‌که‌ی ئه‌وانئ داگیرکردوووه‌ که‌ (سکوتله‌ندا) یه‌ به‌ شتیک له‌ به‌ریتانیا‌ی گه‌وره‌ی داده‌نئ. وه‌ گه‌لی سکوتله‌ندا چنده‌ها ساله‌ خه‌بات ده‌کا تا له‌ژیر چه‌پوکی به‌ریتانیا ږگاری بئ به‌سه‌رۆکایه‌تی (سوای نه‌ئینی ئیرله‌ندی) ږۆژ نیبیه‌ ده‌ست له‌ سوای داگیرکه‌ر نه‌وه‌شئین.

گوتم: «زۆر» خۆشم درکم بهوه کرد «تۆ تهوت خۆش تهوئ؟»  
 رینالیدی گوتمی: «نهخپتر.»

5

پاش نیوه روژی رۆژی دوایی جارێکی تر چوممهوه سهردانی خانم بارکلی. له ناو باخچهکه دانه نیشتبوو. منبش چوممه ده رگای لاتهنیشتیایی باله خانه که که ئوتومبیله کانی فریاگوزاری له بهردهم پراوه وستا. له ژوووه سه روکی سسته رانم بینی پیتی راگه یاندم که خانم بارکلی نۆزه ئیشیه تی. (ئیمرو شه دهستی پیکردۆتهوه) منبش گوتم ده زانم.

گوتمی: «تۆ ئه مریکی له سوپای ئیبتالی؟»

- «به ئی.»

«چۆن وا هات ئه ممه بکهی؟ بۆچی نه هاتییبه ریزی ئیمه و له گه ل ئیمه مانان بی؟»

- «نازانم ده توانم ئیستا که بیمه ریزه وه؟»

- «به داخه وه پیم بلتی بۆچی چوویمته ریزی ئیبتالییه کانه وه؟»

گوتم: «له ئیبتالی بووم. ئیبتالی ده زانی.»

گوتمی: «ئوه! من تازه به تازه وا فیری دهیم. زمانیکی خۆشه.»

- «هه ندی کهس ده ئین، ده توانی له ماوهی دوو ههفته فیر بی.»

- «پهه، ئه و من له دوو ههفته دا فیری نه بووم، گهرچی وا بۆ چه ند مانگی ده چی دهیخوینم. گهر مه به سست دیتنی کاترینه ده توانی دوای سه عات جهوت بیی ئه و کات دهستی به رده بی. به لام نه کهی کۆمه له ئیبتالییه که له گه ل خۆت بیی.»

- «ته نه نه ت له بهر خاتری زمانه خۆشه کانیشیان.»

- «نه خپتر، ته نه نه ت له بهر جله سه ریا زییه جوانه کانیشیان.»

گوتم: «ئیبواره ت شاد.»

- «ریقیدرسی تینیتته.»

- «ریقیدرا.»

منبش خوا حافیزم لی کرد و چوممه ده روه. زۆر زه حمه ته وه کو ئیبتالیان خوا حافیزی له بیانیان بکهی بی ئه وهی نه شیتوی. وا تینگه بیبووم که مالئاوایی ئیبتالی هه رگیز بۆ ناردنه ده روه به کارتی (۲).

ژووهره که گهرم بوو، منبش چوو بوومه سه ر رووباره که و تا سه ری پرده کهی (پلافا)

(۲) مه به ست له بهر قورسی زه حمه تی خوا حافیز کردنه به ئیبتالی. که غهیره ئیبتالییه کان به ئاسانی فیری نابن.

چوم. بریار وا بوو هپرش له ویتوه ده ست پی بکات. سالی پار چوونه پیتش له ناوچهی ئه وه بهر زۆر سته م بوو. چونکه تا که رینگایی له وئ هه بوو. ئه ویش داده کشایه خواره وه به ره و پردی که له ک ده چوو، به درتایی به ک میل له ژیر ره حمه تی گری تۆپه کاند بوو. سه ره رای ئه وه ش پردی که له ک ئه وه نده فراوان نه بوو، تا هه موو گواستراوه کان واته سه ربا ز و ئوتومبیله کان بۆ هپرش به پۆسته یی هه لگرئ. نه مساو بییه کان ده یان توانی ئه و ناوه به خوینی کوژراو سوور بکه ن، به لام ئیبتالییه کان له رینگایه کی بچووک له وه به ری رووباره که وه په رته یان کرد و میل و نیوتیکیان له به ری نه مساو بییه کان گرت.

ئه وئ جیگایه کی سه خت بوو. نه ده بو نه مساو بییه کان لی بکه پین ئه وئ داگیر بکه ن، وای بۆ چوم که ئه مه چا و لیتۆشینیکی هاو به شی بوو. چونکه سه ری پرده که و ئه ولای رووباره که هه ر به ده ست نه مساو بییه کانه وه ما بوو؛ مه تار تیزه کانیان له سه ر گرده کان بوو چه ند یار ده یی له ئیبتالییه کانه وه دوور بوو. ئه م شوتنه وه ختی خۆی شارۆچکه یه ک بوو، به لام هه مووی بۆته په له به رد، ئه وهی له وئ ما بوو، پاشما وهی ئیستا که به کی شه مه نده فر و پردیکی جیگیر که نه ده تواندرا جارێکی تر به کار بیته وه چونکه له بهر چاوان بوو.

ملی رینگا ته سه که که م گرت بهر به ره و رووباره که چوم، ئوتومبیله که م له بنکه یی به جیته یشت، له ژیر گرده که وه. له پرده که له که که په ریمه وه که چیا به که په نای لی کرد بوو. به نا و مه تار تیزه کانی ناو شارۆچکه خاپوور کرا وه که به لیتواری هه ل دتیزه که وه رویشتم، سه ربا زه کان هه موویان له ناو قۆرته کاند بوون. چه ند ریزی رۆکیت بۆ به هانا که به شتی تۆپ داندرابوون، وه یا له کاتی پچرانی ته لی ته له فۆن وه کو نیشانه به کار به یترین. به ری شه ر ئارام، گهرم و پیس بوو. سه یری هیله کانی به ری نه مساو بییه کانم کرد، که س دیار نه بوو. له گه ل کاپتنی ناو قۆرتیک خوار دمه وه که له ناو دا لده که وه ناسیم، به سه ر پرده که دا گه رامه وه.

رینگایه کی فراوانی نوئ خه ریک بوو ته واو بیی، له ویش پیچ پیچ سه رده که وه سه ر، به ره و پرده که داده کشا، هه رکاتی ئه م رینگایه ته واو بیی هپرش ده ست پیتده کرى. ئه م رینگایه به ناو دار ستاندا به لۆفه ی تیز ده هاته خواره وه. بریار وا بوو کاتی هپرش هه موو شتی به سه ر ئه م رینگایه نو یه ده رچوویا به و تر یله به تاله کان و عاره بانه کان و ئوتومبیله فریاگوزاره به باره کان و هه موو شتیکی گواستنه وه ها تیا به سه ر رینگا نو یه که. بنکه پزیشکییه که له به ری نه مساو بییه کان و له وه به ری رووباره که و، له ژیر لیتواری گرده که بوو، ده سه به ره هه لگره کانیس ده بوایه برینداره کانیان له پردی که له که که به پیه پته وه. ئه گه ر هپرش ده ست پی بکات هه ر به م شتیه ده یی. به درتایی میلی و هیا زیار له رینگا تازه که، کاتی هپرش ده ست پی بکا تا راسته رتیه که ده که ویتته ژیر ئاگری تۆپه کانی نه مساو بییه کان. وا دیار بوو فه رته نه یی بقه ومی. په نایه ک بۆ ئوتومبیله کان دۆزییه وه تا ئوتومبیله کانی تیا دا پیا رتیزری. پاش ئه وهی ناوچه به ده که ده برن، ده توانن چا وه پتی برینداره کان بکهی که به پرده که ده یان په رینه وه. چه زم کرد له سه ر رینگا تازه که ئوتومبیل

لێخوڤم، بهلام ههشتا تهواو نهبوو بوو. وا پێدەچوو فراوان و زۆر بهچاکی دروست کرابێ. لۆفهکانی باش بوون، پینچهکانی ڕێک و دیاربوون، دهتوانی لهنیو دارهکانی دارستانهکهی سه‌رچیاکهوه پینچهکانی ڕێگا ببینی. ئوتومبیله‌کان هیچ مه‌ترسییه‌کیان له‌سه‌ر نه‌بوو، چونکه‌ برێکی کانسزایییان هه‌بوو. هه‌ر چۆنی یی له‌کاتی دابه‌زین له‌ لێژاییه‌کاندا قورس نه‌بوون. به‌ریتگایه‌کی ته‌سکدا گه‌رامه‌وه.

قه‌ره‌بێنا به‌ده‌ست ئوتومبیله‌که‌یان راگرت. تۆپێ کهوت، له‌و کاته‌ی راگیرابووین سێی تریش که‌وتنه‌ سه‌ر ڕیتگاکه‌. تۆپه‌کان له‌چه‌شنی سه‌وتا و سه‌وتا بوون، بایه‌کی به‌ووشه‌وشی له‌گه‌ڵ ده‌هات، ته‌قینه‌وه‌یه‌کی توند و بریقه‌دار و ترووسکه‌ و پاشان دووکه‌لێکی خۆله‌میشی ڕیتگاکه‌ی ته‌نی. قه‌ره‌بێناداره‌کان نیشانه‌یان بۆ کردین. به‌و شوێنانه‌ تێپه‌رین که‌ تۆپیان به‌رکه‌وتبوو من له‌ شوێنه‌ شکاوه‌کان دوورکه‌وتمه‌وه. بۆنی ته‌قینه‌وه‌ی گه‌وره‌ و بۆنی قوڤ و به‌ردی هه‌لته‌کاوه‌ ده‌سه‌تی تازه‌ هاردراوم کرد. بۆ (گوریزیا) گه‌رامه‌وه‌ بۆ باله‌خانه‌که‌مان لێم خوڤی. له‌دلی خۆمدا گوتم، چووم بۆ دیدنه‌ی بارکلی له‌ ئێشدا بوو. نانی ئێواره‌م زۆر به‌په‌له‌ خوارد. بۆ ئه‌وه‌ باله‌خانه‌یه‌ چووم که‌ به‌ریتانییه‌کان نه‌خۆشخانه‌ی خۆیانیان تیا‌ی دانا‌بوو. به‌راستی زۆر گه‌وره‌ و خۆش بوو، دارو‌دره‌ختیکی جوانیش له‌ناو باخچه‌که‌یدا هه‌بوو. بارکلی له‌سه‌ر ئه‌سکه‌ملێکی ناو باخچه‌که‌ دانیشتیوو. خانم فیرگسۆنی له‌گه‌ڵا بوو. به‌دیتنم زۆر دلشاد بوون. پاش ماوه‌یه‌کی که‌م فیرگسۆن دا‌وای لێبو‌وردنی کرد و به‌جێی هه‌شتین. فیرگسۆن گوتی:

«هه‌ردووکتان به‌جێ دێلم، به‌بێی من ده‌توانن کاتیکی خۆش پێکه‌وه‌ بمێنه‌وه.»

بارکلی گوتی: «هێلین مه‌رۆ.»

«حه‌زم ده‌کرد، به‌لام هه‌ندی نامه‌م هه‌یه‌ ده‌بێ بیان نووسم.»

گوتم: «شه‌و شاد»

«شادتر مسته‌ر هیتری»

«شتیکی وا مه‌نوو سه‌ سانسۆری پۆسته‌ دلته‌نگ بکا.»

«مه‌ترسه‌ ته‌نیا ده‌ریاره‌ی تازایه‌تی ئیتالییه‌کان و ئه‌و شوێنه‌ خۆشانه‌ ده‌نوو سه‌م که‌ تیا‌یدا ده‌ژیم.»

«له‌سه‌ر ئه‌م نووسینانه‌ خه‌لات ده‌کرێی.»

«شتی باشه‌، شه‌و شادتر کاترین.»

کاترین: «که‌میکی تر ده‌تیینمه‌وه.»

خانم فیرگسۆن له‌تاریکیدا ڕۆیی و ئیمه‌ی به‌جێهێشت.

«ئای فیرگسۆن که‌چیکی چاکه‌.»

«ئا، به‌راستی زۆر چاکه‌، سسته‌ره‌.»

«ئهی تۆش سسته‌ر نیی؟»

«تۆه، نه‌خه‌یر، پێشه‌یه‌کی ترم هه‌یه‌ پێی ده‌وتری (V.A.D) (١) زۆر کاری ده‌ژارمان ئه‌نجام داوه‌، سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش تا ئێستا نه‌بوینه‌ته‌ جێی متمانه‌یان.»

«له‌به‌رچی؟»

«گه‌ر ئیشیان پێمان نه‌بێ ئه‌وا جێی متمانه‌ نین. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌راستی ئیشیان هه‌بێ، ئه‌وا ده‌بینه‌ جێگه‌ی متمانه‌یان.»

«جیاوازی نیوان ئێوه‌ و سسته‌ران چییه‌؟»

«سسته‌ر وه‌کو پزیشکه‌ پێیستی به‌ماوه‌یه‌کی زۆره‌ تا بیه‌تته‌ سسته‌ر. به‌لام هاته‌ ڕیزی (V.A.D) پێیستی به‌و ماوه‌ درێژه‌ نییه‌»

«تێگه‌ یه‌شم.»

ئیتالییه‌کان هه‌ز نا‌کهن ئا‌فره‌ته‌کانیان له‌ نزیک به‌ره‌وه‌ بن، بۆیه‌ ئیمه‌ له‌ژێر چاودێرییه‌کی تاییه‌تی داین. ناتوانین بیه‌تته‌ ده‌ره‌وه‌.»

«خۆ من ده‌توانم بۆ ئێره‌ بێم؟»

«تۆه، به‌لێ، خۆ ئیمه‌ وه‌کو ره‌به‌نان به‌ند نه‌کراوین.»

«با خۆ له‌سه‌ر ده‌ریازه‌یه‌ن.»

«ئه‌مه‌ زۆر زه‌حمه‌ته‌ هیچ شوێنی نییه‌ خۆی پێی ده‌ریاز بکه‌ین.»

«هه‌ر چۆنی یی با خۆ ده‌ریاز بکه‌ین.»

«زۆر باشه‌»

له‌تاریکیدا هه‌ریه‌ک له‌ ئیمه‌ سه‌یری ئه‌وی تری کرد. بارکلیم زۆر جوان هاته‌ به‌رچا‌و، ده‌ستیم گرت، ڕیتگه‌ی دام ده‌ستی بگرم، ده‌ستیم به‌رز کرده‌وه‌ تا باسکم له‌ قوڵی وه‌ربینم.

گوتی: «ئا، نه‌که‌ی.»

ده‌ستم له‌و شوێنه‌ راگرت.

«له‌به‌رچی؟»

«ئا»

«به‌لێ، تکایه‌.»

له‌ تاریکییه‌وه‌ زیاتر لێی چوومه‌ پێشه‌وه‌ تا ماچی بکه‌م، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی ئاگری له‌چا‌و بلند کردم، زله‌یه‌کی وه‌شانه‌ لووت و چاوم، فرمیسک زایه‌ چاوه‌کانم.»

گوتی: «په‌شیمانم.» هه‌ستم کرد قازانجی تاییه‌تی هه‌یه‌.

(١) V.A.D کورتکراوه‌ی (Voluntary Aid Detachment).

واته‌: ده‌سته‌ی فریاکه‌وتنی خۆه‌ختکه‌ر.

«تۆ له سهر حهق بووى.»

«زۆر په شيمانم ئيستنا ناتوانم بهم شيوهيه پيشهه سستهرى بيه مه سهر، نهم دهويست نازارت بدهم. نازارم داي، نازارم نه داي؟» له تاريخيدا سه يري ده كردم، منيش تووره ببووم، به لالم دلنيا بووم. خو ميس ئه وهم له بهرچاوى خوتم دانابوو، وهكو جووله يارى شه تره نج.

«دهسته كانت خوښ، هيچ پتي دلگير نيم.»

«ئاي به سه زمان»

«من ژيانتيكى پر بهزم و رهم به سه رده بهم، هرگيز به ئينگليزي قسه م نه كردوه. له گه ل ئه وهش تۆ زۆر جوانى.»

ته ماشايه كرد.

گوته: «پتويست به وه هموو قسه هه له ق و به له قه ناکا، ئيمه دووركه وتينه وه.»

«به لئى، له شه ر دووركه وتينه وه.»

ئه و پتيكه نى، بۆ به كه مجار بوو، گوتم له پتيخه نيني بوو. ته ماشاي روويم كرد گوته:

«خوتن شيرينى.»

«نه ختير، وانيم.»

«به لئى، تۆ نازيزى، زۆر كه يه خوښ دهيم گهر هيچت له به رد ل نه بئ ماچتيك بكم.»

ته ماشاي چاوه كانيم كرد، هه وهكو پيشا باسكم له قۆلى وه رينا، ماچم كرد، زۆر به توندى ماچم كرد و به توندى له ئاميزيم گرت هه ولتم دا ليوه كانى بكمه وه. زۆر به توندى نابووينه سه ربه ك تا ئه وكاته هه تووره بووم. كاتى كوتوپر ئه وم له ئاميزم گرت له رزى. زۆر له خوتم نزيك كرده وه به راده بئ هه ستم له ليدانى دللى كرد. سه رى خوئ به ده ستم دا دا و، سه رى برده دواوه، له سه ر شانم دا به گريان.

گوته: «ئاه، گيانه كم، تۆ ده بيته دلسووزى من؟»

له دللى خوتمدا گوتم، كام دۆزه خ، به ئه نگوسته كانم وازيم به پرچه كه ي كرد و شه يم له سه ر شانى دا. ئه وه ده گريا.

«تۆ وا ده بى، وا نابى؟»

ته ماشايه كى منى كرد و له قسه كه ي به رده وام بوو، گوته:

«چونكه ئيمه پتيكه وه ژيانتيكى سه ير و خوښمان ده بئ.»

ماوه بئ ماينه وه. تا ده رگاي قيتلاكه له گه ليا رويشتم، ئه و چووه ژووره وه. منيش گه رامه وه ماله وه بۆ نه زمى سه ره وه بۆ ژووره كم سه ركه وتم. رينالدى له سه ر ته خته كه ي خوئ راكشابوو، سه يرتيكى كردم و گوته:

«كه وا بئ باشى له گه ليا رويشتوى.»

«ئيمه هاوپتي به كتيرين.»

«ده لئى سه گى به بايت.»

له م قسه به تينه گه يشتم. گوتم: «وهكو چيى؟!»

بۆ راقه كردم، گوته: «وهكو ئه و سه گه به بايت كه...»

گوتم: «به سيكه... پاش ماوه به كى كه م له سه ر ئه م قسانه جوتن پتيك ده ده بين» پتيكه نى.

گوتم: «شه و شاد.»

گوته: «شه و شادتر گوچيله.»

به مۆم و سه رينه كه وه به سه ر چراكه ي داكه وتم، به تاريخى چوومه سه ر ته خته كه م. رينالدى چراكه ي هه لگرت و دا يگيرسانده وه له خوتنده وه به رده وام بوو.

6

دوو رۆژ له بنكه كان گير بووم. كاتى گه يشتمه وه ماله وه رۆژ درهنگ بوو. تا ئيواره ي رۆژى دوايى مسز (باركلى) م نه بينى. له باخچه كه دانه نيشتبوو، بۆ به ناچار بووم له نووسينگه ي نه خوښخانه چاوه روانى بم. تا دابه زيبه خواره وه. كۆمه له نيو په يكه رتيكى مه رمه رى له سه ر دارى بۆ به كراو قايم كرابوون كه به درتيزايى ديواره كانى ژوورى نووسينگه ريزكرا بوون. هه روه ها ئه و هۆله ي كه نووسينگه كه ي به روويدا ده كرايه وه، ئه م په يكه رانه ي تيا بوو. سيفه تى مه رمه رى ته واويان تيا بوو، كه واى كردبوو به به كتيرى بچن تائيسستاش په يكه رتاشى، به كاريكى بئ تام ده زانم. به لالم كاره برۆنزيه كان به شتتيك تپده گه م. به ك گۆرستانى دلرفين له جيهاندا هه به ئه ويش له (پيزا) بوو، (گيتون) يش شوئنى ديتنى په يكه رى به ده. ئه م ساختمانه هى ئه لمانيه كى ده ولته مند بووه.

په يكه ره نيوه په ژنتيبه كانيش پاره به كى زۆريان تئ چووه.

من له وه سه رسام بووم كه ناخۆ كئ دايتاشيبوون و ده سته كه وتى چه ند بووه. بيرم له وه كرده وه ئايا ده بئ ئه مانه گشتيان ئه ندامى خيزانتيك بن ياخود ئه بئ چ بن. به لالم گشتيان جلوه رگى كلاسيكيان له به را بوو. تۆ ناتوانى هيچ شتئ له مه ر ئه وان به باس بكه ي.

له سه ر كورسيه دانيشتم، شه يقه كه م به ده سته وه گرت. ئيمه گه ر له (گوريزيا) ش بوايه ده بوايه كلاوزر تيمان له سه ربايه. به لالم له سه ر نانيان زۆر بيتزاركه ر بوو، وه ك نواندنتيكي شانۆيى چه په ل ده هاته به رچاو، چونكه ئه و شاره هيشتا له دانيشتوان چۆل نه كرابوو. كاتى كه چوومه بنكه كان كلاوزر تيبه كم له سه ر ناو ده سامه كه كى گازى

ئینگلیزیشم هه لگرت، که بهم دوا بیبانه هیندی کمان دهستکه وتبوو، به راستی ده مامکی چالاک بوون. داوامان لی کرا که چهکی ته ماتیک هه لگرتین؛ دکتور و هاو پیسه کاغانیش هه مان داوایان لی کرا. ده بانچه کهم به کورسیبه که وه ده کهوت. منیش ههستم پیتی ده کرد و، هه ریه که له ئیمه گه به ئاشکرا چهکی هه لته گرتیا به دوو چاری سزای به ندرکان ده بوو. رینالدی کیفیتی قالتاغی پر کلینکسی هه لگرتبوو.

من چه کیتی به راستیم هه لگرتبوو. خۆم وه کو پیاویتی چه کدار هاته بهر چاو، تا مه شقم له سهر ته قانندی کرد، چه که له چه شنی ئوسترا بوو گولله خۆره که ی (۷, ۶۵) بوو، لووله که ی زۆر کورت بوو، له کاتی ته قانندا زۆر به گورجی ده گه رایه وه. کاتی ده ته قاندا دهنگی پیکه وتنی به هیج شتی نه هات. مه شقیتم پیتی کرد، سبیره له ژیری نیشانه که گرت. هه و لم دا دهسه لاتم به سهر جووله ی لووله سهیره که ی دابشکینم. تا توانیم له دووری بهک یارده وه له و نیشانه به وه بدهم که له دووری بیست یارده وه سبیره لی گرتبوو. ئه وکات پر و بوو چی هه لگرتنی چه کم به خه یالدا هات.

ههر زووش له بیرم نه ما، ده بانچه کهم له لاتریزه م به سستی بوو بی ئه وه ی هه ست به هیج شتی به کم ته نیا له و کاتانه دا نه بی که گه یه شتمه هه ندی ئینگلیز زوبان که می شه رمم له خۆم کرده وه. له سهر کورسیبه دانیشتی بووم نه خۆشه وان به مۆنی له دوا ی میتریکه وه سهیری کردم. له و کاتی من سهیری زهوی ژووری په بکه ره کان و ئه ستوونی نیسه په بکه ره کان و تابلۆ (فریسکۆ) کانی سهر دیواره کهم ده کرد و چاوه پیتی بار کلی بووم. تابلۆ فریسکۆ کان له و خراپانه نه بوون، ههر فریسکۆ ی له و کاتی ده ست به توژی فریدان و داخووران بکا باش ده بی. چاوم به کاترین کهوت بۆ دالانه که داده به زی، هه ستامه وه سهیری، که به ره و لام ده هات و، که له گه ت دیار نه بوو، به لام زۆر به ردل بوو.

- «ئیبواره باش، هینری.»

گوتم: «چۆنی»

نه خۆشه وانه که له دوا وه بی میتره که وه گوئی را دپرا بوو.

- «لیتره یا له دهره وه له نیبو باخچه که دانیشین؟»

- «با بچینه دهره وه ئه وئ فینکتره.»

به دوو قۆلی بۆ ناو باخچه که رویشتین. نه خۆشه وانه که ش له دالانه که وه چاوی تی ده برین، تا گه یه شتینه سهر ریچکۆله چه ورپژگراوه که وه.

گوتم: «تۆ له کوئی بووی؟»

- «له بکنه کان بووم»

- «نه ده کرا هه و الیکم بۆ بنیری؟»

- «نه خیر، وا ئاسان نه بوو. به مه زنده م وابوو که ده گه ریتمه وه.»

- «ده بوا به ناگادارت کردبام، گیانه کهم.»

له ریچکۆله که دوور که وتبینه وه له ژیر ریزه دره ختی پیاسه مان ده کرد، دهستم گرت، راوه ستاین پاشان را مووسی.

- «هیج شوینی نیبه بچین؟»

- «نه خیر، پتیوسته لیتره پیاسه بکه ی، له میتره لیم دووری.»

گوتم: «ئیمرو سیتیهم رۆژه، به لام ئه وه نیبه گه راومه ته وه»

ته ماشا به کی کردم و گوتم:

- «منت خۆش ده وئ؟»

گوتم: «به لئ.»

گوتم: «تۆ گوتم منت خۆش ده وئ، وا نیبه؟»

به درۆوه گوتم: «به لئ، تۆم خۆش ده وئ.»

پیشتر وام نه گوتم بوو.

گوتم: «پیشم ده لئی کاترین؟»

گوتم: «کاترین»

له پیاسه کردن به رده وام بووین، له ژیر داره کاندایه ستاین.

گوتم: «بلئ، به شه و گه راومه ته وه لای کاترین.»

گوتم: «به شه و گه راومه ته وه لای کاترین.»

- «ئۆه، ئازیزم، خۆ تۆ گه رایه وه، وانیه؟»

- «به لئ.»

- «تۆم زۆر خۆش ده وئ. له و ماوه یه دا دلیم ههر لای تۆ بوو.»

- «خۆ دوور ناکه وینه وه.»

- «نه خیر، ههر ده گه ریتمه وه لات.»

- «تۆم خۆش ده وئ، تکایه ئه مجاره ش ده ست له هه مان جیگه وه دانیه وه.»

- «دهستم دوور نه که و تۆ ته وه.»

وهرم سووړاند، رووم بینی، کاتی ماچم کرد، بینیم هه ردو و چاوی داخستبوو. منیش هه ردو و چاوه کانیم ماچ کرد.

وا هاته می شکم که می سه رشیت بی... گه ر واش بی خراب نه بوو. به لاشمه وه ئه مه گرینگ نه بوو، ئه مه زۆر چاکتره له وه ی که هه موو ئیبواره ی بچیه ژووری ئه فسه ره کان که تیارۆکان به سه رقاچت هه لده گه رین، شه پقه کانیشته به ره واژی ده که نه وه که به لگه ی ئاشنایه تی خویان نیشانی هاو پیتی چه کداره کان ده دن، له نیوان گه شته کانیا بۆ نهومی سه ره وه. سووړ ده مزانی که کاترینم خۆش نه ده ویست و، به هیج جزوی دلیم به ناوی

خوشه ويستيبه وه بۆي نه چوه.

ته نيا ئه مهش ياريبه كه وه كو ياري (بريج)، كه هه ندي شتت ده گوت له جياتي به كاغز گه مه بكه. وه كو ياري (بريج) ده بچ وا خوت نيشان بده. كه له پيناوي پاره يان شتتيكي گره وه له سه ركراو ياري ده كه ي، بي ئه وه ي كه س باسي شتته گره وه له سه ركراوه كه بكا، يان بزاني چيبه وه يان چونه. كه و ابو ئه مه شيان له وان بۆ من چاكنه.

گوتم: «خوزيا شويني هه بوايه، روومان تيكردبايه، من تووشي گيروگرفتي مانه وه له سه ر خوشه ويستي له نيوان نيرينه و ميبينه تا ماوه يه كي دووردرت هاتووم.»

گوتی: «هیچ شوینی نبیه.» له خه يالتيكي روشتوو وشيار بووه وه،

- «ده توانين بۆ ماوه يه كي كه م ليته دانيشين.»

له سه ر ئه سكه مله يه كي به ردینی تهخت دانيشتين.

ده ستيم گرت. ريگه ي نه دام ده ستمی تی وه رينم.

گوتی: «زۆر ماندووی؟»

- «نه خيتر»

چاوی برييه گيا و گوتی:

- «ئهمه ياريبه كي چه په له تۆ ده يكه ي، وا نبیه؟»

- «كام ياری؟»

- «خۆت گيل مه كه.»

- «نه خيتر، هه رگيز مه به ستم ئه مه نبیه.»

- «تۆ كور ي باشی، ئه مه ده كه يت و ده سزانی چۆنی ده كه ي به لام تكايه ئه مه ياريبه كي چه په له.»

- «تۆ هه رده م ده توانی دلی خه لك بخوینيته وه؟»

- «نهك هه رده م به لكو له گه ل تۆ. تۆ خۆت به م شپوهيه نيشان نه دا منت خۆش بووی ئه وا ياری ئه م ئيواره به ش به سه رچوو، چیت ماوه باسي بكه ي؟»

- «به لام تۆم خۆش ده وئ.»

- «تكايه، كاتي ناچار نين درۆ بكه ين با درۆ نه كه ين، كاتيكي خۆشم له گه ل خۆناندنی تۆ به سه ربرد. خۆ بينيت من شيت نيم، هه رگيز شيت نه بوومه. ته نيا هه ندي جار نه بي ئه ويش بۆ ماوه يه كي كه م.»

ده ستم راگوشي. گوتم: «گيانه كه م، كاترين.»

- «ئهم دهنگه زۆر پيكنه نيناوييه كاترين! زۆر به چاكي دهرت نه پري به لام تۆ كور ي باشی.»

- «ئهمه قسه ي قه شه به.»

- «به لتي، تۆ زۆر باشی و ديبه سه ردانم؟»

«هه له بت»

- «نابي پيم بلتي تۆم خۆش ده وئ. ئه مه ش وه ختي به سه رچوه.» هه ستايه وه و ده ستي خۆي له ده ستم ده رهينا و گوتی: «شه و شاد.»

ويستم ماچي بكه م، گوتی: «نه كه ي زۆر ماندووم.»

گوتم: «كه وابي تۆ ماچم بكه.»

گوتی: «زۆر ماندووم، نازيم.»

گوتم: «ماچم بكه»

- «زۆرت هه ز لتيه ماچم بكه ي؟»

- «به لتي»

يه كترمان راموسي و له پي ماچه كه مان پري، گوتی:

- «تكايه، به سيه تي، شه و شاد.»

به ره وه رگاكه چوبين، چوه ژووره وه، به ره و دالانه كه هه لكشا، هه زم ده كرد ته ماشاي روشتني بكه م. بۆ دالانه كه هه لكشا. منيش بۆ ماله وه گه رامه وه. شه و تيكي گه رم بوو. هاتوچۆيه كي گه رميش له سه ر چياكان هه بوو. ته ماشاي برووسكه ي سه ر چياي (سانت گبريل) م كرد. له به رده م كو شكي (رؤزا) هه لو تاستام كرد تاي په نجهره كان كرابونه وه.

به لام خه لكي هه ر تيا بوو، به كي گۆزانی ده گوت.

روشتمه وه و رينالدي له دوايي من هاته وه له و كاته دا رووت و قووت بووم.

- «ناه، حالت شره. كوره كه شله ژاوه؟»

- «له كوئ بووی؟»

- «له فيلا رؤزا، به زميكي خۆش بوو، نه فام هه موومان گۆزانيمان ده گوت. ئه ي تۆ له كوئ بووی؟»

- «چووبومه ديده ني كيژله به ريتانييه كه.»

- «سوپاس بۆ خوا تووشي ئينگليزان نه بووم.»

له ئيواره ي روژي دوايي له بنكه ي يه كه مي چيادا گه رامه وه و ئوتومييله كه م له بنكه ي (سيستينتۆ) راگرت، كه برينداره كان و نه خۆشه كان له و بنكه يه ليك جيا ده كرانه وه و

نه خوځښخانه ي جياجيا له سهر راپورته كانيان دباري دهكرا. خوځم ئوتومبيله كه م لېده خوځي. له ناو ئوتومبيله كه مامه وه. شوفيره كه ش راپورته كاني برده ژووره وه. ژوورېكي گهرم بوو، ئاسمان شين و سامال بوو. ريگاش سپي و تزاوي بوو. له سهر كوشينه بهرزه كه ي فيات ته كه دانېشتووم، بېرم له هيچ شتې نه ده كرده وه، كه رتيك سهر باز له ريگاوه به نزيكمان تپيهرېن. ته ماشام كردن. سهر بازه كان گهرمايان بوو نارقه يان كردبوو. هه نديكيان كلاوزر تپان له سهر بوو، زوريان به هه گه كانيان وه كرده بوو. زوريه ي كلاوه كان زور گه وړه بوون. تا بناگويي ئه وانه ي له سهر يان نابوو هاتېووه خوار، ئه فسهره كان هه موويان كلاوزر تپان له سهر نابوو. كلاوزر تپي ئه فسهره كان چاكترو و ريكتر بوون. ئه م سهر بازانه نيوه ي تپي (بريگاتا يازليكسانا) بوون. سهر بازه كان ي ئه م كه رته م به تالي سور و سپي به كه ي به خه يانه وه ناسپي وه. پاش ماوه ي هه ندي سهر باز ي دواكه وتوو دوا به دوا ي په تېووني كه رته كه ي پيشوو، به سهر ريگا كه رت بوون. ئه م سهر بازانه نه يانتوانېبوو بگه نه وه گرووپه كانيان. نارقه يان پيا ده چورا به وه. تزاوي و ماندوويوون، هه نديكيان حالشي ديار بوون سهر باز ي به ماوه ي پاش سهر بازه كان ي دوا ي هات. به شه له شه له ده رويي. وهستا و له تهك ريگا كه وه دانېشت. دابه زم. چوومه سهر ي، گوتم:

«چيته؟»

سهر يكي مني كرد و هه ستايه وه سهر پي گوتي:

«به رده وام ده بم.»

«چيت لي قه و ماوه؟»

«ئه م شه ر...»

«ئه ي لاقت چي به تي؟»

«لاقم نيبه. گونكم.»

«ئه ي بوچي سواري ئوتومبيل نه بووي؟ له بهرچي ناچي به نه خوځښخانه؟»

«ريگه م نادهن. ئه فسهره كه مان پي گوتم به ئه نقه ست قايشي گونكي ت فرې داوه.»

«ريگه م بده سهر يكي بكم.»

«يه كجار هه لژو پاوه.»

«له كام لايه.»

«لېره يه.»

هه ستم پي كرد. گوتم: «بكو كه»

«ده ترسم له وه گه و رتري. ئيستا دووه ندي سهر له به ياني به.»

«دانېشه، هه ر ئيستا راپورتي ئه م نه خوځښخانه و رده گرم، له گه ل خوځم هه لته ده گرم،

ده تده مه دست ئه فسهره پزېشكي به كه ي خوځان.»

«ئيستا پيم ده لي كه به ئه نقه ست وام كرده وه.»

«ناتوانن هيچ بكنن. خو ئه وه برين نيبه. خو تو له مه و پيش وات به سهر هاتوه. وا نيبه؟»

«به لام من خوځم قايشه كه م فرې داوه.»

«ئه وان ره واني نه خوځښخانه ت ده كن.»

«ده توانم لېره مېنم تنيسته؟»

«نه ختر، چونكه هيچ راپورتيكي تو م لاني به.»

شوفيره كه له ده رگا كه هاته ده روه و راپورتي نه خوځښخانه ي ناو ئوتومبيله كه ي هينا بوو. گوتي:

«چواريان يو نه خوځښخانه ي نمړه (۱۰۵) ن و دوانيان يو (۱۳۲) ن.» ئه م دوو نه خوځښخانه يه كه وتوونه ته دواوه يي رووباره كه.

به شوفيره كه م گوت:

«ئوتومبيله كه ليخوره.»

مني ش يارمه تي سهر بازه گونكه كه م دا تا سواري ئوتومبيله كه بي. له كنه خوځم دانا.

پي گوتم: «ئينگليزي ده زاني؟»

«هه لېه ت.»

«چون له م شه ره نه فرته ليكراوه راده بيني.»

«خراب.»

«مني ش ده ليم خراپه سوئند به عيسا ئه م شه ره شتيكي چه په له.»

«له ئه مريكا بووي؟»

«به لي خه لكي (بتريزبورگ) م. زانيم ئه مريكا.»

«ئيتالي به كه م باش نيبه. وايه؟»

«زانيم تو ئه مريكا.»

شوفيره كه له سهر بازه كه راما و. به ئيتالي گوتي:

«ئه مريكا يكي ترا!»

«گه و ردم، به يارمه تيت، هه ر ده بي مده يته وه كه رته كه ي خوځم؟»

«به لي.»

«له بهرته وه ي دكتوره كه مان ده زاني گونكم وه به ئه نقه ست قايشه نه فرته

ليكراوه كه م فرې داوه تا خراپتري، نامه وي بگه ريمه وه هيله كان ي پيشه وه ي به ردي



جەنگ.»

- «تینگه بېشتم.»

- «ناتوانی بۆ هیچ شونیتیکى ترم بیهی؟»

- «ئەگەر له بنکه کانی پیتشهوه نزیك بواینه ئەو کات دەمتوانی بۆ یه کهم بنکهی پزېشکیت بیهم. بهلام ئیستا دهبی راپۆرتت هه بی.»

- «گەر بگه ریتمه وه نه شته رگه ریم بۆ ده کهن ئەو کاته ش ره وانهی هیله کانی پیتشه وه م ده که نه وه.»

بیرم کرده وه...

گوتی: «ئهری توو خووت حه ز ده کهی هه ر له هیله کانی پیتشه وه ی جەنگ بی؟ ها توو حه ز ده کهی؟»

- «نه خبیر»

- «ئهی عیسا. توخوا ئەمه شه رپیکى چه په ل نییه؟»

- «گوپم لئ بگره. له ئوتومبیله که دابه زه. له ته ک رینگاکه خووت به رده وه، با سه رت ئەستوو ر بیه. که له وسه ر گه راینه وه له گه ل خووما هه لته دگرم بۆ نه خووشخانه ت ده به م. له ته ک رینگاکه وه، لێه، ده وه ستین، ئەلدۆ.»

ئوتومبیله که م له ته ک رینگاکه راگرت و یارمه تی دابه زینم دا.

- «لێره ده به م گه وره م.»

گوتم: «خوا حافیز»

ده ستمان به رۆیشتن کرده وه. پاش میلی به لای که رته که تپه ره رین. دوایی له رووباره که وه په رینه وه. که به فراو دا پپۆشیبوو. ئاو به تپه رى به نیتو کۆله که کانی پرده که دا ده رۆیی. ئەو رینگه یه مان گرت به ره که به ناو ده شتندا تپه ره ده بوو، تا برینداره کائمان بگه یینیه هه ردو نه خووشخانه که له گه رانه وه دا خووم به به تالی و به تپه رى ئوتومبیله که م لێخووری به رپه گه ی خووماندا به دوای کابرای (بترۆزبورگ) ی گه راینه وه. له پیتشا له که رته که وه ره تپه رینه وه له جارمان گه رمتر و له سه ره خووتر بوون دوایی به لای سه ره بازه به جیما وه کانی تپه ره رین تا گه یشتینه عاره بانه یه کی ئەسه پی فریاکه وتن. عاره بانه که له لای رینگاکه راوه ستایوو. دوو پیاو خه ریکی هه لگرتنی کابرای گونک بوون تا له ناو عاره بانه که ی دا بنین. به دوایی سه ره بازه که گه رابوونه وه. سه ری بۆ له قاندم کلاو زرتیه که ی له سه ری که وتیوو. نپۆچه وانى، ژێره وه ی پرچی، خوینی پیا ده چۆرا به وه.

لوتیسه ی دامالا بوو. جلوه رگی توو زوای و پرچیشه ی توو گرتی ببوو... «گه وره م، سه رپیکى ئاوسانه که م بکه. چیم پت ناکرئ، به دوای منا گه رانه ته وه.»

کاتی گه رامه وه باله خانه که سه عات پینجی ئیواره بوو. چوومه ده ره وه بۆ ئەو شونیه ی ئوتومبیله کائمان لئ شوشت، تا ئاوی بکه م به خووما، پاشان له ژووره که م راپۆرتت که م

ئاماده کرد. به پانتۆل و فانیه وه له به رده م په نجه ره وه دانیشتیووم. دوو رۆژی ما بوو هیرش بکرئ. منیش ده بوايه له گه ل ئوتومبیله کانی فریاگوزاری بچوو ما یه (پلافا). ما وه یه کی زۆریش به سه ر ئەو نامه یه ی بۆ ئەمه ریکام نارده بووم تپه ره ریبوو. ده بوايه نامه یه کی تریان بۆ بنووسم. هیچ شتی نه بوو له سه ری بنووسم بۆیه دوو کارتێ پۆسته یی سه ره بازیم له چه شتی (ناوچه ی شه ر Zonediguerra) م بۆ ره وانه کردن. هه مسوو شتی که م فه رامۆش کرد ته نیا باشی و سه لامه تی خووم نه بی. ئەوه ش سێبووریان دینئ. ئەم کارتانه یان، له ئەمه ریکا، به دل ده بین، سه یروسه مه رهن، ئەمه ش ناوچه یه کی سه یروسه مه ره بوو، به لام من وای بۆچووم که هه لئسوورانی کاروباره که زۆرباش و بپه ره وەر بی، گه ر له گه ل شه ره کانی تری نه مساویه کان به راورد بکرئ. سوپای نه مساوی بۆ ئەوه خولقابوو سه رکه وتن بده ته ناپلیون. هه ر ناپلیونیک بی، ئاواته خواز بووم ناپلیونیکمان هه بووایه. به لام ئیمه له جیاتی ناپلیون جهنه رال (کادۆرنا) یه کمان هه بوو. قه له ویکى زه وقى بوو (فیکتۆریۆ عه مانوئیلمان) هه بوو که خاوه نی ملیکی درێژ و رپینیکى بزنانی بوو. سه ره رای ئەمه ش له ده سه ته راسته وه ی دۆق (ئۆستا) یان دانا بوو. زۆر لایه ق بوو بیه تته جهنه رالیکى گه وره، به لام پیاوانه بوو. زۆره ی خه لک حه زبان ده کرد ئەو بیه تته پاشا.

به پادشا ده چوو. پادشا مامی بوو. سه رکرده ی سوپای سێیه م بوو. ئیمه له سوپای دووه م بووین. هه ندئ تووی ئینگلیزی له سوپای سیدا هه بوون. خووم دوو توپچی ئەو توپانه م پیکه وه له (میلانۆ) بینی. مرۆقی روو خووش بوون. شه وگاریکی خووشمان پیکه وه برده سه ر. زه لامی گه وره و شه رمن و په شوکا و قه درزان بوون. خووزیا سه د خووزیا له گه ل سوپای به ریتانی بام. له وئ بام کارمی سوو کتر ده کرد. خو گه ر له ویش بامه له وانیه بکوژرایامه وه. نه ک له پیتشه ی ئەم فریاگوزارییه. به لئ، هه تا له پیتشه ی فریاگوزاریش. خو جارنا جار لێخووری ئوتومبیله کانی فریاگوزاری به ریتانیاش ده کوژران. باشه، ده مزانی نه ده بوو له م شه ره کوژرایام. نه ک له م شه ره هیچ په یوه ندیه کی به منه وه نییه. مه ترسی له م شه ره به قه د ئەمه وه بوو که فلیمیکى شه ره له سینه ما ببینم. له خوا پارامه وه، ئاوی به م ئاگره دابکا. ئومیدمان به رزه له م هاوینه دا کو تایی بی. له وانیه نه مساویه کان شکست بیتن. له شه ره کانی تریش شکاون. ئەم شه ره له سه ر چیه ؟ هه مسوو که س ده لئ فه ره نسا نه ما و ته واو بوو. رینالری گوتی فه ره نسییه کان یاخی بوون، له شکر هیرشیان برده سه ر پاريس. منیش لیم پرسی چ رووی دا؟

گوتی: «ئاه، ئەوان، هیرشه که یان وه ستاندا.»

ده مویست به بی شه ر بچمه نه مسا. ده مویست بچمه (دارستانی ره ش). ده مویست بچمه چیاکانی (هارتس). ئاخو چیاکانی (هارتس) که وتینه کو تیه؟ له چیاکانی (کاریانشیان) به په کتردادان ببوو. نه مده ویست بچمه وینده ر. خو له وانه ش بوو گه شتی وینده ر خو ش بی. له وانیه بچوو بامه (ئیسپانیا) گه ر شه ری تیا نه با.

رؤژ بهره و تاوايون بوو، هه واش بهره و فینکی بوو. پاش شیان دهبین بجمه دیدنی بارکلی. بهو هیوايه بووم لهوئ بئ. حهزم کرد له (میلانۆ) له گهلی بامه. مگیزی خواردنی گۆقام دهکرد پاشان له ئیواریه کی گهرمدا بهره شه قامی (قیامانزۆل) بکشیتین له شه قامه که دا به پینه وه، له که ناله که دا پیچ که پینه وه و له گهله کاترین روو له ئوتیل که یین له وانه یه قایل بئ، له وانه شه و دانج که من نهو دهزگیرانه یه که له شه پردا کوژرا. له ده رگای پیشه وه ی ئوتیله که ده چینه ژووره وه و خزمه تکاری ئوتیله که شه پقه که ی له سه ر ده کاته وه و به ره و پیرمان دئ. منیش له به رده م میتری نووسینگه ی ئوتیله که راده وه ستم داوای کلبل ده کم. ئه ویش له نزیك به رزکه ره وه ده وه سستی له پاشان هه ردوو کمان ده چینه ناو به رزکه ره وه که. ئه ویش زۆر به هیتواشی به رز ده بیته وه و له نه ژمه کان کرتی لئ دئ و پاشان له نه ژمه که ی خویمان... وه میتر منداله خزمه تکاره که ش ده رگای به رزکه ره وه که ده کاته وه. له وئ ده وه سستی. کاترین دیتته ده ره وه منیش دیمه ده ره وه و له دالانه که به ره و ژووره که ده کشیتین، کلبله که ده خمه سه ر ده رگا که، ده رگا که ده که مه وه ده چینه ژووره وه. ته له فۆن هه لده گرم داوا ده کم بوتلی کاپری بیانگامان له ناو ده فرئ سیلقه ری پر به فرمان بۆ بنیترن، گویت له ته قه ته قه ی ده فره که ده بئ، که به لیتواری ده فره که ده که وئ. کاتی به پاره وه که دا ده روا، منداله که له ده رگا ددا داوای لئ ده کم له ده ره وه له به ر ده رگا که وه دای بنئ. چونکه ئیمه له ژووره وه رووت و قووتین. هه ره ها گه رمایه، په نجه ره کانیش کراونه ته وه. په روستیکه کان له سه ربانه که هه لده فرن، پاشانیش که تاریک داها، ده چینه لای په نجه ره وه، شه مشه مه کویره بچوکه کان له سه ر بانه که وه له نزیك لووتکه ی داره کانه وه خه ریکی راوکردن بۆ خویمان، ئیمه ش کاپری ده نوشین. ده رگا که داخراوه هه واش گه رمه. ته نیا چه رچه فئ به سه ر جواریا به که وه یه، شه وه همووی، هه ریه ک له ئیمه ئه ی تری خوئش ده وئ، ئه وه شه وه همووی، له وه شه وه گه رمه له (میلانۆ) ناخۆ ده بئ ته واو بئ. به په له ده بی نان بخۆم و بجم کاترین ببینم. له گه ل هاوریکانم له سه ر خوان زۆرمان قسه کرد. منیش ئاره قم خوارده وه چونکه گه ر له وه شه ودا تۆزئ که مم خواردیا به وه، هه موومان نه ده بوینه برا. له گه ل قه شه له مه ر سه روکی قه شانی ئیترله نده قسه م کرد. وا پتیده چوو پیاوکی خانه دان بووی، له گه ل ئه و نادادبیه یی، ئه و نادادبانه ی که کیشاویه تی، له سۆنگه ی ئه وه ی ئه مریکیم و به شداریم له و ئازاردانه دا کردوه که چی وام نیشانی دا باشی لئ ده زانم. به لām شتیکی جوان نه بوو که هیچی لئ نه زانم. پاش ئه وه ی گویم له هه ندئ شیکردنه وه ی مه زن و هۆیه کانی بوو، له پاش هه موو شتی، وا پتیده چوو له ئه نجامی لیک حالی نه بوون بووه. ناویکی خوئی هه بوو خه لکی (مینیزوتا) بوو ئه مه ش وای کردبوو ناوه که ی به ردل بکا؛ ئیترله نده مینیزوتا، ئیترله نده ویسکوستن، ئیترله نده شینگان. ئه وه ی ئه م ناوه ی خوئش کردبوو، ئه وه بوو که وه کو (نایلاند) ده زرینگایه وه. نه خیر، ئه مه نه بوو، شتی تریش، له مه زیاتر هه بوو. به لئ، باوکه ئه مه راسته، باوکه. له وانه یه، باوکه، نه خیر باوکه باشه له وانه شه وانه یه. باوکه تۆ له و

مه سه لانه له من زیاتر ده زانی، باوکه. قه شه، باش بوو. به لām مرۆقئیکی وه رسکه ر بوو. ئه فسسه ره کان باش نه بوون، به لām جار سه که ر بوون، پادشاش باشه. به لām مرۆقئیکی وه رسکه ره. ئاره قیش خو خراپه به لām جار سه که ر نییه. ددانی (مینات) ده رده کا له ئاسمانه ی ده منددا به جیتی ده هیلئ.

دۆکا گوئی: «قه شه به ندرکا. چونکه ده سته لگه ی (کومپاله ی) چه شنی (۳٪) یان لا دۆزییه وه. هه لبه ت ئه وه له فه ره نسا رووی دابوو ئه گه ر ئه مه لیره بووا به هه رگیز نه یان ده گرت. ئه و حاشای له هه موو زانیاری ده رباره ی ده سته لگه کانی سه ددا پیتنج کردوو. ئه مه له (بیزییه) رووی دا، خویم له وئ بووم، له رۆژنامه کانه وه ده رباره ی ئه و مه سه له م خویندۆته وه چوو بۆ به ندیخانه، داوای کرد چاوی به قه شه بکه وئ. ئه مه ش ئاشکرایه که ئه و ده سته لگه کانی دزیوه.

رینالدی گوئی: «پروام به وشه یین له م قسانه نایئ.»

رؤکا گوئی: «چۆنی تیده گه ی و تیبگه به لām من سه ربرده که بۆ قه شه مان ده گتیره وه. پر زانیارییه. ئه و قه شه یه. نرخه ی خوئی ده زانی.»

قه شه بزیه کی هاتئ گوئی: «به رده وام به، گویم لئ گرتووی»

- «هه لبه ت، هه ندئ ده سته لگه ش حیسابیان بۆ نه کراوه به لām ده سته لگه کان له سه دا سئ و هه ندئ له قه رزه کانی ناوخۆی لای قه شه بووه. به ته واوی له بیرم نه ماوه، که چی بوون. جا بۆیه چووم بۆ زیندان، ئه مه مه به سستی چیره که یه منیش له ده ره وه ی ژووره که ی به ندیخانه وه ستام، وامزانی ده جم دان به هه موو شتی داده ئیم. گوتم:

«ئهی باوکه، پیرۆزیمان پئ به خشه، له و گونا هانه ی که کردوو مه.»

هه موویان یه ک به ده نگی خویمان پیکه نین. قه شه پرسئ.

- «ئهی ئه و چی گوئ؟»

رؤکا خوئی لئ گیل کرد. له راقه کردنی نوکته که بۆ من به رده وام بوو:

- «تۆ مه به سته که ت زانی، وا نبیه؟»

پئ ده چوو نوکته یه کی سه بر بووی. گه ر به ته واوی لیبی حالی بوو بوومایه. هه ندیکی تر ئاره قیان بۆ تیکردم.

منیش چیره کۆنکم ده رباره ی سه ربازئیکی تابه تی ئینگلیزم بۆ گتیرانه وه که له ژتیر دۆشی سه رشۆکیان دانا بوو پاشان مینجه ر چیره کۆنکی له باره ی یازده چیکوسلوفاکي و باشچاوشتیکی هه نگاری بۆ گتیرانه وه. پاش ئه وه ی که مم مەم نۆشی سه رگوزشته ی (جوکی) م بۆ گتیرانه وه که (پینی) (۱) یه کی دۆزیبووه وه. مینجه ر گوئی: چیره کۆنکی ئیتالی هه یه له به سه ره اتی ئه و دۆقه ژنه ده چی که شه و نه بیتوانیه وه بخه وئ. لیره وه، قه شه، ئه وئی به جیه شت. من چیره کۆنکی فرۆشبارئیکی گه رۆکم گتیرا به وه که له سه عات

(۱) پین: پاره یه کی ئیتالیه.

(5) ی بهیانی گه یشتبووه (مارسیلیا) که سارده بایهک هه‌لی کردبوو. میجهر گوتی؛ وام بیستۆتهوه که زۆر خۆزهوه. من حاشام لهوه کرد. ئەو گوتی: ئەمه راسته. به‌گیانی (باخۆس) ده‌توانین بسه‌لمینین که راسته یان نا.

باخۆس نا، من گوت. باخۆس نا. به‌لێ، باخۆس ئەو گوتی. من ده‌بێ پێک به‌پێک، به‌رداخ به‌ به‌رداخ له‌گه‌ل (باسی، فلیپۆفانجینا) بخۆمه‌وه. (باسی) گوتی: نه‌خێر. ئەمه تا‌قی کردنه‌وه نییه. ئەوه‌تا ئیستا دوو هینده‌ی منی خوادۆته‌وه. گوت، ئەمه درۆیه‌کی زله. سویند به (باخۆس) یان به (باخۆس) نا، (فییبیلو فینزاسی) یا (باسی فییبیلو فینزانزا)، به‌درتێزایی شه‌و ده‌ستی به‌دلۆپه‌یی مه‌ی نه‌که‌وتوه.

ناوی چیه‌یه؟ ناوی منی لێ پرسێ ناخۆ نام (فیدیریکیۆ ئیرنکو) یه‌ یا (ئیرنکو فیدیریکیۆ) یه؟ گوتم باچاکترین پیاو گره‌و بیاته‌وه، باخۆس گیرا، میجهر دوو کوپێ گه‌وره‌ی پر مه‌ی سوور کرد، نیوه‌ی ئەوه‌ی بۆم تیکرا خواردمه‌وه، خه‌ریک بوو بۆم تێ بکاته‌وه، ره‌تم کرده‌وه و دلۆپتیکێ تر ناخۆمه‌وه بیرم که‌وته‌وه بۆ کوئێ ده‌جم.

گوتم: «باسی بردیه‌وه، توانای له‌ من چاکتره، ده‌بێ پرۆم. رینالدی: «به‌راست: ئەو ده‌بێ برۆا. ژوانی هه‌یه، هه‌موو شتی ده‌ریاره‌ی ئەوه‌وه ده‌زانم.»

«ده‌بێ پرۆم.»

باسی گوتی: «شه‌وتیکێ تر، شه‌وتیک که‌ هه‌ست ده‌که‌ی به‌هێزتری.»

ده‌ستیکێ له‌شانم دا، هه‌ندێ مۆمی داگیرساو له‌سه‌ر مێزه‌که هه‌بوون ئەفسه‌ره‌کان هه‌مووی که‌یفخۆش بوون گوتم: «برایان، شه‌وتان شاد.»

رینالدی له‌گه‌لم هاته‌ ده‌روه. له‌ ده‌روه له‌ نزیک رێچکه‌ی ده‌رگا که‌ راوه‌ستانین.

گوتی: «وا چاکه‌ به‌سه‌رخۆشی نه‌چی؟»

«سه‌رخۆش نیم رین...نا...»

«که‌وابێ وا باشه‌ هه‌ندێ دنکه‌ قاوه‌ بجووی.»

«قه‌سه‌ی بێ مانا.»

«هه‌ندیکت بۆ دینم، رۆله، که‌می لیره‌ هاموشۆ بکه.»

رۆیشت که‌ گه‌رایه‌وه مستی دنکه‌ قاوه‌ی هینا.

«ئه‌مانه‌ بجوو، رۆله، خوات له‌گه‌ل بێ.»

گوتم: «باخۆس.»

«له‌گه‌لت داده‌به‌زمه‌ خواره‌وه.»

«حالم زۆر باشه.»

ماوه‌بێ پێکه‌وه رۆیشتین. دنکه‌ قاوه‌م جوویی، له‌سه‌ر رینگه‌که‌ی بۆ نه‌خۆشخانه ده‌چن منی به‌جێهێشت و گوتی: «شه‌و شاد.»

گوتم: «شه‌و شاد بۆ نایبینه‌ ژووره‌وه؟»

سه‌ری خۆی له‌قاند و گوتی: «ئه‌، من هه‌زم له‌زه‌وقی ساده‌تره.»

«سوپاس بۆ دنکه‌ قاوه‌کانت.»

«هیچ نییه، هیچ نییه.»

به‌رێگا که‌ رۆیشتم، تخوویی ئەودار سه‌روانه‌ی ده‌وری دابوو دیار و ئاشکرا بوون،

ناورێکی دوو ده‌ دایه‌وه، ببینیم، رینالدی له‌ جێگه‌ی خۆی وه‌ستاوه ته‌ماشام کرد، ده‌ستم بۆ هه‌لپری، له‌ هۆلی پیتشوازیکردن دانیشتم، چاره‌پێی بارکلی بووم، یه‌کتی به‌ده‌روازه‌ی هۆله‌که‌ تێپه‌ری. به‌لام بارکلی نه‌بوو، فیرگسۆن بوو.

پیتی گوت: «هه‌لاو، بارکلی پیتی گوتم به‌داخه‌وه ناتوانی ئەم شه‌و بتبینی.»

«به‌داخه‌وه، به‌و هیوایه‌م نه‌خۆش نه‌بێ.»

«زۆر ته‌واو نییه.»

«ده‌توانی پیتی بلتی په‌ریشانم بۆی؟»

«به‌لێ.»

«له‌و باوه‌ره‌ی دای به‌یانی بێم ببینم؟»

«به‌لێ، له‌و باوه‌ره‌دام.»

«زۆر سوپاست ده‌که‌م، شه‌و شاد.»

له‌ ده‌رگا که‌وه هاته‌ ده‌روه کوتوپر هه‌ستم به‌ته‌نیایی کرد. زۆر شه‌یدای ببینی نه‌بووم. که‌می سه‌رگه‌رم بووم. نزیکه‌ی له‌بیرم نه‌ما بوو بێم، به‌لام که‌ هاتم و له‌وئ مه‌بینی هه‌ستم به‌ته‌نیایی و بۆشی ده‌کرد.

## 8

پاش نیوه‌رۆی رۆژی دوا‌یی بیستمان ئەمشه‌و له‌سه‌رووی رووباره‌که‌وه ده‌ست به‌هێرش ده‌کری. ده‌بوایه ئیمه‌ چوار ئوتومبیلی فریاگوزاری به‌هه‌له‌داوان بگه‌ینینه‌ وینده‌ر. که‌سیش هێچی ده‌ریاره‌ی ئەم هێرشه‌ نه‌زانی، که‌چی هه‌مووشیان زۆر به‌گرینگیه‌وه له‌ ئیجابیات و زانیاری ستراتیژی ناوچه‌که‌ دوان. من سواری ئوتومبیلی یه‌که‌م ببووم، کاتی خه‌ریک بوو له‌ نه‌خۆشخانه‌ی به‌ریتانی تێپه‌رین داوام له‌ شوفیره‌که‌ کرد هه‌لۆتستی بکا. سێ ئوتومبیلی تریش به‌دوامه‌وه وه‌ستان. دابه‌زیم، به‌شوفیره‌کانم گوت له‌رۆیشتن به‌رده‌وام بن. هه‌روا پێم گوتن ئەگه‌ر له‌ دووریانی رینگاکان نه‌گه‌یشتینه‌وه یه‌ک ئەوا له‌ (کۆزمۆنس) چاره‌رێمان بن. به‌په‌له‌ خۆم له‌ ژووری کرد و چوممه‌ هۆلی پیتشوازیکردن. داوا‌ی بارکلیم کرد.

«له‌ ئیش دایه.»

گوتم: «ده‌کری ده‌قه‌بێ ببینم؟»

یه‌کتیکیان به‌دوا‌یدا نارد بانگی بکا. پاش ماوه‌بێ بارکلی له‌گه‌ل ئەو گه‌رایه‌وه. «راوه‌ستام، تا ته‌ندروستیت بپرسم و بزانی چاکتر بوون. گوتیان له‌ ئیش دای بۆه داوام کرد بتبینم.»

«زۆر باشم، وا بزانی تینی گه‌رمایی دوینی کاری تیکردبووم.»

«ده‌بێ پرۆم.»

«تا به‌رده‌رگا له‌گه‌لت دێم.»

له دهره وه لیم پرسی: «زۆر باشی؟»

گوتی: «به لئی، گیبا نه کم. نه مشه و ده گه پیتته وه؟»

- «نه خیر، بۆ (نمایش) ده چم له سه رووی رووباری (پلاش) دا ساز نه کرئ.»

- «نمایش؟!»

- «با وه پ ناکه م له وه زیاتری.»

- «ده گه پیتته وه؟»

- «سه یینی.»

شتتکی له ملی خزی کرده وه. خستیه ناو دهستم، گوتی: «ئمه حه زه تی ئه نتۆنیۆی

پیرۆزه، سه ی شه و وه ره وه.»

- «کاسۆلیکی؟»

- «نه خیر، به لام گوتیان حه زه تی ئه نتۆنیۆی زاتیکی پیرۆزه.»

- «له بهر خاتری تۆ ناگاداری ده بم. خواحافیز.»

گوتی: «نا، خواحافیز نا.»

- «زۆر باشه.»

- «کوره پیاوی چاک به ناگاداری خۆت به. نه، ناتوانی لیره ماچم بکه ی.

ناتوانی.»

- «باشه»

له دهره وه ئاورم دایه وه بینیم له سه ر پایه کانی به دره رگاکه وه ستاوه. دهستی

هه لده شه قانده. منیش دهستی خۆم ماچ کرد و به رزم کرده وه. دووباره دهستی

هه لده شه قانده. ئه و کات گه یشتبوومه سه ر شه قامه که سواری ئوتومبیله که بووم. دهستان

به رۆیشتن کرد. حه زه تی ئه نتۆنیۆی له ناو قوتوولکه که یه کی کانه یی سپی دابوو.

قوتوولکه که م کرده وه. حه زه تی ئه نتۆنیۆم ده ره ینا له ناو دهستم دانا.

شوفییره که گوتی: «حه زه تی ئه نتۆنیۆیه؟»

- «به لئی»

گوتی: «منیش دانه یه کم هه یه.»

دهستی راستی له سوکانه که به ردا. قۆچیه یه کی کراسی ژیره وه ی کرده وه خه ناوکه یه کی

له ژیر کراسه که وه ده ره ینا گوتی:

- «ده بیینی؟»

حه زه تی ئه نتۆنیۆم خسته وه ناو قوتوولکه که وه له گه ل زنجیره زپه که ی خسته

گیرفانی سه ر سینگه وه. گوتی:

- «له ملتی ناکه ی؟»

گوتم: «باشه.»

زنجیره زپه که م کرده وه له ملی خۆم کرد، دامخسته وه. حه زه تی ئه نتۆنیۆی به سه ر

کورته که سه ر یازیه که مدا شو بو وه وه منیش سه ره وه ی کراسه که م کرده وه، قۆچیه یه کی

کراسه یه خه داره که م کرده وه و خسته ژیر کراسه که مه وه. له کاتی رۆیشتنی ئوتومبیله که

ههستم کرد قوتوولکه که کانه یی به سه ر سینگم ده که وت. پاشان له بیرم کرد پاش

ئه وه ی بریندار بووم بووه به ردی بن گۆم و نه مدۆزییه وه. ئه بی خیره وه ندی له بنکه کانی

دواوه دهستی لینگرتی.

کاتی گه یشتینه سه ر پرده که زۆر به تیژی به سه ریدا تیپه رین، له و کاته دا له سه ر

ریتگاکه له به ر ییمان ه وه تۆزی ئوتومبیله کانه ی بینی زۆر بچوو ک دیار بوون، ئه و تۆزه ی

له ژیر تایه کانیان به رز ده بو وه، له نیوانی داره کان په رت ده بوو. که گه یشتینه وه

ئه وان، لیبیان په رت بوون. له ریتگای پیتچا و پیتچی ئه وه ادا کاریکی زۆر خۆش نییه،

نه خوازه لا له یه که م ئوتومبیلیش بی. له سه ر کوشینی دواوه دانیشتیووم، بۆ خۆم

ته ماشای گونده که م ده کرد. گه یشتینه بناری گرده کان، له بهری نزیک رووباره که وه که

به ریتگاکه بۆ سه ر چپاکه سه ر ده که وتین، چپای به رز له لای باکووره وه هه بوون که

تائیش تاش لوو تکه کانیان به فری به سه ره وه بوو، ئاورم دایه وه، سی ئوتومبیله که

خه ریکی سه ر که وتن بوون. نیوان ئوتومبیله کان سه ر تاپا تۆز دایگر تبوو. به ته نیشت

کاروانیکی دریتی هیتسری باره لگر تیپه رین. کاروانچییه کانیان له ته نیشت

هیتسره کانه وه ریتگاکه یان به پی ده کوتایه وه. فیسی سۆریان له سه ر کردبوو. له تیپی

(بیرساگیلی) بوون، دواوه ی کاروانه که، ریتگاکه چۆل بوو، سه ر که وتینه سه ر گرده کان،

پاشان دابه زینه سه ر لاپالیکی دریتکۆله ی گردی که ده چوه سه ر دۆلی رووباری،

هه ردوولای ریتگاکه وه دارو دره خت بوو، رووباره که له لای راستی ریزه داره که بوو،

ئاوه که ی روون و تیژ وه و ته نکاو بوو، رووباره که نزم بوو، ده ره تانی لم و پلوو که به ردی

تیا بوو، له گه ل جۆگه له ی ئاوی ته سک و جارنا جاریش ته نکاوی ئاو وه کو ورشه

به سه ر پلوو که به رده کاند دا ده پرژا، له نزیک رووباره که وه گۆماویکی قوولم بینی ئاوه که ی

وه کو ناسمان شین بوو، چه ند پر دتکی به ردینی که وانه یی کۆم له سه ر رووباره که وه بین

که تر پله کانی لپی ده سوورانه وه به ته ک خانوویکی ناو کیتلگه ی به ردین تیپه رین که

به رامبه ر دیواری خواریان داره ره میتیان لئ روابوو، له شپوه ی مۆم داینگه دا بوون،

دیواری کیتلگه که نزم بوو له به رد دروست کرابوو، ریتگاکه به سه ر دۆله که سه ر ده که وت له

پاشان له پیتچی سووراینه وه جاریکی تر به سه ر گرده کان که وتینه وه. ریتگاکه زۆر به

رکی سه ر هه راز بۆوه و له و کاته دا ده تتوانی دارستانی شابه روو به دی بکه ی تا

ده گه یشتیه ره وه زپکی به رز، له نیوان داره کانی دارستانه که، له توانام دابوو، که

تیشکی رۆزی له سه ربوو، چاو داگر مه خواره وه و له دووره وه هیللی رووباره که ببینم که

ههردوو سوپای لینگ جیا دهکردوهه، بهسههر ڕیگا ناخۆشه تازهکهی سوپاییدا تییههپین، که لهسههر لووتکهکوهه درژێژ دهپۆوه و، له باکوورهوه تهماشای دوو زنجیرهه پیام کرد، تا هیتلی بهفرهکه سهوز و تاریک دهچوون و له بهر تیشکی رۆژ سپی و دلرفیتن دیاربوو. پاشان ڕیگا که بهسههر لیوارهکه ههلهکش زنجیرهه سییه می چیاکانم بینێ، بهرزترین چیایی بهفرین، وهکو که چ سپی بوو و کهند و قۆرتی زۆری تیابوو که سههر تهپکهکانیان تهختایییکی سههر بوو له دواوهی ئەم زنجیرهه چیاییانهوه چیای تر ههبوون، بینیمان له حوکمی چاودا نه بوو، ئەگهر تۆ بلتی دهیانم بینێ راست نه دهگوت. ئەم چیاییانه چیایی نه مساوویهکان بوون، هاوتای ئەم چیاییانه له ئیتالیادا نه بوو، له پیشمان ڕیگا که بۆ لای راست دهسوورایهوه، چاوێکم دایهه خواریوه، توانیم ڕیگایێ ببینم که بهناو دارهکاندا شوێر دهبووهوه، لهشکر لهسههر ئەم ڕیگایهوه بوو ترومسيلهکان باریان ههلهگر تیبوو هیتسترهکانیش تۆپی چیاییان لێ بارکرابوو. کاتێ له ڕیگا که دابهزینه خواریوه، به ته نه نهشته که یهرا ڕۆیشتن توانیم ڕووباره که ببینم، زۆر له خواریوه بوو، هیتلی شه مه ندهههر بهسههر پرده کوئه که بۆ بهرهکهی تر بهسههرا تیبهه پ دهبوو. له شوینیکی ژیر گرده کهوه له دواوهی ڕووباره کهوهه توانیم خانوهه خاپوورکراوهکائی شارۆچکه کهه ببینم که دهباویه بگیریێن. ههر که دابهزینه خواریوه وه سوورایهوه سههر ڕیگا سههر کهیه کهه که بهته که ڕووباره کهدا تیدههه پری، دنیا تاریک داهاه.

## 9

ڕیگا کهه قه له بائخ بوو، سههیری ته نراویش له لاسکی گه مه شمایی و قه سهه له ههردوولای ڕیگا کهه هه بوون، لای سههره وهشی به سهه سیر گهرا بوو. به شوینه یێ له دهروازهی سیترک یاخود له گونیدیکی خۆمالی (1) دهچوو.

بههیتواشی ئەم تونیله به سهه سیر دا پۆشراوه مان بری له شوینیکی پان و پۆر هاتینه دهروه، که جارێ ئەو ئیستگهی شه مه ندهههر بوو، ئەو شوینه له ئاستی که ناری ڕووباره که نزم بوو. له شوینه نزمه کائی که ناری ڕووباره که چال هه لکه ندرابوو، سهه رازه بیاده کانه سه نه گه ریان تیا گرتیبوو، رۆژ له سههر ئاو ابوو بوو. لهو کاته دا به ئوتومبیل ده رۆیشته تین. سههرم بهرز کردهوه به درژایی که ناری ڕووباره که چاو م به قولله کائی چاودێر کردنی نه مساوویهکان کهوت که له سههر گرده کائی به ره کهی تر بوون. له بهر خوژئاو ابوو رده ده چوونه وه، ئوتومبیله کانه له پشت کارگه ییکی که رپووجدا وه ستانده، هه ندی لهو فرین و چاله قوللانه کرابوونه بنکهی فریا کهوتن، سن پزیشک لهو ئی بوون، دهمناسین، له که ل میچههر کهوتمه قسه: لهو ئیم زانی کاتێ که هیتش

(1) گونیدیکی خۆمالی (نه ته وه یی): مه به ست گوندی زه نجییه کائی نه مرکایه، که دانیشخوانی نه سلێ نه مرکانه.

دهست پیده کړی. ئوتومبیله کاغان برینداریان لێ بار ده کړی. به رهو دواوه لئی دهخویرین و به درژایی ڕیگا سهه سیریه که، تا سه ره وهی ڕیگا سه ره کییه که تا ئەو شوینه ی که بنکه ی پزیشکییه، ئوتومبیله کائی تریش نه وانه ده گوازه وه. ئاواته خواز بووین ڕیگا که له بهر قه له بائغی نه گیری. ڕیگا که یه که بهری بوو. په رژیانی لێ کرابوو چونکه له بهر چاوی نه مساوویه کائی ئەو بهری ڕووباره کهوه بوو. له کارگهی که رپووجی شیدا. له ناگری تفهنگ و تۆپی دوژمن پارێزرا بوون به وهی لیواری ڕووباره که. ته نیسا تا قه پر دیکی ڕووخاوه له سههر ڕووباره که بوو، کاتێ بۆر دوومان دهستی پیکرده خهریکی دامه زراندنی پر دیکی تر بوون. هه ندی له تیبه سهه ربا زیه کانه ده باویه له ته نکا وه که ی لای پیچی ڕووباره که به په رنه وه. میچههر پیاو یکی کورته بالابوو و جووتی سمی ئی قیتی هه بوو به شداری له جهنگی لیبیادا کردبوو دوو تیلمی لولی پیته بوو، گفتی دامی گهه کاروبار به چاکی به رپوته بچی خه لات ده کړیم. گوتم بهو هیوا بهم هه موو شتی به چاکی به رپوته بچی. به لام ئەو پیاو یکی زۆر باش بوو. پرسیم ئاخۆ ده بی سه نه گه ریکی وا گه و ره هه بی شو فیره کانه تیایدا ستر بن. به دوا ی سهه ربا زیکی نار د تا سه نه گه ریکم نیشان بده. له گه ل سهه ربا زیه که چووم سه نه گه ره که مان دۆزیبه وه. سه نه گه ریکی زۆر چاک بوو، شو فیره کانی ش زۆر پی که یه فخر بوون. ئەوانم له وئ به جیه ئیشت. میچههر داوای لیم کرد پیکی له گه ل ئەو و ئەف سه ره که ی تر یخۆمه وه. شه رابی (ره م) مان خواری دهوه دانیشتنه که مان زۆر براده رانه بوو، دهروه تاریک بوو، پرسیم داخوا که ی هیتش دهست پیده کا. گوتیان کاتێ تاریک دا بی. بۆ لای شو فیره کانه گه رامه وه، له ناو سه نه گه ره که دانیشتی بوون. منیش هه ر یه کن پا که تێ جگه ره ی (ماسیو دۆناس) م پی به خشین. جگه ره کانه زۆر شل دا گیرا بوون توتیان لێ ده رژا، پینش کیشانی، ده باویه هه ر دوو لایت پیچا بایه وه. مانیرا چه ره که ی ناگر دا، به لامانی داگیرا. چه ره که ی له را دیته ری فیات بوو. منیش هه ر چیه کم بیستبوو بۆم گێرانه وه.

پاسینی گوتی: «کاتێ دابه زین بۆچی بنکه کاغان نه بینێ؟»

– «له دواوهی ئەو پیچه بوو که لئی سوورایه وه.»

مانیرا: «ئەو ڕیگایه زۆر بی سهه ر بهر ده بی.»

– «ناگر بارمان هه ر ده کن.»

– «له وانه یه.»

– «ئەم ده به راری خواردن؟ پاش هیتش ده رفه تی نانخواردمان نابێ.»

– «هه ر ئیستا ده چم بزانه چ هه یه.»

– «ئیمه لیره مینین یان له گه لئا بیین؟»

– «وا چاکه لیره میننه وه.»

بۆ سه نه گه ره که ی میچههر گه رامه وه. گوتی نان دینیکی مهیدانی گه رۆک به رپوته یه. ئەو

کات شوفیټره کان ده توانن به شی خوځان وهرگرن، ههروا ناماده یی خوئی دهربری که له گهنیک (قرعه یهک) یان بۆ پهیدا بکا، نه گهر نه یان بی. گوتم: و بزائم هه یانه. گه پامه وه. به شوفیټره کانم گوت: هه کاتنی خواردن بی ده توانم بگه ږیمه وه خواردنتان بۆ پهیدا بکهم. مانتیرا گوتی به و هیوا یه م بهر له ده ستپیتکردنی بۆردوومان بگاته جی. نهوان تا چوممه دهره وه بی دنگ بوون. نهوان نامیترساز بوون ږقیان له شه ږ بوو. چوممه دهره وه تا سه ږیکتی ئوتومبیله کان بکهم و بزائم بار چۆن به ږتوه ده چی. دوا بی هاتمه وه ژووره وه له گهل چوار شوفیټره که له ناو سه نگره که دانیشتم پشتمان دابوه دیواره که وه جگهره مان پتیکردبوو، دهره وه تاریک داهاتبوو، زه وی سه نگره که ش گهرم و وشک بوو، شانم به دیواره که وه نا، له سه ر پشت پالم دایه وه، لی راکشام.

گافا وزی پرسى: - «کتی هیرش ده با؟»

- «تیبی بیرسا گلیری.»

- «همموو بیرسا گلیری به کان؟»

- «و بزائم.»

- «نه و له شکره ی لیره به به شی هیرشیکى راسته قینه ناکا.»

- «بۆ نه وه به تا سه رنجی سه ر بازه کان له شوینه راسته قینه که ی هیرشه که وه بۆ لابه کی تره وه بهرن.»

- «سه ر بازه کان نه وه ده زانن؟»

- «له و با و ده دانیم.»

مانتیرا: «هه لبه ت نازانن، گهر نه وه بزائن هیرش نابهن.»

پاسینی گوتی: «به لئى، هیرش ده بهن. بیرسا گلیری به کان گیلن.»

گوتم: «نهوان نازا و مه شق پتیدراوی باشن.»

- «نهوان زل و زه به لاجن، به سینگ پان و ساغ و سه لامه تن. به لام سه ره رای نه مه ش گیلن.»

مانتیرا گوتی: «نارنجۆک هاو ږه کان بالا به رزن.»

نه مه نوکته یی بوو، دایانه قاقای پیکه نین.

- «گه وره م تۆ له و کاته ی له وی بووی که رازی نه بوون هیرش بهرن له هه ر ده پیاو پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «نه خبیر.»

- «نه مه راسته. ږیزبان کردن و له هه ر ده بی، پیاوی ده به میان ده کوشت، کاربینه ری

ناگر باران بیان کردن و همموویان کوشتن.»

پاسینی تفی له زه وی کرد:

- «کاربینه ری، به لام نه م نارنجۆک هاو ږه نه هه ر یه که یان شه ش پی به رزن هیرش نابهن.»

مانتیرا: «گهر هه ر که سه له لای خزیه وه هیرش نه با، شه ر ته واو ده بی.»

- «نه مه له گهل پیاوی نارنجۆک هاو ږه چاره ی نه بوو. نهوان ترسنۆک بوون. زۆره ی نه فسه ره کان بیان له به نه ماله نه جیهه کانه وه هاتبوون.»

- «هه ندی له نه فسه ره کان به ته نیا هیرش بیان برد.»

- «باشچاوشی دوو نه فسه ری دایه بهر گولله کاتنی هیرش بیان نه بردبوو.»

- «به لام هه ندی له سه ر بازه کان هیرش بیان برد.»

- «نهوانه ی هیرش بیان برد ږیز نه کران. کاتنی پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «یه کتی له و کوژراوانه ی که کاربینه ری به کان کوشتیان خه لکی شاره که م بوو. گه نجیکى کوکی بالا به رز بوو، شایانی نه وه بوو بچیته ږیزی نارنجۆک هاو ږه کانه وه، زۆر له ږوما ده ږیا. شه و ږۆزی خوا بی ده ستی له نیو ده ستی کچان بوو. هه ر له گهل کاربینه ری به کانیش بوو.»

پاسینی به پیکه نینه وه له قسه کانی به رده وام بوو، گوتی: «نیستاش پاسه وانی خوئی و نیزه که ی له بهر ده رگا که یانه. که سه ناتوانی بی دایک و باوک و خوشکه کانی ببینی. باوکیشی همموو جوړه مافیکی هاو ولاتی لی سه ندراوه ته وه. بگره ناتوانی ده نگیش بدا.»

پاساش نایان پارږی. هه ر که سه ی بیه وی ده توانی ده ست به سه ر مال و سامانیان دابگرئ.»

- «نه گهر و ایان له م خیزانه نه کردبایه نه بیان ده توانی که سی تر ږه وانه ی به ره ی شه ږ بکه ن.»

- «به لئى، سه ر بازانی تیبی (VE) و (ته لپانی) و هه ندی له بیرسا گلیری هیرش ده بهن.»

- «بیرسا گلیری به کانیش له گوړه پانی جه نگدا رایان کرد. به لام نیستا هه ول ده دن له بیر خوځان به رنه وه.»

پاسینی به زه رده خه نه یه که وه گوتی:

- «گه وره م نابی ږیکه ی نه وه مان بده ی به م جوړه قسه بکه بن.»

گوتم: «ده زانم چۆن قسه ده که ن. هه ر چه نده نیوه ئوتومبیل لیخوړن ره وشتی... ده گره بهر»

- «نه ی... وا قسان مه که ن، نه فسه ره کانی تر گو ږیان لیمان ده بی.»

گوتم: «پتو بسته کو تایی به شه ږ بیتن. شه ږ به وه ستانی لای کوتایی ناین. گهر

شهرمان له لایه كهوه وهستاند نه نجامی خراپتر دهیی.»

- «پاسینی بهرێزگرتنه وه گوتی: «خراپتر نابێ هیچ شتی له شهڕ خراپتر نبیه.»
- «بهزین خراپتره.»
- «باوهڕ ناکهه. بهزین چیه؟ تۆ دهگهڕیتته وه مائی خۆت.»
- «به دوات دادین و ماله کهت داگیر دهکهن. خوشکت زهفت دهکهن.»
- پاسینی گوتی: «باوهڕ ناکهه. ناتوانن هه موو کهسێ وا لێ بکهن. با ههر کهسێ بهرگری له مائی خۆی بکا. رێگه نه دهه خوشکه کانیان بچنه دهر وه.»
- «دووڕ نییه له سیدارهت دهن یا چۆنیان بوێ وات لێ دهکهن. دهتگه ریتنه وه پیزی سه ریازی نهک له ناو ئوتومیلی فریاکه وتن به لکو له تیپی پیاده.»
- «ناتوانن هه موو کهسێ له سیداره بدن.»
- مانیتر: «نه ته وه به کی بیانی ناتوانی تۆ بکا به سه ریاز ههر له یه کهم شهڕ هه موومان را ده کهین.»
- «وه کو چیکیه کان.»

- «واي بۆ دهچم که تۆ هیچ شتی دهر باره ی ژبانی ژێردهستی نه زانی، بۆیه له و باوهڕی که ژێردهستی خراپ نییه.»

پاسینی گوتی: «گه ورهه، ئیسه له تۆ دهگهین، رێگه مان بده قسه بکهین. به یارمه تیت، هیچ شتی له شهڕ به دفرتر نییه ئیسه له ناو ئوتومیلی فریاگوزاری داين. له گه ل ئه وهش، ناتوانین هه موو تیبگهین، که چهنه خراپه؛ کاتی خه لک ده زانی چهنه خراپه، ناتوانن هیچ شتی بۆ راگرتنی بکهن، چونکه شیت دهن. هه ندی خه لکی تریش هه ن له ئه فسه ره کانیان ده ترسن. شهڕ له نیوچه وانی ئه مانه وه یه.»

- «ده زانم شهڕ خراپه، به للام دهیی کۆتایی بێن.»

- «شهڕ کۆتایی نابێ، شهڕ کۆتایی بۆ نییه.»

- «به للام هه یه تی.»

پاسینی سه ری با دا گوتی:

- «به سه ره که وتن شهڕ نا پر دیتته وه... چی دهیی گه ر ئیسه (سان جبریل) مان داگیر کرد؟ چی دهیی گه ر ئیسه (کارسۆ) و (مونثالکون) و (ترسیتا) مان داگیر کرد؟ به وه نده له کوێ دهگه یه کوێ؟ تۆ ئیمیرۆ ئه م هه موو چیا دوورانه ده بیینی؟ تۆ له و باوهڕی بتوانین ده ست به سه ره هه موویان داگیرین؟

مه گه ر ته نیا نه مساو ییه کان شهڕ را بگرن، ته نیا لایی دهیی شهڕ را بگرن. بۆچی ئیسه شهڕ را نه گرین؟ ئه گه ر بیت و ئه وان بیت نه ئیتالیا و داگیری بکهن ته نیا ماندوو بوون و دهر ده سه ریا ن بۆ ده می نیتته وه، ده گه ریتنه وه دوا وه به جیی ده هیلن، ئه وانیش خا وه نی

ولاتی خۆیان به للام، نه خێر، له جیاتی ئه مه شه ره.»

- «ده لیبی و تار دهری.»

- «ئیسه بی سه ره که یه وه و ده خوینین، خۆ جوتیار نین. ئیسه میکانیکین، به للام جوتیاره کانیس چاک ده زانن تا چ را ده یی پروا به شهڕ بکهن، هه موو کهس رقی له م شه ره ده بیته وه.»

- «چینیک ده ستیان به سه ره کارویاری ولات داگرتوه، که گیلن و له هیچ شتی ناگه ن، ناشتوانن تیبگه ن، جا بۆیه ئه م شه ره مان به مل داها توه.»

- «هه ره ها له په نای ئه م شه ره وه پا ره کو ده که نه وه.»

پاسینی گوتی: «زۆر به یان کوێ ناکه نه وه. ئه وان زۆر گیلن، ئه م شه ره یان له پیتاوی هیچ نییه، له گیلانیانه وه یه.»

مانیتر گوتی: «دهیی ئه م با سه داخه یین، له پرووی گه وره مانه وه زۆر مان قسه له باره ی شه ره وه کرد.»

پاسینی: «ئه ویش ئه م قسا نه ی پێ خۆشه. ئه ویش وه رده گه ریتین.»

مانیتر گوتی: «به للام ئیستا دهیی ئه م با سه داخه یین.»

گافۆزی گوتی: «ئهی نان نه خۆین گه وره م؟»

- «دهچم تا بزنام خواردن ها توه.»

من وام گوت، گۆردینی هه ستایه سه ری و له گه ل هاته دهر وه.

- «چ شتی هه یه ئه نجامی بده م گه وره م؟ ده توانم یارمه تیت بده م؟» گۆردینی له هه ر چواریان هیمنتر بوو.

گوتم: «گه ر هه ز ده که ی له گه ل ه وه ره با بزانی چ هه یه.»

دهر وه تاریک بوو و رووناکییه کی درێژ له لایتی پشکینه ری سه ره چیا که ده جوو لایه وه. چهنه لایتیکی پشکینه ری گه وره ش له م به ره له سه ر تریلان ه وه دانرا بوون له نزیک هیلنه کانی به ره وه، تریله که که می له دووری رێگا وه را وه ستا بوو. ئه فسه ری پرووی لایتی ئاراسته ی ناوچه کرد. سه ریازه کانیس هه تره شیان چوو. له گۆر په پانی کارگه ی که ریو وچ تیبه ری ن. له بنکه ی تیمار کردنی سه ره کی وه ستا یین. سه نگه رتیکی بچووکی لێ بوو، سه ره ده رگا که ی به لق و پۆی سه وز دا پۆشرابوو. له تاریکیدا، با ی شه و، خشه ی له گه لا وشک بووه کان، به تیبی رۆژ، ده هیتا. له ژوو ره وه رووناکی هه بوو. میچه ره له سه ره له فۆن بوو، له سه ره سندوو قی دانیش تیبوو. کاپتینیکی پزیشک پیتی گوتم: کاتی هیرش سه عاتی ها تۆ ته پێش، پیکتی کونیایکی پشک شه ش کردم. سه ری میزه ته خته کانم کرد بینیم ئه و شتا نه ی له سه ره میزه که بوون، وه کو ته شته شو وشه سه ر داخرا وه کان دهر وه شان ه وه. گۆردینی له دوا وه م وه ستا. میچه ره له فۆنه که ی ته وا بوو، هه ستایه وه. گوتی: «ئیسستا هیرش ده ست پێ ده کری. کاته که یان گه ران ده وه سه ره کاتی

پيشووي.»

ته ماشاي دهره وهم كرد، دهره وه تاريخك بوو. لايتي پشكيتنه ري نه مساوييه كانيش له سه ر چيكاني پشتمان دوجولايه وه. ده قه يي دنيا خاموش بوو، پاشان له توپه كاني پشته وه بوردوومان ده ستي پيكرد. ميجهر گوتي: «ساقوي.»

گوتم: «جه نابي ميجهر، دهر باره ي خواردن...»

گوتبي له قسه كانم نه بوو، بوپه دوو باره م كرده وه.

«هيشتا نه گه يشتو ته جي.»

توپيكي گه وره هات له دهره وه له نزيك كارگه ي كه رپوچوه ته قيبه وه، ته قيبه وه يه كي تريشي به دواوه هات، له گه ل دننگي ته قيبه وه ي گوت له دننگي خري رووخاني ورده خشت بوو توزي به دواوه بوو وه كو باران له ناسمانه وه ده كه وتنه خواره وه.

«چ بو خواردن ده ست ده كه وي؟»

ميجهر گوتي: «كه مي ناستا ناسيوتا<sup>(۱)</sup> مان لا ده ست ده كه وي.»

«نه وه ي ده ستان لبي ده بيته وه وري ده گرين.»

ميجهر له گه ل سه ربازي قسه ي كرد. سه ربازه كه چوه دهره وه له به رجاوان بزر بوو، نه وه نده ي نه بر د گه رايه وه قايپ (ناستا نه سيوتا) ي سارد و سري له گه ل خوي هينا. دايه ده ست گورديني.

«په نيرتان لا په يدا ده بي؟»

ميجهر به نادلبيه وه قسه ي له گه ل سه ربازه كه كرد، بز جاريكي تر چوه وه ژير زه مينه كه وه پاشان گه رايه وه چاره گي په نيري هينا، گوتم: «زور سوپاس.»

«وا باشه نه روپته دهره وه.»

له دهره وه شتن له بهر ده رگا داندره. پياوي له و دوو پياوانه ي كه شته كه يان هه لگرتسو، سه ري به ژوره وه داگرت. ميجهر گوتي: «بيهيته ژوره وه. چيتانه؟ ده تانه وي نيمه بيته دهره وه هه لي بگرين بو ژوره وه ي بيته.»

دوو ده سته به ره هه لگره كه، برينداره كانيان له بن هه نگل و قايچيه وه هه لگرت و هيتا يانه ژوره وه.

ميجهر گوتي: «كوتنه كه ي بد پين.»

ميجهر جفته يه كي به پارچه قوماشي گرت، دوو كاپتنه كه ي تريش چاكه ته كه يان له بهر كرده وه. ميجهر به دوو ده سته به ره هه لگره كاني گوت: «پرډنه دهره وه.»

به گافوزيم گوت: «وره بابرين.»

ميجهر له سه رشانه وه په نيمه ي گوت:

(۱) جوړه هه رسته به كه.

«واچاكه تا بوردوومان به سه ر ده چي نارام بگرن.»

«ناخر ده يانه وي نان بخون.»

«كه يفي خوتانه.»

له دهره وه به راكردن به لاي كارگه ي كه رپوچوه كه وه تيبه رين. توپي له نزيك كه ناري روو باره كه ته قيبه وه پاشان يه كي تريش ته قيبه وه، نيمه گوتمان له دننگي هاتني نه بوو تا له ناكاه كه وه ته وه. هه ر دوو كمان خومان له سه ر زك به زه وي دادا له گه ل تروسكايي، هه ژانه وه ي ته قيبه كه و بوته كه يه وه گوتمان له قرچه قرچي ته له زم و خري كه رپوچوه ورد و خاشه كان بوو، كه ده كه وتنه خواره وه. (گورديني) هه ستايه وه به ره و سه نگره كه راي كرد منيش به دواوه ي بووم. په نيره كه م هه لگرتسو، رووي په نيره كه به توزي كه رپوچ دا پوشرابوو. شوفيردكان له نا و سه نگره كه وه پشتيان به ديواره كه دابوو جگه ره يان ده كيشا.

گوتم: «براياني نيشتماني ليرهن.»

مانيرا: «تو توميله كان چونن؟»

«سه لامه تن.»

«هه تره شت نه چوو، گه ورم؟»

گوتم: «زور راست ده كه ي.»

چه قوكه م ده رهيئا و كرده وه. تيغي چه قوكه م سرپه وه، به شه تو زاوييه كه م به تيغي چه قوكه لا برد. گافوزي قايه كه ي دايه ده ستم.

«ده ست يي بكه ين گه ورم.»

گوتم: «نه خير، له سه ر زه وي دانتي، هه موومان پي كه وه ده بخوين.»

«چه نگالمان نييه.»

به نينگليزي گوتم: «بو خاتري خوا!!»

په نيره كه م كرده چند پارچه يي و له سر مه عكه رو نيه كه م دانا. گوتم: «ده ي به ره موون.»

دانيشتن چاوه روانيان كردم. منيش په نجه ي گه وره و په نجه كاني ترم برده ناو خوارده كه. چه نگيكم ده ركد، هه ندپكي كه وت.

«به رزيان كه وه گه ورم.»

منيش نه وه نده ي ده ستم دريژبوو به رزم كرده وه، نه وانه ي روخه كان شو رپوونه وه. خسته ناو ده مه وه. مژيم و گازم له كوتاييه كاني گرت، جويم پاشان پارچه يي په نيرم خوارد، جويم، پاشان پيكي تاره قم خوارده وه. تامي ميتالتيكي ژهنگاوي لي ده هات. مه تاره كه م دايه وه ده ست پاسيني. گوتي:



«ئەمە بۆگەنە. ماو دەیهكە لەناو ئەم مەتارەیه لەناو ئوتومبیلەكەم دایه.» هەموویان دەیانخواورد و چەنەگەیان لەسەر قاپەكەوه بەرز دەكردەوه سەری خۆیان بۆ دواوه دەبرد. كۆتاییبەكەیان دەمزی پاروێکی ترم لێ دایهوه، هەندێ پەنیر و قومی شەرابیشم لێ دایهوه، شتی له دەرەوه كەوتە سەر زەوی، زەویبەكە لەرزاند.

گافۆزی گوتی: «له چهشنی عەیار (٤٢٠) بوو.»

گوتم: «لەناو چیا دا هیچ تۆپێکی عەیار (٤٢٠) مەم نایه.»

«ئەوان تۆپی سكوڤای گەورەیان هەیه. من چالەكەیم بینیوه.»

«تۆپی عەیار (٣٠٥) یان هەیه.»

له خواردن بەردەوام بووین. كۆكەیی پەیدا بوو، دەنگێکی وەكو دەنگی مەكینە شەمەندەفەر دەستی پێكرد. پاشان تەقینەوهی جارێکی تر زەوی لەرزاندەوه.

پاسینی گوتی: «ئەم سەنگەرە قوول نایه.»

«ئەمە تۆپی سەنگەری گەورە بوو.»

«بەلێ گەورەم.»

دوا پارچە پەنیرەكە خۆم خوارد، پاشان قومی ئارەقم فرکرد. لەكاتی هاتنی هاژەدا گوێم له كۆكەیی بوو، پاشان دەنگی تشو-تشو-تشو-تشو هات، پاشان ترووسكایین وەكو ئەو ترووسكاییبەكە لەكاتی دەرگا كۆنەوهی فرنی، له فرنیبەوه دەرەوهچی. نەری برووسكە تۆپ دەستی پێكرد. ترووسكاییبەكە لەسەر تادا سپی بوو پاشان سوور هەلگەرا. بەم شێوەیه لەگەڵ با بەردەوام بوو. ویستم هەناسە بدهم، بەلام هەناسەم نەدەهات. هەستم بەوه كرد كه خەریكە له پیستەیی خۆم دەرچمە دەرەوه. دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، بەدرێژایی ئەو كاتە لەشم هەموو لەناو بادا بوو، بەگورجی چۆمە دەرەوه.

وامزانی مردوومه، پاشانیش سەراوكەوتوو. شتیکی زۆر هەلەیه پیاو خۆی بەمردوو دا بنی. له جیاتی ئەوهی بۆ پیشهوه بچم وام هەست كرد بۆ دواوه خلیسكاوم. هەناسەم دا بۆ دواوه گەرامهوه.

زەوی قلیشایوو لهو لای سەرمهوه تەختەدارێ هەبوو پارچە پارچە بوو بوو. لەگەڵ ئەو شتەیهی له سەرمدا دەلەرایهوه گوێم له هاواری یهكێ بوو. هەسم كرد یهكێ ناله نالیهتی. ویستم بجوولێمهوه. بەلام نەمتوانی بجوولێم. گوێم لەدەنگی شەست تیر و تەفەنگان بوو. ئەوبەری رۆبایهكەیان ئاگر باران كرد، گوللە پرژا بوو و رۆشنه گوللەم (١) بینی

بەرز دەبووه و دەتەقینەوه و سەریان دەكرد، سپی بوون، موشەك بەرز دەبووهوه گوێم له تەقینەوه بوو. ئەمە هەمووی لەماوێ تاوێ بوو، پاشان له نزیك خۆمەوه گوێم له

(١) طلقه التنوير

هاواری یهكێ بوو، دەبگوت: «ئای دایه، ئای دایه.» قاچی خۆم خشاندا. نووشتاندمهوه، سوورامهوه. دەستم لێدا (پاسینی) بوو.

كاتێ دەستمی بەرگەوت هاواریکی لێ بەرز بووهوه.

قاچی لەلای من بوو. له تاریکی و رووناکییدا بینییم. هەردوو قاچی تا سەر چۆکی شكا بوون.

قاچیکی بەتەواوی پەریسوو. قاچەكە ی تریشی بەدەمارهوه لەگەڵ بەشێ له پانتۆلەكەیهوه وەما بوون. قونكەكە ی موچرکی پیا دەهات و خرنكە ی دەدا.

هەرەك بەلەشییەوه نەنوسابێ. گەزە ی له باسکی خۆی دەدا و دەینالاند (ئای دایه، ئای دایه) پاشان گوتی: «Diote salve maria, Diote Salve» ئای خوایه بێكوژە. ئای مەسیح بێكوژە، ئای دایه، دایه، ئای ماریا ئەم ئازارەم لەكوژ بکەوه. ئە ی خوایه ئەم ئازارەم رابگره، رابگره. ئە ی عیسا، ئە ی مریه می پیرۆز، ئەم ئازارەم رابگره، ئای، ئای، ئای.»

بەدەنگێکی كز گوتی: «ماما، ماما ميا...» پاشان هیمن بوو، گەزە ی له باسکی خۆی دەگرت، قونکی رانی هەلەدەلەرزێ. هاوارم كرد:

«ئە ی دەستەبەرە هەلگرینه. ئە ی دەستە بەرەهەلگرینه.»

ویستم له (پاسینی) نزیك مەوه تا بەشەتەكدر قاچی شەتەكەم بەلام نەمتوانی بجوولێم. جارێکی تر هەولم دا، قاچم كەم بە دوامدا هات توانیم لەسەر هەنیشك بۆ دواوه بگهڕێمهوه. (پاسینی) ئارامی گرتبوو. له تەنیشتی دانیشتم كورتهکی خۆم كردهوه هەولم دا دامینی كراسەكەم بدێنم. بەلام، نەمتوانی بیدرێنم، گازم له دامینی كراسەكەم گرت تا بەدەانم بیدرێنم. پاشان دۆلاخی (پاسینی)م هاته بیر. من گۆرەوی خوریم له پا بوو. بەلام شوفیرەكان بەلەك پێچیان بەستبوو. بەلام پاسینی یهك قاچی ما بوو. كاتێ هەستامهوه سەری بۆ ئەوهی بەلەك پێچەكە ی له قاچی بکەمهوه. بینییم تازه پیتیوست بەوه ناکا شەتەكەری بۆ بکەم، چونكە دوا هەناسە ی كیتشا و مالئاوایی لێ كردین.

چۆمەوه سەری تا بزانی بەراست مردووه. سێ هاواری ماون دەبێ بدۆزێنهوه. ویستم بەقیتی دانیشمهوه، كاتێ وام كرد شتیکی قورس لەناو سەرمدا وەكو ئەو قورسایبیهی لەسەر چاوی بووكەشوشه دایه... له دواوه خۆی له پشتی چاوم دەدا. هەستم كرد قاچم گەرم داها توه و پیتلا و كانیشم تەری بیسون و لەناوهوه گەرم بوو، زانییم بریندارم. راکشامه سەر زەوی. دەستم لەسەر چۆكم دانا. چۆكم له شوێن خۆی نەما بوو. دەستم بەرهو خوارتر رهوان كرد، چۆكم چووبوه خوارهوه، بەرهو لوولاقم داكشایوو. دەستم بەكراسەكەم سپیبهوه. رووناکییهکی تری رۆشنكەرەوه بەشێنیهی كەوتە خوارهوه، سەیری قاچم كرد، زۆر ترسام، گوتم ئە ی خوایه لێرەم رزگار كە. زانییم، هەرچۆنێ بێ سێ كەسی تر لێرە هەبوون. ئەوان چوار شوفیر بوون، پاسینی مرد و سێ كەسی

به جیته پشتم. به کی منی له هه ننگه وه هه لگرت و به کی تریش قاچمی بهرز کرده وه.

گوتم: «سی که سی تر لپرن، به کیش مردو وه.»

- «ئوه منم مانتیرا. چووین دهسته بهره بینین، به لام هیچی لئ نه بوو. چۆنی گه ورم؟»

- «گۆردینی و گافۆزی له کوینه؟»

- «گۆردینی له بنکه ی پزیشکییه، چوو بهرینه که ی تیمار بکا. گافۆزیش و قاچی گرتوی. ملم باش بگره. نایا بهرینه که ت سه خته؟»

- «له قاچمه وهیه. گۆردینی چۆنه؟»

- «سه لامه ته؛ ئه تۆیه تۆپی سه نگره ی گه ورم بوو.»

- «پاسینی مرد.»

- «به لئ، مرد.»

تۆپی له نزیکه مانه وه به زهوی کهوت. منیان به سه زهوی دادا خۆشپان له سه زهوی درێژ بوون.

مانتیرا گوتی: «ببوره گه ورم - باودهش بکه به ملمدا.»

- «ئه گه جارێکی تر بهرم ده نه وه...»

- «بۆیه له دهستان کهوتی چونکه هه تره شمان چوو.»

- «ئیه بهریندار بوون»

- «برینی هه ردوو کمان سووکه.»

- «نایا (گۆردینی) ده توانی ئوتومبیل لئ بخوری؟»

- «له و باوه ده دانیم.»

به ره له وه ی بگه به بنکه پزیشکییه که جارێکی تر بهریان دامه وه.

- «ئهی کوری سۆزانینه.»

مانتیرا گوتی:

«ببوره، گه ورم، جارێکی تر بهرت ناده به نه وه.»

له ده ره وه ی بنکه که وه بهریندارێکی زۆر له سه زهوی له تاریکی درێژ کرابوون. دهسته به ره هه لگه که کان بهرینداره که نایان هه لگه گرت و دهیان هینایه ژوره وه و دهیان برده ده ره وه. کاتێ پهرده کهان ده کرانه وه هه ندی بهرینداری تریان ده هینایه ژوره وه یان ده یان برده ده ره وه. رووناکی له بنکه که هاته ده ره وه. مردو وه کهان له لای درێژ کرابوون. پزیشکه کهانیش قۆل و باسکی خۆیان تاسه شان بیان هه لگه کردبوو، وه که قه سا بان له خۆیندا سوور بیوون. ژماره یه کی که می دهسته به ره ی لئ هه بوو. بهرینداره کهان هاتوها واریان بوو. به لام زۆریه یان نقه یان لپوه نه ده هات. با گه لای سه ره که پری ده رگای

بنکه کهانی ده جوولانده وه. شه ویش به ره و ساردی ده چوو. دهسته به ره هه لگه که کانیش هه ره له هاتو چۆ بوون. بهرینداریان ده هیناو دایان ده نان و ده گه رانه وه. کاتێ منیان گه یانده بنکه ی دو وه (مانتیرا) باش چاوشیکی هینایه ده ره وه. هه ردوو قاچمی به شاش به سته وه. گوتی تۆز و خۆلێکی زۆر چوه ته ناو بهرینه کهم، ئه تۆز و خۆله نه به هیشته وه خۆنێکی زۆر له له شم ده رچی. هه ره کاتێ ده رفه ت به یه ره وانه م ده کهن. ئه و چوو ژوره وه. مانتیرا گوتی: گۆردینی ناتوانی ئوتومبیل باژوا شانی شکاوه. سه ری ئازاری پئ گه بیو وه. خراب نه بوو به لام ئیستا شانی ره ق بوه. ئه و له ته که دیواریکی که ره بووچ دانیشته بوو. هه ره یه کی بهرینداریکی به کۆل خۆیدا دابوو. له توانایان دابوو، ئوتومبیل لیخوره کهانی بهریتانییه کهان هاتن سی ئوتومبیلی فریا گوزاریان هینا، له هه ره یه کی دوو پیاوی تیا بوو. به کی له شوفیتره کهان هاته لام گۆردینی بۆ لای منی هینا. په رنگ په ریو و نه خۆش دیار بوو. بهریتانییه که خۆی دا هینایه وه و گوتی:

«خۆ بهرینه کهت کاریه گه ر نییه؟» فیه ته زه لامی بوو چاویلکه یه کی چوارچیه پۆلای له چاوا بوو.

- «به قاچم کهوتو وه.»

- «هيوادارم مه ترسی نه یی. جگه ره یی نافه رموی؟»

- «سو یاست ده کهم.»

- «پێیان گوتم: زیانتان دوو شوفیتره.»

- «به لئ، به کیکیان مرد ئه وی تریشی ئه وه بوو، به دوای تۆدا هات؟»

- «چ به خت په شپیه که! هه ز ده که ی ئیمه ئوتومبیله کهان وه بهرین؟»

- «خۆشم نیازی ئه وه م هه بوو، ده مویست پیتی بلیم.»

- «باش ئاگاداریان ده یین. ده یان به ینه وه فیلایه که. تۆ له ئۆردوو گای ژماره (۲۰۶) نی؟»

- «به لئ.»

- «شوتیکی دل رفینه. تۆم له ده ور به ری ئه ویته بینیه. پێیان گوتم ئه مرکی.»

- «من ئینگلیزم.»

- «توخا ئینگلیزی؟»

- «به لئ له و باوه ره بووی ئیتالی بم؟ هه ندی ئیتالی له یه که که ی ئیمه هه ن.»

گوتم: «ئیشیکی زۆر چاکه گه ر ئوتومبیله کهان وه بهرگری.»

گوتی: «ده بی زۆر ئاگاداریان بم. - هه ستایه سه ری -» (ئه م شوفیتره لاوه ت زۆری لئ کردم بێم چاوم پیت که وئ.) ده ستیکی له شانی گۆردینی دا. گۆردینی راچه نی و به ره یه کی هاتی ئینگلیزه که ش به خیرا وه به ئیتالییه کی ته وا وه گوتی: «ئیستا هه موو

شتنې ته واوه. ئه ففسره كهى توم بينى. ههردوو ئوتومبيله كه وهرده گرین خهفت مه خوځ. «كه من له قسه وهستا دوايي گوتى: «ده بې شتيكى وا بكه م ليرت رزگار بكه م. ده بې چاوم به لپيرسراوه پزيشكيبه كان بكه وي و له گه ل خو ما بته م.»

به ره و باره گاهه چوو، به هوشياريبه وه ههنگاوى له نيوان برينداره كان ده هاويشت، په توگه كى لاډا، رووناكى هاته دهره وه، چوه ژووره وه.

گورديني گوتى: «ئاگادارى تو ده بې گوره م.»

- «چونى فرانكو؟» له ته كمه وه دانيسشت، پاش تاوي، په توگه لاډرايه وه. دوو دهسته به ره هه لگره هاتنه دهره وه، له گه ل دوو ئينگليزه كه وه بوون. يه كسه ر بولاى ميان هينا به ئيتالى گوتى: «وهره، وهره، پاله وانكي خويتاوى مه به.» به ئيتالى به دهسته به ره هه لگره كانى گوت: «ئاگادارى بن، زور به ديقهت له قاجيبه وه هه لگرين، قاجه كانى نازاربان زوره، كورى راسته قينهى سه روک ولسنه.» بو ژووره وه هه ليان گرم، له ژووره وه، له سه ره هم مو ميژى كارى نه شته رگه رى به رپوه ده چوو. ميجه ريكي كورته بالا به شيتگيرييه وه ته ماشاى نيمه ي كرد. منى ناسيبه وه. مقاشه كهى ده ستى جوولاند. «Cava bien»

- «Cava» ئينگليزه كه به ئيتالى گوتى: «من هيناومه ته ژووره وه. تاقه كورى سه روكى ئه مريكى (ولسن ه)، تا چاره ي ده كه ن ليره ده ميژى. پاشان له گه ل بارى يه كه م ئوتومبيل، له گه ل برينداره كان ره وانى ده كه م.» خو هيناويه وه و گوتى: «ده چم به دوايي ياريدده ره ده گه ريم، تا راپورته كهى پي ته واو بكه م، ده بې هه موو شتنى به خيراى ئه نجام بدم.» له چونه دهره ودا سه نگرابه وه. تا سه رى به سه رده ره كه نه كه وي، ميجه ر مقاشه كهى له ناو قايبى دانابوو. چاوم برييوه ده ستى شاشى ده به ست. دهسته به ره هه لگره كان پياوه كيان له سه ر ميژه كه داگرته خواره وه.

كاپتنى گوتى: «چاره ي ئه ففسره ئه مريكيبه كه ده كه م.»

بو سه ر ميژه كه به رزبان كردمه وه. ميژه كه ره ق و ليژ بوو، بو ئيكي دل گوشينه رى گران و بو ئى كيميواى و خويتى لى ده هات. پانتوله كه ميان له به ر كردمه وه. پزيشكه كاپتنه كه، برين پيچه كهى ئاگادار كردوه و به خو شى خه ريكي ئيشكردن بوو. پتي گوت: «چه ند برينى سهر گوشت له شلكه ي هه ر دوو ران و هه ر دوو چوك له گه ل پتي راسته. برينى چوك و پتي راسته ي كاريگه رن، له گه ل دامالانى چه رمى سه رى - ده ستىكى ليډا- نازارى هه يه؟ به لى، به مه سيح. ده شى له كاسه ي سه رى شكان هه بى، كه له كاتى خزمه ت كرندا له به ره كانى جه نگدا به سه رى هاتوه. ئه مه له دادگاي سه رباى قورتارت ده كات. نه بادا به نه نقه ست وات له خو كردي. حه ز ده كه ي براندى بخو يته وه؟ ئه مه چون رووى دا؟ ده تويست چ ئه نجام بده ي؟ ئايا تو هه ولى خو كوشتنت دده ا؟ زه حمت نه بى كه منى ده رمانى دژ به دهرده كو يان... نيشانه ي خاچ له سه ر هه ر دوو قاجه كهى بكيشه. سوياست ده كه م. ده بى ئه مه كه منى پاكو كه مه وه. ده يشوم و ده رمانى

ده كه م تو خويتنت زور به چاكي ده مه يى.» ياريدده ره كه سه رى له سه ر كاغه زه كانم هه لپري.

- «چ بريندارى كردوى؟»

كاپتنه كه گوتى: «چيت پى كه وت؟» منيش به چاوى نوقاوه وه گوتم: «پرووشكى تو يى سه نگر.»

كاپتن شتيكى كرد، زور نازارى دام. شان هه گوشتينه كانى ده پرى و گوتى: «دلتيات.»

منيش ده موست له سه ر پشت به كر و بيده نكي ميمنه وه. له گه ل برينى گوشته كه م هه ستم به ليډانى گه دم كرد. گوتم: «وا تيده گه م.»

كاپتنى پزيشك، شتيكى له ناو برينه كه م دوزه وه سه رنجى راكيشا. گوتى: «ئهمه تا ته له زمى تو يى سه نگره رى گه وهرى دوژمن. به دوايي هه نديكى تر ده گه ريم گه ر ره زامه نديت له سه ر بى. هه رچه نده ئه مه پتويست نيبه. ئه وان هه مووى بو به ده كه م. ئايا نازارت دده ا؟ ئه م نازاره له چاو ئه و نازاره ي دوايي هه ستى پيده كهى هه ر هيج نيبه. هيشتا نازار ده ستى پى نه كرده وه. براندى بو يينه. شله ژان نازار سپ ده كا، ئه مه زور باشه. به لام دل راوكيى ناوى، ئه گه ر ئه مه كارى تى نه كا. به تايبه تى ئيستاكه سه رت چونه؟»

گوتم: «ئهى خوايه!»

- «مادام كاسه ي سه رت برينداره چاكوتر وايه براندى زور نه خو يه وه، ئه گه ر ته له زمى تيبايه، خو تو ناته وي هه و بكات، نازاره كهى چونه؟» ئاره قه له له شم چورايه وه. «ئهى خوايه.»

- «واى بو ده چم كاسه ي سه رت شكايى. شاشى لى ده به ستم سه رت مه سووپينه.» شاشى لى پيچا ده سته كانى زور به خيرا ده هينا و ده برد و شاشه كه شى زور به چاكي جيگه ي خو ي گرت.

- «زور باشه. به ختيكى باش و بژى فه رنسا.»

كاپتنى گوتى: «ئهمريكيبه.»

كاپتنه كه گوتى: «وامزانى گوتت فه رهنسييه. به فه رهنسى قسه ده كا. پيشتر ناسيومه. له و باوه ره بوومه فه رهنسى بووه.» نيو پيچ كو نياكي خواره وه و گوتى: «كه ميكي تر بيته. كه ميكي تر ده رمانى دژ به دهرده كو يان بيته.»

كاپتن ئيشاره تى بو من كرد. به رزبان كردمه وه. په توگه ي ده رگا كه له كاتى هاتنه دهره وه سه ر و چاومى داپوشى برين پيچى ياريدده ره له دهره وه له و جيگه ي راكشا بووم، له ته نيشتم چوكى دانه وه. به نه رمى پرسى: «ناوت؟ ناوت؟ پايت؟ شوپنى له دايكبوونت؟ له كام له شكرى؟..» چه ند پرسيارىكى له م بابه ته... «زور به داخه وه بو

سهرت، هیوادارم چاکتر بیی نیستا له گه ل ئوتومبیله ئینگلیزییه که رهوانت دهکهم.»

«زۆر باشم. سوپاست دهکهم.» ئەو نازارە ی کاپتن قسە ی لێ کرد دەستی پێکرد هەموو ئەو کارانەیان بەیەن بەرژووەندی و ناسیاوەتی بۆ کرد. پاش ماوەی ئوتومبیلی فریاگوزاری ئینگلیزی گەیشتە جێ. لەسەر دەستەبەرەکیان دانام. دەستەبەرەکیان تا ئاستی سکه ی ئوتومبیلە که بەرز کردەو، پاشان بۆ ژوورەو پالیان پیتوہ نام. دەستەبەرەکی تر له تەنیشتمەوہ بوو، پیاویکی لەناو درێژکرا بوو. تەنیا لووتی دیار بوو، مۆمی دەچوو یوہ و شاشی لێ نەبەسترا بوو. زۆر بەزەحمەت هەناسە ی دەدا. چەند دەستەبەرەکی تریان بەرز کردەو، بۆ سەر سکه کانی سەرەوہیان پال نا. شوفیترە ئینگلیزە درێژەکە هات و فیتە بەدەورەکی کرد و سەر یکی بەناوہوہ داگرت و گوتی: «بەھیواشی و لەسەر خۆ داژۆم، هیوادارم ناسوودە دەبن.» هەستم کرد مەکیئە که بەگێر کەوت. شوفیترە که سواری ئوتومبیلە که بوو، لەسەر کوشینە که ی پیتوہوہ دانیشت، هەندل برێکە که ی داگرت و پیتی خستە سەر کلاج. رویشت. بەکری درێژ بووم، لێ گەر ام با نازار سواری کۆلم بیت.

ئوتومبیلە که بەسەر هەوارزی کەوت، لەبەر قەلەبالغی رینگاکە له رویشتن زۆر سست بوو. هەندێ جار دەوہەستا، جار نا جاریش له لۆفە یەک دەگەراییەوہ دواوہ. له پاشا بەخیرایییەکی زۆر سەرکەوت. هەستم کرد شتێ دلۆبە ی دەکرد، لەسەرەتاوہ زۆر بەھیواشی و بەرێکی کەوتە خوارەوہ. پاشان بوو بەخوێ بانگی شوفیترە کەم کرد. ئوتومبیلە که ی راگرت، له کولانکە ی پشت کوشینە که یەوہ سەیری ناوہوہ ی کرد، گوتی: «چی بوو؟»

«ئەو پیاوہ ی سەرەوہ ی من خۆینی بەر بووہ.»

«لەسەری لوتکە کهوہ دوور نین، بەتەنیا توانای هەلگرتنی دەستەبەرە کەم نییە.

ناتوانم بپهیتنمە دەرەوہ.»

ئوتومبیلە که ی بەئیش خستەوہ. خۆین بەردەوام بوو، له تاریکیدا له توانامدا نەبوو، بینیم خۆینە که له کام شوینی مشەمائیە که ی سەرەوہ ی من دێ. هەولم دا بچمە لایەکی ترەوہ، تاوہ کو خۆینە کەم بەسەر دانەرژێ. لەو شوینە ی که کەوتە خوارەوہ هاتە ژێر کراسە کەمەوہ خۆینە که گەرم و لیچ بوو. سەرمام بووم و قاچەکانم نازاریان دام. نەخۆشی کردم. پاش ماوەی خۆینە که کەمتر بوو، بووہوہ دلۆپ دلۆپ، گوتیم لێ بوو و هەستم کرد مشەمائیە سەرەوہ دەجوولیتەوہ تا پیاوی ناو دەستەبەرە چوہوہ باوہشی ئارامی یەگجارییەوہ و ئۆقەرە ی گرت. کابرای ئینگلیزە که له کولانکە کهوہ گوتی: «کابرا چۆنە؟ خەریکە دەگەینە جێ؟»

گوتم: «وا بزاتم تەواو بوو!»

دلۆبە خۆینەکان زۆر بەھیواشی کەوتنە خوارەوہ، دەتگوت چۆراوہ ی چلوورە ی خۆراوان. ژوورەوہ ی ئوتومبیلە که سارد بوو. له رینگا شەویش رینگاکە هەموو هەواراز

بوو. له بنکە ی پزیشکی سەر لووتکە کهوہ دەستەبەرەکیان داگرتە دەرەوہ یەکی تریان له شوینی دانا.

ئیتەمش له رویشتن بەردەوام بووین.

10

له قاوشی نەخۆشخانە ی مەیدانەوہ پێیان گوتم پاش نیوەرۆیی مێوانی دەبەوئ بیتە سەردانم. رۆژێکی گەرم بوو، ژوورە کەش مێشی گەلێ زۆر بوو. یاوہرە کەم کاغەزێکی بری و کردیە چەند تیلمی. تیلمەکانی له داری بەست و مێش رەوێکی لێ دروست کرد تا مێشم لێ پاس بکا. بینیم مێشەکان بەساییتە کهوہ نووسا بوون. کاتی له پاسکردن وەستا و خەوی لێکەوت، دابەزین و هاتنە گیانم خۆم مێشەکانم لەخۆم پاس کرد. له ئاخری بەهەردوو دەستم چاوہکانم داپۆشی و لێ کەوتە خەو. رۆژێکی زۆر گەرم بوو. که واگا هاتم قاچەکانم وەخورشت کەوتبوون. یاوہرە کەم لەخەو کرد و، هەندێ ئای کانزای بەسەر لەفافە کەدا رشاندا. ئەمە وای له جینگە کەم کرد فیتنک و شیدار بی. نەخۆشە بەخەبەرەکان یەک بەقاوشە که قسەیان دەکرد. پاش نیوەرۆیە که ی کر و بیدەنگ بوو. بۆیە بەیانی سێ برین پیتچ و دکتۆری لەسەر جینگە که ی هەلیان دەگرتین و بۆ ژووری تیمارکردنیان دەبردین تا جینگەکانمان رێک بخەن و برینەکانمان له ژووری تیمارکردن تیمار بکەن. گەشتەکانمان بۆ ژووری تیمارکردن گەشتیکی خۆش نەبوو. تا درەنگ نەمزانی که جینگەکانمان بەهۆی پیاوانی وانەوہ رێک خرا. یاوہرە کەم لەناو رشاندن بووہوہ، جینگە کەم فیتنک و دلگیر بوو، منیش ئەو شوینانەم پێ دەگۆت، لەبنی پیتەوہ، که پیتووستیان بەخوراندن هەبوو تا بیان خورینێ، که دکتۆری لەگەل رینالدی هاتە ژوورەوہ. زۆر بەگورجی بۆ لام هات. رینالری خۆی لەسەر قەرۆیلە کەم داھینایەوہ و ماچی کردم. دەستەوانە ی لەدەستی دا بوو.

«ها، رۆلە، چۆنی؟ چۆن هەست دەکە ی؟ ئەوہم بۆ هیناوی.» قاپن کۆنیاک بوو. یاوہرە کەم کورسییەکی بۆ هینا لەسەری دانیشت. گوتی: «هەوالیکی خۆشیشم بۆ هیناوی. خەلات دەکرتی، دەیانەوئ مەدالیای زیوت پێ بدن، بەلام لەوانە یە ئەوان بتوانن تەنیا برۆتربێهکت بۆ وەرگرن.»

«لەبەرچی؟»

«چونکہ برینە کەت دژوارە. گوتوو یانە گەر بتوانی بەسەلمینی که چ کاریکی پالەوانانەت نواندوہ، بەمەدالیای زیوی خەلات دەکرتی ئەگینا تەنیا بەمەدالیای برۆنزی خەلات دەکرتی. سەربردە کەم بەتەواوی بۆ بگێرەوہ. چ پرووی دا. چ کاریکی پالەوانانەت کردوہ؟»

گوتم: «نەخیر، کاتی پەنیرمان دەخوارد بۆردوومان کراین.»

- «به راستی ده بی شتیکی پالنه وانانته کردین. له پیش یا له پاش برینداربوون. بهوردی بیر بکه وه؟»

- «نه خبیر، شتی وام نه کردووه.»

- «هیچ که سیکت به پشتی خۆت هه لئه گرتووه؟ گۆزدینی ده لئج تۆ چهند که سیکت به پشتی خۆت گواستۆته وه، به لام میجهری پزیشکی بنکه ی به کهم گوتی زۆر زهحه ته شتی وا بکا. ئەم قسه یه ش پیتۆستی به شایه دی و ساغ کردنه وه یه.»

- «هیچ که سیکم هه لئه گرتووه. نەم توانیوه بجوولیمه وه.»

رینالدی گوتی: «ئەم به گرینگ نییه»

- «دهسته وانه کانی له دهست کردنه وه.»

- «له و باوه ڤەم بتوانین مه دالبای زیویت بۆ وەرگرین، ئەی ئەوت ڤەت نه کردبۆوه که پیش برینداره کان تیمار بکرتی؟»

- «به لام زۆر له سه ری سووړ نه بووم.»

- «ئەوه نده به سه. سه برکه چ برینی بریندار بووی. ته ماشای ئەم ڤهفتاره ئازایانهت بکه. هه رده م داوای چوونه پیتشه وه ی به ره کانی جهنگت کردووه. سه ره ڤای ئەوه ش هیرشی ئەم دوا بییه سه رکه وتوو بووه.»

- «ئایا له په رینه وه ی ږووباره که سه رکه وتوو بوون؟»

- «زۆر به سه ږه وه... نزیکه ی هه زار دیلیان گرت. ئەم له به یانامه ږه سمیه که دا هاتووه. تۆ نه تخویندۆته وه؟»

- «نه خبیر.»

- «بۆتی ده هینم. سه رکه وتوو بوو.»

- «کاروبار چۆنه؟»

- «مه زنه، هه موومان زۆر مه زنین. هه موو که سێ شانازیت پیتوه ده کا. وه ئیستا جا باوه ږم پێ ده که ی، پیم بلتی. زیویسه که ش هه ر وەرده گری. ده ی ده پیم بلتی هه موو شتی که ده رباره ی برینداربوونت بۆ بگتیره وه.»

تۆزی له قسه وه ستا بیرتکی کرده وه، گوتی: «له وانیه مه دالبایتکی ئینگلیزیش وەرگری. کاربایه کی ئینگلیز زمان له وئ بووه. ده بی چاوم پیتی بکه وئ. ده بی تۆ هه لبژیری، ده بی شتیکی پێ بکرت. زۆر نازار ناکیشی؟ بخۆره وه. ئه رئ هۆ یاوه ر! ږۆ ته په دۆرکیش بیته. خۆزیا بندیا که چیم کرد له لبردنی سێ مه تر له ریخۆله. ئیستاش له هه موو کاتێ باشتره. ئەم هه واله شایانی ئەوه یه له ږۆنامه ی (لاتیسیستا) بلاو بکرتیه وه. تۆ په رچه قه ی ده که یه ت و بۆ (لاتیسیستا) ی ده نیرم. ږۆ له دوا ی ږۆ هه نگاوی چاکتر ده نیم ئەی نه زانی هه ژار چۆن هه ست ده که ی؟ کوانی ئەو ته په دۆرکیشه نه فرت لیکراوه؟! تۆ زۆر ئازا و هینمی. خۆ له بیرم چوو تۆ نازار ده کیشی.»

دهسته وانه کانی له سه ر قه راغی چینگه کهم کوتا.

یاوه ره که گوتی: «ئەوه ته ته په دۆرکیشه که گه وره م.»

- «سه ری بوتله کۆنیا که هه لگره و په رداختی بیته ئەمه بخۆوه ږۆله. سه ره هه ژاره که ت چۆنه؟ ته ماشای ږاږۆرتنه کهم کرد. شکستی نییه. ئەو میجهره ی بنکه ی به کهم قه سایی به رازانه. گه ر من بووما یه، هه رگیز نازارم نه ده دی. من نازاری هه یچ که سێ نادم. ده زانم چۆن ئەنجامی ده دم. هه موو ږۆزی شتی فیر ده بم. که چاکتر و نه مرتر له جارن ئەنجامی ده دم، نه زان. زۆر شله ژام که به سه ختی برینداری. فه رموو، ئەمه بخۆره وه ئەمه زۆر باشه! پاژه لبره ی تیتچووه! ده بی باش بی! نیشانه ی پیتج ئەسته ږه یه! پاش ئەوه ی لیره ده ږۆم، ده بی بچمه لای ئینگلیزه که ده بی مه دالبای ئینگلیزت پێ به خشی.»

- «چاک بزانه به م شتیه یه مه دالبایا نابه خشن.»

- «تۆ زۆر پێ فیزی، ئەفسه ری په یوه ندی به ستن ده نیرم ئەویش ئەو کاته ده توانی ئینگلیزه که دلته رم کا.»

- «تۆ بارکلیت بییوه؟»

- «بۆ ئیه ی دینم. هه ر ئیستا ده ږۆم بۆ ئیره ی دینم.»

گوتم: «مه ږۆ. ئەی ده نگواسی کۆزیزیا چیه؟ کچان چۆن؟»

- «هیچ کچی تیا نییه. وا بۆ دوو هه فته ده چێ نه یان گۆږبون. چیتر ناچم بۆ ئەوئ، شه رمه زارییه. ئەوان کچ نین به لکو هاوړتی له میژینه ی شه ږن.»

- «هه رگیز ناچیته کۆزیزیا؟»

- «ته نیا بۆ ئەوه ده چم تا بزانه هه یچی تازه هه یه. له وئ ده وه ستم. هه موو له تۆ ده ږسن. شه رمه زارییه. ماوه یه کی زۆر له وئ ده مینیته وه. تا ده بنه هاوړیت.»

- «له وانیه کچان خۆیان نه یانه وئ چیتر بۆ به ره کانی جهنگ بچن.»

- «نه خبیر، ئاره زووی چوونیا هه یه. کچیان زۆرن. ئەمه ته نیا کارگتیریه کی خراپه، ئەوان بۆ ږاواردن، له ناو سه نگره کان، له دواوه ی هیلنه کان له گه ل خۆیان ده یان هیلنه وه.»

- گوتم: «ئەی رینالدی هه ژار تۆ به ته نیا له شه ږ دای بی ئەوه ی هه یچ کچی تازه ت له گه لا بی.»

رینالدی پیتکیکی تر کۆنیاکی بۆ خۆی تیکرد.

- «باوه ږ ناکه م ئەمه نازارت بدا. ږۆله ئەمه وەرگره.»

کۆنیا که کهم خواره وه، هه موو هه ناومی گه رم کرده وه.

رینالدی پیتکیکی تری تیکرد، ئیستا هیمنتر ببووه وه. پیتکه که ی هه لگرت. گوتی:

«پیتکی برینه پالئوانانكهت له چاوی مه دالبیا زیوهكهت: پیم بلن، رۆله، ئهري کاتن ئه و ماوهیه زۆره له و ههوا گهرمه پالدهکوی بیزار نابی؟»

- «هه ندی جار.»

- «به خه پالئم دانای. بتوانم بهم شتیه به لیره پال بکهوم. له وانهیه شیت بم.»

- «جا خۆ شیتی.»

- «به و هبیاوایم بکه پیته وه. هبچ کهس نییه له شه ودا له مپبازی بکه پیته وه و بیته لام. کهس نییه فشه ی پیت بکه، کهس نییه پارهی به قهرز لئ وهر بگرم، برای خوتنیم، هاو پیتی ژووره کهم نابینم. بۆچی خۆت بریندار کرد؟»

- «ده توانی گالته به قه شه بکهی.»

- «ئه و قه شه یه. من گالته ی پیت ناکه. به لکو کاپتن گالته ی پیت دهکا. من ئه وم خۆش دهوی. گهر قه شه مان بوئ، ههر ئه و قه شه یه مان هه یه. دیته سهردانت. چاک به خۆکه و توه بیته لات.»

- «خۆشم دهوی.»

- «ئا، ئه ودم زانی وای بۆ دهچم که تۆ و ئه و له هه ندی شت لیک حالی دهبن، تۆش ده زانی.»

- «نه خیر، وانیه.»

- «به لئ، هه ندی جار و دهکه. له هه ندی کهمی شت و دهکو نهری په لی یه کهمی تیپی (ئان کۆنا).»

- «ئۆه، ده برۆ ئاو وئا و بچی.»

پینالیدی هه ستایه سه ری. دهسته وانه کانی له دهستی هه لکیشایه وه.

- «ئۆه، هه ز دهکه گالته ت له گه لا بکه. نه زان، سه ره رای قه شه کهت و ده زگیرانه ئینگلیزه کهت، له راستیدا تۆ له بنه وه و دهکو خۆمی.»

- «نه خیر، من و دهکو تۆ نیم.»

- «به لئ ئیمه و دهکو یه کین. تۆ به راستی ئیتالی. هه موو گیانت گر و کلپه و دوو که له، به لام له دلوه هه یچت نییه. ته نیا به ووالته خۆت و انیشان دده ی ئه مریکی ئیمه براین و به کتریمان خۆش دهوی.»

گوتم: «له و کاته ی له وی نیم، پیاوی باش به!»

- «خاتوو بارکلیت بۆ ره وانه دهکه. تۆ بیی من باشتر ده بی له گه ل ئه ودا. تۆ پاکتر و روو خۆشتری.»

- «ئۆه، ده برۆ ئاو وئا و چی.»

- «بارکلی ره وانه دهکه. خوای ناسکی و ئه قینی و سارد و سه ری. خوا یه

ئینگلیزه کهت. ئه ی خوا یه پیا و له گه ل ئافره تینکی و دهکو ئه مه چی دهکا. ته نیا په رستنی نه بی؟ ئافره تی ئینگلیزی له مه زیاتر چی بۆ باشه؟»

- «تۆ مرۆقتیکی که مته رخه م و زمان پیسی.»

- «چی؟»

- «که مته رخه م و زمان پیسی.»

- «تۆش... ده موچا و شه خته بر دووی.»

- «تۆ نه زانی ده به نگی.» هه ستم کرد ئه م و شانیه دو اوه کاری تی کر دووه. بۆیه به رده وام بووم و گوتم: «بی رۆشنییری، بی ئه زمونی، له بی ئه زمونیان ده به نگی»

- «به راست؟! من هه ندی شتت ده رباره ی ئافره ته چاکه کانت، خوا کانت پی ده لیم... ته نیا یه ک جیا وازی هه یه. له هه لگرتنی کچیک که هه رده م باش بووه و له گه ل ئافره تی. له گه ل کچ به ئازاره من هه ر ئه و نه ده ی لئ ده زانم.»

ده ستینکی به ده سه ته وانه که وه له جیگه م دا و گوتی:

- «تۆش هه رگیز نازانی ناخۆ کچ هه ز له م ئازاره ده کا یا خود نا؟»

- «توو ره مه به.»

- «توو ره نیم، من هه ر ئه و نه ده ت پی ده لیم، رۆله تا نه یه لئ تووشی گنچه ل بیت.»

- «ئایا ئه مه تا که جیا وازییه؟»

- «به لئ، به لام ملیزنی بی میشکی و دهکو تۆ ئه مه نازانی.»

- «ئه مه ش له چاکه ی خۆته.»

- «خۆ به ده مه قال ناییت، رۆله! زۆرم خۆش ده وی. به لام بی میشک مه به.»

- «نه خیر، و دهکو تۆ ژیر ده بم!»

• «توو ره مه به. رۆله پیبکه نه. فری نۆش که، به راستی ده بی برۆم.»

- «تۆ هاو رتییه کی کۆنی چاکی.»

- «ئیسستا بینیت له ژیره وه و دهکو یه کین. ئیمه برای کاتی شه رین. ماچم که خوا حافیز.»

- «تۆ په شیواوی.»

هه وای هه ناسه ی بۆ لام هات و گوتی: «نه خیر، من مرۆقتیکی زۆر به سۆزم. خوا حافیز دیمه وه سهردانت.»

هه ناسه که ی دوور که و ته وه.

- «ماچت ناکه، گهر خۆت هه ز نه که ی. ده زگیرانه ئینگلیزه کهت بۆ ده نیرم. خوا حافیز رۆله! کۆنیا که که له ژیر قه ره و پله که یه. خوا یار بی چاک ده بیه وه.»

که وته ری و رۆشیت.

تاریک و لیلی ئیواره بوو که قه شه هات. شۆربای شتیوانیان هیتابوو، پاشان قاپه کانیان بردهوه. منیش راکشابووم سهیری ریزه قهره و پله کانه دهکرد. له په نجه ره وه سهیری چله پوپی ئه و داره م دهکرد که به کزه با ده شناپه وه. کزه با له په نجه ره وه هاته ژوره وه و ئیواره فیکنتر بوو له جارن. میش به ساپسته وه بوون؛ له سه ره ئه و گلۆیه کاره با بیبانه وه بوون که به وایه ره وه شوپ بیو نه وه. گلۆیه کان ته نیا به شه و له و کاته ی به کن به اتیا به ژوره وه یا خود یه کن به ئیشی هه ستا یا به پیده کران. ئه مه وای لی کردم هه ست به رۆژگاری گه نجا به تیم بکه م، که دنیا تاریک داده هات. پاش تاریک و روون ئه و جا له جیتی خۆت مابا یته وه. ئه وه به وه ده چوو که هه ره له زوه وه پاش شتیوان له نپو جیگه که ت داندرا بچ. یا وه ره که به نپووان ریزی قهره و پله کان به ره و خوار هات و ئینجا وه ستا.

یه کیکی له گه لا بوو، قه شه ی هاو رپم بوو ئه وه ی له وئ وه ستا کورته بالا و ره ش تاله و په شوکا و بوو. گوئی: «چۆنی؟»

هه ندئ گورزه شتی له سه ره زوی له نزیک قهره و پله که مه وه دانا.

گوتم: «زۆرباشم، باوکه.»

له سه ره ئه و کورسی به دانیش ت که بو رینال دی هیترا بوو. به شه پزه بیبه وه له په نجه ره که وه سهیری ده ره وه ی کرد. شه که تیم له رووی به وه به دی کرد.

«ته نیا ده توانم ما وه به کی کورت بمیتمه وه کات دره نگه.»

«دره نگ نیبه. هاو رپکا مان چۆن؟»

به زه ره خه نه یی و ده نگییکی پر ماندوویی گوئی:

«هیتشتا هه ره قه شه مر جاری گه وه ریا نم. سوپاس بوخوا گشتیان باشن.»

گوئی: «زۆر خۆش حال م که ئیوه باشن، هیوادارم تووشی ده ره سه ری و ئازار نه بن.»

زۆر ماندو و دیار بوو. هه رگیز ماندو و بوونم پیوه نه دیبوو...

«ئازاره که ی هه یج نه ما وه، هه یج.»

«جیگه که ت له نپو براده ران له سه ره خواندا دیاره.»

«خۆزیا له وئ با م. من هه رده م کاتی خۆش له گه ل قسه کانتان به سه ره برده وه.»

«که مئ شتم بو هیتاوی.»

گورزه کانی هه لگرت و گوئی:

«ئه مه کوله ی میش و مه گه زه. ئه وه ش بوتلی (قیرموئه). ئه ری خۆ تو حه ز له (قیرموئ) ده که ی؟ ئه مانه ش چه ند رۆژنامه به کی ئینگلیزین.»

گوتم: «تکایه بیانکه وه.»

هه وه سستی به م قسه یه هات و شته کانی کرده وه. کولله که م به ده سه ته وه گرت. ئه ویش بوتله (قیرموئه) که ی به رز کرده وه تا نیشانی بدا. پاشان له سه ره عه ردی، له نزیک قهره و پله که می، دانا. رۆژنامه یه کم به رز کرده وه، به که مئ سووراندن به لای رووناکی گلۆیه کزه کاند، که له په نجه ره که وه کزه رووناکیی ده هاته ژوره وه، توانیم ناو نیشانه گه ورده کی (هه واله کانی جیهان News of world) بخوینمه وه.

گوئی: «رۆژنامه کانی تر به وینه روونکراونه ته وه.»

«به خویندنه و بیان خۆش حال ده بم. ئه مانه ت له کوئی ده سه تکه و تو وه؟»

«ناردومه له میستری به وه بو م هاتوه. هی تریشم بو دی.»

«باوکه پیاوه تی خۆته هاتوویت، پیکئی قیرموئ ناخۆته وه؟»

«سوپاست ده که م. بو خۆت بچ. بو تو م هیتا وه.»

«نه خیر، ده بی پیکئی هه ره بخۆیته وه.»

«باشه، که و ابو هی ترت بو دینم.»

«یا وه ره که دوو په رداخی هیتا. سه ری بوتله که ی کرده وه. دوا یی ته په دۆری سه ره بوتله که ی ده رکیشا. ده بوایه به شی دوا وه ی ته په دۆره که بکه ویته ناو بوتله که وه. توانیم په شوکاوی له سیما یدا بخوینمه وه، به لام گوئی: «زۆر چاکه، زۆر گرینگ نیبه.»

«ئه مه پیکئی ساغ و سه لامه تی تو یه، باوکه.»

«ئه مه پیکئی چاکبوونه وه ی تو یه.»

پاشان په رداخه که ی به ده سه ته وه گرت ئیمه ش سهیری یه کتریمان ده کرد، هه ندئ جار قسه مان ده کرد و هاو رپیی گیانی به گیانی یه کتری بووین. به لام له م شه وه دا ئه مه زۆر ستم بوو.

«باوکه، چیته. ماندو و دیاری؟»

«گه رمایه.»

«نه خیر، به هاره، هه ست به بیزاری ده که م.»

«شه ر بیزاری کردووی؟»

«نه خیر، به لا رقم له شه ره.»

گوتم: «خۆ منیش پیتم خۆش نیبه.»

سه ری خۆی له قاند و. له په نجه ره وه سهیری ده ره وه ی کرد.

«گوئی مه ده ری. هیتشتا شه رت نه بیبیه. ئه بی مپووری. ده زانم تو برینداری»

«ئه مه تاکه روودا ویک بوو.»

«هه رچه نه ده تو برینداری به لام، ده توانم پیتم هیتشتا شه رت نه بیبیه. هه ره

چهنده خوشم نه مېښيوه. بهلام كه ميك ههستي پتېدهكه م.»

- «كاتې بريندار بووم، قسه مان له سهر شهري ده كرد، پاسيني قسه ي بۆ ده كردين.»

قهشه په رداخه كې دانا. بيري له شتيكي تر ده كرده وه. گوته:

- «ده ياناسم، چونكه خوشم وهكو نه وانم.»

- «بيروباو ورت له گهل نه وان جياوازه.»

- «بهلام له راستيدا وهكو نه وانم.»

- «نه فسه ركان هيچ نابيين.»

- «هه نديكيان ده بينن. هه نديكي تريش زور هه ستيارن و له نيمه ئاگادارترن و خراپتر ههستي پتې ده كن.»

- «زوريان بيروباو وريان له گهل تو جيايه»

- «مهسه له نه پارديه و نه روشن بيرييه، مهسه له شتي تره. نه گهر مهسه له پارديه يا روشن بيري پتې هه نديكي وهكو (پاسيني) چه ز ناكهن بن به نه فسه ر. منيش چه ز ناكهن بيم به نه فسه ر.»

- «پايه كهت نه فسه ر بيه، منيش نه فسه ر م.»

- «نه فسه ري به راستي نيم. خو تو ئيتاليش ني، تو كابر ايه كي بياني بهلام تو له نه فسه ركان نزيك تري نه وهك له سه ر يازه كان.»

- «جا جياوازي چييه؟»

- «ناتوانم وا به ئاساني نه مه شتې بكه مه وه. هه ندي كهس هه ن شهري هه لده كه ن. له م ولا ته دا زور كه سي له م با به ته هه يه. هه نديكي تريش هه ن شهري ناكهن.»

- «بهلام ده سته ي يه كه م هان يان ده دن شهري بكه ن.»

- «به لتي»

- «منيش هانده ر م.»

- «تو بياني. تو نيشتمان په روه ري.»

- «بوچي نه وه ي شهري گپ نه بي ده تواني شهري راگري؟»

- «نازانم.»

قهشه ديسان له نه چهره وه ته ماشاي دهره وه ي كرد. منيش ته ماشاي سيماي م كرد.

- «نايا نه وان قهت پييان كراوه شهري راگرن؟»

- «نه وان بو نه وه ريك نه خراون شهري راگرن. هه ركاتي خويان ريك خست نه وا

سه روكه كان يان ده يان فروشن.»

- «كه واپي به هيواي چ نه بين؟»

- «هه رگيز نه مه سه له يه بي هيواي نيبه. بهلام هه ندي جار هيوام ده پري. من هه رده م

هه ول ده دم به هيواي بريم. بهلام زور جار بو م نالوي.»

- «له وان يه كو تايي بي.»

- «منيش به و هيوايه م.»

- «كه شهري كو تايي هات، چي ده كه ي؟»

- «گهر شهري ته و او بي ده گه ريمه وه، نه بروزي.»

له گهل ناوي نه بروزي يه كسه ر رووي گه شايه وه.

- «نايا نه بروزيت خوش ده وي؟»

- «به لتي، زورم خوش ده وي.»

- «كه واپي ده بي بو وينده ر بگه ريمه وه.»

- «زور كه يف خوش ده بم گهر له وي بريم و خواپه رستي بكه م. خزمه تي نايبه كه م بكه م.»

- «ريزيشت بگيريت، وا نيبه؟»

- «به لتي، ريزيشم بگرن، بو نا؟»

- «ريز نه گرتنت بي مانايه. ده بي ريزت بگرن؟»

- «نه مه گرنگ نيبه. له ولاتي نيمه ماناندا، وا تيگه يشتون كه مروفت ده بي خوي خويان خوش بو. دياريشه خواناسين گالته يه كي چه پهل نيبه.»

- «تيگه يشتم.»

ته ماشايه كي كردم و زرده خه نه يه كي هاتي.

- «تو تيده گه ي بهلام خوات خوش ناوي.»

- «نه خپير.»

پرسی: «هه رگيز خوش ناوي؟»

- «جار وايه شه وان ترسم له دل ده نيشيني.»

- «پتيويسته خوش بو.»

- «نه وهنده م خوش ناوي.»

- «به لتي، نه فبنداري. نه وه ي بوت گپرامه وه له باره ي شه وه كان خوشه ويستي نيبه. ته نيا سوز و نارده زوه. كاتي تو ده كه ويه خوشه ويستي بيه وه ده بي شتي له پينا ويدا بكه ي

و قورباني بو بدا، خزمه تي بكا.»

- «من خوشم ناوي.»

- «به لتي، خوش ده وي. روژي دي، ده بي به نه فبندار، نه وكات به خختيار ده بي.»



«من بهختیارم، بهختیاریش بوومه.»

«ئهمه شتیکی تره، تو هیج لهبارهی ئهمهوه نازانی تا بهختیار نهبی.»

«باشه هه کاتی بهختیار بووم پیت ده لیم بهختیارم.»

«زۆر مامهوه. زۆرم قسه کرد.» لهوهی وتمان نیگهران دیاربوو.

«نهخیر، نابێ پرۆی. ئه ی رات دهبارهی خو شه و یستی له گه ل ئافره تدا چیه ؟ ئه گه ر ئافره تی بکیم به راستی خو ش بووی، ئه ویش هه ر وه ک ئه وه یه ؟.»

«هیج له و باره وه نازانم. چونکه هیج ئافره تی بکیم خو ش نهویستوه.»

«ئهی دایکت خو ش نهویستوه؟.»

«به لئ، ده بی دایکم خو ش بووی.»

«تایا تو هه رده م خوات خو ش ویستوه؟.»

«به لئ، هه ر له مندالییه وه.»

گوتم: «زۆر چاکه.»

هیج شتیکی وام بو نه هات تا پتی بلیم.

بۆیه گوتم: «کورپکی چاکه.»

«من کوری چاکم به لام بۆچی پیم ده لئیی، باوکه؟»

گوتم: «ئهمه مه سه له ی ره وشته.»

بزه یه کی هاتی. به دلئیکی پر هبواوه لئی پرسیم:

«ده بی پرۆم هیج ئیشت پیم نییه؟.»

«نهخیر، ته نها بۆ قسه.»

«سلاوت به هاو پتیان ده گه یتم.»

«سو یاس بۆ دیارییه جوانه کانت.»

«هیج نییه.»

«سه رمان لئ بده وه.»

دهستی له دهستم دا: «باشه، خوا حافیز.»

گوتم: «به هیوا ی بیینه وه ت.»

گوتهی: «چا وو.»

زۆره وه ته واو تاریک ببوو. یا وه ره کهم که له به رده م قه ریۆ له کهم دانیشتبوو. هه ستایه وه. له گه لئ چوه ده ره وه. زۆرم خو ش ده ویست. به و هیوا یه بووم پرۆی بگه رپه شه وه ئه برۆی. ژیا نیکی کوله مه رگی له نیو هه قاله کانی ده با ته سه ر، به لام به و په ری دلغرا وانییه وه وه ری ده گرت. ئه وه م به بی ر دا هات نا خو له شار ده کی خویدا مالی

ده بی چۆن بئ؟ پتی گوتم: له (کاپرا کۆتا) له ناو چه مه که ی خواره وه ی شاردا ماسییه خاتو نه ی زۆر بوو. کاتی لاوان به سته یان<sup>(۱)</sup> ده گوت، به شه و شمشال لیدان قه ده غه بوو. ته نیا شمشال قه ده غه بوو. لیم پرسی له به رچی؟ گوتهی: چونکه خراپه، شه وان کیژوکا ل گوتیان له شمشال بیت. جوتیاره کان پتیان ده گوت: (دۆن) و هه رکاتی پیت گه بشتن کلا وه کانیان له سه ر ده کرده وه.

باوکی هه موو پرۆی ده چوه راو، له مالی جوتیاره کان وه سته وه نانی خواره وه. ئه مه ش شه ره فیتیکی گه وه بوو جوتیاره کان. رتگه یان به پیای بیانی نه دا وه له ناو چه ی ئه واندا راووشکار بکا تا پسۆله ی نه گیرانی نیشان نه دابی. له ناو (گراند سوسا دیتالیا) ورچ هه بووه، به لام ئه وی لیره وه دوور بوو.

(ئه کبولا) شارپکی خو شه، شه وانی هاوینی فینکه و به هاری ئه برۆی له هه موو ناو چه کانی تری ئیستالیادا خو شتره. به لام ئه وه ی دلگر و به ردل بوو پایزه کی بوو که توانی بۆ راو بچیه ته ناو دارستانی شاهه پروو. بالنده ش هه موو چاک قه له و بوون، چونکه له سه ر وشیه تریاندا ده ژیان. پتیوستی نه ده کرد پیاو خو رکی خو ی له گه ل خو ی بیا چونکه جوتیاره کان به وه ده نازین ئه گه ر له مالی ئه وان نانت له گه لیان بخوار دبا یه. پاش ما وه بی چا وه کانم چوونه خه و.

12

قاوشیکی درتیز بوو. په نجهره کانی له لای راسته وه بوون. له بنه بانییه وه ده رگای هه بوو، بۆ ژووری تیمار کردن ده چوو. ئه و ریزه ی که قه ره ویله که می تیا بوو ده پروانییه په نجهره کانه وه ریزه قه ره ویله کی تریش، که له ژتیر په نجهره کانه وه بوو، به رامبه ر دیواره که وه بوو، ئه گه ر له سه ر ته نیشتی چه په لئ پاکشایای ده تتوانی ده رگای ژووری تیمار کردن بیینی. ده رگایه کی تریش له لایه که ی تره وه هه بوو. تاک تاکه خه لکی پیتا ده هاته ژووره وه. ئه گه ر نه خو شئ له سه ره مرگ بووا یه به په رده بی ده وریان ده دا و له وانی دا بریان ده کرد تا که سی له سه ره مرگدا نه بیینی. به لام پۆتینی دکتۆر و برین پیچه کان له دامیته ی په رده که وه دیار بوون. هه ندی جار دوا به دوا ی ئه مه پسته پستی پهیدا ده بوو. پاشان قه شه له پشت په رده که وه ده هاته ده ره وه ته رمی مردو وه که یان هه لده گرت و به په تو دا یان ده پۆشی، به ناو قاوشه که به نیتوانی دوو ریزه نه خو شه کان تییه ر ده بوون. پاشان یه کی په رده که ی ده پتیچایه وه و ده بی رده ده ره وه. ئه وی به یانی میچه ری لیتیرسراوی قاوشه که لئی پرسیم که ناخۆ توانای ئه وه م هه یه سه بی سه فه ر بکه م. گوتم: به لئ ده توانم. گوتهی که وایی سه بی نئ زوو ره وانه ت ده کن. هه روه ها گوتهی: وا چاکه به ر له وه ی گه رما دا بی سه فه ر بکه ی. کاتی له سه ر قه ره ویله که ته وه به رزیان ده کرده وه. بۆ

(۱) بهسته: Serende

ژووری تیمارکردنیان دهردی ده توانی له په نجه رکه وه ته ماشای دهره وه بکه ی و گۆره تازه دروستکراوه کانی ناو باخچه که ی بیینی.

سه ربازی له بهر دهرگای باخچه که دانیشتبوو خه ریکی دروستکردنی خاچ بوو. به بویه شه ناو و پایه و په لى سه ربازه به خاک سپاردراوه کانی ناو باخچه که ی له سه ر گۆره کانیان دهنووسی. ئەم سه ربازه هه ندی ئیشیشی بۆ قاوشه که ده کرد. له کاتی بی ئیشیدا چه خماخیکی له قه وانی به تالی فیشه کی جوړه تفه نگیکی نه مساوی بۆ دروست کرد. پزیشکه کانی نه خو شخانه که پیاوی چاک بوون. له کاره کانیان چا پووک بوون. به حه زه تی ئەوه بوون هه رچی زووه ره وانی نه خو شخانه ی (میلانۆ) م بکه ن چونکه له وئ ئامیری تیشکه (ئیکس) ی با شتر هه یه. پاش نه شته رگه ری سوود له چاره ی مه کینه یی و هه رده گرم. خو شم هه زم ده کرد. بچمه میلانۆ. ده یانویست ئیمه و هه دهرنێن و ره وانه ی دوورترین جیگامان بکه ن. چونکه گه ر هیرشی بکرا بیه پیوستیان به م هه موو قه رویتلانه ده بوو. له و شه وای بهر له وه ی نه خو شخانه به جی بیلۆم. رینالدى و مینجه ری خو مان هاتنه لام و پیمان راگه یاندم ده بی بچمه نه خو شخانه یه کی ئەم ریکی که به م دواییه له میلانۆدا دامه زراوه و هه ندی له یه که کانی فریاگوزاری ئەم ریکی بۆ ئەوئ ره وانه کراون. ئەم نه خو شخانه یه چاره سه ری ئەوان و ئەو ئەم ریکی یانه ده کا که له خزه تی سوپای ئیتالین. ئەم ریکی یه کی زۆر له ریزی خاچی سووربوون. ئەم ریکاش دژی ئەلمانیا شه ری راگه یاند، نه ک نه مسا. ئیتالیه کان سوور ده یانزانی که ئەم ریکا دژی نه مسا شه ری را ده گه یه نئ. بویه له خه می ئەو ئەم ریکی یانه دا بوون که ده هاتنه ئیتالیا، هه رچه نه ده له خاچی سووریش دابن. لیبیان پرسیم ناخۆ به مه زنده ی من (ولسن) ی سه رۆکی ئەم ریکی شه ری دژی نه مسا را ده گه یه نئ. منیش له وه لامدا گوتم ئەمه مه سه له ی رۆژگار. ئەم ده زانی چیمان له گه ل نه مسا بووه تا دژی بوه ستین، به لام زۆر لۆژیکی بوو، دژی نه مسا شه ری را بگه یه نئ.

له وه لامدا گوتم: جیگای گومانه (تورکیاش) (۱).

من گوتم، بالنده ی خو مانیه یه. به لام ئەم نوکته به م زۆر به خرابی گۆریه ئیتالیا ئەوانیش که و تنه گومان و سه رسوړمانه وه وا تیکه ی شتن گوتومه «به لئ» به نا چاری گوتم: به لئ دژی تورکیاش شه ری را ده گه یه نئ. دژ به بولغار یاش؟ ئیمه چه ند پیکیک براندیمان خوار دبووه. گوتم، به لئ، به خودا دژی بولغار یاش شه ری ده که ی، دژی ژاپونیش. به لام ئەوان گوتیان ژاپون هاوپه یمانیکی به ریتانیا یه بویه ناتوانین پشت به ئینگلیزی نه فره تی (۲) به ستین. گوتم ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی). پرسیم (هاوایی) که و تۆته کو تپوه؟

(۱) وشه ی تورکیا Turkey به زمانی ئینگلیزی قه له مو نه قسه که مبه سه ستی قه مه له مو نه که چی ئەوانی تر به تورکیای تیده گه ن.

(۲) نه فره تی له جیاتی (bloody) به کارهاتوه به مانای خو تپناوی دئ.

گوتیان له دهربالوشی هیمن دایه بۆچی ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی)؟ له راستیدا چاویان نه پرپوه ته (هاوایی) به لکو ئەمه ته نیا قسه یه. ژاپونیه کان گه لیکى بچووکن. شه ی دای خوار دهنه وه و سه مان. مینجه ر گوتی: وه کو فه ره نسپیه کان. (نپس) و (ساقوای) له فه ره نسپیه کان و هه رده گرین. رینالدى گوتی: هه روه ها (کورسیکا) و (ئه دیار تیکی) که نارای و هه رده گرینه وه. مینجه ر گوتی: ئیتالیاش مه زنا یه تی رۆما و هه رده گریته وه. گوتم هه ز له رۆما ناکه م. گه رم و پر کیتچه. مینجه ر گوتی: تۆ هه ز له رۆما ناکه ی. به لئ رۆما م خو ش ده وئ. رۆما دایکی جیهانه. هه رگیز (رمولوس) شیرده ری (تیبهر) له یاد ناکه م. چی؟ هه یچ نا. لئی گه رئ با بچینه رۆما با هه ر ئیمشه و بچینه رۆما و نه گه رتینه وه. رۆما شار تیکی خو شه. مینجه ر گوتی: گوتم رۆما دایک و باوکی جیهانه. رینالدى گوتی: رۆما مینینه یه بویه ناکرئ بینه باوکی جیهان. که وای بواک کیتیه. گیانی پیرۆزی قودس؟ کفری مه که. کفرم نه کردووه. ده مه وئ بزانه م. تۆ سه ر خو شی رۆله. کئ سه ر خو شی کردووم؟ مینجه ر گوتی، من سه ر خو شم کردووی چونکه تۆم خو ش ده وئ. ئەم ریکاش هاتوته ناو شه ره وه. گوتم: تا ده سکی شم شیره وه. رینالدى گوتی، تۆ به یانی ئیره به جی دپلئ. گوتم، به ره و رۆما. مینجه ر گوتی: نه خیر، به ره و میلانۆ. میلانۆ. بۆ کۆشکی کریستالی به ره و کۆقا بۆ (کامپری) بۆ (باقی) بۆ (گالیریا) تۆ کور تیکی به به ختی. گوتم: بۆ (گران ئیتالیا) بۆ ئەو شو تینه ی که (جوړج) ی تیا به و پاره ی لئ و هه رده گرم. رینالدى گوتی، بۆ (سکالا)، تۆ ده چیته (سکالا).

گوتم: هه موو شه وئ. مینجه ر گوتی، پیت ناکرئ هه موو شه وئ پرووی تی بکه ی. گوتم. بلیت زۆر گرانه ده بی چه ک له بانقه وه له سه ر حیسابی با پیره م ده ریکه م. چی؟ چه کی دارایی. یان ده بی بیدات یا ده بی بچم بۆ زیندان. (مستهر کونیکه ام) ئەم کاره له بانق ئەهجام ده دا. به چه کی دارایی ده ژیم. جا نازانه م با پیره کوره زای نیشتمان په ره ری خو ی تووشی به ندیخانه ده کات که له ئیتالیا خو ی به کوشت ده دا. تا ئیتالیا سه ره به ست بژی؟ رینالدى گوتی؛ هه ربژی (گاریبالدى) ئەم ریکی. گوتم، بژی چه کی دارایی.

مینجه ر گوتی: ده بی بیده نگ بین. چه ند جاره داوامان لئ ده که ن بیده نگ بین. فریدریکۆ، ئایا تۆ به یانی ئوغر ده که ی؟ رینالدى گوتی: «واپیت ده لیم، ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی. ده چیته لای سه سته ره جوانه کان. نه ک نه خو شه وانه ریشداره کانی نه خو شخانه ی مه یدان. مینجه ر گوتی: به لئ، به لئ، ده زانه م ئەو ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی گوتم، گوئ ناده مه ریشه کانیان، هه ر که سه ی ده یه وئ ریش دابنئ با بۆ خو ی دابنئ. بۆچی تۆش ریش دانانیتی، مینجه ر؟ ناچیته ناو ده مامکی گازه وه. به لئ ده چیته ناو ده مامکه وه. هه موو شتئ ده چیته ناو ده مامکی گاز و جیگه ی ده یسته وه. له ناو ده مامکی گازدا رشاومه ته وه. رینالدى گوتی، ده نگت ئەوه نده به رز مه که وه. نه زان. هه موومان ده زانین تۆ له به ره ی شه ری بووی. ئەی کور ی چاک، ئەی من چی بکه م گه ر ئپوه پرۆن؟ مینجه ر گوتی، ده بی برۆین مه سه له که بۆته شتیکى سۆزی.

گوئی بگره، مژدهت دهمین. کچه ئینگلیزه که خو. تو دیناسی؟ ئه و کچه ئینگلیزه که هه موو شه و ده چوپوه نه خووشخانه بو دینتی. ده چیتته نه خووشخانهی (میلانو). له گه ل ئه وه که ی تر ده چیتته نه خووشخانهی ئه مریکی. هیتشتا سستهریان له ئه مریکاوه بو نه هاتوه. من ئه مریۆ له گه ل به رپه به ره که قسه م کرد. لپه ره له به ره وه ئافه ره تیان گه لئ زۆره هه ندیکیان ده گه رپه ننه وه دواوه. چوئی تینه ده گه ی رۆله؟ زۆرباشه، به لئ؟ تو بو خو ت ده چی له شارێکی گه وه له گه ل کچه ئینگلیزه که دا ده ئی، له وئ له باوه شت ده گری. بوچی من بریندار نابم؟ گوتم، له وانه به رپه ئی دئ بریندار ببی. مپه جهر گوئی، ده بی پڕۆین، ده خوینه وه دهنگه دهنگ په یدا ده که یین، فریدریکو بیزار ده که یین. مه رۆن، توخوا، مه رۆن. ده بی پڕۆین، خوا حافیز به خت یارت بی. چاوو، چاوو، چاوو. زوو وه ره وه. رینالدی ماچی کردم بوئی (لینۆل) ت لئ دئ خواحافیز، رۆله. خواحافیز.

زۆر شتی تریش. مپه جهر، دهستی له شانم دا. له سه ره په نجه چوونه ده ره وه. هه ستم کرد زۆر مه ستم، به لام خه وتم. رۆزی دوا بی به ره و میلانو به رپه ئه وتین. له پاش چل و هه شت سه عات گه یشتینه میلانو. گه شتیکی ناخو ش بوو. ماوه به کی زۆر له رپه گاهه لامان ده دا. له نزیك (میستر) ماینه وه منداله کان سه یریان ده کردین مندالێکی بچوو کم راسپارد. بوتلێک کۆنیاکم بو بیئتی. به لام به دهستی به تال گه رپه وه گوئی، ته نیا (گراپا) ده سته ده وئ. داوام لئ کرد بو م بیئتی. کاتئ گه رپه وه گراپا بو هینام. ئه و پاره خورده یه ی ما بو وه دامه ئه و. خو م و پیاوه که ی ته نیشتم خو مان مه ست کرد تا له (فیسبیزا) تپه پهرین. خه وتم. کاتئ خه به رم بو وه زۆر ریشامه وه. ریشانه وه م هپچ گیرو گرتی په یدا نه کرد، چونکه پیاوه که ی ئه و به ره له من زۆر جار ریشا بو وه. پاش ئه وه چیتتر نه مستوانی به رگه ی تینوویه تی بگرم. بویه کاتئ شه مه نده فه ره وه ستا له ده ره وه ی (فیرونا) بانگی سه ربا زتیکم کرد، له نزیك شه مه نده فه ره که وه پیا سه ی ده کرد، ئاوی بو هینام. (جورجینی) م خه به ره کرده وه، ئه ویش سه رخو ش بوو. هه ندئ ئاوم دا بیئتی. داوای کرد هه ندئ ئا و بکه مه سه ر شانی، تا وام کرد، که وه ته وه خه و. سه ربا زه که ئه و (پینسه ی) رده ت کرده وه که دامئ تا پرته قالییکم بو پین بکریئ. پرته قالییکی خرپنی بو هینام، مژیم و ناوه که یشم فریدا. سه ربا زه که له به رده م فارگۆنیک هاتو چوئی ده کرد. پاش ماوه بیئ شه مه نده فه ره له رپه به ره و دهستی به رپه ئشتن کرد.

کتیبی دوهم

13

رۆزی پاشی له گه ل گه ردی به یانیدا گه یشتینه میلانو. له گۆره پانی بارگه دا گرتندا ئیهمه یان له شه مه نده فه ره که هینایه ده ره وه. ئوتومبیلیکی فریاگوزاری بو نه خووشخانه ی ئه مریکی بردم. له به ر پالکه وتم له نا و ده سته به ری ئوتومبیلکه که نه مستوانی بزانه به کام به شی شاره وه تپه به رپه رین، به لام کاتئ ده سته به ره که یان دا گرتنه خواره وه چاوم به بازا رتیک و مه یخانه یه کی کراوه که وت. کچئ به ره ده رگای مه یخانه که ی ده ماشه شه قامه که یان ئاو رپشین ده کرد. بوئی به یانیه کی زووی لئ ده هات. ده سته به ره که یان دانا و چوونه ژو ره وه. ده رگه وانئ له گه ل یان هاته ده ره وه. سمیلێکی بوئی هه بوو و کلاویکی ده رگه وانانی له سه ره کردبوو و کراسیکی قۆلدار ی له به رابوو. ده سته به ره که نه ده چوو له نا و به رزکه ره که وه ئه وانیش له سه ره ئه وه ی دام بگرن و به به رزکه ره که وه که سه رم بخه ن یاخود به ده سته به ره که وه هه لمبگرن و به پیتلکه کان سه رم بخه ن؛ مشتومریان بوو. خو م گویم لییان گرتبوو با سی ئه و شته یان ده کرد. له دوا ییدا بریا ریان له سه ره به رزکه ره که دا. منیان به ده سته به ره که وه به رزکه ره وه. گوتم: «له سه رخو، به نه رمی هه لمگرن.» نا و به رزکه ره که وه که قه له با لئ بوو. وه قاچم ژانه کی توندی گرت چونکه نووشتا بو وه. گوتم: «قاچه کانم درپه ئه کن...»

- «ناتوانین، گه وره م جیگا نییه.»

ئه وه ی ئه مه ی گو ت ده ستی تی وه رینا بووم، منیش ده ستم له ملی ئه و کردبوو. هه وای هه ناسه ی بوئی کانه یه کی تیکه ل به سییر و مه ی سووربوو به سه ره کولما دا ده کرد. پیاوه کی تر گوئی: «به زه بیبت پی بیته وه.»

- «دایک سۆزانی، کئ به زه بی پی نایه ته وه.» ئه وه ی قاچمی گرتبوو دووباره گوئی: «ده لیم به زه بیبت پی بیته وه.» ده رگای به رزکه ره که داخرا. پاشان ده رگا که ی ناوه وه داخرا. ده رگه وانیش دوگمه ی نه مۆمی چواره می داگرت. ده رگه وان دلته نگ دیاربوو، به به رزکه ره که وه که له سه رخو به رزبو وه وه. له پیاوه سییر خوار دو وه که م پرسی: «ئایا باری به رزکه ره که قورسه؟»

گوئی: «ئه وه نده هه ر هپچ نییه.»

ده مریچاوی ئاره قه ی لئ ده رزا و مری لئ ده هات. به رزکه ره که وه که سه ره له به ره به رز بو وه وه و هه لوتیستیکی کرد. ئه و پیاوه ی قاچمی گرتبوو ده رگا که ی کرده وه، چوو ده ره وه. گه یشتینه بالکۆنه که. ژماره بیئ ده رگای ده سک تووجینی تبا بوو. ئه و پیاوه ی پتی گرتبوو پللی به دوگمه بیئ وه نا زه نگ لیبی دا. ئیهمه له پشت ده رگا وه گویمان له زرینگه ی زه نگه که بوو. به لام که س نه هات. دوا بی ده رگه وانه که به پیتلکه وه چوو سه ره وه.

دهسته بهره هه لگره کان گوتیان: «دهبئ له کوئی بن؟»

دهرگه وانه که: «نازانم، له خواره وه دهخه ون.»

«یه کئی بدۆزه وه.»

«دهرگه وانه که زهنگی لیدا، پاشان له دهرگای دا، دواپی دهرگاکه ی کرده وه، چوه ژووره وه. کاتئ گه رایه وه ژنیکه به ساللا چووی چاویلکه له چاوی له گه لا هات. پرچی په رشویلاو بوو بوو، نیوهی به سهر شان و ملی بلاو ببۆه. جلی سسته رانی له بهرابوو.

ژنه که گوتی: «تیناگم، ئیتالی تیناگم.»

گوتم «ئینگلیزی دهزانم. دهیانه وئ له شویتیکم دابنئین.»

«هیچ ژوروی له ژوره کان ریک نه خراون، چاوه پروانی هاتنی هیچ نه خوشیک نه کراوه» سسته ره که پرچی بادا و به چاویکی کورت بینیه وه ته ماشای کردم.

«ژورویکیان نیشان بده. تا بتوانن تبای دابنئین.»

«ناتوانم، هاتنی هیچ نه خوشیکمان چاوه پروان نه کردوه. ئیستا ناتوانم له هیچ ژورویکت دابنئیم.»

گوتم: «هه ژوروی بی.»

پاشان به ئیتالی به دهرگه وانم گوت: «ژورویکی چۆلم بۆ بدۆزه وه.»

دهرگه وان: «هممو ژوره کان چۆلن. تۆ یه کهم نه خوشی هاتو بیته ئیره.»

«دهرگه وان کلاوه که به دهسته وه گرت، سه بریکی سسته ره پیره که ی کرد.

«بۆ خاتری مه سیح، له ژورویکم دابنئین.» تا دههات نازاری قاچم زیاتر ده بوو، به تاییه تی کاتئ نووشتا یه وه. ده متوانی ههست به و ژانه بکه که به ناو ئیسقانه کانم دههاتن و دهچون. کابرای دهرگه وان چوه دهره وه. سسته ریش به پرچی بۆریه وه به دوا ی کهوت و به په لهش گه رایه وه.

دهرگه وان گوتی: «به دوام وهرن.»

هه لیان گرتم به ناو پاره ویک بۆ ژورویکی په نجه ره داخراویان بردم. ژوره که بۆنی که لویه لی تازی لی دههات. قهره وێله بهک و دۆلا بیکی گه وه و ئاوتنه یه کی تبا بوو. له سه ره قهره وێله که دریتی کردم. ئافره ته که گوتی: «ناتوانم چه رچه فی به سه ره دادم، چه رچه فه کان له ناو دۆلاب کلیل دراون.»

خۆم له ئافره ته که نه گه یاند و به کابرای دهرگه وانم گوت: «پاره له ناو گیرفانه، گیرفانی ناوه.» دهرگه وان پاره که می دهره ئینا. دوو دهسته به ره هه لگره کان له نزیک قهره وێله کهم وه ستابوون، کلاوه کانیا ن به دهسته وه گرتبوو.

«هه ره که پینج لیره یان بدئ، پینجیش بۆ خۆت، راپۆرته کانیش له ناو گیرفانه که ی ترم دایه، ده توانی بیانده یه سسته ره که.» دهسته به ره هه لگره کان سلاویان بۆ

کردم و سوپاسیان کردم. منیش وه لامم دانه وه و گوتم: «خواحافیز، زۆر سوپاس.»

دوو باره سلاویان کرده وه و چونه دهره وه. به سسته ره کهم گوت: «ئه م راپۆرتانه بار و جۆری نه خوشیه کهم و ئه و داوده رمانانه ی به کارم هینا ون، دیار ده که ن.»

سسته ره که وه ری گرت، کردییه وه، به چاویلکه که یه وه چاویکی پی خشانده. سی راپۆرتی لوولدر او بوون گوتی:

«نازانم چی بکه م، ناتوانم ئیتالی بخوینمه وه به بی فه رمانی دکتۆر ناتوانم هیچ بکه م.»

سسته ره که دهستی به گریان کرد و خسته یه گیرفانی به رکۆشه که ی خۆیه وه. به چاوی پر له گریانه وه، لپی پرسیم: «ئایا تۆ ئه مریکی؟»

«به لئ، به لام گه ره حمهت نه بی راپۆرته کان له سه ره میتزه که ی نزیک قهره وێله که وه دانئ.»

دنیا تاریک و فینک بوو. کاتئ له سه ره قهره وێله که راکشایوم ئاوتنه یه کی گه وره م له لایه کی تری ژوره که وه بینی. تیشکیکی به ره په چ ده کرده وه به لام نه مده زانی ئه و تیشکه چیه. کابرای دهرگه وان له نزیک قهره وێله که وه وه ستابوو، پیاویکی رووخوش و میهره یان بوو.

پیتم گوت: «ده توانی برۆی.»

دواپی به سسته ره که شم گوت: «تۆش ده توانی برۆی.» به لام لیم پرسی: «ناوت چیه؟»

«مسز وۆکه ر.»

«مسز وۆکه ر ده توانی برۆی، منیش دهخه وم.» به ته نیا له ژوره که بووم. ژوره که فینک بوو و وه کو نه خوشخانه به بۆن نه بوو. دۆشه که کان له قهره وێله که نه وه قایم کرابوون. زۆر خۆش بوون. بی جووله راکشام، به زه حمه تیش هه ناسه م دا، که ههستم کرد نازاری قاچم کهم بۆته وه فه رامۆشیه کم هاته به ر. ویستم ئا و بخۆمه وه دوگمه ی زهنگه کهم دۆزیه وه. به گوریستی له نزیک قهره وێله که وه به سترابوو وه. زهنگم لیدا، به لام که سه به ده نگمه وه نه هات، بۆیه لی که و تمه خه و. کاتئ خه به رم بووه چاویکم به ده ورو به ری خۆمدا گیرا، تیشکی خۆر له په نجه ره که نه وه هاتبووه ژوره وه. دۆلا بیکی گه وه و دیواری رووت و دوو کورسیم بینی، قاچه کانم به شاشی پیس پیچرابوون و راست له ناو نوین چه قی بوون. منیش به ناگاداری به وه دم جوولاند نه وه. تینووم بوو خۆم گه یانده زهنگه که پلم به دوگمه وه نا گویم له دهنگی بوونه وهی ده رگا بوو. ته ماشام کرد سسته ری بوو، جوان و جاحیل. گوتم: «به یانی باش.»

له قهره وێله کهم نزیک بووه وه و گوتی: «به یانی باش.»

گوتی: «پیتمان نه کرا دکتۆر بینن. چوه ته ده ریاچه ی کۆمۆ که سه نه یزانیوه نه خوش

دېته ئېيره. هه رچوونې بې چ خېرت ته؟»

«من بريندارم، برينه كم له لاق و پيمه و ديه سه ريشم نازاري پينگه بيوه.»

«ناوت چيبه؟»

«هينري، فريديريك هينري.»

«پيتم ده كړې بشنوم، به لام بۆ مه سه له ي تيمار كړدن هيچمان له ده ستدا نيبه، تا دكتور نه يي.»

«خانم باركلي ليريه؟»

«نه خير، هيچ كه سي بهم ناوه ليره نيبه.»

«نه و تافره ته كڼ يو كه منيان هينايه ئيره، ده ستې به گريان كړد؟» سسته ركه پيكنه نې و گوتې: «نه و مسز و و كهر يوو، ئيشكگري شه و يوو، كه تو يان هينا نه و خه و تيوو. چاوه وواني هاتني هيچ نه خو شكي نه ده كړد.»

كاتې قسه مان ده كړد جله كافي له بهر كړنه ووه له شاشه كان بترازي نه ووه ي قوماش بې له بهرم نه ما. زور به نهرمي و ژيرانه شوشتمې. هه ستم كړد نه شوشتنه به كه لك يوو. سه ريشم شاشي لې به سترابوو. ده ورو بهري شاشه كه ي سه ريشمي هه موو شوشت.

«له كوې بريندار يوو؟»

«له (ئوسونزي) باكووري (پلافا).»

«كه و توتو كه كوئيه؟»

«باكووري گوريزيا.»

هه ستم كړد ناوې نه شونيانه، لاي نه و هيچ مانا نابه خشې.

«نازاريان زوره؟»

«نه خير، ئيستنا زور نيبه.»

سسته ركه گهرمي پتوي خسته ناو ده مم گوتم:

«ئينا ليه كان گهرمي پتو له بن هه نكل داده تين.»

«قسه مه كه.»

كه گهرمي پتو كه ي له ده مم دهره يئا. راي وه شاندا. پله كه ي خوئنده ووه.

«پله ي گهرمي چه نده؟»

«پتويست ناكا تو بزاني!»

«پيتم بلې چه نده؟»

«زور ئاسا بيبه.»

«هه رگيز تام نه هاتيتي، قاچه كانيشم پرن له كونه ئاسن.»

«مه به ست چيبه؟»

«پري ته له زمي توپ و سه نگر و كونه برغي و سپرينگي قه ره و تله و شتي تره.»  
سسته ركه سه ري خو ي له قاند و بزديه كي هاتي.

«نه گهر قاچه كانت هه ر ته نيكي لايده يان تيبا با. نه و ا هه ويان ده كړد و تات ده هاتي.»

«زور چا كه پاشان ده بيني چ عه شاماتيكي لې دېته دهره ووه.»

چوه دهره ووه. دوايي له گه ل سسته ره پيره كه ي به ياني زوو، گه رايه ووه. پيكنه ووه جينگه كه ميان ري كخست، منيش هه ر له سه ر جينگه م يووم. نه م جوړه ئيشه لاي من تازه بوو جينگه ي سه رسورمان بوو.

«كڼ ليرسراوي ئيره يه؟»

«خانم فان كامپن.»

«ئيره چه ند سسته ري ليه يه؟»

«ته نيا دوو.»

«هي تر نايين؟»

«هه نديكي تر دېن.»

«كه ي ده گه نه ئيره؟»

«نازانم، زور به پرسباري. له مرؤقتيكي ئاسايي نه خو ش پتر پرسبار ده كه ي.»

«من نه خو ش نيم، بريندارم.» له ري كخستني جينگه كه م ته و او بوون. منيش له سه ر قه ره و تله كه وه لبي راكشابووم، چه رچه في له بنم و يكي تريس له سه ره ووه. خانم و و كهر چوه دهره ووه، دوايي گه رايه ووه كراسي بيجامه ي بۆ هينام. كرد يانه به رم. هه ستم كړد زور پاك و پو شته م. گوتم: «ئيوه زور باشن له گه لم، ده توانم په رداخي ناو بخومه ووه؟» نه و سسته ري ناو ي گاج يوو پيكنه ني نيكي بې ماناي گرت.

«به لې، ده تواني، دوايش ده تواني به رچايي بخوي.»

«من به رچايم ناوې. ناخو ده توانم داو اي كړنه ووه ي په نجهره كان بكم.» روونايي له ژووره ووه كز بوو، كاتي په نجهره كان كرانه ووه ژووره كه رووناك بوو و پر تيشكي روژ بوو. له بالكونه كه وه ته ماشاي دهره ووه كړد، له پشت سه ريان، دوو كه ل كيشه كه رپو وچ ريژه كان دياربوون. له و ديو سه ريانه به كه رپو وچ داپوشراوه كانه ووه هه وريكي سپي و ئاسمانتيكي شينم بيني.

«نازاني كه ي سسته ره كان ي تر ده گه نه ئيره؟»

«بوچي، ئيمه خزمه ت ناكه ين؟»

«ئيوه زور باشن له گه لم.»

«حهز دهکەى قهعهده بهکاربيني؟»

«ههول دهدهم.» يارمه تيان دام، بهرزيان كردمهوه. بهلام بچ سوود بوو، پاش ماوهي لبي پالکه وتمهوه له ده رگا کراوه کاندا سهيري پالکونه کهم کرد.

«کهى دکتور دئ.»

«هر که هاتهوه. ههولمان داوه زوو بچ، ته له فؤنمان بۆ ده ریاچهى (کۆمۆ) بۆى کرد.»

«هيچ دکتورى تر ليره نيبه؟»

«ئهو دکتورى ئەم نهخوشخانهيه.»

خانم گاج سوراحيهک ئاو و پهرداخىکى هينا. سى پهرداخ ئاوم خواردهوه و منيان بهجيهيتشت. ماوهي له په نجه ره کهوه سهيري دهروهه کرد. پاشان لى که وتمهوه خهوه. فرهوینم خوارد، پاش نيوه پۆي خانم (قان کامپن)ى سه رپه رشتکارى نهخوشخانه هات بۆ ديتنم. من که يفم پيى نه دههات، ئه ويش که يفى به من نه دههات. کورته بالا بوو، زۆر به گومان بوو، بهلام پياو بۆ خوا بلتى پايه ي سه رپه رشتکردن هه ر له خۆى دهه شايه وه. زۆرى پرسيار لى کردم، پى دهجوو بوونى من له گه ل ئيتاليبه کان به شوورده يى بزاتى.

«ده توانم له گه ل خواردن مه ي بخۆمه وه.»

«مه گه ر دکتور رتگه ت بدا.»

«واته، تا دکتور نى ناتوانم بخۆمه وه؟»

«هه لبه ت ناتوانى.»

«داواتان لى کردوه سه ره نجام هه ر بيته وه؟.»

«ته له فؤنمان بۆ ده ریاچه ي (کۆمۆ) بۆى کردوه.»

ئهو چوه دهروهه. خانم گاج گه رايه وه ژووره وه. گوتى: «بۆچى وا به ره قى قسه ت له گه ل (قان کامپن) ده کرد؟.»

پاش ئه وه هه ندئ ئيشى زۆر چاپووکانه ي بۆ راپه راندم. وا ي پى گوتم:

«نم ده ويست بگاته ئەم راده يه. بهلام ئەو لهخۆياييه.»

«ئهو گوتى توخۆت بهزل زانيوه. به ره قى قسه ت له گه ل کردوه.»

«وام نه کردوه. بهلام تو و ويژدانت بوونى نهخوشخانه به بچ دکتور چ ماناى هه به؟»

«به رتگاويه! ته له فؤنمان بۆ کردوه.»

«له وئى چ دهکا؟ مه له وانى دهکا؟.»

«نهخۆير، عباده ي له وييه.»

«بۆچى دکتورتىكى تر ناهين؟.»

«بيدهنگ به، بيدهنگ. كورى چاك به وا دئ.» ناردم كرابراى ده رگه وان بيته لام. كه هات. به ئيتالى پيم گوت قاپى (سيزانق)م له مه يخانه وه بۆ بيئيت له گه ل بوتلى كيانتى و رۆژنامه يه كى ئيواره. ده رگه وان چوه شته كانى هينابوو. رۆژنامه كه ي له بوتله كان وه رگرتسوو ده رى هينا. داوام لى كرد قه ياغه كانيان هه ل بگرئ. قه ياغه كانى هه لگرت و مه يه كه و (فيترموژ)ه كه ي له ژير قه ره ويته كه م دانا، به ته نيا به جيسان هيشتم. منبش له سه ر شوينه كه م پالکه وتبووم. له رۆژنامه كه ده نگوياسى به ره ي جهنگ و ليسته ي ناوى نه فسه ره كوژراوه كان و مه داليا پيدراوه كانم خوئنده وه. دوايى ده ستم بۆ خواره وه دريژ كرد، ده ستم له بوتله (سيزانق) كه م گير كرد. هينامه سه ره وه. له سه ر گه ده ي خۆم دانا. په رداخه فيتكه كه شم له سه ر گه ده م دانا. له گه ل هه لگرتنى بوتله كه، له كاتى تيكردنى پيى كه م كه م، بوتله كه چه ند نه لقه يه كى باز نه يى له سه ر گه ده م دروست كرد.

ته ماشام كرد، دهروهه، له سه ريانه كانى شاره وه، تاريخ داده هات.

په ره سيلكه كان فيته به ده وره يان ليدا و سوورانه وه، ته ماشام كردن، باشۆكه كانيش به سه ريانه كان ده فرين (سيزانق) كه م خواره وه. خانم (گاج) يش په رداختى بۆ هينام كه (هيلكاو) (١) ي تيا بوو. كاتى هاته ژووره وه بوتله (فيترموژ) كه م داگرته خواره وه و له لايه كى ترى قه ره ويته كه م دانا. گوتى: «خانم (قان) هه ندئ (شير) (١) ي بۆ تيكردوى. نابى له گه لى نه ونده ره ق بى. خۆ ئەو گه نج نيبه. لى پرسراويه تى نهخوشخانه ش كارىكى گه وره يه و به ئەو سپي دراوه. خۆشت ده زانى كه خاتوو (وۆكه ر) پيره ناتوانى يارمه تى بدا.

«ئافره تىكى مه زنه. زۆر سوپاسى بكه.»

«ئيسناش ده چم شيو ت بۆ ديتن.»

«زۆر چاكه، هه رچه نده زۆر برسيم نيبه.»

كاتى سنى شپوه كه ي هينا له سه ر ميژى قه ره ويته كه مى دانا سوپاسم كرد. كه ميكم خوارد پاشان تاريخ داها ت. تيشكى رووناكى پشكينه رم له ئاسماندا بيى. كه مى ته ماشاى نه وه م كرد. لى خه وتم. خه ويكى خۆشم لى كه وت. ته نيا جارتيك واگا هاتم. ئه ويش له ئه نجامى خه ونى بوو كه ئاره قه يه كى زۆرم كرد، زۆر يش ترسام، پاشان نووستمه وه. هه ولتم دا خۆم له خه ونه كه رزگار بكم... دوايى به ماوه يه كى زۆر به ر له گزنگدان به خه به ر هاتم. گوتيم له قووقه ي كه له باب بوو. تا دونيا ته واو رووناك داها ت نه خه وتم زۆر ماندوو بووم، هه ر كه دونيا رووناك بوو جارتيكى تر لى كه وتمه وه خه و.

(١) هيلكاو: هيلكه ي تيكرداو له گه ل شه كر و كه ره و مه ي (egg.nog)

(٢) شير: جوړه مه يه كه.

كاتن وگا هاتم تيشكى رۆژ له ژووره كهدا تهواو به تين بوو. وام زانی كه له بهرەى جەنگ گهراومه تهوه و له سههر قهره ويته كه مراكشاوم. قاچه كانم نازاريان ده دام. سهرم پيداگرتن هيشتا له ناو له فافه بيسه كاندان كه چاوم پييان كهوت تهواو زانيم له كوتيم. دهستم بۆ په تي زهنگه كه وه ههلبهري، دوگمه ي زهنگه كه م داگرت. گوتم له زرينگه ي زهنگه كه بوو له پارده كه دا ده زرينگه يه وه. يه كۆ به سۆلى لاستيكي به راره وه كه دا ده هات، تهووش خانم گاج بوو له بهر تيشكى رۆژى گهش كه م به ته مەن دياربوو، زۆر جوان ديارنه بوو. گوتي: «به يانی باش، تايا ته مشهوت به خووشي برده سهه؟»

- «به لتي زۆر سوپاس. ده كۆ داواي سهرتاشي بكه م؟»

- «هاتم بيتبينم به لام خهوتبووي، ته مشهوت له سههر قهره ويته كه له لا بوو.»

دهرگاي دۆلابه گه وره كه ي كردوه بوتله (فيممۆت) كه ي ده رهينا، ته وه نده ي تيا نه ما بوو. گوتي: «بوتله كه ي ژير قهره ويته كه شم له ناو ته م دۆلابه داناوه. بۆچي بۆ پيكي بانگت نه كردم؟»

- «وام زانی ريگه م ناده ي بخۆمه وه.»

- «كه ميكم له گه لت هه ده خواردوه.»

- «تۆ كچيكي باشي.»

- «باش نيبه بۆ تۆ به ته نيا بخۆيته وه. نابي ليته به دواوه وا بكه ي.»

- «زۆر چاكه.»

- «هاورپيكت خانم باركلي هاته ئيره.»

- «توخوا به راستته؟!..»

- «به لتي، به لام، دلتم نابگري.»

- «ده كه ويته بهر دلتم، كچيكي چه ندي بلتي باشه» سهري خۆي له قاند و گوتي: «دلتيام له وه ي كچيكي باشه. ده تواني كه م خۆت بۆ ته م لايه بجوولين؟ ئا تهوها زۆر باشه. ده بي بۆ ناني به ياني پاك بكه مه وه.»

به پارچه قوماش و به ئاوي گه رم و سابوون جواني شوستم و گوتي:

- «شانته بهر زكه وه، ئا تهوها زۆر باشه»

- «ده توانم بهر له ناني به ياني به سهرتاشي، تراشي بكه م؟»

- «دهرگه واني به دوا دنه ترم.»

چوهه ده ره وه و گه رايه وه، گوتي:

- «به دوام نارد.» تهو پارچه قوماشه ي له دهستي بوو له ناوي ته شته كه يدا هه لينا.

سهرتاشه كه له گه ل ده رگه وانه كه هات. پياوي بوو ته مەني په نجا سال ده بوو. سميلتيكي قيسي هه بوو. خانم گاج له شوشتم ته واو بوو، چوهه ده ره وه. كا براي سهرتاش سابووني له پيشم دا و تاشي. كا براي كه ي خۆ به گه وره زان و زۆر به فبز و كر بوو. پرسيم:

- «مه سه له چيبه؟ چ دهنگوباس نازاني؟»

- «دهنگوباسي چي؟»

- «هه رچي بي؟ چ له شار رووي داوه؟»

- «ئيسستا كاتي شه ره و دوژمن به گوئييه. گوتي له هه موو شوپتييه.» سهرم بهرز كرده وه گوتي: «تكايه سهرت هه ليه.» واي گوت له تاشين به ره دوام بوو و گوتي:

- «هيچت ليم گوئي لي نابي.»

گوتم: «تۆ چيته؟»

- «من ئيتاليم. به هيچ شپوه بي دهستم له گه ل دوژمن تيگه ل ناكه م.»

به وندنه وازم لي هينا له وانه يه شيت بي خوا خوام بوو زوو له ژير گويزانه كه ي رزگارم بي. هه ره ته وندنه ويستم جاريكي تر سه يري بكه م. گوتي: «ئاگاداره گويزانه كه زۆر تيژه.»

كاتن ته واو بوو پاره كه يم دا نيو ليره م چيشتانه داين، بۆي روت كردمه وه و گوتي: «نامه وي خۆ له بهرە ي جهنگ نيم، به لام چاك بزانه من ئيتاليم»

- «برۆ له بهر چاو انم ون به»

گوتي: «به يارمه تبت»

هه ره ته وندني گوت و گويزانه كه ي له لاپه ريه كه ي رۆژنامه كه پيچايه وه و چوهه ده ره وه. پيچ پاره مسيه كه شي له سهر ميژه كه ي نزيك قهره ويته كه م به جيه هيشت و زهنگم لي دا. خانم گاج هاته ژووره وه.

- «زه حمهت نه بي بانگي كا براي ده رگه وانم بۆ ناكه ي؟»

- «زۆر باشه.» كا براي ده رگه وان هاته ژووره وه، هه ولي ده دا پي كه نيني رابگري. ليم پرسى: «تايا تهو سهرتاشه شپته؟»

له وه لامدا گوتي: «نا، گه ورم، به هه له چوو بوو. زۆر به باشي تي نه گه يبووه. واي زانيوه من گوتمومه تۆ ته فسه ريكي نه مساوي.»

گوتم: «تۆه.»

- «هۆ، هۆ، هۆ، كا براي كه ي سه ير بوو، پيمي گوت گه تۆ جوله يه كت كر دبايه...» په نجه ي دۆشاومژه ي بۆ لاي گه رووي بهرز كرده وه. دووباره پي كه نيبه وه «هۆ، هۆ، هۆ...» ويستي پي كه نيني رابگري.

- «كاتن پيم گوت تۆ نه مساوي ني هۆ، هۆ، هۆ...»

- «به توورده بیبیه و گوتم: «هۆ، هۆ، هۆ! سهیر ده بوو گهر ملی په لدا بام...»
- «نه خبیر، گه ورده، نه، نه، زراوی له نه مساو بیبیه کان چوه، هۆ، هۆ، هۆ،...»
- «هۆ، هۆ، هۆ، لیتره برۆ دهره ده...»
- چوه دهره گوتیم لای بوو له راره وه که وهش له پیکه نینی نه که وتبسو، گوتیم له خوسته ی پیتی به کت بوو له راره وه که وه دهرۆیی. ته ماشای دهرگام کرد. خانم بارکلی بوو. وه ژور کهوت و بۆ لای قهره و پله کهم هات.
- گوتی: «رۆژباش خۆشه ویستم.»
- زۆر تهر و جاحیل و جوان بوو. وا هاته خه یالتم که هه رگیز هیچ که سیکی وا جوانم نه دیوه. کاتێ ئوم بینی، گیسرۆده ی ئه قینی ئه بووم. هه موو ناخم سه راو ژیر بوو. ته ماشای دهرگای کرد بینی کهس دیار نیبیه. له لایه کی قهره و پله کهم دانیشتم. خۆی داهیتا یه وه ماچی کردم، منیش بۆ خواره وهره تره راکیشا و ماچم کرد، هه ستم کرد که دلی لیده دا. گوتم: «خۆشه ویسته کهم هاتنی خۆت بۆ لیتره لا سهیر نیبیه؟»
- «هاتتم زه حمهت نه بوو، مانه ودم زه حمه ته»
- «ده بی لیتره بیبیتی. ئۆه، تو زۆر جوانی.»
- خه ربیک بوو شیت بم بۆی. با وهره نه کرد که وا ئه و له ته کهمه. به توندی با وهره شم تی کرد. گوتی: «نایب واکه ی. ته ندروستیت ته واو نیبیه.»
- «به لئی ته ندروستیم ته واوه. ده ی.»
- «نه خبیر، تو هیشتا نه وهنده به هیتز نیی.»
- «به لئی، به هیتزم. به لئی، تکایه.»
- «ئایا تو منت خۆش ده وی؟»
- «به راستی تو خۆش ده وی. خه ربیکه شیت بم بۆت. تکایه، وهره.»
- «گوئی له دلّه کوته ی دلّمان بگره.»
- «دلی خۆمانمان لا هیچ نیبیه. من تو ده وی. ئیستا شیتی تو.»
- «به راستی تو منت خۆش ده وی؟»
- «بهس ئه م قسه یه بلتیوه. وهره. تکایه، تکایه، کاترین.»
- «باشه به لام له خوله کت زیاتر ناخایینی.»
- گوتم: «قهیدی ناکا. دهرگا که داخه.»
- «تو ناتوانی، نایب واکه ی.»
- «وهره، قسه مه که. وهره.»

کاترین له سه ر کورسیی له نزیک قهره و پله که وه دانیشتم، دهرگا که ش کرابوه وه، ده پروانیبیه سه ر دالانه که. کهف و کولم نیشته وه قهت وا خۆم به هیتم و شینه یی

- نه بیبیه. لیتی پرسیم: «جا ئیستا با وهره یی ده که ی تو خۆش ده وی؟»
- «ئۆه، تو مرۆ قتیکی به ر دلی. ده بی بیبیتیته وه. ناتوانن ره وانته بکه نه وه. شیت و شه یدا ی ئه قینی تو بووم.»
- «ده بی زۆر وریا بین. ئه م کاره ی ئیمه شیتا یه تبیه. نایب واکه یین.»
- «له شه ودا ده توانین.»
- «ده بی زۆر ئاگادارین. ده بی وریا بین، نه خوازه لا له به رچاوی خه لک!»
- «ئاگادار ده بم.»
- «ده بی ئاگادار بی. تو شیرینی. ئایا تو منت خۆش ده وی، وا نیبیه؟»
- «ئه م ده دو یاره مه که وه. تو نازانی ئه م قسه یه چ له من ده کات؟»
- «له مه ودا ئاگادار ده بم. نامه وی له وه زیاتر هیچی ترت له گه ل بکه م. ئیستا ده بی برۆم، نازیم، به راستی ده بی برۆم.»
- «به کسه ر بگه ریتیه وه.»
- «خوا حافیز.»
- «خوا حافیز شیرینه که م.»
- ئه و چوه دهره وه. خوا ده زانی من نه مده ویست بکه ومه داوی ئه قینی ئه وه وه، بان ئه قینی هیچ ئافره تینی تره وه. به لام خوا ده زانی ئه وه وا هات. من له ناو جیتکه له ژوریتی نه خۆشخانه ی میلانو که وتبووم. هه موو جوړه شتیک له ناو سه رمدا گلی ده خواره وه. هه ستم به سه رسووره و واق و ورمان کرد. له داوییدا خانم گاج هاته ژورده وه گوتی:
- «دکتور وا به رتیوه یه. له ده ریاچه ی (کۆمۆ) وه ته له فۆنی کرد.»
- «که ی ده گاته ئیره؟»
- «پاش نیوه رۆ ده گاته جن.»

تا پاش نیوه رۆ هیچ پروی نه دا. دکتور پیاویکی لاواز و کورته بالا و هیتم بوو، له نیچه وانی ده تخوتنده وه که له شه ی بیزاره. چه ند ته له زمی بچوکی پۆلایی به وریایی و جوانی و بی زه وقی له شلکه ی هه ردو و رانم دهره ینا. سه رکه ربکی خۆمالی بۆ سه رکردنی شانه پیکاو دکان به کاره ینا. پیتیان ده گوت (به فر) یا شتیکی له و با به ته که شانه کانی سه ی ده کرد و ژانه که ی داده مرکانده وه. تا ئه و کاته ی میلی نه شته ری یا (نیزه) وه بان (جفته) نه ده گه یشته ژیر جیتی سه یوه که هه ستم پین نه ده کرد. جیتی سه یوه که ی به ئارامی دیار کرد.



پاش ئه وهی دکتۆز بێ ئارامی سه هری تی کرد و سه رقائی بوو گوتی وا چاکه ئه شیععی ئیکس وهر بگیری چونکه دیارخستنی ئه نجام به میلی نه شته هری جیگی دلتیایی نییه. له نه خۆشخانهی (ماکیۆر) تیشکی - ئیکسیان بۆ وهر گرتن. ئه و دکتۆزه ئه ئه کاره ئه نجام دا مروقتیکی زۆر به هه لیه و چاپوک و به زه ووق بوو. ئه م کارهش به به زر کردنه وهی ههردوو شانه وه ئه نجام درا. نه خۆش به خۆی دهیتوانی هه ندی ته نه بیانیه هه ره گه و ره کان له ناو ئامیره که دا ببینی.

ئه شیععه کان ده نیرته نه خۆشخانه که م. دکتۆز داوای لی کردم له ناو ده فته هری تییینییه کانی گیرفانی ناوی خۆم و په له که م، پایه که م و بیرو بۆ چوونی خۆم بنووسم. گوتی ته نه کانی ناو له شم پیس و بیزه وهر و به نازارن.

نه مساوییه کان کوری سۆزانی. چند پیاوت لی کوشتون؟ هه یچ که سیکم نه کوشتوه. به لام بۆ ئه وهی دلای ئه و پازی بکه م. گوتم: زۆرم لی کوشتون. خانم (گاج) م له گه لا بوو. دکتۆز قۆلی له بن هه نگه کانی هه لکیشا گوتی گاج زۆر له کلیویاتره جوانتره. ئاخۆ گاج ده بی له مه گه یشتی؟ کلیویاتره ی شائنی دیرینی میسر. به لئی. خوا هه لئاگرئ و ابوو. به ئوتومیلی فریاگوزاری گه پینه وه نه خۆشخانه بچوو که که.

پاش ماوه بی زۆر به رز بووه وه خۆم له نهۆمی سه ره وه له جیگا که م بینیه وه. پاش نیوه رۆی ئه وئ رۆژی ئه شیععه کانم به ده ست گه یشت. دکتۆز سویندی به خوا خوارد. پاش نیوه رۆی بۆ میان بنی. هه رتی خۆی گه یانده جی. کاترین ئه شیععه کانی نیشان دام. له ناو به رگه سووره کانیاندا بوون. له ناو به رگه که ده ری هینان، به رزی کردنه وه دایه به ر تیشکی رووناک. هه ردوو کمان ته ماشامان کرد. گوتی: «ئه مه قاچی راسته ته.»

- «له ولایان دانج و وهره سه ر قه ره و ئه که وه.»

گوتی: «ناتوانم ته نیا بۆ چرکه بی هاتووم. هاتووم ئه مانه ت نیشانده م و بگه رتیه وه.» چوو ده ره وه و منیش له وئ درێژ بیوم. پاش نیوه رۆیه کی گه رم بوو. منیش له مانه وهی ناو جیگه بیزار بیوم به دوای ده رگه وانم نارد رۆژنامه م بۆ بکری، له هه موو رۆژنامه بی که ده سته که وهی رۆژنامه بی بی. به ر له وهی ده رگه وانه که بگه رتیه وه سێ دکتۆز لیم وه ژووور که وتن. منیش تیبینی ئه وه م کرد که ئه و دکتۆزانه له پیشه ی پزیشکی سه رکه وتوو نه بن، له کاتی دیتنی نه خۆش بۆ یارمه تی و ئامۆژگاری په نا ده به نه به ر هارێکانیان. ئه و دکتۆزه نه توانی به رتیکی و سه رکه وتووانه ریخۆله کویره ت بی، رتیمایی دکتۆریکت بۆ ده کا له جیاتی ریخۆله کویره که ناتوانی نه شته رگه ری ئالوتت به سه رکه وتووانه بۆ بکا. ئه و سێ دکتۆزه له م چه شنه بوون و هه رتییان له مه رپئ ده رنه ده کرد. لیتپرسراوه که بیان به ده سته ناسکه کانی نیشانی کردم و گوتی: «ئه وه گه نجه که به.» دکتۆزه کیان په له ئه ی که له گه تی ریشدار بوو، گوتی: «چۆنی؟» دکتۆری سییه میس که ئه شیععه کانی به ده سته وه بوو، له ناو به رگه سووره کانیان دا بوون و نقه ی

لیوه نه هات. دکتۆزه ریشداره که ش پرسی: «ئه ری شاشه کان بکه ی نه وه؟» دکتۆری لیتپرسراو گوتی: «هه لیه ت» به خانم گاجی گوت: «زه حمه ت نه بی شاشه کان بکه وه.» خانم گاج شاشه کانی لا برد. منیش سه رم به سه ر داگرت ته ماشای هه ردوو قاچی خۆم کرد. له نه خۆشخانه ی مه یاندا قاچه کانم وه کو گوشتی هه مه به رگه ری نه برژاو بوون، به لام ئیستاکه قه قاغه دارن و ئه ژۆکه شم ئاوساو و بی ره نگ بوون. به له کم چرچ و ویک هاتبوونه وه، به لام کیمی نه کردبوو. دکتۆری لیتپرسراو گوتی: «زۆر پاکن. زۆر پاک و جوان.» دکتۆری ریشدار برمه یه کی لیوه هات گوتی: «ئم.» دکتۆری سییه میس له سه ر شانی دکتۆری لیتپرسراوه وه سه یری کرد. دکتۆری ریشدار گوتی: «زه حمه ت نه بی چۆکت بچوولینه.»

- «ناتوانم.» دکتۆری ریشدار گوتی: «جووله ی جو مگه کان تا قی بکه ی نه وه؟» ئه و خه تیک و سێ ئه سته ریه ی به قۆله وه بوو. ئه مه ش مانای ئه وه یه که کاپتنی په ی یه که مه.

دکتۆری لیتپرسراو گوتی: «هه لیه ت، ده بی تا قی بکرتیه وه.» دوانیان قاچی راسته میان زۆر به وریا بییه وه چه مانده وه.

گوتم: «نازارم ده.»

- «به لئی به لئی. که میکی تر بیچه میتیه وه، دکتۆز.»

- «هه ر ئه وه نده ده چه میتیه وه.»

گوتم: «له وه نده زیاتر ناچه میتیه وه.» کاپتنی یه که م گوتی: «جو مگه ی که میک بزفتیه.» هه ستایه سه ری و گوتی: «ده توانم جارێکی تر چاوی به ئه شیععه کاندای بگێرم، دکتۆز؟» دکتۆری سییه م ئه شیععه کانی دایه ده ست، گوتی: «ئه مه نا، هی چه په ی زه حمه ت نه بی.»

- «ئه مه چه په یه تی.»

- «به لئی، راست ده که ی من له گۆشه یه کی تره وه سه یرم کرد.»

ئه شیععه که ی گه رانده وه، دوایی بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانی تری کرد. گوتی: «ئه مه ده بیینی، دکتۆز؟» ته نی له و ته نه بیانیه ی ده ستنیشان کرد که شیه ی گۆبییان وه درگرتیوو که له به ر گلۆپه کاندای به ئاشکرا به دیار که وتن. هه موویان بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانیان کرد.

کاپتنی ریشدار گوتی: «من ده توانم ته نیا یه ک شت بلیم، مه سه له مه سه له ی کاته. له وانیه سێ مانگ، شه ش مانگ»

- «هه لیه ت شله ی ناو پیت ده بی خۆی دروست کاته وه.»

- «هه لیه ت، ئه وه مه سه له ی کاته، من ناتوانم بی ویزدانانه به ر له وهی ته له زمه کان کیس بکه ن چۆکی هه لدرم.»

- «من له گه‌ل رای تۆم، دکتۆر.»  
 پرسیم: «شەش مانگا بۆچی؟»  
 - «شەش مانگا بۆ کیسکردنی تەلەزمەکان بەر لەوەی کلاوی چۆکت هەلبەردی تا بەسەلامەتی نەشتەرگەریت بۆ بکری.»  
 گوتم: «ئەو باوەر ناکەم.»  
 - «تۆ ناتەوی چۆکت سەلامەت دەرچن، گەنجۆ؟»  
 گوتم: «نەخێر.»  
 - «چی؟»  
 - «دەمەوی بیریتەو. ئەوکات دەتوانم چەوتەکیکی تیخەم.»  
 - «مەبەستت لە چەوتەک چییە؟»  
 دکتۆری لێپرسراو گوتی: «گالتە دەکا، دەیه‌وی چۆکی سەلامەت دەرچن. ئەمە گەنجیکی زۆر بەجەرگە بۆ وەرگرتنی مەدالیای نازایەتی، لە چەشنی زیو هەلبێژدراو.»  
 دەستیکی لەسەر شانم دانا. کاپتنی یەکەم تۆقەیی لەگەڵ کردم و گوتی: «زۆر پیرۆزباییت لێ دەکەم. هەر ئەوەندەم پێ دەکرێ بلیتم زوو چاک ببیتەو، بەلام بەلای کەم دەبێ شەش مانگا لێرە مینبیتەو، بەر لەوەی چۆکت نەشتەرگەری بۆ بکری. تۆش لە بیرورای خۆت سەرەستی.» گوتم: «زۆر سوپاست دەکەم. ریزی بیروراکانت دەگرم.»  
 کاپتنی یەکەم سەیری سەعاتەکی کرد گوتی: «پتویستە برۆین. هیوادارم چاک ببیتەو.» گوتم: «خۆشیی، زۆر سوپاست دەکەم.» تۆقەم لەگەڵ دکتۆری سیبەم کرد.  
 گوتی: «کاپتن فارینی.»  
 - «تینیتا هینری.»  
 هەرسێکیان چوونە دەرەو. بانگم راڤیتر: «خانم گاج.» گاج هاتە ژووری گوتم:  
 «زەحمەت نەبێ بەدکتۆری لێپرسراو نالیی بۆ دەقەیی بیته لام.» دکتۆر هاتە ژوورەو.  
 شەپقەکی بەدەستەو گرتبوو. لە نزیک قەرەوێلە کەم راوەستا.  
 گوتم: «حەزت کرد من ببینی؟»  
 - «بەلێ، من ناتوانم بەر لە نەشتەرگەری شەش مانگا لێرە بکەم، توخودا دکتۆر تۆ هیچ جار شەش مانگا لەناو جیگەت ماویتەو؟»  
 - «تۆ ئەو شەش مانگە لەنبو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ برینەکەت بدريتە بەر هەتاو. پاشان دەتوانی لەسەر دارشەق برۆی.»  
 - «شەش مانگا ئەوجا نەشتەرگەریم بۆ دەکری.»  
 - «ئەمە سەلامەتترین رێگایە. تا تەنە بیانیبەکان کیس بکەن و شلەیی چۆکت خۆی دروست کاتەو. ئەوکات کردنەو کلاوی چۆکت ئاسان دەبێ.»

- «دکتۆر تۆ خۆت لەو باوەرەیی شەش مانگا بتوانم چاوەروان بکەم.»  
 - «ناخ ئەمە رێگەیکە سەلامەتە.»  
 - «ئەو کاپتنە یەکەمە کییە؟»  
 - «باشترین نوژداری (میلانۆ)یە.»  
 - «کاپتنی یەکەمە؟»  
 - «بەلێ، بەلام باشترین نوژدارە.»  
 - «نامەوی کاپتنی یەکەم دەست لە قاچم بدا. ئەگەر کەمێ باشتر بوايە دەکرا بە میتجەر. دکتۆر گیان، من دەزانم کاپتنی یەکەم مانای چییە؟»  
 - «نوژداریکی زۆر چاکە، من خۆم پیتشینیار و راوەرگرتنی ئەوم لە هەموو ئەوانەیی دەیاناسم لاباشترە.»  
 - «ئایا نوژداری تر دەتوانی قاچم ببینی؟»  
 - «بێ گومان دەتوانی. گەر خۆت حەز بکە، بەلام من قسەیی دکتۆر (فاریلا) بەسەریشک دادەنێم.»  
 - «دەتوانی داوا لە نوژداری تر بکە قاچم ببینی»  
 - «داوا لە فالینتی دەکەم بیت.»  
 - «فالینتی کییە؟»  
 - «نوژداری نەخۆشخانەیی ماگیۆرییە.»  
 - «زۆر باشە، منیش ریزی ئەو پیاوەتیبەت دەگرم. تۆ تێدەگەیی دکتۆر من ناتوانم شەش مانگا لەناو جیگە بکەوم.»  
 - «وێکو پێم گوتی: لەناو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ بەهەتاو چارەسەر بکری. پاشان مەشقی سووک دەکە. هەر کاتێ تەلەزمەکان کیسیان کرد ئەو نەشتەرگەریت بۆ دەکری.»  
 - «بەلام ناتوانم شەش مانگا چاوەرێ بکەم.» پەنجەکانی شەپقەیی بەدەستەو یوو کردەو و بزەیکەیی هاتی: گوتم: «ئەوەندە شەیدی گەرانیوەی بەرەکانی جەنگی؟!»  
 - «بۆچی نە؟»  
 - «زۆر جوانە، تۆ جوانەردیکی عەگیدی.»  
 بۆ لای من هەنگاوی ناو خۆی بەسەرمدا داھینا یەو و بەنەرمی نیوچەوانی ماچ کردم.  
 - «بەدوای دکتۆر فالینتیدا دەنێرم. پیاوی باش بە. خۆت پەشوکاو و دلتنەنگ مەکە. کوری باش بە.»  
 پرسیم: «دەخۆیتەو؟»

- «سوپاس، هرگيز مه يم نه خوار دۆته وه.»
- زه ننگيكم بۆ دهرگه وان ليدا تا دوو پهرداخ بيتي.
- «ته نيا پيكي.»
- «نه خيتر، نه خيتر، سوپاس، نه وان چاوه پي مئ.»
- گوتم: «خواحافيز.»
- «خواحافيز.»

پاش دوو سه عات دكتور (فالنتيني) هاته ژوره كه م. زۆر به په له بوو داوی سمیلي قیت قیت وهستا بوون. پلهی سه ربازی میجره بوو. پیستی رووی هه لقرچابوو و دهم به پیکه نین بوو.

- «چۆن ئەم کارساته چه په لهت به سه هات؟ نه شیععه کانم نیشاندهن. به لئ، به لئ، ئەمه خو به تی. وه کو گوتیز ساغیت (۱). ئەی ئەم کچه جوانه کییه؟ ده زگیرانته؟ لهو باوه پهم ده زگیرانته بی؟ ئەی ئەم شه په نه فرته تی نییه؟ ههست به چی ده کهی؟ تو کورپیکی کۆکی. شهرت بی له جارانت چاکتر بکه مه وه. ئەری ههست به نازار ده کهی؟ مه رج ده کهم نازارت ددها. ئەم دکتورانه چۆن دلپان به رایی داوه نازارت بدەن؟ نازانم ئەو ماوه به چیان بۆ کردوو؟ ئەم کچه ئیتالی ده زانی؟ ده بی فیتری بی. کچیکی چه ند به ردله. ده توانم فیتری ئیتالی بکه م. به وهی خو م لیره نه خو ش که م. نه خيتر، ده بی به خو پرای مامانی بۆ بکه م. ئایا ئەو ئەمه ته بگه یشت؟! مندالیکی جوان و خانومانی وه کو خو دی ده بی. ئەمه باشه. کچیکی چه ند به ردله! توخوا لیبی بیرسه بزانه ئیواره شیوم له گه ل ده خوا. نه خيتر، نامه وئ له تۆی سه سه نم. زۆر سوپاس ئەی خانمی جوان. ئەمه هه موویه تی.» ده ستیکی له سه شانم دانا و گوتی: «ئەمه هه موویه تی که ده مه وئ بزائم. له مه ودوا شاش به کارمه هیتنه.»

- «دكتور (فالنتيني) پيكي ناخو تته وه؟»
- «پيكي؟ ده پيک. کوا له کو تیه؟..»
- «له ناو دۆلابه که یه. خانم بارکلی بوتلیکمان بۆ دیتي.»
- «له گیانی تو، له گیانی تو خانم. خانم کچیکی چه ند به ردله. من کۆنیاکی له وه پاکترت بۆ دیتم.» سمیلي خو ی سربیه وه.
- «به مه زندهی تو کهی نه شته رگه ربیه که بکری باشه؟..»

- «به یانی سه ره له سیبانی. له وه زووتر نییه. ده بی گه ده ت خالی بی. هه روا ده بی خو شت جوان بشوی. پیره کچه که له خواره وه ده بینم، هه ندی زانیاری و پتوشو پنی ده ده مئ. خواحافیز تا به یانی. کۆنیاکی له وه چاکترت بۆ دیتم. تو خو ت لیره هه ساوه ی

(۱) له ئینگلیزی به کهی ده لیت: وه کو بز ساغیت.

تا به یانی خوا حافیز. باش بخه وه، به یانی زوو ده تبینم.»

له بهر دهرگا دهستی بۆ هه لبریم و سمیله کانی قیت بووه نه وه و رووه ئەسمه ره که شی بزدار بوو. له سه ره باسکی له ناو چوار گۆشه یی ئەستیره یک هه بوو. چونکه میجره بوو.

16

ئهو ی شه وئ، شه مشه مه کو تیره یی له دهرگا کراوه که ی بالکۆنه که وه، که له و تیه له سه رخانی شاره که وه ورد ده بوینه وه، خو ی ده ژۆری کرد. ژوره وه تاریک بوو له کزه رووناکییه کی شه وانە ی شاره که وه بترازی هیچی تری تیا نه بوو، شه مشه مه کو تیره یی ترس بوو. له راوی خو ی نه که وت، هه ره که ئەوه ی له ده ره وه بی وا بوو. ئیمه راکشاین و ته ماشای ئەومان کرد، له و باوه ردها بووم ئیمه ی نه دیبی چونکه بی هه ست و خو ست لی راکشای بووین. پاش ئەوه ی شه مشه مه کو تیره که چوه ده ره وه، تیشکیکی پشکین په یدا بوو و به ره و ئاسمان هه لکشا و دوور که وه ته وه و جاریکی تر بووه وه شه وه زه نگ. کزه بایه ک سه ری به ژوردا کرد و گوتمان له قسه ی پیاوه فرۆکه شکینه کان بوو، که له سه ره ئاخه بانه که ی ته نیشتمان قسه یان ده کرد هه وا فیترت بوو، ئەوانیش سه ره به رگه کانیا ن ده به ر ده کرد. له وه ده ترسام به م شه وه یه کی سه رکه ویتته سه ره وه به م شتو ده به مان بیینی. به لاه کاترین گوتی: هه موویان نوستوون. ئەم شه وه جاریک خه ومان لی که وت، کاتج واگا هاتم (کاترین) له ته نیشتم نه بوو، به لاه له هۆله که وه گوتم له ته په ی پتی بوو. دهرگا که ی کرده وه و گه راپه وه سه ره نوینه که. گوتی له خواری بوو، هه موو شتی زۆر ئاسایی بوو، هه موویان له هه وت خه ودان. له پشت دهرگا که ی خانم (قان) خو ی دانوستاند بوو و گوتی له پرخه پرخی ئەو بووه. کاترین هه ندی پشکویتی له گه ل خو ی هیتا بوو، خو اردمان و هه ندی (فیترمۆت) مان به دوایدا نو شی. هه ردوو کمان زۆر برسی بووین. گوتی: ئەوه ی ئیستا ده یخو ی تا به یانی ده بی هیجت له هه ناودا نه مابن، جاریکی تر لیکه و تمه وه خه وئ، به یانی که واگا هاتم، رووناک بوو، جاریکی تر (کاترین) چووبۆوه ده ره وه. که هاته وه زۆر ته ر و به ردلتر ده هاته به رچاو. له سه ره قه ره و تله که دانیش، رۆژ هه لات و منیش گه رمی پیوم له نینو ده مدا بوو، هه ستمان به بوونی خو ناوی سه ره بانه کان و بوونی قاهه ی پیاوانی فرۆکه شکینی سه ربانه که ی ته نیشتمان کرد. کاترین گوتی: «خۆزیا مان توانی بایه پیا سه یه کمان کرد بایه، گه ر عاره بانه مان هه بوا یه پالم پیوه ده نای.»

- «چۆن ده توانم له سه ره عاره بانه دانیشم.»
- «ده توانین.» له دهرگا کراوه که سه بری ده ره وه کرد، گوتم: «ده توانین بچین له باخچه که به رچایی بخوین؟»

- «بهلام بهر له هه موو شتی دهبی بۆ دکتور (فالننتینی) ی هاوړیت ناماده بکه م.»
- «لهو باوږده دام پیاوړیکې مه زن بې.»
- «ئوه دنده ی تو ئوم خوځ ناوړ، بهلام لهو باوږده م پیاوړیکې زور باشه.»
- «تکایه کاترین وږه سهر نوښته که.»
- «ناتوانم. ئه رڼ ئه مشه و خوځمان رانه بوارد؟»
- «ده توانی ئه مشه ویش بی به ئیشکگر؟»
- «له وانه یه بتوانم، بهلام پیاوړیتت به من نابې.»
- «به لڼ، پیاوړیتت پیت ده بی.»
- «نه خیر، پیاوړیتت پیم نابې. هیشتا نه که وتیته بهر دهستی نوژدار، نازانی چوڼ ده بی.»
- «باش ده ب م.»
- «تو نه خوځ ده که ویت و منیش هیچ سووډیکم بۆت نابې.»
- «که وایې ئیستا وږه لام.»
- «نه خیر، ده بی هیلې به یانی و پله ی گهر میت بنوسم و بۆ نه شته رگه ری ناماده ت بکه م، خوځه ویتست.»
- «به راستی منت خوځ ناوړت دنا دیتته لام.»
- ماچی کردم و گوتی: «هه ی گیله پیاو هیلې به یانیت زور چاکه، گهر میت ناساییه پله یه کی گهر می باشت هه یه.»
- «توښ هه موو شتیکت له بهر دلانه.»
- «توښ، نه، پله ی گهر می به کت بهر دلنه، زور شانازی به گهر می به کت ده که م.»
- «له وانه یه منداله کامان گشتیان پله ی گهر می چاکیان بی.»
- «په نگه منداله کامان پله ی گهر میان ناژه لانه بی.»
- «ئیسستا ده بی چی بکه ی تا بۆ دکتور (فالننتینی) ناماده ب م.»
- «چ نیبه. بهلام شتیکی ته و او ناخوځه.»
- «هیوادارم تو به م کاره هه لته ستی.»
- «من به و هیواویم. حه زیش ناکه م هیچ که سی له خو م زیاتر به م کاره هه لیتتی و ده ست لې بدا. من شیتیم ئه گهر هه که سی ده ست لې بدا دږه نجیم.»
- «هه تا فیرگسو نیش؟»
- «به تابه تی فیرگسو ن و گاج و ئه وی تریش. ناوی چی به ؟»
- «ووکهر.»

- «خوځه تی، ئیسستا ژماره یه کی زور سسته ر لیره هه ن. یان ده بی نه خوځی ترمان بۆ ږه وانه بکه ن. یان ئه و تا ده مان گوژنه وه. ئیسستا چوار سسته ری لیه.»
- «له وانه یه نه خوځی تر بنیرن، ئه و جا پیاوړیتت به ژماره یی سسته ر ده بی. نه خوځخانه یه کی گه وږه یه.»
- «به و هیواویم نه خوځی ترمان بۆ بې. چیم پی ده کړی گهر خوانه خوازه بگوژریمه وه. گهر نه خوځی ترمان بۆ نه یه ت ئه و ا ده مان گوژنه وه.»
- «ئه وکات منیش ده بی ږوم.»
- «گیل مه به. تو توانای روځتنت نیبه. که ی به چاکی چاک بویته وه. نازیم، ئه و ا پیکه وه سهر بۆ لایه ک هه لده گری ن.»
- «ئهی پاشان؟»
- «له وانه یه شهر کوتایی بی. خو هه ر به رده و ام نابې.»
- گوتم: «چاک ده به وه، (فالننتینی) نویم ده کاته وه.»
- «هیچ گومانی تیا نیبه. مادامه خاوه نی ئه م سمیلانه یه. تکایه نازیم کاتی به نجت لې دده ن بییر له شتی تر بکه ره وه. بییر له خو مان مه که وه.» چونکه مرؤث به کاری به نج زور قسه ده کا.»
- «ئهی بییر له چی بکه مه وه؟»
- «له هه رچی بی. هه ر چ بی. ته نیا له خو مان نه بی بییر له ماله و تان بکه وه. و دیا له هه ر کچیکی تر.»
- «نا.»
- «نوړت بکه، له وانه یه کاریکی گرینگ بکا.»
- «له وانه یه قسه نه که م.»
- «ئمه زور راسته. زور خه لک هه ن هه ر گیز قسه ناکه ن.»
- «من قسه ناکه م.»
- «خو هه لته کیشه. نازیم. تکات لې ده که م خو هه لته کیشه، تو زور شیرینی، پیاوړیتت ناکا خو هه لکیشی.»
- «هه ر مته قیش ناکه م.»
- «نازیم، ئیسستا وا خو هه لده کیشی. پیاوړیتت به خو هه لکیشان نیبه.»
- ده توانی ده ست به نوړت یا شاعر گوتن، یا هه ر شتیکی تر بکه ی. که دا وایان لې کردی هه ناسه یه کی درتیز بده ی هه ناسه که بده. ئه و کاته زور ریک دیتته به رچاو، منیش زور شانازیت پیوه ده که م. هه رچونې بی من زور شانازیت پیوه ده که م. پله یه کی گهر می گونجوات هه یه. وه کو مندالی ساوا ده ستت له بالیفه وه وږه نی و خه وت لې ده که وې.

واى داننڭ كهوا منم له باوهشت يان كچيكي تره؟ كچيكي جوانى ئيتالاي؟»

- «ئهو كچه تو دهبى.»

- «ههلبهت. دهبى من بم. ئوه، من تووم خوش دهبى، (فالتينى) قاچهكەت چاك دهكاتهوه. زورم پين خوشه كه كاتى نهشتهرگهري لهوى نيم.»

- «ئيشكگري نهمشه و له نهمستوى تودا دهبى؟»

- «بهلى، بهلام بهلاتهوه گرینگ نابيت.»

- «چاوهري بكه. بزانه چون دهبم.»

- «نازيم، ئيستتا تو له ناوهوه و دهرهوه پاك بوويتهوه، پين بللى له ژيانتا چند كهست خوش ويستوه.»

- «هيچ كهس.»

- «منيش؟!»

- «بهلى، تووم خوش ويستوه.»

- «به راستى چندت خوش ويستوه؟»

- «هيچ كهس.»

- «چندت خوش ويستوه. چون نهمهت دهردهري؟ له گهلبان ماويه تهوه؟»

- «هيچ كهس.»

- «دروم له گهلبه دهكەى.»

- «بهلى.»

- «باشه. راستيم لى بشارهوه، منيش دهمهوى دروم له گهلبه بكهى. ئايا جوان بوون؟»

- «ههركيز له گهلبه هيچ كهس نه ماومه تهوه.»

- «راسته. دلرفين بوون؟»

- «هيچ له بارهى نهوهوه نازانم.»

- «تو بو منى. نهمه راسته. تو بو كهسى تر نابى. باهيچيشم دهربارهى نهوانهوه پين نهلىتى. بهلام له گهلبه نهوهشدا نهمه بهلاوه گرینگ نيبه. كه چى كه پياو له گهلبه كچى دهمينتهوه كهى كچه داواى پارهى لى دهكا.»

- «نازانم.»

- «ههلبهت نازانى. ئايا كچه پينى دهلى نهوى خوش دهبى؟ نهوهم پين بللى.

دهمهوى نهوه بزنام.»

- «بهلى، گهر پياوهكهش نهوى بو.»

- «ئايا پياوهكه دهلى كچهى خوش دهبى؟ تكايه نهمه گرینگه پين بللى.»

- «وا دهلى گهر بيهوى.»

- «بهلام تو ههركيز وات نهگوتوه؟ راست بللى؟»

- «نهخير، وام نهگوتوه.»

- «بهراسته، ئا دهى راستيم پين بللى.»

دروم له گهلبه كرد و گوتم: «نهخير»

- «نايليت، دهزانم ناتوانى بيليت من تووم خوش دهبى نازيم.»

له دهرهوه رۆژ تهواوى لهسهه بانهكان بهرز بسوهوه. توانيم نووكى كاتدرائيبه بپينم كه تيشكى رۆژى بهردهكهوت له دهرهوه و ههناوهوه زور خاوين بووم. چاوهري هاتنى دكتور بووم.» كاترين گوتى: «مهسهلهكه نهوهيه كچه ههركچيهكى كوره بيهويت دهبى وا بيلتى و نهنجامى بدا.»

- «نهك ههموو دهم.»

- «بهلام من دهيكهم. من ته نيسا نهوه دهلىم، كه تو داوام لى دهكهى بيليتيم. نهوه

شتانه نهنجام دهم كه خوت نارهزووته. پاشان پينوستيت بهكچانى تر نابى. دهبى؟»

زور بهدلىخوشى سهيرى كردم و بهردهوام بوو گوتى: «نهوهى دهتهوى نهنجامى دهم و دهيلتيم. بهم كارهش خوم زور بهسهركهوتويكى مهزن دهزانم، وايه؟»

- «بهلى.»

- «ههز دهكهى چيت بو بكهه. ئيستتا وا تو بو نهشتهرگهري نامادهى.»

- «جاريكى تروش وهروه سهه نوينهكهه.»

- «زور باشه، ديمهوه.» گوتم: «ئاي گيانهكهه، گيانهكهه، گيانهكهه.» گوتى:

«دهمبيني ههركچيهكى داواى دهكهى بهجيبى دينم.»

- «تو زور نازدارى.»

- «دهترسم تا ئيستاش بهلاتهوه باش نهيم.»

- «تو زور نازدارى.»

- «من ههه نهوهندهم مهبهسته كه تو مهبهستهه. ليره بهداوه نهوه نهما كه من من بم. له نارهزووت بهم لاوه هيچى تر نهماوه.»

- «گيانهكهه.»

- «بهدلى تووم، نهى بهدلى تو نيم؟ نارهزووى هيچ كچيكي تر ناكهى. نارهزووى دهكهى؟»

- «نهخير.»

- «خو بپينت من باشم و نهوهى دهتهوى جيبه جيبى دهكهه.»

پاش ئه وهی له نه شته رگه ربیه که به خو هاته وه زانیم ماوم و نه مردووم. تو نامریت، ته نیا ده تخنکین. ئه مهش هه رگیز له مردن ناچی. ته نیا خنکاندنکی کیمیاوییه، خو ههستیسی پش ناکه بیت پاش ئه وهی دیتیه وه سه ره خو. هه رو دکو خو ت مه ست کردین وایه، ته نیا ئه وه نه بی که ده رشیسته وه له زهرداو بترازی هیچی تر ناهیتیه وه. پاشانیش هه ست به چاکتریون ناکه ی. تووره که لم له پیلینگانی قه ره و پله که مه وه بی نی که له سه ر ئه و بۆریانه ی له قاچی له گه ج گیراوم به سترابوون دانرابوون پاش ماوه یی خانم (گاج) م بی نی، گو تی: «ئیسناکه چۆکت چۆنه؟» گو تم: «چاکتره.»

- «کاریکی جوان و پوخته ی بۆ کردی.»

- «چه ندی خایاند؟.»

- «دوو سه عات و نیو.»

- «هیچ قسه ی هه له ق و به له قم نه کرد؟.»

- «نه خیر، هیچت نه گوت. قسه مه که. بی دهنگ به.»

له سه ر جی که و تبووم. کاترین راستی ده گوت، هه رکبیه که ئیشکگر بوايه بۆ من هیچ جیا وازییه کی نه بوو. نه خو شخانه سی نه خو شی تری تیا بوو. یه کبکیان میرمندا لیککی له رز و تاداری لاواز بوو، له تیپی خاچی سوور بوو، خه لکی جو رجیا بوو. گه نجیکی جوانکیله ی باریکی تریش تووشی له رزوتا و زه رتک بوو بوو، خه لکی نیو پۆرک بوو. سیبه میبان گه نجیکی خورتی ژیکه له ی تر بوو هه ولنی دابوو سه ری کۆمپاره یه ک بکاته وه، که وه زیه کی ته قینه وه ی به رزی هه بوو، تا وه ک یادگار ئه ه لیبگرئ. ئه م چه شنه کۆمپاره یه پیی ده و ترا (شارهنل). نه مساوییه کان له ناوچه ی چیاکاندا به کاریان ده هیتنا. که سه رقه پاغیکیان هه بوو له پاش هاویشتنندا به پیی که وتن ده ته قینه وه. سسته ره کان (کاترین) یان زۆر خو ش ویست، چونکه له ئیشکگرتنی شه وانه باکی نه بوو. کاترین که مئ ئیشی له گه ل له رز و تاداره کان هه بوو. ئه و گه نه ی سه ری کۆمپاره که ی شل کرد بۆوه بیو به هاو پیمان. به شه و هه رگیز زهنگی لئ نه ده دا، مه گه ر زۆر ناچار بوايه، به لام له ما به یی کاته کانی ئیشکردندا تیمه پیکه وه ده بووین. کاترینم زۆر خو ش ویست. ئه ویش منی خو ش ویست. به رۆژ له کاتی بیداری ورده تیبینیمان بۆ یه کتری ده نووسی و به رۆژ به خه به ر ده بووین و به (فیرگسۆن) بۆ یه کتریمان ره وانه ده کرد. (فیرگسۆن) کچیکی باش بوو هیچ شتیکم ده رباره ی ئه وه وه نه زانی ته نیا ئه وه نده نه بی که براهه کی له گه ل تیبی په نجا و دوو و یه کی تریشی له (میز پوتامیا) کاریان ده کرد. له گه ل کاترین زۆر باش بوو.

جاریک لیم پرسی: «ئهری فیرگی، دیی بۆ ئاههنگی زه ما وه ندمان؟.»

- «ئیه هه رگیز یه کتری ناخوازن.»

- «یه کتری ده خوازن.»

- «نه خیر یه کتر ناخوازن.»

- «له به رچی یه کتری ناخوازن؟»

- «به ر له وه ی یه کتر بخوازن ده جه ننگن.»

- «هه رگیز شه ی ناکه ین.»

- «هیشتا زۆرتان ماوه.»

- «هه رگیز شه ی ناکه ین.»

- «پاشان تو ده مری، یان شه رکردن یان مردن. ئه وانه ی وا ده که ن یه کتری ناخوازن.»

دهستی خۆم گه یانده دهستی گو تی: «دهستم مه گره. من ناگریم. له وانه یه هه ردووکتان

راست بن به لام ئاگاداره ئه و نه خه یه ناو گیروگرفته وه، گه ر بیخه یته ناو

گیروگرفته وه ده تکوژم.»

- «نایخمه ناو گیروگرفته وه.»

- «ئاگاداره، هبوادارم، له خو شی دابن. ئهری کاتیکی خو ش به سه ر ده به ن؟.»

- «به لئ، کاتیکی خو ش به سه ر ده به ین.»

- «شه ی مه که، ئه ویش مه خه ره ناو خه فه ته وه.»

- «نای خه مه ناو خه فه ته وه.»

- «ئاگاداره. چه ز ناکه م له گه ل مندالانی شه ردا ببینم.»

- «تۆ کچیکی باشی، فیرگی.»

- «باش نیم. هه ول مه ده کوزکیشیم بۆ بکه ی، قاچت چۆنه؟.»

- «زۆر باشه.»

په نه ی گه یانده سه رم و گو تی: «ئهی سه رت چۆنه؟»

- «هه رگیز ئازارم نادا.»

- «ئاوسانی وا پیاو شیت ده کا، تۆش ده لیبی هه رگیز ئازارم نادا.»

- «نه خیر.»

- «گه نجیکی به به ختی. نامه که ت نووسیوه؟ وا داده به زم.»

گو تم: «ئه وه ته لیره یه.»

- «زۆر هیلاکه. ده بی داوا ی لئ بکه ی بۆ ماوه یی واز له ئیشکگری بی نی.»

- «زۆر باشه پیی ده لیم.»

- «هه ولم دا کاره که ی له جیاتی ئه نجام بده م، به لام ریکه ی نه دام. سسته ره کانی

تریش له خوابان دهوئ ئه و کار بکا. دهبی ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه.»

– «زۆر باشه.»

– «خانم فان گوتی: «تۆ هه موو چیستانان دهخهوی.»

– «وای گرتوه.»

– «وا چاکتره ئه مشه و بۆ ماوه بیچ ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه.»

– «خۆشم. هه ر ئه وه م لئی دهوئ.»

– «نه خبیر، تۆ هه ز ناکه ی. به للام گه ر ئه وه ی بۆ بکه ی منیش له پاداشی ئه مه وه ریتز

لئی ده گرم.»

– «وای لئی ده که م پشوو بدات.»

– «باوه ر ناکه م.»

نامه که ی هه لگرت و چوه ده ره وه. منیش زه نگم لیدا پاش ماوه بیچ خانم (گاج) هاته ژووره وه.

– «مه سه له چیبه ؟»

– «ده مه وئ قسه به که له گه ل بکه م. تۆ له و باوه رده ی که ده بیچ خانم بارکلی. بۆ

ماوه بیچ واز له ئیشکگری بیچی؟ چونکه ئه و له وه پری ماندوویتییه. له به رچی ئه و ماوه به کی درێژ شه وانه ده مینیتته وه؟»

خانم گاج سه بیرکی کردم و گوتی: «من هاوړی ئیوه م پیتویست ناکا به م شپوه به قسه م له گه ل بکه ی.»

– «مه به ستت چیبه ؟»

– «خۆت گیل مه که. هه ر ئه وه نده ت ده ویست؟.»

– «فیرمۆت ده خۆیتته وه؟.»

– «باشه، پاشان ده بی برۆم.» ئه و بوتله که ی له دۆلا به که دا ده ره ینا، په رداخی هینا.

– «تۆ به په رداخه که به خۆره وه منیش به بوتله که وه ده خۆمه وه.» خانم گاج گوتی:

«پینکی ته ندروستیت.»

– «توخوا (فان) له باره ی خه وتنم تاچیستانان چی گوت؟.»

– «قسه ی قۆر له سه ر تۆ ده کا و ده لیت تۆ نه خۆشیتکی خاوه ن نازیاری.»

– «با بۆ خۆی هه ر وا بلتی.»

– «ئه و مرۆقتیکی هیچ و پوچ نییه، به للام نافرده تیکی بیهر و سهیره. هه رگیز تۆی

خۆش ناوئ.»

– «ده زانم.»

– «باشه، خۆ من خۆشم ده وتی. هاوړی تۆم ئه مه له بیهر مه که.»

– «تۆ به کجار دلنه رم و چاکی.»

– «نه خبیر، من ده زانم کئ به دلئی تویه. به للام من هاوړیتتم. قاچت چۆنه؟.»

– «باشه.»

– «که مئ ئاوی کاترای سارد دینم تا به سه ر قاچتیدا بپه رتینم. ژیر ئه م گیتچه

خورشتی ده بی. ده ره وه زۆر گه رمه.»

– «به راستی تۆ زۆر دلنه رمی.»

– «ئه ری خورشتی زۆره؟.»

– «نه خبیر.»

خۆی داهینایه وه و گوتی:

– «ئه م کیسه لمانه باشتر قایم ده که م. من هاوړیتتم.»

– «ده زانم تۆ هاوړیتمی.»

– «نه خبیر، نازانی، به للام رۆژی دی ده زانی.»

کاترین سی شه و له ئیشکگرتن هه سایه وه. پاشان دووباره گه رپاوه سه ر ئیشکگرتن. هه ر که به یه ک گه یشتینه وه، هه ریه ک له ئیمه و ایزانی له سه فه رتکی دوور دابوه.

## 18

ئه و هاوینمان به خۆشی به سه ر برد، کاتئ توانای چوونه ده ره وه م بوو، به سواری په تیوون له ناو باخچه ی گشتی شاردا ده سووراینه وه. له بیهرمه سواری په تیوون بسووم و ئه سپه که ش به هیتواشی ده رۆیشت. عه ره بانچیبه که پشتی له ئیمه بوو، کلاویکی به رزی بریسکه داری له سه ر کردبوو. کاترینم له ته نیشتم بوو. ته نیا پینکه وتنی لایه کی دهستم به لایه کی دهستی به س بوو بۆ ئه وه ی جۆشمان هه لستتی. پاشان که توانیم به دارشعق به پیتی خۆم برۆم بۆ شیو خواردن چوینه چیشتخانه ی (بیقی) یان (گران ئیتالیا) له ده ره وه له سه ر میزی سه ر شۆسته که دانیشترین خزمه تچیبه کانیش ده چوونه ژووره وه و ده هاتنه ده ره وه خه لکیش به نزیکمان ده هات و ده چوون، مۆمه کانیش سیتیه ریان ده رۆانده سه ر میزه کان. پاش ئه وه ی هاتینه سه ر قه ناعه ت که گران ئیتالیا باشترینانه، جۆرچی سه رۆکی شاگرده کافان راسپارد که جینگه به کمان بۆ بگرئ. جۆرچ شاگردتکی باش بوو له و کاته ی سه پری خه لکه که و ناو گه له ریبه که مان ده کرد له تاریک و لیلی ئیواره و چا و چاوانیمان له گه ل یه کتری ده کرد داوامان له جۆرچ ده کرد که شیومان بۆ بیتن شه رابی کابری به ستووی ناو ده فرمان خواره وه. هه رچه نده چهند چه شنه مه ی ترمان

و هكو فریزا، باربیرا وه مهی شیرینی سپمان تاقی کردهوه. له بهر مهسهلهی شهر مهیگیتریان نه بو ههر جارێک داوای فریزام کردبایه جوړج زهرده خه نه به کی شه رماوی دای دهگرت. جوړج گوتی: «چاک بزانه، ولاتی ئه م جوړه مهیه دروست دهکا که تامی خۆی وهکو چیلەک بی.»

کاترین گوتی: «بۆچی نه؟ وا دیاره نایابه.»

جوړج گوتی: «خانم گهر مه بهستنه تامی بکه، بهلام ریگه م بده قاپتیکی بچووک مارگاسو بۆ برای ئهفسه رم ببنم.»

- «منیش تاقی دهکه مه وه جوړج.»

- «گه وره ناتوانم داوای ئه وه ت لئ بکه م، تامی چیلەکی ههر لئ نای.»

کاترین گوتی: «خۆ له وانیه به. شتیکی چاکه گهر ئه و تامه بدا.»

- «دهیهینم، کاتی خانم دلئ لئ پرپوو ئه و لایده به م.» له راستیدا ههر ناوی مهی بو، ههر وه کو جوړج گوتی: «ههر گبیز تامی چیلەکی لئ نه ده هات. گه راینه وه سه ر کاپری، ئیواریه ی پیتووستم به پاره بو، جوړج سه د لیردی به قهرز دامی.»

گوتی: «گه وره م، ده زانم گوزهران چۆنه، ده زانم پیسا و چۆن پاره ی لئ ده برئ، گهر تۆ وهیا خانم پاره تان پیتووست بو. من قهت پاره م لئ نابری و بی پاره نیمه.»

پاش نانخواردنی شیوان له شوسته که پیاسه مان کرد، به بهرده م چیشته خانه و دوکانه کاندای تیبه رین قه په نگه کانیان داخرا بون له شویتیکی بچووک که سه نده ویچیان تبا ده فرۆشت راوه ستاین، سه نده ویچی گوشتی به راز و خاس و (ئه نشوفی) (۱)

(۱) ئه نشوفی: جوړه ماسیه که.

که له ههویری زۆر ته نکى مه یله و قاوه یی دروست دهکرا، که له په نجه یی درێژتر نه ده بوون به شه و که برسیمان ده بوو ئه و سه نده ویچانه مان ده خوارد. پاشان له بهرده م کاتدرائیه که وه له سه ر جاده سواری په یتوونیکى سه ر کراوه بووین به ره و خه سه ته خانه که وتینه یی. له ده رگای نه خو شخانه که وه ده رگه وان هاته ده ره و تا یارمه تیم بدا به دارشه قه که وه خۆم راگرم. پاره ی په یتوونه وانم دا.

به بهر زکه ره که وه سه ر که وتینه سه ره وه، له نه زمی دووه م که سه سه ره کانی تبا ده ژبا کاترین دابه زى و منیش بۆ نه زمی خۆم سه ر که وتم و به دارشه قه که وه دابه زمه ناو هۆله که بۆ ژوره که م رۆبشتم. هه ندئ جار به رووتی درێژ ده بووم و هه ندئ جاریش له بانیه که وه داده نیشتم، قاچیشم له سه ر کورسیبه کی تره وه داده نا و ته ماشای په رسته لکه کانم ده کرد و چاوه روانی هاتنی کاترین ده بووم. کاتی به پیتلکه سه ر که وتبایه وا هه ستت ده کرد له گه شتیکی دوور و درێژ هاتۆته وه. منیش به یارمه تی دارشه قه کانم له گه ل ئه و به ناو هۆله که دا ده رۆبشتم قاچم بۆ هه لده گرت و له ده ره وه ده وه ستام و هه ندئ جاریش له گه لی ده چوومه ژووری نه خو شه کان، ئه مه ش ده وه ستایه سه ر ئه و په یوه ندیبه ی له نیوان ئیمه و

نه خو شه کاندای هه بوو. پاش ئه وه ی له سه ردانی نه خو شه کان ته واو ده بووین له ده ره وه ی ژوره که م له بانیه که دا داده نیشتم، پاشان ده چوومه سه ر جیگا که م داوای ئه وه ی هه موو نه خو شه کان ده خه وتن و مسۆگه ری ده کرد که که س داوای ناکا ده هاته وه ژوره که م. هه زم ده کرد پرچی بکه مه وه و دایگرمه خواره وه. ئه ویش بۆ جووله له ته نیشتم داده نیشتم. ته نیا له و کاته دا نه بی ده که وته جووله وه که خۆی داده هینایه وه تا وه کو ماچم بکا. منیش خه ربکی ئه وه بووم تۆقه کانی سه ریم ده کرد وه له سه ر چه رچه فی جیگا که م داده نا تا وه کو قه ژکه ی به ته واوی بیته وه دیقه تی خۆ له گووره نه بردنی ئه ویشم ده کرد.

پاشان دوا دوو تۆقه ییم لئ ده کرد وه پرچی به ته واوی به رده بووه، ئه ویش به هیتوایشی سه ری خۆی نه وی ده کرد له ناو پرچه که یدا ده شاردراینه وه و تبا یدا بز ده بووین وه کو له ناو ره شمالتیک بین یا که وتبینه پشت تافگه یه که وه. کاترین پرچیتکی جوانی هه بوو هه ندئ جار که له بهر تیشکی ئه و پووناکیبه ی له ده رگا کراوه که دا ده هاته ژوره وه پالنده که وتم، پرچه که ی ده هۆنیه وه و ده یکردن به که زی. له شه وانیشدا هه ره وه کو چۆن ناو بهر له گزنگدان ده ره وشیته وه ناو ده ره وشایه وه. روویکی شیرین و له شتیکی خه رین و پیستیکی نه رم و بیگه رد و لووسی هه بوو. زۆر جار که پیتکه وه درێژ ده بووین سه ره په نجه م به سه ر و نیوچه وان و بین چاو و گه ردنی داده هینا.

ده مگوت: «وه کو کلیلی پیا نو نه رم و نۆل و بیگه ردی.»

ئه ویش په نجه کانی ده گه یانده چه ناگه م و ده یگوت: «وه کو سمپاره یه، بۆ پیا نو زۆر زۆر ره ق و دره.»

- «توخوا ئه مه دره؟»

- «نه خیر، خو شه ویستم ته نیا گالته ت له گه ل ده که م.» شه وه کان خو ش بوون.

ئه گه ر ده ستی یه کی کمان بهر ئه وی تر که وتبایه زۆر دلشاد ده بووین. سه ره رای ئه و کاته زۆره ش گه لی ریتگی ترمان هه بوو تا خو شه ویستی خۆمان بۆ یه کتری پین ده ربیرین، کاتی له ژووری جیاواز ده بووین هه ولمان ددا بیری یه کتر بکه یین. پیتده چوو له م کاره سه ر که وتووین، چونکه هه رچۆن بوا یه بیرمان له هه مان شت ده کرد وه.

به یه کتریمان ده گوت ئیمه ههر له و رۆژه وه که ئه و پیتی ناوه ته نه خو شخانه وه یه کتریمان خواستوه. ئیستاش وا ئه و مانگانه ده ژمیرین که به سه ر زه ماوه ندمان تیبه رپوه، من ده مویست بیته خواز بیته یه کی ره سمی و راسته قینه به لام کاترین گوتی گهر وا بکه یین ئه واکاترین له نه خو شخانه دووری ده خه نه وه ئه گه ر ههر به زاریش بۆ ئه وه بکه یین ده خریته زیر چاودیریبه وه به وه ش ژبانمان لئ تال ده کهن و لیکنتریمان ده کهن. ده بوا یه ئیمه ته داره کی خواز بیته یمان به پیتی یاسا سازدایه، ئه مه ش رۆتینیکى زۆر بۆ مانایه. له راستیدا من ده مویست یه کتر خواز تنمان شیتوه یه کی راستی وه رگرتبایه، چونکه ئه وه ی لیتی ده ترسام و بیرم بۆی ده چوو ئه وه بوو که مندالمان بیی.

به لام ئیمه خۆمان وا بۆ یه کتری نیشان دا که هه موو شتی ته واو بووه و برا وه ته وه،



بۆیه زۆر بیرمان له خوازینی نهددهکردهوه و باکمان نهبوو، خوڤم له راستیدا بهیهکتر نهخواستمان کهیفخوڤ بووم. دیتنهوه یادم که شهوئ لهم بارهیهوه قسهمان کرد. کاترین گوتی:

- «بهلام، خوڤمهویستم، دوورم دهخهنهوه.»

- «لهوانهیه وانکه.»

- «بۆ وهناکهن له دهستیان دئ، رهوانهیه ولاتهکهم دهکهنهوه ئهوه وختهش تا کۆتایی شهر لهیهکتر دادهبرتی.»

- «ئهوکات منیش مۆلته وهردهگرم و بهدوات دادیم.»

- «بهچهند رۆژتیکی مۆلته ناتوانی بیسته سکوتهنده و بگهڕیستهوه، بهلام سههرهراي ئهمهش دلم نای بهجیت بیلیم. بهلام پیم نالیی گهر ئیستاش بهکتر بخوازین چی قازنج دهکین؟ وان ئیبه یهکتریمان بهراستی خواستوه ناشتوانم و ناشکرئ زیاتر له جاری زیاتر خۆم بهمارهکردن بدهم.»

- «ئهوهی من مهبهستمه تهنیا له بهرژهوهندی تویه.»

- «هیچ شتی نیبه ناوی من بی. من تۆم. له خۆتم جیا مهکهوه.»

- «من ههر لهو باوهردا بوومه که کچ بههیوای شووکردن.»

- «بهلئ، ئهوان وان، بهلام خوڤمهویستم، من شووم بهتۆ کردوو. ئایا من ژنیکی باش نیبه بۆ تۆ؟»

- «تۆ ژنیکی دلگری.»

- «خوڤمهویستم، خۆ چاک دهزانم که من جاری لهمهوبهرا چاوهڕتی ماره برین بووم.»

- «نامهوئ هیچ شتیکم لهم بارهوه گوئ لئ بی.»

- «خۆ تۆ دهزانی. من له تۆ بهولاوه هیچ کهسیکم خوڤم ناوئ. نابئ ئهههت له بهر دل بی. گهر یهکتیکی تر منی خوڤمیستی.»

- «نهخیر، ئهوهم له بهر دل نیبه.»

- «کهوابئ نابئ دهمازی پیاوهتیت بهمرۆقتیکی مردوو بجوولینی، لهو کاتهی که له هیچ شتیکت کهم نیبه.»

- «نهخیر، له هیچ شتیکم کهم نیبه. بهلام نامهوئ هیچ شتیکم دهرازی دهزگیری پيشووت گوئ لئ بی.»

- «ئههه خوڤمهویستی ههژارم! من دهزانم تۆ له گههلهه موو جوهره کچن پاتواردوه کهچی ئهوهم له لا گرنه نیبه.»

- «ناخۆ ناتوانین بهرپهگایهکی تایبهتی زه ماوه ندمان بگێرین؟ باشه ئهه گهر شتیکم بهسهر هات یان تۆ مندالنیکت بوو.»

- «له رپهگای کلتیسه و دهولته بترازی هیچ رپهگایهکی تر نیبه بۆ ماره برین کهوابئ ئیبه بهرپهگایهکی تایبهتی مارهکراوین تۆ دهبینی. خوڤمهویستم، ئهوه هه موو شتی دهگهینی بۆ من، ئهگهر ئایینیکم هه بوایه بهلام من فرم به ئایینهوه نیبه.»

- «بهلام تۆ وینهی مه دالیای قهشه ئهنتۆنیوت دا به من.»

- «ئهمه تهنیا بۆ چهپاره دان بوو، یهکی ئهوهی دا بوو به من.»

- «کهوابئ هیچ شتی له مه ر خوازی نییمان په شوکاوت ناکا.»

- «تهنیا گهر لیت دوورکه ومهوه. تۆ نایینی، تۆ هه موو شتیکی.»

- «زۆر چاکه ئهوه رۆژهی تۆ دایده نیی من ئامادهم بتهخووزم.»

- «بهه شپهوهیه قسه مه که وهک بلایی دهتهوئ بکهی به ئافره تیکی داوین پاک، خوڤمهویستم من ئافره تیکی زۆر داوین پاک نابئ شهرم له هیچ بکهی، گهر تۆ کهیفخوڤی و شانازیم پیه دهکهی ئایا تۆ بهختیار نی؟»

- «به مه رجی تۆ له پیناوی هیچ کهسیکی دی به جیم نه هیالی.»

- «نهخیر، خوڤمهویستم، له پیناوی هیچ کهسیکی تر به جیت ناهیلیم. هه موو شتیکی دلته زینیم بۆ خۆمان داناوه، بهلام له مه ر ئهه مه سه لهیه دلته هیچ نهکا.»

- «دلیم هیچ ناکا، تۆم زۆر خوڤم دهوئ، بهلام هه رچه نده تۆ له پیش من یهکتیکی ترت خوڤمیستوه.»

- «چی به سهر هات؟»

- «مرد»

- «ئهگهر نه مردبایه من به تۆ شاد نه ده بووم، بهلام له گههلهه وهش بی وهفا نیم. خوڤمهویستم، هه لهه زۆرم ههیه، بهلام زۆر دل سوژم گهر تۆ له پیناوی من بسووتی منیش دل سوژتر ده بم.»

- «بهه زوانه بۆ بهرهی جهنگ ده گه ریمه وه.»

- «تا نه رۆیتنه وه بیری لئ مه کهوه، تۆ ده مبینی وا دلشادم، ماوهیهکی دوور و درێژه خوڤم نه بینوه کاتیکی خوڤم به سهر ده بین. کاتئ تۆم بینی خه ریک بوو شیت بم، له وانه یه شیت بووم. بهلام وا هه ر دوو کمان دلخوڤن، یه کتریمان خوڤم دهوئ، ده با هه ر لهم خوڤمییه دا برین، ئایا تۆ دلخوڤن نیی؟ هیچ شتیکم کردوو بی دلئ تۆ بی؟ ئایا ده توانم هه ر ئیستا شتی بکهم دلخوڤت بکا؟ چه ز ده که ی پرچم به رده مه وه؟ چه ز ده که ی ده ست له مالانی بکهین؟»

- «بهلئ، وه ره سه ر قه ره وێله که.»

- «زۆر باشه، بهلام له پیشا ده بی سه ری له نه خوڤمهکان بدهم.»

بهم شيتويه هاوین بهسه رجوو. زور به چاکی روتزگار هکانیم نایه ته وه یاد، ته نیا نه ونده نه بی که روتزگانی گهرم بوون، چوند سهرکه وتنه کیش له روتزنامه کاندای باس کرابوون، ته ندروستیم باش بوو قاچه کانیشم به ماوه به کی کهم ساریژ بوونه وه. لهسه دارشه قه که نه ونده نه ماوه تا توانیم فرتی بدوم و له جیاتی نهو به گوتچان برؤم. پاشان له نه خوشخانه ی (ماگیبوری) بو چه ماندنه وهی چوک دهستم به چاره سهری میکانیکی کرد، به دانانی له نیو سندوقیکی ناوپنه دار که تیشکی بنه وشه یی به هیزی تیا بوو، ههروه ها شیلان و گهرماوکردن. له پاش نیوهریوان ده چوممه نه خوشخانه ی ماگیبوری له دوی نه مه له مه یخانه پشیم کم ددها و پیکم هه لده قوتواند و روتزنامه م ده خوتنده وه. به هیچ جورئ نارزووی سوورانه وهی ناو شارم نه بوو، به لکو ویستم زوو به زوو له مه یخانه که وه خوم بگه ییتمه وه هه وارگه که ی خوم له نه خوشخانه. نه وهی من مه بهستم بوو دیتنی کاترین بوو، له وئ به دواوه خوا خوام بوو کاته که بجیتته سه ر. زوری به یانیان تا درهنگی روتزئ هه ر ده خوتم و له دوی نیوهریوانیش، جار ناجار ده چوممه دیار ته راتین. له پاشان بو چاره سهری میکانیکی...، هه ندئ جاریش له یانه ی (نه نگلئ) نه مریکی هه لویتسه کم ده کرد و لهسه کورسیبه کی چه رمدا ری به ره نه جره وه داده نیشتم و گوتفارم ده خوتنده وه.

پاش نه وهی دارشه قم فریادا رتگه یان نه داین پیکه وه به جینه ده ره وه. چونکه بو نهو سسنه ره جوان نیبه له گه ل نه خوشی بجیتته ده ره وه بو یارمه تیدانی بی نه وهی پیوستی به یارمه تی بی. بویه له پاش نیوهریوان زور پیکه وه نه بووین. هه رچه نده هه ندئ جار گه ر (فیرگسون) مان له گه ل هاتیا به ده مان توانی پیکه وه بو شتوان چو یاینه ده ره وه. خانم (قان کامپن) وئ لئ هات به دوو هاو رتی گیانی به گیانی به کترمان دابنئ. چونکه کاترین زوری زوری کاره کانی له جیاتی نهو نه نجام ددها. لهو باوهره ش دابوو که کاترین له بنه ماله یه کی خانه دانه. هه ر نه مه ش بوو وای لئ کرد سه ره نجام بیسته لایه نگیری کاترین. خانم (قان کامپن) گرینگیه کی زوری به بنه ماله وه ددها. خوشی له بنه ماله یه کی خانه دانه بوو. نه خوشخانه ش جمه ی له نه خوشه کان ده هات. نه مه ش وای لئ کرد بوو که به سه رقالی میتیتته وه. هاوینتیکی گهرم بوو زور که سم له میلانو دهناسی. به لام به په روتش بووم تا ده گه ر امه وه نه خوشخانه. به تیا به تی که ئیواره داده هات. هه روا له به ره کانی جهنگدا هیتز کانی ئیتالیا له ناوچه ی (کارسو) به ره و پیتسه وه ده چوو. دهستیان به سه ر ناوچه ی (کوک) ی به رامبه ر (پلاقا) وه داگرت، خه ربیک بوون بانی (بانسیترا) ش داگیر بکه ن، به ره ی روتزئاوا نه م ده نگه ی نه بوو. نه مه ش به لگه ی نه وه بوو که شه ر به ره و ام و درتزاخیه ن ده بی. ئیمه ش (۱)

(۱) مه به ست، له ولاتی هیتزیه. که نه مریکایه.

که وتبوینه ناو شه ر و، به لام لهو باوهره دابوو که ماوه ی سالتیکی ره به قبان ده وی تا بتوانن ژماره یه کی زوری له شکر بو شه ر مه شق بدن. سالی داهاتوو سالتیکی ناله بار ده بی، خو له وانه شه له بار بیت. ئیتالیه کان ژماره یه کی زور سه ربا زیان فریادیه نیو جه نکه وه. له مه تینه گه یشتیم چون نه م باره وا به ره دوام ده بی. نه گه ر هات و بانی (بانسیترا) و چیای (سان گابریل) یشیان داگیر کرد، خو هیتستا کومه له چیای، له دواوه له ژیر چنگی نه مساوویه کاندای ده میتنی. نه م چیایانه م بینیه وه. هه موو چیای گه رده نکه شه کان که وتبوونه دواوه. له لای (کارسو) وه ش سوپا به ره و پیتسه وه ده چوو. به لام له لای خواره وه، له ده ورو به ری ده ریاوه، زه لکاوی و زهنگاوی بوون. ناپلیون نه مساوویه کانی له ده شته کاندای دارکاری کرد، هه رگیز له ناوچه ی چیاییدا شه ری له گه ل نه مساوویه کاندای نه کرد. رتگه ی دان به دوی بینه خواره وه و له (قیرونا) ده ست و بازووی خوی لئ هه لکردن و دارکاری کرد. تا ئیستا له ناوچه کانی روتزئاوایی به ره ی جهنگ که س که سی دارکاری نه کردوه. له وانه ش بوو هیچ سه رکه وتنیکی تر به ده ست نیت. خو له وانه ش بوو شه ر هه تا هه تیا به ره ده وام بیت. خو ده شبوو نه م شه ره ش شه رتیکی تری سه د سالی (۱) بوایه.

روتزنامه کم له سه ره ده فکه دانایه وه، یانه کم به جیهیتشت. زور به وریایی له پایه کان ها تمه خواره وه. چوممه سه ر شه قامی (قیامانزون) له به رده م ئوتیلی (گران هوتیل) له گه ل پیره (میاز) پیکه گه یشتین. خیزانه که شی له گه لابوو. له په یستون داده به زین. له ته راتینی نه سپ ده گه رانه وه هاو سه ره که ی ئافره تیکی سینگ پان بوو جلیکی (سه تانی) ره شی پو شیبوو. خوشی پیریکی کورته بالا و سمیل سپی بوو. پانه وپان. به گوتپال ده رتیی هاو سه ره که ی تۆقه ی له گه ل کردم؛ گوتی: «چونی؟ چون؟»

میازیش گوتی: «روتز باش.»

- «ته راتینه کان چون بوون؟»

- «باش بوو. دلگربوو. سی گرهوم برده وه.»

- «باشه، نهی تو چیت به چی کرد؟»

- «باش بوو، به شی من گرهوی بوو.»

پاشان هاو سه ره که ی گوتی: «نازانم نهو چون بووه هه رگیز قسه م بو ناکا.»

میاز پ به دل گوتی: «زور چاکم، به لام پیوسته تو له نه خوشخانه ده ریچی.» که قسه ی له گه ل ده کرد، وا ده هاته به رجاو، که میاز سه ریری تو ناکا و دیا تو به که سیکی تر تیددگا.

گوتم: «ده رده چم.»

(۱) شه ری سه د سالی: شه رتیکی درتزاخیه ن بووه له نیوان فه رنه سا و به ریتانیا رووی داوه. نزیکه ی (۱۰۰) سالی خایاندوه.

خاتوو مبارز گوتی: «له نهخۆشخانه سه‌رێکت لێ ده‌دهم. هه‌ندێ شت بۆ كۆرەكانم دینم. ئێوه هه‌مووتان پۆله‌ی من، هه‌مووتان چه‌رگی من.»

- «ئه‌وانیش به‌دیانت دله‌خۆش ده‌بن.»

- «ئه‌وان پۆله‌ی ئازیزی من، تۆش یه‌كێکی له‌ كۆرەكانم.»

- گوتم: «ده‌بێ بگه‌ڕێمه‌وه نه‌خۆشخانه.»

- «سلاوم به‌پۆله‌كانم بگه‌ینه، ده‌بێ زۆر شتستان بۆ بێنم، هه‌ندێ (مارسیلیا) و كێکی نایابم بۆ داناون.»

- «خو‌حافیز به‌دیانت دلشاد ده‌بن.»

گوتی: «خو‌حافیز. وه‌ره (گالیریا)، خو‌انی من پێده‌زانی، ئێمه هه‌موو پاش نیوه‌پۆیی له‌وێ داده‌نیشین.»

ها‌ته سه‌ر پێگاکه، و‌یستم هه‌ندێ شت له‌ كۆڤا بکرم تا بۆ كاترینی به‌م. له‌ ژووره‌وه‌ی كۆڤادا قوتوویی چوكلاتم كری، له‌و كاته‌ی كچه‌كه خه‌ریکی پێچانی قوتووه‌كه بوو به‌ره‌و لای مه‌یخانه كشام. دوو به‌ریتانی و چه‌ند فرۆكه‌وانی له‌وێ بوون، ته‌نیا پێکی (مارتینی)م خو‌ارده‌وه، پا‌ره‌كه‌یم دا، چوكلاته‌كه‌م له‌سه‌ر كاوتنه‌ر هه‌لگرت و پێگه‌ی خۆم گرت به‌ر، به‌ره‌و ژووره‌كه‌ی نه‌خۆشخانه پێشتم. له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌یخانۆكه‌یه‌کی سه‌ر شه‌قامه‌كه‌وه، له‌ سه‌رووی (سكالاوه) هه‌ندێ كه‌س دانیشتیبوون. ناسیانم به‌كێکیان جیگه‌ری شاه‌نده‌ربوو، دووی تر هونه‌رمه‌ند بوون ده‌رسی هونه‌ری گۆرانی گوتنیه‌ن ده‌خوتیند و (ئیتۆر مۆرتی)یان له‌گه‌لا‌بوو. كا‌برایه‌کی ئیتالی بوو له‌ (سان فرانسیسكو) داده‌نیشتم و له‌ سوپای ئیتالی بوو. له‌گه‌لێانم خو‌ارده‌وه یه‌كێ له‌ گۆرانییه‌یه‌كان ناوی (رالف سیمۆنز) بوو، نازناوی هونه‌ری (ئیرنیكو دیل كریدی) بۆ خۆی هه‌لبژا‌ردبوو، نهم ده‌زانی كه‌ خۆشی ده‌یگوت یان نه‌. به‌لام به‌سۆزێکی وا به‌خۆشه‌وه گۆرانی ده‌گوت، ده‌تگوت ئێستا نا ئێستا شتیکی گرینگ رووده‌دات. سیمۆنز كا‌برایه‌کی قه‌له‌و بوو، وا پێده‌چوو ده‌م و لووتی نه‌خۆشی تا‌به‌له‌ی گرتی له‌ (بانیه‌سترا) له‌ گۆرانی گوتن گه‌رابوووه‌ گۆرانی (تۆسكای) گوتبوو، له‌ گوتنیدا زۆر سه‌رکه‌وتووانه‌ بووبوو. گوتی: «هه‌لبه‌ت، گوتیت لێ نه‌بووه‌ گۆرانی بلێم؟»

- «كه‌ی لێره‌ گۆرانی ده‌لێی؟»

- «پایزی، له‌ سكالالا شتی پێشكه‌ش ده‌كه‌م.»

ئیتۆر گوتی: «گه‌وه ده‌كه‌م ئه‌سكه‌م‌لت تێده‌گرن. بۆیان نه‌گێڕایه‌وه‌ له‌ (مۆدینا) چۆن ئه‌سكه‌م‌لیان تێ گرتبوو؟»

- «ئه‌مه بوختانه‌.»

ئیتۆر گوتی: «ئه‌سكه‌م‌لیان تێگرت. خۆم له‌وێ بووم. من به‌ده‌ستی خۆم شه‌شم تێگرتوووه‌.»

- «تۆ ئیتالییه‌کی فرسکوویی. ئیتالییه‌کی باش نییه‌. رووی له‌ هه‌ر كۆی بكا ئه‌سكه‌م‌لیتی تێده‌گرن.»

چاوه‌شه‌كه‌ی تر گوتی: «پیا‌سینزا پیا‌ستری جیگا با‌کووری ئیتالیایه‌. بروام پێ بکه‌. جیگایه‌کی بچووكی پیا‌سه بۆ گۆرانی گوتن ناشی.» ئه‌م گۆرانییه‌یه‌ ناوی (ئیکار ساوندرا) بوو به‌نازناوی هونه‌ری (ئیدواردو گیوفانی) گۆرانی ده‌گوت.

ئیتۆر گوتی: «خو‌ا وا بكا له‌وێ بم، تا به‌چاوی خۆم بیا‌سینم چۆن ئه‌سكه‌م‌لت تێده‌گرن. ناتوانی به‌ئیتالی گۆرانی بلێی.»

ئیدگار ساوندرا گوتی: «گه‌لخۆیه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانێ. بلێ ئه‌سكه‌م‌لم تێده‌گرن.»

ئیتۆر گوتی: «كه‌ هه‌ردووكتان پێكه‌وه گۆرانی ده‌لێن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌تان پێده‌كری. پاشان كه‌ گه‌رانه‌وه ئه‌م‌ریكا ده‌بێ سه‌رکه‌وتنه‌كانتانیان له‌ (سكالالا) بۆ بگێڕنه‌وه. پێگه‌تان ناده‌ن گۆرانی یه‌كه‌متان ته‌واو بکه‌ن.» سیمۆنز گوتی: «له‌ تشرینی یه‌كه‌م، له‌ سكالالا گۆرانی (تۆسكا) ده‌لێم.»

ئیتۆر به‌جیگه‌ری بالیۆزی گوت:

- «ئێمه ده‌چین، وانیه‌؟ پیا‌ستیان به‌هه‌ندێ كه‌سه پارێزگاریان بکه‌ن.»

جیگه‌ری بالیۆز گوتی:

- «له‌وانه‌یه سوپای ئه‌م‌ریکی له‌وێ بێ تا پارێزگاریان بکه‌ن. چی تر ده‌خۆیه‌وه، سیمۆنز؟ ساوندرا، ده‌خۆیه‌وه؟»

ساوندرا گوتی: «بۆ ناخۆمه‌وه.»

ئیتۆر پێی گوتم: «بیا‌ستوو مه‌دالیای زبوی وه‌رده‌گری. جا بۆ خۆت چ پێزێکت ده‌بێ؟»

- «نه‌مزانیه‌وه، نه‌مزانیه‌وه مه‌دالیا وه‌رده‌گرم.»

- «مه‌دالیا بۆ خۆت وه‌رده‌گری گه‌نجۆ. جا كچانی كوڤا له‌و با‌وه‌رده‌دا ده‌بن كه‌ تۆ پیا‌ویکی كۆکی. له‌و با‌وه‌رده‌دا ده‌بن كه‌ تۆ دوو سه‌ت نه‌مساویت كوشتوو، سه‌نگه‌رێکت به‌ته‌واوی داگیرکردوو. با‌وه‌ر بکه‌ ده‌بێ منیش بۆ مه‌دالیاکانم هه‌ول بده‌م.»

جیگه‌ری بالیۆز لێی پرسی: «ئیتۆر ئه‌ی تۆ چه‌ند مه‌دالیات وه‌رگرتوو. ئه‌و ئه‌و كۆرهبه‌ كه‌ ئه‌وان ئه‌م شه‌ره‌ له‌ پێناوی ئه‌ودا ده‌گێڕن.»

ئیتۆر گوتی: «دوو مه‌دالیای پڕۆنزی و سێ زبویم وه‌رگرتوو. به‌لام ته‌نیا كا‌غه‌زی یه‌كێکیانم به‌ده‌ست گه‌یشتیوه‌.» سیمۆنز پرسی: «ئه‌ی ئه‌وانی تر چیا‌ن به‌سه‌ر هاتوو؟» ئیتۆر گوتی: «ئیشه‌كه‌ سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. هه‌ر كاتێ ئیشه‌كه‌ سه‌رکه‌وتوو نه‌بێ مه‌دالیاکان ده‌گێڕنه‌وه‌.»

- «چه‌ند جار برینداربووی، ئیتۆر؟»

«سى جار بهسهختى. ئهوه تا سى مۆرى برينداريم پيتويه دهبينى؟»

باسكى خۆي ههلكرد هه سى مۆزه كه له گهله هيله زيوه كاني سهه بهرگه ره شه كه ي تهريب بوون ك به نزيكى هه شت گري له خوار شانيبه وه بوو. ئيتور پيتي گوتم: «توش يه كيتك پيتويه. بروام پى بكه گهر سى مۆرت پيتويه بى ماناي وايه شتتيتك دهستكه وتوه. تو ته نيا يهك مۆرت پيتويه، يهك جار بريندار بووى، به سايه ي ئه وه وه سى مانگ له نه خو شخانه ليت پالدايه وه.»

جنگرى باليوز پرسى: «ئيتور كيتدهرت بريندار بووه؟»

ئيتور باسكى خۆي ههلكرد. قهماغه يهكى سۆرى له سهه قۆلى نيشان دا. گوتى: «ئيرم، قاچيشم ليره وه، ناتوانم ئه وهى قاچمت نيشان بدهم چونكه به لهك پيچم لى پيچاوه. ههروهها ئيسكيتكى مردووى بۆگه نيش له پيتم دايه. هه موو به يانيبه ك پرووسكى بچووكى لى دهردينم و بهرده وام بۆتى بۆگه نه.»

سيمونز: «به چى بريندار بووى؟»

«به نارنجۆكى دهستى. يه كيتك له په تاته وردوخاشكه ره كان به شتكي ته واوى له قاچم په راند.» رووى خۆي له من كرد «خۆ ده زانيت ئه وه تاته وردوخاشكه رانه چين؟»  
«به لى، ده زانم.»

ئيتور گوتى: «كورى ئه وه سوزانبا نه م بيى كه تى ده گرتين، به ئه رزى دادام. وام زانى مردووم و يه كسه ر گيانم دهرچوه. به لام ئه م په تاته وردوخاشكه ره نه فرهت لى كراوه هيچى تيا نه بوو، منيش كورى ده له سه گم دايه بهر ئاگرى تفهنگه كه م. قهت بى تفهنگ نيم. تفهنگ له گهله خۆم هه ره له ده گم تا نه زانم ئه فسه رم.»

سيمونز پرسى: «باشه ئه وه چى به سهه هات؟»

«ئه وه ته نيا ئه وه نارنجۆكه ي هه بوو، به لام نازانم بۆچى هاويشتى؟ له وه با وه رهم كه مه ره قى بووه نارنجۆكى به اوئى. له وانه يه هيچ شه رى كى راسته قينه ي نه ديستى، منيش نه مكرده نامه ردى زۆر به چاكى ده موده ست ئاگر بارانم كرد.»

سيمونز: «كه ئاگر باران كرد چى به سهه هات؟»

ئيتور گوتى: «خۆزيا چاوى دهرهاتى و ملي شكايى. جا من جزوانم. هه ره ئه وه نده ده زانم گولله كانم ئاراسته ي زگى كرد. نه و تيرام نيشانه له سه رى بگرم چونكه له وه دهرتسام نيشانه كه نه پيكتينم.»

«ئيتور چه نده ده بى بووى به ئه فسه ر؟»

«دوو ساله. ده بى به كاپتن. تو چه نده ساله ليونانتى؟»

«بو سى سال ده چى.»

«تو نايى به كاپتن، چونكه ئيتالى به چاكى نازانى. ده زانى قسه بكه ي به لام ناتوانى به چاكى بخوتيبه وه و بنووسى. ده بى رۆشنبيرييه كى چاكت هه بى تاكو بى

به كاپتن. بۆچى نه چوويته ريزى سوپاي ئه مريكى؟»

«له وانه يه بچم.»

«ئهى خوايه چه نده به په رۆشى ئه وم، لاوۆ، مانگانه ي كاپتن چه نده، ماك؟»

«به ته واوى نازانم. به لام له وه با وه رهم ده گاته نزيكه ي دووسه د و په نجا دۆلارى.»

«ئهى مه سىح چ له وه دووسه د و په نجا دۆلاره بكه م! واچا كه زۆر به په له خۆت بگه ينيته سوپاي ئه مريكى، فريد، بزانه ناتوانى كاريكى وا بكه ي منيش بيه يته ريزى ئه وانه وه.»

«زۆر چا كه.»

«من ده توانم به ئيتالى فه رمان به كۆمه لى بكه م. ده توانم ئه وه ش به ئاسانى به ئينگليزى فيريم.»

سيمونز گوتى: «ده شيبت به جه نه رال.»

«نه خيتر، چونكه باى بوون به جه نه رال نازانم، جه نه رال ده بى زۆر شت بزانتى. ئيه وه سه يرن وا ده زانن شه ر گالته يه. ئيه وه باى ئه وه نده ش هۆشتان نيبه بكرين به باشچاوشى پله ي دوو.»

سيمونز گوتى: «سوپاس بو خوا نه بووم به كاپتن.»

«ده شى رۆژى بى پيتويستت پيتى بى، گهر ئيه وه ته وه زه ليان هه موو راپيچدا. گوها! گه نجينه چه نده حه ز ده كه م هه ردو وكتان له په لى من بووانه. ههروهها توش (ماك). ده زانى ده مكردى به هاوه لى خۆم (ماك).»

ماك گوتى: «تو مۆرۆڤيكي مه زنى، ئيتور، به لام له وه ده ترسم تو گيانى كى سه ريازيت تيا بى.»

«به ره له وه ي شه ر كۆتايى بى ده بى به كۆلۆنيل.»

«گهر نه تكوژن.»

«نامكوژن.»

ئه وه په نجه ي دۆشاومزه ي به سهه ئه ستيره كاني سهه يه خه ي خۆي دا هيتنا؛ گوتى:

«ده بيى چى ده كه م؟ كاتى يه كى له گوڤه پانى جه نگدا ناوى كوژان بي نيته دست له ئه ستيره كاني سهه شامان ده دين.»

ساونده رز هه ستا به سه رپى و گوتى: «با برۆين سيم.»

«باشه.»

گوتم: «خوا حافيز. منيش ده بى برۆم.»

به گوڤه ي كاتز ميري مه يخانه كه شه شى چاره گى كه م بوو.

«چا وو- ئيتور.»

- ئیتۆر: «جاو، فرید. دلخۆشم بهوهی مه‌دالیای زیوی وهرده‌گری.»
- «جا نازانم وهرده‌گرم یان نا.»
- «بێ گومان وهرده‌گری، فرید، گوتم لێ بووه وهریده‌گری.»
- گوتم: «باشه، خواحافیز. ئیتۆر خۆت له گێچه‌ل بیاریزه.»
- «خه‌می منت نه‌بێ. من ناخۆمه‌وه. وه‌ک سه‌گی پێ خواسیش ناسوورپه‌مه‌وه و ئاره‌قخۆر نیم و مێبازیش نیم. خۆم ده‌زانم چی بۆ من باشه.»
- گوتم: «خوا حافیز، پێ خۆشحالم به‌وه‌ی ده‌بی به‌کاپتن.»
- «چاوه‌رتی ئه‌م پایه‌ پێدانه‌ نیم. مافی خۆمه‌ له‌ پاداشتی ئه‌م شه‌ره‌ بێم به‌کاپتن. تۆ ده‌زانی سێ ئه‌ستیره‌ و دوو شیرێ تێک په‌رپوو و تاجیکیشی له‌سه‌ری، ئه‌وه‌ منم.»
- «به‌خت یارت بێ.»
- «به‌خت یارت بێ. که‌ی بۆ به‌ره‌ی جه‌نگ ده‌گه‌رپێته‌وه‌؟»
- «به‌م زوانه‌.»
- «باشه‌ له‌وێ ده‌تبینم.»
- «خواحافیز.»
- «خواحافیز. خۆت له‌ خرایه‌ بیاریزه‌.»
- چوومه‌ سه‌ر ئه‌و شه‌قامه‌ی پشته‌وه‌، که‌ به‌قه‌دبری بۆ نه‌خۆشخانه‌ ده‌چێ. ئیتۆر بیست و سێ سالان بپوو. له‌ سان فرانسیسکو له‌لای مامێکییه‌وه‌ گه‌وره‌ بپوو. کاتی پریری شه‌ردا به‌سه‌ردان هاتبووه‌ لای دایک و باوکی که‌ له‌ (تۆرینۆ) بوون. خوشکیکی هه‌بوو له‌گه‌ل ئه‌و ره‌وانه‌ی ئه‌مریکا کرابوو تا له‌گه‌ل مامی بژی. له‌وانه‌یه‌ ئه‌مسال خۆیندن ته‌واو بکات. ئه‌و له‌و پالنه‌وانانه‌ بوو که‌ خولق و خووی خۆش نه‌بوو. هه‌ر که‌سه‌تیک بیدیبایه‌ لێی بێزار ده‌بوو (کاترین) یش له‌ وه‌ی دانه‌بوو هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکا. کاترین گوتی: «ئێمه‌ش پالنه‌وانی واما هه‌یه‌، به‌لام ئه‌وان زۆر هه‌مترن ئازیزم.»
- «من گوتی پێ نادهم.»
- «خۆ منیش ئه‌وه‌نده‌ گوتم پێی نه‌ده‌دا، گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ خۆی بای نه‌بووایه‌ و منی بێزار نه‌کردبایه‌، نه‌کردبایه‌، بێزار نه‌کردبایه‌.»
- «خۆ منیش بێزار ده‌کا.»
- «ئه‌وه‌شت له‌ دلنه‌رمی خۆته‌ بۆم، ئازیزم، به‌لام تۆ پێوستیت به‌وه‌ نهبه‌. خۆ تۆ ده‌زانی.»
- «له‌ به‌ره‌ی جه‌نگدا حالی چ حاله‌. هه‌رچه‌نده‌ به‌که‌لکیش دێ. به‌لام ئه‌و له‌و گه‌نجانه‌یه‌ که‌ رقم لێیانه‌.»
- «ده‌زانم.»

- «زۆر چاکه‌، که‌ ئه‌مه‌ ده‌زانی. هه‌ول ده‌ده‌م خۆشم بووی. به‌لام ره‌زای گرانه‌. به‌راستی کوپتکی ره‌زا گرانه‌.»
- «ئه‌م ئیواره‌یه‌ گوتی، ده‌بێته‌ کاپتن.»
- کاترین گوتی: «پێ خۆشحالم. هه‌له‌به‌ت ئه‌وه‌ که‌ یه‌فخۆشی ده‌کا.»
- «حه‌ز ده‌که‌ی منیش پایه‌یه‌کی بلندترم هه‌بێ؟»
- «نه‌خێر، ته‌نیا ئه‌و پایه‌یه‌م له‌ تۆ ده‌وی که‌ بتوانین بچینه‌ باشتین چێشخانه‌.»
- «ئه‌وه‌ ئه‌و پایه‌یه‌ که‌ ئێستا هه‌مه‌.»
- «پایه‌کی مه‌زنت هه‌یه‌، نامه‌وێ هه‌یچ پایه‌ی تر وه‌رگری، ره‌نگه‌ پایه‌ی به‌رزتر هه‌وات به‌رزتر بکا. ئازیزم، چه‌ند که‌ یه‌فخۆشم به‌وه‌ی که‌ له‌ خۆبایی نی، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ خۆش بایی بی هه‌ر شوم پێ ده‌کردی. به‌لام ئه‌وه‌ی ئارامی ده‌خاته‌ دلێ ئافه‌ره‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیاوه‌که‌ی له‌خۆبایی نه‌بێ.»
- زۆر به‌نه‌رمی و له‌سه‌رخۆ له‌ بالکۆنه‌که‌دا قسه‌مان ده‌کرد، ده‌بوایه‌ مانگه‌شه‌و بوایه‌. به‌لام ته‌م و مژ شاری داپۆشیبوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ مانگ هه‌له‌نه‌هات. پاش ماوه‌یه‌ن داگرته‌ نه‌ی باران و هاتینه‌ ژووره‌وه‌ له‌ پاشا بوو به‌رپێنه‌. گوتمان له‌ ترپه‌ی باران بوو که‌ به‌سه‌ر بانه‌که‌ ده‌که‌وت، هه‌ستامه‌ سه‌ری، له‌ ده‌رگاوه‌ راوه‌ستام تا بزانه‌م داخوا باران دێته‌ ژووره‌وه‌ یان نا. نه‌ده‌هاته‌ ژووره‌وه‌ بۆیه‌ ده‌رگاکه‌م له‌سه‌ر گازی پشت به‌جێ هه‌شت.
- کاترین: «کپی توت بینی؟»
- «میارز و خێزانه‌که‌ی.»
- «ئه‌وانه‌ زۆر سه‌یرن.»
- «ئه‌گه‌ر له‌ ولاتی خۆی بوایه‌ ده‌بوایه‌ له‌ به‌ندیخانه‌ بوایه‌. به‌لام به‌ره‌لایان کردوو تا بمێ.»
- «له‌وکاته‌وه‌ زۆر به‌ختیارانه‌ له‌ میلانۆوه‌ ده‌ژی.»
- «نازانم، تا چ راده‌یه‌ دلخۆشه‌.»
- «وايزانم، له‌وکاته‌وه‌ که‌ له‌ به‌ندیخانه‌وه‌ پێی هاتۆته‌ دهر له‌ راده‌ به‌ده‌ر دلخۆشه‌.»
- «خاتوو میارز هه‌ندێ شت بۆ ئێره‌ دێنی.»
- «شتی چاک دێنی. ئایا تۆ کوپێ ئازیزی. ئه‌وی؟»
- «یه‌کێکم له‌ کوپه‌کانی.»
- «ئێوه‌ هه‌مووتان کوپێ ئه‌ون، کوپێ خۆشه‌ویستی ئه‌ون. گوێ له‌ شوپه‌ی باران بگره‌.»
- «بارانێکی به‌گوره‌.»

- «تۆ ههردهم منت خوښ دهوئ. وا نيبه؟»
- «بهلئ.»
- «نايا باران بئ و نه بئ جياوازه؟»
- «نهخپير.»
- «ئهمه شتيكي باشه. چونكه له باران دهترسم.»
- «له بهرچي؟»
- خه و چاوي گرتيووم، له دهره وهش باران به توند دهباري. «نازيم، نازانم بوچي ههردهم له باران ترساوم.»
- «دهنا من ههز له باران دهكهم.»
- «ههز دهكهم له ژير باران گهشت بكهم. بهلام باران له گهه خوښه ويستي زور بئ بهزه بيبه.»
- «من ههر توم دهوئ.»
- «من توم له بهفر و باران و ته زردها خوښ دهوئ.»
- «چي تريس؟»
- «نازانم ههست دهكهم خهوم دئ.»
- «برو بخهوه، ههرچوئ بئ توم خوښ دهوئ.»
- «نايا تو به راستي له باران دهترسي؟»
- «نهخپير، گهر له گهه تۆ بيم.»
- «بوچي لئبي دهترسي؟»
- «نازانم.»
- «پيم بلئ.»
- «زوريم لئ مهكه.»
- «دهبئ پيم بلئ.»
- «نهخپير پيئت نالئيم.»
- «پيم بلئ.»
- «باشه پيئت دهلئيم. له باران بوئه دهترسم، چونكه زورچار مهرگي خوومي تيا دهبينم.»
- «نهخپير، له بهر ئهمه نيبه.»
- «ههندئ جار مهرگي تو شي تيا دهبينم.»
- «ئهمه بيان بئ دهچئ.»

- «نهخپير، خوښه ويستم، ئهمه بيان وانيبه، چونكه ده توانم به سهلامه تي بتپاريزم، دهزانم ئه و توانايهم ههيه بتپاريزم، بهلام هيچ كه سي ناتواني خوئ بپاريزت.»
- «تكايه با بهس بئ. نامه وئ ئهمشه و لئيم بيبته سكوته ندي و خوئ شيت و وئت بكه ي. زورمان پيئكه وه نه ماوه.»
- «نهخپير من سكوته نديم و شيتيم. بهلام بيئدهنگ دهيم، ئهمانه هه مووي قسه ي حهلق و بهلقن.»
- «هه مووي بئ مانايه. له بئ مانايي بهولاوه هيچي تر نين. من له باران ناترسم. له باران ناترسم. ئۆ، ئۆ خوايه ههز دهكهم لئبي نهترسم.»
- كاترين دهستي به گريان كرد. ئارامم كرده وه، له گريان وهستا بهلام له دهره وه باران ههر دهباري.

20

پاش نيوه روپهك من و كاترين چووين بو ته راتيني ئه سپ. فيرگسو نيش هات ههروهها (كرول روچهر) يش، ئه و گه نهجي كه به ته قينه وه ي سهري كومپاره چاوي بريندار بوو بوو. پاش ناني نيوه رو كچه كان خويان ريكپوش كرد تا بو ته راتين بهرئ كه وين. من و كرول له ژووره كه ي كرول له سهه قه روپه كه ي دانيشت بووين، ئه نجامي پيشووي ته راتين و پيشبيني ته راتينمان له روژنامه دا خوئنده وه. كرول سهري به سترابووه وه، بوئه ته راتينه كه ي ئه وه نده لا گرينگ نه بوو. بهلام له گهه ئه وهش له روژنامه ي ته راتيندا به بهرده وامي دهنگوياسي ته راتيني ده خوئنده وه. ههروا پيئبه پئ ئاگاداري هه موو ئه سپي بوو. مه بهستي له مهش رزگار بوون بوو له بئ ئيشي. گوئي: «ئه سپه كان ئه وه نده باش نين بهلام چار ناچار ههر ئه و ئه سپانه هه ن كه گره ويان بئ بكه ين. پيره مياري كرولي زور خوښ ده ويست بوئه هه ندي زانباري تايبه تي و به سوودي دا به كرول. مياري له زور به ي ته راتينه كاندا ده بيرده وه. بهلام هه زى نه ده كرد. هيچ زانباري بدا به كهس چونكه نرخه كه ي داده شكاند. ته راتينه كه زور قه له بالغ بوو. ئه و پيا وانه ي له هه موو سووچيكي دونيادا له ته راتين دهركرابوون. ريمان پئ درابو له ئيتاليا به شداري بكه ن. زانباري مياري زور به سوود بوو، بهلام هه زم نه ده كرد لئبي بيرسم چونكه هه ندي جار وهلام ي نه ده دا يه وه. ده تتواني هه ست به وه بكه ي كه پرسياره كه ت نازاري ده دا، واي هه سته كرد كه زوري لئ كراوه له بهر چه ند هوئ پيمان بلئ. بهلام بو كرول ئه وه نده پئ سهرگران نه ده بوو. چاوه كان ي كرول نازاريان پئ گه يشت بوو. چاويكي زور خراب نازاري پئ گه يي بوو، (مياري) يش چاوه كان ي ناته و او بوون. جا بوئه كرولي خوښ ده ويست. مياري هه رگيز به خيزانه كه ي نه ده گوت كه گره و له سهر كام ئه سپ ده كا. له گهه ئه وهش خيزانه كه ي دژاندين و بردنه وه ي هه بوو، زور به ي جار به شي دژاندين بوو. زمانيشي له

قسه نهدهكهوت. ئيمه ههه چارمان به په يتوونتيكي سههركراوه بههوه (سان سيرو) كهوتينه ري. رۆژتيكي خوش بوو. به باخچه به كدا تيبهه رين شان به شاني هيتلي ترام رۆيشتين، له شار چووبه دهرهوه، ريتگاناكي دهرهوه شار تۆزاي بوون، ساختماني په رۆژين ئاسن و باخچه فراوان و جۆگه له تيا بوو ئاويان پيادا دهرۆيي له گهه چندين باخچه سهوزي شينايي كه گه لاكانيان تۆزاي بوون. دهمانتوانی له دهشته كهوه ته ماشاي ئهوه بهري بكهين كه كيتلگه سهوز و پر بهر بوومه كان و ديراو و چيكاناي رووه و باكو ريش بيبين. گه لي په يتووني تر له سهه ريتگانه كهوه بوون كه بههوه گۆره پاني ته راتينه وه دهرۆيشتن.

پيساواني بهه دهرگا ريتگه ئيمه يان دا بي پليت بچينه ژووره وه چونكه جلي سهه ربايمان پۆشيبوو.

په يتوونه كه مان به جيهيتشت. پرۆگرامي ته راتينمان كړي به نيو فريزتيكي نه ستوري لووس رۆيشتين به لاي گۆره پانه كهوه چووبه لاي (پادوك) كه وه. سهكوكان كۆن بوون له دار دروست كرابوون. (كوشك) هه كانی گره و كړدن له ژير سهكوكان هه كه وتبوون و بريتي بوون له ريزتيك له نزيكي ته و بيله كان. كۆمه لي سهه ربايزش به دهرۆي په رۆژيني باخچه ي ناوه وه داندرا بوون. (پادوك) كه پري خه لك بوو، نه سپه كان له دهرۆي گۆره پانيكي نه لقه يي له ژير داره كانی پشت سهكوكه وه ده سوورانه وه. هه ندي ناسياومان بيني دوو كورسيما بۆ فيترگسون و كاترين هينا و سهيري نه سپه كانمان كرد. نه سپه كان يه كه له دواي يهك، سوورانه وه و سهه ربايز شۆز كړد بوونه وه، مه يته ره كان تيبان ده خو پين. نه سپه پنه كه كه ئه ره و خه و انبیه كي رهش بوو، كۆل سوپندي خوارد كه ئه مه نه سپه بۆيه كراوه.

ته ماشامان كرد، پتي ده چوو واي. نه مه سپه تاي پيش ليتدانی زهنگي سواربوون هاته دهر كاتي له پرۆگرامي ته راتيندا، به دواي نره ي نه سپه كه گه رابن، پشتمان به نره ي سهه قۆلي مه يته ره كه به ست، بۆمان دهر كهوت نه سپه كه ناوي (چاپالاک) ه. نه مه ته راتينه بۆ نه و نه سپانه بوو كه هه رگيز گره ي هه زار لير يا زياتريان نه بر دبووه. كاترين له و باوه ره بوو كه رهنكي نه سپه كه گۆراوه فيترگسونيش گوتي نه و ناتواني قسه ي لي بكا. منيش لبي كه وتوومه گومانه وه. هه موومان ريكه وتين گره ي له سهه ر بكهين. به سهه د لير گره و مان له سهه ر كرد. له پرۆگرامي به رنامه ي گره و دا وا جار درابوو، له كاتي بر دنه وه. هه ر ليري سيي و پينج لير ده با ته وه. كۆل چوو پليتي كړي، ئيمه ش سهه ر ي سواره كانمان ده كرد، له جاري زياتر سوورانه وه. پاشان له ژير داره كانه وه بۆ گۆره پاني چوون، ئينجا به تاودان بۆ شويني ياري ده ست پين كړد نه وه دهر په رين.

له سهه ر سهكوكه وه وه ستاين تا سهه ر ي ته راتينه كه بكهين. له (سان سيرو) بهه ريه ستی نه رمان نه بوو. بۆيه نه و هيلانه ي كه نه سپه كان له نزيكه وه ده ستيان به غار تين كرد، زۆر بچووك دياربوون. پاشان ريتگه ي دهر چوونيان پيدرا. به ليتدانی قامچيبه كي دريژه وه

ده ستی پي كړد. به لاماندا تيبهه رين، نه سپه ي رهش به ماوه يه كي باش له به رايي هه موويانه وه بوو، له گه رانه وهش به دوور بيه كي زۆر له پيش نه واني تري كړد بووه له بهه ركه ي تره وه له دووره وه به دوور بين تاقيبی نه سپه كانم كرد. سواره كه يم بيني، خه ريك بوو تاي نه سپه كه ي كه م دكرده وه، به لام نه يتواني كه م كاته وه تا له پيچه كه سوورانه وه نه سپه ي رهش به يازده مه وداوه له به رايي نه واني تره وه بوو، كاتي له سووراني ديار ي كراوي خوشي ته واو بوو له دهرۆي پيچه كه له سوورانه وه هه ر بهه رده وام بوو. كاترين گوتي:

- «نه ي نه مه باش نه بوو؟ سي هه زار لير ده به يته وه، ده بي نه سپه كي چاك بي.»

كۆل گوتي: «به حه زه تي نه ودم رهنكه كه ي نه چيته وه بهه ر له وه ي پاره كه وه رگين.»

كاترين گوتي: «به راستي نه سپه كي دلگه ر، ده بي ميارز به ناوي خوي گره ي له سهه ر نه كړد بي؟»

بهه دهنكيكي بهه رز به ميارزم گوت: «نه ري گره وت برده وه؟» نه وپش سهه ر ي خوي له قاندا.

خاتو ميارز گوتي: «من نه م برده وه، رۆله كانم له سهه ر كام نه سپه گره وتان كرد؟»

- «چاپالاک.»

- «به راسته؟ نه و يهك به (۳۵) ه.»

- «رهنگه كه يمان كه وته به ر دل.»

- «حه زم نه كړد گره و بهه ر بكه م. له و باوه رده ا بووم كه نه خوش بي و هيج تيني تيا نه بي.» پتيان گوت: گره و له سهه ر نه و نه كه م.»

ميارز گوتي: «قازانجي زۆر نييه.»

گوت: «له پرۆگرامدا هه ر ليري (۳۵) ليري بۆ داندراوه.»

ميارز: «ده سهه ر ته كه ي نه و نه ده نييه له دوا دواي يار بيه كه دا به پاره يه كي زۆر گره ويان له سهه ر كړد وه.»

- «كي كړد ويه تي؟»

- «كامپتون و منداله كانی. دوو ليريش نادهن بۆ ليري.»

كاترين گوتي: «كه واي سي هه زار ليرمان ده ستكه وت نابي. حه زه ليار ي وا به في و فيل ناكه م.»

- «دوو سهه د ليرمان ده ستكه وت ده بي.»

- «ناكاته هيج. نه م پاره يه هيجمان بۆ ناكا. وام زاني سي هه زار لير وه رده رگين.»

فيترگسون گوتي: «نه مه فرو فيلتيكي چه په له.»

- «هه ليه ت وايه. گه ر بمانز انبايه نه م فرو فيلته ي تيا به هه رگيز گره و مان بهه و نه ده كړد.»

من چاوم له سێ ههزار لیبره که بوو.»

کرۆل گوتی: «بابرۆینه خوارهوه شتی بخۆینهوه. تايزانين بۆ ههر لیبری چهند ددهن.»  
لهسه کۆکهوه دابهزینه خوارهوه. چووینه ئهوه جینگهیهی نمرهکانیان لێ چهقاندبوو،  
زهنگی پارهدان لێدرا. نمره ۱۸.۵۰ له دوایی چاپالاک داندرا، ئهههش مانای  
ئهو بوو که ههر لیبری دوو لیبری کهمتر بهردهکهوێ. چووینه مهیخانهی ژێر سهکۆکهوه  
ویسکی و سۆدهمان خوارهوه، چووینه لای دوو ئیستالی ناسیاو (ماک نادهمز)ی  
جیگری بابلێوز. کاتی گهراینهوه لای کهچهکان وهگهلمان کهوتن ئیستالییهکان رهوش  
بهرزبوون.

(ماک نادهمز) قسهی لهگهڵ کاترین کرد، لهو کاتهی چووینه خوارهوه تا بۆ جارتیکی  
تر گهوه بکهینهوه. میارز له نزیک کوشکی گهوهوه راوهستا بوو. بهکرۆلم گوت: «لێی  
بپرسه داخوا به کام ئهسپ گهوه دهکا؟»

میارز پرۆگرامی دهرهیتنا، بهقهلم ژماره پینجی دهستنیشان کرد.

«پینگهی ئیمهش ددههی گهوهی لهسه بکهین؟»

«خیراکه، خیراکه، بهلام بهخیزانهکهم نه لێی من پینگه داوی.»

لیم پرسی: «دهخۆیتهوه؟»

«نهخیر، سوپاس. ههراگیز ناخۆمهوه.»

بههیوای بردنهوه سهه لیبرمان لهسه ئهسپهکه دانا، سهه لیبری ترمان بهشوین دا.  
دوایی پینجیکی تر کۆکتیلی ویسکی و سۆدهمان خوارهوه. ههستم بهخۆشیهکی زۆر  
کرد. لهگهڵ دوو ئیستالی لیک راست هاتین، سهرو پینکیان لهگهڵ ئیمه خوارهوه، دوایی  
گهراینهوه لای کهچهکان. ئهوه دوو ئیستالییهش زۆر رهوش بهرز بوون، له باشی له دووی  
پیشوو تیبیان پهراندبوو. پاش ماوهیهکی کهم، کهس نهیتوانی دابنیشی منیش پلپلهکهم  
دایه دهست کاترین.

«ئهمه چ ئهسپهکه؟»

«نازانم، میارز ههلی بژاردوه.»

«ههتا ناویشی نازانی.»

«نهخیر، دهتوانی له پرۆگرامهکهدا ناوی بدۆزیتهوه، وا بزاتم ئهسپی نمره پینجه.»

کاترین گوتی: «تۆ پروات پیتی ههیه؟»

ئهسپی نمره پینج گهوهی بردهوه. بهلام شتیکی وایان نهدا. میارز تووره بوو.

«دهبێ دووسهه لیبر بدهی تا بیست لیبر قازانج بکهی. دوازه لیبر بۆ ده لیبر. ئهوه  
ئهو نده ناهین. خیزانهکهشم لهم لاوه بیست لیبری دۆراندوه.»

کاترین پیتی گوت: «لهگهڵت دیمه خوارهوه.» ئیستالییهکان ههستانه سهریی له

سهکۆکه دابهزین. له پادۆکهکه دوورکهوتینهوه.

کاترین لێی پرسیم: «ئهمهت بهدله؟»

«بهلێ.»

کاترین: «دهزانم زۆر باشه و بهدلته. بهلام تايزم، من ناتوانم رووبهرووی ئهوه ههموو  
خهڵکه بيمهوه.»

«ئیمه ئهوه نده خهڵکه نابینین.»

«نهخیر، بهلام میارز و خیزانهکهی و ئهوه پیاوهی بانق لهگهڵ خیزانهکهیی و  
کهچهکهی...»

گوتم: «ئهو ههموو جار ههوالهکهم خورد دهکاتهوه.»

«بهلێ، بهلام گهه ئهوهش نهیکا، ئهوا فهرمانبهاریکی تر دهتوانی ئهوه بکا.  
سهرهپای ئهمانهش ئهوه چوار گهجهی دوایی مرۆفی ههچ بوون.»

«دهتوانین لێره بمینین و له پهرزینهکهوه سهیری تهراپینهکه بکهین.»

«ئهو بهدله، تايزم، دهبا به ئهسپ گهوه بکهین که ههراگیز گوتیمان له ناوی  
نهبوو. ئهسپ بێ که میارز گهوهی لهسه نهکردبێ.»

«زۆر باشه.»

گهرومان لهسه ئهسپ کرد ناوی (لایت فۆرمی) بوو له نێو پینج ئهسیاندا چوارهم  
بوو. خۆمان په پهرزینهکهوه دابوو. سهیری ئهسپهکانمان کرد، به نزیکمانهوه رهت دهبوون،  
تهقه تهقی سمهکانیان که تپهپه دهبوون درینگهی دههات، چیا به دوورهکانمان لێ  
دیاریوو، (میلانۆش) له دواوهی درهخت و کێلگهکانهوه بوو.

کاترین: «ئاستا وا ههست دهکهم که بهکه یفترم.»

ئهسپهکان له دهراکهوه بهلهشی تهه و ئارهقهوه گهرا نهوه سوارهکانیان ههپریان  
دهکردنهوه. بۆ ژێر دارهکانهوه تیبیان خوپین.

«حهز له خواردنهوه دهکهی؟ دهتوانین لێره بخۆینهوه و سهیری ئهسپهکان بکهین.»

گوتم: «باشه، دهچم دوو پینک دینم.»

کاترین گوتی: «شاگردکه دهیان هینێ.»

دهستی خۆی بهرز کردوه. شاگردکه له مهیخانهی پادۆکای تهنیشته تهویلهکهوه هاته  
دهرهوه. لهسه میزێکی خری ئاسن دانیشین.

«توخوا کاتی بهتهنیا زیا تر زهوق و جۆش له خواردنهوه وهرناگری؟»

گوتم: «بهلێ.»

«ههستم بهتهنیا بیهیکی له رادهدهدر دهکرد که ئهوان ههموویان لهوی بوون.»

«وا بزاتم لێره جینگهیهکی باشه.»



- «به لئ، به راستی تهراتینیکی خوشه.»

- «زۆر خوشه.»

- «پێگه م هه ده له زووقت بکه م. نازیزم هه کاتێ ویستت ده گه پێینه وه.»

گوتم: «نه خبیر، لێره ده مینین و بو خۆمان ده خۆینه وه، دوایی داده کشیینه وه خواره وه تا لای قه لبه زه کان ده چین. تا غار غاریتی سه ره به ره به ستان ببینین.»

کاترین گوتی: «تو زۆر باشی بو من.»

- «پاش ئه وهی تاوێ به ته نبیایی مایه وه، هه زمان کرد بگه پێینه وه لای هاو پێکانمان کاتیکی خۆشان به سه برده.»

## 21

له ئه یلولدا شه وانێ فیتکی دا هاتن. پاشان رۆژه کانیسی فیتک بوون په لکی داره کانی باخچه ی گشتی رهنگیان گۆرا و زانیمان هاوین به سه رچوو. شه ره له به ره ی جهنگ به ره وه دژواری چوو. نه یان توانی (سان گبریل) داگیر بکه ن. شه ری ده ستبه سه ردا گرتنی بانی (بانسینزا) به سه رچوو و هه ره له ناوه راستی ئه م مانگه شادا بوو شه ره ی ده ستبه سه ردا گرتنی (سان گبریل) ناشه تالی لێ کرا. نه یان توانی داگیری بکه ن. ئیستۆر گه راپه وه به ره ی جهنگ ئه سه په کانیسی گه رانه وه رۆما و تهراتین نه ما. (کرویل) یش گه راپه وه رۆما تا له وێوه رانه ی ئه مریکا بکرتیه وه، له شاریش خۆپیشاندان دژی به رده وامبوونی شه ره دوو جار ته قبه وه. مه ترسیترین خۆپیشاندان له (تیسورین) بوو؛ مێچه رتکی ئینگلیزی پیتی گوتم ئیتالییه کان سه د و په نجا هه زار سه ربازان له ده شتی (بانسینزا) و (سان گبریل) له ده ست داوه، سه ره رای ئه وه ش چل هه زاری تریشیان له ده وره به ری (کارسۆ) لێ کوژاوه. به یه که وه خوارده مانه وه، ئه و قسه ی کرد. شه ره ئه مسال لێره ته واو بوو، هه روا گوتی ئیتالییه کان قه مپارتیکی له وه گه وره تریان لێداوه که پێیان بجوورئ. هه روا گوتی: هیرشی (فلاندر) یش به ره وه سه رکوتکردن و شکستییه، ئه گه ره به قه ده ئه وه نده ی تر سه ربازان بکوژئ که له م پایزه لێیان کوژاوه ئه وا سالتیکی تر نایا هاو په یمانه کان ده روو خبتن. گوتی ئیمه هه موومان روو خاوین به لام به وه باشه هه رچه ند وا بپێتی به سه ره خۆمان نا هینین. هه موویان روو خاون.

گرینگ ئه وه یه ئه و راستییه ده رنه خه یین. ئه و ولاته ی دوایی هه موو ولاتێ هه ست به و رووخانه ده کا، شه ره ده با ته وه. پیتی ترمان تی هه لکرد ئاخۆ ئه بی من له گه ل سه رکردایه تی شه ره ببوو؟ ئه و نه خبیر، ئه و له گه ل سه رکردایه تی شه ره بوو، ئه مه ش هه مووی فشقیاته. ئیمه به ته نبیا له یانه که له سه ره قه نه فه یه کی چه رمینی گه وره دانیشته بووین پۆتینه سه ربازییه که ی بپسته یه کی ره نگ تیر و لووس و بۆ به کراو بوو. پۆتینه کانی زۆر جوان بوون. گوتی ئه مه هه مووی فشقیاته. ته نبیا بیریان له تیه به کان و دابه شکردنی

هیزی مرۆیی ده کرده وه. هه موویان له سه ره تیه به کان شه ریان کرد و ئه گه ره چیان به چ کردبا ئه وا هه موویان ده کوشتن. هه موویان روو خابوون، ئه لمانییه کان سه ره که وتنیان به ده سه ته پینا، به خوا سه ربازیوون نه ک گه مه. پیره (هۆن) سه رباز بوو. به لام ئه وانیش هه ره روو خابوون. له باره ی روسیا وه پرسیارم لێ کرد. گوتی: ئه وانیش ماوه یه که یو روو خابوون. ره نگه له و ماوه یه دا روو خانیان به ده رکه وئ.

نه مساوویه کانیسی روو خاون ئه گه ره هیمدادی تیه به کانی (هۆن) یان بگاتێ له وانیه ره زگاریان بی. نایا ئه و له و باوه ریه که ئه لمانیا و هاو په یمانه کانی بتوانن ئه م پایزه هیرش به رن؟ هه لبه ت ده توانن ئیتالییه کان وره یان به ردا وه، هه موو که سه ی ده زانی وره یان به ردا بوو. پیره (هۆن) له (ترنیستۆ) وه داده به زن و هیللی ئاسنی له سه ره (قیستیزا) ده برن، ئه وکات جا ئیتالییه کان قوری کوێ ده که ن به سه ره خۆیان، سه ره بو کوێ هه لده گرن؟ گوتم، له سالی ۱۹۱۶ ئه مه یان تا قی کردۆته وه. نه ک له گه ل ئه لمانییه کان گوتم، به لئ. گوتی، به لام ئه و قه ت له و باوه ردا نییه که وایان کردبێ ئه مه زۆر ئاسانه. ئه وان شتی گران و ئالۆز تا قی ده که نه وه له دواییدا چاک ده روو خبتن. گوتم ده بی برۆم. ده بی بگه رتیه وه نه خوشخانه گوتی (خو ا حافیز) پاشان به شادمانییه وه گوتی: «به خت یارت بئ.» جیا وازییه کی گه وره له نیوان ره شبینییه جیهانییه که ی و به زه وقییه که سایه تیه به که یدا هه بوو.

له سه رتا شخانه یین وه ستام. ریشی خۆم تراشی و گه راپه وه نه خوشخانه. قاچم گه لئ باش بسوو. سه ی رۆژ له مه وه به ر تیم روانی بسوو. به ره له وهی نه خوشخانه ی ماگیتوری به جیتیلیم پیتوستی به چاره سه ری هه ره مابوو. له سه ره شۆسته که دا هه ولیم دا به رتکی نه ک به شه له شه ل برۆم. پیاوتیکی پیرم دی له ژیر تا قیتکه وه ساوینه ی دروست ده کرد. هه لئوتیستیکم کرد تا سه یری بکه م. دوو که خۆیان وه ستابوون، ئه ویش ساوینه که ی پیکه وه بی بو هه ردوو کیان ده کیشا. به په له ساوینه که ی ده گرت و سه یری وانی ده کرد. سه ری له لای بوو که چه کان حریته حریتیان گرتبوو، به ره له وهی ساوینه کانی له سه ره کاغه زی سه ی قایم بکا و بیداته وه ده ست که چه کان، نیشانی دام و گوتی: «زۆر جوانن، تو ده لیبی چی. گه ره رسمیکت بو بگرم، تینیتا؟» که چه کان رۆیشتنه رپی خۆیان، سه یری وینه که یان ده کرد و پینده که نین زۆر جوان بوون، یه کتیکیان له مه یخانه که ی به رامبه ره نه خوشخانه کاری ده کرد.

گوتم: «زۆر باشه.»

- «شه یقه که ت له سه ره بکه ره وه.»

- «نه خبیر، با له سه ره یی، وینه که م پیتی بکیشه.»

گوتی: «به وه جوان ده رناچی، به مه به سه ره بازان ده چی.» رووی گه ش بووه وه. وینه که ی له سه ره کاغه زتکی ره ش هه لبری، پاشان دوو چینی ئه ستوری لیک جیا کرده وه. وینه ته نیشتییه که ی له سه ره مقه با یی گیرکرد و دایه ده ستم.

«دەستەقەت چەند دەكا؟»

دەستی خۆی هەژاند و گوتی: «ناوی پارە مەهینە، بۆ تۆم دروست کردوو. هەندێ کۆپەرم دەرھینا گوتم: «تکایە وەرگرە، هەر بۆ هەوەس وەرگیرە!»

«نەخپەر، ئەووم بەهەوەس بۆ تۆم کردوو تا ببەدەیتە دەزگیرانە کەت.

«زۆر سوپاس خواحافیز»

هاقمەوێ نەخۆشخانە، هەندێ نامە لەوێ هەبوون، یەکیکیان پەسەمی بوو، هەندێکی تریش بوون، سێ هەفتە تر مۆلەتی بووژانەووم بۆ درێژ کرابوو، بەلام پاش تەواو بوونی مۆلەتم دەبوا بگەرێمەو بەرە جەنگ. زۆر بەوردی خۆتندمەو. باشە ئەمەیان ئەو بوو. مۆلەتی بووژانەووم لە جوارێ ئۆکتۆبەر دا دەستی پێکرد لەو رۆژێ پێداوێستی چارەسەرکردنم تەواو بوو. سێ هەفتە دەکاتە بیست و یەک رۆژ. مانای وایە مۆلەتە کەم لە بیست و پینجی مانگدا تەوا دەبێ. پێم راگەیاندا بۆ نانی شێوان لێرە نام. چوومە چێشتخانەیی کەمێ لەسەرەوێ شەقامە کە یەک نزیك نەخۆشخانەو بوو. نامەکانم لەوێ خۆتندەو، یەکیان لە باپیرمەو بوو، دەنگویاسی مائەو و هاندانی بییری نیشتمانی پەرەری هەلگرتوو چەکیکی دووسەد دۆلاری و هەندێ پارچە رۆژنامەیی تیا بوو. هەر وەها نامەییکی سارد و سەرم لە قەشەیی هاورپیی تێپە کەمەو بۆ هاتبوو، یەکی تریشم لە برادرپێکی فۆرکەوان لە سوپای فەرەنسییەو بۆ هاتبوو کە باسی کاروباری ئەو تێپەیی دەکرد کە خۆی یەکیکە لە ئەندامەکانی، نامەییکی تریشم لە رینالدییەو بۆ هاتبوو. لێمی پرسی بوو ئاخۆ تا چەند مانگی تر خۆم لە میلانۆ مات دەکەم، پرسیبوو دەنگویاس چ باسە؟ داوای لێ کردبووم کە قەوانی فۆگرافی بۆ بێنم. لیستەییکی لەگەڵ پەوانە کردبوو. قاپێکی بچووکی (شانتی) م لەگەڵ نانخواردن خواردوو لە دوای ئەمەو پێکی (کۆنیاک) م خواردوو لە خۆتندەوێ رۆژنامە بوومەو، نامەکانم خستە گیرفانمەو، رۆژنامە کە و چێشتانەم لەسەر مێزە کە بەجێهێشت، لە ژوورە کە خۆم، بێجامە و رۆبم لەبەرکرد، پەردەیی ئەو دەرگا یەم داوایەو کە بەسەر بالە کۆنیدا دەروانی، لەناو جێگەیی خۆم لێ دانیشتم و رۆژنامەیی (بۆستان) م لەناو ئەو قۆمەتەیی دەرینا کە خاتوو میارز لە نەخۆشخانە بۆ کۆرەکانی بەجێهێشتبوو. لەو هەوالانە (شیکاگۆ وایت سۆکس) ئالای کۆمەلەیی ئەمریکایی بەدەست هینا... (نیویورک جەنتس) سەرکردایەتی کۆمەلەیی نیشتمانی دەکا (بايب رۆش) یاری بۆ (بۆستان) دەکا. هەوالەکانی رۆژنامەکان زۆر بێزارکەر بوون، هەوالەکان ناوخیوی و کۆن بوون و هەندێ کۆنە هەوالی شەری تیا بوو. هەوالەکانی ئەمریکاش تەنیا دەرپاری ئۆردووگاکانی مەشق پێکردن بوون. دلخۆش بووم بەوێ لە ئۆردووگایێکی مەشق پێکردن نەبووم. دەنگویاسی یاری بێبێول تاقە هەوالی بوو کە مەیلی خۆتندەوێم کرد، لەگەڵ ئەوێش ئەم هەوالانە هیچ خۆشییەکیان نەخستە دلەمەو. خۆتندەوێ ئەم هەموو رۆژنامانە بەوردی پیاوی خۆی دەوێست، چونکە

رۆژنامەکان هی ئەو نەبوون کاتیان پێ بکوژی، بەلام چاویکم هەر پێداگرتن. لە خۆم پرسی ئاخۆ ئەمریکا چوو تە ناو شەرەو، ئاخۆ دەبێ یەکیکییە وەرزشییەکان داخەن؟ لەوانە یە و نەکەن. تەراتین لە (میلانۆ) هەر لەسەر بەزمی خۆی بوو، شەپیش گەبشتۆتە رادەیی کە چاوەروانی خرابتری لێ نەدەکرا. تەراتین لە فەرەنسا کە (چاپالاک) ی لێو هاتبوو وەستینرا. کاترین تا سەعات نۆ بێ ئیش بوو، کە نۆرەیی داهاات و ئەرکی وەرگرت گوتیم لە خۆشەیی پێی بوو، جارێک بێنیم بەهۆلە کە دا تێپەری سەری لە چەند ژووری دا، لەدواییدا ها تە ژوورە کەم.

گوتی: «نازیم، دواکەوتم. ئیش زۆربوو ئەتۆ چۆنی؟» باسی نامەکان و مۆلەتی نەخۆشیم بۆ کرد.

گوتی: «شتی چاکە، ئەو ماوێهە لە کۆی بەسەر دەبەیی؟»

«لەهیچ شۆتینی. لێرە دەمیتنم.»

«کارێکی بێ عەقلانە یە. شۆتینی هەلێرێرە. منیش لەگەلت دێم.»

«چۆن دەتوانی لەگەلم بێی؟»

«نازیم، بەلام رێگایێ دەدۆزمەو.»

«تۆ زۆر جوان و دلگری.»

«نەخپەر، وا نیم، بەلام کە هیچت نەبێ لەدەستی بەدی ژیان ناخۆش نییە.»

«مەبەستت چیبە.»

«هیچ نییە تەنیا بێر لەو تەنگوچەلەمە بچووکانە دەکەمەو کە رۆژی لە رۆژان وا گورە دەها تە بەرچاو.»

«وا تێبگەم زۆر زەحمەتە ئەم کارە ئەنجام بەدی.»

«نەخپەر، زەحمەت نییە. نازیم، گەر پێویست بێ بەناسانی ئیشە کە بەجێ دێلم.

بەلام مەسەلە کە ناگاتە ئەو رادەییە.»

«چ شۆتینی بەباشی دەزانی رۆی تێ بکەین.»

«بەلامەو گرینگ نییە. هەر جێگەیی بتهوێ، هەر شۆتینی خەلکی تیا نەناسین.»

«هەر شۆتینی بێ بەلاتەو گرینگ نییە؟»

«نەخپەر، هەر شۆتینی بێ، بەدلەم دەبێ.» ئەمەیی گوت و شێوا و پەشوکا.

«چ خپەر تە، کاترین؟»

«هیچ، هیچم نییە.»

«بەلێ، شتیکتە.»

«نەخپەر، هیچم نییە. بەراستی هیچ نییە.»

«دەزەم شتیکتە. نازیم بێم بلێ، دەتوانی پێم بلێی.»

«هیچ نییه.» -  
 «پتیم بلتی.» -  
 «پیت نالیم، ده ترسم بئ کەیف و نیگەرانت بکا.» -  
 «نەخپەر، نیگەرانت ناکا.» -  
 «سووری لەسەر ئەمە؟ من نیگەرانت ناکا، بەلام لەو دە ترسم نیگەرانت بکا.» -  
 «منیش نیگەرانت ناکا، گەر تۆ نیگەرانت نەکا.» -  
 «نامەوێ پیتی بلتیم.» -  
 «پتیم بلتی.» -  
 «هەر دەبێ بیلتیم.» -  
 «بەلتی.» -  
 «ئازیزم، منداڵم دەبێ. زگم سێ مانگانە. نیگەرانت نەبووی. نیگەرانت بووی؟! تکایە نیگەرانت مەبە. نابێ نیگەرانت بی.» -  
 «زۆر باشە.» -  
 «بەر راستە.» -  
 «هەموو شتیەکم کردوو، هەموو داودەرمانتیکم تاقی کردۆتەو، بەلام هەمووی بێ داد بوو.» -  
 «نیگەرانت نیم.» -  
 «نەمتوانی خۆمی لێ زگار بکەم، ئازیزم، منیش نیگەرانت نیم، نابێ نیگەرانت بی و هەست بە ناخۆشی بکە.» -  
 «تەنیا لەبەر تۆ پەشێواوم.» -  
 «بلتی وا. نابێ خۆت سەخڵەت بکەیت. ئافرەت سکی هەر دەبێ. هەموو ئافرەتی منداڵی دەبێ، ئەمە کارێکی سروشتییە.» -  
 «بەر راستی دلگری.» -  
 «نەخپەر، وانیم بەلام نابێ گوێی بدەیت، هەول دەدەم کە ناخۆشیت بۆ پەیدا نەکەم. دەزانم ئێستا ناخۆشیم بۆت پەیدا کردوو. بەلام ئایا تاكو ئێستا کچێکی چاک نەبوومە. تۆ هەرگیز نەتزانیه! وانیه؟» -  
 «نەخپەر.» -  
 «کەوابێ هەمووی بەم شێوەیە دەبێ. ئەوێ لە تۆ پتیبوستە نیگەرانت نەبی، دەتوانم نیشانەمی نیگەرانت لێ بەدی بکەم. وازی لێ بێتە. بیری لێ مەکەو.» -  
 «ئازیزم حمز لە خواردنەو دەکە؟ دەزانم کە خواردنەو هەردەم دلخۆشت دەکا.» -

«نەخپەر، هەست بەکەیفخۆشی دەکەم. تۆش زۆر جوان و دلگری.» -  
 «نەخپەر، وانیم، بەلام هەموو شتی لە پیناوی پتیکەو مامان دەکەم گەر تۆش شوێنی بدۆزیتەو بەوی بچین. هەواش لەمانگی ئۆکتۆبەر (تشرینی یەکەم) دا خۆش دەبێ و کاتیکی خۆشمان دەبێ. کە گەر پەڕی بەرەوی جەنگ دەربارە هەموو شتیکت بۆ دەنووسم.» -  
 «لەکوێ دەبی؟» -  
 «هێشتا نازانم، بەلام شوێنیکی خۆش. چاوم لەوێیە.» -  
 ماوێ بێ دەنگ بووین. قسەمان نەکرد. کاترین لەسەر قەرۆڵە دانیشتیوو، منیش سەیرم دەکرد. بەهیچ جوێ دەستمان لە دەستی بەکتری نەدا. لەیەکتري دوور بووین. هەرەک بلتی یەکی بێتە ژوورەو و ئیمەش بشیوتین. کاترین دەستی درێژکرد و دەستی گرت. گوئی: «خۆ توو پە نەبووی، ئازیزم؟» -  
 «نەخپەر.» -  
 «هەست بەو ناکەمی کەوتوو بیه ناو تەلەپەکەو؟» -  
 «لەوانەپە کەم، بەلام نەک بەهۆی تۆو.» -  
 «نالیم بەهۆی منەو. گێل مەبە. هەر چ داویک بیت.» -  
 «تۆ هەردەم هەست بەتەلەپەکی بایولوجی دەکە. نەجسولایهوه، دەستی نەکیشاپهوه. بەلام هەستم کرد کە خەیاڵی پۆیبوه و دوور پۆیشتوو زۆر دوور. گوئی: «وشە (هەردەم) وشەپەکی جوان نییه.» -  
 «ببورو.» -  
 «ئەمە زۆر راستە، بەلام تۆ دەزانی کە هەرگیز نەبوو و هیچ کەسێکم خۆش نەویستوو. هەولم دا ئەو پتیکەپە بگرم بەر کە تۆ دەتەوی. ئێستاش دەربارە هەردەم قسە دەکە.» -  
 گوتم: «ئامادەم زمانم بپر.» -  
 لە خەیاڵە دوورەکەمی گەر پەڕیو. گوئی:  
 «ئۆ، دلدارەکم، نابێ قسەکانم بەتەوێندە هەلبگری.» -  
 جارتیکی لێک نزیک بووینەو پەژارەمان نەما.  
 «بەر راستی ئیمە وەکو جارانبین. هەر یەک کەسین. نابێ بەهەلە لە یەکتري بگهین.» -  
 «وا ناکهین.» -  
 «بەلام خەلک وا دەکەن یەکتريان خۆشدهوێ و بەهەلە لەیەکتري دهگەن و ناخۆشيان دەبێ، لە دواپیش نابنەو یەک.» -

«هیچ نییه.» -  
 «پتیم بلتی.» -  
 «پیت نالیم، ده ترسم بئ کەیف و نیگەرانت بکا.» -  
 «نەخپەر، نیگەرانت ناکا.» -  
 «سووری لەسەر ئەمە؟ من نیگەرانت ناکا، بەلام لەو دە ترسم نیگەرانت بکا.» -  
 «منیش نیگەرانت ناکا، گەر تۆ نیگەرانت نەکا.» -  
 «نامەوێ پیتی بلتیم.» -  
 «پتیم بلتی.» -  
 «هەر دەبێ بیلتیم.» -  
 «بەلتی.» -  
 «ئازیزم، منداڵم دەبێ. زگم سێ مانگانە. نیگەرانت نەبووی. نیگەرانت بووی؟! تکایە نیگەرانت مەبە. نابێ نیگەرانت بی.» -  
 «زۆر باشە.» -  
 «بەر راستە.» -  
 «هەموو شتیەکم کردوو، هەموو داودەرمانتیکم تاقی کردۆتەو، بەلام هەمووی بێ داد بوو.» -  
 «نیگەرانت نیم.» -  
 «نەمتوانی خۆمی لێ زگار بکەم، ئازیزم، منیش نیگەرانت نیم، نابێ نیگەرانت بی و هەست بە ناخۆشی بکە.» -  
 «تەنیا لەبەر تۆ پەشێواوم.» -  
 «بلتی وا. نابێ خۆت سەخڵەت بکەیت. ئافرەت سکی هەر دەبێ. هەموو ئافرەتی منداڵی دەبێ، ئەمە کارێکی سروشتییە.» -  
 «بەر راستی دلگری.» -  
 «نەخپەر، وانیم بەلام نابێ گوێی بدەیت، هەول دەدەم کە ناخۆشیت بۆ پەیدا نەکەم. دەزانم ئێستا ناخۆشیم بۆت پەیدا کردوو. بەلام ئایا تاكو ئێستا کچێکی چاک نەبوومە. تۆ هەرگیز نەتزانیه! وانیه؟» -  
 «نەخپەر.» -  
 «کەوابێ هەمووی بەم شێوەیە دەبێ. ئەوێ لە تۆ پتیبوستە نیگەرانت نەبی، دەتوانم نیشانەمی نیگەرانت لێ بەدی بکەم. وازی لێ بێتە. بیری لێ مەکەو.» -  
 «ئازیزم حمز لە خواردنەو دەکە؟ دەزانم کە خواردنەو هەردەم دلخۆشت دەکا.» -

- «بهلام ئيمه به شهر ناييڤين و ناخوشيمان نايي.»  
 - «نايڤ به شهر پيڤين، چونكه ئيمه ي دوان له م جيهاهندا تا قانه يين. خه لكي تريش هه ن. گهر هه ر شتي بكه ويته نيوانمان ته وان ليكمان دهكهن و ئيمه ده بيته هي ته وان.»  
 گوتم: «ناتوانن ليكمان بكه ن. چونكه تو به جهرگي. چاونه ترسان هيچيان به سه ردا نايي.»  
 - «هه لبه ت ده مر ن.»  
 - «به لام جار ي.»  
 - «نازانم كي ته م قسه يه ي كردوه؟»  
 - «ترسنوك هه زار جار ده مر ي، به لام تا زا جار ي.»  
 - «هه لبه ت. كي ته مه ي گوتوه؟»  
 - «نازانم.»  
 - «بي گومان ته وه ي ته مه ي گوتوه ترسنوك بوو زوري ده رياره ي ترسنوكان زانيوه. به لام هيچي ده رياره ي نازايان نه زانيوه. نازاش گهر زيره ك بي دو هه زار جار ده مر ي، به لام باسيان ناكا.»  
 - «نازانم، به لام زور زهحه ته بزاني چ له ميتشكي نازاياندا هه يه.»  
 - «به لتي، ته وان تا وا خو ده رده خه ن و ته و ريگه يه ده گرن.»  
 - «تو داناي.»  
 - «تو راستي، نازيم، شايسته ي ته وه بووم.»  
 - «تو نازاي.»  
 گوتى: «نه خيتر، به لام هه ز ده كه م نازايم.»  
 گوتم «به لام من هه ز ناكه م. خو م ده ناسم. ژيان باي ته وه نده ي فير كردووم. من وه كو ياريزانتيكي بييسيولم كه (۲۳۰) خال ده گري ده زاني قازانجي ته وي تيا نيبه.»  
 - «ته مه چ ياريزانتيكه (۲۳۰) خال ده گري؟ ته مه زور ترسيته ره.»  
 - «نه خيتر، ته وه ماناي وا يه ياريزانتيكي مام ناوه ندييه.»  
 - «به لام ياريزانتيكي گورج وه شيته.»  
 - «له و باوه رده م كه هه ربه ك له ئيمه له خزي بايييه. به لام تو نازاي.»  
 - «نه خيتر، به لام به و هيوايه م نازايم.»  
 گوتم: «هه ر دوو كمان نازايين، به لام كاتي ده خومه وه نازا تر ده يم.»  
 گوتى: «ئيمه مروقي مه زنين.»  
 بو لاي دو لابه كه كشا كو نياك و په رداخيكي بو هينام، گوتى: «بخووه، تو زور

رووخوشي.»  
 - «له راستيدا، هه ز له خوار دنه وه ناكه م.»  
 - «ته نيا پتيكي.»  
 - «زور باشه.»  
 ستيه كي په رداخيكي پر كو نياك كرد و به جاري فرم كرد.  
 گوتى: «ته م فره زور گه وره بوو، ده زانم كه براندي بو پاله وانانه، به لام نايي پتي لي هه لپي ت.»  
 - «ته ي پاش شه ر له كو ي بژين؟»  
 كاترين: «له خانوي په ككه وتوان. سي ساله وه كو مندا ل چاوه روانين، شه ر له جه رني له دا يكيون كو تايي بي. به لام ئيستا چاوه رواني ته وه دين كه ي مندا له كه مان ده بين به ته فسه ر.»  
 - «له وان هه بي به جه نه رال.»  
 - «گهر شه رتيكي سه د سالي بي، ما وه ي ده بين هه ر دوو پا يه به خو يه وه بي ني ت.»  
 - «چيتر ناخويته وه؟»  
 - «نه خيتر، هه ر ده م كه ي فخر خوست ده كا، نازيره كه م، منيش گيژ ده كا.»  
 - «قه ت برانديت خوار دو ته وه؟»  
 - «نه خيتر، نازيم، من هاوسه رتيك زور كو ن باوم.»  
 ده ستم بو بوتله كه دريژكرده خواره وه. بو چواره مين جار په رداكه مم پر كرد.  
 - «واچا كه بچم سه ري به ژووري نه خو شه كان دا بگرم. له وان هه يه توش روژنامه بخوي ني ته وه تا وه كو ده گه ريمه وه.»  
 - «هه ر ده بين بچي؟»  
 - «هه ر ده بين بچم، ئيستا بي يا دوايي.»  
 - «زور باشه، ئيستا پر.»  
 - «پاشان ده گه ريمه وه.»  
 گوتم: «تا دييته وه له خوي نده وه يان ته وا و ده يم.»

ته وي شه وي دونيا سارد داگه ر و روژي پاشتريش باران دا يكر د. له نه خو شخانه ي ماگيوري بو ژوره كه م ده گه رامه وه، بارانتيكي به تين باري، تاگه بي شتمه جي باش ته ر بووم. له سه ره وه له ژوره كه م بووم، له ده ره وه باران به توندي ده باري. به بال كو نه كه دا

دههاته خوارهوه (باش) بارانه که ی له په نجه ره که وه ده کوتا. جله کانم گۆری و که من براندم خوارهوه. به لآم براندم که تامی خوښ نه بوو. شهو ههستم به نه ساغی کرد، به یانی پاشتر دلم تیک هه لدهات. دکتور گوتی:

«هیچ گومان له وهدا نییه! خانم سهیری سپینه ی چاوی بکه.»

خانم گاج سهیری چاوی کردم. داوایان لئ کردم له ئاوینه وه سهیری چاوم بکه. سپینه ی چاوم زهرد هه لگه را بوون، تووشی نه خوښی زهرتک بیووم دوو ههفته هیکستی. له بهر ئه م هۆبه مؤله تی بووژانه وه م له گهل (کاترین) نه برده سه. دامان نابو بچینه (پالانزا لاگۆ ماگیتور). ئه وئ جیگا یه کی خوښه به تاییه تی له پایزدا که په لکه دار رهنگی زهرد ده بی. پیاسه ی خوښه، توو ده توانی پیاسه بکه ی و ده توانی ماسیبه خاتوونه له گومه که راوبکه ی. چونه (پالانزا) له (ستریزا) چاکتربوو. چونه خه لکیکی که متری لئ بوو. له میلانو به ناسانی ده توانی بچیته (ستریزا) هه ره بهر ئه وه شه خه لکه که ی وئ ده ناسین.

گونديکی قه شه نگ له (پالانزا) دا هه یه، له وئوه په سواری به له م ده توانین بو ئه و دوورگانه بچین که ماسیگره کان ژيانیان تیا به سه رده به ن. چیشته خانه به کیش له گه وره ترین دوورگه دا هه یه. به لآم ئیمه نه چووین. روژئ که به هۆی نه خوښی زهرتکه وه له نیو جیگه که تیبووم. خانم (فان کامین) هاته ژووره که م، ده رگای دؤلا به که می کرده وه چهنه بوتلیکی به تالی بهرچا وکه وت. زور بوتلی ترم به ده رگه وان نارده بووه خواره وه. له و باوره م له رتوه بوتله کانی به ده رگه وان بینیب، جا بوئه هاتوته سه روه تا هه ندیکی تریش له ژووره که مدا بینیب. زوربه ی بوتله کانیش هی (فیرموژ) و (مارسالا) و (کاپری) و (شانتی) ی گۆزه یی و چهنه بوتلیکی کونیاک بوون. کابرای ده رگه وان بوتله گه وره کانی برده بووه ده روه که بریتی بوون له بوتلی (فیرموژ) و (سترا) و (شانتی) گۆزه یی. بوتله کانی براندي بوو دواچار به جیهیشتیبوو. ئه م بوتلانه ی خانم (فان) دؤزیه وه چهنه بوتلیکی براندي بوون. بوتلیکیان له سه ر شپوه ی ورج بوو. شه رابی (کوچیل) ی تیا بوو. ئه و بوتله ورجیه ی رقی هه لساند. ورجه که له سه ر قونان دانرا بوو. پییه کانی له ناسمان بوو ته په دؤرتیکی ده زارکیدا هه بوو. له ژیره وه شی دهنکه تلیی کریستالی په یدابوو دامه پیکه نین و گوتم:

«شه رابی (کوچیل) بوو. باشترین چه شنی کوچیل له ناو ئه م بوتله ورجیه وه له روسیا وه دیت.»

فان پرسى: ئه مانه هه مووی بوتلی براندين. وا نییه؟

گوتم: «نا توانم هه موویان بینم. به لآم به مه زنده م هه موویان هه ون.»

- «چهنه ده بی ئه م چه شنه شه رابه ده خوئته وه؟»

گوتم: - «خۆم کربومن. خوښم هیناومن بو ئیره، ئه فسه ره ئیتالییه کان ناوه ناوه دینه سه ردانم، منیش بوئه براندم داناوه تا پیشکه شیان بکه م.»

- «ئهی به خوڤت نه تخواردو ته وه؟»

- «به لئ، خوښم، هه میسه خوار دوومه ته وه.»

فان گوتی: «براندي، یازده بوتلی به تالی براندي. ئهی ئه می ورجه که یان؟»

- «کوچیله.»

- «یه کی دهنیرم بی لیره یان لابه ری. هه ره ئه وه نده به تاله ت لا هه یه؟»

- «حالی حازر هه ره ئه وه نده م لایه.»

- «لبت ناگرین. به زه بیم پیسات دههاته وه. تووشی زهرتک بوویت، به لآم به زه یی

پیساته وه بی هووده یه.»

- «سوپاس.»

- «باوه رناکه م که س له نه گه رانه وه ت بو به رهی جهنگ گازنده ت لئ بکا. به لآم گه ر

هه ول بده ی هه ندی شتی زیره کانه تر ئه نجام بده ی باشتره له وه ی خوڤت به ئه لکه هول تووشی

زهرتک بکه ی.»

- «به چیی»

- «به ئه لکه هول. وایزانم زور باش گویت لئ بوو چیم گوت.»

تقه م لپوه نه هات.

- «بزانه هیچ بیانوی تر نا دؤزیتسه وه به رله وه ی له زهرتک چاک بیسته وه. چونکه

پاش چاکسو نه وه ده بی بگه ریتسه وه به رهی جهنگ. له و باوه ردا نیم که خوڤتووشکردنت

به زهرتک کاریکی وا بکا تا مؤله تی بووژانه وه ی پی وهریگری.»

- «باوه رناکه ی؟»

- «باوه رناکه م.»

- «خانم فان هیچ جارئ تووشی زهرتک بووی؟»

- «نه خیر، به لآم ژماره یه کی زورم له تووشبووان دیوه.»

- «نایا هه ستت به داد و بیدادی نه خوښه کان له ده ست نه خوښیه کانیا ن کردو وه؟»

- «وایزانم، نه خوښیه که له به رهی جهنگ چاکتره.»

- «خانم فان قه ت زانیوته پیاو به خوڤی خوڤی په که وه وتوو بکا، له قه له گونی خوڤی

بدا.»

خانم فان خوڤی له م پرسیا ره گیل کرد، خو هه ره ده بویه خوڤی گیل کردبایه یا چوبایه

ده ره وه. جا له به رته وه ی ئاماده نه بوو ژوره که به جئ بیتلئ و ماوه یه کی له میتزه رقی

لیمه. وا ئیستاش حه قی رقه که ی پیم ده داته وه. گوتی: «زور پیاو ده ناسم بو

خوڤه ربا زکردن له به رهی جهنگ خوڤیان بریندار کردو وه.»

- «پرسیاره که م ئه وه نییه. منیش ئه م دیارده یه م بینیه. من ئه وه م لئ پرسى ناخوڤ

كەس دەناسی بە خۆی خۆی بەككەوتوو كردبێ و لەقه لەگونی خۆی بدا؟ چونكه ئەمە نزیكترین هەستكردنە بۆ تووشبوونی زەرتك. وایزانم ئەو هەستە لەلای ژمارەیهکی زۆر كەم لە ئافرهتەوه نەبێ نەناسراوه. لەبەر ئەوە ئەم پرسبارەم لێ كردی ئایا پۆژی له پۆژان تووشی زەرتك بووی، چونكه...»

خانم فەن ژوورەكەمی بەجێهێشت. له دوايیدا گاج وەژووركەوت: «چیت بەفان كامپن گوتووه؟ زۆر توورە بووه.»

- «بەراوردكاریمان لەنێوان دوو هەستدا دەكرد. دەمویست لێی بپرسم كه هەرگیز ژانی مندالی گرتووه.»

گاج گوتی: «بەخوا بێ عەقڵی. ئەو دەیهوێت سەرت بخوا.»

- «سەرمی خوارد. مۆلەتەكەمی لەدەستدام و دەیهوێ بۆ دادگای سەربازیی رامكیشی، بەوه تاوانبارم بكا بەئەنقەست خۆم نەخۆش كردووه. بەخوا هیچ و پووچه.»

گاج گوتی: «هەرگیز تۆی خۆش ناوێ. ئەمە لەسەرچییه؟»

- «پێی گوتم بەخواردنەوه خۆم تووشی زەرتك كردووه تانەگەرێمەوه بەرهی جەنگ.»

- «پهه، سوێند دەخۆم كه تۆ دەمت له فری ئەداوه، هەموو كەس سوێند دەخوا دەمت بەر قومێ نەكەوتووه.»

- «ئەو چاوی بەچەند بوتلیك كەوت.»

- «سەد جار پێم گوتی ئەم بوتلانە لای خۆت گل مەدەوه ئیستاكە لەكوێنە؟»

- «لەناو دۆلابەكەدا دانە.»

- «جەنتات هەیه؟»

- «نەخێر، لەناو ئەم هەگبەیان دانێ؟»

خانم گاج بوتلەكانی لەناو هەگبەكەدا دان.

گوتی: «دەیان دەم بەدەرگەوان.»

بەرەو دەرگا كە چوو.

فەن دەرگەوانی لەگەڵ خۆی هێنابوو. له دەرگا تووشی گاج بوو. گوتی: «دەهەبێ من ئەو شتانه دەبەم. زەحمەت نەبێ هەلیان بگره تا راپۆرتەكەم بنووسم و نیشانی دكتۆری بدەم.»

بەدالانەكە چوو خوارەوه، دەرگەوانەكەش هەگبەكەمی هەلگرت. دەرگەوان دەیزانی چی تیاپه.

هیچ رووی نەدا تەنیا مۆلەتەكەمی لەدەست چواند.

لەو شەوهی بربار وابوو بگەرێمەوه بەرهی جەنگ دەرگەوانم نارد شوێنێكەم له شەمەندەفەر بۆ بگرێ كە له (تۆزین) هەو دەهات. ئەم شەمەندەفەرە له نیوهی شەو له ئیستگەوه دەرچوو، له (تۆزین) هەو بەرێ دەكەوت، له سەعات دە و نیوی شەو دەگەیشته (میلانو). تا كاتی دەرچوونی له ئیستگە دەما. لەكاتی هاتنی شەمەندەفەر بۆ شوێنگرتن دەبایه خۆت لەوێ بوای. دەرگەوان برادەرێكی لەگەڵ خۆی برد، تۆچی بوو، له مۆلەتدا بوو، له دوكانی بەرگدروویی ئیشی دەكرد. دلنایای كردم كه بەهەردووکیان دەتوانن شوێنێك له نێوان خۆیان بۆ بگرهوه. پێم گوتن كەلۆپەلەكانیشم بێن كه هەگبەیهك و دوو جوێك بوون. له دەورووبەری سەعات پێنج خواحافیزیم لەوانەمی نەخۆشخانە كرد هاڤه دەرەوه، دەرگەوانەكە شتەكانی له ژوورووچكەكەمی خۆی دانا. پێم گوت پێش نیوهشەوه له ئیستگە دەبم. خیزانی دەرگەوانەكە پێی گوتم (سیگنۆرینو) و داپه پرمەمی گریان.

چاوهكانی سربینهوه و تەوقەمان كرد جارێكی تر گریانەوه. دەستێكەم له پشتی دا ئەم جارە بەگۆرتر گریا. ئەو جلهكانی دەدووربیهوه. ئافرهتێكی قوتەخەنی خڕینی رووخۆشی پرچ سببی بوو. كاتی دەستی بەگریان كرد دەموچاوی خەت خەت بوو. بۆ لای ئەو كوئجە چووم كەمەبخانەمی تیاوو.

له جامخانەمی مەبخانەكەوه سەیری دەرەوهم كرد و چاوهپێی (كاترین) بووم. دەرەوه تاریك و سارد و تەم و مژ بوو. پارەمی قاوه و گراپیم دا. له جامخانەكەوه سەیری ئەو كەسانەم دەكرد كه لەبەر رووناکی جامخانەكانەوه بەلای مەبخانەكەوه تێپهردەبوون. لهجامخانەكەوه چاوم بەكاترین كەوت، تەقەم له جامخانەكەوه هیتا. ئاوری داپهوه تا پێی بگەم. چارۆگەیهکی شینی تۆخی لەبەرأبوو. شەپقەیهکی نەرمیشی لەسەر كردهبوو. پێكەوه بەشۆستەكەوه رۆیشتین. بەلای مەبخانەكاندا تێپهڕین، پاشان مەیدانی بازارەكەمان بری و چووبینه سەرەوهی شەقامەكە و بەلای تاقەكەوه چووبینه گۆرەپانی كاتدرائیه. چەند هیلێكی تراموای لێ هەبوو، كاتدرائیه كەوتبووه دواوهی ئەمانەوه. كاتدرائیهكە سببی بوو لەبەر تەم و مژ تەر بێوو. له هیلێكی تراموا پەربینهوه لای چهپی كاتدرائیه چەند دوكانێكی تیا هەلكەوتیبوو جامخانەمی دوكانەكان و دەرەوهی گالەرییهكانیش رووناك بوون. گۆرەپانەكە تەمی زۆربوو. كه له بەری پێشەوهی كاتدرایهكە نزیك بووبینهوه. كاتدرائیهكە زۆر گەورەبوو. بەرەدەكانی بەخوناو بوون.

- «حەز دەكەیت بچینه ژوورەوه؟»

كاترین: «نەخێر»

له رۆیشتن بەردەوام بووین. سەربازێ خۆی و دەزگیارنەكەمی لەبەر سێبەری پالەوانەیهکی بەردینی پێشمان راوهستابوون. بەلایاندا تێپهڕین. توند پشتی خۆیان

به بهردی پالنه وانه که دابوو، چاکه ته که ی خوی له ده زگیرانه که ی وهرینا بوو.

گوتم: «نه وانیش وه کو ئیمه ن.»

کاترین به خهفه تبارییه وه گوتمی: «هیچ که سنی نییه وه کو ئیمه بی.»

– «خوزیا شویتیکیان هه بویه بو خوزیان روویان تیکرد بایه.»

– «له وانه یه نه مهش دادیان نه دا.»

– «جا نه وه نازانم، به للام پیوسته هه موو که سنی شویتیکی هه بی رووی تی بکا.»

کاترین: «نه وان کاتدرائیه بیان هه یه.»

ئیسیتا که به بهردهم کاتدرائیه که تیپه ریوین. به بیاسه تا کو تایی گۆزه پانه که چوین، نا ورمان له کاتدرائیه که دایه وه. کاتدرائیه که له ناو دهمدا زۆر جوان بوو. له بهردهم دوکانیکی قایش فرۆش راوه ستاین. پیتلاوی سواری و جانتای پشتی و پیتلاوی به فره خلیسکی له ناو جامخانه که یدا هه بوو، هه ریه که له مانه وه که پارچه یه کی سه ریه خو نیشان درابوو، جانتا که له ناوه راسته وه بوو. پیتلاوی سواریش له لایین و پیتلاوی به فره خلیسکیش له لایه که ی تره وه بوو. رهنگی قایشه که توخ و چه ورکراو و لووس بوو، له زینیکی به کارهاتوو ده چوو. تیشکی گلزه کان له سه ره نه و قایشه تاریک و چه وره دا ده بریسکایه وه.

– «رۆژی دئی له سه ره به فر خلیسکانی ده که یین.»

کاترین: «پاش دوو مانگی تر، له مۆرن یاری به فره خلیسکی ده ست پیده کا.»

– «با بچنه ویتن ده ر.»

– «زۆر باشه.»

به بهردهم جامخانه ی دوکانه کانی تر دا تیپه ریوین، بو شه قامیکی لاپه ر په ریبه وه.

– «هه رگیز نه هاتوو مه ته سه ره نه ریگایه.»

نه م ریگایه ریگایه کی ته سک بوو، له لای دهسته راستدا رۆبشتین. خه لکیکی زۆر به ناو ته مدا ده هات و ده چوون. دوکانیکی زۆری لی بوو. گلۆپه کانی جامخانه کانیان ده سووتان. له جامخانه یه که وه سه بری کۆمه له په نیریکمان کرد.

له بهردهم دوکانی چه ک فرۆشی راوه ستام گوتم: «دهقه بی و هره ژوو ره وه. ده مه وی چه کیک بکرم.»

– «چ جۆره چه کی؟»

– «ده بانچه یی.»

چوینه ژوو ره وه. قایشه که م کرده وه، له گه ل کیفی به تاله که ی ده بانچه که م له سه ره میتی دوکانداره که م دانا، دوو ئافره ت له دواوه ی میتزه که وه بوون، ئافره ته کان ژماره یی ده بانچه بیان هینا.»

گوتم: «ده بی بۆ نه م کیفه بشی؟»

کیفه که م کرده وه، قایشیکی بۆری هه بوو. خو م به نیوداشی له ده ست کرپسوم تا له شاردا له لاتریزه می به ستم.

کاترین: «ئاخۆ ده بی ده بانچه ی باشیان هه بی؟»

گوتم: «هه موویان وه کو یه کن.»

له ئافره ته که م پرسی: «ده توانم نه م ده بانچه یه تا قی بکه مه وه؟»

ژنه که گوتمی: «شوینی گولله ته قاندانمان نییه، به للام ده بانچه یه کی زۆر باشه. هه یچ نیشانه یی له به رده ستی قورتار نای.»

سواری کرد ده ستم له سه ره په لاپیتکه دانا. هه رچه ند سپرینگه که ی به هتیز بوو به للام به نه رمی کاری ده کرد، جاریکی تر سواری کرد و ته قاندم. ئافره ته که گوتمی: «چه کیکی نیو داشه، هه ئه فسه ریکی نیشانشکین بوو.»

– «خۆت پیت فرۆشتبوو؟»

– «به لی.»

– «نه ی چۆن که وتۆته به رده ست؟»

– «له یاوهره که وه.»

گوتم: «له وانه یه هه منیشت لایین. به چه نده؟»

– «په نجا لیر، زۆر هه رزانه.»

– «زۆر باشه. دوو فیشه کدان و قردوی گولله شم ده وی.»

له ژیر میتزه که وه بۆی ده ره یینام.

– «شمشیرت ده وی. هه ندی شمشیری به کارهاتوو هه رزافمان هه یه.»

گوتم: «ده گه ریتمه وه به ره ی جه نگ.»

– «ناه، به لی، که وایی پیوستت پی نییه.»

پاره ی گولله کان و ده بانچه که م دا. یه ده گه که م پر گولله کرد و له جینگه ی خویم دانا و ده بانچه که شم له ناو کیفه به تاله که دانا. یه ده گه زیاده کانیشم پر گولله کرد له شوینی فیشه کدانی سه ره رخته که م دانا. قایشه که م به ست.

ده بانچه که له سه ره قایشه که وه قورس دیار بوو. تا نه و ده قش له دلی خو مدا ده مگوت و اباش بوو ده بانچه یه کی نیزامیم هه بی. فیشه کی هه رده م له نه برانه و ده سته که وه.

گوتم: «ئیسنا و ته وای چه کدارم، نه مه تا قه شتی که ناین له بییری بکه م. له کاتی خویدا که چووم بۆ نه خو شخانه یه کی ده ستی له ده بانچه که ی پیشووم گر کرد بوو بردی.»

کاترین: «به و هیوایه م ده بانچه یه کی چاک بی.»

ئافره ته که پرسی: «هه یچی ترت ناوی؟»

- «باوه‌رناکه‌م هیچی ترم پیتویست بی.»

ئافره‌ته‌که‌گوتی: «ده‌بانچه‌که‌په‌تی‌خۆ‌ی‌هه‌یه‌بۆ‌به‌ستنه‌وه.»

- «تیبینی ئه‌وه‌م کردووه.»

ئافره‌ته‌که‌م‌گبیری ئه‌وه‌بوو شتی ترم پیت بفرۆشی.

- «فیتفیته‌ت ناوی؟»

- «نه‌خیر.»

ئافره‌ته‌که‌خواحافیزی کرد. ئیمه‌ش هاتینه‌سه‌ر‌شۆستی. کاترین له‌جام‌خانه‌که‌وه‌سه‌یری کرد. ئافره‌ته‌که‌ش له‌ژووره‌وه‌سه‌یری ده‌وه‌ی کرد و خۆ‌ی‌بۆ‌دانه‌واندین.

- «ئهم ئاوینه‌بچو‌کانه‌بۆ‌چی له‌دارگیراون؟»

- «بۆ‌راکیشانی‌ب‌لنده‌یه‌له‌کینگه‌کاندا‌ده‌بان‌سووریتن. که‌ک‌لا‌وکوپه‌ئهمانه‌ده‌بین‌بۆ‌لایان‌ده‌کشین و ئیتالییه‌کانیش ئاگریان‌ده‌ده‌ن و راویان‌ده‌که‌ن.»

کاترین گوتی: «ئیتالییه‌کان‌زیره‌کن، و‌ا‌بزانه‌ئیه‌له‌ئهمریکا‌ک‌لا‌وکوپه‌ناکوژن، ئازیزم؟»

- «نه‌خیر، به‌ئهنه‌ست‌نا‌یکوژین.»

له‌شه‌قامه‌که‌په‌رینه‌وه، له‌به‌ره‌که‌ی‌تر‌ده‌ستمان‌به‌رۆ‌یشتن‌کرد.

کاترین گوتی: «ئیسناکه‌وا‌هه‌سته‌که‌م‌باشترم، کاتێ‌ده‌ستمان‌به‌رۆ‌یشتن‌کرد‌هه‌ستم‌به‌ترسێ‌ده‌کرد.»

- «هه‌رده‌م‌پێکه‌وه‌هه‌ست‌به‌باشی‌ده‌که‌ین.»

- «که‌وابێ‌هه‌ر‌پێکه‌وه‌ده‌بین.»

- «به‌لێ، به‌لام‌له‌نبوه‌ی‌شه‌و‌لێت‌دوور‌ده‌که‌مه‌وه.»

- «بیر‌له‌دوور‌که‌وتنه‌وه‌مه‌که‌وه، ئازیزم.»

به‌شه‌قامه‌که‌دا‌شۆ‌رپو‌ینه‌وه. گ‌لۆ‌یه‌کان‌له‌به‌ر‌ته‌م‌و‌مژ‌زه‌رد‌هه‌لگه‌را‌بوون.

کاترین پرسى: «ماندوو‌نه‌بووی؟»

- «ئهی‌تۆ؟»

- «نه‌خیر، پیا‌سه‌کردن‌شتیکى‌خۆشه.»

- «به‌لام‌نابێ‌دریژه‌ی‌به‌دینێ.»

- «نه‌خیر، دریژه‌ی‌پێ‌نا‌هه‌ین.»

بۆ‌شه‌قامه‌یکى‌لاری‌سوور‌پا‌ینه‌وه، رووناکی‌چیه‌تیا‌ی‌نه‌بوو، له‌شه‌قامه‌که‌وه‌رۆ‌یشتن. راوه‌ستام‌کاترین‌رامووسی، کاتێ‌ماچم‌کرد. هه‌ستم‌کرد‌ده‌ستی‌خسته‌سه‌رشانم‌چاکه‌می‌راکیشا‌و‌به‌خۆ‌ی‌دادا‌تا‌هه‌ردوو‌کمانی‌دا‌پۆشی. له‌شه‌قامه‌که‌دا

راوه‌ستان‌پشتی‌خۆمان‌به‌دیوار‌یکى‌به‌رزدا‌بوو.

گوتم: «با‌بچین‌بۆ‌شوتین؟»

کاترین گوتی: «باشه.»

به‌شه‌قامه‌که‌دا‌رۆ‌یشتن‌تا‌له‌شه‌قامه‌یکى‌به‌رینتر‌له‌ته‌نیشتن‌جۆ‌بار‌یک‌هاتینه‌ده‌وه. له‌به‌ره‌که‌ی‌تری‌شه‌قامه‌که‌دا‌دیوار‌یکى‌که‌رپو‌و‌چی‌و‌چه‌ند‌ساختمان‌یکى‌تیا‌قیت‌به‌وه‌وه. له‌وسه‌ری‌شه‌قامه‌که‌دا‌ترامپکم‌بینی‌له‌پردیکه‌وه‌ده‌په‌رینه‌وه.

گوتم: «له‌سه‌ر‌پرده‌که‌ده‌توانین‌سواری‌په‌یتوونێ‌بین.»

له‌سه‌ر‌پرده‌که‌دا‌له‌نیۆ‌ته‌مدا‌به‌دیداری‌په‌یتوونێ‌راوه‌ستان، ژماره‌ی‌ترام‌تیپه‌رین‌هه‌مووی‌پر‌خه‌لک‌بوو‌به‌ره‌وما‌له‌وه‌ده‌گه‌را‌نه‌وه.

پاشان‌په‌یتوونێ‌هات. به‌لام‌به‌کێکى‌تیا‌بوو‌ته‌مه‌که‌بوو‌به‌ئهم‌باران.

کاترین گوتی: «ده‌کرێ‌به‌پێ‌برۆ‌ین‌یا‌سواری‌ترام‌بین.»

- «په‌یتوونیکى‌تر‌هه‌ر‌دێ. په‌یتوونه‌کان‌لێ‌ره‌وه‌تیپه‌ر‌ده‌بن.»

گوتی: «ئوه‌یه‌کێکى‌تر‌هات.»

په‌یتوونچیه‌که‌ئهم‌سه‌ی‌وه‌ستاند. نیشانه‌میتالیه‌پاره‌ژمیره‌که‌ی‌هینایه‌خواره‌وه. چه‌تری‌په‌یتوونه‌که‌ش‌به‌رزبوو. چه‌ند‌دلۆ‌یه‌بارانێ‌که‌وتبووه‌سه‌ر‌چاکه‌ته‌که‌ی‌و‌شه‌پقه‌که‌شى‌له‌ته‌ریان‌ده‌دره‌وشایه‌وه. له‌سه‌ر‌کورسی‌دواوه‌به‌دوو‌قۆلێ‌لێ‌ی‌دانیشتن. چه‌تره‌که‌ی‌ناوه‌ی‌په‌یتوونه‌که‌ی‌کرد‌بووه‌شه‌وه‌ر‌شه.

- «پیت گوتوو، بۆ‌کێ‌بچین؟»

- «بۆ‌ئیسنگه، له‌به‌رامبه‌ر‌ئیسنگه‌که‌ئوتیلێ‌هه‌یه. ده‌توانین‌بچینه‌وینده‌ر.»

- «جا‌به‌م‌حاله‌و‌به‌ین‌که‌لو‌یه‌ل‌ده‌توانین‌بچینه‌وینده‌ر؟»

گوتم: «به‌لێ.»

به‌سواری‌په‌یتوون‌و‌له‌به‌ر‌باران، ماوه‌ی‌رێگاکه‌بۆ‌ئیسنگه‌دوور‌بوو.

کاترین پرسى: «شێ‌وه‌که‌ین؟ ده‌ترسم‌برسیم‌بێ.»

- «له‌ژووری‌ئوتیله‌که‌نان‌ده‌خۆ‌ین.»

- «هیچم‌نبیه‌له‌به‌ری‌بکه‌م. جلی‌شه‌وانه‌شم‌نبیه.»

- «دانه‌ی‌په‌یدا‌ده‌که‌ین.»

به‌په‌یتوونچیه‌که‌م‌گوت: «برۆ‌سه‌ر‌شه‌قامی‌مازۆنی.»

په‌یتوونچیه‌که‌سه‌ری‌خۆ‌ی‌له‌قاند‌بۆ‌لای‌چه‌پى‌سووچه‌که‌ی‌تر‌سوور‌پا‌ینه‌وه. له‌شه‌قامه‌یکى‌گه‌وره‌کاترین‌چاوی‌له‌دووکانی‌ده‌گێ‌را.

گوتی: «ئهم‌ته‌دوکانی.»



منيش په يتونچيپيه كه م راگرت. كاترين دابه زى و شوسته كه ي بري و چووه دوو كانه كه وه. منيش له ناو په يتوونه كه دانيشتم و چاوه ريم كرد باران بوو. ههستم به يوني ته رايي شه قامه كه كرد. نه سپه كه ش هلمى لي هله ددستا. كه گه رايه وه گورزه يه كي بچووكي به ددهسته وه بوو سوازي په يتوونه كه بوو وه. دهستان به روښتن كرد.

- «دهستم زور بلاوه. به لام شه ويكي جوانه.»

له بهردهم ئوتيله كه داوام له كاترين كرد له ناو په يتوونه كه ميني. منيش چووم قسه م له گه ل ئوتيلچيپيه كه كرد. ئوتيله كه زووري زوري تيا بوو. نه و جا گه رامه وه په يتوونه كه و پارده په يتوونچيپيه كه م دا. من و كاترين پيكه وه چووينه ئوتيله كه. ميرومندالتيك گورزه كه ي له دهستم وه رگرت و ئوتيلچيپيه كه ش خوي بومان دانه واند و تا لاي بهرزه كه وه كه له گه لمان هات. ژماره يي پلاكي مسي مه خمه لي سووري تيا بوو. ئوتيلچيپيه كه له گه لمان سوازي بهرزه كه وه كه بوو.

- «همز دهكمن له ژوره كه تان ناني ئيواره بخون؟»

- «به لئ، زه حمت نه يي ليسته ي خواردمان بو نانيريپيه سه ره وه؟»

- «بو ناني ئيواره دلتنان خواردنې تايبه تي وه كو بالنده ي راو كراو يان سوږيله دها؟»  
بهرزه كه وه كه سني نهومي بري له هه ر نهومي قرته يه كي ليوه ده هات دواچار قرته يه كي ليوه هات و وهستا.

- «له فرينده ي راو كراو چيتان هه يه؟»

- «كه له شيري كتيوي و كه له شيري دارستان (۱)؟»

به ناو پارده ي ئوتيله كه دا روښتني نه وه بهرې پارده ي ئوتيله كه ي يي ناو پوښ كرابوو، شېر بېوو. ژماره يي دهرگاي زوريشي تيا بوو، كارگيره كه هله ئوتيستكي كرد، دهرگايه كي به كليل كرده وه و خستيه سه رپشت.

- «نهمه ژوره كه تانه. ژورويكي دلارايه.»

ميرومندالته كه ش گورزه كه ماني له سه ر ميزي پيشه وه ي ژوره كه ي دانا. ئوتيلچيپيه كه ش په رده ي ژوره كه ي لادا و گوتي:

«دوره وه تمه.»

كه لوپه لي ژوره كه به م خمه ليكي سوور روپوښ كرابوو. چوند ئاوتينه يه ك و دوو كورسي و چوارپايه كي گه وړه ي تيا بوو. چوارپايه كه به قوماشي (ساتان) روپوښ كرابوو. دهرگايه كي تيا بوو. بو سه ر شوژك ده چوو. ئوتيلچيپيه كه گوتي: «ليسته ي

(۱) كه له شيري كتيوي: بالنده يه كي جواني كلك دريژه و له كه له شير و تاوس ده چي (چريژر).

كه له شيري دارستان: بالنده يه كي گوشت خوري قاوه يي مهيله و رهي چاو گه وړه ي دنووك دريژه.

خواردنتان بو ده نيرم.»

خوي بو دانواندين و چووه دهره وه. چوومه لاي په نجه ره كه وه. ته ماشاي دهره وه م كرد. په تي په رده مه خمه ليپيه سووره نه ستووره كه م راكيشتا. كاترين له سه ر چوارپايه كه دانيشتوو ته ماشاي چلچراي كريستالي ده كرد.

شه پقه كه ي له سه ر كرده وه، پرچي له ژير روونايي دهريسكايه وه. خوي له ئاوتينه يه كدا بيئي. دهستي خوي بو پرچي بهرزه كه وه. منيش نهوم له سني ئاوتينه ي تردا ده بيئي. هيچ نيشانه يه كي كه ي فخورشي لي ديار نه بوو. چاروگه كه شي كه و ته سه ر چوارپايه كه.

- «چيته، نازيم؟»

گوتي: «هه رگيز درك به وه نه برده وه كه وه كو سوزاني بم.»

منيش گه رامه وه لاي په نجه ره كه وه په رده كه م لادايه وه و سه يري دهره وه م كرد. له و باوره دا نه بووم ريسه كه م لي بييته وه خوري و هله وشيته وه.

- «به لام تو سوزاني ني؟»

- «ده زانم، به لام كاريكي زور گرانه كه هه ست بكه يت وايت.»

دهنگي وشك و كپ ده هاته بهر گوي.

- «نهمه باشتري ئوتيله كه ده توانين رووي تي بكه ين.»

نهمه گوت و سه يري دهره وه م كرد. له بهرام بهر گوره پانېكه وه گلپه كاني ئيستگه ديار بوون. په يتوونيش به نزيك ئوتيله كه به سه ر شه قامه كه دا تپه ي دهبون، دار و دره ختي باخچه كه شم بيئي، گلپي ئوتيله كه ش له سه ر شوسته ته ره كه دا دهريسكانه وه. له دلي خوږمدا گوتم:

«نوه، جه هه نم، ئيستنا كاتي نه وديه هم كاته بهم گفوتگوږيه بهر مه سه ر.»

كاترين گوتي: «تكايه، وهره سه ر ئيره.»

له گه ل هم قسه يه رووگرزي سه روسيماي به ته واوي بز بوو.

- «تكايه وهره لام، جنه كانم لا نه مان (۱)، بوومه وه كچيكي باش.»

سه يرم كرد زرده خه نه يه كي گرت. منيش چوومه سه ر چوارپايه كه و له ته نيشتي دانيشتم و ماچم كرد.

- «تايان تو ده زگيرانې باشي مني؟»

- «بي گومان من ده زگيرانې تووم.»

پاش ناخواردن ههستم به چاكيوونه وه كرد. پاش كه ميكي تر هه ستان به كه ي فخورشي كرد. دوايي نه ونده ي نه برد و هه ستان كرد كه ژوره كه وه كو ژووري خوږمانه، ژوره كه م له نه خوشخانه هي خوږمان بوو، به هه مان چه شن هم ژوره ش ژووري خوږمانه.

(۱) جنه كانم: له جياتي (گه رامه وه) به كارها توه.

له و كاته‌ي نامان خوارد كاترين كورته‌كي مني به‌سه‌ر شاني خو‌ي دادابوو. زورمان برسي بوو، خوارده‌كه جه‌ميكي باش بوو بوتليك كاپري و بوتلي (سات ئيسف) مان خوارده‌وه. من زوربه‌ي زوريم خوارده‌وه. به‌لام كاترين كه‌ميكي خوارده‌وه. نه‌مه‌ش واي لئ كرد جوش و خروش بيگريت، ناني ئيواره‌شمان بريتي بوو له گوشتي كه‌له‌شيري ناسراو به‌كه‌له‌شيري دارستان له‌گه‌ل په‌تاته و سوفيله و سه‌لاته.

دوايش (زابليوني) له جياتي شيريني.

كاترين گوتي: «ژوورتيكي خوشه، دلگه، ده‌بوايه به‌درتيايي مانه‌وه‌مان له (میلانو) ليږه بواينه.»

- «ژوورتيكي سه‌يره، به‌لام دلگه.»

كاترين گوتي: «خراپه شتيكي سه‌يره، نه‌و كه‌سانه‌ي تياي ژباون ده‌بي تاميان چه‌شتي، نه‌م مه‌خه‌لييه سووره جوانه. نه‌مه‌ش شتيكه ناويته‌كانش به‌راستي سه‌رنج راكيشن.»

- «تو كچيكي دلگري.»

نازانم نه‌م ژووره بو بیدار بونوه‌ي به‌يانيان چونه، به‌لام پياو حقه بلتي ژوورتيكي خوشه.

په‌رداختيكي ترم (سات ئسنتيف) م تني كرد.

كاترين: «خوزيا، گوناهيكي به‌راستيمان كردبا. تاكو ئيستا هه‌رچييه‌كي كردو مانه له‌وه ده‌چي ساده و بي گوناھ بچ، باوه‌رناكه‌م خراپه‌مان كردبي.»

- «كچيكي مه‌زني.»

- «هه‌ست به‌برسييه‌تي ده‌كه‌م، برسييه‌تیه‌كي ترسناك.»

- «تو كچيكي ساده و ئيسك سووكي.»

- «كچيكي ساده‌م، جگه له تو تايستا كه‌س نه‌يزانيوه.»

- «له‌و روزه‌وي كه تو م بيني، پاش نيوه‌رويه‌كم به‌خه‌يالي تووه برده سه‌ر بيرم له‌وه ده‌كرده‌وه ناخو چون ده‌كري روزه‌ي من و تو پيكه‌وه بچينه ئوتيلي (كافور)، نه‌گه‌ر بچين ده‌بي نه‌و وه‌خته هه‌ست به‌چي بكه‌ين؟»

- «نه‌مه‌ش له نازايه‌تي خوته، به‌لام خو نه‌مه ئوتيلي (كافور) نيبه. وانيبه؟»

- «نه‌خير، ريگه‌مان ناده‌ن بچينه ئوتيلي (كافور).»

- «روزي دي ريگه‌مان بده‌ن. به‌لام ئيمه زور جياوازين، نازيم من بير له هيج ناكه‌مه‌وه.»

- «هه‌رگيز بيري لئ ناكه‌مه‌وه؟»

- «به‌ده‌گه‌ن بيري لئ ده‌كه‌مه‌وه.»

- «به‌راستي كچيكي به‌ردلي.»

بيكي مه‌بيم تني كرد.

- «كچيكي زور ساده‌م.»

- «له‌سه‌ره‌تا‌دا وا بيرم كرده‌وه وام ده‌زاني كه شيتي.»

- «كه‌مي سه‌رشيتيم، پله‌ي شيتاتيم به‌و راده‌يه ئالوز نيبه، هيج جاري سه‌رم له تو تيكنه‌داوه، وا نيبه‌ گيانه‌كه‌م؟»

- «مه‌ي شتي باشه، هه‌موو شتي خراپ له بير ده‌با.»

- «به‌راستي به‌تامه. به‌لام باوكمي تووشي نه‌خوشي گوتي كرد.»

- «باوكت ماوه؟»

- «به‌لئ، تووشي نه‌خوشي گوتي بووه. پيويست ناكا بيبيني. نه‌دي تو باوكت نه‌ماوه؟»

گوتم: «نه‌خير زپاوكم هه‌يه.»

- «نه‌ري گه‌ر بيبيمن ده‌كه‌ويته به‌ر دل‌م؟»

- «پيويست ناكا بيبيني.»

كاترين: «ئيمه به‌ختيارين. له‌وه زياتر بير له هيج شتي تر ناكه‌مه‌وه. زور خوشحالم كه شوم به‌تو كرده‌وه.»

خزمه‌تكاره‌كه شته‌كاني برده‌وه. تا ماوه‌يي بيده‌نگ بوين. گوتيمان له دهنكي باران بوو. له خواره‌وش ديد و هوري ئوتومبيلان روزه رتيه‌ك ده‌روي.

گوتم: «هه‌رده‌م له دواوه گوتيم لييه.»

گاليسكه بالداره‌كه‌ي كات، وا تاو ده‌دات.»

كاترين گوتي: «نه‌و هونراوه‌يه ده‌زانم. هي (مارقتيله) به‌لام ده‌بارهي نه‌و كچه‌يه كه لاي پياو نامينيته‌وه.»

ميشكم ساف بوو، هه‌ستم كرد ده‌بي ده‌بارهي راستييه‌وه قسه بكه‌م.

گوتم: «منداكه‌ت له‌كوي بي؟»

- «نازانم، باشترين شوين بتوانم بيدوزمه‌وه.»

- «باشه چون نه‌مه نه‌نجام ده‌دي؟»

- «به‌باشترين ريگه‌كه بتوانم نه‌نجامي بده‌م، نيگه‌ران مه‌به، نازيم له‌وانه‌يه به‌ر له‌وه‌ي شه‌ر ته‌واو بچ، ژماره‌يي مندايمان بي.»

- «كاتي رويشتنه.»

- «ده‌زانم گه‌ر مه‌يلي رويشتنت هه‌به، هه‌ر ئيستا ده‌توانين برين.»

- «نهخێر.»
- «كهوابی تهنگاو مه به، نازیزم، تائیتستا باش بووی ئیستاش دلتهنگ مه به.»
- «دلتهنگ نیم. مانگی چهند جار نامه م بۆ دهنوسی؟»
- «هه موو روژی. شته کانت دهخویننه وه؟»
- «ناتوانن بهو رادهیه ئینگلیزی بخوینیتته وه، تا نازاری خه لکی پێ بدهین.»
- «نامه کانه به دهسته تیککی ناخۆش دهنوسم.»
- «به لām زۆر ناخۆش نه بێ.»
- «که مێ به دهسته تیککی ناخۆش ده یانوسم.»
- «ده ترسم کاتی رویشتم هاتبێ.»
- «زۆر باشه، نازیزم.»
- «چهندم له دل گرانه ماله جوانه که م به جی بیتلم.»
- «منیش وهک تۆ.»
- «به لām ده بێ برۆین.»
- «راسته، به لām زهمانه قهت وای نه کردوه به بیتیکی خوش پیکه وه مینین.»
- «روژی دێ پیکه وه ده مینینه وه.»
- «تا ده گه پیتته وه مالتیکی خوشت بۆ ناماده ده که م.»
- «کێ ده زانی، له وانه دهسته جی بگه پتیمه وه.»
- «له وانه به پیت که مێ بریندار بێ.»
- «نه خێر، دهمه وئ گوئیبه کانت سه لامهت بن.»
- «ئه ی پیتبه کانه م. هه ز ناکه ی وه کو خویان ساغ بن.»
- «ئاخر، قاچه کانت برینان تائیتستا وشک نه بووته وه.»
- «گیانه که م ده بێ برۆین.»
- «باشه تۆ له پیتشدا برۆ.»

له جیاتی ئه وه ی به به رزکه ره وه دابه زین، به پیتبکه دابه زینه خواره وه. ئه و رایه خه ی پیتبکه که ی پێ داپۆشرا بوو شر ببوو. پاره ی نانی ئیواره م دا که بۆیان هینابووینه سه ره وه.

ئه و خزمه تکاره ی خوارده که ی هینایه سه ره وه له سه ر کورسی له نزیک ده رگا وه دانیشتبوو هه ستایه سه ر پێ و خۆی بۆ دانه واندین، له گه لێ چومه ژوو ریکی لاپه ره

کری ئوتیلیم دا بێ و پیتده جوو ئوتیل چیه که به براده ریکی خۆم تیکه بیسێ. بۆیه نه به یشت پیتشه کی پاره بدهم. به لām کاتی زانیویه تی به هه له چوه خزمه تکاره که ی له به رده رگا دانا وه نه بادا بێ پاره دان بجمه ده ره وه، له م با وه رده دام ئه م حاله ته روویدا بێ. هه تا له گه ل هاورپکانی خوشی. خۆ شوکر پیاو له روژگاری شه ردا دۆست و براده ری گه لێ زۆره.

داوام له خزمه تکاره که کرد په یتوونیکمان بۆ بگرێ. خزمه تکاره که گورزه که ی کاترینی لێ وه رگرتم، که من هه لمگر تبوو. به سه یوانی چوه ده ره وه. له په نجه ره وه بینیمان له شه قامه که دا له ژیر باران ده په ریه وه له ژووی ته نیشتیبه وه را وه ستاین. له په نجه ره وه سه یری ده ره وه ی کرد.

- «کات، چیته؟»
- «خه وم دێ.»
- «هه ست به برسیبه تی ده که م.»
- «چیت هه یه بیخۆی؟»
- «به لێ، له ناو جۆرکه که مه.»

په یتوونیککی بینی هیره هات، را وه ستا. ئه سپه که ش له به ر باران سه ری خۆی شو پر کرد بۆ وه. خزمه تکاره که ی تیا دابه زی. سه یوانه که ی هه لدا، به ره و لای ئوتیل هات. له ده رگا وه گه یشتنه یه ک. هه ر به سه یوانه که ی ئه وه وه هاتینه ده ره وه. بۆ لای په یتوونه که رویشتین که له وه ری ریکا که وه را وه ستابوو. ئا و به جۆرکه له کاندایه روژی.

خزمه تکاره که گوئی: «گورزه که ت له سه ر کورسی په یتوونه که به.»

له بن سه یوانه که وه را وه ستا تا سواری په یتوونه که بووین. هیشتا نه مدا خزمه تکاره که.

گوئی: «زۆر سوپاس، گه شتیکی خوش.»

په یتوونچیه که جله وی به رز کرده وه، ئه سپه که ده ستی به رویشتن کرد، خزمه تکاریش له ژیر سه یوانه که وه گه رایه وه ئوتیله که وه. به شه قامه کاندایه چوینه خواره وه به ره و لای چه پ سوو راینه وه، دوا بێ به ره و لای راست... به ره و ئیستگه، هاتینه به رده م ئیستگه. دوو پۆلیسی قه ره بین له شان له ژیر روونکی له به ر باران را وه ستابووین.

له به ر تیشکی گلۆپه کانی ئیستگه وه سه رکلا وه کانیان ده بریسکا یه وه. بارانه که روون و بله ورین بوو، کۆله لگرێ له ژیر که په نگی ئیستگه وه هاته ده ره وه، له ترسی باران سه روملی ویک هینابوو وه.

گوتم: «نه خێر، سوپاس پیتوستم پیت نیبه.»

گه رایه وه دوا وه و چوه وه ژیر که په نگی تاقه که وه، رووم بۆ لای کاترین وه رسووړاند، سیمای که وتبو وه ژیر تارمایی چه تری په یتوونه که وه.

- «ده توانین خوا حافیزی له به کتری بکه یین.»

- «نایب منیش بئمه ژوروهه؟»

- «نه خیر.»

- «خو hafiz، کات.»

- «ده توانی ناو نیشانی نه خو شخانه ی بدهیتی؟»

- «به لئی.»

ناو نیشانی ته وای نه خو شخانه م دایه په یتون چیه که تا بیگه یه نیتنه نه خو شخانه، په یتون چیه که سه ری ره زامه ندی له قاند.

- «خو hafiz، زور ناگاداری خو ت و کاترینی بچووک به.»

- «خو hafiz نازیزه که م.»

گوتم: «خو hafiz.»

له په یتون که دایه زیم و هاتمه بهر باران. په یتون که ئوغری کرد. کاترین خو ی له په یتون که هینایه دهره وه، له بهر رووناکیه وه سیمایم بینی بزیه کی هاتئ، دهستی لی هه لسه قاندم. په یتون که چوه سه ر شه قامه که. کاترین دهستی خو ی بو تاقی ئیستگه وه پاکیشا. ناوړم دایه وه، چاوم به دوو قهره بینا له شان کان و تاقه که وه کهوت، تیگه یشتم مه بهستی نه و بهو له ژیر باران نه وه ستم، چومه ژیر که په نگی تاقه که وه. له وئ وه ستم. ته ماشای په یتون که م کرد. تا له سووچه که وه وهر سووړا به وه. ئینجا منیش بو ناو ئیستگه رویشتم، له سه ر پیاده رتیه که بو لای شه مه نده ره که چوم. کابرای دهره گوان له سه ر شو سستیبه که وه ستابو، به دوام ده گه را. به دوا ی نه وه وه چومه ناو شه مه نده ره وه به نیتو خه لکیکی زوردا تپه ریم. تا له دهرگایی چومه ژوروه وه. کابرای توچی له هوی به کی پر خه لک هه لقونجا بو. هه گبه که م و جوړ که که م له سه ر ره فکه ی تایبه ت به هه گبه وه له سه ر سه ریبه وه داندرابوون. زور که سی تر له نیوان راره وی فارگونه که وه به پیوه وه ستابوون. پیاوانی ناو فارگونه که ش زه ق زه ق ته ماشای ئیمه بان کرد، کاتئ هاتینه ژوروه وه. ژماره ی کورسیبه کانی شه مه نده ره که تپرای نه و هه شاماته ی ناو شه مه نده ره که ی نه ده کرد و هه موو که س له گه ل یه ک دوژمنانه بوون. توچیبه که هه ستایه سه ری ت تا له شوینه که ی دانیشم، یه کی دهستی له سه ر شانم دانا. رووم تی کرد و چاو یکم داین چیم دی؟! بینیم کاپتنیکی ته ژنده ی توچی. قه تماغه ی نه له سه ر چه ناگه که یه وه بو له به رامبه رم وه ستم. تومه ز کاتئ له راره که وه بووین، له جامه که وه، سه بری کردوه، دوا یی هاتوته ژوروه وه.

لیم پرسى: «فه رموو، چیت ده وئ؟»

که خو م سووړاند و روو به رووی بووم له من که له گه تتر بو، ده مو چاویشی له ژیر سیبه ری کلاوه که ی سیسی ره قه له بوو. قه تماغه که ش تازه بوو دهریسکایه وه، هه موو خه لکه که ی نه وئ ته ماشایان ده کردم.

- «ناوانی وا بکه یت، ناوانی سه ربازی راسپیژی شویتت بو بگری.»

- «نه وه وام کرد.»

تفی قوت دایه وه، گرتی قورقوراگه یم بینی، بهر ز بووه وه، دوا یی دابه زیمه وه خو اره وه توچی ش له پیش شوینه که راره ستم، خه لکی تریش له جامه که وه سه بریان کرد. هه یچ که سیکى ناو فارگونه که لیوی نه بزاق و نقه ی لیوه نه هات.

مافی نه وده ت نبیه وا بکه ی. دوو سه عات بهر له هاتنی تووه لیوه وه ستابووم.

- «ئیسنا چیت ده وئ؟»

- «کورسیبه ک.»

- «منیش وه کو تو کورسیم ده وئ.»

سه بری سه ر و سیمایم کرد. توانیم هه ست به وه بکه م که نه وه هه مووانه ی له ناو فارگونه که دژی من. گله یم لیبان نه ده کرد. مافی خو ی بو. به لام منیش کورسیم پیوسته. هه یچ که سی نقه ی لیوه نه هات «نه ی دوزه خ» له دللی خو مدا وام گوتم.

ناچار گوتم: «دانیشه سیورکابیتانو.»

توچیبه که رتگی بو کاپتنی که له گه ت کرده وه. له شوینم دانیشتم، سه بری منی کرد. ناگر له چاوی دهری به لام هه رچونئ بی کورسیبه که ی گرت به توچیبه که م گوتم: «شته کانم بیته.»

چوینه راره که وه. شه مه نده ره جمه ی ده هات. زانیم تازه جیگام ده ست ناکه وئ. ده لیرم دا به هه ریبه که یان. به ناو راره که وه رویشتم و دایه زینه خو اره وه. له دهره وه له سه ر شو ستم که له جامه که وه سه بری ناوه دیان ده کرد. هه یچ شوین نه بوو. دهره گوان گوتمی: «له وانه شه ژماره یه کی پتر له وئ سواری شه مه نده ره یان.» ته وقه م له گه ل کردن و خو hafizیم لی کردن و رویشتم، به لام هه ردوویکیان هه ستیان به په ژاره یی کرد. کاتئ شه مه نده ره که دهستی به رویشتم کرد، ئیمه هه موومان له ناو راره که ی شه مه نده ره وه، راره ستابوون سه بری گلوپه کانی ئیستگه و گوړه پانه که م کرد، له دهره وه ش باران به رده وام بوو. زوو به زوو په نجه ره کان باراناوی بوون، ئیستر نه م ده توانی دهره وه بیسینم. دوا یی چار ناچار له سه ر عاردی راره که وه که وقه خه و. بهر له خه و تن پاره و ده فته ری تبیینیه کانم له ناو گیرفانی کراس و پانتولم دانا که ده گه یشته ده لینگم. به درتژیی شه و که وقه شیرین خه وه وه، کاتئ خه لک له (بریسکا) و (دقیرونا) سواری شه مه نده ره بوون بیدار بووم وه. به لام هه ندی بلتی یه ک و دوو لیکه وقه وه خه و. سه رم به جوړ کتیک کردبوو باسکیشم له وی تر وهرینا بوو. هه ستم به گرانی جوړ که که ده کرد. هه ر که سی بیوستابیه پیم لی نه نئ، ده یتوانی به سه رم پازی دابایه، خه لکیکی زور به درتژیی راره که وه له سه ر عارده که وه نو ستابوون، هه ندیکى تریش خو بان به ئاسنی په نجه ره که وه گرتبوو یان پالیان به دهرگاوه دابوو. نه م شه مه نده ره هه همیشه وا جه نجال بوو.

له پايزدا دارهكان رووت بوون و ريگاكانيش قوراوي بوون. له (ئودينهوه) بهسواري لوريي بو (گوريزيا) كه و قهه پي. لورييه كاني تري سهر ريگاكه مان به جيهيشت. سهيري پييدهشتي دهو روبه رم كرد. دارتوهه كان رووت بوونهوه كيلاگه كانيش قاوهيي بوون ريگاكه گه لاي تهري وهروي له سهر بوو كه له ريزه داره رووتبووه كان هه لوهره بوون و ژماره بين كرپكاريشي له سهر بوو. كه له ريگاكه كاريان ده كرد. جيئي تايه ي سهر ريگاكه يان بهو په له بهردانه پر ده كردهوه كه له نيوان داره كاني هه رددولاي ريگاكه وه قومهت كرابوون. شاري (گوريزيا) مان لي بهديار كهوت. ته مو مژ بالي به سهر دا كيشابوو، چيا كانيشي له بهر چاوان روون كردبوو. له رووباره كه وه په رينه وه ناوه كه ي به خوږ دهو پيشت. له چيا كاندا باران بوو. هاتينه ناوشار، به لاي كارگه كان تپه پين، پاشان به خانوه كان و ساختمان ه كان. ژماره ي خانوه پيكر او ده كان له جار ان زورتر ببوون. له شه قاميكي ته سكددا به لاي ئوتومبيلكي فريباگوزاري خاچي سووري بهر يتاني تپه پين. شوفيره كه شه پقه يه كي له سهر نابوو، ده موچا و سيس و له كه داربوو. ئه وم نه ده ناسي. له گوره پانيكي گوره له بهر امبه ر خانوي ميجه ري شار له لورييه كه دابه زيمه خواره وه. شوفيري لورييه كه جانتا كه ي پشتمي دايه ده ستم و به كوتم دادا. دوو جوړ كه كه ي تريش به ده ستمه وه ته كه ته كي بوو ملم له ري نا، فيلاكه مانم گرته بهر. هه ستم به جووشي بهر ده مال بوونه وه نه ده كرد. به سهر ريگا چه و ريزه كه ي ئوردو و گاوه شوږبو و مه وه. له نيوان داره كاندا سهيري فيلاكه مانم ده كرد. په نجهره كاني هه موو داخرا بوون، به لام ده رگاكه ي له سهر پشت بوو چوومه ژووره وه ميجه رم بيبي له سهر مي زي ژوورتيكي بين كه لوپه ل، كه نه خشه و به يان نامه ي چاپكراوي له سهر ديواره كاني هه لواسرا بوو، دانيشت بوو.

گوته: «رؤژ باش، چونی؟»

كبرا پيرتر و وشكتر دهاته بهر چاوم.

گوتم: «باشم، دهنگوياس چيبه؟»

- «هه موو شتي دوايي هات شته كانت دابني و دانيشه.»

گورزه كه م دانا و، دوو جوړ كه كه شم له سهر زهوي دانا. شه پقه كه شم له سهر گورزه كه م دانا، كورسييه كه ي ترم له لاي ديواره وه هيتا و له نزيك ميژه كه وه له سهر ي دانيشتم.

ميجه ر پرسی: «هاو بيزار بوو، ئهري هاتوويته وه سه رخت؟»

- «به لي.»

- «ئاخو ئافه ريني نازايه تبت ودرگرتوه؟»

- «به لي... وهرم گرتوون. زور سوپاس.»

- «دهبا بيانينم.»

زيرهي چاكه ته كه مم داكيشا، چاكه ته كه م وه لادا، تاتواني هه رددو شه ريتنه كه بيبي.

- «ئهي مه داليات ودرگرتوه؟»

- «نه خيتر، ته نيا فرمانه كه يم به ده دست گه يشتوه.»

- «مه داليكان دوايي ده گنه ده ستم. ماوه ي ده وي.»

- «چ خزمه تيكت هه يه ئه نجامي بدم.»

- «ئوتومبيله كان هه موويان له بهر ي جه نغن. شه شيان له باكورن له ناوچه ي كارپورتيون، (كارپورتيون) پي ده زاني؟»

- «به لي.»

هاته وه بيرم. (كارپورتيون) شاريكي مه يله و سپييه. كه و توته دولتيكه وه. قولله ي زهنگي تيدا يه. شاروچكه يه كي خاوتي نه و قه ليه زه يه كي جوان له گوره پانه كه يدا هه يه.

- «له وي كار ده كن. ژماره ي نه خووشي لييه. شه ريش له وي كو تايي هاتوه.»

- «ئهي ئوتومبيله كاني تر له كو تين؟»

- «دوو له سهر چياكان، چواريش هيشتا له (بينيزا) ماونه ته وه دوو تبيبي فريباگوزاري تريش له گه ل سوپاي سيبه م له (كارسون) كارده كن.»

- «هيچ فه رما يشتيكت هه يه ئه نجامي بدم؟»

- «گه ر ئاره زووت لييه ده تواني بچيت چوار ئوتومبيله كه ي (بينيزا) وه ر بگريت. (گينو) ماوه يه كي زوره له وييه. توش ئه و ناوچه يه ت نه ديوه. ديوته؟»

- «نه خيتر، نه م ديوه.»

- «ناوچه يه كي تووشه، سي ئوتومبيلمان له وي لي فه و تاوه.»

- «ئه وه م زانيوه.»

- «به لي. رينالدي بو ي نوسيوي.»

- «ئهي رينالدي له كو تيه؟»

- «ليتره، له نه خو شخانه يه، هاوين هات و پايز چوو ئه و هه ر ليتره بووه.»

- «پيت باوه ر ده كه م.»

- «بارودوخ زور ناخوش بوو، له وانه راده ي تووش ي و ناخوشييه كه ي باوه ر ناكه ي، وا هه ست ده كه م تو به ختت هه بوو كه له وي بريندار كراي.»

- «دهزانم. بهختم هه بوو.»

- «سالی ئاینده، تووشتەر دهبن، لهوانه به هه ئیستا هیرش بیتن. بریاری ئهوه بیان داوه كه هیرش دهست پیتبكه. بهلام باوه ناكه. وهختی ئهوه بهسه چوه،

رووباره كهت بینی چۆن بوو؟»

- «بهلئ، زیادی كرديوو.»

- «باوه رناكه. لهوانه خهته دا هیرش بهرن. باران دهستی پیتكردوه به فریش هه بریاری دهباری. ئادهی شتیكم دهبارهی هاوولا تیبه ئه مریکیه كانتم پی بلئ. ئاخۆ دهبی كهسی ئه مریکی تری وهكو توومان له گه ل كار بكا؟»

- «سویایه کی ئه مریکی ده ملیۆنی مه شق دهدهن.»

- «بهو هیوایه هه ندیكمان لهوانه بهركهوی. بهلام فه رنه سا هه مووی دهكا هیچی بهر ئیبه ناكهوی. باشه، تو ئه مشه و لیره ده مینی به بیانی له گه ل ئوتومیلیکی بچووك بچۆ (گینۆ) بنیره وه. یه کیکی شاره زای ریگا كهت له گه ل ده نیرم. (گینۆ) هه موو شتیكت پی ده لئ. هه رچه نده ناویه ناویش تاكوته را توپ ده هاویشترین. بهلام شه ر کوتایی ها تووه. تووش هه زده کی (بانسیترزا) بیینی؟»

- «خوشحالم به دیتنی (بانسیترزا) و شادمانم به گه رانه وه م بۆ لای جه نابت، مایگیترۆ.»

به زه رده خه نه به كه وه گوتی: «له چاكه و لوتفی خۆته، ئه وهی راستی بی له م شه ره بیزار بوومه. گه ر دووركه ومه وه هه رگیز باوه رناكه م بگه ریمه وه.»

- «بارودۆخ به و راده به به ده؟»

- «بهلئ ئه وه نده خراپه و پتیریش، برۆ سه ركه وه خۆت بشۆ، رینالدى هاو پریت بدۆزه وه.»

چومه دهروه و جانتاكانم هه لگرت و به پیتلکه سه ركه وتم. رینالدى له ژووره وه نه بوو، بهلام شته كانی له وئ بوون. منیش له سه ر قه رویتله دانیشتم، به له كپیتچه كه م كرده وه و پیتلاوی راسته م له به ركرده وه، پاشان له سه ر گازی پشتی له سه ر قه رویتله كه لی پالکه وتم. ماندوو بووم، بیی راسته م به ئازار بوو، پالکه وتم له سه ر جیگه به تاكه پیتلاوه كه وه شتیکی ناشرین بوو. بۆیه هه ستامه وه قه یسانی تاکی چه پیشم شل كرده وه، پیتلاوه كه م فریادیه سه ر زه وی. پاشان له سه ر په توکه جاریکی تر پالکه وتمه وه. هه وای ژووره كه له بهر داخرانی په نجه ره وه بۆگنخا و ببوو. بهلام له بهر شه كه تی توانای هه ستان و كرده وه بهم نه بوو شته كانم هه موو له قوژینیکی ژووره كه وه دانرا بوون. تاریکی بالی به سه ر دهروه داكیشابوو، له نیو جیگه پالکه وتم و كه وتمه بیركرده وه له (كاترین). چاوه پیتی رینالدى بووم. خۆم وام دانابوو كه شه و بهر له نوسن نه بی، بیر له (كاترین) نه كه مه وه. بهلام له بهر ئه وهی زۆر ماندوو بووم و هیچ شتی نه بوو خۆمی پیوه خه ربك

بكه م. بۆیه هه ر له سه ر قه رویتله راكشان و بیركرده وم به ك بوو. كه (رینالدى) به ژووركه وت بیرم له (كاترین) ده كرده وه، رینالدى هه ره كو خۆی ما بووه وه. بهلام كه من لاواز ببوو.

رینالدى گوتی: «باشه. رۆله»

له سه ر جیگه هه لسامه وه. به ره لام هات. له سه ر قه رویتله دانیشتم و دهستی له ملم كرد، گوتی: «پیره كۆر، باسه بریکی چۆك بكه م.»

شه پیکی توندی له پشتم دا، منیش دهسته كانیم گرت.

گوتم: «ده بی پانتۆله كه م له بهر بكه مه وه.»

- «رۆله له بهری بكه وه، ئیبه هه موو لیره براده ری به كترین. ده مه وی بزانه م چ ئیشیكیان بۆت كرديوو.»

هه ستامه وه سه ری پانتۆله كه مم له به ركرده وه، شاشی سه ربینه كه م كرده وه. رینالدى له سه ر زه ویبه كه دانیشتم، چۆكمی بۆ پاش و پیش چه مانده وه په نجه كانی زۆر به خیرایی به سه ر قه قماغه كه دا برد، ئینجا به په نجه گه ره كانی هه ردوو دهستی، كلاوهی ئه ژنۆمی به هیتوایشی جوولانده وه.

- «هه ر ئه وه نده ده چه میته وه؟»

- «بهلئ.»

- «تاوانه تو ره وانهی جهنگ ده كه نه وه، ده بوایه به ته وای بچه ما یا به وه.»

- «له پیشتر زۆر چاكتره، جارانه بوو وهك ته خته دار و ابوو.»

رینالدى قاچمی زیاتر چه مانده وه. منیش ته ماشای دهسته كانیم ده كرد، دهستیکی ئژدارانهی چاپووكی هه بوو. ته ماشای ته وقی سه ربم كرد، پرچی ده دره وشایه وه. به چاکی شانهی كرديوو. ئه مجاره قاچمی به گجار چه مانده وه.

گوتم: «ئۆخ!»

گوتی: «ده بوایه به ئامیر زیاتر چاره سه ری كرابایه.»

- «له جارانه چاكتره.»

- «ئه وه ده زانم، ئه وه شتیكه، من له تو زیاتری لی ده زانم.»

هه ستایه سه ری له سه ر ته خته كه دانیشتم.

خه ربکی ته و او بوون بوو گوتی:

- «چۆك ئیشه كه ی پوخته یه. ده باره ی هه موو شتی قسه م بۆ بكه.»

- «هیچ شتی نییه باسی بكه م. رۆژگاریکی خامۆشم برده سه ر.»

- «وه كو پیاویکی ژن دار ده جوولیتیه وه. چیبیه؟»

رینالدى دهستی له ئه ژنۆی خۆی وه رینا.

- «ئەم شەرە دەمکوژی. ئەم شەرە غەمباری کردووم.»

- «گۆتم: «ناھ.»

- «مەسەله چیبە؟ بۆچی نابێ هەست و نەستییکی مرۆڤایەتیم هەبێ؟»

- «نەخێر، دەتوانم، دەتوانم رەنگوڕووی خۆشیت لێ بەدی بکەم، ئادەدی پێم بلێ؟»

- «بەدرێژایی هاوین و پایز نەشتەرگەریم کردووه. لە ئێشدا بوومه. ئێشێ هەموو کەسیکم راپەراندووه. بەخوا رۆڵە، هەر ئەوەندەت زانی بووم بەنژداریکی بەناویانگ.»

- «ئەوهم بەدلە.»

- «قەت بێرناکەمەوه. نەخێر، بەخوا بێرناکەمەوه. تەنیا ئێشێ نەشتەرگەری

دەکەم.»

- «ئەمە راستە.»

- «بەلام ئێستا رۆڵە وا هەموو شتێ دواوی هات. نەشتەرگەری ناکەم ئەمەیه تەنگی پێ هەلچنیوم و بێزاری کردووم. شەڕیکی ترسناکە. باوەڕم پێ بکە. ئێستا تۆ وری منت بەرز کردۆتەوه. ناخۆ ئەو قەوانە ی پێم راسپاردبووی بۆت هیناوم.»

- «بەلێ.»

قەوانەکان بە قاقەز پێچراپوون لەناو کارتۆنی ناو هەگبەکەم دانابوون. بەلام زۆر شەکەت بووم توانای دەرھینانێم نەبوو.

- «ئەم تۆ رۆڵە هەست بەخۆشی ناکە؟»

- «هەست بەدۆزەخ دەکەم.»

رینالیدی: «ئەم شەرە زۆر سامناکە. وەرە ژووڕەوه. با هەردوو کمان خۆمان مەست و سەرخۆش کەین و کەیفخۆش بێن، ناخۆشی لە مێشکمان دوورخەینەوه، ئەوکات هەست بەخۆشی دەکەین.»

- «نەخۆشی زەرتمک هەیه ناتوانم بخۆمەوه.»

- «تۆھ، رۆڵە تۆ چۆن بۆم گەرابتەوه. بەماندی و جگەرێکی نەخۆشەوه بۆم گەرابتەوه. وا پێت دەلێم ئەم شەرە شتیکی بەد و خراپە کەوا بێ لە بەرچی ئەم شەرەمان هەلگیرساند؟»

- «پێکی دەخۆینەوه. نامەوی سەرخۆش بێم. بەلام پێکی دەخۆینەوه.»

رینالیدی بەرەو لای مێزی دەستشۆر چوو، دوو بەرداخ و قاپێ کۆنیایی هینا.

- «کۆنیایی نەمساییه. نیشانە ی حەوت ئەستێرەیه. ئەو تاقە شتیکیە لە (سان

گبریل) دەستیان بەسەردا گرتی.»

- «لەوی بووی؟»

- «نەخێر، لێرە بترازی پێم بەھیچ شوێنی نەکەوتوو. هەر لێرە بوومه و ئێشێ

نەشتەرگەریم کردووه. سەیرکە رۆڵە ئەمە قالکی کۆنە فلجە ی ددانته. هەلگرتووہ تا

یادی تۆ ی پێ بکەمەوه.»

- «تا وەبیرت بێتەوه ددانت بشۆی.»

- «نەخێر، هی خۆشم لایە. بۆیە هەلگرتووہ تا بەیانبات بەتێمەوه یادم کە هەولت دەدا پاشماوی (قیلارۆزا) لەسەر ددانەکان لایەریت کە سویندت دەخوارد و ئەسپیرینت قووت دەدا جنیوت بەسۆزانییەکان دەدا هەر کاتێ ئەم قالکە دەبینم ئەوهم دیتەوه یاد کە هەولت دەدا و یژدانی خۆت بەفلجە ی ددان پاکژ کەیتەوه.»

رینالیدی بۆ لای تەختەکەم هات و گوتی: «ماچیکم بکە، پێم بلێ بەراستیت نەبووه.»

- «ماچت ناکەم. تۆ مەپوونی.»

- «دەزانم، تۆ خورتییکی ئەنگلۆسەکسۆنی باشی. چاک دەزانم، دەزانم تۆ کورپیکێ بەشیمان بۆوی. دەبێ چاوەڕێی کەم تا بەچاوی خۆم ببینم کە ئەنگلۆسەکسۆنی بەفلجە ی ددان سۆزانی دوور دەخاتەوه.»

- «کەمێ کۆنیاک لە پەرداخەکە بکە.»

پەرداخەکانمان لێکدا و خواردمانەوه، رینالیدی پێم پێکەنی و گوتی: «سەرخۆشت دەکەم، جگەرت دەردێنم، جگەرێکی ئیتالیی باشت لە جیاتنی بۆ دادەنێم. جارێکی تر دەتکەمەوه پیاو.»

پەرداخەکەم بەکەمێ کۆنیاکەوه هەلگرت و چوومه لای پەنجەرەوه، دەرەوه تاریک بوو. پەنجەرەکەم کردەوه باران وەستاوو، دەرەوش سارد بوو، تەمومژ سەر درەختەکانی داپۆشیبوو.

رینالیدی گوتی: «نەکەمێ کۆنیاکەکە لە پەنجەرەکەوه فری دەیتە دەرەوه گەر توانای فرکردنیت نییە بیدەرەوه خۆم.»

- «خەریکی ئێشی خۆت بە.»

بەدبێتیی رینالیدی خۆشحال بووم. دوو سالی رەبەقی بەگالتەوگەپ لەگەڵم برده سەر. گالەکانیم بەدل بوو. هەردوو کمان چاک لەیەکتری تێدەگەشتین.

لەسەر تەختەکەوه پرسی: «ژنت هیناوه؟»

پشتی خۆم بەدیوارەکەوه دابوو لە نزیک پەنجەرەکەوه راوەستا بووم، گۆتم: «نەخێر هێشتا نەم هیناوه.»

- «نایا کەوتوویتە داوی خۆشەوێستییهوه؟»

- «بەلێ.»

- «لەگەڵ کچە ئینگلیزەکە؟»

- «به لئى.»
- «ئەى رۆلە، باشە ئەو لەگەلت دەگونجى؟»
- «هەلبەت.»
- «مەبەستم ئەو ەيه: ئاخۆ ئەو بە شىبە يەكى پراكتىكى لەگەلت دەگونجى؟»
- «بێدەنگ بە قسەى وا مەكە.»
- «قسەى واناكەم، بەلام دوايى خۆت دەبينى كە من پياويكى لەو پەرى نيانى دام. ئاخۆ ئەويش...؟»
- گوتم: «رېنين. تكايە قسەى وا مەكە. ئەگەر دەتەوئ ببينه برادەرم بێدەنگ بە.»
- «نامەوئ بيم بە برادەرت چونكە هاوړيتم.»
- «كەوايى بېدەنگ بە.»
- «زۆر باشە»
- چوومه سەر تەختەكە، لە تەنيشتى دانېشتم، رېنالى پەرداخەكەى بە دەستەوه گرتبوو. چاوى برېبوونە زەوى.
- «تېگەيشتى رېنالى. وانېيه؟»
- «ئۆ، بە لئى، بە درتيايى ژيانم سەرپېچى مەسەلە پېرۆزەكانم كړدوو، بەلام لەگەل تۆ بە دەگمەن وا گونجاوه وام كړې. لەو باوهرەش دام كە تۆش كەمى لەو مەسەلانەت لا هەيه.»
- دوو باره چاوى لە عاردى پرېنەوه.
- «ئەى تۆش ئەو مەسەلانەت لا نېيه؟»
- «نەخېر.»
- «هەرگيز.»
- «نەخېر.»
- «ئاخۆ من دەتوانم ئەم قسانە بەدايك و خوشكت بلّيم؟»
- رېنالى بەگور گوتى: «بە خوشكەكەت بلّيم؟»<sup>(۱)</sup>
- هەردووكمان دامانە قاقاي پېكەنين.
- گوتم: «ئەى پېرە سوېرمان.»
- رېنالى گوتى: «من ئېرەببیت پى دەبەم»
- «نەخېر، تۆ وانى.»
- «مەبەستم ئېرە نېيه. مەبەستم شتى تره. تۆ هېچ برادەريكت هەيه ژنى هېنايى.»

(۱) مەبەست لە خوشكەكەت: كاترينە.

- گوتم: «بە لئى.»
- رېنالى: «نەبرادەرم هەيه ژنى هېنايى، وه نەبرادەرم هەيه كەوتبېتە داوى خۆشەويستېيه وه.»
- «لەبەرچى نېته.»
- «منيان خۆش ناوئ.»
- «لەبەرچى؟»
- «من مارم، ماري بېر و هۆشم.»
- «تېكەل و پېكەلت كړد. سېو نيشانەى بېر و هۆشه.»
- «نەخېر مار نيشانەى بېر و هۆشه.»
- ئەو زياتر كەيفخۆش بوو.
- گوتم: «تۆ لەوكاتەدا چاكترى كەوا قوول بېر ناكەيتە وه.»
- گوتمى: «تۆم خۆشەوئ، نەزان، بەلام كاتى من دەبم بەزانياكى ئىتالى مەزن، تۆ عەببەت؟! لە قسەكانم دەبينه وه. زۆر شت دەزانم بەلام ناتوانم بيان دركېم. زۆر لە تۆ زياتر دەزانم.»
- «بە لئى ئەمە راستە.»
- «بەلام كاتىكى خۆشترت دەبى. هەتا لەكاتى پەشيمانېش كاتىكى خۆشترت دەبى.»
- «بەو نزاىه نالّيم ئامېن.»
- «ئا، بە لئى، ئەمە راستە. من تەنيا لەوكاتەدا كەيفخۆشم كە كاردەكەم.»
- ئەمەى گوت و ديسان چاوى لە عاردى پرېنەوه.
- «بەسەر ئەمە زال دەبى.»
- «نەخېر، من حەز لە دوو شتى تريفش دەكەم. يەكېكيان زيانى بۆ كارەكەم هەيه، ئەوى تريفشيان لەماوهى نيسوسەعات يا پازدە دەقەيى، هەندى جار لەو ماوهيه بەكەم تريفش تەواو دەبى.»
- «لەوانەيه چاكتر بووم. رۆلە. تۆ نازانى بەلام تەنيا ئەم دوو شتە و ئېشەكەم هەيه.»
- «لەوانەيه شتى تازەش بە دەست بېنى.»
- «نەخېر، هەرگيز شتى تر بە دەست ناهېتى. ئېمە بەو هەموو شتانەى هەمانە لەدايك بووين، هەرگيز فېرنابېن هېچ شتى نوئش بە دەست ناهېنين. ئېمە هەموومان بەتەواوى دەستمان پېكردوو، دەبى بەوه كەيفخۆش بېن ك لاتىنى نەبووين.»
- «شتىكى وانېيه ناوى لاتىنى بى. ئەوه بېر كړدەوه يەكى لاتىنېانەيه. تۆ زۆر



شانازی به كه موكوپیه كانت دهكه ی.»

رینالدی سه‌ری به‌رزكرده‌وه و پیتكه‌نی: «ده‌بێ له قسه‌كردن بوه‌ستین، ئه‌وه‌نده‌ی بیه‌ر بكه‌مه‌وه ماندوو و شه‌كه‌ت بووم.»

رینالدی كه هاته‌ ژوره‌وه پیده‌چوو ماندوو‌بێ.

«كاتی نان‌خواردن هاتوه‌وه. دلشادم به‌گه‌رانه‌وه‌ت، تۆ باشت‌ترین هاو‌پیتی منی، برای هاوسه‌نگه‌ری منی.»

پرسیم: «ئهی كه‌ی به‌یانی برایی‌نی هاوسه‌نگه‌ر نان ده‌خۆن؟»

«هه‌ر ئیستا، به‌لام بۆ خاتری جگه‌رت پیتكه‌ی تری ده‌نۆشین.»

«وه‌كو هه‌زره‌تی پۆلیس.»

«له‌مه‌ر ئه‌مه‌وه ژۆر ورد نیت. ئه‌مه‌ شتیك بوو په‌یوه‌ندی به‌گه‌ده و مه‌یه‌وه هه‌بووه. كه‌می مه‌ی له پیتناوی گه‌ده‌ت بنۆشه.»

گوتم: «ئهو‌ی له‌ناو بوتله‌كه‌دا بیتی له‌چاوی هه‌ر شتیكی تۆ بیلتی ده‌ینۆشم.»

رینالدی په‌رداخه‌كه‌ی به‌رزكرده‌وه و گوتی: «له‌ چاوی كچه‌ دۆسته‌كه‌ت.»

«ژۆر باشه.»

«له‌مه‌ودا هه‌رگیز قسه‌ی خراب به‌لایه‌نی ئه‌وه‌وه ناكه‌م.»

«ژۆر له‌ خۆت مه‌كه.»

كو‌نیاکی ناو بوتله‌كه‌ی خواره‌وه، گوتی:

«من دلپاك، وه‌كو تۆم، منیش كچیتکی ئینگلیزی بۆ خۆم ده‌دۆزمه‌وه. له‌راستیدا من به‌ر له‌ تۆ ده‌زگیرانه‌كه‌تم ناسیوه. به‌لام كه‌می بۆ من درێژه. ئه‌وه‌نده‌ درێژه به‌خوشكم ده‌شی.»

گوتم: «تۆ زه‌ینیکی سافت هه‌یه.»

«ئهی وانیه‌؟ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه پیت ده‌لتین رینالدی (پورسیمۆ) (١).»

«رینالدۆی سپورسیمۆ (٢).»

«ده‌نا تا زه‌ینم سافه‌ با بۆ نان‌خواردن بچینه‌ خواره‌وه.»

ده‌موچاوم شوست و پرچم‌شانه‌كرد و به‌پیتكه‌ی چوینه‌ خواره‌وه.

رینالدی كه‌می سه‌رخۆش بوو، له‌ ژوره‌وه نامان‌خوارد. خواردنه‌كه‌ش باش ناماده‌ نه‌بوو.

رینالدی گوتی: «ده‌چم قاپی دینم.»

(١) پورسیمۆ: واته‌ زه‌ین ساف.

(٢) گالته‌باز.

به‌سه‌ر پیتكه‌ی كه‌وت و منیش له‌سه‌ر میتزه‌كه‌ دانیشتم گه‌ر په‌وه بوتله‌ی هینا. بۆ هه‌ر په‌كیشمان نیوه‌ی په‌رداخ‌تی تی‌كرد. په‌رداخه‌كه‌م به‌رزكرده‌وه دامه‌به‌ر رووناکی چراهه‌كه‌ی سه‌ر میتزه‌كه‌ و گوتم:

«ئهو‌نده‌ ژۆره.»

«نه‌ء بۆ گه‌ده‌یه‌کی به‌تال ژۆر نییه‌ه. ئه‌وه‌ شتیکی چاكه‌، ئه‌مه‌ گه‌ده‌ به‌ته‌واوی ده‌سووتینی. هه‌یج شتی له‌مه‌ خراپتر نییه‌ه بۆ تۆ.»

«ژۆر باشه.»

«رۆژ به‌رۆژ پیاو داده‌رزینی. گه‌ده‌ تیکه‌ده‌دا و ده‌ست له‌رۆك ده‌كا، نژداریش ئه‌مه‌ی پیتوسته.»

«ئاوا ریتیم نیشان ده‌ده‌ی؟»

«ئهی دلیمه‌ه. له‌وه‌ زیاتر ناخۆمه‌وه. ئه‌وه‌ نۆش بکه‌ه. رۆله‌ چاوه‌پیتی به‌م زوانه‌ نه‌خۆش بکه‌وی.»

نیو به‌رداخ‌م خواره‌وه، گوتم له‌ده‌نگی بوو، خزمه‌تکاره‌كه‌ بوو، له‌ هۆله‌كه‌وه هاواری كرد: «شۆریا، شۆریا ناماده‌یه.»

میتجه‌ر هاته‌ ژوره‌وه. سه‌ری بۆ له‌قاندین و دانیشتم. له‌ پشت میتزه‌كه‌وه ژۆر بچووك دیاربوو.

میتجه‌ر پرسى: «ئیمه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ین؟»

خزمه‌تکاره‌كه‌ مه‌نجه‌لی شۆریای داگرته‌ خواره‌وه. قاپه‌كانانی به‌ئه‌سكو پر كرد.

رینالدی گوتی: «هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ین. ته‌نیا قه‌شه‌یه‌ نه‌بێ. گه‌ر بزانی (فیدریكو) لێره‌یه ئه‌ویش دیته‌ ئێره‌.»

پرسیم: «ئهو له‌ كو‌تیه‌؟»

«له‌ ره‌بیه‌ی ژماره‌ ٣٠٧. له‌واوه‌رهم ئیستا دێ ته‌له‌فۆنم بۆ كردن پیتانم گوت، پیتی بلتین تۆ هاتوووته‌وه.»

میتجه‌ر له‌گه‌ل شۆریاکه‌ خه‌ریك بوو، ده‌م و لووتی سپییه‌وه. داوی سمیله‌ قیت بووه‌كه‌شی به‌وردی سپینه‌وه.

گوتم: «ده‌لتی هه‌را و به‌زمی چیتستخانه‌ كو‌نه‌كه‌مان نه‌ماوه‌.»

میتجه‌ر گوتی: «به‌لتی ئیمۆ هیمنه‌ه.»

رینالدی گوتی: «من ده‌مه‌ فتنه‌چی.»

میتجه‌ر گوتی: «ئیرینكو، هه‌ندێ مه‌ی بخۆره‌وه‌ه.»

په‌رداخه‌كه‌می پر كرد. (سپاغانی) یان بۆ هینان. به‌خواردنه‌وه‌یه‌وه خه‌ریك بووین. كاتی قه‌شه‌ وه‌ژووركه‌وت سپاغانیتمان ته‌واو كردبوو. قه‌شه‌ هه‌مان سیمای جارانی

مابوو بچووك و ئەسمەر و تێكچەقیبو بوو. ههستامه سه‌رپێ ته‌وقه‌م له‌گه‌ڵ كرد. ده‌سته‌كه‌ی تری له‌سه‌ر شانم دانا.

گوتی: «هه‌ر كه‌ زانیم گه‌راویه‌ته‌وه، یه‌كسه‌ر هاتم.»

میجهر گوتی: «دانیشه، تۆ دو‌اكه‌وتی.»

رینالدی گوتی: «ئێواره‌ باش قه‌شه‌كه‌مان.»

وشه‌ی قه‌شه‌ی به‌ئینگلیزی گوت. ئەمه‌ خودی كاپتن بوو، په‌لار و توانجی له‌ قه‌شه‌ی ده‌گرت و سه‌گه‌ ئینگلیزییه‌كه‌ی ده‌زانی. قه‌شه‌ گوتی: «ئێواره‌ باش رینالدۆ.»

خزمه‌تكاره‌كه‌ شو‌ربای بۆ هێنا، به‌لام قه‌شه‌ دلێ سپاغانی ده‌ویست. لیتی پرسیم: «تۆ چۆنی؟»

گوتم: «باشم، كاروبار له‌ چ حاله‌؟»

رینالدی: «كه‌مه‌ مه‌ی بخۆزه‌وه. ئەه‌ قه‌شه‌، كه‌مه‌ مه‌ی بۆ گه‌ده‌ت بنۆشه. خۆت ده‌زانی ئەمه‌ نه‌ریتی چه‌زه‌تی پۆلیسه‌.»

قه‌شه‌ به‌رپه‌وشت به‌رزبیه‌وه‌ وه‌لامی دا‌په‌وه‌ گوتی: «به‌لێ، ده‌زانم.»

رینالدی په‌رداخه‌كه‌ی پر كرده‌وه و گوتی:

«ئهم قه‌شه‌ پۆلیسه‌، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ناخۆشی و نا‌هه‌موارییه‌كه‌.» قه‌شه‌ سه‌یری كردم و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كه‌ی گرت، توانیم له‌ خولقی قه‌شه‌ ئه‌وه‌ ده‌ست‌نیشان بكه‌م، كه‌ په‌لار و توانجی رینالدی هێشتا نه‌گه‌یشتووه‌ ئێسقانی.

رینالدی به‌رده‌وام بوو گوتی: «ئهم قه‌شه‌یه‌ پۆلیسه‌، ئاره‌قخۆر و خۆپه‌یه‌كه‌ی به‌ره‌لا بوو، كاتێ سارد بووه‌وه‌ گوتی: «بێ سووده‌ هه‌ر كه‌ لێبیش بۆه‌ یاسای بۆ ئێمه‌ی سه‌رگه‌رم دانا، راست ناكه‌م (فریدریكۆ)؟»

میجهر زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كه‌ی گرت. ئێمه‌ ئێستا ده‌ستمان به‌خواردنی گوشت كردبوو، گوتم:

– «كه‌ شه‌و دادی سێ و دووی له‌ ئیشی قه‌شان ناكه‌م.»

قه‌شه‌ سه‌ری له‌سه‌ر قاپه‌كه‌ی خۆی به‌رزكرده‌وه و سه‌یری منی كرد و بزیه‌كه‌ی هاتنی.

رینالدی گوتی: «سه‌یركه‌، ئا ئه‌وه‌تا بووه‌ لایه‌نگیری قه‌شه‌. كوا ئه‌و كۆنه‌ براده‌ره‌ باشانه‌ی په‌لاریان له‌ قه‌شه‌ ده‌دا؟ كوا (كالفكانتی) كوا (برۆندی)؟ (سبیزار) له‌ كوتیه‌؟ خۆ بۆ من نه‌هاتووه‌ هه‌ر به‌ته‌نیا بێ لایه‌نگیر په‌لار له‌ قه‌شه‌ بده‌م.»

میجهر گوتی: «قه‌شه‌یه‌كه‌ی باشه‌.»

– «قه‌شه‌یه‌كه‌ی باشه‌، هه‌ر چۆنی بێ ئه‌و قه‌شه‌یه‌. ده‌مه‌وێ تیه‌په‌كه‌مان بگه‌رتینه‌وه‌ سه‌ر جارانی پێشووی. ده‌مه‌وێ (فریدریكۆ) كه‌یفخۆش كه‌م. هه‌ی بۆ چه‌ه‌نه‌م بچیت قه‌شه‌.»

میجهر سه‌یری قه‌شه‌ی كرد. زانیم. سه‌رخۆش بوو سیما له‌ر و لاوازه‌كه‌ی سه‌پی

هه‌لگه‌رابوو. خه‌تی پرچی سه‌ری له‌چا و سه‌پایی نێوچه‌وانی زۆر ره‌ش بوو.

قه‌شه‌ گوتی: «باوایی، رینالدی، باوایی.»

رینالدی: «بۆ دۆزه‌خ بچیت. بۆ دۆزه‌خ بچیت ئەم ئیشه‌ نه‌فهرت لێكراوه‌ت.»

رینالدی پشتی به‌كورسییه‌كه‌دا.

میجهر گوتی: «مه‌ی كاریکی تێ كرده‌وه، ماندووه‌.»

گۆشته‌كه‌ی خۆی ته‌واوكرد و گۆشتاوه‌كه‌شی به‌ له‌ته‌نانی سه‌پیه‌وه‌.

رینالدی به‌ئه‌وانه‌ی سه‌ر خوانه‌كه‌ی گوت:

– «گویم بێ ناچێ. بۆ دۆزه‌خ له‌گه‌ڵ گشت ئیشه‌كانت.»

قه‌شه‌ گوتی: «ده‌بیته‌ مۆله‌ت وه‌رگری.»

میجهر سه‌ری خۆی لێ له‌قاند، رینالدی سه‌یری قه‌شه‌ی كرد.

گوتی: «له‌و باوه‌رێ كه‌ ده‌بێ مۆله‌ت وه‌رگیرم؟»

قه‌شه‌ گوتی: – «به‌ ئاره‌زووی خۆت بكه‌. گه‌ر ئاره‌زووت لێیه‌ وه‌ری مه‌گره‌.»

– «بۆ دۆزه‌خ بچیت. ئەوان ده‌یان‌ه‌وێ له‌ كۆلم بكه‌نه‌وه‌ و له‌ده‌ست من رزگارت بێن.

هه‌موو شه‌و هه‌وێ ده‌ده‌ن خۆیان له‌ ده‌ستم رزگار بكه‌ن له‌گه‌ڵ هه‌مووبان به‌شه‌ر دێم. چ ده‌بێ گه‌ر مۆله‌ت وه‌رگیرم، هه‌موو كه‌سه‌ مۆله‌تی هه‌یه‌. جیهان هه‌مووی مۆله‌ت وه‌رده‌گرت ئەمه‌ له‌لایین» له‌ قه‌سه‌كانی به‌رده‌وام بوو شتیوه‌ی وانه‌بێتێك ده‌یگوته‌وه‌: «ئهمه‌ زیكه‌یه‌كه‌ی بچووكه‌، پاشان تیه‌بینی په‌یدا‌بوونی لیسێك له‌ نێوان هه‌ردوو شان‌كانتا ده‌كه‌ین، دوایی هه‌یج شتی تر تیه‌بینی ناكه‌ین. له‌ دواییدا باوه‌رمان ده‌خه‌ینه‌وه‌ ناو جێوه‌.»

میجهری له‌ قسه‌ی كرد و گوتی: «یا له‌ناو سالفارسانی...» رینالدی ئێستاكه‌ زۆر كه‌یفخۆش بوو، گوتی: «ده‌بێ به‌ره‌مه‌یكی جیوه‌ بێ. سه‌رده‌ریكی لێ ده‌كه‌م، ئەه‌ پیره‌ قه‌شه‌ی دل‌ساف مه‌ترسه‌، هه‌رگیز تووشی ئەمه‌ نابێ، منداڵ تووشی، ئەمه‌ رووداویكی بیه‌سه‌ریكی رووداویكی ساكاری بیه‌سه‌ریكی.»

خزمه‌تكاره‌كه‌ شیرینی و قاوه‌ی هێنا، ئەم شیرینییه‌ی هێنای چه‌شنی بوو. له‌ په‌په‌ی نانی ره‌ش ساسی په‌یت. چراكه‌ دوو‌كه‌لی ده‌كرد. دوو‌كه‌لی ره‌ش له‌ناو لاله‌كه‌وه‌ به‌رز ده‌بووه‌وه‌.

میجهر به‌خزمه‌تكاره‌كه‌ی گوت: «دوو مۆم بینه‌ ئەم چرایه‌ بیه‌ ده‌ره‌وه‌.»

خزمه‌تكاره‌كه‌ دوو مۆمی داگیرسای له‌ناو دوو ژێر پیا‌له‌وه‌ هێنا، چرایه‌كه‌ی برده‌ ده‌ره‌وه‌ و كوژاندییه‌وه‌. رینالدی كپ بوو. پێده‌چوو تۆزێ باش بووین. قه‌سه‌مان كرد. پاش قاوه‌ خواردنه‌وه‌ هه‌موومان چوینه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ هۆله‌كه‌ چوین.

رینالدی گوتی: «تۆ ده‌ته‌وێ قسه‌ له‌گه‌ڵ قه‌شه‌ بکه‌ین به‌لام من ده‌بێ بچم بۆ شار.

شهو شاد قه شه .»

قه شه گوتی: «شهو باش رینالدر.»

رینالدی گوتی: «یه کتر ده بیینه وه، فریدی؟»

گوتم: «به لئ، زوو وهره وه.»

رووی تیکردم و له دهرگا چوو ده ره وه، میجر له گه لئ نیمه وه ستابوو. گوتی: «له گه لئ ئیشکردن زور ماندوو. لهو باوره دایه که تووشی نه خوشی تاته شه ک بووه. من باوره ناکم. خو له وانه شه وابی نهو به داوودهرمانی نهو نه خوشییه چاره سه ری خوی ده کا، شهو شاد ئیرنیکو تو بهر له گزنگدان توغر ده که ی، وانیه ئیرنیکو؟»

«به لئ.»

گوتی: «که وابی خوا فیز. به ختیکی باش. (پیدوز) خه بهرت ده کاته وه له گه لئ دئ.»

«خوا فیز، دهری هیرشی نه مساوییه کان قسه ده که ن به لام من باوره ناکم، هیوادارم نه هیرشه نه کری. به لام ههرچوتی بی لیره نابی. (گینو) هه موو شتیکت پیده لئ، ته له فونه که ش ئیستا زور باش کارده کا.»

«منیش به ریکی ته له فونت بو ده که.»

«جیی خویه تی. شهو شاد. ریکه ی رینالدی نه ده ی زیاتر براندی بخواته وه.»

«هه ول ده ده نه خواته وه.»

«شهو شاد قه شه.»

«شهو شادتر، سیگنور مایکور.»

چوو نووسینگه ی خوی.

## 26

چومه لای دهرگا، سهیری دهره وه کرد، باران نه ده باری. به لام ته موثر بوو. به قه شه م گوت: «بچینه سه ره وه؟»

«ده توانم که میک بچینه وه.»

«ده با بچینه سه ره وه.»

به پیلکه سهرکه وتین و چوینه ژوره که م. له سه ره ته خته که ی رینالدی پالکه وتم و قه شه له سه ره ته خته که م دانیش. که خزمه تکاره که م ریکی خستبوو، ژوره که تاریک بیوو.

پرسی: «به راست پیتم بلئ چونت؟»

گوتم: «زور باشم، به لام ته مشه و ماندوو مه.»

«منیش ماندوو مه، به لام به بی هئ.»

«نه ی دهریاره ی شه ره وه چی ده لئیت؟»

«به مه زنده م بهم زوانه ته او ده بین، نازانم له بهرچی. به لام وا هه ست ده که م.»

«چون وا هه ست ده که ی؟»

«خو ده زانی میجرته چونه؟! دلنه رمه؟ زور خه لکی تریش ئیستا وه ک نهو دلنه رم بوینه.»

گوتم: «من نه وه له خوم هه ست پیده که م.»

قه شه گوتی: «هاوینیکی ناهه موار و ترسناک بوو.»

نهو لهو روزه ی سه فرم کرد زور زیاتر له ئیستا که پروا به خو و وره بهرتر بوو.

«رهنگه باوره نه که ی نهو هاوینه چ هاوینی بووه، مه گهر ههر خوت لیره بوای بترانیسایه چون بووه! زور کهس لهم هاوینه دا له راستی نهو شه ره گه یشتوون، نهو نه فسه رانه ی که ههر گیز باوره م نه ده کرد لهم شه ره بگن، ئیستا که تیگه یشتوون.»

«به رای توچ ده بیته؟»

نه مه م گوت و چنه د شه په یه کم له په توکه ی ژیرمه وه هینا.

گوتی: «نازانم، به لام لهو باوره م که چیتر درتزه نه کیشی.»

«ده بین چ روو بدا؟»

«شه ره ده وه ستین.»

«کی؟»

«هه ردوو لا.»

گوتم: «ئاواته خوازم و ابیت.»

«باوره ناکه یته؟»

«باوره ناکه م هه ردوو لا پیتر شه ره راگرن.»

«خو منیش لهو باوره م. نهو زور له وه زیاتره که نیمه چاوه پروانی بووین، به لام پاش نه وه ی نهو گورانم له پیاهه کاندایینی، لهو باوره ده دا نه ماوم که شه ره له مه زیاتر بخایه نی.»

«کی له شه ری هاوینه ی نه مسال سهرکه وتنی به ده ست هینا؟»

«کهس»

گوتم: «نه مساوییه کان، بردیا نه وه. ریکه ی ئیتالییه کانیا ن نه دا چیاکانی (سان گبریل) داگیر بکن. که وابی نهوان سهرکه وتوون. نهوانیش شه ره رانارگن.»

- «ته گهر ته وانيش وده كو ئيمه ههست به هه مان شت بکهن، که ئيمه ههستی پیده که بین له وانیه شه راکرن. ته وانیش وده كو ئيمه دهرده سه ريبان کيشاوه.»
- «شتی وا هه رگيز نه بووه و نابي. سه رکه وتوو شه رابگري؟!»
- «تۆ وره ی من دهر ووختينيت.»
- «من ده توانم ته نيا ته وه بلتيم که پروام پتي هه يه.»
- «که وايي به پروای تۆ شه ر به رده وام ده بي، به رده وام ده بي، هيچ شتي روونادا؟»
- «نازانم ته نيا ته وه ده زانم که نه مساوييه کان شه ر راناگرن، ته وان سه رکه وتوو ئيمه ته نيا له کاتي شکستيدا ده بينه مه سيحي.»
- «نه مساوييه کان گشتيان مه سيحين ته نيا (بۆسنيا نه کان) نه بن.»
- «مه به ستم له مه مانای پروتي مه سيحي نييه. مه به ستم هه لسوکه وتی حه زره تي مه سيحانه يه.»
- قه شه هيچي نه گوت:
- «ئيمه ئيستا هه موومان له جاران دلته رمترين، چونکه به زيون. حه زره تي عيسا چۆن ده بوو گهر (پيسته ر) له (باخچه که دا) رزگاري کردبايه؟»
- «ههروهک خۆبي ده بوو.»
- گوتم: «له و باوه رده ا نيم.»
- قه شه گوتي: «تۆ وره م دهر ووختيني. وا هه ست ده که م شتي روو ده دات نوپۆ ده که م تا شتي روويدا. وا هه ست ده که م ته مه زۆر نزیکه.»
- گوتم: «له وان هه نه دي شت روويدا، به لام ته نيا بۆ ئيمه روو ده دا. گهر ته وانيش وده كو ئيمه هه ست بکهن. ته وا ته وه ی مه به ستمانه ديته دي. به لام ئيمه يان به زاندا، ته وان به جۆريکي تر هه ست ده که ن.»
- «زۆر سه رياز هه ميشه وايان بيير کردۆ ته وه. نه ک له به ر ته وه ی که به زيون.»
- «هه ر له گه ل قه وماني شه ره وه به زيون. له و کاته وه به زيون که جوتياره کانيان به زۆري له کيلگه کانياندا دهر هيتاون و کردو يان به سه رياز. له به ر ته وه يه جووتياره کان ژيرن. له به ر ته وه ی له يه که م روۆي ده ست پيترکوني شه ره وه به زيون. ده سه لاتيان بده ري ته وه کات ده زاني چهن د ژيرن.»
- قه شه هه ر ورته ی ليته نه هات. که وتبووه بيير کردنه وه، گوتم:
- «ئيستا به خۆم دلته نگم له به ر ته وه هه رگيز بيير له و شتانه ناکه مه وه. هه رگيز بيير ناکه مه وه. ته نانه ت هه ر که قسه ش ده که م ته و شتانه دلتم که له ناو ميتشکمدان به بي ته وه ی بييران لي بکه مه وه.»
- «به و هيوايه م شتي روويدا.»

- «به زين؟»
- «نا له وه زياتر.»
- «له وه زياتر! هيچي تر نييه. سه رکه وتن نه بين. ته و يش له وان هه يه خراپتر بي.»
- «ما وه يه کي له ميتژبوو به هيواي سه رکه وتن بووم.»
- «منيش ههروه کو تۆ.»
- «ئيستنا نازانم.»
- «له دو ان يه ک ده بي، به زين يا سه رکه وتن»
- «پروام به سه رکه وتن هه ر نه ماوه!»
- «منيش. به لام پروام به رووخانيش نييه. هه رچه نده له وان هه شه رووخان با شتر بي.»
- «تۆ پروات به چي هه يه؟»
- «به خه و.»
- هه ستايه سه ريچ و گوتي: «ببووره، زۆر مامه وه. به لام زۆر حه ز ده که م قسه ت له گه ل بکه م.»
- «ته م باسه وا خۆشه جار يکي تر قسه ی لي بکه ينه وه. مه به ستم له خه و هيچ نييه. به هيچي هه لته گري.»
- هه ستايه وه، له تاريکي ته و قه مان کرد.
- گوتي: «له نو قته ی (۳۰۷) دا ده خه وم.»
- «به ياني زو و ده چه م پاسگاکاني پيشه وه.»
- «کاتي گه رايه وه ده تبينم.»
- تا دهرگا به ريم کرد گوتم: «پيکه وه پياسه ده که بين و قسه ده که بين.»
- ده ستي دانا سه رشانم و گوتي:
- «دامه به زه. به راستي به هاتنه وه ت زۆر خۆش حالم، هه رچه نده تۆ به م هاتنه وه ت دلخۆش ني.»
- گوتم: «نا، به دلتمه، شه و شاد.»
- «شه و، شاد، چاوو.»
- گوتم: «چاوو.»
- ته وه نده م خه و ده هات هه ر مردبووم.

که رینالدى هاته ژووره و اگا هاتم، بهلام نهو نقه لیتوه نه هات و منیش لیکه و تمه وه خو. به یانی جله کانم له بهر کرد و له گهل گهردی به یان بهر له وهی دونیا روناک بیته وه ریشتم، که نهویم به جیهیشت رینالدى هر له شیرینی خودا بو.

(بیسنیزا) م پیشتر نه دیبوو. بهلام هه لگه ران به سهر نهو هه رازه هه له موته، که نه مساوییه کان پیشتر تیایدا جیگیربون، جیگه سهریوون. نهوئ که و تسووه سهر روو باره که له دواوهی نهو شوینهی لپی بریندار ببوم. هه رازه ریگایه کی تازه دروست کرابوو. ژماره بی تریله به سهر وه بو، له دواوهی نه مه وه ریگاکه تهخت بو، له ویه دارستان و گردی لیژم له ناو ته موژدا بینی. چند دارستانیک هه بوون، هر له زووه وه داگیر کرابوون، بهلام داره کانیا هیشتا تیک نه شکینر ابوون. له دواوه، نهو شوینهی که هیچ گردیکی لی نه بوو بیته پناگا، ریگاکه بهو پارچه حه سیرانه داپوشرابوون که له سهر وه دا به سهر لایه کانیدا دادرابوو، ریگاکهش له گوندیکی خاپوور کراو کوتایی هاتبوو. هیلته کانی بهری جهنگ که و تسووه دواوهی نهو گونده. ژماره بی توپ له دهووبه ری داندرا بوون. خانوه کانی خراب پی کرابوون. بهلام هه موو شتی به چاکی ری کخرابوو، له هه موو شوینی نیشانهی راگوزاری داندرا بوو.

(گینو) مان دوزییه وه، قاوهی بو هینان، پاشان له گه لی ریشتم چاوم به چند که سی جیاجیا که وت. پاسگا کانم بینی. گینو گوتی ئوتومبیله فریاگوزاره به ریتانییه کان که من به خوار (بیسنیزا) وه له نریک (رافنا) له کاردان. (گینو) به ریتانییه کان زور که و تسووه به ردل. گوتی توپ هاویشتن هر له نه پرا نه وه به رده و امه بهلام بریندار که من، ژماره ی نه خوشان له گهل دهست پی کردنی بارانه وه روو له زیادى ده بی. بریار و ابوو نه مساوییه کان هیرش دهست پی بکه نه وه. بهلام نهو باوه ری به مه نه ده کرد، بریارش و ابوو ئیمهش هیرش به رین. بهلام نه مساوییه کان هیچ تیپی سهر بازی تازه یان نه هینا، نه مهش نیشانهی هیرش نه کردن بوو.

خواردن له ناوچه یه زور که م بوو، بو به زور که یفخوش بوو گهر جه من خواردنی له (گوریزیا) بخوارد بایه. ئیواره ده بی چیم خوارد بی؟ وه لام دایه. گوتی و ابرانم نهو شتیکی خوش و به دلی منه. به تاییه تی دلی که و تسووه سهر (دولسن).

خو من وه سفی ته و اوم بو نه کردبوو، به لکو هر له کورتی برمه وه. گوتم: (دولسن) م خواردده و. و ابرانم وای بو چوه، که نه خواردنه له نانی حلوا خوشتر بی.

ناخو من ده زانم نهو نیازی چ لایه کی هیه؟ له وه لامدا گوتم نه خیر، بهلام زانیومه که هه ندی ئوتومبیلی تر له (کاپورتیو)، بوون. گوتی به ناواته وه به م ریگایه دا سهر که وی. (کاپورتیو) شوینیکی دلاری بچووک بوو. نهو دلی بهو چیا به رزه که لهو دیوه وه هه لده کشا ده بوو. (گینو) کورپکی باش بوو، هه موو که سی خوشی دهو بست. گوتی

دوزهخی به راستی له (سان گبریل) بوو نهو هیرشه ی له نریک (لوم) وه کرا به زووترین کات سهر کوت کرا. گوتی نه مساوییه کان ژماره یه کی زور توپ و کومپاره یان له ناو دارستان و سهر لوتکه ی (تیرنؤفا) وه له دواوه مان و له سهر وه مان داناوه. ریگاکانیا به شه و به توندی کوتیه وه. به تالیونیکى تویی ده ریوانی له وی هه بوو. که میتشکمانیا بردبوو. توانیم به جووری به زهوی که وتینان نهو چه شنه توپانه بناسم. یه که م جار گویت له گرمه ی ده رجوونی ده بوو، پاشان هاژه ی ده هات و لرمه ی ته قینه وه ی ده بیسترا. عاده تیان و ابوو دوو توپیان پی که وه ده هاویشتن، یه کی راست له دواى نهو تر، خو ساچمه کانیا هه م پر سه چند گوره بوون. ساچمه یه کی نیشان دام، که بریتی بوو له پارچه یه کی کانزای گرنج گرنج، درپیه که ی له پییه ک تیپه ر نه ده کرد. کانزاکه ده تگوت کانزای بابیتیه. (۱)

گینو گوتی: «له و باوه رده انیم که زور کاریگه رین، بهلام له گهل نه وهش هه تره شیان بردوومه. دنگ ده ده نه وه، و ده زانی راسته و خو بو تو هاتوون گرمه و لرمه ی هاویشتن و ته قینه وه ی یه که، جا گهر برینداریشت نه که ن که هه تره شیان بردی و مردنیا نیشان دای له وه زیاتر چ ده مین.»

هه روه ها گوتی: «له هیلته کانی به رامه ریان له نیو نه مساوییه کانا تیپی (کروش) و هه ندی له تیپی (ماکیارز) هه ن. تیپه کانی ئیمه هیشتا له باری تاماده سازی و هیرش بردن. بیته لیان نه بوو قسه ی پی بکه ن. هه روا بو کاتی هیرش هینانی نه مساوییه کان سه نکه ریان بو خو تی ماتکردن لی نه دابوو. بهلام مه تاریزی زور نایابی عاسی به درپیزی چیا نزمه کان تا ده گه بیسته پی ده شته کان هه بوون که چی به داخوه هه چ هه ولی بو ری کخستنیان و کردنیان به شوینی بهرگری نه دراوه بیرورام ده رباره ی (بیسنیزا) چونه؟

من وام راده بینی که تهخت و پانو پور بی و له دهشت ده شتر بی.

قهت به خه یالندا نه ده هات که ناوا پر هه له توپه له ت بی.

گینو گوتی: «ئه لتویانو (۱)، بهلام پیانو نییه.»

گه رینه وه ژیره مینی خانوه که ی تیای ده ژیا. گوتم نهو سه نکه ره ی له به رزایییه و که میک چالایی تیایه، ئاسانتر و ته کنیکیتره و نه رکی پاراستنی زور له زنجیره چیا یه کی بچووک ئاسانتره. گوتم هیرش بردن له سهر چیا ناخوشتر نییه له هیرشی پی ده شت و ساکه گور. گوتی: «نه مهش ده وه سستیته سهر چیاکان سهیری (سان گبریل)

(۱) کانزای بابیت: جوژه کانزایه کی ره قه له مس و ته نه که پیکدی درهنگ داده خوئی.

(۱) نه لتو - Alto به دهنگی نهو پیاهه گوزانییته دهوتری که دهنگه کی له نیوان دهنگ گه وره بی خو ی و سی جار نه وه نده ی خو ی بی. یا به دهنگی نهو نافره ته دهگوتری که هه مان دهنگی له درپیکردنه وه دا هه بی.

بكا. گوتم: «به‌لئ، به‌لام ئەوان له‌سه‌ری لوتكه‌كه‌وه ماندوو بوون چونكه ساكه‌گۆر بوو. زۆ به‌ناسانی به‌چياكه هه‌لنگه‌ران و سه‌ركه‌وتنه سه‌ره‌وه.»

گوتم: «به‌گجار وا ئاسان نيبه.»

گوتم: «به‌لئ، ئەمه شتتیکي تايبه‌تی بوو. چونكه (سان گبريل) زیاتر له‌وه ده‌چوو قه‌لا بئ نه‌ك چيا بئ. نه‌مساوییه‌کان چهند سال بوو خه‌ریکی قایم‌کردنی ئه‌و ناوچه‌یه بوون.»

له‌رووی ته‌کنیکیه‌وه، ئەوه‌ی من مه‌به‌ستم بوو له‌ شه‌ری جئ گۆرکیدا زنجیره‌ چيايه‌ك وه‌ك هیلئیکي به‌رگري به‌هیچ ناچئ چونكه سووران‌ه‌وه له‌ دوری چيا له‌ خۆی ئاسانتر نيبه. تۆ ده‌بئ توانای جوولته‌هه‌بئ، به‌لام چيا جوولته‌ی نيبه. پیاویش له‌ زمايه‌یه‌وه گولله‌ هه‌ر به‌به‌زاييه‌وه ده‌نئ. له‌و حاله‌ته‌ش كه دوژمن گه‌مارۆی چيا دهدا شوپه‌سوارى مه‌یدان له‌سه‌ر لوتكه‌ی چياكانه‌وه ده‌میتیته‌وه. من بروام به‌شه‌ری سه‌ر چيا نيبه. زۆر له‌میتزه‌ له‌و باره‌وه بیرم کردۆته‌وه تۆ چيايه‌کی لئ داگیر ده‌که‌ی، ئه‌ویش چيايه‌کت لئ ده‌ستیتیته‌وه. به‌لام كه شه‌ر گه‌رم بئ و به‌راستی ده‌ست بئ بكا هه‌ردوولا به‌ناچاری دادبه‌زنه‌ خواره‌وه.

پرسی: «تۆ چی ده‌که‌ی گه‌ر سنورت چيا بئ؟»

گوتم: «هیتشتا بیرم لئ نه‌کردۆته‌وه.»

هه‌ردووکمان دامانه‌ پیکه‌نئ.

گوتم: «به‌لام له‌ رۆژگاری دیریندا نه‌مساوییه‌کان، هه‌رده‌م له‌ناوچه نیمچه‌ چوار گۆشه‌یه‌یه‌کانی ده‌وربه‌ری ده‌شتی (قبرونا) خراب لیبان دراوه. ئەوان رینگه‌یان دهدان تا دابه‌زنه‌ ناوچه ده‌شتیه‌یه‌کان ئینجا له‌وئ لیبان ده‌هاتنه‌ ده‌ست و له‌نیویان ده‌بردن.»

«به‌لئ، به‌لام ئەوان سه‌ریازی فه‌ره‌نسی بوون، تۆش ده‌توانی بئ پیچ و په‌نا، گیرمه و کیشه‌ی سه‌ریازی بنییته‌وه، کاتئ له‌ ولاتی دوژمندا شه‌ر ده‌کری.»

له‌گه‌ل بیروباوه‌ری ئه‌و بووم، بۆه گوتم:

«به‌لئ، به‌لام کاتئ له‌ ولاتی خۆت شه‌رده‌که‌ی ناتوانی به‌زانستیه‌یه‌یه‌ ربه‌فتار بکه‌ی.»

«رووسه‌کان وایان کرد، تا داو بو ناپلیۆن دانیته‌وه.»

«به‌لام ئەوان خاکیان فراوانه. ئەگه‌ر تۆ بته‌وئ له‌ ئیستالیا داو بو ناپلیۆن دا بنییه‌وه، خۆت له‌ناوچه‌ی (بریتندی) ده‌بینیه‌وه.»

«جینگایه‌کی ترسناکه. قه‌ت چووبته‌ بریتندی؟»

«لئبئ نه‌مايه‌وه.»

«هه‌رچه‌نده‌ خۆم نیشتمانی په‌روه‌رم، به‌لام (بریتندی) و (تارانئو)م ناکه‌ویته‌ به‌ردل.»

«ئهی بینسیتزات به‌دله‌؟»

«خاکیکی پیروزی هه‌یه، به‌لام خۆزیا په‌تاته‌ی زیاتری تیا چاندرابا‌یه. ده‌زانی کاتی هاتینه‌ ئیره‌ کیلگه‌ی په‌تاته‌مان دۆزییه‌وه كه نه‌مساوییه‌کان کاتی خۆی چانده‌بوویان.»

«ئایا، به‌راستی خواردن كه‌م بووه‌؟»

«من به‌ش به‌حالی خۆم هیچ کاتئ تیرم نه‌خواردوو، هه‌رچه‌نده‌ من خۆم زه‌لامتیکي زۆرخۆرم به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ستم به‌برسییه‌تی نه‌کردوو خواردنه‌که‌مان مام ناوه‌ندیه. په‌له‌کانی هیلته‌کانی پیته‌وه‌ خواردنیکي چاکیان هه‌یه، به‌لام ئەوانه‌ی دواوه‌ خواردنیا‌ن ده‌ست ناکه‌وئ. هه‌له‌که‌ له‌ شویتیکدا هه‌یه. ده‌بئ خواردن زۆر بکری.»

«سه‌گه‌ ماسیه‌یه‌کان<sup>(١)</sup> له‌ شویتیکي تر خواردنه‌که‌ ده‌فرۆشنه‌وه.»

«به‌لئ ئەوه‌نده‌ی له‌ ده‌ستیان بئ ده‌دنه‌ به‌تالیۆنه‌کانی پیته‌وه، به‌لام ئەوانه‌ی دواوه‌ داد و بیدادیا‌نه‌ له‌ ده‌ست كه‌م خۆراکی. په‌تاته‌ی نه‌مساوی و شابه‌رووی دارستانه‌کانیا‌ن هه‌موو خوارد، ده‌بئ خواردنی چاکتریا‌ن بدريتئ. ئیمه‌ له‌ زۆرخۆره‌کانیا‌ن. سوور ده‌زانم كه‌ خواردن فره‌ زۆره‌ کاریکي زۆر نا‌ه‌وايه سه‌ریاز بئ خواردن بئ. قه‌ت رۆژئ تیبینی ئه‌وه‌ت کردوو، ئەمه‌ چ جزه‌ جیاوازییه‌ک دروست ده‌کا ئەگه‌ر بئ و وا بیر بکه‌ینه‌وه؟»

گوتم: «به‌لئ زگی برسی هه‌رگیز سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهیتئ به‌لکو سه‌رکه‌وتن له‌ده‌ست ده‌دا.»

«ئیمه‌ باسی دۆراندن ناکه‌ین. له‌باره‌ی دۆراندنه‌وه‌ زۆر قسه‌ کراوه. ئەوه‌ی به‌م هاوینه‌ ئه‌جم دراوه، به‌فیرۆ نه‌کراوه.»

من نقه‌م لئوه‌ نه‌هات. هه‌رده‌م به‌بیسستی وشه‌ی «پیروزی» و (نه‌مری) و (قوربانی) و ده‌رپرینی (به‌فیرۆ رۆیشتن) په‌شو‌کاوم. ئەوانه‌مان زۆر جار گوئ لئ بووه. بووه‌ته‌ بنیشته‌ خۆشه‌ی بن ددان. هه‌ندئ جار له‌ژیر باران وه‌ستاوین، به‌راده‌بئ له‌مه‌ودای بیستق زۆر دووربووین. ته‌نیا ئه‌و قسانه‌ نه‌بئ كه‌ به‌شپه‌ی جاردا‌ن هاوارکرا‌بئ یا‌ن له‌ بلاوکراوه‌کاندا خویندوو‌مانه‌ته‌وه. له‌ پۆسته‌ره‌کاندا یه‌ك له‌دوای یه‌ك بلاوده‌کرانه‌وه، ئیستا و ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ، هیچ شتی پیروزم نه‌بینیوه. ئه‌و شتانه‌ی كه‌ نه‌مرن هیچ به‌لگه‌ی نه‌مربیا‌ن تیا نیه‌، قوربانییه‌کان وه‌کو گۆشتی ره‌شه‌ولاغه‌کانی ئاغه‌لی شیکاگۆنه، به‌لام ئه‌و گۆشته‌ی لیره‌یه‌ جگه‌ له‌ به‌ژیر گل‌کردنی هیچی تری لئ ناکری زۆر وشه‌ی تر هه‌ن كه‌ پیاو توانای گوئ لیگرتنی نیه‌... له‌ کۆتاییدا نه‌مری ته‌نیا له‌ناوی جیگا‌کاندا ماوه، هه‌مان شت به‌گۆیره‌ی هه‌ندئ فره‌ میتزو و له‌گه‌ل ناوی هه‌ندئ شوین كه‌ ده‌توانین بلتین هه‌موویان مانایه‌ک ده‌دنه‌وه‌ قسه‌ ره‌ق و ته‌قه‌کانیش وه‌کو نه‌مری و

(١) سه‌گه‌ ماسیه‌یه‌کان: مه‌به‌ست ئه‌فسه‌ر و کاربه‌ده‌سته‌کانن.

شهرهف و نازایه تی بیان پیرۆزی هه موویان له گهڵ ناوه راسته قینه کانی گوندهکان و غرهی ریتگاگان و ناوی رووبارهکان و تپسه سه ربازییهکان و میژوو و رۆژهکانیان پیس و چه پهڵ بوون.

(گینۆ) نیشتمانپه روهه بوو جار به جار هه ندۆ قسهی ده کرد، قسه کانی ناسمان و ریتسمان لیتی دوور ده خستنه وه. به لām کورتیکی باش بوو. زانیم ئیتالیا په رسته و به نیشمانپه روه ریش له دایک بووه. له گهڵ (پیدۆزی) به ئوتومبیل بۆ (کوریزیا) ئۆغریان کرد منیان به جیته پشست.

ئهو شهوه ره شهبا و تۆف بوو. په شه با په که بارانی داده کرد و دار و به ردی پر قوڕ و ئاو کرد. سواغی ماله ته پیسه کان ته و بۆر بیوون. پاش نیوه رۆیه کی درهنگ باران وهستا. له دهره وهی بنکهی پزیشکی غره دوو دا سه بری ده شتوده رم کرد و. پایزیکی ته و رووتهن ولاتی داگرتیوو. هه وریش لووتکهی هه موو گرتیکی داگرتیوو. ئه و هه سیرانهی که به سه ر ریتگا که وه بوون ته و بیوون و ئاویان لێ ده چۆرایه وه و خۆر به ر له ئاویوون په کسه ر وه دهر که وت و له پشت سه روکهی دارستانه رووته کانه وه دهره وشایه وه. ژماره یه ک تۆپ و کومپاره ی نه مساو ییه کان له لای سه روکهی پشت دارستانه که دا دادرابوون. به لām که میان تۆپیان ناگر ده دا. سه بری ئه و گۆزه دوو که له ناکاوانه م ده کرد که له تۆپی (شارنیل) دهره چوون له ئاسماندا له سه ر خانووه کی ناو کیتلگه ی که لا وه که بوو که ده که وته نزیک هیتله کانی پیشه وهی به ردی جهنگ به دیار ده که وت.

له ناوه راستی دوو که له که وه بریسه که یه کی سپی مه یله و زه رد په یدا ده بوو، بریسه که نام بینی ئینجا گرمه ی ته قینه وهی ده ز رینگایه وه. پاشان تۆپه له دوو که لیتی ترم بینی به با شیه که ی تیکده چوو ده نیشته وه. ژماره یه ک ته له زمی گولله تۆپی (شانیل) که وتیوو ناو په له به ردی خانووه کاول بووه که. ریتگا که ی ته نیشته خانووه که لا وه بووه که ش که له کاتی خۆی بنکه ی پزیشکی بووه له ته له زمی ئه م بێ به ش نه بوو، به لām نه مساو ییه کان رووی گولله تۆپه کانیان پاش نیوه رهی ئه و رۆژی له ئیمه نه کرد.

دوو ئوتومبیلمان له برینداران بار کرد و به سه ر ئه و ریتگایه دا رۆیتین که به حه سیری ته و پۆشرا بوو، دوا تاله تیشکی خۆر به نیتو که لیتی رایه لی حه سیره که دا دهاته ژووره وه. به ر له وهی له ریتگا چۆله که ی پشت گرده که وه ده رچین رۆژئاو بوو. له ریتگا چۆله که ده رچوین، له سه ر لۆفه ی بۆ گۆر ده پانیکه به ر هه و پیچی کرده وه له گۆر ده پانی تونیلتیکی که وانه یی که به حه سیر دهره درابوو ده رچوو، جارتیکی تر دهستی به باران کرده وه. شه و با هه لی کرد، له سه عات سیی به یانی له گهڵ ریتنه ی بارانه وه بۆمباران دهستی پیکرد و تیپی (کر ووتیان) ی نه مساو ی به ناوچه ی میرگوزاری چیا و دارستانۆکه کان تا هیتله کانی پیشه وهی به روه هانن له تاریکی و له ژیر باراندا جهنگان و هیرشی پیچه وانه ی پیاو زراوچوو که نامان له هیتلی پیشه وه، ئه وانیان کشاندنه وه، تۆپ هه ر

دههات و رۆکتیتیش له نیتو بارانه وه، ره شاش و تفه نگیش به سه ر هیتله کانی به روهه باراندارا. ئیتر چیت نه گه رانه وه ناوچه که که مییک بێ دهنگتر بوو به لām له گهڵ هه ژه ی باو باران گوتیمان له دهنگی بۆردومانیکی دووری ناوچه ی باکوور بوو. برینداره کان ده هیترا نه بنکه پزیشکییه که وه. هه ندیک به دهسته به ره هیترا بوون، هه ندیکی تر به پیی خۆبانه وه، هه ندیکی تریش به کۆلی سه ربازه کان به نیتو کیتلگه کاندایه ندرابوون. هه موو له شیان تا سه ر پیتیان به باران ته و بوو بوو. هه مووشیان زراویان چوو بوو. دوو ئوتومبیلمان پری ئه م بریندارانه کرد که به دهسته به ره هیترا بوون که له ژیر زمینی بنکه که وه هاتبوونه دهره وه. له و کاته ی دهرگای ئوتومبیلی دووه م داخست، هه ستم کرد بارانی سه ر رووم بیوه به فر، کلۆی به فر زۆر به توند و خیترا یی له گهڵ بارانه وه داده باری. کاتی رۆژه لات، تۆف، په شه با هه ر به رده وام بوو، به لām به فر وه ستا بوو، هه ر که که وتیوو سه ر زه وییه ته ره که وه خۆی رانه گرتیوو، جارتیکی تر باران بار ییه وه. له پاش خۆر هه لاتن هیرشیکه تر کرا، به لām سه ر که وتوو نه بوو، وامان چاوه روان ده کرد به دریترا یی ئه و رۆژه هیرشی بکه ن. به لām تا خۆر ئاوا نه بوون دهستی پێ نه کرد. بۆردومان له لای باشووره وه، له ژیر ریزه شاخه پر دارستانه که وه دهستی پیکرد که تۆپه کانی نه مساو ییه کانی تیادا داندرا بوو. چاوه روانی بۆردومانی دوژمنانمان کرد، به لām بۆردومان نه کراین. دنیا تاریک داها ت، تۆپه کان له کیتلگه کانی پشت ئاوییه وه ده هاویشتران، تۆپه کان دوور ده که وتنه وه و دهنگیکه خۆشیا ن هه بوو. بیستمان ئه و هیرشه ی کرایه سه ر باشوور سه ر که وتوو نه بوو. له و هیرشیا ن نه کرد، به لām بیستمان له باکووره وه تیکه وتین. شه و ئی فرمانان بۆ هات بۆ پاشه کشی بکه وینه خۆ ئاماده کردن. کاپتی بنکه که ئه مه ی پێ راگه یاندم. ئه ویش ئه و فرمانه ی له لیواوه بۆ هاتیوو. به ماوه یه کی که م به دوا ی ته له فۆن کردنه وه گه رایه وه گوتی درۆ بوو. لیواکه فه رمانی وه رگرت هه رچۆنی بێ ده بی پارتیگاری له بانی (بیتسیزا) بکا. دهرباره ی هاتنه پیشه وهی نه مساو ییه کان له (کارپۆرتۆوه) پر سیارم لێ کرد. گوتی ئه و له سه ر کردایه تیسه وه بیستوویه تی که نه مساو ییه کان ناوچه ی سوپای بیست و حه وتیان له سه ره وهی (کارپۆرتۆوه) بریوه. شه ریکی گه وره له ناوچه ی باکووره وه هه موو ئه و رۆژه به رده وام بوو. گوتی: «گه ر ریتگه ی ئه و زۆلانه بدری بیته پیش ئه و ئیمه فه و تاوین. ئه فسه ریکی پزیشکی گوتی: «ئه لمانییه کان هیرشیا ن هیتاوه.»

وشه ی ئه لمانی شتیکی تر سناک بوو پیای ده پساند. ئیمه خۆمان نه مان ده ویست هیچ شتی له گهڵ ئه لمانییه کان بکه یین.

ئه فسه ره که گوتی: «پازده تیپی ئه لمانی له گه لدا یه، که لیتیان له به روهه کردوو و ریتگه مان لێ ده برن.»

– «له سه ر کردایه تیسه وه ده لیتن، ده بی ئه م هیتله بپارتیژی. گوا یه ئه و که لیتنه ی کردووتیا نه وه جیی ترس نییه بۆیه ده بی هیتلیکی به رگری به ده وری چیاکاندا له (مۆنتی

ماگيږور) هوه دروست بكرئ.»

- «نهمه يان له كوټپوه، گوئ لئ بووه.»

- «له سهر كر دايه تي تپپه وه.»

- «فرمانی پاشه كشه شي ههر له سهر كر دايه تي تپپه وه هاتوه.»

گوتم: «ئيمه به فرماني فه يله قه وه كار ده كه ين. به لام من ليتره به فرماني توه كار ده كه م، كه داوام لئ بكي پروم ده روم. به لام دهبي فرمانه كان راست و دروست وه رگري.»

- «فرمان وايه ليتره ئوقره بگرين. تو برينداره كان ليتره وه بو بنكه ي تيمار كردن ده نيترت.»

گوتم: «هندي جاريش له بنكه ي تيمار كردنه وه بو نه خوشخانه ي مهيدانيان ده بين توخوا پيم بلئ، من ههر گيز پاشه كشم نه بينوه، نه گهر ليتره پاشه كشه بكه ين چون نه هم مو بريندارانه راده گويزين.»

گوتم: «پيويست ناكاهه مو راکويز بكرئ. نه ونده له تانامان دابي، تا بكرئ ژماره يكي زوريان ده گوازينه وه. نه وه مابه وهش به جيبان دي لين.»

- «چي له ئوتومبيله كان بار ده كه ين؟»

- «كه لويه لي نه خوشخانه.»

گوتم: - «زور باشه.»

شهو ي پاش پاشه كشه ده ستي پيكر د. بيستان نه لمانيه كان و نه مساوويه كان له ناوچه كانی باكووردا هاتونه ته پيش و له چيا و دوله كاندا هاتونه ته خواره وه. به ره و (نودين) و (سيقيدل) ده كشين. پاشه كشه يه كي ريكويپك و خه مناك و شيدياري بوو. له شه ودا به هيتواشي به نيو قه له بالغه كه ي سهر ريگاوه به لاي چند تپپيكي پياددا، له ژير باراندا رويشتن و توپ و نه سپه عه ره بانه راکيشه كان و هيستر و ئوتومبيله باره لگره كان تپپه رين، كه هه مووي له به ره ي جه ننگه وه دوور كه وتنه وه. نارپيكي پاشه كشه كه هپچي له نارپيكي هيرش برده وه زياتر نه بوو. نه وي شه وي بو چولكردي نه خوشخانه ي مهيدان كه وتينه خو كه له ده شتايي گونديكي نيمچه كاولكراو دروست كرابوو. برينداره كانمان بو (پلاقا) بو نزيك سهر چاوه ي روو باره كه هيتنا. روژي پاشتريشمان به ته و اوته له ژير بارانه وه بو چولكردي نه خوشخانه كان و بنكه كه ي (پلاقا) وه ته رخانكر د، نه سويايه ي له سهر (بينسيزا) ئوقره ي گرتبو له ژير ريزنه ي باراني ئوكتوبه ردا دابه زينه خواره وه. له روو باره په رينه وه! كه له به هاري نه مسالدا سهر كه وتني چاكيان له لاي به ده ست هيتنا بوو. له نيوه روژي روژي دوايي هاتينه ناو (گوريزيا). باران وه ستا بوو. شاره كه مه يله و چول بوو، كاتني هاتينه سهر شه قام، كچه سوزانيه كانی خانوي سهر بازه كان بار و باره يان داده نايه ناو تريله يه كه وه. حه وت كچ

بوون، شه يقه كانيان له سهر نابوو چا كه ته كانيان له به ركر دبوو، جانتاي بچوو كيان هه لگر تبوو، دوانيان ده گريان، يه كنيكيش له واني تر يزدي بو كر دين، زماني ده ره يتنا، به رزوزمي كرد، كچيكي ليو نه ستوري چا وره ش بوو. ئوتومبيله كه م راگرت و چووم قسه م له گه ل ژنه قه ويده كه ي تياترؤكان كرد. گوتم تياترؤكاني خانوي نه فسه ره كان به ياني زوو ئيره يان به جيهيش تبوو «بو كوئ چوون؟» گوتم: «بو كوئد گلانيو.»

نه و تريله ي بزگوري تياترؤكاني بار كر دبوو به گر كه وت. كچه لچنه كه جارپيكي تر زماني ده ره يتنايه وه. قه ويده كه به ده ست خواحافيزي لئ كردن، دوو كچه كه ش له گر ياني خو يان نه كه وتبوون. نه واني تر به داماي و سهرنج راکيشانه وه سه يري شاره كه يان كرد. منيش گه رايه وه سواري ئوتومبيله كه بوومه وه.

(بوئيلو) گوتم: «حه ق وايه له گه ليان بوين. گه شتيكي خوش ده بي.»

گوتم: «گه شتي ئيمه ش خوش ده بي.»

- «گه شتيكي دوزه خيمان ده بي.»

بو قيتلاكه ئوتومبيله كه مان ليتخوري.

- «خوزيا له و كاته له وي بوومايه كه له گه ل هه ندي له م ده مرووتانه سواري ئوتومبيله كه ده بوين تا له گه ليان رام بوارد بايه و هه لم په راندا نه وه.»

- «له و باوره ي كه راده بوين.»

- «ليتم مسوگره، هه موو كه سي له سوياي دووم نه م قه ويده يه ده ناسي.»

له ده ره وي قيتلاكه بوين.

بوئيلو: «به دا يكي گه وره بانگي ده كه ن. نه و كچانه تازه بوون، به لام هه موو كه سي نه و ده ناسي، به ره وه ي سويا بكشيتته وه بو ئيره يان هيتنا بوون.»

- «كاتيكي خوش بو خو يان به سهر ده ين.»

- «منيش ده ليتم كاتيكي خوش به سهر ده ين. چند حه ز ده كه م هه موويان شه ق و په ق بكه م؟! به لام به خورا يي. ههر چوئني بي. نرخی چوونه لايان پاره يه كي زور بوو. مي ري ئيمه هه لده خه له تينيت.»

گوتم: «ئوتومبيله كه به ده ره وه تا فيته ره كان سه يريكي بكه ن و پروونه كه ي بگورن، كه مو كور يان ته و او بكه، پر به نزي ي بكه دواييش سهر خه وي بشكينه.»

- «به لئ. سينگور تينيته.»

قيتلاكه چولو هؤل بوو، رينالدي له گه ل نه خوشخانه كه رويشتبوو، ميجه ريش رويشتبوو و ده سته ي كارگيري به ئوتومبيلي نه خوشخانه له گه ل خو ي بردبوون. تپپينييه كانی له سهر په نجه ره وه بو دانابووم، تيايدا داواي لئ كر دبووم نه و كه لويه لانه ي له هه لده كه وه كو كراونه ته وه له ئوتومبيله كان بار بكه م و به ره و (پوردينز) بكه ومه رتبه. ميكانبكه كانيش ئوغريان كر دبوو، چومه ده ره وه تا چاوي به گه راج داگرم.



له وکاتهی له گهراج بووم و ئوتومبیله که ی تریش گه یشته جی. شوفیره کان دابه زین. باران دهستی پیکردوه.

پیانای شوفیر گوتی: «چاوم له خهوان بلنډ نابین، له پلافاوه تا کو ئیره سی جار چاوم چووه ته خه، ئیستا چی بکهین تینیتا؟»

- «روونیان ده گۆرین، گریسیان تی ده دهین، پر به نزیانان ده که یین، ده بانبه یه به دره گای قیلاکه و نهو که چه شته جیماوانه یان لی بار ده که یین.»

- «جا دوا بیی ده رۆین؟»

- «نه خبیر، بۆ ماوهی سی سعات ده خه وین.»

پۆنیلۆ گوتی: «به مه سیح خه وتم پیتخۆشه. چیتر توانای ئوتومبیل لیخوړینم نه ماوه.»

پرسیم: «ئوتومبیله که ی تو چۆنه؟»

- «بی خه وشه.»

- «به دل به کم بۆ بیته تا له روون گۆرین یارمه تیت بدهم.»

تالیمۆ گوتی: «خۆت نه زیهت مه ده، شتیکی وانیه، تو برۆ شته کانت بپیتچه وه.»

- «هه مووی پیتچرایه، ده چم نهو شتانه ده هیتمه خواره وه که بۆیان به جیه هیشتبوم، هه کاتی له ئیسی ئوتومبیله کانتان بوونه وه بیان هیتمه پیتشه وه تر.»

- «له ناندینه.»

گوتم: «ئیهو بخه ون.»

پیانای: «ده خه وم، نه مریۆ هه خه وه کوتکه بر دوومیه ته وه ته پلای سه رم وه ک قوړ به سه رچاومدا شو رپۆته وه.»

پۆنیلۆ: - «پۆتینه کانت له بهر که وه، ئیره جیگه ی ده موچا و ماسیه.»

پیانای: - «ده موچا و ماسی، هیچ نرخیکی نییه لام.»

نه مه ی گوت و به پۆتینه قوړاوییه کانیه وه له سه ر جیگا لی راکشا. پۆتینه کانی له قه ره و پله که وه هاتنه دره وه، سه ری به باسکی خۆی کرد. منیش چومه ناندینه که.

تایمۆ ناگری له ناگردانه که ی داگیرساندبوو کتلیه ک ئاری له سه ر دانابوو.

- «ده مه وی پاسیا نه سیوتا لی بنیم. چونکه که به خه بهر دین برسیمان ده بی.»

لیم پرسى: «خه وت نابی بارتۆلۆمییۆ؟»

- «نه خبیر زۆرم خه و نابین، که ئاوه که کولا به جی دینم، پاشانیش ناگره که بۆ خۆی داده مرکیتته وه.»

گوتم: «وا چاکتره که می بخه وی، نه وکات ده توانین په نیر و گوشتی قوتوو بخۆین.»

گوتی: «پاسیانه سیوتا باشته، ئوتومبیله کانیا ن هینا به به دره گای قیلاکه، نه و

که له وپه له ی له نه خۆشخانه که بوو له دالانه که کۆمه ل کرابوو، لیپانمان بارکرد. که له بارکردنیان بووینه وه، له ریز یه کتری له ژیر داره کان له بهر باران ریمان گرتن و چوینه ژووره وه.

گوتم: «ناگر له ناندین بکه نه وه، جله کانتان وشک که نه وه...»

پیانای: «لام گرینگ نییه، جلم وشک بی یانا. ده مه وی بخه وم.»

پۆنیلۆ: «ده چم له سه ر قه ره و پله ی میجهر ده خه وم. ده چم له و جیگه به ده خه وم که پیره میترده که ی (۱) لی دیتته دره وه.»

پیانای: «له هه ر شوینی بخه وم به لامه وه گرینگ نییه.»

دهرگای ژووریکم کرده وه گوتم: «نم ژووره دوو شوینی تیا به.»

پۆنیلۆ: «نم ژووره ژووری خاوه ن سیمایه کی پیره که روخساری له ماسی ده کا.»

گوتم: «ئیهو هه ردو وکتان له م ژووره بخه ون من بیدارتان ده که مه وه.»

پۆنیلۆ: «نه گه ر له خه ویش ماینه وه نه و نه مساوییه کان بیدارمان ده که نه وه.»

گوتم: «زۆر ناخه وم، تاییۆ له کوئییه؟ دوو ناژاوه چیه دی. تو برۆ بخه وه تینیتته.»

- «له ژووری میجهر جیگایی هه به.»

- «تو له وی ده خه وی!»

- «نه خبیر، له سه ره وه له ژووره کۆنه که ی خۆم ده خه وم. ده ته وی بخۆیتته وه بارتۆ لۆمییۆ؟»

- «که ی رۆیشتن، ئیستا چ سوودی لی نابینم.»

- «گه ر پاش سی سعاتی تر خه بهرت بووه وه و خه بهرم نه بووه وه. به خه بهرم بیته، باشه؟»

- «سه عاتم نییه.»

- «له ژووره که ی میجهره وه سه عاتی به داره وه به.»

- «زۆر باشه.»

چووه دره وه. پاشان چومه ژووری ناخواردن و هۆله که له دوا بیدا به پیتبلکه مه رمه ریبه که سه رکه وتمه سه ره وه. بۆ نه و ژووره چوم که له گه ل رینالدى تیایدا ده ژایین. له دره وه باران بوو. چومه لای په نجه ره وه و ته ماشای دره وه دم کرد. تاریک داهاتبوو. هه ر سی ئوتومبیله که م بینى، له یه ک ریز له ژیر داره کان راگیرابوون. داره کان دلۆپ دلۆپ بارانیان لی ده چۆرایه وه. دنیا سارد بوو و دلۆپه ئاویش به لقه کانداهاته خواره وه. گه رامه وه سه ر قه ره و پله که ی رینالدى. لی راکشام و خه و بۆ خۆی برده مه وه. بهرله وه ی پرۆین، له ناندین نامان خوارد، تاییۆ قاپی سیپاغاتی هینا، پیاز و گوشتی

(۱) مه بهست له میجهره.

قوتی پارچه پارچه كردهبو لهسهری داناوو. له ناندین له دهوری خوان لیبی دانیشترین. دوو قاپ مهیمان لهگهڵ خواردوه كه له ژیر زمینی قیلاكهوه به جیماوو. دهروه تاریك ببوو. بارانیش بهردهوام بوو. پیاپی به چاوی خهوهوه لهسهر خوان دانیشتیوو.

بۆنیلو گوتی: «پاشه كشه له هیرش بردن لا خوشره، له پاشه كشه (بارباری) دهخۆینهوه.»

ئایۆ: «ئیسنا وا بارباری دهخۆینهوه، له وانهیه سهینی ئاوی باران بهخۆینهوه.»

- «سهینی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه. - (ئۆدین) شوینی ئه وانهیه لهسهربازی رایان كردهوه. - پیاپی له خهوه ههلسه به یانی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه.»

پیاپی: «به خه بهرم»

قاپی خۆی پری سپاغاتى و گۆشت كرد.

- «بارتۆ، ناتوانی كه منی ئاوه ته ماته بدۆزیبهوه.»

ئایۆ: «ئاوه ته ماته ی لينا بوو»

بۆنیلو: «له ئۆدین شامپانیا دهخۆینهوه.»

پهرداخه كهی خۆی پر (بارباری) سووری روون كرد.

پیاپی: «له وانهیه بهرلهوهی بگهینه ئۆدین بهخۆینهوه.»

ئایۆ: «تینیتا، تۆ تیرت خوارد؟»

- «زۆرم خوارد. بوتله كه م بار تولۆمیتو.»

ئایۆ: «له ناو ئوتومبیله كان هه ربه كه و بوتلیك بۆ داناو.»

- «هیچ نوستی؟»

- «زۆر پیتوستم به خه و نیبه، كه منی نوستم.»

بۆنیلو بهوپه پری خۆشیبهوه گوتی:

«به یانی له جیگه ی پادشا دهخه وین.»

پیاپی: «له وانهیه له... بهخه وین.»

بۆنیلو: «له گهڵ شاژن دهخه و م.»

ئه مه ی گوت و سهیری منی كرد تا بزانی مه یلم له گهڵ ئه و گالته یه چۆنه.

پیاپی به چاوی خهوهوه گوتی: «تۆ له گهڵ... دهخه و ی.»

بۆنیلو گوتی: «ئه مه ناپاکییه. ئیسنا. ناپاکی نیبه؟»

گوتم: «بیرنهوه، به كه منی مه ی له سنووری خۆتان تیپه پاند.»

له دهروه ریژنه ی باران بوو. سهیری سهعاتم كرد، نۆ و نیو بوو هه ستامه وه سه ر پین و گوتم: «كاتی ریژشتن هاتوه.»

بۆنیلو پرسى: «تۆ له گهڵ كى سوار ده بی؟»

- «له گهڵ (ئایۆ) تۆش له دواوه مان ده بی (پیاپی)ش له دواى تۆ و به سه ر ریگای (كورمۆنس) دا ده ریژین.»

پیاپی گوتی: «ده ترسم بكه ومه وه خه و.»

- «باشه كه وابی له گهڵ تۆ ده بم. بۆنیلو ش له دوا مان ده بی ئایۆش له دوا وه.»

پیاپی گوتی: «ئه مه باشتین چاره یه چونكه زۆرم خه و دى.»

- «من ئوتومبیله كه لیده خورم تۆش بۆ خۆت كه منی بهخه وه.»

- «نه خیر، ده توانم ماوه یه كى زۆریش ترومبیل بهاژۆم كه بزانی یه كى هه یه كاتى بهخه وم خه به رم ده كاته وه.»

- «من خه به رت ده كه مه وه، گلۆپه كان بكوژینه وه، بارتۆ.»

بۆنیلو گوتی: «ده شتوانی وا به جیبیان بیلت چونكه ئه م شوتنه خیری بۆ ئیمه تیا نه ماوه.»

گوتم: «سندووقیكى پچووكم له ژووره كه م هه یه ده توانی یارمه تیم بده ی بیه تینه خواره وه.»

پیاپی گوتی: «ده چین ده بیه تین. وه ره ئالده و.»

له گهڵ بۆنیلو چونه هۆله كه، گوتیم له ته قه ی پیاپی بوو به پیل كه وه سه ر كه وتنه سه ره وه.

ئایۆ گوتی: «جیگایه كى خۆش بوو، بارتۆلۆمیتو.»

دوو شوشه مه ی و نیوه په نیرى كى له ناو هه گبه كه ی خۆی دانا.

- «چاومان به هیچ شوتنیكى تری وه كو ئیره ناكه ویتنه وه، تینیتا ئه وان بۆ كوئ پاشه كشه ده كه ن.»

- «وه كو ده لێن بۆ ده ورو به رى (تاگلیمتۆ) نه خۆشخانه و سه ر كر دایه تى كه رت له (بۆردنیۆن) داده مه زرننه وه.»

- «ئه م شاره له بۆردنیۆن خۆشتره.»

گوتم: «(بۆردنیۆن) م نه بیسه وه. ته نیا پیتیدا تیپه ریوم.»

ئایۆ: «جیگایه كى زۆر خۆش نیبه.»

كه له شاره كه چوینه دهروه، شاره كه چۆل بوو، له بهر باران و تاریكیدا، له كاروانه سه ربازیبه كان و ئه و توپانه ی به نیو شه قامه سه ره كیبه كه دا ده ریژشتن بترازی هیچیتری

تیا نه بوو. ژماره یی تریله و چهند عاره بانه یی به نیبو شه قامه کانی تردا ده رۆښتن، له ریگا سهره کبییه که وه به کترین ده گرتوه. که له م شه قامه ده رچوین به لای دوکانی پیسته خوشکه ره کان تیپه رین. سهر بازه کانی سهر ریگا سهره کبییه که وه تریله کان و نهو عاره بانانه ی به نه سپ راده کیشران و تویه کان هه موویان پیکه وه ریزتیکی دریتزان به ستبوو به هیواشی ده جوولانه وه.

ئیمه ش نهوان ئاسا له ژیر باران به هیواشی و سه قامگیری جوولایینه وه، نه ونده ی نه مابوو قه پاغی رادیتهری ئوتومبیله کان له گه ل ده عامی دواوه ی تریله یه کی بارقورسی به خیه تیکی ته ر دا پو شراو، بهر به کتری که ون. پاشان تریله که راوه ستا.

کاروانه سهر بازیه که ش هه مووی وه ستا. دهستی به رۆښتن کرده وه. ئیمه ش که که مپکی تر رۆښتین، پاشان وه ستا. دابه زیم به نیوانی تریله کان و عاره بانه کان، به ژیر ملی ئه سبه گه رده ن ته ره کان بو پيشه وه چووم. له مپه ره که، زور له پيشه وه تر بوو. له ریگا که لامدا به سهر ته خته دارئ له چالئ په ریمه وه. به کتیلگه که ی دواوه ی چاله که وه رۆښتم له توانا ما بوو کاروانه وه ستیتر او که له نیبو داره کان و له ژیر بارانه وه بیبیم کاتن به نیبو کتیلگه که وه به ره و پيشه وه چووم تا له ته گه ره که وه نریک بیمه وه. نریکه ی میلی رۆښتم کاروانه که هه ر نه جوولاییه وه.

هه رچه نده له لایه کی تره وه له دواوه ی ئوتومبیله وه ستیتر او که کان توانیم سهر بازه کان بیبیم که به ره و پيش ده چوون. بو لای ئوتومبیله کان گه رامه وه. له وانه یه هژی ئه م ته گه ره یه ریگه مانی گرتوه تا (ئۆدین) دووری. پیاپی به سهر سوو کانه وه خه وی لیکه وتبوو، سهر که وتم له ته نیشتییه وه دانیشتم، منیش لیکه وتمه خه و. چهند سه عاتن گویم له قره قری ده رچوونی تریله که ی به راییمان بوو. پیاپی خه بهر کرده وه ده ستیمان به رۆښتن کرد. چهند یارده به یی رۆښتین، پاشان وه ستایینه وه، پاشان جار تیکی تر رۆښتینه وه، بارانیس هه ر به رده وام بوو.

کاروانه که به شه و جار تیکی تر راوه ستایه وه. ئیتر دهستی به رۆښتن نه کرده وه. دابه زیم و چوومه دواوه. تا (نایمۆ) و (بۆنیلۆ) بیبیم دوو ئه ندازیار به پله ی باشچاوش له گه ل (بۆنیلۆ) له سهر کوشینی ئوتومبیله که ی نه و دانیشتبون، کاتن هاتمه لایان بیده نگ بوون.

بۆنیلۆ گوتی: «ئیشی پردیکیان یی سپیتر درابوو، ئیستاش یه که ی خۆیان نادۆزنه وه، بۆیه منیش هه لمگرتوون.»

– «هه له بت، به یارمه تی جه نابتان.»

گوتم: «وا ریم دان.»

بۆنیلۆ: «لیوتینات نه مریکیه. ریگه ی هه موو که سه ده دا سواری ئوتومبیل یی.»

یه کن له باشچاوشه کان بزه یه کی هاتن، نه وی تریان له بۆنیلۆی پرسی که داخوا من

ئیتالی خه لکی سه روو یان خواریوم.

– «ئیتالی نیبه. خه لکی نه مریکای باکووره، ئینگیلیزه.»

باشچاوشه کان پیاسی به ره وشت بوون. به لام ئه م قسه یان باوه ر نه کرد. نه وانم به جیه تیشتم، بو لای نایمۆ گه رامه وه، دوو کچ به ته نیشتییه وه دانیشتبون، خوشی له سووچی دواوه دانیشتبوو جگه ره ی ده کیشا.

بانگم کرد: «بارتۆ، بارتۆ.»

پیکه نی گوتی: «لیوتینات بیان دوینه، من لییان حالئ نابم. هیتی!»

دهستی خۆی له سهر رانی کچیکیان دانا و رانی گوشی، کچه ش چارۆگه ی به ته واوی له له شی خۆی گرتوو پالیتیکی به دهستی نه ویشه وه وه نا.

– «هیتی! ناوت به تینیتا بلئ و چی ده که ی لیتره؟»

کچه به تووریه یی سه بری کردم، نه وی تریان چاوی به رده وه. نه وه ی ته ماشای کردم هه ندی قسه ی به زاری کرد نه ستوانی وشه یه کی لی حالئ بیم. کچیکه خربنی ره شتاله بوو، وا پیده چوو له ده رو به ری شازده سالییدا یی ده ستم دریت کرد و لیم پرسی: «سوویلا؟»<sup>(۱)</sup> نه ویش سه ری خۆی له قاند و بزه یه کی هاتن.

– «زور چاکه.»

شه پینکم له چۆکی دا، هه ستم به تووریه یی وی ده کرد. به لام خوشکه که ی هه رگیز چاوی به رز نه کرده وه، به سالی له خوشکه که ی بچوو کتر دیار بوو. نایمۆ دهستی له سهر رانی خوشکی گچکه دانا، نه ویش دهستی پال نابه وه. نایمۆ پیکه نی. دهستی بو خۆی دریت کرد و گوتی: «پیاسی باشه.»

– «پیاسی باشه.» دهستی بو من دریت کرد.

– «مه په شوکی.»

کچه به تووریه یی سه بری کردم. هه ر دوو کچ ده تگوت دوو بالنده ی کینوبین نایمۆ گوتی: «ئه ی له به رچی له گه لم سوار بووه، گه ر منی خوش نه وی. که هیمایه کم بو کردن یه کسه ر هاتن و خۆیان تیا کوتا و سوار بوون.»

رووی له کچه کرد و گوتی:

– «مه په شوکی، ترست له ... نه یی. شوین نیبه بو ...»

وشه ی رهمه کی و نابه جیتی به کارهینا.

هه ستم کرد کچه نه و وشه یه تیگه یی، زور به ترسه وه سه بری نایمۆ کرد لیته کانی له تووریه یییان ده له رزین. پاشان فرمیسک به سهر گۆنا خربنه کانیدا رزا. خوشکه که ی سه ری به رز کرده وه دهستی گرت و له ته نیشتم یه کتر دانیشتم. خوشکی گه وره که، زور

(۱) وشه یه کی ئیتالییه واته خوشک.

در دياربوو دهستی بههه نيسك و نوزه نوز کرد.

نایۆ گوتی: «وايزانم، زراوم برد، نهم دهويست زراوی ببههم.» (بارتۆلوميوۆ) تيرگهكهی خۆی دهههينا، پارچه په نيرتکی کرده دوو پارچه. گوتی: «بگره کرپه وه!»

کچی گه وه سهری خۆی له قانده، کر نه بووه وه، به لām خوشکی گچکه په نيره که ی وهرگرت و دهستی کرد به خواردنی. پاش ماوه یی خوشکی گچکه پارچه ی دووه می دایه خوشکه که و ههر دوو کيان خواردیان. خوشکی گه وه له گريانی خۆی نه که وت که ميان زۆر هه نسک و نوزهی هانتی.

نایۆ گوتی: «پاش که ميکی تر ناشت ده بینه وه.»

نایۆ بيرتکی تری به ميتشک داها. له کچه که ی ته نيشت خۆی پرسى: «هيشتا کيژن؟» ئه و سهری له قانده.

نایۆ ئيشاره تى بۆ خوشکه که ی کچه کرد: «ئەویش کيژه؟» ههر دوو کيان پتیکه وه سهری خۆيان له قانده. ئه وى گه وره تر هه ندی قسه ی به شتوازی خۆی کرد.

(بارتۆ) گوتی: «زۆر چاکه، زۆر چاکه.»

ههر دوو که بفرخۆش بوون. ئه وانم به جيه تيشت. پتیکه وه دانيشتبوون نایۆش له دووه له قورئيتیکه وه دانيشتبوو. گه پامه وه لای ئوتومبيله که ی (پيانی). کاروانه ئوتومبيله که تا ئيسستا له جتيگه ی خۆی نه جوو لا بووه وه به لām سه ربازه کان له لایه که ی تره وه له رۆيشتنيان به رده وام بوون و باران به لتيزمه دهباری. وا بيرم کرده وه که هۆی وه ستانی ئوتومبيله کان له بهر ته رپوونی واپه ره کانيان بچ. وه ديا له بهر ئه سپه کان وه ديا سه ربازه کان بچ. له وانیه خه وتين. هه رچه نده له شاريشدا پياو له مه سه له ی هاتوچۆدا توشی ته نگوچه له مه ده بۆ گه ر به خه به ريش بچ. له وانشه له بهر تیکه لا بوونی ئه سپه کان و ئوتومبيله کان بچ و هی تر به هانای به کتر نه يين. عاره بانه ی جووتياره کانیش له و باشانه نه بوون. ئه و جووته کچه له گه ل (پارتۆ) بوون زۆر جوان بوون. ناو سوپایه کی پاشه کسه کرده و شوتی ئه م دوو کيژۆله نه بوو. کيژۆله ی به راستين خۆ له وانشه زۆر خواپه رست بن. ئه گه ر شه ر نه بوایه ره نگه ئيسستا له سه ر جی و بالينگانى خۆمان ده بوين. له سه ر جیگا سه رى خۆم به باليفه وه ده کرد خواردن و خه وتن. ره ق وه ک ته خته دار لیبی ده خه وتم. ئيسستا که کاترين له سه ر ته ختی خۆی له ناو دوو چه رچه فان دایه. به کتی له سه ر بيه وه ئه وى تر له ژير بيه وه ده بۆ له سه ر کام لاوه خه وتبۆ؟ له وانیه نه خه وتبۆ، له وانیه له سه ر ته خته که ی لی پاکشای و بير له من بکاته وه. ئه ی با ی رۆژئاوا هه ل بکه، هه ل بکه. باشه وا هه لى کرد به لām ئه و بارانه نم نم نه بوو به لکو پيژنه يه کی گه وره بوو، شه وه که تا سه ر باران بوو. زانیت ئه و بارانه چ بارانچ بوو، سه هرکه! ئه ی مه سيح خۆزیا ده زگيرانه که مم له نيو با وه شم بوايه. منيش له نيو جیگا که م بوومايه، گيانه که م (کاترين).

خۆزیا گيانه که م (کاترين) ببا به باران ئه ی با له گه ل خۆت بۆمی پينه وه. باشه وا

له ناو ئه و بارانه بوين. هه موو که سه ی پتیه وه گرفتاره. بارانی بچووک ناكا. به ده نگیکی به رز گوتم: «شه وپاش کاترين. به و هيوایه م خه ویتکی خۆشت لی بکه وئ، ئه گه ر ئه م لاته نيشته ناخۆشه، گيانه که م، له سه ر لاکه ی تر دريژيه. که مه ی ناوی ساردت بۆ دپنم، دواى که ميکی تر به يانی دادی ئه وسا حال ئاوا خراب نای. ببوره که بيزارم کرده وى، هه وئ ده بخه وى شيرينه که م.»

کاترين گوتی: «ئەم هه موو وه خته خه وتبووم. تۆ به دهم خه وه وه قسه ت ده کرد. خۆ سه لامه تى؟!»

- «ئەوه به راستی ليره ی؟»

- «هه لبه ت، ليره م، دوور نا که ومه وه، ئه مه ئيمه هه رگيز لیک ناکات.»

- «تۆ زۆر خۆشه ويست و شيرینی، له شه ودا دوور نا که ویته وه، دوور ده که ویته وه؟»

- «نه خيتر، دوور نا که ومه وه. هه ر ليره ده بم. هه ر چ کاتی بته وئ ديمه لات.»

پيانی گوتی: «ده ستیان به رۆيشتن کرده وه.»

گوتم: «خه ونم ده بينی.»

سه يری سه عامت کرد، سیتی به يانی بوو، ده ستم گه يانده پشت کوشينه که قاپن (باريارا) م ده رهينا.

پيانی گوتی: «به ده نگی به رز قسه ت ده کرد.»

- «به ئينگلیزی خه ونم ده بينی.»

باران هتور بووه وه. به ره و پيش ده چووين. به ر له شه به قدان جارتیکی تر چه قينه وه. کاتی رۆژ هه لات له سه ر به رزاييه ک بوين ئه و رتيگایه م بينی که پيايدا ده کشاينه وه، له به رده مان دريژ ده بووه هه موو شتی سه قامگير ببوو، بچ جووله بوو، ته نيا سه ربازه پيا ده کان نه بن که به رتي دا ده رۆيشتن. جارتیکی تر به رۆيشتن که وتينه وه، پاش ئه وى له رۆژی پروناک هه ستم به کزی چوونه پيشه وه م کرد، زانيم بۆ خۆگه ياننده پيشه وه ده بی له م رتيگا سه ره کيسيه لابه دين ده بی به ناو ده شته که وه تپه رين، گه ر بمانه وئ بگه ينه (يژدين). شه وئ ژماره ی جووتيار له رتيگانى ده ورپشتی ده شته که وه هاتبوونه نيو کاروانه که وه له گه ل چه ند عاره بانه ی و گه ل کاروانه که که وتبوون.

که لوپه لی ناو مالتیان لی بارکرا بوو چه ند ئاوپنه ی له نيو دۆشه که کاندای قيت ببوونه وه و مريشک و مراوی له عاره بانه که وه به سترابوونه وه. وه مه کينه يه کی دوورمان له به ر باران له نيو ئه و عاره بانه يه ی به رامبه رمان بوو. ته نيا شته به وه ج و که لکداره کانيان ده ربا ز کرده بوو. چه ند ژنی له نيو عاره بانه کان وه له به ر باران هه ل تر وشکا بوون. هه ندیکی تری به پييان به ته ک عاره بانه کانiane وه ده رۆيشتن. کاروانه سه ربازييه که سه گيشی تیکه وت. ئه م سه گانه له بن گاليسکه کان ده رۆين. رتيگان قوراوی بوون. چاله کان. پر ئا و ببوون و له دووه ی داره کاندای که هه ردو لای رتيگانى ليوه دياربوو، کيلگه کان

نمدار و تېراو دياربوون، به جوړی دهر بازبوون به نیتویدا کارکی ستم بوو. له ئوتومبیله که دابه زیم، له ریگاوه که منی لامدا تا ریگایه کی لاری بدوژمه وه و پیایدا بریوین و له کیلنگه کان رزگارمان بی. دهمزانی زور لاری همن به لام نه مده ویست لاری بگره بهر که هیچ نه نجامی کی نه بی. له توانامدا نه بوو که نه هه مسو ریگایانه بینمه وه یادم که به ئوتومبیل پیایدا تیپه دهبوین. چونکه زور به په له پیااندا دهریشتین. ریگاکانیش زور پیکنده چوون. ئیستا لیم روونه که ده بی ریگای بی دهر بازبوون هه بگرینه بهر تا ده گینه جی که س نازانی نه مساویه کان له چ لایه کن ناخو باری بهره چون ده بیت به لام سوړ ده زمانی نه گهر باران بوهستی فرۆکه کان ده ست به بوړدومانی کاروانه سه ربازییه که بکه نه هه مسو شتی دوا یی دتی.

له نه نجامی نه مه شدا هه رده بی چند سه ربازی ئوتومبیله کانیا ن به جی بیتلن وه یا چند نه سپی بکوژی تاوه کو ریگا که به ته واوی بگرن. ئیستا وا باران به توند ناباری. له و، باوه رده باوم روژه کی خوش و سامال بی له قهراغی ریگا که له رویشتن به رده وام بووم نه ریگا بچو که م بهر چاو کهوت که به نیتو دوو کیلنگه دا بهر وه باکوور دهری بی که هه ردو لای دار و درخت بوو، وام به چاک زانی که نه ریگه به بگرینه بهر. به په له بو لای ئوتومبیله کان گه رامه وه به (پیانیم) گوت بسوور پینه وه لایه کی تر، خوشم چووم تا خه بهر بده مه (بونیلو) و (نایمۆ).

گوتم: «نه گهر نه ریگایه بو هیچ لاین دهر نه چو نه وا به ری پی خو مان ده گه ری پینه وه دوا وه، به کاروان ده گه ری پینه وه.»

(بونیلو) پرسى: «نه ی نه دوو انه؟»

دوو باشچاوشه که له سهر کورسی له گه لی دانیشتنوون و ریشیان نه تاشیبوو، به لام هیشتا به م به یانییه، سهروسه کوتیان له سه رباز ده چوون.»

گوتم: «بو ئوتومبیل پالدا ن باشن.»

چوومه لای نایمۆ و پیم گوت هه ول دن به ناو کیلنگه کاند ا تیپه رین.

(نایمۆ) گوتی: «نه ی چی له م دوو کیژوله به بکه م؟»

هه ردو و کچه که نوستبوون.

گوتم: «که لکیان نییه ده بیت ئی وات له گه ل بی ئوتومبیله کانمان بو پال بدن.»

نایمۆ گوتی: «ده کرى بچنه دوا وه ئوتومبیله که له وى به ئیسراحه تی خو بان جیگه یان ده بی.»

– «نه گهر تو نه وانت بو، باشه. به لام هه ول ده به کیکی پشت پان بدوژوه که لکی پالدا نی ئوتومبیلی هه بی.»

نایمۆ گوتی: «بیر ساگله ربیه کان، پشت پانترین که سن، پانی پشتیان پیورا وه. تو چونی تیپیتا؟»

– «باشم نه ی تو؟»

– «باشم به لام برسیمه.»

– «شتی له ری هه ر ده سته که وى، نه وکات ده وه ستین، نه وده ی هه بی ده یخوین.»

– «قاچت چونه تیپیتا؟»

گوتم: «زور چاکه.»

له سهر دۆسه ی (۱) ئوتومبیله که وه ستام سه ری کم هه لبری. توانیم پیانی به دی بکه م، له لاری پیکه وه دهره چوو و، ده هاته سهر ریگا که وه. ئوتومبیله که ی له نیتوان لقه داره روو ته کانی هه ردو لای په ر ژینه که وه ده بینرا. (بونیلو) ش سوورایه وه به دوا ی نه و ملی ریگه ی گرت و پاشان پیانی ریگه ی خو ی گرت بهر. ئیمه ش به دوا ی دوو ئوتومبیله فریا گوزاره کان که وتین. له به را ییدا له ریگایه کی ته نگه بهر دا به ناو په ر ژینه که دا رویشتن. نه ریگایه بهر وه لای خانووی کیلنگه یه ک ده چو بونیلو و پیانیمان بینی له ناو حه وشه ی خانووی کیلنگه یه ک را وه ستا بوون. خانووه که نرم و درتیز بو سه رده رده ی ده رگا که ی که پر تکی له سهر بوو، دارمیوی به سهر هه لنگه را بو سهر ده رگا که ی دا پو شیبوو. بیر تکی نا ویتی له حه وشه دا هه بوو. پیانی بو را دیته ری ئوتومبیله که ی ناوی لی هه لینجا. له بهر نه وده ی به گیتی نرم ئوتومبیله که ی لیخو ریبوو و را دیته ره که ی کولاند بووی. خانووی ناو کیلنگه که چول کرابوو. سه بر تکی ریگا که ی دوا وه م کرد بینیم خانووه که له سهر بهر زایی بی بوو. به سهر ده شتی دهر و به ری خو ی دهر وانی. توانیم پیده شت و ریگا په ر ژینکرا وه که و ریزی داری سهر ریگا که بینم که هپزه کشا وه که ی پیادا تیده په ری. دوو باشچاوشه که چو بوونه ژووره وه له شت ده گه ران کچه کانیش ئیدار ببوونه وه و سه بری حه وشه که و بیرده که و ئوتومبیله کانی به رده م خانووه که و سن شوفیره کانیا ن ده کرد که له سهر بیرده که بوون باشچاوشی هاته دهر وه. سه عات تکی به ده سته وه بوو.

تیم راخوری و گوتم: «بیر گه رینه وه جیگه ی خو ی.»

گه ریا وه ژووره وه بی سه عات هاته دهر وه.

پرسیم: «هاو ری که ت له کو تیه؟»

– «چو وه ته ناو ده س.»

چو وه له سهر کوشینی ئوتومبیله که دانیشتنوه، له وه ده تر سا به جی بیتلین.

(بونیلو) گوتی: «نه ی نانی به یانیمان تیپیتا؟ ده بی شتی بخوم گه ر زور نه خایینی.»

– «له و باو ده ی نه ریگا به یانگه یه نیته نه نجامی.»

– «به مسو گه ری.»

(۱) نه و شو تیه به له نریک دهر گای ئوتومبیل پیی ده خریته سهر تا مرۆف سواری ئوتومبیل بی.

«زۆر باشه، دهبا بخۆين.»  
پياني و بۆنيلۆ چوونه ژووره وه.  
«وهرن.»

ئايۆ بانگي كچه كاني كرد دهستي دريژ كرد تا له ئوتومبيله كه دايان به زيني.  
خوشكي گهوره سهري رازي نه بووني له قاندا. نه هاتنه ناو خانووه چۆلكراوه كه.  
ههردوو كيان چاويان بريبووه ئيمه.

ئايۆ گوتي: «زۆر كه لله رهقن.»

ئيمه پيكره وه چوينه ناو خانووه كه. خانووه كه گهوره و تاريخك بوو ههستمان  
به چۆله واني ده كرد (بۆنيلۆ) و (پياني) له نانددين دانيشتبوون پياني گوتي:  
«خواردنيكي زۆري تيا نيبه. دهستييان پيدا هيتاوه و پاكيان كردۆته وه.»

(بۆنيلۆ پارچه په نيريكي سبي له سهري ميژي ناندينه كه له توپهت كرد.

«ئهم په نيره تان له كوئي بووه؟»

«له ژييره مينه كه بوو. پيانيش هه نديئ ستيو و مه ي لي ده هيتا.»

«قاوه لتييه كي باشه.»

پياني ته په دۆره دارينه كه ي گۆزه مه يه به شولكه دار دا پۆشراوه كه ي هه لگرت. پاشان  
مه يه كه ي ده هيتا و مه يه كه ي كرده ناو تا وه به كه وه. پياني گوتي: «بۆنداره، چه ند  
تاسييك بدۆزه ره وه. بارتۆ.» دوو باشچاوشه كه هاتنه ژووره وه.

(بۆنيلۆ) گوتي: «باشچاوشينه په نير بخۆن.»

باشچاوشي گوتي: «ده بي برۆين.»

په نيره كه ي خوارد و مه ي به دوا دا فر كرد.

(بۆنيلۆ) گوتي: «سويا له سهري زگ ده روات.»

باشچاوشه كه پرسى: «چيى؟»

«وا باشه نانه كه بخۆين؟!»

«به لي، به لام كاتيش به نرخه.»

پياني گوتي: «له و با وه دم بهر له ئيمه بيثيه كان نانيان ليتره خواردوه»  
باشچاوشه كه سهري پياني كرد. ئه وان زۆريان رق له ئيمه ده بووه يه كيكيان ليبي  
پرسى: «شاره زاي ريگاي.»

گوتم: «نه خيتر.»

سه بريكي يه كتريان كرد. ئه وي يه كه ميان گوتي: «وا چاكه ده ست به رۆيشتن  
بكه ين.»

گوتم: «ده رۆين.»

كه ميكي تر مه ي سوورم خوارده وه. له پاش خواردني په نير و ستيو زۆر به تام بوو.

گوتم: «په نيره كه، بيته.»

وام گوت و چوومه ده ره وه (بۆنيلۆ) هاته ده ره وه گۆزه يه كي گه ره ي مه ي هه لگرت بوو.

گوتم: «ئهمه زۆر گه وره يه.»

زۆر به په ژاره و داخه وه سه يري مه يه كه ي ده كرد.

(بۆنيلۆ) گوتي: «منييش هه رواي ده خه مليتم. مه تاره كم بدئ تا پري بكه م.»

مه تاره كه ي پر كرد، هه نديئ مه بييشي به سهري ريگا به ردينه ته ختكراره كه ي  
هه وشه كه وه دا رژا، پاشان كه مۆله كه ي هه لگرت و له ناو ده رگا كه ي دانا.

پياني گوتي: «بيئ ئه وه ي نه مساوييه كان نه زيه ت بكيشن و ده رگا كه بشكيپن  
ده يدۆزنه وه.»

گوتم: «ده با برۆين. پياني و من له به رايبدا برۆين.»

باشچاوشه كان له سهري كوشيئي (بۆنيلۆ) دانيشتبوون. كچه كان په نير و شيويان  
ده خوارد. له ريگا ته سكه كه وه ده ستمان به رۆيشتن كرد. ئاوريك له ئوتومبيله كان  
دايه وه. خانووه كه به ردين و خۆش و نرم و خنجيلا نه بوو، په رژينه ئاسه كه ي بي ره كه ش  
زۆر چاك بوو. ريگاي به رايبمان ته نگه بهر و قوراوي بوو. تانوكي هه ردو ولاي ريگا كه  
به رزيبوو، له دوا وه شمان ئوتومبيله كان زۆر نزيك به دواي يه ك كه وتبوون.

## 29

له نيوه رۆدا ئوتومبيله كه مان له ريگايه كي قوراويدا چه قى به مه زنده ي ئيمه نزيكه ي ده  
كيلۆمه تري له (يۆدين) هوه دوور بوو. باران بهر له نيوه رۆ چيتر نه باري، سچ جار گويمان  
له هاژي هاتني فرۆكه بوو. بينيمانن، به سهري سه زماندا تتييه رين. ئيمه ش تا ليتمان  
دوور كه وتنه وه ته ماشامان كرد. به ره لاي چه په رۆيشتتين و گويمان له گرمه ي  
بۆردوومان كردني ريگا سه ره كييه كه بوو. به ناو چه ندين ريگا و باني لا پيدا چووين و  
چه ندين كويرة پيمان گرته بهر، به لام هه ميشه كه به ره دوا ده گه رايه وه ريگايه كي  
ترمان لي په يدا ده بوو و پتر له (يۆدين) نزيك ده كه وتينه وه. ئوتومبيله كه ي (ئايۆ)  
پشتا و پشت ده گه رايه وه تا له كويرة ريگايي رزگارمان بي، ئوتومبيله كه له خاكيكي  
ستهك، له لايه كي ريگا كه وه، چه قى. تايه كانى به خيترايي ده سووران و تاها ت  
زه وييه كه ي قۆلتر كرد و زياتر دا چه قى تا به ته واوي بني كه وته سهري زه وي. ئه وه ي  
پتيوسته ئه نجامي بدين هه لكه ندين و خۆش كردني به رده مي تايه كان و داناني هه نديئ  
ده رهن له ژيتر تايه كانه وه تاكو زنجير بگري، پاشان ئوتومبيله كه پالده يين تا ده گاته سهري  
ريگا كه. هه موومان دا به زيبووينه خواره وه و ده وري ئوتومبيله كه مان دا بوو. دوو  
باشچاوشه كه ش هاتن سه بريكي ئوتومبيله كه بيان كرد.

تایه‌کانیان تاقی کردنه‌وه، دوایی چووینه سهر ریگاکه بی ئه‌وهی قسه‌یی بکه‌ین. منیش به‌دوایان ریویشتم، بانگم کردن.

گوتم: «وهرن، هه‌ندی دوه‌ن بپه‌وه.»

یه‌کیان گوتی: «ده‌یی برۆین.»

گوتم: «ئیش بکه‌ن دوه‌ن بپه‌ن.»

گوتی: «ده‌یی برۆین.»

ئه‌وی تریان هه‌چی نه‌گوت په‌له‌ی ریویشتنیان بوو، نه‌ویران سه‌یرم بکه‌ن.

- «فرمانتان پیده‌که‌م، بگه‌ریته‌وه لای ئوتومبیله‌که و هه‌ندی دوه‌ن بپه‌ن.» یه‌کی له باشچاوشه‌کان ئاو‌ریکی قیتی لی دامه‌وه.

گوتی: «ئیمه‌ ده‌بی برۆین. هه‌مووی ماوه‌یه‌کی که‌م ماوه و گه‌مارۆ ده‌دریپن و ریگاتان لی ده‌گیری. توش ناتوانی فرمانان له‌سهر بکه‌ی. خو تۆ ئه‌فسه‌ری ئیمه‌ نیت.»

گوتم: «فرمانتان پیده‌که‌م دوه‌ن بپه‌ن.»

رووی خو‌یان وه‌رگیرا بو سهر ریگاکه ریویشتن. لیم قیراندن و گوتم: «بوه‌ستن.»

به‌ریگایه‌کی قوروی ریویشتن. به‌ره‌که‌ی تری ریگاکه په‌رژین کرابوو. هاوارم کرد: «پیتان ده‌لیم. بوه‌ستن.»

ئینجا که‌می خیراتر رایان کرد، کیفی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه، ده‌بانچه‌که‌م هه‌لکیشا. سه‌یره‌ی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه زۆربه‌تیه‌که‌ و، گولله‌یه‌که‌م پیتوه‌نا، به‌لام نه‌ی پیتا. هه‌ردووکیان دایانه‌ بای غاری، سێ گولله‌م له‌سهر یه‌ک پیتوه‌نان و یه‌کیانم به‌ردایه‌وه ئه‌وی تریان به‌نیسو په‌رژینه‌که‌ رای کرد و له‌به‌ر چاوان بز بوو. کاتێ به‌نیسو په‌رژینی کیلگه‌که‌وه رای کرد ئاگر بارانم کرد، به‌لام ده‌بانچه‌که‌م گولله‌ی تیا نه‌ما یه‌ده‌که‌کی ترم خسته‌سهر، ئه‌وساش کار له‌کار ترازابوو و له‌مه‌ودای گولله‌ ده‌رچوو بوو. به‌ناو کیلگه‌که‌وه رای ده‌کرد و سه‌ری خو‌شی نه‌وی کردبوو.

که یه‌ده‌گه‌ خالی بوه‌که‌م پر کرده‌وه بوئیلۆ هاته‌ لام گوتی: «ریگه‌م بده، با من ته‌وای بکه‌م. ده‌بانچه‌که‌م دایه‌ ده‌ستی، دابه‌زینه‌ ئه‌و شوینه‌ی ریگاکه‌وه که‌ باشچاوشی ئه‌ندازیاری له‌سهر چاوان لی که‌وتبوو. چوه‌ سه‌ر سه‌ری لوله‌ی ده‌بانچه‌که‌ی له‌سه‌ری کرد و په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر په‌لا پیتکه‌که‌ی، به‌لام ده‌بانچه‌که‌ چرووکی کرد.

گوتم: «ده‌بی ده‌بانچه‌که‌ سواریکه‌ی.»

ده‌بانچه‌که‌ی سوارکرد، دوو گولله‌ی لیدا، قاجی باشچاوشه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه رایکیشایه‌ لایه‌کی ریگاهه‌ له‌ ته‌نیشته‌ په‌رژینه‌که‌ی درێژکرد و گه‌رایه‌وه و ده‌بانچه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستم. بوئیلۆ سه‌یری باشچاوشه‌که‌ی کرد و، گوتی: «ده‌بی به‌په‌له‌ هه‌ندی لقه‌دار بپه‌ن. تۆ بلایی چ گولله‌یی ئه‌وی تری پیتا بپه‌ن؟»

ئایۆ گوتی: «له‌و باوه‌ره‌ نیم، له‌ مه‌ودای ده‌بانچه‌ ده‌رچوو بوو.»

پییانی گوتی: «نای له‌و بیس و چه‌په‌له‌.»

هه‌موومان شولک و لقه‌دارمان ده‌بریه‌وه. هه‌رچییه‌کی له‌ناو ئوتومبیله‌که‌ هه‌بوو ده‌ره‌نرابوو. بوئیلۆ به‌رده‌می تایه‌کانی هه‌لده‌که‌ند. کاتێ له‌ ئیشه‌که‌ ته‌واو بووین، ئایۆ ئوتومبیله‌که‌ی به‌گرخست. تایه‌کان له‌ناو قور و چیلکه‌داره‌کان به‌ته‌ناشکردن ده‌سوورانه‌وه. من و بوئیلۆ ئه‌وه‌نده‌ پالمان پیتوه‌نا تا ماندوو بووین و هه‌ستمان به‌چرق و هۆری جومگه‌کاغان کرد.

به‌لام ئوتومبیله‌که‌ به‌هه‌یج بابه‌تێ نه‌جولا‌یه‌وه.

گوتم: «بۆ پاش و پیتی بیه، بارمۆ.»

خسته‌یه‌ به‌گ، بۆ پاش و پیت پالمان پیتوه‌نا. به‌لام تا ده‌هات تایه‌کان عاردیان قوولتر کرد و زیاتر ده‌چه‌قین. تا بنی ئوتومبیله‌که‌ جارێکی تر که‌وته‌ سه‌رزه‌وی و تایه‌کان له‌ شوین خو‌یان ته‌ناشیان کرد و به‌سه‌ریه‌ستی له‌نیسو چاله‌کانیاندا سوورانه‌وه. منیش راوه‌ستام گوتم:

«با به‌گورب هه‌ولتیکه‌ بۆ بده‌ین.»

- «باوه‌ر ناکه‌م هه‌یج سوودیکه‌ هه‌بی تینیتا ئیمه‌ ناتوانین به‌راسته‌و راستی رابکیشینه‌ ده‌ره‌وه.»

گوتم: «پیتوسته‌ تاقی بکه‌ینه‌وه، به‌هه‌یج ریگایه‌کی تر ده‌رچونی نیسه‌.» هه‌ردوو ئوتومبیله‌که‌ی (پییانی) و (بوئیلۆ) مان به‌گورب له‌یه‌که‌تری به‌سته‌وه. له‌و ریگا ته‌سه‌که‌وه ته‌نیا مه‌ودای چونه‌ پیت هه‌بوو به‌لام تا به‌که‌ له‌ پاله‌په‌ستۆکردنه‌ سه‌ر چاله‌که‌ به‌ولاهه‌ هه‌یجی تری نه‌کرد. هاوارم کرد:

- «بوه‌ستن، ئه‌م هه‌ولته‌ش هه‌ر بی سووده‌.»

(پییانی) و (بوئیلۆ) له‌ ئوتومبیله‌کانیان دابه‌زین و هاتنه‌ دواوه. (ئایۆ) ش دابه‌زی و هه‌ردوو که‌که‌ش له‌ دووری چل یارده‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر دیواریکی به‌ردین دانیشتیوون.

(بوئیلۆ) پرسی: «تۆ ده‌لایی چی تینیتا؟»

- «زیاتر قوولت ده‌که‌ین و جارێکی تر هه‌ژگ و بۆل داده‌نیینه‌ ژیرییه‌وه و هه‌ولت بۆ ده‌ده‌ین.»

سه‌یریکی ریگه‌ی خواره‌وه‌م کرد. هه‌له‌ی من بوو. به‌قسه‌ی من که‌وته‌ ئه‌و داوه‌وه. من ری نیشانده‌ریان بووم، بۆ ئیره‌م هه‌تانه‌ رۆژ خه‌ریک بوو له‌ژیر هه‌وره‌وه‌ بپه‌ته‌ده‌ر. لاشه‌ی باشچاوشه‌که‌ش له‌لای په‌رژینه‌که‌وه که‌وتبوو.

گوتم: «چاکه‌ت و پالتۆنی باشچاوش له‌ژیر تایه‌کان داده‌نپه‌ین.» (بوئیلۆ) چوو بیان هه‌یتن. منیش هه‌ندی چیلکه‌دارم کرد. (پییانی) و (ئایۆ) پیتی تایه‌کانیان هه‌لکه‌ند. پالتۆکه‌یم کرده‌ دوو پارچه‌، له‌ناو قور له‌ژیر تایه‌کانم دانان. پاشان

چیلکه داره کانی ژیر تابه کانم خر کرده و تا تابه کان بگری و بگاته تابه کان، خوژمان ته یاردا، نایمۆ چووه سهر کوشین و ئوتومبیله که ی به گریخست پالمان پیوه نا، تابه کان به تهناش سوورانه وه، ئیمهش پالمان ددها، به لام بی سوود بوو.

گوتم: «ئهو تره که له سهرناگری. چ شتی وا به که لک له ناو ئوتومبیله که دا ههیه پیوستیتان پتی هه بی، بارتۆ؟»

نایمۆ له گه ل (بۆنیلۆ) سهر که وتنه سهر ئوتومبیله که. (نایمۆ) په نیر و دوو شووشه مه ی و پالتۆ که ی خو ی هه لگرتبوو. (بۆنیلۆ) له پشش سووکانه وه دانیشتبوو گیرفانی چاکه تی باشچاوشی ده پشکنی.

گوتم: «وا به چاک ده زانم ئه م چاکه ته فری بده ی. ئه ی چی له و دوو کیژۆ له هیه بکه ین؟»

پییانی گوتی: «ده توانن له دواوه سوارین. باوه رناکه م ئه مجاره زۆر به رپوه یین. زۆری رۆبیه که می ماوه.»

ده رگای دواوه ی ئوتومبیله که م کرده وه. بانگی دوو که چه که م کرد. گوتم: «وه رن سوارین.»

سواری ئوتومبیله که بو نه وه. له سهر کوشینی دواوه له قوژنه وه له دانیشتن و پیته ده چو له ته قه کان بی خه به رین. رووم ودر سووراند و ئاو پیکم له رینگاکه دایه وه. باشچاوش له سهر کراسه پیسه قوژ درێژه کانی لی که وتبوو. له گه ل پیانی سواریووم. ده ستمان به رۆبیشتن کرد. ده مانویست به زه و بییه که دا برۆین. که رینگاکه که و ته وه سهر زه و بییه که له ئوتومبیل دابه زیم به ره و پیش چووم. ئه گه ر له م رینگایه ی ناو ئه م زه و بییه ده رچووباینه ئه و رینگایه کی تر له لایه که ی تر هه بوو. به لام مرزامن نه هاته دی نه مان توانی پیایدا ده ر یاز بین. خاکی زه و بییه که ئه وه نده سته ک و قورین بوو، ئوتومبیلی لی ده ر نه ده چوو. کاتێ ئوتومبیله کان به ته و او ی له زه و بییه که چه قین، تابه کان یان نقووم بوون له ناو زه و بییه که به جیمان هیشتن. به یی به ره و (ئۆدین) که وتینه ری، کاتێ گه یشتینه سهر ئه و رینگایه ی ده چووه وه سهر رینگا سهره کبیه که ئیشاره تم بۆ رینگه که کرد. به کیژۆ له کانم گوت: «برۆنه سهر ئه و رینگایه، له و ئی تووشی خه لک ده بن.» سهیری منیان کرد، جیزدانه که مم ده ره ینا، سهرو ده لیری کاغه زیم دانێ گوتم: «برۆنه سهر ئه و رینگایه. ئه وانه ی لی ره ن دۆست و خیزانن.»

گوژی بۆ کێ ده مپیری، لیم تی نه گه یشتن. به لام ده ستیان له پار که گیر کرد ملی رینگه یان گرت و ئاو ریان له دواوه دایه وه، ده تگوت له وه ده ترسان داوای پار که یان لی بکه مه وه. ته ماشام کردن. له رینگاکه چوونه خواره وه چارۆگه کان یان له خو پیچا بوو به ترس و نیگه رانی به وه سهیری دواوه یان ده کرد. سی شو فیره که ش پیته که نین.

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئه ی ئه گه ر منیش به و رینگایه دا برۆم چهن د لیرم ده ده یتی تینینا؟»

- «باشتر وایه گه ر بشگری تین له گه ل خه لک بن نه ک به ته نیا.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «دوو سه د لیرم به دی بی سی و دوو به یی ده گه ریمه وه نه مسا.» پیانی گوتی: «به لام رووت ده که ن؟»

نایمۆ گوتی: «له وانه یه شه ر کۆتایی بی.»

ئه وه نده ی تینمان له له شی دابوو به گورجی ده رۆبیشتن تابگه ینه سهر رینگاکه، رۆژ خه ربیک بوو ده ر که وت. له ته ک رینگاکه وه دارتوو هه بوون. له نیوان داره کاندایانمان دوو تریله به دی بکه م، له ناو زه و بییه کاندایانمان چه قیبوون. (پییانی) سه یریکی کردن و گوتی: «ده بی له نو یه رینگایه کیان بۆ دروست بکری تا ده ر یان بپینن.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئه ی مه سیح، خوژیا پایسکلمان هه بوایه.» (نایمۆ) پرس یاری لی کردم و گوتی: «ئهری خه لک له ئه مریکا سواری پایسکل ده بن؟»

- «پیشمان سواری ده بوون.»

(نایمۆ) گوتی: «پایسکل لیره شته شت، پایسکل شتیکی مه زنه.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئه ی مه سیح خوژیا پایسکلمان هه بوایه. من له و پیوانه نیم به پییان برۆم.»

گوتیم له دهنگی ته قه بوو له دووره وه دهنگی ده هات، گوتم: «ده بی ئه مه دهنگی ته قه بی؟»

نایمۆ گوتی: «نازانم.»

گوئی بۆ رادیترا. گوتم: «وابزانم دهنگی ته قه یه.»

پییانی گوتی: «به ر له هه موو شتی هیزی سواری ده بینین.»

- «باوه رناکه م هیزی سواریان هه بی.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «له مه سیح ده پاریمه وه که ئه م هیزه یان نه بی. چه ز ناکه م به رمی سواریان برینداریم.»

کاتێ به په له ده رۆبیشتن پیانی گوتی: «وابزانم تۆ ئه و باشچاوشه ت کوشت. تینینا؟»

(بۆنیلۆ) به وه لام هات. «من کوشتم. به دریتزایی ئه م شه ره هه رگیز که سم نه کوشتوه، به لام به دریتزایی ژیانم به ئومیدی کوشتنی باشچاوشی بوومه.»

پییانی گوتی: «زۆر به کړ و هینمی ئه وت کوشت، که کوشتت زۆر به خیرایی رای نه ده کرد.»

- «گوئی مه دی. ئه وه تا که شتیکیه بیی لی ده که مه وه. من ئه و باشچاوشه... کوشت.»

نایمۆ پرس ی: «له کاتی دان پییان چی ده لیتی؟»



- «دهلیم لهو گوناوه پاکم بکهوه، باوکه، من باشچاوشیکم کوشتووه.» ههمومان پیکه‌نین.
- پیبانی: «ئهو مروفتیکی ئاژاوه‌خاوزه. هه‌رگیز ناچیتته کلپسه‌وه.»
- (بۆنیلۆ): «پیبانیش ئاژاوه‌خاوزه.»
- لیم پرسی: «نایا ئیوه به‌راستی ئاژاوه‌خاوزن؟»
- «نه‌خیر، تینیتا، ئیمه سوسیالست خاوزین. خه‌لکی (ئامۆلا) یین قه‌ت هاتووبته‌وئ؟»
- «نه‌خیر.»
- «به‌عیسا جیگایه‌کی خۆشه تینیتا. پاش ته‌واو بوونی شه‌ر وهره وینددر، هه‌ندی شتت نیشان ده‌ده‌یین.»
- «ههموتان سوسیالیستن.»
- «ههموی سوسیالیسته.»
- «شاریکی خۆشه؟»
- «دلارایه. شاری وا خۆشت له ژیانتا هه‌ر نه‌دیوه.»
- «چۆن بوون به‌سوسیالیست.»
- «ئیمه ههمومان سوسیالیستین. ههمو که‌سه سوسیالیست خاوزه هه‌رده‌م سوسیالیست خاواز بووین.»
- «تینیتا وهره وئ، تۆش ده‌که‌یین به‌سوسیالیست.»
- پێگاکه له پیمان بۆ لای چه‌پ ده‌سوورایه‌وه، گردیکی بچوکی لێ بوو له پشت شووره‌یه‌کی به‌ردین باخچه‌ی سیو هه‌بوو. لهو شوینه‌ی پێگاکه به‌سه‌ر گرده‌که ده‌که‌وت له‌قه‌سه‌کردن وه‌ستاین. زۆر به‌خیرایی پیکه‌وه رۆشیتین. وه‌ک بلتی قۆشمه له‌گه‌ڵ کات بکه‌ین.

### 30

پاشان هاتینه سه‌ر پێگایه‌ک که ده‌چووه‌وه سه‌ر رووباری. ریزیکی درێژ له ئوتومبیل و تریله و عه‌ره‌بانه به‌جیماوه‌کان، لهو سه‌ری پێگاکه‌وه تا ده‌گه‌یه پرده‌که‌وه ریز ببوون. که‌س دیار نه‌بوو و ئاوی رووباره‌که‌ش زیادی کردبوو. پرده‌که له ناوه‌راسته‌وه ته‌قیترابوووه. تاچه به‌ردینه‌که‌ی پرده‌که‌ نهم بیه‌وه ناو ئاوه‌ه‌لساوه‌که. ئاویکی قورای به‌سه‌ربدا ده‌رۆشیت، چووینه سه‌ر که‌ناری رووباره‌که له بواریک ده‌گه‌رایین تا پیبایدا به‌سه‌رینه‌وه ده‌مزانێ گه‌ر به‌ره‌و پێشتر بچین، پردیکی هیلتی شه‌مه‌نده‌فه‌ر لهو سه‌ریه‌وه هه‌یه ده‌توانین پیبایدا به‌سه‌رینه‌وه. پیباده‌رتیه‌که ته‌ر و قورای بوو. هه‌یچ

- تیپیکی سه‌ریا‌زیمان نه‌بینی ته‌نیا تریله به‌جیماوه‌کان و زه‌خیره‌کانیان نه‌بین، به‌دریژایی رۆخی رووباره‌که، هه‌یچ دیار نه‌بوو، ته‌نیا ده‌وه‌نه ته‌ره‌کان و عاردیکی قورای نه‌بین. به‌قه‌راخی رووباره‌که رۆشیتین تا له دواییدا پرده‌که‌ی هیلتی شه‌مه‌نده‌فه‌رمان بینی. ئایۆ گوتی: «پردیکی چه‌ند جوانه!»
- پردیکی ئاسنی درێژ و ساکاربوو له‌سه‌ر به‌ستی<sup>(۱)</sup> دروست کرابوو. گوتم: «وا باشه به‌په‌له به‌سه‌رینه‌وه، به‌رله‌وه‌ی بۆردومانی بکه‌ن و بیرووخین. پیبانی گوتی: «که‌س لێره نه‌ماوه بیرووخین، ههمو یان رۆشیتوون.»
- بۆنیلۆ گوتی: «له‌وانه‌یه مینی لێ داندرا بیته‌وه. تینیتا تۆ له پێشدا به‌په‌ره‌وه.»
- ئایۆ: «گۆی لهو ئاژاوه‌چیه‌ بگه‌ر. پیبی بلتی با ئهو له پێشدا به‌په‌رتیه‌وه.»
- گوتم: «من ده‌په‌ر مه‌وه باوه‌رناکه‌م مینی وا لێ داندرا بیته‌وه به‌قورساییی پیاوی بته‌قیته‌وه.»
- پیبانی گوتی: «ده‌بینی ئه‌وه‌یه مێشک. تۆ بۆچی هۆشت نبیه ئه‌ی ئاژاوه‌چی؟»
- بۆنیلۆ: «گه‌ر هۆشم هه‌بوايه لێره نه‌ده‌بووم.»
- «ئه‌مه‌یان زۆر جوانه، تینیتا.»
- گوتم: «ئه‌مه‌یان جوانه.»
- له پرده‌که‌ نزیک بووینه‌وه جاریکی تر ئاسمان هه‌وری هه‌تانه‌یه‌وه، که‌مه‌ی بارانی لێ ده‌هات. پرده‌که درێژ و پته‌و دیاربوو. به‌سه‌ر لێواری پرده‌که هه‌لگه‌پراین.
- گوتم: «یه‌ک به‌دوای یه‌ک وهرن.»
- ده‌ستم به‌په‌رینه‌وه کرد. به‌دوای به‌ره‌ست و وایه‌ر یا هه‌ر نیشانه‌یه‌کی ته‌قینه‌وه گه‌رام، گه‌ر هه‌بێ به‌لکو به‌رچاوم که‌وئ به‌لام هه‌یچم به‌رچاوه‌ نه‌که‌وت. سه‌یری که‌لینی ته‌خته‌کانم ده‌کرد. ئاوی رووباره‌که قورای و تیزرۆ بوو. زۆر له دووره‌وه له ده‌شته شه‌یداره‌که‌دا، له‌به‌ر بارانه‌که (ئۆدین) م به‌دی کرد. له‌سه‌ری پرده‌که‌وه سه‌یری دوام کرد پردیکی تر له‌سه‌ر رووباره‌که هه‌بوو. که ته‌ماشام کرد ئوتومبیلیکی زه‌ردی ره‌نگ قورای به‌سه‌ردا ده‌په‌ریه‌وه. ته‌نیشته‌کانی پرده‌که به‌رزبوون بۆه‌هاکا له‌به‌ر چاوان گوم بوو. به‌لام سه‌ری شوفیره‌که و پیاویکی ته‌کی، له‌گه‌ڵ سه‌ری دوو پیاوی تریشم بینی له دووه‌ دانیشتیبوون. ههمو یان کللاوزرتی ئه‌لمانیان له‌سه‌ر بوو. ئوتومبیله‌که له پرده‌که په‌ریه‌وه له نێوان دارودره‌خت و ئوتومبیله به‌جیماوه‌کاندا بزر بوو. ده‌ستم بۆ ئایۆ له‌قاند، که ده‌په‌ریه‌وه و ئه‌وانی تری به‌دوادا بێن. خۆم له‌سه‌ر زه‌وی له ته‌نیشته‌ لێواری هیلتی شه‌مه‌نده‌فه‌ر مات کرد، ئایۆش هات خۆی له‌سه‌ر زه‌وی له‌گه‌ڵ من مات کرد. لیم
- (۱) به‌ست: له‌جیاتی (dry nier) به‌کارهاتووه چونکه ته‌نیا له زستان و به‌هاردا ناو به‌به‌ستدا ده‌روا.

پرسی: «ئوتومبیله کهت بینی؟»

- «نهخپږ، سهیری تۆمان دهکرد.»

- «ئوتومبیلتیکی دهستهی ئهلمانی له پردهکهی ئه و سهر په رینهوه.»

- «ئوتومبیلی دهستهی ئهلمانی؟»

- «بهلتی.»

- «ئهی مریه می پیروژ.»

ئهوانی تریش هاتن له تهنیشت لیواره که له نیقو سوپ خۆیان مات کرد. له هیللی شه منده فهره که وه سهیری پرده که و، ریزه داره کان و، مه تهریز و، رینگا که مان ده کرد.

- «له و پروایه دای که رینگه ی گه رانه وه مانیان لی گرتین، تینیتا؟»

- «نازانم ههر ئه وه نده ده زانم ئوتومبیلتیکی ئهلمانی به سهر رینگا که دا تپیه ری.»

- «تۆگالتنه ناکه ی تینیتا؟ شتیکی عه نتیکه ت له میتشکا ناخولیتته وه؟»

- «گالتتت پین نی. بۆنیلو؟»

پییانی گوتی: «راتان له سه ره سه رو پیتیکی بخۆینه وه؟ گهر رینگه مان لی گیرایی و چاکه سه رو پیتیکی بنۆشین.»

مه تاره که ی دهره یینا و سه ری فلینه که ی کرده وه.

نایمۆ ده ستی بۆ رینگا که دریز کرد و گوتی: «سه یرکه، سه یرکه!»

له و سه ری پرده به ردینه که وه توانیمان چهند کلاوززیبه کی سه ربازی ئهلمانی به دی بکه یین، ده جوولانه وه. خۆیان بۆ پیشه وه دا هینا بو وه به هیناوشی دهرۆیشتن له باری زۆر نااساییدا بوون. تا له پرده که په رینه وه چاومان لییان بوو. له پۆلی پایسکل سواران بوون. رووی ئه و دوانه ی پیشه وه م بینی، روومه ت سوور و له ش ساغ دیار بوون. کلاوه کانیان داکشابووه سه ر نیوجه وانیان و ده موچاویان. تفه نکه کانیان له پایسکله کانیان قایم کرابوو. نارنجۆکه کانیان به قایشه کانیان شو ریبوو وه، کلاوه کانیان و جله بۆره سه ربازیبه کانیان ته ریبووون. هیندی هیندی به سواری پایسکله کانیان دهرۆیشتن. ته ماشای پیش و راست و چه په ی رینگه که یان ده کرد. دوو سوار له به راییدا، چوار له ریز یه ک و پاشان دووی تر. پاشان ژماره یی نزیکه ی دوازه، پاشان دوازه ی تر پاشان یه ک یه ک به ته نیا ده هاتن، نقه یان لیوه نه ده هات، به لām ئیمه ش له بهر هاژه ی رووباره که گویمان له هینج نه ده بوو. له بهر چاوان بزربوون. گه یشتنه ئه و سه ری رینگا که وه.

نایمۆ گوتی: «ئهی مریه می پیروژ.»

پییانی: - «ئهوانه ئهلمانی بوون. نه مساوی نه بوون.»

گوتم: «به لām بۆچی که س نیسه به رایییان لی بگری؟ ئه ی بۆچی پرده که یان

نه ته قاندۆته وه؟ بۆچی هینج ره شاشیکیان له سه ر ئه م لیوارانه دانه ناوه؟»

بۆنیلو: «تۆ خۆت پییمان بلی. تینیتا.»

زۆر تووره ببووم گوتم: «هه موو ره فتاریکیان به شیتییبه له خواره وه پردیکی بچووکیان ته قاندۆته وه. که چی ئه م پرده یان له سه ر ئه م رینگا سه ره کیبه به جبه یشتوو وه و نه یان ته قاندۆته وه. کوا ئه وانه له کوپین؟ بۆ هه ول ناده ن رایان گرن.»

بۆنیلو: «خۆت وه لامان بده وه. تینیتا»

بیتده نگ بووم، ئه وه به هینج جوژی نیشی من نیسه. ئه وه ی نیشی من بوو، ئه وه ی له سه رم پییوست بوو ده بوا به له گه ل سێ ئوتومبیله فریاگوزاره کان بگه مه (پۆردینون). له م کاره ش سه رنه که وتم. ئه وه ی له سه رمه ئه نجامی بدم. ده بی بگه مه (پۆردینون) له وانه شه نه گه مه (ئۆدین) قیروسیا... گهر نه شتوانم. به لām گرینگ ئه وه یه ده بی بیتده نگ بم و نه کوژیم و نه گیریم.

به (پییانی) م گوت: «زه حمه ت نه بی سه ری مه تاره که ت ناکه یته وه؟» مه تاره که ی دامه ده ست و فریکی گه وره م لی فر کرد. گوتم:

- «وا چاکه برۆین. ههر چه نده پییوست به په له ناکا. ده تانه وی شتی بخۆم؟»

بۆنیلو گوتی: «ئیره جینگای مانه وه نیسه.»

- «ده باشه با برۆین.»

- «ئایا ئه و لایه بگرین تا نه مان بیین؟»

- «واچاکه له سه ره وه ی رینگا که وه برۆین. له وانه یه ههر به سه ر ئه م رینگا وه بیین ئیمه ش نامانه وی ئه وان بگه نه سه ر سه رمان. به ر له وه ی بیانیین.»

به رینگه ی شه مه نده فهره دا رۆیشتین. ده شتی نمدار له هه ردوولا ماندا دریز ببوو وه له دووری ده شته که دا گردی (یۆدین) به دی کرا. سه ربانی خانوو هکانی سه ر گرده که رما بوو. قولله ی زهنگ و قولله ی سه عاتی کلپسه مان لی دیار بوو. بنه دار توویکی زۆر له کینلگه کانداهه بوون. چاوم به هیلتیکی شکاوی په ککه و تووی شه مه نده فهره که وت. ته خته داره کانی ژیر ئاسنه که فری درابوونه سه ر لیواری رینگا که.

نایمۆ گوتی: - «خۆتان مات که ن. خۆتان مات که ن.»

له سه ر لیواره که خۆمان به عاردی دادا ده سته یه کی تری پایسکل سوار به سه ر رینگه که دا تپیه رین. له لیواری رینگه که وه سه یرم کردن. به ره و پیش ده چون دوور که وتنه وه.

نایمۆ گوتی: - «ئیمه یان بینی به لām ره ت بوون.»

بۆنیلو: - «لیره ده کوژیتین تینیتا.»

گوتم: - «ئیمه یان ناوی. به دوای شتی تر دا ده گه رین. ئه و کاته ئه م هیله ی

شهمه ندهفه راسسته وخو بهره و شار دهچوو. بهناو كيتلگه بهكي زمدا دهچوو. هيلتيكي تری شهمه ندهفه رمان له پيش خوماندا بينی، بو باكووريش ريگا سهره كييه كه بو كه پايسكل سوارمان له سهر بينی، بو باشووريش ريگا بهكي ناسره كي بچووك هه بوو بهناو كيتلگه كاندا تيبهه ده بوو، كه له ههردوولای دارودرهخت بوو.

خوم وام بهچاك زانی لای باشوور بگرينه بهر و بهدهوری شاردا بسوورپينهوه، بهريگا كه دهشته كه بهرين و بهره (كامپفورميو) وه دهشتوانين له ريگا سهره كييه كه دوور كه وينهوه بچينه (تاگليه مينتو) بهمه رجی ريگا سهره كييه كانی پشت (نؤدين) بگرينه بهر. دهمزانی كه ژماره بهكي زور لاری له نيتو دهشته كه دا هه بوون. له سهر ليتواره كه هاتينه خواره وه. گوتم: «وه رنه دوام.»

دهمانتوانی بهره لاری بهه كان بوؤين. بهره و باشووری شار بکشين. هه موومان له سهر ليتواری ريگا كه دابه زين. له لاری بهه كه وه گولله به كمان ناراسسته كرا. گولله كه له قوری ليتواره كه چه قی.

هاوارم كرد: «بگه پينه وه دواوه.»

بو ليتواره كه گه پامه وه. لهناو قوردا خزيم شو فیره كان له بهر اييمدا بوون. نه وه ندهی خوا تینی دابوومی به خیرا و به پهله بهره و سهر ليتواری ناسه ري بهه كه چوم. كاتی نامیو ده بويسست له ليتواره كه بهه ري بهه وه رته برد و بهلا داهات و دهواو دم بهه ري بهه. بو لایه كه ی تر پاران كيشا وهرمان گيرايه سهر پشت. گوتم: «دهبی سهری بهه ري بهه وه.»

پيانی نهوی جوولاند و سهری بهه ري بهه وه. ئایو لهناو قوردا له لایه كي سهر ليتواره كه وه كه وتبووه گورئ. پييه كانی بهره و خوار چوو بوون خوين بهناريكي له گه ل هه ناسه ی فرچله ی ده كرد. ئيمه هه رسيكمان دهست له نه ژنو له ژير باران له سهر سهری هه لتوتركاين. گولله كه به پشت ملی كه وتبوو. بهره لای سهری چوو بوو له ژير چاوی راستييه وه هاتبووه دهر وه. لهوكاتی ويستم خوينه كه له ههردوو جیگه بريندار بووه كه ی رابگرم، مالتاوايي كرد. پيانی سهری (ئایو) له سهر زوی دانا. دهموچاوی به پارچه په ري كيكي تيماری سرييه وه و وازمان لی هينا.

پيانی گوتی: «نه...»

گوتم: «ئه لمانی نه بوون. نابی هيج ئه لمانی لي بهه ی.»

پيانی گوتی: «ئيتالين. ئيتالين.»

نه م وشه بهی دوايي وه كو نازناوی به كار هينا.

بوئيلو هيجی نه گوت، له ته نيشت ئایو دانيشت بوو، بهلام ته ماشای نه ده كرد پيانی شه پقه كه ی (ئایو) هه لگرتوه، له سهر ليتواره كه غلور ببووه خواره وه، له سهر دهموچاوی دانا به وه. مه تاره كه شی دهر هينا پيانی مه تاره كه ی بو بوئيلو راگرت و، گوتی: «فرئ ناخوبته وه؟»

بوئيلو گوتی: «نه خیر.»

رووی تیکردم و گوتی: «له هه ره دهقه بهی بوايه، ده بوايه له سهر نه م هيله نه وه مان به سهر هاتبايه...»

گوتم: «نه خیر، له بهر نه وه بوو، به كيتلگه كه دا تيبهه رين؟»

گوتم: «ئه وانه ی ته قه یان كرد ئيتالی بوون. ئه لمانی نه بوون.»

بوئيلو گوتی: «گه ر ئه لمانی بوانه هه موومانيان ده كوشت.»

گوتم: «ئيتالیه كان بو ئيمه زياتر جیگه ی مه ترسین نه ك ئه لمانی به كان پاسه وانی باش وه ی له شکر له هه موو شتی ده ترس. ئه لمانی به كان خویان ده زانن. به دواي چيدا ده گه رين؟»

بوئيلو گوتی: «ئه وه ليتكدانه وه به كي دروسته تينيتا؟»

پيانی گوتی: «ئيسستا بو كوی بچين؟ جیگه ی مه ترسی ده بی گه ر له ناكاو بينه سه رمان.»

بوئيلو: «من وا به چاك ده زانم، لي بهه ري و له بهه ر چاوان نه بم.»

- «زور چاكه به سهر هيلی ناسنيدا ده ري ين.»

ئایو پرسی: «له و با وه ری به ساغی ده ر بچين؟»

- «مسوگه ر ده ر ده چين. هيشتا ژماره بان نه وه نده زور نه بووه. ده توانين له تاريكيدا برين.»

- «نه م ئوتومبيله چی ده كرد.»

گوتم: «خوا ده زانی.»

به سهر ريگه ی شه مه نده فه ره له ري شتن به رده وام بووين. بوئيلو له ري شتنی ناو قوراوی سهر ليتواره كه ماندوو ببوو. گه رايه وه هاته وه لای ئيمه. ريگه ی شه مه نده فه ره كه له ريگه سهره كييه كه دوور ده كه وته وه به ره و خوار ده كشا، ئيتر له توانامان نه ما بزائين چ به سهر ريگه به كه وه رته ده بی. پرديكي بچووكی سهر كه ندي ته قيندر ابووه وه، به لام به سهر دينگه كاندا په رينه وه، له ري شتن به رده وام بووين. گوتمان له دهنگی ته قه بوو. له پيشه خومان گوتمان له دهنگی ته قه بوو. هاتينه سهر ريگا كه ی دواوه ی كه نده كه وه.

- «وا چاكه له جیگایي خومان هه شار دهين. تا تاريك دادئ، نه وكات گه ر بتوانين به ره و خاوروش بچين، به سه لامه تی ده ر ده چين.»

بوئيلو: «له ده ستیان دئ هه موومان بده نه بهر ريژنه ی گولله، تا وه كو بهه لين كه جاری پيشووش راست بوونه ته قه یان كردوه. من ناچم نه وان تا قی بکه مه وه.»

- «ده بی شوئینی له نزيك (نؤدين) بو خوچه شاردان بدؤزينه وه. جا كاتی تاريك دابی دهست به ري شتن ده كين.»

بۆنیلۆ: «كەوابێن بابرۆین.»

دابەزینە لای باکووری لیوارەكە ئاوڕێكەم لە دواوە دایەو. ئایمۆ لە دامبێنی لیوارەكە لەناو قوردا كەوتوو. زۆر بچووك دیاریبو، باسكەكانی بۆ هەردوولا درێژ بسوون. قاچەكانیشی بەلەك پێچیان لێ بەستراوو. پۆتینە قوراوییهكانیش بەرامبەر یەك بەقستی وەستاوون. شەبقەكە لەسەر رووی بوو واپێدەچوو ماوێهەکی لە مێژە مردوو. باران دەباری. ئایمۆم وەك هەموو كەسیکی تر كەناسیم خۆش دەوێست. كاغەزەكانی و لەناو گیرفامە، نامەیی بۆ مالمەوێیان دەنووسم.

لە دەرەو لە بەراییمان لەناو كێلگەكان خانوویك هەبوو بەداردەرەخت دەور درابوو. ساختمانی ناو كێلگەكەش لە بەرامبەر خانووێكە دروست کرابوو. تەلاریکی هەبوو لەسەر ئەستووندان راگیرابوو.

گوتم: «واچاكە كەمێ لێك دووركەوینەو. بەلام خۆم لە پێشدا دەڕۆم.»

بەرەو لای خانووێكە چووم، لەناو كێلگەكەدا پێدەپێی هەبوو، كە بەكێلگەكەدا تێپەر دەبووم، یەكێ، جا نازانم كە لەناو درەختەكانی نزیک خانووێكە ویا لەناو خانووێكەو، تەقە پێوەناین. لە خانووێكە نزیک بوومەو تا زۆر بەچاکی خانووێكەم بینی. تەلارەكە لەگەڵ كادییێکی دەرەو تێکیان دەکردەو. لە نیوان ئەستووندەكاندا كادێهاتە دەرەو. حەوشەكە بەردرێژ بوو، دارەكانیان بارانیان پیا دەچۆرایەو. عارەبانەیهکی دوو تاپەیی گەرە جێ دەستەكانی روو لە ئاسمان، لەبەر باران دانرابوو. هاتە ناو حەوشەكە، پیایدا تێپەریم، لەبن تارمەیی هەیوانەكە پراوەستام، دەرگای ژوورەكە كرابوو، چوومە ژوورەو پێانی و بۆنیلۆ بەدوامدا هاتن. ژوورەو زۆر تاریك بوو گەرەمەو ناندین، ئاگردانەكە خۆلەمیشی تیاوو. قۆری لەسەر دانرابوو. بەلام هیچی تیا نەبوو. چاوم بەولاو بەولادا گێرا هیچ خواردمەنبیەك بەرچاوە نەكەوت.

گوتم: «دەیی لەناو كادییەكە پالکەوین. پێانی لەو باوهری شتی بدۆزینەو و بیهێنینە ئێرە تا بیخۆین.»

پێانی: «سەریکی پیا دا دەگرم.»

بۆنیلۆ: «منیش دەگەریم.»

گوتم: «زۆر باشە. منیش سەر دەكەوم و سەریکی كادییەكە دەكەم.» پێبەلەكەیهکی بەردینم بینی لەتەك تەویلهی خانووێكەو بەرز دەبوو. تەویلهكە لەبەر باران، بۆنیکی وشکی خۆشی لێ دەهات. مێگەل نەمابوو، لەوانەیه لەكاتی راگردنیان لەگەڵ خۆیان راپێچیان دابن، كادییەكە نیواو نیو بوو، سەرەوێ دوو پەنجەرەیی تێگیرابوو یەكێکیان بەتەختە گیرابوو، ئەوێ دیش كلاًوژنەیهکی تەسکی بچووك بوو كە لەلای باكوورەو بوو. كەلێنیکی لێژی تیاوو تا لەوتیو كا بۆ مێگەل فرێ بدەن خوارەو. تەختەداری درێژیش لە جیگا بۆشەكە تێك پەرتنرابوون و تا سەر عەرەكەیی ئەو شوێنە درێژ بسوونەو كە عارەبانەكان دەهاتە ژێریهەو كە لەكاتی كاتیفرێدان بەرز دەكرانەو تا

كایان تی بکری. گوتم لە ترپەیی باران بوو كە بەسەرمانەكە دەكەوت. بۆنی كام بۆهات. كاتی چوومە خوارەو. بۆنیکی پاکی شیاكەیی وشکی ناو تەویلهكەم كرد. توانیان تەختەداریك هەلگڕین لە پەنجەرەیی لای خوارەو تەماشای حەوشەكە بكەین. پەنجەرەكەیی تریش بەسەر ئەو كێلگەیهی دەرانی كە بەرەو باكوور دەكشا. بەهەرەكێ لەم پەنجەرەو دەمانتوانی سەرکەوینە سەر بانەكە. پاشانی دابەزینە خوارەو. یا بەكەلێنە لێژەكەیی كادییەكە دابەزین. ئەگەر پێبەلەكە بەكار نەهاتبا. كادییێکی گەرەبوو دەمانتوانی لەناو كایەكەیی خۆمان حەشار دەین، ئەگەر گوتمان لە پێخوستی هەر كەسیك بوایه. واپێدەچوو جێگەیهکی چاك بێ. دلێباووم كە دەمانتوانی بەرەو خوار بۆین ئەگەر تەقەمان لێ نەكراوا. ئەستەم بوو ئەلمانییەكان لەم ناوچەیدا هەبن. ئەوان لە باكوورەو دەهاتن، لە رێگەیی (سفییدال) هەو دەهاتنە خوارەو. نەدەكرا لە باشوورەو بێن. ئیستاییهكانیش زیاتر جێگەیی مەترسی بوون. لە خۆیان دەترسان، هەر شتیکیان بدیا ئاگریارانیان دەكرد شەوی رابردوو لەكاتی كشانەو بیستەم ژمارەیی ئەلمانی بەجلوهرگی ئیستایی لە باكوورەو هاتوونەتە ناو سوپای كشاو. باوهرم بەم قەسەیه نەكرد، ئەمەش هەر شتیكە لەو بابەتەكە كە هەموو جار لەسەر بەرگوتمان دەكەوێ، ئەمەش شتیكە دوژمن بەرامبەر بەكاری دێتی. ئێمەش هیچ كەسیکی و ناسین بەجلوهرگی ئەلمانی چوویتە ناووانەو تا سەر لەوان تێك بدە. لەوانەشە وایان كردی بەلام ئەمە زەحمەت بوو. باوهرناكەم ئەلمانییەكان وایكەن. ناچار نین وایكەن، پێویست بەو ناكە سەر لە سوپا كشاو كەمان تێك بدەین. قەوارە و گەرەویی سوپاكە و كەمی رێگاكان وای كردوو ئەم پرۆیاگندەیهی بلاوبیستەو. كەس فرمانی دەر نەكردوو. لە ئەلمانییەكانیش بگەرێ بۆ خۆیان و خوایان. سەرەدای ئەوێ ئاگریارانمان دەكەن و وادەزانن ئێمە ئەلمانیین. (ئایمۆ) یان كوشت. خۆ كایەكەش بۆنی خۆش بوو. پالکەوتنیس لەناو كادییەكە بەس بوو بۆ ئەوێ زەلیل و مەلوولی سالانی رابردوو لەبیر بەریتەو. لەناو كایەكە لێ درێژ بووین و قەسەمان دەكرد بەقەمە چۆلەكەمان دەكوشت. كاتی لەسەر سێگۆشەیهکی كراوێ سەر دیواری كادییەكە دەنیشتن. ئەو كادییە ئیستا نەماو. لەماوێ سالیكدا دارستانەكەیی داری شۆكرانیان هەموو بنی کرد. جگە لە كۆلكەكان و سەر لقی وشك و داری سووتەمنەیی هیچی تر نەمایەو.

ناوانی بگەریتەو دواو. گەر بۆ پێشەو نەچین چی روو دەدا؟ هەرگیز ناگەریتینەو میلانتۆ؟ گەر گەراییهەو چی دەبێ؟ گوتم بۆ تەقە شل كرد. لە باكوورەو بەناپاستەیی (ئۆدین) هەو هاوئیشتر. دەنگی رەشاشیش گەیشته گوتم. بۆردمانی تۆپی بەدواو بوو. ئەمەش بێ ئەسەر نییه.

لەوانەیه لە تێپی سەربازیان بەسەر رێگاوه دێی. لەلا پەنجەرەیهکی كادییەكەو سەیری خوارەو كرد بینیم پێانی لە نزیک جیگای كا باركردن وەستاو. دوو پارچە

باسترمه ی درتیز و گۆزه بهک و دوو شووشه ی مه ی له بن هه نگلیه وه هه لگرتبوو.

گوتم: «سه رکه وه، نه وه ته پیلکه.»

دواوی زانیم ده بن له بهر شته کان یارمه تی بدهم. دابه زیم، له بهر پالکه وتن له ناو کایه که میتشکم لای خۆم نه ما بوو، مه یله و خه وتبووم.

پرسیم: «کوا بۆنیلۆ؟»

گوته ی: «ئێستا پیت ده لیم.»

به نه رده بانه که سه رکه وتین هه رچییه کی لامان بوو له سه ر کایه که مان دانا. (پیان ی) قه له مبه رکه ی خۆی ده رهینا قه یاغه ته په دۆره که ی، به سه ره ته په دۆر هه لگره که کرده وه.

سه ری بوتله مه یه که ی کرده وه.

گوته ی: «سه ر مۆره. ده بی باش بی.»

زه رده خه نه یه کی گرت:

پرسیم: «بۆنیلۆ له کو تیه؟»

پیان ی سه ریریک ی من ی کرد و گوته ی: «رۆشت. تینیتا. چو و خۆی بدات به ده سه ته وه.»

هیچم نه گوت.

- «له وه ده ترسا بکوژری.»

بوتله که م هه لگرت و نوقه م لیه نه هات.

- «خۆ ده بی نی، ئیمه هه رگیز پروامان به شه ر نییه تینیتا؟»

پرسیم: «ئه ی تو بۆچی نه رۆشتی؟»

- «نه مویست تو به جی بیلیم.»

- «بۆ کو ی چو؟»

- «نازانم. تینیتا، ده زانم رۆشت.»

گوتم: «زۆر باشه باسترمه که له ت نا که ی؟»

پیان ی له بهر رووناکی کزه که وه سه ریریک ی کردم و گوته ی: «که قسه م له گه ل ده کرد ی له تم کرد.»

له ناو کایه که دانیشترین. باسترمه که مان خوارد و مه یه که مان خوارد وه. له وانیه نه وه مه یه یان بۆ کاتی زه ماوند هه لگرتی. زۆر کۆن بوو. له کۆنیا ن په نگیا ن نه ما بوو.

گوتم: «(لوئگی) تو له م په نجهره وه سه یری سه ره وه بکه، منیش له په نجهره که ی تره وه ته ماشای ده ره وه ده که م.»

هه ربه ک له ئیمه بوتلایکمان هه بوو، تیایدا ده مان خوارد وه. من بوتله که ی خۆم هه لگرت و له سه ر زگ له ناو کایه که لپراکشام. له کلاو رۆژنه که وه سه یری ناوچه ته ی و

شیداره که م کرد. خۆشم نه مه ده زانی چاوه پروانی دیتنی چ ده که م له کیلگه و دارتووه رووته کان و باران بترازی هیچی ترم نه دیت.

مه یه که م خوارد وه. به لام سه ری نه گرتم. ئه م مه یه یان له زۆر له میژه وه هه لگرتبوو، له بهر کۆنی باشی و په نگه که ی له ده ست دا بوو. ده ره وه تاریک دا هات، تاریکی خیرا ناوچه که ی داگرت. شه وه که ی له بهر باران شه وه په شه بوو، که تاریک دا هات،

سه یرکردنه ده ره وه هیچ سوودی نه ما. بۆیه چوومه لای پیانی. پیانی خه وی لئ که وتبوو. منیش خه به رم نه کرده وه. به ینییک له ته نیشتی دانیشتم. پیانی پیایکی

که ته بوو، خه ویکی خۆشی لیکه وتبوو. پاش ماوه یی خه به رم کرده وه و به ری کوه وتین. ئه وی شه وی، شه ویکی زۆر سه یر بوو. خۆشم نازانم چاوه پروانی چیم کرد... مردن و

ته قه کردن و له تاریکی راکردن... به لام هیچ رووی نه دا چاوه یریمان کرد. له دواوه ی چالیکه وه له نزیک ریگا سه ره کیسه که وه راکشا بووین به تالیژنه کی ئه لمانی تیه ری،

پاش ئه وه ی تیه ریوون ئیمه له ریگا که په رینه وه و به ره و باکوور رۆشتین. دوو جار له ژیر ریژنه ی بارانه وه له ئه لمانیه کان نزیک بووینه وه. به لام ئیمه یان نه دیت.

له لای باکووره وه به شاره که تیه رین، بی ئه وه ی ئه وه ی نیوی ئیتال ی بی بیسین. پاش ماوه یه کی که م هاتینه سه ر ریچکه ی سه ره کی کشانه وه که. هه ر ئه وی شه وی به پی نه به ره و (تاگلامیتۆ) رۆشتین. له و باوه رده نا به یوم که هیتزه کشا وه که ئه و هیتزه زه به لاهه

ده رچن.

خه لکی گونده کانیش شان به شان ی سوپایه که ده کشانه وه. تاخوا رۆژی کرده وه ئیمه هه ر له سه ر پییان رۆشتین. له رۆیین به پیتش ئوتومبیل که وتبووین. قاچه کانم ژانیا ن

ده کرد، لاکه شم لیه ده هات به لام ماوه یه کی باشمان بری بوو. خۆ به ده سه ته وه دانی (بۆنیلۆ) له وه ری گیلای بوو. هیچ مه ترسیی له گۆری دانه بوو. به نیتوانی دوو سوپادا

تیه رین بی ئه وه ی هیچ شتیکمان به سه ر بی. ئه گه ر نایمۆ نه کوژرا با هه ستمان به هیچ مه ترسیی نه ده کرد. هیچ که سی ئیمه ی سه غله ت نه کرد، کاتی له بهر چاوان به ته نیشت

ریگای هیلای ئاسنی ده رۆشتین.

کوشتنی (نایمۆ) ش له نا کاو و بی هۆ بوو. له خۆم پرسی ناخۆ ده بی (بۆنیلۆ) له کو ی بی؟

پیان ی پرسی: «تینیتا چۆنی؟»

له ته نیشت ریگا وه ده رۆشتین، که پر ماشین و سه رباز بوو.

- «زۆر باشم»

- «له رۆشتن زۆر ماندوو بووم.»

- «باشه، هه ر ئه م قۆناغه مان ماوه، دل له دل مه ده.»

- «بۆنیلۆ گیل بوو»

- «بهراستی گیل بو.»
- «تۆ بهرامبهه ئهه كردهوه به چي دهكه ي تينيتا؟»
- «نازانم.»
- «ناتواني بهديلي له قهلهه بدهي؟»
- «نازانم.»
- «دهزاني گهر شهه بهردهوام بئ، نهوا خيزانهكه ي زور نازار دهدهن؟»
- سهريزي گوتي: «شهه بهردهوام نابئ، دهچينهوه مالي خومان، شهه دوايي هات.»
- «هه موو كهس دهچينهوه مالي خوي.»
- «هه موومان دهچينهوه مالي خومان.»
- پياني گوتي: «وهه تينيتا.»
- دهيه ويست پيشيان بكه ويته وه.
- «تينيتا؟! تينيتا كييه؟ (ئه با سوكلي يوفيسيالي) (١) برووخين نهفسه ره كان.»
- پياني باسكي گرتم و گوتي: «واچا كه به ناوي خوت بانگت بكه م. له وانه يه گيروگر فتمان بۆ پهيدا بكا. هه ندي له نهفسه ره كانيان گولله باران كرد.»
- پيشيان كه وتينه وه. له سههه گفتوگوي خومان بهردهوام بوين.
- گوتم: «راپورت بيكي وا نانووسم كه گيروگرفت پهيدا ناكه بهلام مه زندهم بۆ ناچي ته ووا ببئ، خو گهر ته ووا ببئ له خوي باستر نييه.»
- گوتم: «بهه زووانه شه له مه دهگه بن.»
- «باوه رينا كهه كه ته ووا بووبيت. هه موو واي بۆ دهچي كه ته ووا بووه، بهلام من باوه رينا كهه.»
- سهريزي: «(فيشالا پيس) (٢) بۆ ئاشتي، دهگه رتينه وه ماله وه.»
- پياني گوتي: «وا تفه نكه كانيان فرئ دهدهن. هه ره له رويشتن له خويان دهكه نه وه و به عاردي داده دهن. پاشان هاوار دهكهن.»
- «دهبئ تفه نكه كانيان لاي خويان بميني.»
- «وا دهزاني گهر تفه نكه كانيان فرئ بدهن ناتوانن بيانخه نه وه شهه.» كاتي له تاريخي و له بههه باراندا به سههه لايه كي رينگا كه ده رويشتين ژماره يه كي زور سهريزاني هيزه كه م بيبي هيشتا تفه نكه كانيان لا مابووه وه له سههه چا كه ته كه يان قيت ببووه وه.
- نهفسه ريكي هاواري كرد: «تۆ له كام ليواي؟»

(١) ئهه دهسته وازه يه به ئيتالييه واته «دهگه رتينه وه مالي خومان.»

(٢) ئهه دهسته وازه يه به ئيتالييه واته «بۆ ئاشتي.»

- بهكئ ليني هاته وهلام و گوتي: «بري گاته دي پيس- له ليواي ئاشتي.»
- نهفسه ره كه هيجي نه گوت. «نهه چي دهلي؟ نهفسه ره كه چ دهلي.»
- «برووخين نهفسه ره كان. فيشالا پيس.»
- پياني گوتي: «وهه را!»
- بهته نيشتي دوو ئوتومبيلي فريباگوزاري بهري تاني له نيوان كومه ليكي ئوتومبيلي به جيتا ودا تيبهه پين.
- پياني گوتي: «هي كوريزيان. ئهه ئوتومبيلانه ده ناسمه وه.»
- «له ئيمه يان زياتر بريوه.»
- «له ئيمه زووتر دهستيان بهكشانه وه كر دووه.»
- «دهبئ شوفيره كانيان له كوي بن.»
- «له وانه يه له پيشمان بن.»
- گوتم: «ئه لمانيه كان له دهو ربه ري (ئو دين) وه وه ستان، ئهه خه لكه هه مووي ده بئ له رووباره كه وه بهه ريتنه وه.»
- پياني گوتي: «بهلي هه ره نه وه شه واي لي كر دووم بروام به بهرده وامي شهه بئ.»
- گوتم: «ئه لمانيه كان له توانياندا هه يه. بچنه ناو (ئو دين)، بهلام نه وه لا سه يره كه بۆچي نه چوونه ته ناو (ئو دين) وه.»
- «نازانم، هيج شتي دهرياره ي ئهه جو ره شهه نازانم.»
- «واي بۆ دهچم كه چاوه رتي هۆبه كان ي گواستنه وه بن.»
- پياني: «نازانم.»
- پياني بهته نيا زور رووخوش بوو، بهلام كه له گه ل يه كي قسه ي ده كرد وشك و ره زاگران دههاته بهرچاو.
- «لوكي ژنت هينا وه؟»
- «تۆ دهزاني من ژنم هينا وه.»
- «دهبئ هه ره له بهه ره وه شهه بي كه ناته وي بهديل بگيرتي؟»
- «ئه وه يان هۆبه كه. تۆ ژنت هينا وه تينيتا؟»
- «نه خبير.»
- «بيونيلوش ژني نه هينا بووه.»
- گوتم: «ناتواني هيج دهرياره ي پياوي ژن دار بلتي. بهلام به لاي من پياوي ژن دار هه ره هه زده كا بگه ريتنه وه لاي هاوسه ره كه ي.»
- زور كه يفخوش ده بووم كه دهرياره ي ژن قسه كرابا.

پییانی گوتی: «ئەوه راسته.»

- «قاچهكانت چۆن؟»

- «زۆر بهسۆین.»

بەر له تاریک و روونی بهیانی گه‌بشتینه‌که‌ناری (تاگلیا مینتۆ)، شان به‌شانی رووباره‌که، که‌ئای لافاو به‌رز ببووه‌وه، بۆ لای پرده‌که‌ رویشتین. هه‌موو ئوتومبیله‌کان له‌وتیوه‌ ده‌په‌رینه‌وه.

پییانی گوتی: «ده‌بایه‌ له‌ پتیش ئەم رووباره‌وه‌ خۆیان پارگرتبایه.»

ئاهه‌ له‌ساوه‌که‌ له‌ تاریکیدا به‌رز دیاربوو. ئای رووباره‌که‌ له‌ گه‌ژهنه‌ و‌ کشان دابوو، پرده‌ دارینه‌که‌ له‌م به‌ر ده‌وه‌ بۆ ئەو به‌ر نزیکه‌ی سێ چاره‌گه‌ میل بوو. ئەو رووباره‌ ئای ئاسایی خۆی به‌ناو رێچکه‌یه‌کی ته‌نگه‌به‌ری ژێر به‌ردیندا، له‌ دووری ژێر پرده‌که‌وه، ده‌رۆی. ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو بگاته‌ داری پرده‌که‌. شان به‌شانی که‌ناری رووباره‌که‌وه‌ رویشتین دوابی چووبه‌ ناو ئەو قه‌له‌با‌لغییه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر پرده‌که‌ ده‌په‌رییه‌وه‌. به‌ئەسیایی له‌ژێر باران و‌ له‌به‌رزی چهند پێی له‌ لافاو‌که‌، هه‌ستم به‌ته‌نگی جیگه‌که‌م کرد. سندووکی گولله‌ تۆیم که‌وته‌ پیش رووی خۆم و‌ه‌رگه‌یه‌ لای پرده‌که‌ و‌ سه‌یری رووباره‌که‌م کرد لێره‌ به‌دواوه‌ نه‌متوانی خه‌یرا و‌ خۆش بووین هه‌ستم به‌ماندوو بوونێکی زۆر کرد. تۆزقالتی خۆشی و‌ دلفراوانیم له‌و په‌رینه‌وه‌یه‌دا نه‌که‌وته‌ ده‌وه‌. له‌ خۆم ده‌رسی: «ئەگه‌ر فرۆکه‌ به‌رۆژ ئەم ناوچه‌یه‌ بۆردومان بکا چ ده‌قه‌ومی؟»

هاوارم کرد: «پییانی»

- «لێرم. تینیتا.»

له‌ناو قه‌له‌با‌لغییه‌که‌وه‌ که‌می له‌ پێشی من بوو. که‌س فه‌دی لێوه‌ نه‌ده‌هات، هه‌رکه‌سه‌ بۆ خۆی عه‌ودالی په‌رینه‌وه‌ بوو. ته‌نیا به‌ریان له‌ په‌رینه‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌. ئەوه‌نده‌مان نه‌مابوو به‌په‌رینه‌وه‌. له‌سه‌ری پرده‌که‌وه‌ چهند ئەفسه‌ریک و‌ قه‌ره‌بینادار له‌هه‌ردوولای پرده‌که‌وه‌ راوه‌ستابوون، لایتیا به‌ده‌سته‌وه‌بوو. سه‌یبه‌ریان له‌ رووی ئای رووباره‌که‌وه‌ بینی. کاتی لێیان نزیک بوومه‌وه‌. ئەفسه‌ریکم بینی ئیشاره‌تی بۆ پیاویکی نێو کاروانه‌که‌ کرد. کاربای قه‌ره‌بینادار به‌دوایدا چوو. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌قۆله‌سته‌ پیاوه‌ی هه‌تیا. له‌ رێگا دووریا خسته‌وه‌. رووبه‌رووی به‌کتر بووین. ئەفسه‌ره‌کان به‌که‌ یه‌که‌ ده‌یانروانییه‌ په‌ریه‌کان. جارجاریش قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردن. له‌ په‌رینه‌وه‌که‌ نزیک ده‌بوونه‌وه‌ تا له‌ نزیکه‌وه‌ لایتی لێ بدن به‌ر له‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بگه‌ینه‌ ئەم شوینه‌ پیاویکی تریان له‌ په‌ریه‌کان ده‌هه‌تیا. پیاوه‌که‌م بینی پایه‌ی کۆلۆنیل بوو به‌کیکی پرچ خۆله‌میشی قه‌له‌وی کورته‌ بالا بوو، کاتی لایتیا لێدا ئەستیره‌کانی سه‌ر قۆلی ترووسکانه‌وه‌. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ برییه‌ دوا‌ی هه‌تلی ئەفسه‌ره‌کان. کاتی که‌وته‌ به‌رامبه‌ریان به‌ک یا دوایان سه‌ریان ده‌کردم. دوابی به‌کیکیان نیشانه‌ی بۆ کردم، قسه‌ی له‌گه‌ڵ قه‌ره‌بیناداری کرد. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ به‌ناو کاروانه‌که‌وه‌ هاته‌ لام و‌ له‌یه‌خه‌وه‌ گرتی.

پرسیم: «چیته‌؟»

مستیکم له‌ روومه‌تی دا، ده‌موچاویم له‌ژێر شه‌په‌که‌ی دیت سمیلتیکی قیتی هه‌بوو. خۆین له‌روومه‌تی هاته‌ خواره‌وه‌ به‌کیکی تر به‌ره‌ لام هات. گوتم: «چیته‌؟»

وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، چاو‌پێی ده‌رفه‌تی بوو تا بگرێ، ده‌ستم بۆ لاتریزه‌م درێژ کرد، تا ده‌ست بگه‌ینه‌ ده‌بانچه‌که‌م.

- «نازانی ناتوانی ده‌ست له‌ هیج ئەفسه‌ری بده‌ی؟»

ئەوی تر له‌ دواوه‌ خۆی تینکردم به‌توندی باسکمی به‌رزکرده‌وه‌، جومگه‌ی ده‌ستمی له‌گه‌ڵ و‌ه‌رسوواند، ئەوی تریش له‌مله‌وه‌ گرتی. منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردی پێله‌قه‌یه‌کم له‌ لولاقی دا و‌ چۆم به‌نیو‌گه‌لانی که‌وت. گویم لێ بوو به‌کی گوتی: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزه‌.»

- «ئەوه‌ مانای چییه‌؟»

ویستم هاوار بکه‌م، به‌لام ده‌نگم ئەوه‌نده‌ به‌رز نه‌بوو، منیان برده‌ لایه‌کی رێگا‌که‌.

ئەفسه‌ری: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزن. بیبه‌نه‌ دواوه‌.»

- «تۆ کیی؟»

- «ئێستا ده‌زانی من کییم.»

- «تۆ کیی؟»

ئەفسه‌ری: «پۆلیسی جه‌نگی.»

- «بۆچی داوا ناکه‌ن هه‌نگاوێ زیاتر بیه‌ پێشتر، له‌ جیاتی ئەوه‌ی داوا له‌م فرۆکه‌یه‌ (١) بکه‌ن بگرێ؟»

وه‌لامیان نه‌دامه‌وه‌. ناچار نه‌بوون وه‌لام بده‌نه‌وه‌. پۆلیسی جه‌نگی بوون. ئەفسه‌ری به‌که‌م گوتی: «بیبه‌نه‌ دواوه‌. له‌گه‌ڵ ئەوانی تر رای گرن. ده‌بینی ئیتالییه‌کان نا ته‌واو قسه‌ ده‌کا.»

گوتم: «تۆش وه‌کو من ناسا. تۆ...»

ئەفسه‌ره‌که‌ گوتی: «بیبه‌نه‌ لای ئەوانی تر.»

منیان برده‌ ریزی دواوه‌ی ئەفسه‌ره‌کان. له‌ خواره‌وه‌ی رێگا‌که‌ له‌ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لێ خه‌لکی تر له‌ کیلگه‌یه‌کی نزیک رووباره‌که‌وه‌ راگیربوون. کاتی بۆ لایان چوون گوتمان له‌ ته‌قه‌یی بوو. بریسه‌کی گولله‌ ته‌قیندراره‌که‌م بینی، به‌لام گویم له‌ده‌نگی ده‌نگدانه‌وه‌ی گولله‌که‌ نه‌بوو. چوار ئەفسه‌ر پێکه‌وه‌ له‌وێ وه‌ستا بوون. پیاویکیش له‌به‌ر ده‌میان. قه‌ره‌بیناله‌ده‌ست له‌ملاو له‌و لایانه‌وه‌ وه‌ستا بوون. ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی تریش

(١) فرۆکه‌: به‌گالته‌ پێکردن ئەو ناوه‌ له‌ قه‌ره‌بیناداره‌کان ده‌نیت.

دهوریان به قه‌ره‌بیینا له ده‌ست گیرابوو. چوار قه‌ره‌بیینا له ده‌ستی تریش له ته‌ك ئه‌فسه‌ری دادپرس وه‌ستابوون. خۆیان به‌سه‌ر تهنه‌نگه‌کانیان دادابوو. شه‌به‌قی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر بوو. ئه‌و دوانه‌ی منیان گرتیوو بۆ لای ئه‌وانه‌یان بردم که چاوه‌ڕێی لێپرسینه‌وه‌ بوون. سه‌بری ئه‌و پیاوه‌م کرد که ئه‌فسه‌ره‌کان پرساریان لێ ده‌کرد. پیاوه‌که، کابرا کۆلۆنیله‌ قه‌له‌وه‌ پرچ خۆله‌میشه‌که بوو، که له‌ناو کاروانه‌که هه‌تایانه‌ ده‌روه. لێپرسه‌روه‌کان روخسه‌تی هه‌موو جو‌ره‌ ره‌فتاریک و فرمانیکی دل‌ه‌قانه‌یان پێ درابوو. هه‌روه‌کو چۆن ئیبتالییه‌کان ده‌ستووری موکه‌ره‌میان پێ درابوو که ته‌قه له‌ خه‌لک بکه‌ن، که‌شیش توانای ته‌قه له‌وان کردنیان نه‌بیته‌.

- «ناوی تپیه‌که‌ت؟»

پیاوه‌که ناوی تپیه‌که‌ی پێ گوتن.

- «ناوی په‌له‌که‌ت؟»

پیتیانی گوت.

- «بۆچی له‌په‌له‌که‌ت دا‌پراوی؟»

وه‌لامی نه‌داوه‌.

- «نازانی ئه‌فسه‌ر ده‌بێ له‌گه‌ڵ تپیه‌که‌ی خۆی بێ؟»

وه‌لامی دانوه‌ گوتی ده‌زانێ.

ئه‌مه هه‌موو بوو. ئه‌فسه‌ریکی تر قسه‌ی کرد.

- «تۆ و ئه‌وه‌ی وه‌کو تۆ ریگه‌ی به‌ره‌ره‌کانی ده‌ده‌ن پێ بنیته‌ ناو خاکی پیروزی باوکنه‌وه‌.»

کۆلۆنیله‌که‌ گوتی: «به‌یارمه‌تیت ریگه‌م بده‌ قسه‌ بێ بکه‌م.»

- «له‌به‌ر خۆفرۆشی تۆ و هی وه‌کو تۆ گولی سه‌رکه‌وتمان له‌ده‌ست چوه‌.»

کۆلۆنیله‌ پرسی: «قه‌ت به‌شدارێ کشانه‌وه‌ت کردوه‌.»

- «ئیتالییا نابێ بکشیتته‌وه‌.»

له‌به‌ر باران راوه‌ستابوون، گویم بۆ ئه‌م قسانه‌ شل کردبوو. رووبه‌رووی ئه‌فسه‌ره‌کان وه‌ستابوون و کابرای گیراوه‌ له‌ به‌رده‌مان بوو که‌می له‌ ئیچه‌ دوور بوون.

کۆلۆنیله‌ گوتی: «گه‌ر ده‌مکوژن، تکایه‌ یه‌کسه‌ر بمکوژن بێ ئه‌وه‌ی هیچ چیت پرسیارم لێ بکه‌ن، ئه‌م لێپرسینه‌وه‌ زۆر بێ مانایه‌.» کۆلۆنیله‌ ئه‌مه‌ی گوت و خاچی له‌سه‌ر سینگی خۆی کیشا. ئه‌فسه‌ره‌کان په‌سه‌یه‌کیان پیکه‌وه‌ کرد یه‌کیکیان شتیکی له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زی نووسی.

گوتی: «سه‌ریاره‌کانی به‌جیه‌تشته‌وه‌، ده‌بێ گولله‌باران بکری.»

دوو قه‌ره‌بیینا‌دار. کابرای کۆلۆنیلیان برده‌ سه‌ر رووباره‌که، له‌به‌ر باران رویشتن.

پیاویکی سه‌رکوژی پیروو، له‌ هه‌ر لایه‌کی قه‌ره‌بیینا‌داری ده‌رژیی. ته‌ماشای گولله‌بارانیان نه‌کرد. به‌لام گویم له‌ ده‌نگی ته‌قه‌که‌ بوو. لێپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ یه‌کی تر دا کرد. ئه‌م ئه‌فسه‌ره‌ش له‌سه‌ریاره‌کانی دا‌پرایه‌. ریگه‌ی نه‌درا هۆی دا‌پراوه‌که‌یان بۆ روون بکاته‌وه‌ کاتێ بریاره‌که‌ی خۆیان له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌وه‌ خۆپنده‌وه‌، ده‌ست به‌گولله‌ باران کرا. که‌ له‌مه‌ش ته‌واو بوون لێپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ یه‌کیکی تر دا کرد. ئه‌وان سووربوون له‌سه‌ر لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کی تر، له‌و کاته‌ی کابرای پێشویان ئاگرباران کرد. به‌م شتیوه‌یه‌ ئاشکرا بوو نه‌یان ده‌توانی هیچ شتی بکه‌ن. نه‌مزانی چی بکه‌م، چاوه‌ڕێی لێپرسینه‌وه‌ بێم، یا بریاری را‌کردن بده‌م. تاوانه‌که‌م ئاشکرایه‌ (ئه‌لمانی) م له‌ جلی (ئیتالی) م. چۆن بیره‌که‌نه‌وه‌ ئه‌گه‌ر میتشکیان کاری کردبایه‌. هه‌موو گه‌نج بوون. ولاتی خۆیان پرگار ده‌کرد. سوپای دووه‌م سه‌رله‌نوێ له‌ ده‌وره‌ی (تاگلیمانتۆ) پیکه‌تیرایه‌. تاوانی دا‌پران له‌ سه‌ریاره‌نه‌وه‌ بگه‌ر به‌ئه‌فسه‌ره‌وه‌ ئاهه‌نگیان گولله‌باران کرد. هه‌مان ره‌فتاریشیان له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌شه‌وه‌ ده‌کرد که ئه‌لمانی بوون به‌جلی ئیتالی. ئه‌وان کلای پۆلایینیان له‌سه‌ر کردبوو. ته‌نها دوو که‌سی له‌ ئیچه‌ ئه‌و چه‌شنه‌ کلایه‌یان له‌سه‌ر کردبوو. ته‌نیا دوو که‌س له‌ ئیچه‌ ئه‌م چه‌شنه‌یان هه‌بوو. هه‌ندێ له‌ قه‌ره‌بیینا‌داره‌کانیش ئه‌م چه‌شنه‌یان هه‌بوو قه‌ره‌بیینا‌داره‌کانی تریش شه‌به‌قی پانیان له‌سه‌ر نابوو. ناومان لێ نابوون (فرۆکه‌). له‌به‌ر باران راوه‌ستابوون تاو ناتاوێ یه‌کیکیان بانگ ده‌کرد و ده‌یان کوشت. تا ئیستا هه‌ر که‌سی لێپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ کرا بریانیان کوشتیان. لێپرسه‌ره‌وه‌کان دادوه‌ری بێ سۆز و دل‌سۆزوون. خاوه‌نی سزایه‌کی توندوتیژ بوون. بریار و ره‌فتاریان له‌ مردن ده‌رنه‌ده‌چوو، بێ ئه‌وه‌ی هیچ مه‌ترسییه‌کیان هه‌بێ. لێپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ (کۆلۆنیله‌) پیک و سێ ئه‌فسه‌ری تر کرد که تاوێ له‌مه‌وه‌ر هه‌ترانه‌ ناو ئیچه‌وه‌.

سه‌یری قه‌ره‌بیینا‌داره‌که‌م کرد. سه‌یری پیاوه‌ تازه‌ هاتوه‌کانی ده‌کرد. هه‌ندیکیش له‌ (کۆلۆنیله‌) رابووون. منبیش خۆم ئاماده‌ کرد و له‌ نێوان دوو پیاواندا ده‌په‌ریم و به‌ره‌و رووباره‌که‌ رام کرد، سه‌ری خۆم دا‌هینایه‌وه‌، به‌قه‌راغ رووباره‌که‌وه‌ رویشتم و به‌شه‌په‌ خۆم تێ هه‌لدا ناوییه‌وه‌، ئاوه‌که‌ی زۆر ساردبوو، ئه‌وه‌نده‌ی پێم کرا له‌ژێر ئاوه‌که‌ مامه‌وه‌ هه‌ستم کرد که ته‌وژم دم سوپینێ. ئه‌وه‌نده‌ له‌ژێر ئاوه‌که‌ مامه‌وه‌ تا هاتمه‌ سه‌ر ئه‌م رایه‌، که تازه‌ ده‌روه‌ نابینه‌وه‌ و سه‌رکه‌وتنم بۆ نیسه‌. ده‌قی سه‌رکه‌ته‌وه‌ و هه‌ناسه‌یه‌کم هه‌لمژێ، چوومه‌وه‌ ژێر ئاوه‌که‌وه‌، مانه‌وه‌م له‌ ژێره‌وه‌ به‌جلویه‌رگ و پۆستاله‌وه‌ کاریکی ئاسان بوو، سه‌یرم نه‌ده‌کرد و نه‌شم ده‌ویست قه‌راغی رووباره‌که‌ ببینم. که‌ رام کرد ته‌قه‌م لێ کرا. کاتێ بۆ یه‌که‌م جار سه‌ر ئاوه‌که‌وه‌ گویم له‌ ده‌نگی ته‌قه‌ بوو. له‌و کاته‌ش گویم له‌ته‌قه‌ بوو که‌ خه‌ریک بوو سه‌ر ئاوه‌که‌وم. ئیستا ده‌نگی هیچ ته‌قه‌یه‌ی نابێ. ته‌خته‌داره‌که‌ له‌ناو گه‌یژنه‌ی ته‌وژمی ئاوه‌وه‌ ده‌هه‌ژایه‌وه‌ به‌ده‌ستیگ خۆم پێوه‌ گرتبوو، سه‌یری قه‌راغی رووباره‌که‌م کرد، هه‌ستم کرد که به‌تیزی و خه‌را له‌ناو ئاوه‌که‌وه‌ ده‌رویشتم، ژماره‌یه‌ ته‌خته‌دار له‌ناو ته‌وژمی ئاوه‌که‌دا بوو. ئاوه‌که‌ی ته‌زی بوو. به‌نێو بیه‌سه‌رانی سه‌ر ئاوه‌ی دوورگه‌یه‌کدا ره‌ت بوو ته‌خته‌که‌م به‌هه‌ردوو ده‌سته‌وه‌ گرت. لێ



گه رام تا ناوهکه له گهگ خۆی رام پیچی. قهراغ ناوهکه له بهر چاوان ون بوو.

### 31

مرۆف ناتوانیت بزانیته چهند له ناو ناودا ده مینیتته وه نه خوازه لا که تهوژمه که تیزه رو بیت. وا پێ دهچن ماوهیه کی زۆر بێ کهچی له وانیه کهم بوو بیت. ناوهکه تهزی بوو و له ناو لافاوه که دا زۆر شت تێپه رین که له قهراغی رووباره که وه سه ر ئاو که وتووین که ناوهکه هه ستا بوو. به ختم به وه باش بوو ته خته دارێکی گه ورم چنگ که وتوو خۆم پیته گرتبوو. له ناویکی ته زیدا درێژ ببوو. چه نه گم له سه ر ته خته داره که بوو. به وه هه موو تێبه ی خوا پیتی دابوو دهستم پیته گرتبوو، له لهش ره قبوو ده ترسام، بۆیه به وه هه وایه بووم خۆم بگه ینمه گوتی رووباره که وه. به پیچیکی درێژی رووباره که چووینه خواره وه، خۆر خه ربیک بوو گزنگ بدا، بۆیه توانیم ده ون و بیسه لان به درێژایی قه راغی رووباره که به دی بکه م. دوو رگه به کی بیسه لانی له پێشم بوو. ناویش به ره و قه راغی رووباره که ده کشا.

به خۆم ده گوت، ئاخۆ ده کړی پۆستاله کان و جله کانم له بهر بکه مه وه و هه ول بده رووه قه راغه که مه له بکه م یان نا. بریارم دا وا نه که م. بیرم له هیچ نه ده کرده وه ته نیا له وه نه بێ که هه ر چۆنی بێ بگه مه که نار ناوه که. نه گه به پیخواسی به اتبامه ده ره وه تووشی هه لۆتیتیتیکی ناخۆش ده بووم، بۆیه بریارم دا رووت نه مه وه.

ناچاریشم هه ر چۆنی بێ ده بێ بجمه شاری (میتری). ته ماشام کرد قه راغه که نزیک ده بیتته وه. پاشان دوو رکه و ته وه. جارێکی تر نزیک بوومه وه. به هیتووشی سه ر ئاو که وتم له قه راغه که وه زۆر نزیک بوومه وه. له توانام دابوو لق و پۆی دار ببینم. ته خته داره که زۆر به هیتووشی ده جوو لایه وه تا وای لێ هات قه راغی رووباره که که وه ته داووم. زانیم که وتوو نیه ته گێژه نه وه به هیتووشی سوو راینه وه، که جارێکی تر که نار که م به رچاو که وته وه، زۆر لێی نزیک بوومه وه. هه ول م دا به ده ستی ته خته که بگرم و به قاچه کانم و ده سه که ی ترم ته خته که م به ره و قه راغه که ببه م. به لام ئەم هه ول م بێ سوود بوو. که له که نار که نزیک که وتمه وه له گێژه نه که نه ترسام. ده موست له مه وای گێژه نه که بجمه ده ره وه. به ده ستی ته خته که م گرتبوو قاچه کانم به رز کرده وه تا وه کو که وتته به رامبه ر ته خته که وه. به توندی و به هه موو تێم خۆم به ره و قه راغه که راته کاند. توانیم چیلکه دار و ده ون ببینم به لام له گه ل ئەوهش به هه موو هیزی خۆم مه له م ده کرد، ته وژی رووباره که دووری خستمه وه. له بهر پۆستاله کانم وا ههستم ده کرد که نقوم ده ب به لام دژی ته وژمه که مه له م کرد، که چاو م به رز کرده وه که نار که لیم نزیک ده بووه وه. به خۆم و پۆستاله قورسه کانم له باسکه لیدان به رده وام بووم تا گه یشتمه جیتی مه رام. ده ستی خۆم له لکه بییه ک گیر کرد ئەو تێنم له گیانا نه ما بوو تا خۆم رزگار که م و سه ربکه وم به لام لیم مسۆگه ر بوو که تازه نقوم نابم. من هیچ کاتی که خۆم به ته خته دار گرتبێ ترسی نقوم

بوونم له دلدا نه بووه. له نه نجایم ئەو توانا و ئەرکه ی دابوو ههستم به برسبیه تی و دل تیکه له لاتن و نازاری سینگم کرد. خۆم به لکه کان گرت، سه برم گرت، تا ههستم کرد تیکه چوونم نه ما. خۆم به لکه بییه که سه ر خست و جارێکی تر هه سامه وه. باسکه کانم له ده وه نان ئالاندبوو، به ده سه ته کانیشم لکه (بێ) م گرتبوون. پاشان له سه ر زگ خشام و به ناو بییه کاندای خشام و خۆم گه یانده قه راغه که. دونیا سپینده بوو، که سم به دی نه کرد له سه ر که نار که لێ راکشام، گوتم له هاژه ی رووبار و باران بوو. پاش به ینه ک هه ستامه وه به قه راغی رووباره که وه رۆیشتم، ده مزانی تا ناوچه ی (لاتیسانا) هیچ پردی له سه ر رووباره که وه نییه وا هاته میتشم که به رامبه ر (سان قیتۆ) م، ده بێ چی بکه م، له به راییم که ندی هه بوو له گه ل رووباره که ده رۆیی، رووم ده وێ کرد، تا ئەم دم که سم نه بیینی. له نریک قۆیه نه ده ونی له رۆخی که نده که لێ دانیشتم، پیتا و دکانم له پێ کردنه وه، ناوه که ییم لێ روو کرد. چاکه ته که مم راگوشی، پانتۆله که شم له بهر کرده وه و ئەویشم راگوشی پاشان کراسه که م و جله کانی ژێره وه م، دوا به وای ئەمه دهستم کرده ده ست به خۆدا هینان بۆ خۆ وشک کردنه وه. ئینجا جله کانم له بهر کردن. شه به که م به رز کرده بوو.

به ره له وه ی چاکه ته که م بکه مه به رم، ئەستیره قوماشبییه کانی سه ر قۆله کانم دادری. له گه ل پاره که وه خستمه گیرفانی ژوو ره ودم. پاره که م ته ر ببوو، به لام له که لک نه که وتبوو. ژماردم سی هه زار و قسوو لیر بوو ههستم کرد جله کانم ته ر و لیچن. چهند زلله یه که م له باسکم دا، تا وه کو سوو ری خوین به رده وام و چاک بێ، جله کانی ژێره وه م خوری بوون. دوو باره له و باو ده دا نه بووم گه ر له رۆیشتم به رده وام بم تووشی هه لامه ت بم. له رێگا ده ستیان به سه ر ده بانچه که م داگرت. منیش کیفه که م له ژێر چاکه ته که م دانا، پالتۆم نه بوو، سووی باران سارد بوو، ملم نایه به ر رێگه ی که نده که وه. رۆژ به ده ره وه بوو، ده شته که ش ته ر و نه وای و خه منا ک دیار بوو، کیتلگه کانیش ته ر و رووت بوون. توانیم قولله ی زهنگی ک له دوو ره وه به دی بکه م له م ده شتایی به دا قیت بووه وه. ها ته سه ر رێگای چهند سه ربازیکم بیینی له رێگا که دا ده هاتنه خواره وه، خۆم له لایه کی رێگا که وه هه شاردا. به لامدا تێپه رین. هیچ گرینگبییه کیان پێ نه دام. له پۆلی توپچیان بوون و به ره و رووباره که ده رۆیشتم، منیش به ر رێگا که دابه زیم و پتی خۆم گرت به ره ئەو رۆژه ی به ده شتی (قینیتان) دا تێپه ریم، ده شتیکی نه وراییی بوو، له ژێر باراندا ده شتی بوو له خۆی راستتر نه بێ. به ره و لای ده ریا وه، زۆنگاوی شو په کات و چهند که مه رێگای به هبوو. رێگا کان له گه ل ئاو ره و ی رووباره که به ره و ده ریا ده کشان. بۆ ئەوه ی له ده شته که به په رینه وه ده بێ به پیاده رییه کانی ته نیشت که نده کاندای برۆی. له ده شته که دا له باکووره وه به ره و خواروو رۆیشتم و دوو هیللی ئاسنی شه مه نده فه ر و چهند رێگایه کم بری. له ناخیری و ئۆخریدا ها ته سه ر پیاده ریی که ده چۆوه سه ر هیللی ئاسنی به ته نیشت زه لکا و پدا ده رۆیی ئەم هیلله هیللیکی سه ره کی بوو. له (فینسنی) به وه بۆ (تریستا) ده چوو. ئەم هیلله لیواریکی به رز و توندی هه بوو، رێگایه کی چه قان و دوو

هێلتی بوو، له دوورییهکی تهواوه ئالای ئیستگه کهم بینی. توانیم چەند سەربازێ بێینم. له ئیشتیگرێندا بوون، له لایهکی ترهوه پردیک له سەر چۆمیکهوه بوو، ئای چۆمهکه دهژایه ناو زه لکاوه که توانیم له سەر پردهکه پاسهوانیکی تر بهدی بکه، کاتی به ناو کێلنگه کهدا رووهو باکور رۆشتم، شه مه نده فه ریکم بینی به سەر ئەم پێگایه دا ده رۆشتم. وای بۆ چووم که ئەم شه مه نده فه ره له (پورتوگرارۆ) بگه ریته وه چاودێری پاسه وانه کانم کرد. له سەر لێواری هێله که خۆم له سەر زگ درێژ کرد ئەو کات ده متوانی هه ردوولای پێگاکه بێینم. پاسه وانه که ی سەر پرده که به پیا سه هاته نزیک ئەو شوێنه ی خۆم لێ درێژ کردبوو، پاشان سوو رایه وه گه رایه وه لای پرده که، له شوێنی خۆم لێ درێژ بووم. برسیم بوو، چاودێری هاتنی شه مه نده فه ره بووم. ئەو شه مه نده فه ره ی بێینم زۆر درێژ بوو، ئەمه ش وای له مه کینه که کردبوو به هێواشی بچوون ئیته وه. زانیم ده توانم خۆمی پێوه بکه و سه ربکه وم. پاش چاوه روانییه کی زۆر خه ربیک بوو هیوام بپێ. شه مه نده فه ره هێواش هێواش ده هات تا نزیکتر ده بووه وه گه ورده تر دیار ده بوو، هێواش بووه وه سه بری پاسه وانی سەر پرده کهم کرد له نزیک پرده که وه پیا سه ی ده کرد، به لām له لایه کی تری هێلتی ئاسنیه که وه له بهر چاوان بزری. چاوه رێم کرد، شه مه نده فه ره نزیک بووه وه، زۆر گران ده رۆشتم. ژماره یێن فارگۆنی له داوه بوو، ده مزانی که ده یێ له سه ره شه مه نده فه ره پاسه وان هه یێ، هه ولّم دا به شوێنه کانیان بکه وم، به لām خۆم له بهر چاوان شارده وه. نه متوانی هه یچ که سه ی بێینم. شه مه نده فه ره که گه یشته نزیک ئەو شوێنه ی خۆم لێ مات کردبوو، له راستاییدا بگره له ده شتاییش لاکه ی لێوه ده هات. کارای میکانیکم بینی تیپه ری هه لسا مه وه سه رپێ و له فارگۆنه کان نزیک بوومه وه. وه ستانم نزیک هێلتی ئاسنیه وه بۆ پاسه وانه کان که متر جێگه ی گومانه. هه ندێ فارگۆنی داخراو به لāmدا ره ت بوون. پاشان فارگۆنیکی نزمی سه رکرا وه بینی. ئیستاییه کان به م جوژه فارگۆنه یان ده گوت (گۆندۆلا) و به خیه و ت دا پۆشرا بوو. راوه ستانم تا وه کو تیپه ری، منیش فرته که به کم بۆ کرد. ده ستم به و ئاسنه وه گرت که مرۆف پیتی سه رده که وێ. له نێوان (گۆندۆلا) که و فارگۆنه که وه خۆم مات کرد. ده ستم به ئاسنه وه گرتبوو. باوه ر نا که م که س منی بێینی. به خسه خش ده رۆشتم ده ستم له ئاسنه که وه گرتبوو قاچیشم له سه ره ده عامیه که وه گیر کردبوو. له به رامبه ره پرده که بووین. پاسه وانه که م که وه ته وه بیه، کاتی به لایدا تیپه رپه ی سه بریکی کردم، پاسه وانه که میتره مندال بوو، کلاوه زرپیه که ی زۆر گه وره بوو، منیش به چاوتیکی گالته پته اته نه وه سه یرم کرد. به لām ئەو رووی وه رگێتیا. وای زانی به کێیکم له کار که ره کانی شه مه نده فه ره که.

تیپه رپه ی. ته ماشام کرد هه ر نا په حه ت دیار بوو، سه بری فارگۆنه کانی ده کرد، خۆم دا هێنا به وه تا بزانی خیه و ته که چۆن قایم کراوه قولفه ی کانزایی پێوه بوو. له لێوه که به وه به په ت به سترابو وه وه. چه قۆکه م ده ره ینا په ته که م بری ده ستم برده ژیره وه. شتیکی ره قی تیژ له ژیر خیه و ته که هه بوو له بهر باران په سترابوونه پال به ک. سه بری پێشه وه م کرد له فارگۆنه که ی به رامبه رم پاسه وانێ هه بوو، به لām ته ماشای به رایه ی خۆی ده کرد. ده سه که

ئاسنیه که م به ردا و چوومه ژیر خیه و ته که. نێوچه وانم زۆر به توندی بهر شتی که وت، هه ستم کرد خوین به سه ره ده موچا ومدا دیته خواره وه. له عاردی شه مه نده فه ره که لێ راکشام پاشان خۆم سوو راند خیه و ته که م به ستایه وه له ژیره وه ی خیه و ته که له گه ل تۆپ بووم، بۆنی روون و گریسی لێ ده هات. لێ راکشام گویم بۆ ته قه ته قی فارگۆنه که که له سه ره هێله ئاسنیه وه په یدا ده بوو. له گه ل شوو ره ی باران شل کردبوو که به خیه و ته که ده که وت، که مه ی رووناکی هاتبووه ژووره وه، منیش به لێ راکشای سه بری تۆپه کانم کرد. تۆپه کان هێشتا به رگی خۆیانیان له سه ربوو. هاتمه سه ره ئەو باوه ره که ده یێ ئەوانه له سوپای سیه مه وه ره وانه کرابن. نێوچه وانم له ئەنجامی بهر که وتنه که ئاوسا. به ئارامگرتن و نه جو لانم مه یی. پاشان ئەو هه موو شوێنه ی خۆینی مه ییوی له سه ربوو پاکم کردوه ته نیا سه ر برینه که نه یێ. برینه که م زۆر نه بوو ده سته سه رم نه بوو، به لām په نجه کانم هه ر شوێنی خۆینی مه یی له سه ربوایه، به هۆی ئەو دۆپه بارانانه وه که له خیه و ته که وه که ده که وتنه خواره وه ده سه ربیه وه و به قۆلی چاکه ته که م خاوتیم کردوه. نه م ده ویست خۆم به خمه جێگای گومانه وه. ده مزانی بهر له وه ی بگه یه (میتستی) ده یێ دا به زم، چونکه ئەوان ده یێ ناگاداری تۆپه کان بن. تۆپیان ئەوه نده نییه تا ئەوانه له به بر بکه ن و بزریان بکه ن. منیش ئا له و کاته وه له را ده به در برسیم بوو.

32

هه ر که له ناو عه ردی شه مه نده فه ره که له ته ک تۆپه کانه وه له ژیر خیه و ته که وه لێ درێژ بیه وم، ته ر بیه وم، سه رمام بیه و. بگره زۆریشم برسی بوو. له دواییدا خۆم وه رگێتیا و له سه ره زگ لێ درێژ بووم، سه رم به با سه که کانم کردبووه چۆم ره ق بوو به لām زۆر له سه ره خۆ و بێ ئازار بوو، (قالینتی) پزیشک کاریکی جوان و پوخته ی بۆ کردم، نیوه ی ماوه ی کشان وه م به پێ بریه و، که میکیش مه له وانی له ناو رووباری (تالگلیامنتۆ) به قاچاکه ی ئەو کردوه. به حه ق بێ ئەم چۆکه هی (قالینتی) یه، چۆکه که ی تر هی خۆمه. پزیشکه کان هه ندێ جار شتی وات بۆ دروست ده کهن، وات لێ ده کهن ئەم جه سته یه ت چی دی به هی خۆت نه زانی. سه رم هی خۆم بوو. ناو هه ناویشم. هه روا برسیتیه کی له را ده به در له ناو هه ناوم دا بوو، هه ستم کرد که هه ناوم له برسان به سه ره یه کدا داده که وته وه. سه رم سه ری خۆم بوو، به لām نه ک بۆ ئەوه ی به کاری بێنم یا به بری پێ بکه مه وه، به لکو بۆ ئەوه ی یادگاری پێ بێنمه وه یادم، به لām ئەوه ش ئەوه نده زۆر نا.

ده متوانی به بر له کاترین بکه مه وه، به لām زانیم گه ر به بری لێ بکه مه وه شیت ده م، به تاییه تی له و کاته ی هێشتا لیم مسوگه ر نییه که چاوم پیتی ده که ویته وه. بۆیه نه م ده یوست به بری لێ بکه مه وه. به را ده به کی که م نه یێ، به بر کردنه وه به کی که م له کاترین، له و کاته ی گالیسه که که به هێواشی ده رۆیی و، ته قه ته قی لێوه ده هات، هه ندێ رووناکی که له خیه و ته که وه، لێ راکشام له گه ل کاترین له ناو عه رزی فارگۆنه که وه، لێ راکشان له

شويتنيكي وا رفق وهكو عهرزي قارگون ناسا، يو پالکوه تن نهک بيرکردنوه، ته نيا ههستکردن، دوورکوه وتنهوه ماوهيه کی زور، جلهکان تهر و عهردهککش تنها ههر جاري که مچ دهجو لئيتنهوه ترسناکی ناوهدهش، وه ته نيايي و به جلي تهر و عهرزيکی رفق و تهق يو خوټ و هاوسه رت.

تو نه حهزت له عهرزي قارگون و نه له توپه داپوشراوه به بهرگ خيوه ته کان. بوني ميتاله چه ورکراوه کان و نه له بوني خيوه ته که که دلويه باراني پيادا دهاته ژووره ده کرد، ههر چنده راکشان له گهل توپ له ژير خيوه تدا شتيکی باش و خوشه. به لام تو يه کيکي ترت خوش دهوي که دهزاني ئيستنا ليره نيهه. ئيستاش تو خوټ به پروتي و سارد و کړي، به لام نه و نه سارد و سپ نيهه وهکو نه وهی روون و بي مانايه. به تاله. تو نه وه به بي مانايي ده بينيت، ههر که له سهر زگ ليبي راکشايوي، جا له کشانه وهی سوپاييک و هيرش بردي، سوپايه کی تر ناماده بوي. تو ش توتومبيله کان و پياوه کانت له دهست چو، ههر وهکو چو خاوهن کوگا که سه رومالي به ناگرکه وتنهوه له دهست ددا. ههر چو ني بي خو نه مه هيچ بيمه کاري پتوه نيهه. ئيستاش تو له مه ده رباز بوويت. چ نه رکت له سه رشاندا نه ماوه نه گهر پاش ناگر تي بهرداني کوگانيان خاوهن کوگان بکوژن، ليبيان مه گرن، چونکه لي رها تون و اقسه بکن، له دواي نه مه به مسوگره ی کهس چاوه پتي گه رانه وهی خاوهن کوگان ناکات، ههر که جاريکی تر يو ئيشکردن ده کړينه وه. ده بي به دواي ئيشي تر بگه رپين گه ر ئيشي تری هه بي و پوليس نه يان گري.

رق و توورپي و نه رکی سه رشانم له ناو ئاوي رووباره که شووران. ههر چنده توورپي داخي گرانم له وکاتوه نه ما که پوليسي جهنگي يه خه ی گرم ئاواته خواز بووم جلي سه ربازم له بهر نه بوايه. ههر چنده زور گرینگيم به جلهکان نه داوه. نه سستيره کانم له چاکه ته که م کړدپوه. نه مهش له بهر هوي بوو. نه مه نيشانه ی سه ربه رزي نه بوو. دژي نه وانيش نه بووم. من دهستم له وکاره شوشتيوو. هيواي به ختداريشم بويان خواست. پياوي چاک و نازا و زيرک و هيمنيان تيا بوو. شايسته ی نه وه بوون. به لام من هيچ په يوه ندييه کم به و شانزگه ريه وه نه ما. هه مو هيوام نه وه بوو که نه و شه مه نده فوره نه فرت ليکراوه بگه بينيته (ميستری) يو نه وهی تير بخوم و له بيرکردنه وهش بوهستم پتويسته بوهستم. پيايي ئيستنا پتيان ده لي قه ره بيناداره کان ناگر بارانيان کړدووم. ده چن گيرفاني کوژراوه کان ده پشکن تا ناو نيشاني گولله باران کراوه کان ده ربه تين. هي من نادوزنه وه. له و حاله ته ده لئين خنکاوه. نه وه سه يره، ده بي له نه مرکا چ به که سوکارم بلين. ده بي بلين به زامداري يا چنده هويه کی تر مردووه. خوايه برسيمه!

له خوم ده پرسى ناخو رينالدي و قه شه ی هاو ريمان ده بي چيان به سه ر هاتيبي. له وانه يه له (پوردينو) بن گه ر زور نه کشايينه وه. چاوم پتي ناکه وپتته وه. چاوم به هيچيان ناکه وپتته وه. نه م ژيانه به سه رچو. قه ت له و باوهره نه بووم که نه و تووشی ئاته شه ک بووي. ههر چنده ده لئين ئاته شه ک نه خوشييه کی کوشنده يه نه گه ر له کاتي خو ی چاره سه ر

نه کړي. به لام نه و عه جمانی نه ما بوو. گه ر منيش بوومايه هه روه ها ده بووم. هه مو که سي له بهري نارحمت و بي عه جمان ده بي. يو نه وه نه بوويه تا بيرکه مه وه، به لکو بوويه تاوه کو بخوم. نه ی خوايه. به لي هاتوومه ته دونه تا له گهل کاترين بخوم و بخومه وه و بخه وم.

له وانه يه نه مشه و ابکه م. نه خير ئيمرو نه مه زور نه سته مه. به لام سه ی شه وي له نان و نيعمه تي جه ميکی باش و پوشاکی ريک. هه رگيز جاريکی تر دوور ناکه ومه وه له گهل نه و نه بي. له وانه يه به زووترين کات سه ر هه لگرين و له و ناوه برين. نه و يش له گه لما دي ده زانم له گه لم دي. باشه، که ی برين؟ نه مه شتيکه بيرکردنه وهی ده وي. دنيا به ره و تاريخي ده چو دريژ بووم و بيرم له وه ده کړدوه که ده بي روو له کوئ بکه ين. شويتن گه لي زور بوون.

كتیبي چوارهم

33

له میلانۆ، به یانی زوو بهر له وهی گزنگ بدا و پیتش ئه وهی شه مه نده فەر بگاته ئیستگه خیرایییه که ی هیدی کرده وه، منیش خۆم فریدایه خواره وه. له هیللی ئاسنی په ریمه وه به نیتوان دوو باله خانه دا هاتمه سه رشه قامی، ده رگای مه یخانه یی کرابو وه وه. بۆ که منی قاوه چوو مه ژور وه. بۆنی به یانییه کی زووی لی ده هات له تۆزی گه سک دراو و که وچکی په رداخه قاوه و باز نه ی ته ر که له ژیره وه ی په رداخه مه یه کان به جیما بوون. خاوه ن مه یخانه که ش له پشت (که ونته ری) مه یخانه که وه را وه ستابوو. دوو سه ر بازیش له سه ر میزی دانیشتیوون. له نزیک که وه نته ر که را وه ستام، په رداخه قاوه خوار ده وه و له ته نا نیکم خوارد. قاوه که به شیر وه په رنگی خۆله میشی بوو. توژی شیر که به له ته نانه که لا برد. مه یخانچه یه که ته ماشای کردم و گوتی: «پیکتی گراپا نافه رمووی؟»

- «نه خیر، سوپاس.»

- «له سه ر جیسایی من.»

ئه مه ی گوت و پیکتیکی بچووکی پر کرد. بۆ لای منی هینا. گوتی: «له به ره کانی شه ر چ باسه؟»

- «ئاگادار نیم، نازانم.»

دهستی بۆ سه ر بازه کان درێژکرد و گوتی:

- «ئه وانه سه ر خوشن.»

جیبی خۆی بوو پر وای پی بکه م، چونکه به سه ر خوش ده چوون. گوتی: «پیم بلتی له به ره ی شه ر چ باسه؟»

- «هیچ له به ره ی ئه وه ده نازانم.»

- «تۆم بینی له سه ر دیواره که وه خۆت فریدا. له شه مه نده فه ره که وه دابه زی.»

- «پاشه کشییه کی گه وره له ئارا دایه.»

- «له روژنامه دا خویندوومه ته وه. چ رووی داوه؟ هه موو شتی ته واو بووه؟»

- «باوه ر نا که م.»

پیکتیکی تر گراپای له بوتلیکی بچووکه وه بۆ تیکردم.

گوتی: «گه ر له مه ترسی دای ده توانم بتشارمه وه.»

- «نه خیر، له مه ترسی دانیم.»

- «گه ر له مه ترسی دای له گه ل من لیته مینیتته وه.»

- «له کوئی مینم؟»

- «له ناو ئه و باله خانه یه. زۆر که س لیته ده مینن. هه ر که سیکی له مه تر سیدا بی لیته ده مینن.»

- «بۆ، خه لکیکی زۆر له مه تر سیدان؟»

- «ئه وه ده وه ستیته سه ر جوړی مه تر سییه که. تۆ خه لکی ئه مریکای خوارووی؟»

- «نه خیر.»

- «ئیسپانیی ده زانی؟»

- «که م.»

که ونته ری مه یخانه که ی سپیبه وه. گوتی:

- «زۆر زه حمه ته پیاو بتوانی ئیستا ولات به جی بیللی. به لām ئه مه ش مه حال نییه.»

- «ئاره زووی ولات به جی هیشتم نییه.»

- «چه ندی بته وی ده توانی لیته وه مینیتی. ئه و کات ده زانی من چ جوړه پیاو تیکم.»

- «ئه م به یانییه ده بی لیته، ئوغر بکه م، به لām ناو نیشانه که تم له بی ناچی له گه رانه وه دیمه لات.»

سه ری خۆی له قاند، گوتی: «له قسه کانترا دیاره ناگه ر پیسته وه. وام زانی که له باریکی ته واو ناخۆش دای.»

- «له راستیدا هیچ ناخۆشییه کم نییه. به لām ریزی ته واوم بۆ ناو نیشانی هه ر براده ری هه یه.»

بۆ نرخی قاوه که ده لیبه کی کاغه زیم له سه ر که ونته ره که وه دانا.

گوتی<sup>(۱)</sup>: «پیکتی گراپا له گه ل من بنۆشه.»

- «پیتویست ناکا.»

- «ته نیا پیکتی.»

دوو پیکتی تیکرد.

گوتی: «له بیرت نه چی، وه ره وه ئیره. نه هیللی خه لکی تر له خسته ت به رن، ئیره بۆ تۆ زۆر سه لامه ته.»

- «له وه دلنیام.»

- «دلنیای؟»

- «به للی.»

(۱) له ده قه ئینگلیزییه که نو سراوه من گوتم (I said) به لām ئه وه هه له ی چاپه. راستییه که ی (He said) ه واته (ئه و گوتی).

- له سهر قسه كاني زور رشت بو، گوتی:
- «كهوابوو ريگم بده شتيكت پي بلیم. بهو چاكه ته مه چوه دهره وه؟»
- «له بهرچی؟»
- «سهر قوالت بهاشكرا هاوار دهكا، ئه ستيه كان ليكر اونه ته وه. قوماشه كهش ره ننگه كهی جياوازه.»
- نوقه م ليوه نه هات.
- «ئه گهر پسوله ت نبييه ده توانم پيتي بدهم.»
- «پسوله ی چی؟»
- «پسوله ی مؤله تدان.»
- «پتويستم پيتي نبييه. هممه.»
- «زور باشه، بهلام گهر پتويستت پييه له توانمدايه بوئی پهيدا بگه م.»
- «به چهن دن؟»
- «دهه ستيته سهر چه شنه كهی، نرخه كان ماقولن.»
- «حالی حازر پتويستم پيتي نبييه.»
- شانی خوئی هه لته كاند.
- گوتم: «شوكر هيچ ناته واوييه كم نبييه.»
- كاتی هاتمه دهره وه گوتی: «له بير نه كهی من هاوريتم.»
- «نه خيتر، له بير ناكه م.»
- گوتی: «ده تبيينه وه.»
- «باشه.»
- له دهره وه له هيتلی ئيستگه دوور كه و تمه وه، ژماره يي پوليسی سه ربازی له وئی وه ستابوون. له سيله ی باخچه يه كي بچووكه وه سواری په يتوونی بووم. ناو نيشانی نه خو شخانه كه م دايه په يتوونچييه كه، له نه خو شخانه، چوممه زووری دهرگه وان ه وه.
- ژنه كهی ناميتزی تی وهره ينام، دهرگه وانيش توقه ی له گه ل كردم.
- «هاتيه ته وه، خو شوكر سه لامه تی؟»
- «به لئی.»
- «چاشت خوار دووه؟»
- «به لئی.»
- ژنه كهی پرسى: ته ندروستيت چونه تينيتا؟ چونيت؟»
- «زور باشم.»

- «ناني به يانی له گه ل ئيمه ناخوی؟»
- «نه خيتر، پيم بلتی، داخوا باركلي ئيستا له نه خو شخانه به؟»
- «باركلي؟»
- «سسته ره ئينگليزه كه.»
- ژنه كهی پالتيكي به ده ستمه وه نا، زهرده خه نه به كي گرت و گوتی:
- «ده زگيرانه كهی.»
- دهرگه وان ه كه گوتی:
- «نه خيتر، ليتره رو شتو وه.»
- ئه مه ی گوت و هه ناوم داخوريا.
- «دلنيايت؟ من مه به ستم شو ره كچه قزكاله ئينگليزييه كه به.»
- «دلنيام چوه (ستريسا).»
- «كهی چوه؟»
- «دوو روژه له گه ل كچه ئينگليزه كهی تر رو شتو وه.»
- گوتم: «باشه هه زده كه م شتيكم بو بكه ی. به كه س نه لتي منت بينيوه. ئه م مه سه له يه زور گرينگه.»
- كابراي دهرگه وان گوتی: «به كه س ناليم.»
- ده ليبري كاغه زيم دا يي. به لام په تي كرده وه.
- گوتی: «به لينت پي ده دم كه به كه س ناليم. هيچ پاره شم ناويت.»
- ژنه كهی پرسى: «چيت ده وئ بوئی ئه نجام بدهم، تينيتا؟»
- گوتم: «ته نيا ئه وه ندهم ده وئ.»
- دهرگه وان گوتی: «ئيمه لالين، هه رچييه كت هه يه پيمانی بلتی تا بوئی بكه ين؟»
- گوتم: «به لئی، له چاكه ی خو ته. خواحافيز، ده تان بينمه وه.»
- له بهر دهرگا راوه ستان و سه يري منيان كرد. سواری په يتونه كه بوومه وه. ناو نيشانی (سيمونز) م دا يي. (سيمونز) به كي كه له وان ه دیان ناسم و هونه ري گوزانی ده خويي.
- ناوچه يه كي دووری شار له نزيك (يور تاما گانيتا) ده زی، كه گه يشتمه ويندر ئه وه هيشتا له خه ودا بوو.
- گوتم: «تو زوو خه بهرت بوويته وه، هينري؟»
- «به شه مه نده فه ري يه كه م هاتووم.»
- «ئه وه هم مو پاشه كشه به چييه؟ تو له به ره ی جهنگ بووی جگه رت هه يه؟»
- «جگه ره كان له ناو پاكه ته كهی سهر ميژه كه به.»

ژوورێکی گه‌وره‌بوو ته‌ختیک له ته‌نیشته دیواره‌که دانرا‌بوو، له‌لایه‌کی تره‌وه پیا‌نوێتیک و که‌نتو‌رێکی جلکان و می‌تریک دانرا‌بوو. له‌سه‌ر کورسییه‌کی نزیک ته‌خته‌که‌وه دانیشتم. (سیمۆنز) دانیشته‌بوو هه‌نیشکی خسته‌ سه‌ر سه‌رینه‌که‌وه ده‌ستی به‌جگه‌ره‌کیشان کرد.

– «تووشی ده‌ده‌سه‌ری خۆم بووم (سیمۆنز).»

گوتی: «منیش تۆ ناسا تووشی خه‌م و خه‌فه‌ت هاتووم. جگه‌ره‌ ناکیشی؟»

گوتم: «نه‌خێر، ته‌داره‌کی چوونه‌ سوپه‌را چۆن سازده‌کری؟»

– «بۆ خۆت؟ ئی‌تالییه‌کان ریگه‌ت ناده‌ن بچیه‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات.»

– «به‌لێ، ئه‌وه‌ ده‌زانم، به‌لام سوپه‌رییه‌کان هه‌لو‌تیه‌تیان چی ده‌بن؟»

– «ده‌تگرن.»

– «ده‌زانم، که‌ گیرام چی ده‌بی؟»

– «هیچ نابێ. ئه‌مه‌ زۆر ئاسانه‌. ده‌توانی بچیه‌ هه‌ر شوێنێک که‌ خۆت ئاره‌زووته‌ و ابزانم ده‌بی راپۆرتێ یا شتیکی له‌و بابه‌ته‌ بنووسی بۆچی؟ نیازی را‌کردنت له‌ده‌ست پۆلیس هه‌یه‌؟»

– «تا ئیستا هیچ دیار نییه‌.»

– «پێم مه‌لێ. گه‌ر ناته‌وه‌ی پێم بلێی. به‌لام چه‌زده‌که‌م بزانی لێه‌ر هیچ رووی نه‌داوه‌. له‌ (پیا‌ستینزا) وه‌ زۆر خراپ تیکه‌وتم.»

– «زۆر به‌داخه‌وه‌.»

– «نا، به‌لێ، زۆر خراپ بووم. به‌لام به‌چاکی گۆزانیم گوت. ده‌چم له‌ (لیرکۆ) هه‌ول ده‌ده‌م دووباره‌ گۆزانی بلێم.»

– «چه‌ز ده‌که‌م ئاماده‌ بم.»

– «تۆ زۆر په‌وشته‌ به‌رزێ. خۆ له‌ ناخۆشیدا نی، وا نییه‌؟»

– «نازانم.»

– «پێم مه‌لێ گه‌ر خۆت چه‌ز ناکه‌ی پێمی را‌گه‌ینی. ئه‌مه‌ چۆن وا رێک که‌وتوه‌، که‌ تۆ له‌ به‌رده‌یه‌کی وا خۆتیاوی دوورکه‌وتیه‌وه‌؟»

– «ده‌ستی خۆم لێ شوشته‌وه‌.»

– «کو‌ری چاک، ده‌زانم تۆ کو‌ریکی ژیری. هه‌ر چۆنێ بێ ده‌توانم یاره‌تیت بده‌م؟»

– «تۆ سه‌رت زۆر قاله‌.»

– «نه‌خێر، زۆر نا‌هێنری ئازیز، هیچم پێ مه‌لێ. سه‌رقال نیم ئه‌گه‌ر به‌توانم شتی بکه‌م به‌ یاره‌تیدانت دلشاد ده‌م.»

– «به‌ژن و بالاته‌ به‌قه‌ده‌ منه‌. ده‌توانی بچیه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌سته‌ جلیکی مه‌ده‌نی پر

به‌خۆتم بۆ بکری؟ خۆم هه‌مه‌ به‌لام هه‌مووی له‌ رۆمایه‌.»

– «تۆ له‌وه‌ی ده‌ژیای. وانیه‌یه‌؟ جی‌گایه‌کی پیسه‌. چۆن بوو له‌وه‌ی ده‌ژیای؟!»

– «ده‌مویست بێم به‌ئه‌ندازیاری بی‌ناسازی.»

– «ئه‌وه‌ی شوێنی ئه‌وه‌ نییه‌. جلوه‌رگ مه‌که‌ره‌. ئه‌وه‌ی پێتووسته‌ پێتی ده‌به‌خشم. زۆر

جوان و رێکوپێکت ده‌که‌م. برۆ ژوورێ، که‌نتو‌ری جلان له‌وتیه‌. ئه‌وه‌ی زه‌وقت ده‌یگری له‌به‌ری بکه‌، هاو‌رپیی خۆشه‌ویستم، پێتووست ناکا جل بکری.»

– «وام پێ باشه‌ که‌ ببیکرم، سیم.»

– «هاو‌رپیی ئازیزم، بۆ من وا ئاسانه‌تره‌، ئه‌وه‌ی پێتووسته‌ لێه‌ر به‌تده‌می. نه‌ک بچمه‌

ده‌ره‌وه‌ بیانکرم. خۆ پاسه‌پۆرتت هه‌یه‌؟ ناتوانی له‌وه‌ی بێ پاسه‌پۆرت سه‌فه‌ر بکه‌ی.»

– «به‌لێ، پاسه‌پۆرتی خۆم هه‌لگرتوه‌.»

– «که‌وا بوو ئه‌م جلانه‌ له‌به‌ر بکه‌، روو له‌ (هیل‌فیتای) ی کۆن بکه‌.»

– «چۆنه‌ ئه‌وه‌ی وا ئاسان نییه‌. ده‌بی به‌که‌م جار بچمه‌ ستریزا.»

– «زۆر چاکه‌ هاو‌رپیی خۆشه‌ویستم. ده‌بی به‌به‌له‌م بپه‌ریته‌وه‌، ئه‌گه‌ر نه‌مویستبا‌یه‌ جارێکی تر گۆزانی بلێم له‌گه‌لت ده‌هاتم. ئه‌م رێگه‌یه‌م هه‌ر له‌به‌ردا‌یه‌. ده‌بی رۆژی له‌ رۆژان هه‌ر برۆم.»

– «ده‌توانی به‌رێگه‌ی هاتوهاوار گۆزانی بچریت.»

– «هاو‌رپیی ئازیزم به‌رێگه‌ی هاتوهاوار گۆزانی ده‌چرم. به‌راستی من ده‌توانم گۆزانی بلێم. ئه‌مه‌ به‌شه‌ سه‌یره‌که‌یه‌تی.»

– «گۆرت له‌گه‌ل ده‌که‌م، ده‌توانی گۆزانی بلێی.»

له‌ناو جی‌گا پالی دا‌یه‌وه‌ و که‌وته‌ جگه‌ره‌کیشان و گوتی: «شاقاوی له‌ خۆت گه‌وره‌تر مه‌هاو‌ی. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ده‌توانم گۆزانی بلێم. ئه‌مه‌ شتیکی سه‌یری نه‌فهرت لێکراوه‌، به‌لام ده‌توانم. چه‌زده‌که‌م گۆزانی بلێم. گو‌ی بگه‌ره‌.»

هاواری کرد: «ئه‌فریکانا.»

ده‌ماری ملی ئاسان و قیت وه‌ستان.

گوتی: «جا ئه‌گه‌ر به‌دلێان بێ یا به‌دلێان نه‌بێ ده‌بی گۆزانی بلێم.»

له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری ده‌ره‌وه‌م کرد، گوتم:

– «ده‌چه‌ خواره‌وه‌ به‌په‌یتوونجیه‌که‌ ده‌لێم پر‌وا.»

– «بگه‌رپیته‌وه‌، هاو‌رپیی ئازیزم. تا چاشت پیکه‌وه‌ به‌خوین.»

له‌ جی‌گه‌ی خۆی هاته‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولێ هه‌لمژێ و ده‌ستی به‌مه‌شق‌کردن کرد. منیش چوومه‌ خواره‌وه‌ و کرێی په‌یتوونجیه‌که‌م دا و به‌رپیم کرد.

به جلی مه دهنی خوم وهک یه کیکی خو گوزبو ده هاته بهرچا و. ماو به کی زور به جلی سه ربازی بووم و ههستی نه و نه ماو بو جلی مه دهنی بپوشم. پانتوله کهم فشوفول دیار بو. له (میلانو) ه پلیتیکم بز (ستریزا) بری. شه پقه به کی نویشم کری. نه متوانی شه پقه کهی (سیمونز) بکه مه سه رمه وه. به لام جله کانی له بهرم ریک بوون. بوئی توتنیان لی ده هات. کاتی له کونجیکی شه مه نده فاره وه دانیشتم له جامه که وه سه بری خوم کرد، شه پقه کهم زور نوئی دیار بو، جله کانیشم زور کون. منیش خوم و کو تاوایی (لومبارد) ی ته ر که له جامه که وه دیار بو، خه مبار ده هاته بهرچا و. چهند فرۆکه وانئ له ناو کونجه که بوون. زور بیران له من نه کرده وه. سه بریان نه ده کردم، زور رقبان له هاوولاتی مه دهنی هاو ته منی من بو. ههستم به وه نه ده کرد که له لایهن نه وانوه ریسوا کرابم. نه گهر ئیستا جارن بوایه. ریسوام کرد بوون و له گه لیان تیکگی رابووم. له (گالاریت) له شه مه نده فاره دابه زین، زور دلشاد بووم به وهی که به ته نیا مامه وه. رۆژنامه لا هه بو، به لام نه مخوتنده وه. چونکه نه مده و یست هیچ شتی دهر باره ی شهر بخوتنه وه. دهمویست له بیر خومی به رمه وه. په میانیکی ناشتی یهک لایهنیم به ستمبو. ههستم به ته نیاییه کی ته او نه کرد که شه مه نده فاره گه یشته (ستریزا) زور دلشاد بووم. له و باو ره دا بووم که هه ندئ کۆله لگرانی ئوتیله کان له ئیستگه ببینم، به لام که کسی لی نه بو. ماو به یک بو که هه به سه رچوو بو، هیچ کۆله لگرانی به بیر شه مه نده فاره وه نه هات. به جانتا که مه وه له شه مه نده فاره که دابه زیم. جانتای (سیمونز) بو. له هه لگرتن زور سووک بو. له دوو کراس بترازی هیچی دیکه ی تیا نه بو. له ترسی باران که من له ژیر که پری ئیستگه راو هستام، شه مه نده فاره که که وه ته ری. له ئیستگه که وه چاوم به پیاوی که وت، لیم پرسی ناخو ده بی بزانی ج ئوتیلی ئیستا که دهر گای له سه ر پشته ؟ پیکه وتم که (گران هوتیل دس نیلز بورمییه) و چهند ئوتیلیکی بچوکی تر به درتیا بی سال دهر گایان له سه ر پشته و کراونه ته وه. له ژیر باران جانتا کهم هه لگرت و بو ئوتیلی (ئیله بورمییه) ملی ریکه م گرت. چاوم به په یتنوئی که وت. به شه قامدا ده هاته خوار. ئیشاره تم بوئی کرد. وا باشت بو به په یتنوون بچم. تا به رده رگای ئوتیلیکی گه وره چووین و، خزمه تکاری ئوتیله که به سه یوانئ هاته دهر وه و زور به ریز بو. ژورریکی باشم گرت، ژورریکی گه وره و پروناک بو به سه ر دهر باچه ی داده روانی. هه وره کان تا سه ر دهر باچه که نرم بیووه. به لام له رۆژانی خو ره تاوا دیه نیکی جوانی ده بو. به کارگی رانی ئوتیله کهم گوت چاوه روانی هاتنی هاو سه ره که مم. له ژوو ره که دا چوارپایه کی دوو نه فره ی گه وره ی تیا بو. به هۆله درتیه کانیدا رۆیشتم. به پیلکه به کی به رین دابه زیمه خواره وه. به لای چهند ژورریکدا بو مه یخانه ی ئوتیله که چووم. مه یخانه چییه کهم ناسیییه وه. له سه ر ستولیکی به رز دانیشتم و باده م و په تاته ی

سوورکراوم خوارد. مه به (مارتینی) به که فینک و پاک بو. مه یفرۆشه که پاش نه وه ی پینکی دووه می مارتینی بو تیکردم لئی پرسیم:

- «تۆ لیره، له بورگیز، چی ده که ی؟»

- «له مۆله تدامه. مۆله تی خوژی نه گه رانه وم.»

- «ئیره که سی لی نییه. نازانم بوچی دهر گای ئوتیله کانیا ن کردۆته وه.»

- «له راوه ماسی بووی؟»

- «چهند ماسیییه کی نازدارم راو کردوه. نه و که سه ی له وه خته ی سال بچیته راو به ده ستی به تال ناگه ریته وه.»

پیکه نیم. نه متوانی توتنی بو په یدا بکه م. نه و توتنی پاییی نه مریکی خواستبو. که سوکاریشم توتنیان لی بریبووم، بزبان ره وانه نه ده کردم، له وانیه له لایهن میریبیه وه که ده غه کرابی، هه رچۆنی بی به ده ستم نه ده گه یشت.

گوتم: «هه ندیکی ترت هه ر بو په یدا ده که م. پیم بلتی تۆ دوو ئافره تی ئینگلیزیت له م شاره وه نه دیوه؟ پیرئ هاتوونه ته ئیره؟»

- «له م ئوتیله دانه به زینه.»

- «سه سترن.»

- «دووسه سترم دیوه. خوله کی چاوه ریکه. هه ر ئیستا پیده که وم له کوئی دابه زینه.»

گوتم: «یه کیان هاو سه رمه. به وای سۆراغی نه ودا هاتووم، تا چاوم پیتی که وئ.»

- «نه وی تریشیان هاو سه ری منه.»

- «گالته نا که م.»

- «بپوره له سوچه ته که م. من وای بو نه چووم.»

پاش بیینی به کر و هیمنی چوه دهر وه. ماو به کی کورت به ته نیا مامه وه. منیش زه یتنوون و باوی خنی کرا و په تاته ی سویرکراوم خوارد. له ئاوتیه که ی پشت که وه نته ری مه یخانه که وه سه بری خوم و به رگه مه ده نییه که مم کرد، مه یفرۆشه که هاته وه.

گوتی: «له ئوتیلیکی بچوکی نریک ئیستگه وه دابه زیون.»

- «چۆن هه ندی سه نده و یح په یدا بکه ین؟»

- «به ته له فون بوئی په یدا ده که م. خو ت ده بینی که هیچمان نییه که س له ئوتیل دانه به زیوه.»

- «به راسته! که سی تیا دانه به زیوه؟»

- «به لئ، چهند که سیکی که می تیا دابه زیوه.»

سه نده و یجه کان هینران و سییانم خوارد، دوو پینکی تر (مارتینی) م نوشی. له ژیا ندا هیچ شتی نه وه نده سارد و پاکم تام نه کرده وه. وای لی کردم خوم به پیاویکی شارستان

بزەنم. مە ی سۆر، نان، پەنیر، قاوێ خراپ و گراپام بەكجار زۆر خواردبوو. لەسەر ستولینکی بەرز بەرامبەر تەختەداری (ماهوگانی) و براس و ئاوتێكان دانیشتم. بێرم بۆ لای هیج شتی نەدەچوو. مەیفروشهكە چەند پرسبارێکی لێ کردم.

گوتم: «هیج دەبارە شەر مەپرسە.»

شەرەكە زۆر دوور بوو. وا پێشەچوو شەر هەر رووی نەدابێ، ئەوێ شەر بێ لێرە بوونی نەبوو. ئەوسا زانیم كە شەر بەگوێرە ی من تەواو بوو و بەسەرچوو. بەلام ئەو هەستەم لەلا نەدەخولفا كە شەر تەواو بوو، هەستم بەهەستی ئەو قوتابییە دەچوو، كە سەعاتێ لە قوتابخانە دوا دەكەوێ. تەنیا بێر لەو سەعاتە دەكاتەو كە ئاخۆ دەبێ چی رووی دابێ.

كاترین و هیلین فێرگسۆن لەسەر نانی ئیوارە بوون كە چوومە ئوتیلەكەیان. كاتێ لە دالانەكە راوەستام، ئەوانم لەسەر خوان بینی. فێرگسۆن قسە ی دەکرد. كە چوومە ژوورەو لە قسە كردن وەستا. كاترین گوتی: «خواكەم!»

گوتم: «هەلەو، پۆژباش.»

كاترین: «ئەو تۆی.»

رووی گەشایەو، ئەو نەندە كە یفخۆش بوو، تەنانەت باوێ نەدەکرد. ماچم كرد، سۆر هەلگەرا، لەسەر میزی خوانەكە لەگەڵیان دانیشتم.

فێرگسۆن پرسى: «پیاویکی سەیری لێرە چ دەكە ی؟ نانت خواردوو؟»

- «نەخێر.»

ئەو كچە ی خواردنی دەهینا هاتە ژوورەو. پێم گوت، قاپێ خواردنم بۆ بینی. كاترین بەدرێژایی ئەوكاتە چاوی لە چاوانم بپیبوو. فێرگسۆن پرسى:

- «بەو جلوبەرگە لێرە چ دەكە ی؟»

- «ئەندامی ئەنجومەنی وەزیرانم.»

- «لەناخۆشی دای؟»

- «فێرگی، كە یفخۆش بە. هەر كەمێ كە یفخۆش بە.»

- «بەدیتت كە یفخۆش نابم، هەر من دەزانم ئەو كچەت خستۆتە چ داویكەو بەلای منەو، تۆ دیمەنیکی دڵخۆشكەر نیت.»

كاترین بزەیهکی بۆ كردم، لەژێر میزەكەو سەرە پێیهکی گە یاندمی.

- «كەس منی نەخستۆتە داووەو. فێرگی خۆم بەخۆم كردوو.»

فێرگسۆن: «ناتوانم بەرگە ی ئەو پیاو بەگرم. ئەو هیچی نەكردوو تەنیا بەفرۆكە ئیتالییهكە ی تۆی هەندێك كردوو. ئەمریکییەكان لە ئیتالییهكان خراپترن.»

كاترین گوتی: «سكۆتەلەندییهكان چتۆ رەوشت بەرز.»

- «مەبەستم ئەو نییه. مەبەستم فرۆفیلە ئیتالییهكە بەتی.»

- «من فیلبازم. فێرگی؟»

- «بەلێ، لە فیلباز خراپتری وەكو ماری. ماری لەناو ملی سەربازی ئیتالییدا بەخۆ و بەپاتالی سەرشانت.»

- «خۆ ئیستا جلی سەربازی ئیتالیم لەبەر نییه.»

- «ئەمە نموونەیهکی تری تەلەكەبازییهكە تە، ئەم هاوینەت بەدلداری رابوارد و ئەو كچەت زگ پر كرد. ئیستاش دەتەوێ فیلتیکی تر بدۆزیتەو تە خۆتی لێ رزگار بكە ی.»

زەرەخەنەیهك بۆ كاترین كرد، ئەویش زەرەخەنەیهکی بۆ كردم.

كاترین گوتی: «هەردووكتان یەك شتن، بەسایە ی تۆوێه شەرم لەخۆم دەكەمەو.»

- «كاترین باركلی، نەشەرمت هەبە نەشەرەف، تۆش وەك ئەو تەلەكەبازیت.»

كاترین دەستی لەسەر دەستی دانا، گوتی: «نەخێر، فێرگی. تاوانبارم مەكە. تۆ دەزانی ئیمە هەردووكمان یەكتریمان خۆش دەوێ.»

فێرگسۆن رەنگی سۆر هەلگەراو گوتی: «دەستت لادە، گەر تۆزقالتی شەرمت هەبوا. بەم چەشنە نەدەبووی تەنیا خوات دەزانێ زگت چەند مانگانە، تۆش هەروا دەزانی گالتەوگەپە. ئیستاش وا حریتە حریتتە چونكە هاوسەرە فریودەرەكەت هاتۆتەو لات، ئای چەند بێ شەرم و بێ هەستی.»

فێرگسۆن دایە پرمە ی گریان. كاترین هەستایەو، چوو دەستی لەمەل كرد.

كە بەپێتەو وەستا بوو تا دلی فێرگسۆن بداتەو، هیج گۆزانیكەم لەبەژن و بالایی بەدی نەكرد.

فێرگسۆن بەنوزە نوز گوتی: «بەلامەو گرینگ نییه. ئەمە شتیکی زۆر بێزەرەو؟ كاترین دلی دایەو. گوتی: «بەسە، بەس، شەرمەزارم دەكە ی، مەگری، مەگری، ئە ی فێرگیبەگیان.»

فێرگسۆن بەهەنسكەو گوتی: «ناگریم، ناگریم. تەنھا بۆ ئەو رەفتارە دەگریم كە تۆ تێوەگلاوی.»

سەیری منی كرد و گوتی: «من رقم لەتۆیه. كاترین ناتوانێ وام لێ بكا رقم لیت نەبیتەو. تۆ لە خستەبەرتیكی چەپەلی ئەمریکی ئیتالی.»

لووت و چاوی لەگەڵ گریان سۆر داگەرابوون. كاترین پێم پێكەنی.

فێرگسۆن: «كاتێ دەستت لەسەر شامە بەئەو پێمەكەن.»

- «رەفتاریكی ناپەسندە. فێرگی...»

بەهەنسكەو گوتی: «دەزانم، گوێ مەدەنە قسەكانم، پەشوگام، عاقل نیم، ئەمە



دهزانم دهمهوی ههردووكتان بهختیارین.»

كاترین گوتی: «ئیمه بهختیارین، فیرگی تۆش خوتین شیرینی.»

فیرگسۆن دیسان تیی ههڵکردهوه گریان و گوتی: «نامهوی ئیوه بهم ریگایه بهختیار بن. بۆچی یهکتیری ناخوازن؟ خۆژنی ترت نیبه. وانیه؟»

گوتم: «نهخیر، نیمه.»

كاترین پێکهنی.

فیرگی: «ئهمه پێکهنیی ناوی. زۆربهیان ژنی تریان ههیه.»

كاترین: «ئهگه بهوه دلخۆش دهبی، ئهوا یهکتیری دهخوازن.»

فیرگی گوتی: «نەك بۆ دلخۆشی من. دهبا ئیوه خۆتان ئهوهتان بوستیا.»

- «ئهوسا ئیشمان زۆر بوو.»

- «بهلتی، دهزانم. خهڕیکی مندالبوون بوون.»

وام زانی که دیسان دهست بهنووزه نووز بکاتهوه. بهلام دهستی بهتانه و توانج گرتن کرد.

گوتی: «وايزانم ئهمشهوه لهگهڵ ئهوه دهپۆی؟»

كاترین: «بهلتی، گهڕ بیهوی.»

- «ئهی من؟»

- «بۆ بهتهنیا لێر دهترسی؟»

- «بهلتی، دهترسم.»

- «کهوابوو لهگهڵ تۆ دهمینم.»

- «نهخیر، لهگهڵ ئهوه پۆ، ههر ئیستا لهگهڵ ئهوه پۆ، له دینتی ئیوه بێزار بووم.»

- «وا چاکه خواردنهکه تهواوکهین.»

- «نهخیر، ههر ئیستا پۆین.»

- «فیرگی تۆزی عاقل به.»

- «پیم گوتن، ههر ئیستا پۆنه دهرهوه، ههردووكتان دوورکهونهوه.»

گوتم: «کهوابوو باپۆین.»

زۆر لیتی پر ببوم.

- «دهبینم، ئیوه شهیدی رۆیشتن. دهتانهوی بهتهنیا بهجیم بیلن. تنانهت ههز دهکهم نانهکهشم ههر بهتهنیا بخۆم. من ههر بههیوای ئهوه بووم که بجمه دهریچهکانی ئیتالیا. ئیستاش وا چۆن هات، تۆه، تۆه....»

دهستی بههههه نسک کرد و سهیری کاترینی کرد و ههناسهی له گهروو مایهوه. کاترین

گوتی:

- «تا پاش شتوان لیره دهمینین. نهخیر. بهتهنیا بهجیت ناهیلیم گهڕ مه بهسته مانهوه م بی، دهمینم. بهتهنیا بهجیت ناهیلیم، فیرگی.»

چاوهکانی سربیهوه و گوتی:

- «نهخیر، نهخیر، دهمهوی پۆن، دهمهوی پۆن زۆر بی عهقلیم، تکایه قسهکانم بههیند ههلمهگرن.»

ئهو کچهی خواردنی هینا که چاوی بهم بهزم و گریانه کهوت پهشۆکا، بهلام ئهوهندهی نهبرد که گهرايهوه که بهشه خواردنهکهی هینا ههستی کرد بارهکه باشتر بووه. ئهوی شهوی له ئوتیلدا، له ژوورهکی خۆمان بووین که هۆلیکی درێژ و بهتالی دهرهوه ههبوو و پیتلاهکانیشمان له دهرهوه بوون و لهبهردەرگا رایهخیکی ئهستور لهسههر عهرزی ژوورهکه بوو. له دهرهوهش، له پهنجهرهکهوه، باران بوو، رووناکی ژوورهوهش خۆش و ئاسووده، پاشان رووناکی دهرهوه و رووناکییه زهوق ههلسینهکه لهگهڵ چهند چهرچهفیکی لووس و نوینیکی خۆش و دلخۆشکه، وای لێ دهکردین ههست بکهین که هاتوینهوه مائی خۆمان، چیتر ههستمان بهتهنیا بی نهدهکرد.

لهشهوا بهکیکمان واگا دههات تا بزانی ئهوی تر لهوی ماوه و دوور نهکوتوتهوه. بێجگه لهمانه ههموو شتیکی تر درۆ و ناراست بوون. کاتێ ماندوو بووین نوستین. بهکیکمان واگا دههاتوه ئهوی تریش واگا دههات. بهم شتیهیه هیچیکمان بهتهنیا نهدهبووین، پیاو ههز بهتهنیا بی دهکا. کچیش ههز بهتهنیا بی دهکا. ئهگه بهکتیشمان خۆش بوو. ئیردی بهتهنیا بی بهکتر دههین. بهلام دهتوانم بلیم که بهراستی ئیمه ههرگیز وامان ههست نهکردوه. ئیمه لهوکاتهی ههستمان بهتهنیا بی کردوه که پیکهوه بووین بهرامبهر خهڵکی تر ههستمان بهتهنیا بی دهکرد. خۆم تهنیا جارێک وام بهسههر هات، کاتێ لهگهڵ چهند کچی بووم ههستم بهتهنیا بی کرد. ئهو ریگایه وات لێ دهکا که ههست بهتهنیا بییهکی بی پایان بکهی. بهلام ئیمه ههرگیز بهتهنیا نهبووین، ههرگیز بهتهنیا نهبووین، ههرگیز نهترساوین ههرکه پیکهوه دهبووین. دهزانم که شهو وهکو پۆژ نای: ههموو شتیکیان جیاوازه. شتهکانی شهو ناتوانی له پۆژدا باسی لێ بکری، چونکه له پۆژدا نین. شهویش بۆ ئهوه کهسانه بی بهتهنیا و تهنیا بییان دهستی پیکردوه و کاتیکی ترسانکه. بهلام لهگهڵ کاترین کاتیکی خۆشتری بووه. کاتێ خهڵک بهجهرگیکی ئازایانهوه رووبهرووی دونیا دهینهوه. دونیا دهبی بیان کوژی و بیان شکینیت. ههلبهته دهشیان کوژی. دونیا ههموو کهستی دهشکینتی. پاش ئهمه زۆر کهس بههینز دهبنهوه له شوینی شکاندا. بهلام ئهوانه بی ناشکین، دهیانکوژی. دونیا بهبی لایهنگیری ئهوانه بی زۆر چاک و زۆر چاک و زۆر دلنهرم و زۆر ئازان دهکوژی. ئهگه له هیچیکیش لهمانه نهبی دهبی لیت مسۆگهڕ بی که تۆش ههر دهکوژی. بهلام ئهمهش پهلهیهکی تاییهتی ناوی.

دېته بېرم به يانی که له خه وه لاسام کاترين له خه و دابو، تيشکی رۆژ له په نجه رده که دهاته ژوروره، باران وه ستابوو، له نيتو نوین هاتمه دهر، بۆ لای په نجه رده که چووم، له خواره وای په نجه رده که وه باخچه هه بوون روت بسوونه وه، به للام جوان و پیک بوون. رېچکه یی چه و پېژنکراو، دارودره خت، دیواره به ردينه که یی نزیک دریاچه، دریاچه که ش له بهر تيشکی رۆژ چياکانی نه و بهر... له تهنیشت په نجه رده که وه پراوه ستابووم و سه يری دهره وه م کرد، کاتخ روم سووراند کاترينم له خه وه هه ستاند و سه يری منی ده کرد. گوتی: «چونی نازیم؟ رۆژیکي خوشه وا نییه؟»

- «تۆ چۆن ههست ده که یی؟»

- «زۆر باشم. شه ویکي خوشمان پابوارد.»

- «چاشت ده خۆی؟!»

ئه و دلای چاشتی ویست. ههروه ها منیش. نانه که شمان له سه ر جیگا خوارد، تيشکه خۆری نوڤتیم به ریش له په نجه رده که وه خۆی ده ژوروره کوتا، خوانی ناخواردن له نیتو با وه شم بوو.

- «رۆژنامه ت ناوی؟ تۆ له نه خوشخانه هه رده م رۆژنامه ت ده ویست.»

گوتم: «نه خبیر، ئیستا رۆژنامه م ناوی.»

- «کار نه وه نده توش بووه، نانه ووی دهر باره شی شت بخوتنیته وه؟»

- «نامه ووی هیچی دهر باره یی بخوتنمه وه.»

- «خۆزیا منیش له گه لت بام تا وه کوشتیکم دهر باره یی ئەم شه ره له نزیکییه وه بزانیبایه.»

- «گه ت توانیم له میشکم ریکی بخه مه وه ئەوا رۆژئ سه ربرده که ت بۆ ده گپرمه وه.»

- «به للام ئەگه ر به جلی مه ده نییه وه بتیبین ناتگرن؟»

- «له وانه گولله بارانم بکه ن.»

- «که وایی نایی لیره مینین، ده بی له م ولاته بچینه دهر وه.»

- «بیرم له شتیکی وا کردۆته وه.»

- «ده چینه دهر وه، نازیمه که م، نایی خۆت توشی مه ترسی بکه ی پیم بلای چۆن له (میستری) به وه چوویته (میلانو؟)»

- «به شه منده فهر، به جلی عه سه که ری بووم.»

- «ئه و کات ترست نه بوو؟»

- «به و راده یی نا، پسووله یکی هاتوچۆ کردنی کۆنم لا هه بوو، له (میستری) رۆژ و کاتم له سه ر دانا.»

- «نازیمه که م، تۆ لیره هه رده م روو به رووی گرتن ده بیه وه، من هیچ شتیکی وام

ناوی، ئەگه ر کاری واش بکه ی ئەوا کارتیکی شیتانه به. ئەگه ر بتگرن ئیمه هیمچمان به سه ردی.»

- «با بېر له وه نه که ینه وه، ئەوه نده ی بیری لی بکه مه وه بیزار بووم.»

- «چ ده که ی گه ر هاتن بتگرن؟»

- «ده یان ده مه به ر گولله.»

- «ده بینی چه ند بی عه قلی، نایه لم پیت له توتیل بچیتنه دهر وه تا وه کو به جیتی نه هیلین.»

- «روو له کوئی که یی؟»

- «له رپی خوا به م شپوهیه رهفتار مه که، نازیمه که م، هه ر شوتنی بی رووی تی ده که یی. به للام تکایه شوتنی بدۆزه وه یه که سه ر رووی تی بکه یی.»

- «سویرا، له م به ری دهریاچه که وه، ده توانین بچینه ویتنهر.»

- «شتی چاکه.»

هه ور دهر وه یی داپۆشیبوو، تاریکیش به ره به ره بالی به سه ر دهریاچه که وه داده کیشا.

گوتم: «به و هیوا به م تا سه ر ژبانی تاوانبارانه نه به ینه سه ر.»

- «به م شپوهیه مه به، نازیم، تۆ ماوه یکی دوور و درێژ وه کو تاوانباران نه ژباوی، ئیمه هه رگیز وه کو تاوانباران نه ژباوین. له مه و دواش کاتیکی خوش به سه ر ده به یی.»

- «وه کو تاوانبارئ هه ست ده که م. له سوپا وه پام کردوه.»

- «نازیمه که م، تکایه هۆش بینه وه سه ره خۆت، ئەمه راکردن نییه له سوپا وه. ئەم سوپایه ته نیا سوپایه کی ئینالییه.»

پینکه نیم گوتم: «تۆ کچتیکی باشی، با بچینه سه ر چواریا به که وه. له نیتو جیگه هه ست به خۆشی ده که م.»

پاش ماوه یکی که م کاترين گوتی: «تۆ وه کو تاوانبارئ هه ست نا که ی، وانیه؟»

گوتم: «نه خبیر، کاتئ له گه ل تۆمه وا هه ست نا که م.»

- «تۆ کو ریکی گه مژهی. به للام من چاودتیریت ده که م، کارتیکی مه زن نییه. نازیمه که م ده مه و به یانیان هه ست به دل خپوران وه نا که م؟»

- «زۆر جوانه.»

- «تۆ ناتوانی بخه ملتینی که چ هاسه ریکی باشت هه یه. به للامه وه ئەوه گرینگ نییه. جیگایه کی وات بۆ ده دۆزمه وه. نه توانن په ی پین به ن و ده ستگیرت بکه ن.

ئه و کات ژبانیکی به ختیارانه ده به ینه سه ر.»

- «با هه ر ئیستا بچین.»

- «ده چین، نازیم، هه ر شوتنیکی و هه ر کاتئ تۆ بلای له گه ل نام.»

- «با بېر له هېچ نه كه بینه وه.»  
- «زۆر باشه.»

35

كاترين له لای دهریاچه كه وه بۆ دیتنی (فېرگسون) گه راپه وه ئوتیله بچكۆله كه و منیش له مه یخانه دانیشتم و رۆژنامه خۆتنده وه. مه یخانه كه كورسی قایشی نهرم و خۆشی تیا بوو. له سهر كورسیی دانیشتم. به خۆتنده وهی رۆژنامه خه ربك بووم. تا مه یفرۆشه كه هات. سوپا له (تاكلیمانتۆ) خۆی نه گرت وه، بۆ (پسیاف) كشاوه ته وه. (پسیاف) م هاته وه یاد، ئه و هیله ئاسنییه ی بۆ به ره ی جهنگ ده چوو له نزیك (سانا دۆنا) به (پسیاف) دا تیسه ر ده بوو. له م ناوچه یه دا روبراری (پسیاف) قۆل و له سه رخۆ و ته نگه به ربوو، له خواره وهی زه لكاو نۆكه ندی مېشولاوی هه بوو. له وئ چهند قیلا به کی دلرفینی تیا بوو، جارێکیان، به ره له شه ر به سه ر (كورتینا دامبرۆ) كه وتم ما وهی چهند سه عاتی به نیو گرده كاندا رۆیشتم. له سه ر لووتكه كه وه، روبراره كه له چۆمێکی ماسییه كه شینییه ده كرد، به تیژی ده رۆیشتم كه به ته نگی ده كېشا و چهند گۆلاویکی ته نگی له بن سیبه ری به ردان پیکهینا بوو. رینگا كه له (كادۆر) پیچی ده كرده وه. له خۆم پرسى ناخۆ چۆن سوپای سه ر ئه م لووتكه داده به زیتته خواره وه.

مه یفرۆشه كه هات.

گوتی: «كۆنت گریفی سۆراخی ده كردی.»

- «كئی؟»

- «كۆنت گریفی. ئه و پیاوه به سالآچوه و ته دیتته وه یاد كه جاری پیتشوو لیته بوویت.»

- «ئهو لیته یه؟»

- «به ئن، له گه ل كچی برا كه ی لیته یه. پیتم گوت تۆ هاتووینته لیته. ده یه وئ بلیاردی له گه ل بكه ی.»

- «كوا، له كویته؟»

- «چوه ته پیا سه.»

- «داخوا چۆنه؟»

- «له جار ان میركورتیه. شهوی رابردوو سئ كۆكتیلی شامپانیایی به ره له نانی شیوان خواردۆته وه.»

- «له بلیارد كردن چۆنه؟»

- «گه مه ی زۆر جوانه. له منی بردۆته وه. كه پیتم گوت لیته ی زۆر كه یفخۆش بوو.

كه س نییه بلیاردی له گه لدا بكا.»

كۆنت گریفی ته مه نی نۆهت و چوار سال بوو. هاوسه رده می (میسترینخ) بوو پیاویکی پیری سه ر سپی بوو، خاوه ن سمیلتیکی ریک و ره وشتیکی به رزبوو، له دهسته ی دیبلۆماسی ئیستالیا و نه مسادا خزمه تی كرده بوو. ئاههنگه كانی سالرۆژی له دا یكبوونی گه و ره ترین رووداوی كۆمه لایه تی (میلانۆ) بوون.

ئومیدی ئه وهی لی ده كرا سه د سال بژی. وا به لیته اتووپی و زانایانه بلیاردی یاری ده كرد كه به ته واوی پیچه وانه ی ته مه نی خۆی بوو. به ره له وهی كه ژ به سه ر بچی، كاتی له (سترتزا) بووم، جاری پیتشوو ئه وم بینی له كاتی بلیارد كردن شامپانیامان خواره وه. به نه ریتتیکی چاكم زانی، له سه د خال پازده خال قانی دامی سه ره رای ئه وهش یارییه كه ی برده وه.

- «بۆچی پیت نه گوتم ئه و لیته یه؟»

- «له بیرم چوو.»

- «كئی تر لیته یه؟»

- «كه سی وا لیته نییه. تۆ بیناسی، هه مووی شه ش كه س لیته ن.»

- «ئیسنا چی ده كه ی؟»

- «هېچ نا كه م.»

- «با بچین بۆ را وه ماسی.»

- «ته نیا یه ك سه عات ما وه م هه یه.»

- «هه ر باشه ده با بچین. قولایی ماسی بیته.»

مه یفرۆشه كه چاكه تییکی له به ركرد و، چووینه ده ره وه، دابه زینه خواره وه به له مان پهیدا كرد، من سه و لم لیدا. مه یفرۆشه كه ش له سه ر به شی دا وهی دانیشتم. دا و قولابه كه و شتیکی قورسی فری دا یه نا و ئه وه. قولابه كه تاییهت بوو به ماسی كه شینه. له گه ل لیساری ده ریاچه كه سه و لم ان لیدا. مه یفرۆشه كه دا وه كه ی به ده سه ته وه گرتبوو. ناو به ناویش هه لی ده ته كاند. (سترتزا) له لای دهریاچه كه وه و كو شوینیکی چۆلكرا و ده هاته به رچاو، چهند ریزه داری روت بووه وه، هه ندئ ئوتیلی گه و ره و قیلای دا خراوی تیا بوو. به ره و (ئیزولا بېلا) سه و لم لیدا. له دیواره كانی نزیك بووینه وه. قولایی ئا وه كه له وئ زیاتر بوو. له نا و ئا وه سافه كه وه دیوارتیکی به ردی دا هاتووی به رزبووه دیار بوو. پاشان به ره و سه ره وه. به ره و دوورگی را وچییه كان چووین... رۆژ له ژیر هه و ره وه بوو، ئا ویش تاریك و مه نگ و سارد بوو. له گه ل ئه وهی هېچ ماسییه كمان نه گرت، چهند باز نه یه كمان له نا و ئا وه كه دا بینی له گه ل به رزبوونه وهی ماسییه كان بۆ سه ر ئا و پهیدا ده بوون. بۆ دوورگی را وچییه كان، بۆ ئه و شوینه ی به له مه كانی تیا را گیرابوو سه و لم لیدا. را وچییه كان خه ربیکی خسته نه وهی تۆره كانیان بوون.

- «بچین شتی بخۆینهوه؟»

- «با بچین.»

به له مه كه م هینا به شوسته بهردینه كه ی له نگه رگرتن، مه یفرۆشیش داوه ماسیبه كه ی ده رهینا و هه لیکرده وه و له ناو به له مه كه ی دانا و قولا به ی چه شه كه شی له لیواری به له مه كه گیرکرد. یازم دا به دهره وه. له به له مه كه م به سته وه، روومان له چایخانه به کی بچووک کرد، له سه ر میزێکی دارینی رووت دانیشتن. داوای (فیترمۆت) مان کرد.

- «له سه ول ئیدان ماندوو بووی؟»

- «نه خێر.»

گوتی: «من له گه رانه وه سه ول لی دده م.»

- «ناخر، من چه ز له سه ول ئیدان ده کم.»

- «به لām له وانه به گه ر تو داوه ماسیبه كه بگری. به ختمان چاکتر بی.»

- «باشه.»

- «پیم بلتی باری شه ر چۆنه؟»

- «خراپه.»

- «ناچار نیم بو شه ر بچم. زۆر پیرم، وه کو کۆنت گریفی.»

- «له وانه به له و زوانه ناچار ت بکه ن به شداری بکه ی.»

- «سالی ئاینده له وانه به ناوزه کانم بانگ بکرتن. به لām ناچم.»

- «گه ر نه چی، چی ده که ی؟»

- «ولات به جی دێلم، ده چه وه دهره وه. ناچه شه ر. جارێک چووم، بو شه ر، له

شه ری (حه به شه) دا به شداریم کردوه. ناچم. تو بۆچی چووی؟»

- «نازانم، له بێ عه قلی خۆم.»

- «پێکیکی تر (فارمۆت) ده خۆتته وه؟»

- «به لئی.»

له گه رانه وه مه یفرۆشه که سه ولی لیدا. له شویتیکی به رزی ده ریاچه که وه له پشت (ستریزا) هه ولی راومان دا، پاشان له شویتیکی نزمتر، زۆر له لیواری ده که ی دوور نه بوو. من داوه که م گرتبوو، له وکاته ی سه بری ناوی نۆقیتمبه ری تاریک و قه راغه چۆل و هۆله که م کرد هه ستم به نه رمه جوولانیکی قولا به که کرد. مه یفرۆشه که سه ولی گه وره ی لیدا، به له مه که ی به ره و پیش برد. له گه ل هه ر ته کانی داوه که گرژ بوو بو داوه گه رابه وه. داوه که م هه لکیشا، هه ستم به قورسای ماسیبه کی زیندوو کرد، داوه که جارێکی تر گرژ بووه وه. ماسیبه که رزگاری بوو.

- «ماسیبه کی گه وره دیاریوو؟!»

- «زۆر گه وره.»

جارێکیان به ته نیا بووم راوم ده کرد. داوه که م به ددانم گرتبوو، ماسی که شینه به ک ده می له قولا به که گیرکرد، ئه وه نده ی نه ما بوو ددانه کانم ده رکیشیت.

گوتم: «باشترین پێگه ئه وه به داوه که له لاقته وه به بێ ئه وکات به چاکی هه سستی بێ ده که ی و ددانه کانیشت له ده ست ناچن.»

ده سستی خۆم خسته ئاوه که وه، ئاوه که زۆر سارد و ته زی بوو. که وتینه به رامبه ر ئوتیله که.

مه یفرۆشه که گوتی: «ده بیت بگه ریمه وه ئوتیل. له سه عات یازده ده بی له وئ بی.»

- «زۆر چا که.»

داوه که م له ئاوه که ده رهینا و له داریکی هه ردوو سه ر چال هه لکرده وه. مه یفرۆشه که به له مه که ی له خلیسکاییبه بچووکه که ی دیوار به ردینه وه راگرت و به زنجیریکی به سستیبه وه و کلیلی دا. گوتی: «هه ر کاتی پێوست پتی بوو، کلبله که ی له خزمه تت دا به.»

- «سوپاس»

بو ئوتیله که کشاین، له وئ به بو مه یخانه که. به و به یانیبه دلم هیچی تری نه ده برد. بو ژوو ره که مان سه رکه وتم. خزمه تکاره که به ر له من به ما وه به کی زۆر کورت ژوو ره که ی ریک خستبووه. کاترین تا ئه و دم نه گه رابوو وه. له سه ر چوارپا به که لی درتژ بووم، هه ولم دا خۆم تووشی به رکردنه وه نه که م. کاتی کاترین گه رابه وه جارێکی تر هه ستم به حه سانه وه کرد. پتی گوتم (فیترگسۆن) له خواره وه به هاتوو فراوین له گه ل ئیمه بخوا.

گوتی: «ده زانم، له به ر دلت گران نیبه.»

گوتم: «نه خێر.»

- «چیته! ئازیم؟»

- «نازانم.»

- «ده زانم هیچت لا نیبه، خۆتی پتوه خه ریک بکه ی. هه موو ئه وه ی هه بیت هه ر منم. منیش ده چه ئه ملاو ئیمل.»

- «ئه وه راسته.»

- «ببوره، ئازیم، ده زانم شتیکی زۆر ناخۆشه مرۆف له پر هه ست بکات هیج نیبه.»

- «به وه له ژیان راهاتووم که پر بی له هه موو شتی. ئه گه ر ئیستا تو م له گه ل نه بی، هیج شتی له و دونیا به شک نا به م.»

- «به لām من هه رده م له گه لت ده مینیم. ته نیا بو ما وه ی دوو سه عاتی لیت

دوورکه و توومه ته وه. له و ماو ديه هيچ نه بووه خوټی پټوه خهريک بکهی؟»

- «له گهل کاپرای مه يفرؤش چوومه پراوه ماسی.»

- «پياسه يه کی خوش نه بوو؟»

- «به لټی خوش بوو.»

- «کاتنی له بهر هی جهنگ بووم وام ده کرد به لام له وی زور شت هه بوو خوټم پټوه خهريک ده کرد.»

- «نوټيلو، بی کار و پيشه يه.»

- «نوټيلو قوله رهش بوو. له گهل نه وهش من دلچيسی لی ناکه م. من ته نيا که و توومه ته داوی خوشه ويستی تووه هه ره نه و ونده و هيچی تر له گوردا نبييه.»

- «ده توانی بی به کورټکی باش و رهفتارت له گهل فيرگسون جوان بکهی؟»

- «هه ردهم له گهل ی باشم، نه گهر نه و نفرينم لی نه کات.»

- «له گهل ی باش به. بېر بکه وه. بزانه نیمه له چ ناز و نيعمه ټيکن. که چی نه و له هه موو شتی بی به شه.»

- «من له و باو ره دانيم، که نه ویش نه و ناز و نيعمه ته ی نیمه بخوازی.»

- «تو هه رچه نده کورټکی زيره کی به لام زورزان نيت.»

- «له گهل ی باش ده بم.»

- «ده مزانی باش ده بی، تو زور خوټین شرينی.»

- «خو پاش نانخواردن نامينټه وه؟»

- «نه خير، خوټی لی پرگار ده کم.»

- «پاشان ده گه رټينه وه ټيره.»

- «هه لبت، وا ده زانی من ده موټی به چی بکه م؟»

دابه زينه خواره وه تا له گهل فيرگسون فراوين بخوټين. مه زنی ژووری نانخواردن و نوټيله که کارټکی زوری ټيکرده بوو. جهمه نانټکی چاکمان له گهل دوو بوتل کاپری سپی خوارد. کوټت گريفی هاته ژووری نانخواردن. خوټی بؤ دانه واندينه وه کچه براکهی له گهل بوو که تاراده يه کی زور به دا پيرم ده چوو. سه ربردهی کوټنم بؤ فيرگسون و کاترين گيراپه وه. سه ربرده که کاری له فيرگسون کرد. نوټيله که نوټيلټکی زور گه وره و مه زن و چول بوو، به لام خواردنه که ی ناياب بوو، مه يه که شی به له زهت بوو. نیمه ی هينايه جوش. کاترين نه يويست سه ری خوټی گهرمتر بکا. زور به ختیار بوو. فيرگسون که منم که يفرؤش بوو. من خوټم هه ستم به سه رگه رمييه کی ته او کردبوو. پاش نانخواردن فيرگسون گه راپه وه نوټيله که ی.

گوټی: «ده چی پاش نانخواردن سه رخه وی ده شکیټنی.»

پاش نيوه رټيه کی درهنگ به کی له درگای دا.

- «کټيه؟»

- «کوټت گريفی، ده يه وی بزانی داخوا بلياردی له گهل ده کی؟»

سه يری سه عاته که مم کرد، له ده ستم کردبووه و له ژير باليفه که وه دم دانا بوو.

کاترين گوټی: «وا پټويست ده کا بچی نازيم؟»

- «وا بزانه وا چاکه بچم.»

سه عات چوار و چاره گ بوو، به ده نگیټکی به رز گوټم:

- «به کوټت بلټی بؤ سه عات پټنج له هوټی بليارد ده بم.»

سه عات چوار و چل و پټنج خوله ک کاترينم ماچ کرد. خواحافيزيم لی کرد چوومه ژووری سه ر شوک تاجله کانم له بهر بکه م، که قه ره ويته که م ده به ست له ناوټنه وه سه يری خوټم کرد، خوټم به جلی مه ده نی زور نامو هاته به رچاو. واهاته بېرم هه ندی کراس و گوره وی بکرم. کاترين پرسی: «زور ده مينټيټه وه؟ نه و شانه يه م ناده بی؟»

کاترين له سه ر چوار يه که وه زور جوان و دلگير هاته به رچاوم. ته ماشام کرد پرچی خوټی شانه ده کرد. سه ری خوټی شوکرده بووه تا پرچی هه مووی به لای دابکه وټت. دهره وه تاريخ بېوو، رووناکي نه و گلزيه ی که له سه ر سه رييه وه بوو له سه ر پرچ و شان و ملی دهريسکايه وه. چوومه لای ماچم کرد، له و ده سته ی شانه که ی به ده سته وه بوو گرم. سه ری خوټی دانا يه سه ر باليفه که. شان و ملیم ماچ کرد. وا هه ستم کرد له بهر خوشه ويستيم خهريکه بوی له هوټش خوټم ده چم.

- «نامه وی برؤم.»

- «منيش نامه وی برؤی.»

- «که و ابو نارؤم.»

- «به لټی، برؤ، تاوی دوور ده که و ټه وه، دوايی ده گه رټيه ته وه.»

- «نانی شټوان، لټره، له ژووره وه، ده خوټين»

- «زوو برؤ، زوو وهره وه.»

کوټت گريفی له ژووری بليارد بوو. خه ريکی مه شق بوو، له ژير تيشکی نه و رووناکييه ی ده که و ته سه رمټزی بليارد وه، کاپرا زور ناسک ده هاته به رچاو. له سه ر ميټيټکی قوماره وه. که که می له رووناکييه که وه دووربوو، دوسکه يه کی زيوني به فر له گهل مل و ته په دؤری سه ری دوو بوتلی شامپانيا ده بېيران.

کوټت گريفی يه کسه ر به پيرمه وه هات. کاتنی به ره و ميټزه که چووم ده سته ی بؤ درټيز کردم. گوټی:

- «زور شادمانم به هانتت، له لوتفی خوټه هاتووی ياريم له گهل بکه ی.»

«له لوتفي خوټه داوات ليم كړدوه.»  
 «نایا تندرستیت زور چاكه؟ پتیا گوتم له نهزیترو بریندار بووی. هیوادارم به تهاوی چاك بوویته وه.»  
 «زور باشم. نهی توش باشی.»  
 «نوه، من هردهم باشم، بهلام پیریووم، نیشانهی پیریوونم لې به دیار كه وتووه.»  
 «باوهړ ناکم.»  
 «باشه، ده ته وئ نمونه یه كت بو بیتمه وه؟ بو من ناسانتره به ئیتالی قسه بكم. من یاسایه کی وام بو خوم داناوه، بهلام كاتې ههست ده كم ماندرومه بو من گه لې ناسانتره. به ئیتالی قسه بكم. ئیتر به و جوړه ده زانم كه خهريكه به ره و جیهانی پیری ههنگاو ده نیم.»  
 «خو ده توانین به ئیتالی قسه بکین. منیش توژی شه كه تم.»  
 «نوه، بهلام كه ماندرو دبی بو تو وا ناسانتره به ئینگلیزی قسه بکې؟»  
 «مه به ست ئینگلیزی نه مریکیه؟»  
 «به لې، نه مریکی. تكایه به نه مریکی قسه بکه. زمانیکې خو شه.»  
 «به ده گمن چاوم به نه مریکی ده كه وئ.»  
 «شه دایانی. پیاو شه دای بیینی هاوولاتیانی خو به تی، به تاییه تی نافرتهی ولاتی خوئی. خو م نه وه ده زانم. یاری بکین یاخود توش ماندرووی؟»  
 «ماندرو نیم گالتم كړد. چه ند خال قائم ده دیتی؟»  
 «به م دوا بییانه یاریت زور كړدوه؟»  
 «قهت نه م كړدوه.»  
 «تو چاك یاری ده كې. ده خال له سه د خال.»  
 «تو پیمدا هله د لیتیت.»  
 «با پازده بی.»  
 «باشه، بهلام، هر لیم ده به یته وه.»  
 «حه ز ده كې له سه ر شت بی؟ تو هردهم هه ز ده كې له سه ر شت یاری بکې.»  
 «وا بزانه له سه ر شت بی باشته.»  
 «زور چاكه، هه زده خال قانت بی. هر خالی له سه ر په نگی.»  
 یاریه کی جوانی كړد. سه ره رای نه و خالانهی قانی پیدابووم په نجا خال، به جوار خال له پیش نه و بووم. كوټ گریفی دهستی به دوگمه ی زهنگی دیواره وه نا تا مه یفرشه كه بانگ بكا.

به مه یفرشه كه ی گوت: «زه حمت نه بی بوتلی بکه وه.» پاشان پرووی له من كړد و گوتی: «كه می وریا كره وه وه گرین.» مه یه كه زور سارد و ناشیرین و نایاب بوو.  
 «خو به لاتوه سه غله ت نابې گه به ئیتالی قسه بکیت؟ نه مه نیشانه ی بی ده سه لایمه.»  
 له یاری به ره دوام بووین، له پشوری نیوان لیدانه كاندا، مه یان فر ده كړد. به ئیتالی قسه مان ده كړد. بهلام كه كم قسه مان ده كړد. مه یلی خو مان دابوه گه مه كه، كوټ گریفی سه د خالی ته واو كړد. منیش به خاله قانه كانه وه گه یاندمه نزهت و چوار خال. زه ده خه نه یه کی گرت و دهستی له سه ر شانم دانا، گوتی: «ئیسنا بوتله كه ی تریش ده خوینه وه، توش سه رگوزشتهی شه یم بو بگریه وه.»  
 چاوپه یی كړدم تا دانیشتم. خوئی دانیشتم. گوتم: «له باره ی هر شتیکی تر بی نابې؟!»  
 «ناته وئ ده باره ی شه ر قسه بکې؟ باشه به م دوا بییه چیت خو یندو ته وه؟»  
 «هیچ. زور ته وه زه ل بووم.»  
 «نه خیر، بهلام تو دبی شت بخو ینینه وه.»  
 «چ شتی وا له روظانی شه ر نو سراوه؟»  
 «كتیبی (لی خو) (۱) هی نو سه ری فه رده نسی (باریوس) و كتیبی (مسته ر بریتلینگ) له كلاو روظنه ی نه وه ده بی نیت.»  
 «نه خیر نه و هیچ نابینی.»  
 «چی؟»  
 «نه و له نیو به یینی نه وه وه هیچ نابینی. نه و كتیبانه له نه خو شخانه هه بوون.»  
 «كه و ابی نه مانه ت خو یندو ته وه.»  
 «به لې، بهلام شتیکی وا به كه لکیان تیا نیبه.»  
 «له و باوه رده م كه كتیبی (مسته ر بریتلینگ) لیکو لینه وه یه کی چاکی گیانی چینی ناوه راستی ئینگلیزیه.»  
 «من هیچ ده باره ی گیان نازانم.»  
 «نای قوره سه ر، ئیمه هیچ نیکیان هیچ ده باره ی گیان نازانین، تو پرواداری؟»  
 «ته نیا به شه و.»  
 كوټ گریفی زه رده خه نه یه کی هاتی و به په نجه كانی گلاسه كه ی سووراند.  
 «له و پروایدا بووم، كه هر چه ند به ساللا بچم پروادار تر بیم. بهلام نه وه نه هاته دی نه مه ش جیگه ی داخه.»

(۱) لی خو: دوزه: كتیبی هیزی باریوسه.

پرسیم: «حهز دهکهی پاش مردن بژی؟»

هر لهگه‌ل درکاندنی وشه‌ی مردن ههستم به‌بێ عه‌قلی و په‌شیمانی کرد، به‌لام گوئی به‌و قسه نه‌دا.

گوئی: «ئهمه ده‌وستیتته سه‌ر ژیان. ئهم ژيانه زۆر خۆشه هه‌ز ده‌که‌م هه‌تا هه‌تایه بژیم.» بزه‌یه‌کی هاتی «نزیکه‌ی ئه‌و هیوایه‌شم به‌ده‌ست هیناوه.»

له‌سه‌ر دوو کورسی چه‌رمین دانیشتبووین. شامپانیاکه له‌ناو دۆلکه‌ی به‌فر و، په‌رداخه‌کاتمان له‌سه‌ر مێزه‌که، له‌ نێوانمان بوون.

- «گهر بگه‌یه‌ته ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی من گه‌یشتوومه‌تی شتی زۆر سه‌یر ده‌بینی.»

- «هه‌رگیز به‌پیران ناچی.»

- «له‌شه‌که‌م پیر بووه، هه‌ندێ جار له‌وه ده‌ترسام که په‌نجه‌یه‌که‌م بشکێنم. هه‌روه‌کو

چۆن قالبی ته‌باشیر ده‌شکێ. گیانم بپه‌رتیه و نه‌ژیرتره له‌ جاران.»

- «تۆ ژیری.»

- «نه‌خپه‌ر، ئهمه هه‌له‌یه‌که‌ی گه‌وره‌یه، ژیرایه‌تی پیران. ته‌مه‌ن ژیریان نا‌کا، به‌ل‌کو

ته‌مه‌ن و ایان لێ ده‌کا به‌هۆده‌ بن.»

- «له‌وانه‌یه ئهمه‌ش ژیری بێ.»

- «ئهمه ژیری سه‌رنج پانه‌کێشه. چ شتی لای تۆ له‌هه‌موو شتی به‌نرخه‌؟»

- «ئهو که‌سه‌ی خۆشم ده‌وی.»

- «منیش وه‌کو تۆ. ئهمه ژیری نییه. ژیانته لا به‌نرخه‌؟»

- «به‌لێ.»

- «منیش هه‌روه‌کو تۆ. له‌م دونیایه ئه‌وه‌نده‌م هه‌یه. بۆیه‌ش ئاهه‌نگی له‌دایه‌کبوونی

بۆ ساز ده‌که‌م.»

پێکه‌نی و به‌رده‌وام بوو، گوئی: «خۆ له‌وانه‌یه تۆ له‌ من ژیرتر بێ. تۆ ئاهه‌نگی

له‌دایه‌کبوونت ساز ناکه‌ی.»

سه‌ر و فریکمان خواره‌ده‌وه.

لێم پرسی: «به‌راست تۆ چۆن له‌م شه‌ره‌ ده‌گه‌ی؟»

- «بێ عه‌قلیه‌.»

- «کێ ده‌باته‌وه‌.»

- «ئیتالیا»

- «له‌به‌رچی؟»

- «نه‌ته‌وه‌یه‌کی خورت و گه‌نجن.»

- «ئایا نه‌ته‌وه‌ خورته‌کان هه‌رده‌م له‌شه‌ر سه‌رده‌که‌ون؟»

- «وا هه‌لکه‌وتوون که بۆ ماوه‌یه‌کی باش سه‌رکه‌توو بن.»

- «پاشان چ روو ده‌دا؟»

- «ده‌بته نه‌ته‌وه‌یه‌کی پیری به‌سالاجوو.»

- «لاو، ئهمه ژیری نییه. ئهمه گالته‌جاپیه.»

- «به‌لای منه‌وه ژیرییه.»

- «نه‌ک به‌تاییه‌تی. ده‌توانم نمونه‌ی به‌لگه‌داری پێچه‌وانه‌ت بۆ بێنمه‌وه. به‌لام ئهمه

خراب نییه. ئه‌رێ شامپانیاکاتمان ته‌واو کردوو؟»

- «که‌می ماوه.»

- «هه‌ندێکی تر بخۆینه‌وه؟ پاش ئه‌وه ده‌بێ جله‌کانم له‌به‌ر بکه‌م.»

- «وا چاکه چی تر نه‌خۆینه‌وه.»

- «دلنیایت که چیتر نه‌خۆیته‌وه؟»

- «به‌لێ.»

هه‌ستایه سه‌رپێ.

- «هیوادارم که به‌خت یارت بێ و به‌خته‌وه‌ر بێ، ته‌ندروستیت له‌وپه‌ری باشی

دای.»

- «سوایست ده‌که‌م، هیوادارم هه‌تا هه‌تایه بژین.»

- «سوایست ده‌که‌م. من وام، گه‌ر بووینته پیاویکی بروادار که مردم نوێژم بۆ بکه‌.

داوام له‌ زۆر له‌ هاوڕێیانم کردوو، که مردم نوێژم بۆ بکه‌ن. من وام له‌ خۆ پاده‌بینی که

بیم به‌برواداریکی چاک. به‌لام نه‌هاته‌ دی.»

وا تیبگه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی غه‌مباری گرت. به‌لام دلنیا نه‌بووم. ئهو زۆر پیر بوو

ده‌موچاوی لۆچار بوو. کاتی بزه‌ی هاتی لۆچی زۆری لێ په‌یدا بوو، بێ به‌پێ هه‌مووی

بزر بووه‌وه.

گوتم: «په‌نگه‌ بیمه‌ مرۆفیکی بروادار. هه‌ر چۆنی بێ نوێژت بۆ ده‌که‌م.»

- «زۆر له‌خۆم پاده‌دیت بیم به‌بروادار. ماله‌وه‌مان هه‌موویان به‌بروایه‌کی ته‌واوه‌وه

مردن. به‌لام ئه‌وه هه‌ر چۆنی بێ، بۆ من نه‌هاته‌ دی.»

- «هیشتا زۆر زوو، دونیا به‌به‌ریه‌وه‌ ماوه.»

- «له‌وانه‌یه زۆر دره‌نگ بێ. په‌نگه‌ هه‌ستی وام نه‌ما بێ و دوور له‌ ئاینه‌وه‌ ژیا بێ.»

- «ته‌نیا له‌شه‌ودا هه‌ستی ئاینم هه‌یه.»

- «که‌وا بێ تۆ له‌ دوا‌ی خۆشه‌ویستی دای. ئهمه له‌بیر نه‌که‌ی خۆشه‌ویستی

هه‌ستیکی ئاینیه‌.»

- «تۆ پروات بهوه ههیه؟»

- «ههلبهت.»

ههنگاوێکی بهرهو میژهکه نا. گوتی: «له لوتفی خۆت بوو یاریت لهگهڵ کردم.»

- «وهختیکی خۆشمان بهسهبرد.»

- «پێکهوه بۆ سهروه دهچین.»

### 36

ئهوێ شهوێ تۆف و رهشهبا بوو، لهگهڵ دهنگی ترپه ی بارانی سهرجامی پهنجهره بهخه بهر هاتم. باران له پهنجهرهیهکی کراوه دا دههاته ژوورهوه. یهکێ له دهراگی دا. منیش تا (کاترین) بێزار نهکهم، زۆر بهنهرمی بۆ لای دهراگا چووم و دهراگهکم کردهوه. کابرای مهیفرۆش له بهر دهراگا راوهستا بوو، پالتۆی له بهر کردبوو، شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو.

- «پێکه ههیه قسه بهکت لهگهڵ بکهم، تینیتا؟»

- «مهسه له چیه؟»

- «مهسه له یهکی زۆر ترسناکه.»

تهماشای دهووبه رهم کرد. ژوورهوه تاریک بوو بینیم ئاو له پهنجهره کراوه که دا هاتبوووه ژوورهوه.

گوتم: «فهرموو، وه ره ژوورهوه.»

قۆلیم گرت و بردمه سه رشۆرک، دهراگمان پێوه دا، گلۆپی سه رشۆرکم داگیرساند، له سه ره دیواری بانێۆ دانیشتم.

- «چ رووی داوه (ئیمیلۆ)؟ له باریکی ترسناک دای؟»

- «نه خیر، تۆ له باریکی ترسناک دای، تینیتا!»

- «چی؟!؟!»

- «به یانی ده تگرن.»

- «به لێ؟!؟!»

- «هاتووم پیتی رابگه یینم له دهروه، له شار، له چایخانه یین گوتیم لێ بوو باسیان ده کردی.»

- «تێگه ییشتم.»

له وێ راوهستا، پالتۆکه ی ته ر بوو. شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو. هه یچی تری نه گوت.

- «بۆچی ده مگرن؟»

- «له بهر چه ند شتی په یوه ندی به شه ره وه یه.»

- «ده زانی ئه و شته چیه؟»

- «نه خیر، هه ره ئه وه نده ده زانم، ده زانن تۆ پێشتر به جلی سه ریازی لێره بوویت.

که چی ئیستا به جلویه رگی مه ده نی، پاش ئه م کسانه وه یه، هه موو که سه ی ده گرن.»

چرکه یی بیرم کرده وه.

- «چ وه ختی دین بۆ گرتنم؟»

- «سه ره له سببانی. کاته که ی نازانم.»

- «چی به باش ده زانی؟»

شه پقه که ی له سه ره ده ستشۆرکه که دانا. شه پقه که زۆر ته ر بوو. دلۆپ دلۆپ ئاوی لێ ده چۆر په یه وه سه ره زه ی.

گوتی: «ئه گه ره له خۆت ناترسی و ده زانی گرتنه که ت له سه ره هه یچ نییه، گیران هه یچ

گرینگ نییه. به لām هه موو ئان و زه مانێ گرتن ناخۆشه، به تایبه تی له و سه رده مه.»

- «نامه وێ بگیریم.»

- «که واته برۆ سویرا.»

- «چۆن؟»

- «به به له مه که م.»

گوتم: «به لām ده ریچه که ره شه با یه.»

- «تۆف و ره شه با یه که به سه ره چوه، هه ره چه نده ده ریچه یه کی تو وشه، به لām

به سه له مه تی رزگارتان ده یی.»

- «که ی برۆین؟»

- «هه ره ئیستا، ره نگه له گه ل سپیده ی به یانی یینه گیانت تا بتگرن.»

- «ئه ی جانتا کاتمان؟»

- «خیرا بیان به سه ته. خیزانه که شت با جلی خۆی له بهر بکا منیش جانتا کانتان بۆ

ده گوازمه وه.»

- «له کوێ ده بییت؟»

- «هه ره لێره، نامه وێ که س له هۆله که به بینێ.»

ده رگای سه رشۆرکم کرده وه. له دوای خۆم دامخسته وه چومه ژووری نوستن.

(کاترین) به خه بهر هاتبوو.

- «چی بووه، ئازیم؟»



- «هیچ نه بووه (كات). چه زده كهی خۆت بگۆزی و هه ر ئیستا به به له م بچیته سوبسرا؟»
- «تۆ چه ز ده كهی؟»
- «نه خبیر، من چه ز ده كه م بگه پیمه وه ناو نوین.»
- «به للام چی قه و ماوه؟»
- «مه یفرۆشه كه ده لئ، به یانی دین بم گرن.»
- «بۆ ئه و پیاوه شیتنه؟»
- «نه خبیر.»
- «كه و ابی، به په له، ئازیزه كه م، خۆت بگۆزه تا وه كو برۆین.»
- هه ستایه وه، له لایه کی چوار پایه كه دانیش، چاره كانیشی هه ر خه و ئوو یون.»
- «ئه وه مه یفرۆشه كه یه له سه رشۆرك؟»
- «به لئ.»
- «كه و ا بوو، خۆم ناشۆم، رووت وه رگبیره، ئازیزه كه م. هه ر ئیستا به ده قه بی خۆم ده گۆرم.»
- له گه ل به ر ز كرده وهی جلی شه وئ پشستی سپیم بینی، ئینجا ته ماشای ئه و لام كرد، له بهر ئه وهی كۆریه له ی ورگی گه وهر ته بیوو، چه زی نه ده كرد ته ماشای بكه م. بۆیه ئه و داوایه ی لئ كردم. كه خۆم له بهر ده كرد، گویم له شوو په ی باران بوو بهر په نجهره كه ده كه وت. شتم ئه و نه ده زۆر نه بوو له ناو جانتا كهی دا بنیم.
- «له ناو جانتا كه م جیگه ماوه، (كاترین)، ئه گه ر پتویستت پیه تی.»
- هه موو شته كانم له ناو جانتا داناوه. ئازیزه كه م، له وه واقم ورم اووه ئه م پیاوه بۆچی خۆی له سه رشۆرك په ستیوه؟»
- «بێدهنگ به. چاره وانی جانتا كانانه تا بیان با ته خواره وه.»
- «پیاویکی زۆر چا كه.»
- «براده رتیکی كۆمه. به م داواییانه هه ندئ تووتنی پایم بۆ نارد بوو.»
- له په نجهره كراوه كه دا سه یری ده ره وه م كرد. دنیا تاریك بوو، نه مستوانی ده ریا چه كه به دی بكه م. دنیا باران و تاریك بوو، به للام بایه كهی هتور تر ببۆه.
- كاترین گوتی: «ئاماده م ئازیزم.»
- «زۆر باشه.»
- چوومه لای سه رشۆرك گوتم:
- «ئیمیلۆ، جانتا كان ئه و هتا لیره ن.»

- كابرا هه ردوو جانتا كهی هه لگرت.
- كاترین گوتی: «له چا كهی خۆته یارمه تیمان ده دهی.»
- «وا مه لئ، خانم، زۆر دلشادم به وهی كه به گۆیره ی توانای خۆم یارمه تیتان ده دم.
- به گۆیره ی توانا كه تووشی هه یچ ده رده سه ر بیهك نه بم. گوئ بگره (به منی گوت) به پیتیل كهی تابهت به خزمه تكاره كان ئه وانه ده گه پیمه ناو به له مه كه. ئیوهش هه ر ئیستا وه رنه ده ره وه. وا خۆتان نیشان بدهن بۆ پیا سه ده چنه ده ره وه.»
- كاترین گوتی: «شه و یکی خۆشه بۆ پیا سه.»
- «له راستیدا شه و یکی شوومه.»
- كاترین: «ئای بۆ چه ترئ.»
- به هۆله كه تپه پین. به و پیتیل كه فراوانه ی كه به ریا به ختیکی ئه ستوو ر دا پۆشرا بوو چوینه خواره وه. له دامینی پیتیل كه كه وه، له نزیك ده رگا كه وه، ده رگه وانه كه، له ته نیشتم مێزی دانیشتیوو به سه رسورمانه وه ته ماشای ده كر دین.
- گوتی: «خۆ ناچیته ده ره وه، گه ورم؟»
- «به لئ، ده مانه وئ ره شه با ی كه نار ده ریا چه كه ببینن.»
- «چه تر ت نبیه، گه ورم؟»
- «نه خبیر، ئه م پالتۆیه له باران ده مپاریزی.»
- به چاوی گومانه وه سه یری ئیمه ی كرد و گوتی:
- «چه تر تكت بۆ په یدا ده كه م، گه ورم.»
- رۆشتم داوی به چه تر تکی گه وره وه گه ریا به وه.
- گوتی: «ئهمه كه من گه وریه، گه ورم.»
- ده لیری به کی كاغه زیم دا بی.
- گوتی: «ئۆه، پیاویکی باشی زۆر سوپاس.»
- ده رگا كهی كرده وه. چوینه ده ره وه. بزه یه کی بۆ كاترین كرد، (كاترین) یش بزه یه کی بۆ كرد.
- ده رگه وانه كه گوتی:
- «ئاغا و خانم، زۆر له بهر ره شه با مه وه ساتن ئه گینا ته رتان ده كا.»
- «ئه و ده رگه وانی دووم بوو، ئینگلیزی به كه شی وه رگبیرانیکی وشه به وشه بی بوو.
- گوتم: «زوو ده گه ر پینه وه.»
- به سه ر پیا ده ر پیهی له ژیر چه تره گه وره كه وه، به تاریکی، به ناو باخچه ته ر پوه كان به ر یگا وه به پیا سه رۆشتم. له ر تیه كه شه وه به ره و ده ریا چه كه وه كشاین. بایه كه دوور له كه نار ه وه هه لئ ده كرد. بایه کی ساردی ته ری (نۆقیتم به ری) بوو. زانیم به فر له

چیاكاندا دهكهوئ. به لای به له مه به زنجیر به ستراره كاندا، له خلیسكاییه كاندا، به درێژی شۆسته كهوه رۆشیتین تا گه یشتینه به له می کابرای مه یفرۆش. ناوی به رامبه ر بهرده كه تاریک بوو کابرا له پشت ریزه داره كانه وه پازی دا.

گوتهی: «جانتاکان له ناو به له مه كه دان.»

گوتم: «دهمه وی پاره ی به له مه كه ت بده می.»

گوتهی: «چهند پاره ت پێیه؟»

- «زۆر نییه.»

- «وا باشه، دوایی بۆم بنێری؟»

- «چهند؟»

- «به تاره زووی خۆت.»

- «پێم بلێ چهندت بۆ بنێرم؟»

- «ئه گهر رزگارتان بوو (500) فره نكم بۆ بنێره. وایز انم گهر رزگارتان بێی، هه یچ کاریکی واتان لێ ناکا.»

- «زۆر چاکه.»

- «ها، ئه وه سه نده و به جانه بگه ره.» گورزه به کی دایه دهستم.

- «هه ره ئه وه نده له مه یخانه دا هه بوو. ئه مه ش بوتلێ براندی و بوتلێ شه رابه.»

له ناو جانتاکه ی خۆم دان.

- «ده با پاره ی ئه وانه ت بده می.»

- «زۆر باشه په نجا لیرم بدێ.»

په نجا لیرم دایین، گوتهی:

- «بران دییه کی نایابه. گه ره خانمه كه شت به خواته وه لێی مه ترسه. وا چاکه ئه وه سواری به له مه كه بێ.»

به له مه كه ی گرت. به له مه كه له به رامبه ر دیواره به ر دییه كه وه به رز و نزم ده بووه وه. منبش یارمه ته ی (کاترین) م دا تا وه کو سواری به له مه كه بێ. له دووه دانیش ت و چارۆگه كه ی له خۆی لوول دا.

- «ده زانیت ده چینه كوئ؟»

- «ده بێ به ره وه ژوو رووی ده ریا چه كه وه بڕین.»

- «ده زانی به دوو رای چه ند؟»

- «له پشت لوینۆیه.»

- «له دوایی لوینۆ، کانبریۆ، کانبریۆ، ترانزانۆ، پیت ناچیتته ناو خاکی سويسرا تا

نه گه یته بریسا گو ده بی به (مۆنتی تامارا) تیپه رین.»

کاترین پرسی: «سه عات چه نده؟»

گوتم: «سه عات یازده ی ته واره.»

- «ئه گه ره به به رده و امی سه ول لێ بده ی له ده وری سه عات حه وتی به یانی ده گه یه وینده ره.»

- «ئه وه نده دووره؟!»

- «نزیکه ی (35) کیلۆمه تره.»

- «چۆن به ریکه وین؟ له ژیر ئه وه بارانه پیتو بیستیمان به قیبله نامه یی هه یه.»

- «نه خێر، بۆ (ئیسزولایسا) سه ول لێ بده، پاشان ده گه یته به ره كه ی تر

(ئیسزولاماید). له گه ل ئاراسته ی با سه ول لێ بده. (با) ده تگه ییتیتته (پالانزا) وه له ویتوه روونکی گلۆپه کان به دی ده که ی. تۆش به ره وه قه راغه که سه ول لێ بده.»

- «له وانه یه ئاراسته ی با یه که بگۆرێ؟»

گوتهی: «نه خێر، ئه م با یه بۆ ماوه ی سێ رۆژ به م ئاراسته یه هه لده کا. ئه م با یه یه که سه ر له (مایترۆنه وه) هه لده کا. ئه وه قوتووه ش ناوی بارانی له به له مه كه وه پێ فرێ ده نه ده ره وه.»

- «با که می پاره ی به له مه كه ت بده می.»

- «ده با ئه وه ش له گه ل به خت و ریکه وت بیت، ئه گه ره رزگارتان بوو، ئه وا ئه وه کات

چه ندی له توانات دابوو بۆمی ره وانه بکه.»

- «زۆر چاکه.»

- با وه رنا که م. نقووم بێن.»

- «ئه مه یان باشه.»

- «هه رده م له گه ل با یه که، به ره وه با کووری ده ریا چه که بڕۆ.»

- «زۆر باشه.»

پازم دایه ناو به له مه که.

- «پاره ی ئوتیل ت به جێه یشتووه.»

- «به لێ، له ناو زه رفیکه، له ژوو ره وه یه.»

- «زۆر باشه. به خت یارت بێ تینیتا؟»

- «به خت یارت بێ. زۆر سو یاست ده که بێن.»

- «سو یاسم مه که ن. ئه گه ره نقوم بوون و خنکان.»

کاترین گوتهی: «ئه وه چی ده لێ؟»

«دهلنج بهخت یارتان بئ.»

کاترین گوتی: «بهخت یارت بئ، زۆر سوپاست دهکه بئ.»

«نامادهن؟»

«بهلنج.»

مه یفرۆشه که خۆی چه مانده وه وه پالتیکی به به له مه که وه نا بۆ ناو ناوه که وه. به سهوله کان ناوم شهق کرد، پاشان به دهست خواحافیزیم کرد، کابراش به هه ناسه به کی سارد وه خواحافیزی و درگرمه وه. رووناکای ئوتیله که م بینى و ههر سهولم لێدا. تا له بهر چاوان ون بووین دهریاکه به هیتواشی سهری ده کرد، به لام ئیمه له گهڵ ئاراسته ی بایه که دهویشتن.

### 37

له تاریکیدا سهولم لێدا و رووی خۆم له (با) ده پاراست، باران وه ستابوو، به لام ناوبهنا و ریژنه به کی لێ دههات، دونیا زۆر تاریک بوو، بایه که شی سارد بوو، دهستوانی (کاترین) له دواوه ی به له مه که بینم، به لام له توانامدا نه بوو ناوه که بینم که ده می سهوله کانی تیا نقووم بوون. سهوله کان درێژبوون، چه رمی بیسته یان پیوه نه بوو تا نه یه لێن ده رخزن. سهولم لێدا، به رزم کرد و، خۆم لار کرده وه، ناوم به دی کرد، سهولم نقووم ده کرد و به رزم ده کردنه وه و زۆر به ئاسانی سهولم لێده دا، به لام نه مه ده ویست سهوله کان به ئاسۆبی به رزمه مه وه، چونکه بایه که له گهڵ ئاراسته ی ئیمه بوو، ده مزانی دهسته کانم پفکه یان لێ دئ. بۆیه ویستم تا ده کړئ و له توانام دا بئ سهولم لێدان دواخه م. به له مه که شی خۆی سووک بوو، به ئاسانی سهولم لێ ده درا، نه متوانی هیچ بینم، له خوام ده ویست ههر چی زووتره بگه ی نه به رانبه ر (پالانزا).

به لام تۆ چه ند چاوت به (پالانزا) که وه ت ئیمه ش ههر ئه وه نده. (با) له سه ر دهریاچه که وه هه لیکر ده بوو. له تاریکیدا به و جیگایانه تیپه رین که په نایان له (پالانزا) کردبوو، ئه وه ی رووناکیش بئ نه مان بینى، له کۆتاییدا هه ندئ رووناکیمان له و سه ری دهریاچه که وه له نزیکى قه راغه که وه بینى. ئه ویش (ئه نتر) بوو. بینتیکى باش ئه وه ی رووناکى بئ به رچاومان نه که وت و نه قه راغیشمان که وت وه به رچاو، به لام به به رده وامى له تاریکیدا سهولم لێدا، جارنا جاریش له به ر تاریکیه وه، له و کاته ی شه پۆله کان به له مه که یان سه ر ناو ده خست سهوله کان نه ده گه یشتنه ناوه که، دهریاچه که په کجار دژوار بوو، به لام له سهولم لێدان به رده وام بووم، تا له ناکاو به رامبه ر قووچه کیکی به ردین له قه راغه که نزیک بووینه وه که له ته نیشتمان قیت ببوه وه و شه پۆلی ئاوی به رده که وت، ناوه که ی به ره و ئاسمان په رش ده کرده وه، پاشان ده گه رایه وه. هه موو تینى خسته سه ر سهولم راسته، به سهولم چه په ش ناوم گل ده دا به وه، جاریکى تر گه راینه وه ناو

دهریاچه که و قووچه که که له به ر چاوان ون بوو، ئیمه ش ههر به ره و سه ره وه ی دهریاچه که وه ده چووین.

به (کاترین) م گوت:

«بۆ به ره که ی تری دهریاچه که ده پۆین.»

«باشه، ئه ی نه ده بوو (پالانزا) بینین؟»

«ده بئ به جیمان هیشتنی.»

«چۆنى ئازیزم؟»

«باشم.»

«با من به بینیک سهولم لێ بدهم.»

«نه خبیر، هیشتا ماندوونه بوومه.»

کاترین گوتی: «فیرگسۆنى به سه زمان، به یانى ده چیتته ئوتیله که ده بینى له وى نه ماوین.»

«ئهو به قه ده در ئه و شته چه جمانم ناکات که به یانى ده بئ به ر له گزنگدان بگه مه به شه ئاوی سويسرا و پۆلیسه کانی گومرگ مان بینن.»

«ئایا هیشتا زۆر ماوه؟»

«نزیکی سى کیلۆمه تر لێره دووره.»

«ئهو شه وه کار و پیشه م سهولم لێدان بوو، دهسته کانم ئه وه نده ژانیا ن زۆر ببوو، که نه مه ده توانی زۆر به قایى سهوله کان به ده ستمه وه بگرم. چه ند جار ئه وه نده نه ده ما به به له مه که وه خۆمان له لێواری دهریاچه که وه به دین زۆر له نزیکى لێواره که وه پۆیشتم چونکه له وه ده ترسام ریگه بزر بکه م و وه ختم به فیرۆ بړوا. هه ندئ جار ئه وه نده نزیک ده بووینه وه به راده بئ ده مانتوانی ریزه دار و ریگاکه ی سه ر قه راغى دهریاچه که و چیاکانی پشتی بینین.

باران وه ستا. (با) هه وری به جۆرئ رامالی که مانگ له ژێر هه وره وه ها ته ده ر. ئاو پۆلیکی دوا وه دا به وه؛ چاوم به لووتکه ی درێژ و تاریکی (گاستاگنۆلا) و شه پۆلی سه ر به که فی دهریاچه که و مانگی سه ر چیا ی به رزی لووتکه ی به فرین که وت. جاریکى تر هه ور به ری مانگی گرت وه، چیاکان و دهریاچه که له به ر چاوان بزر بوون. به لام ئه مجاره له جارى پێشوو رووناکتر بوو توانیمان قه راغى دهریاچه که به دی بکه یین. زۆر به چاکى قه راغه که م بینى. سهولم لێدا تا ئه گه ر پۆلیسى گومرگ به درێژایى ریگاکانى (پالانزا) ش هه یین، نه توانن به له مه که به دی بکه ن. کاتئ مانگ ده رکه و ته وه توانیمان قیلايه کی سپى به دی بکه یین که له سه ر که ناره که له بنارى چیاکاندا، ریگایه کی سپى له نێوان ریزه دارئ، دیار بوو. به درێژایى ئه و کاته هه ر من سهولم لێده دا. دهریاچه که لێره فراوانتر بوو، له وه برى که ناره که له بنارى چیا بیکه وه رووناکى چه ند گلۆپیکمان بینى.

بئ شک (لۆنیۆ) به. دۆلێکم له نێوان چیاکانی ئەو بەری که ناره کهوه بینی، گوتم هه بئ و نه بئ ده بئ (لۆنیۆ) بئ. گهر (لۆنیۆ) بئ مانای وایه ماوه یه که باشمان بریوه. سهوله کانم له ئاو دهرهینا، له سههر کورسی به له مه که له سههر گازی پشتی لئ راکشام. له بهر سهول لیدان زۆر زۆر ماندوو ببووم. باسک و شان و پشتم ژانیان ده کرد. ده ستیشم ژانی زۆر بوو.

کاترین گوتی: «ده توانم چه تره که هه لڭگرم، وه کو چارۆگه ی لئ بکه یین تا به (با) برۆا.»

- «ده توانی به له مه که باژۆیت؟»

- «له وانیه بتوانم.»

- «تۆ ئەم سهوله بگره له نزیک لایه کی به له مه کهوه له ژێر هه نڭلتی دابنی پئی لئ بخوره منیش چه تره که هه لڭه گرم.»

چوومه دواوه ی به له مه که تێم گه یاند چۆن سهول بگرئ، چه تره کهم لئ وه رگرت، که کاتی خۆی دهرگه وانئ ئوتیله که پئی دابوین. له سههر لموزی به له مه که دانیشتم. چه تره کهم هه لڭا و قهرته یه کی لئوه هات. له ههردو لاهه گرتم. قاشچیم لێک کردهوه، ده سه که که ییم له کورسییه که وه گیرکرد چه تره که پر ههوا بوو. ههستم کرد به له مه که به رهو پیشه وه ده چئ. کاتی به هه مو تینمه وه له ههردو لاهه به قایی گرتبووم به له مه که به کاری بایه که وه تیژ دهرۆیی.

کاترین گوتی: «زۆر باش دهرۆین.»

ئه وه ی له توانام دابوو ببیینم، ته نیا تێله کانی چه تره که بوو. چه تره که له بهر تینئ (با) به رزبووه وه و راپیچی دا، ههستم کرد له بهر تینئ بایه که وه خه ریکه منیش له گه ل خۆی راده پینچئ. به پتییه کانم رکا به ریم له گه ل پشتی به له مه که کرد تا ببگره رینمه وه. پاشان له ناکاو چه تره که به رهوا ژبوو، ههستم کرد تیلێکی چه تره که به نێو چه وانم کهوت، ههولم دا ئه و تیله بگرم که به کاری (با) وه لولئ خواردبوو، به للام فریای نه که وتم به ته واوی به رهوا ژ بوو، وه خۆم به لینگ بلاوی له نزیک ده سکی چه تره به رهوا ژبووه که بینی، هه لڭم کردبوو تا پر (با) ببئ و ببکه مه چارۆگه. ده سه که که ییم له کورسییه که کردهوه.

چه تره کهم به شێوه یه کی کراوه یی له سههر به له مه که دانا. چوومه لای کاترین تا سهوله کانی لئ وه رگرم. کاترین پێده که نی و دهستی گرم و له پیکه نینی به رده وام بوو. سهوله کهم وه رگرت و گوتم: «چیه؟»

- «که چه تره که هه لڭگرتبوو زۆر سههر دههاتیه به رچاو.»

- «وا بزانه وایه.»

به دهنگ گیراوی گوتی:

«پیت ناخۆش نه بئ. زۆر سههر بووی. وا پێده چوو که پانتایت ببست پئ بئ. زۆر

به ئاره زوومه ندانه وه چه تره کهت له ههردو لاهه گرتبوو.»

- «من سهول لێده ده م.»

- «پشووئ بده، که من مه ی بنۆشه. شه ویکی خۆش و مه زنه. زۆرمان بریوه.»

- «ده بئ به له مه که له چالایی نێوان شه پۆله کان دوور بخه مه وه.»

- «بران دییه کهت بز دینم، پاشان پشووئیک بده، نازیم.»

سهوله کانم به رزکردنه وه، به سهوله که وه له ناو دهریاچه که دا رۆیشستین، کاترین جانتا که ی کرده وه و بوتله بران دییه که ی دایه دهستم منیش به قه لمه مپ سهر قه باغه که م لیکرده وه و فریکی گه وره م لێدا. به تام و گهرم بوو، که خواردمه وه هه مو وه هه ناوی گهرم کردم وه ههستم به گهرمی و خۆشی کرد. گوتم:

- «بران دییه کی چاکه.»

جاریکی تر مانگ به یین هه وره که کهوته وه. به للام توانیم که ناره که به دی بکه م. واپیده چوو قووچه کیکی تر له وه سههری دهریاچه که وه بکه و پته به راییمان.

- «له گه ل گهرمی چۆنی کاترین؟»

- «زۆر باشم، به للام که من له شم رهق بووه.»

- «به دۆلکه که ئاوه که فریده دهره وه، ئه و کاته ده توانی قاچت درێژ بکه یته خواره وه.»

پاشان سهولم لێدا، گوتم له سیره ی کلبله ی سهول و شه پ و هۆری ئاوه که بوو که له ژێر کورسییه که وه ده چوو ناو ئه و قووتوو وه که ئاوی پئ دهرده درا.

گوتم: «ده توانی ئه و قووتوو ده بده پتی؟ ده مه وئ که من ئا و بخۆمه وه.»

- «زۆر پیسه.»

- «قهیدی ناکا. ئاویکی تێوه ده که م.»

گوتم له خره و شه په ی قووتوو که بوو، که کاترین له سههر لێواری به له مه که وه ئاوی تێوه کرد. پاشان به پری دایه دهستم. دوا ی خواردنه وه ی بران دییه که زۆر تینوو بووم. ئاوه که ئه وه نده ساردبوو. ددانی ته زاندم سه بیری که ناره که م کرد. له قووچه که درێژه که وه نزیک بووینه وه له که ندا وه که ی به رامبه رمان چه ند رووناکیین ده بینرا. قووتوو که م دایه وه دهستی و گوتم: «سوپاس.»

- «عافیته بئ، هیتستا زۆر ماوه گهر ده ته وئ.»

- «نا ته وئ شتئ بخۆی؟»

- «نه خیر، پاش که میکی تر برسیم ده بئ. خواردنه که بز ئه و کات هه لڭه گرین.»

- «زۆر چاکه.»

ئه و شته ی به قووچه کی تێگه یشتبووین خاکیکی سههر دهریای درێژبوو. له قه راغه که دورو که وتمه وه. تا لئی تپسه ریم. دهریاچه که له و ناوچه یه زۆر ته سک بوو. مانگ له ژێر

ههور دووركهوتوهه. ئيشكگرانی كه ناریش له توانایاندا دهبوو به له مه كه مان به رهشی ببینن گهر چاودتیری ده ریا یان بكر دبايه.

- «كات (١)، چۆنی؟»

- «زۆر باشم. ئه ری ئیمه له كوینده رین؟»

- «وا بزاتم له ههشت میل زیاترمان نه ماوه.»

- «بۆ سهول لیدان ئه و ماوه یه ماوه یه کی زۆره. خو شه ویسته شیرینه كه م، ئاخۆ له ماندوویی تی بیان نه مردووی؟»

- «نه خبیر، زۆر باشم. ته نیا دهسته كانم ژان ده كه ن.»

بۆ سه ره وه ی ده ریا چه كه به رده و ام بووین. له لای راستی قه راغه كه وه كه لیتنیک له نیاوان چیا كان هه بوو، گوتم هه بی و نه بی (كانۆبیۆ) یه، دوور له كه ناره كه وه مامه وه چونكه لیره به دوواوه له ترسی گه یشتنمان به ئیشكگرانی كه ناره وه ده بی ناگاداری خو مان بین. له وه ری له پیشمان چیا یه کی به رز هه بوو، كه سه ری لووتكه كه ی وه كو گو مه ز بوو. زۆر ماندوو بسووم. ئه و ماوه یه ی ما بووه وه بۆ سهول لیدان زۆر نه بوو. به لام كه مرۆف حالی شری بی ناچارم ئه و چیا یه بېرم. ئینجا به لای كه مه وه پینج میلی تر بېرم، به ر له وه ی بگه ی نه به شه ئاوی سوئسری مانگیش خه ریک بوو ئاوا بی، جارتیکی تر هه ور ئاسمانی داگرته وه، تاریك داها ت. ده م ناده م سه ولیم لیده دا، پشیه كم ده دا بی، سه وله كانم به شپوه بی هه لگرت تا (با) له تیغی سه وله كان بدا.

كاترین گو تی: «با من كه مێ سهول لی بده م.»

- «ده ترسم، باش نه بی بۆ ت.»

- «قه سی بی مانا. سهول لیدان بۆ من باشه، له ره قبوون ده مپارتی.»

- «له و باوه رده م نه توانی، كات.»

- «قه سی بی مانا، سهول لیدانی نه رم بۆ ئافره تی سك پر سوود به خشه.»

- «زۆر باشه، تۆ كه مێ هیاوش سهول لی بده. با من بچمه دوواوه ئینجا تۆش وه ره پیشه وه و خۆت به هه ر دوولای به له مه كه وه بگه.»

له دوواوه ی به له مه كه دانیشتم چا كه ته كه م له به را بوو، یه خه كه یم قیت كر دبو وه و ته ماشای كاترینم كر د، زۆر به چاکی سهول لی لیده دا. به لام دریتی سهول ه كان (كاترین) یان سه غله ت كر دبوو. جانتا كه م كر ده وه. دوو سه نده و بجم خوار د، بران دیشم خوار ده وه. هینا میه وه سه ره خۆ، بزیه فریگی تریش بران دیم خوار ده وه.

گو تی: «ئیسنا چۆنی ت؟»

- «زۆر باش.»

(١) كات: كاترین

- «كه ویستت چیت سهول لی نه ده ی پیم بلتی.»

- «زۆر چا كه.»

فریگی تریشم خوار ده وه، پاشان دهستی خو مم له هه ردوو لیتواری به له مه كه گرت، چومه پیشه وه.

كاترین: «نه خبیر، سهول لیدانم پی خو شه.»

- «برۆ دوواوه پشوویگی باشم داوه.»

بۆ ماوه یه کی كه م به سایه یی سه رگه رمی بران دییه وه به سووك و سانایی و به رده و امی سه ولیم لیدا. له دوایی ئه وه نده ی نه بر د چا پووكا نه سه ولیم لیدا یه وه، تامی زه رداویگی رۆن له نه نجامی توند سهول لیدان و له دوای خوار نه وه ی بران دییه وه له ده مه وه په یدا بوو.

گو تم: «ده توانی هه ندی ئاوم بده تی؟»

كاترین: «جا ئه و چی تیا به نه توانم.»

به رله وه ی گزنگ بدا ئه ئه ی باران دهستی پیکر د. (با) له هه لكر دن وه ستا بوو. یان كه وتبووینه په نای ئه و چیا یه ی كه كه وانه یه کی له ده وری ده ریا چه كه دروست كر دبوو. كاتی هه ستم كر د دنیا خه ریکه شه به ق ده دا ت، سوور بووم له سهول لیدان و هه موو تینی خو م دا بی. نه مزانی گه یشتووینه ته كو ی. هه ولیم دا بگه مه به شه ئاوی هه ریمی سویرا. له قه راغی ده ریا چه كه نزیک بووینه وه. رۆژ نزیک هه لاتنی كر دبوو، توانیم قه راغه به ر دییه كه و داره كان به دی بكه م.

كاترین گو تی: «ئمه چیه؟»

له سهول لیدان وه ستام گویم بۆ ده نگیک شل كر د. ده نگه كه ده نگی هاژه ی ماتۆری به له مێ بوو. له قه راغی ده ریا چه كه وه نزیک بوومه وه. به له مه كه م راگرت، كر و بی ده نگ مامه وه. هاژه كه نزیکتر بووه وه. به له مێکی ماتۆر دارمان، له بهر باران بی نی، كه له ته نیشتمان ه وه بوو.

چوار ئیشكگری كه ناری له دوواوه ی دانیشتبوون. شه پقه كانیان، كه له چه شنی (ئه لپینی) بوون، رووی گرتبوون. تفه نگه كانیان به پشت ه وه بوو. پیده چو به م به یانییه زووه خه الوو بن. توانیم زه ردا بی له سه ر كلا وه كانیان به دی بكه م و نیشانه ی زه ر دیش به یه خه یانه وه بوو. هاژه ی به له مه كه ش دوور كه وته وه و له بهر باران له چاوان گو م بوو.

گه رما مه وه ناو ده ریا چه كه، چونكه خو م نه مده ویست ئه وه نده له (سنوور) نزیک بيمه وه نه با دا ئیشكگران ریم لی بگرن. له سهول لیدان به رده و ام بووم. قه راغی ئه و به ریم به دی كر د، بۆ ماوه ی سێ چاره گه سه عات له بهر باران سه ولیم لیدا. گو یتمان له ده نگی ماتۆریگی تر بوو، تا ماتۆره كه له ده ریا چه كه دوور كه وته وه، بی ده نگ بووین.

- «وا بزاتم گه یشتووینه ته سویرا، كات.»

- «به راستیته.»

- «هیچ ریگهیی نبییه بۆ زانین، مه گهر سه ریازی سوئسری ببینن.»

- «یا گه له كه شتی سوئسری.»

- «گه له كه شتی سوئسرا گالتهی ئیمه نبییه. ئه و ماتۆره ی بینیمان رهنگه هی

گه له كه شتی سوئسرا بێ.»

- «ئه گهر له سوئسرا بێن ده بێ چاشتیکی باش بخۆین و ئه ستورک و سه رتوو و

مه ره بای باشیان هه یه.»

پۆژیکی سامال بوو و بارانیکی نه رم ده باری. (با) به سه ر ده ریاجه كه هه ر هه لێ

ده کرد و ده مانته وانی چه ند شه پۆلیکی سه ره كه فی سه پی ببینن كه به لامان ره ت ده بوون

و به ره و سه رووی ده ریاجه كه وه ده چوین. له وه دلنیا بووم كه ئیستا ئیمه گه یشتووینه ته

سوئسرا. چه ند خانوو بێ له پشت ریزه داری سه ر قه راغه كه وه هه بوو خانوه كانی له به رد

دروست کرابوون، چه ند قیتلایه ک و کلیسه یی له سه ر ته پۆلکه یه کدا هه لکه و تبوون. چاوم

بپییه ئه و ریگایه ی له لای قه راغه كه وه بوو، نه با دا ئیشکگرانی كه نارییان لێ بێت.

به لام چاوم به هیچ كه سه ئ نه كه وت. ریگایه كه له ده ریاجه كه وه زۆر نزیک بپۆوه. چاوم

به سه ریازی كه وت له چایخانه یه کی سه ر ریگایه كه ده هاته ده ره وه، جلێکی سه وزی مه یله و

بۆری له به ردا بوو، كالاوێکی ئاسنی له چه شنی ئه لمانییه كانی له سه ر کردبوو.

ده موچاوێکی گه ش و سمیلێکی به قه ده ر سه ری فلچه ی ددانی هه بوو سه یری ئیمه ی

کرد. به کاترینم گوت:

- «به ده ست سه لامی لێ بکه.»

سلاوی لێ کرد، سه ریازه كه زه رده خه نه یه کی له روودامانی گرت. سلاوی وه رگرت ه وه.

سه ولّم هیوا شتر لێدا، به به رده م ئاوی پێش گونده كه تیپه رین. گوتم: «ده بێ ئیمه له ناو

سنووری سوئسرا بێن.»

- «ده بێ له وه خۆمان دلنیا بکه ین. نامانه و ئ بمانگێر نه وه سه ر سنووری ئیتالیا.»

- «ماوه یه كه سنوورمان به جیه یشتوو. وایزانه ئه مه شاریکی گومرگییه. سوڕ ده زانه م

(بریساگۆیه).»

- «گه ر وای ئه ی نای پۆلیسی ئیستالی لێره هه بێن؟ چونکه هه رده م پۆلیسی

هه ردوولا له شاره گومرگییه كاندا ده بێ.»

- «نه ک له کاتی شه ر. باوه رناکه م، ریگه ی ئیستالییه کان بده ن پێ بخه نه سه ر

سنوور.»

شارۆچکه یه کی خۆش و دلارا بوو. ژماره یی به له می ماسیگره کان به درێژایی شوسته

راگیرابوون. تۆره کانیش له سه ر به ره سه تی ئاوه هه لخشترابوون.

بارانیکی نۆفیمبه ری جوانی لێ ده هات، هه رچه نه ده بارانیش بوو، شاریکی خۆش و

خاوتین دیاربوو.

- «دابیه زین چاشتمان بخۆین؟»

- «له جیتی خۆیه تی.»

هه موو تین و توانام خسته سه ر سه و لێ چه په. پاشان به له مه كه م راست کردوه. هه ر

هاتمه شوسته كه و به له مه كه م هیتنا یه ته نیشتی. دوو سه و له كه م له ناو ئاودا ده رهیتنا.

ده ستم به ئه لقه به کی ئاسنی گرت. پازم دایه سه ر به ردیکی ته ر و كه و تمه سه ر خاکی

سوئسرا. به له مه كه م به سته وه ده ستم بۆ کاترین درێژکرد.

- «وه ره، کات. هه ستیکی به جو ش و خرو شه.»

- «ئه ی جانتا کان؟»

- «له ناو به له مه كه به جییان به یته.»

کاترین پازی دا. وا پیکه وه له سوئسرا بێن.

کاترین گوتی: «ولاتیکی چه ند به رد له!»

- «ئه ری ولاتیکی مه زن نبییه؟»

- «با بچین چاشتمان بخۆین.»

- «توخوا ولاتیکی مه زن نبییه؟ من چه ز ده كه م پیم پیتی كه و ئ.»

- «قاچه كانم ته زبون، ناتوانم به چاکی هه سته ی پێ بکه م، به لام وا هه ست ده كه م كه

ولاتیکی مه زنه. نازیم، تو با وه ر ده كه ی كه ئیمه له سوئسرا بێن، له و شوینه خوتنا و بییه

رزگارمان بوو بێ؟»

- «به لێ، با وه ر ده كه م، با وه ر ده كه م. به لام پێشتر بروام به هیچ نه ده کرد.»

- «سه یری ئه و خانوانه بکه. ئه ی ئه م گۆره پانه خۆش نبییه؟ نا ئه وه تا شوینن

ده توانین چاشتمانی تیا بخۆین.»

- «ئه ی بارانیکی خۆش نبییه؟ هه رگیز ئیتالیا بارانی وای به خۆوه نه دیوه، بارانیکی

خۆشه.»

- «ئه وه ئیمه ی لێره یین؟ نازیم له و با وه ره ی كه لێره یین؟»

چووینه چایخانه یی، له سه ر میزێکی دارینی پاک دانیشتن. شیتانه چاومان به ولا و

به ولادا ده گێرا، ئافره تیکی مه زنی ده موچاو خاوتینی به روانکه له به ر هاته لامان و لیتی

پرسی ن ئاره زوومان له چیبیه.

کاترین گوتی: «ئه ستورک و مه رها و قاوه.»

- «به داخه وه له سه ر ده می شه ردا ئه ستورکمان نبییه.»

- «که وای نانبینه.»

- «ده توانم نانی برژاوتان بۆ ئاماده بکه م.»

- «زۆر چاكه.»
  - «من هينلكه كولاوم دهوئى.»
  - «چهند هينلكه بو گهورهم؟»
  - «سى.»
  - «با چوار بى نازيزم.»
  - «با چوار بى.»
- نافره ته كه رويشت، كاترينم ماچ كرد. دهسته كانيم توند راگوشى، سه يري يه كتريمان ده كرد، چاومان به چايخانه كه دا ده گيتران.
- «نازيزم، جيگا يه كى به ردل نيبه؟»
- گوتم: «زۆر.»
- كاترين گوتى: «نه بوونى نه ستوورك به لامه وه گرینگ نيبه، هر چه نده نه مشه وه هموو بير و خوليام له گه له ستوورك بووه. به لام به لامه وه گرینگ نيبه.»
- «دلّم وا خه بهر ددها كه هر ئيستا ده مانگرن.»
  - «بيري لى مه كه وه، با جارى چاشته كه مان بخوڤن نه گهر پاش نانخواردن بشمان گرن به لامه وه گرینگ نيبه. دوايى نه وان ناتوانن هيچ شتى له گه له ئيمه بكهن. ئيمه هاوولاتى ئه مريكى و بهر يتانين و خاوهنى ناوبانگيكي چاكن.»
  - «تو پاسه پورتت هه يه، نيته؟»
  - «هه لبت، هه مه توخوا با چيتر باسى نه وه نه كه ين، با كه يفخوش بين.»
- گوتم: «له وه كه يفخوشتر نابم.»
- پشيله يه كى قه له وى خو له ميشى كه كلكى وه كو په رامووچه قيت كرد بو وه به ناو چايخانه كه دا ده روئى. بو لاي ميتره كه مان هات له نزيك قاچم دريژبوو. هر كه پيم پيى ده كه وت ده پيراند. ده سستى خو مم شوڤر كرده وه و ده ستم به پشتى داهيتنا، كاترين زۆر به به ختباريه وه پيئكه نى و گوتى:
- «نه وا قاوه كه هات.»
  - پاش نانى به يانى ئيمه يان گرت. پياسه يه كى كورتمان به ناو گونده كه دا كرد. پاشان بو لاي شو سسته كه چووين تا جانتاكان بينين. سه ربازى له وئى را وه ستابوو، كرابوو ه پاسه وانى به له مه كه.
  - «نايا نه وه به له مى ئيوه يه؟»
  - «به لى.»
  - «له كوئيه هاتون؟»
  - «له وه يري ده رباچه كه وه.»

- «كه وايى ده بى له گه لمان بين.»
  - «ئهى جانتاكان؟»
  - «ده توانن هه ليان گرن.»
- جانتاكانم هه لگرت، كاترين له ته كمه وه و سه ربازه كه ش به دوا وه مان بو فه رمانگه ي گومرگى كوڤن روڤشتين. له فه رمانگه كه وه نه فسه ريكي ره قه له به جلى سه ربازى ليى پرسين: «خه لكى چ ولا تتيكن؟»
- «ئه مريكا و بهر يتانيا.»
  - «زه حمت نه بى، ده توانم پاسه پورتته كانتان بينم؟»
- هى خو م دا بى. (كاترين) يش هى خو ي له ناو جانتاكه ي ده سستى ده ره يتنا. بو ما وه يه كى زۆر سه رى پيدا گرتن.
- «بوچى به به له م هاتوونه ته سويسرا؟»
  - «من پساويكى وه رزشه وانم. سه و ل ليدان په سه ندرتين وه رزشه لام، هر كاتى ده رفه تم بو بره خسى به و كار هه لده ستم.»
  - «بوچى هاتوونه ته ئيره؟»
  - «بو يار ييه زستان ييه كان. ئيمه گه ريده ين. ده مانه وئى به شدارى له يارى زستان ييه كان بكه ين.»
  - «ئيره شوئى يارى زستانى نيبه؟»
  - «ئه وه ده زانين. ده مانه وئى بچينه نه و شوئى يارى زستانه ي لييه.»
  - «ئهى له ئيتاليا چيتان ده كرد؟»
  - «من هونه رى بيناسازى و ناموزاشم هونه رى ويته كيشانى ده خوڤند.»
  - «بوچى ئيتاليا تان به جيته يشتو وه؟»
  - «بو نه وى يارى زستانه بكه ين. خو ناشكرى له گه له به رده وام بوونى شه ر هونه رى بيناسازى بخوڤندرى.»
- ئه فسه ره كه گوتى: «زه حمت نه بى لي ره چاوه ري بكه ن.»
- چوو ه ژوو ره وه پاسه پورتته كه مانى له گه له خو ي برد.
- كاترين گوتى: «تو مه زنى. نازيزم، له سه ر ئه م فيله ي خو ت به رده وام به. ده مانه وئى وه رزشى زستانه بكه ين.»
- «چ له باره ي نيگار كيشان ده زانى؟»
- كاترين گوتى: «روڤنز.»<sup>(1)</sup>
- گوتم: «فيله تن و قه له و بوو.»

كاترين گوتى: «تيتان(۲)».

گوتم: «پرچى تيتانانى بوو. ئه ي دهر ياره ي (مانتينا) (۳)؟»

كاترين گوتى: «پرسيارى گران مه كه. له گه ل هه نديش ده يناسم يه كيكي زور تووشه.»

گوتم: «زور تووشه. ده ليبي كومه ليك كونه بزماره.»

كاترين گوتى: «ده بينى من ده بجه هاوسه ريكى دلخوشكهر، ده توانم له گه ل پياوانى گومرگ قسه له هونه ر بكه م.»

گوتم: «ئه وا هاته وه.»

ئه فسه ره ره قه له كه گه رايه وه و پاسه پورتته كانى به ده سته وه بوون.

گوتى: «ده بي يۆ (لوكاترۆ) تان ره وانه بكه م. ده توانم سواري په يتوونى ببن. سه ربازيكتان تا ويتن دهر له گه ل ره وانه ده كه م.»

گوتم: «زور چاكه. ئه ي چى له به له مه كه بكه ين؟»

- «به له مه كه ده سته به سه رداگيراوه. ئه و جان تايانه چيان تيايه؟»

جان تاكاني پشكنى، چاره گي براندى دهر هيتنا.

گوتم: «هه نديكمان له گه ل ناخويته وه؟»

هه ستايه سه ريپ گوتى:

- «نه خيتر، سوپاس، پاره ت چهن د هه يه؟»

- «دوو هه زار و پينچ سه د لير.»

له گه ل پاره هاته بار و گوتى: «ئه ي ئاموزاكه ت چهن دى هه يه؟» كاترين هه زار و دوو سه د وه يا زياترى هه بوو، ئه فسه ره كه كه يفخوش بوو هه لوئستى به رامبه رمان ئه ونده لووت به رزانه نه ما.

گوتى: «ئه گه ر بۆ وهرزشگاي زستانه ده چن، (وينگن) شوئيني خوئيه تى. باوكم ئوتيليكى قه شه نگ و گه وه ي له وي هه يه، دهر گاي هه رده م له سه ر پشته.»

گوتم: «شتى چاكه. ده توانى ناوه كه يم بده يي؟»

- «له سه ر كارتى بۆتاني دنووسم.»

زور به ريزانه كاره كه ي پي دام.

- «ئهم سه ربازه ده تانباته (لوكاترۆ) پاسه پورتته كه تان لاي ئه و ده بي، ده بي ببورن، به لام وا ده خوازي پيوسته ئه م ئه ركه مان ئه نجام بده ين. هيوام به رزه (قيزا) يا (پسووله ي نه گيرانتان) ده دنى.»

دوو پاسه پورتته كه ي دا به ده ست سه ربازه كه، منيش جان تاكلانم هه لگرت به ناو

(۳.۲.۱) ناوى هونه رمه ندانى وينه كيشانن.

گونده كه دا رويشتين. تا په يتوونى په يدا بكه ين.

- «هتي!»

ئه فسه ره كه بانگى سه ربازه كه ي كرد و به ئه لمانى قسه ي له گه ل كرد. سه ربازه كه تفه نكه كه ي به كۆل خوي دا و دوو جانتا كه ي هه لگرت.

به كاترينم گوتى: «شارتيكى خو شه.»

- «شارتيكى زور كرده بييه.»

به ئه فسه ره كه م گوت: «زور سوپاس.»

ده سته ي خوي هه لسه قاند و گوتى: «خزمه تتان نييه!»

به دواي سه ربازه كه به نيرو گونده كه دا رويشتين. به په يتوون. به ره و (لوكاترۆ) ئوغرمان كرد، سه ربازه كه له گه ل په يتوونچييه كه دانيشتن. له (لوكاترۆ) كاتيكي خوشمان به سه ربرد. پرسياريان لي كردين، به لام له گه لمان زور ره وشت به رز بوون. چونكه خاوه ن پاره و پاسه پورت بوين. له و باوه رده ا بووم كه بروايان به وشه يي له چيرۆكه هه لبه ستووه كه م نه كرديي. ئه وم به شتيكي بي عه قلانه دانا، به لام ئه وش هه روه ك ليپرسينه وه ي دادگاي وابوو، تو شتي ماقولت پيوست نه بوو، به لكو هه ندى شتي ته كنيكي مان پيوست بوو تا ملي ئه و شتانه بگرين.

به لام ئيمه پاسه پورتمان هه بوو، پاره شمان خه رج ده كرد. به م شيوه يه (قيزاي) كاتيان بي به خشين. ئه م قيزايانه له هه موو كاتي ده كرا لي مان بسه ننه وه، بۆ هه ر شوئيني كيش چووبايين ده بوايه به پولييسمان بگو تبايه.

- «نايا ده توانين بچينه هه ر جيگه يه كي بمانه ويت؟ به لي. ده بي بمانه وي بچينه كوئى؟»

- «كات، ده ته وي بچينه كوئى؟»

- «مونتروكس.»

كاربه ده سته ي گوتى: «شوئينيكي زور خو شه. ده زانم دل تان پي ده كريتته وه.»

كاربه ده سته كه ي تر گوتى:

- «ئيره ش، (لوكاترۆ) شوئينيكي سه رنج راكيشه.»

- «حه زمان له شوئينيكه وهرزشى زستانه ي لي بي.»

- «مونتروكس هيچ شوئيني وهرزشى زستانه ي تيانبييه.»

كاربه ده سته كه ي تر گوتى:

«بسوره. من خۆم له (مونتروكس) وه هاتووم، وهرزشى زستانه له نزيك هيلي ئاسنى (مونتروكس)، (ئويه رلاندا)، (بيرونوس) سازده كرى، راست نييه گه ر نكۆلى له وه بكه ين.»



«نكۆلى ئەو ناكەم. ھەر ئەو ئەندەم گوتووھ لە (مۆنترۆكس) وەرزشى زستانە نىيە.»

كاربەدەستەكەى تر گوتى:

«گومانم لەو قسەيە ھەيە. باوەرناكەم.»

«من باوەر دەكەم»

«گومانم لىيە ھەيە، چونكە خۆم بە تاخورك لەسەر شەقامەكانى (مۆنترۆكس) ھەلخلىسكانىم كردوو. نەك تەنيا جازى، بەلكو زۆرجار و ھىچ گومانىشم لەوھدا نىيە ھەلخلىسكانىيى تاخورك وەرزشىكى زستانىيە.»

كاربەدەستەكەى تر، رووى تىكردم و گوتى:

«ئەرى كابرا، لەو وەرزشى زستانە مەبەستت ھەلخلىسكانىيى تاخورك؟ پىت دەلئيم لە (لۆكارتۆ) زۆر دلخۆش دەبى ھەوايەكى زۆر ساف و سازگارە. دەور بەرتىكى دلاراي ھەيە ئەو ناوچەيەت زۆر بەدل دەبى.»

«كابرا، بربارى داوھ بچىتە مۆنترۆكس.»

پرسىم: «ھەلخلىسكانى تاخورك (ليوگ) چىيە؟»

«دەبىنى قەتاوقەت گوتى لە ھەلخلىسكانىيى تاخورك نەبوو.»

«(ئوخس براذر- برايانى ئوخس) كەرەسەى تۆيۆگان دەفرۆشن. ئەوان تۆيۆگانى خۆيان لەدەرەوھ دەھيئن.»

كاربەدەستى دووھ رووى تىكردم و گوتى:

«ھەلخلىسكانى (تۆيۆگانىنگ) پتويستى بەگۆرەپانى تايەتى ھەيە، ناتوانى لەناو شەقامەكانى مۆنترۆكس ھەلخلىسكانى بکەى. ئىوھ لىرە لەكۆى دادەبەزن؟»

«نازانىن، ئەو ئەندە دەزانم بەپەيتوون لە (برسىاگۆ) ھاتووين، پەيتوونەكە لە دەرەوھ چاوەرمانە.»

كاربەدەستى يەكەم گوتى:

«گەر بچنە مۆنترۆكس پەشيمان نابەوھ. بەچاوى خۆتان ھەواى مۆنترۆكس دەبين كە چەند خۆش و سازگارە. وەرزشى زستانەش لەتەك خۆتانەوھەيە، زۆر دوور نىيە لىتان.»

كاربەدەستى دووھ: «گەر راست دەكەى مەبەستت وەرزشى زستانەيە دەبى روو لە (ئىنگادىن) يا (موورتىن) بکەيت. لەگەل بربارى ئىوھ نىم بو وەرزشى زستانە بچنە مۆنترۆكس.»

«لە (لە ئافانت) لە سەرەوھى مۆنترۆكس وەرزشگاي زستانى ناياپ ھەيە ھەموو جوړە ياربيەكى تىايە.»

ئەوھى لايەنگىرى مۆنترۆكس بوو واى گوت و بەتورەپىيەوھ سەبرى ھاوړپىيەكەى كرد.

گوتم: «پىاوينە، ئىمە دەبى بۆين، ئامۆزاكەم زۆر ماندووھ بەشپۆھەيكەى كاتى دەچىنە مۆنترۆكس.»

كاربەدەستى يەكەم تۆقەى لەگەل كردم، گوتى:

«پىرۆزبايىت لى دەكەم.»

كاربەدەستى دووھ گوتى: «لەو باوەرەم لە بەجىھەيشتنى (لۆكارتۆ) پەشيمان دەبەنەوھ، ھەرچۆنى بى كە گەيشتنە (مۆنترۆكس) دەبى پوليس ئاگادار بکەنەوھ.»

كاربەدەستى يەكەم بەپى داگرتنەوھ گوتى:

«ھىچ تەنگ و چەلەمەيەكتان لەگەل پولىس بۆ پەيدا نابى، دەشبين كە دانىشتوانى (مۆنترۆكس) ھەموو بەرووخۆشى و برادەرەنە رەفتارتان لەگەل دەكەن.»

گوتم: «زۆر سوپاستان دەكەم. ئامۆزگارەيەكتان سەرچاوم و نرخ و پاىەيان لام دەبى.»

كاترىن گوتى: «خواحافىز، سوپاس بۆ ھەردووكتان.»

تا دەرگا لەگەلمان ھاتن خۆيان بۆ چەماندەنەوھ. كابرارى لايەنگىرى (لۆكارتۆ) كەمى بەساردتر و نابەدلىيەوھ خواحافىزى لى كردىن لە پاىەكانى پىبلكە داەزىن و ھاتىنە دەرەوھ تا سواری پەيتوونەكە بىن.

كاترىن گوتى: «ئەى خوايە، نازىزم، نەماندەتوانى كەمى زووتر دەرچىن؟»

ناوى ئوتىلنىك داىە پەيتوونچىيەكە، كە كاربەدەستىك ئامۆزگارى كردم، بچم بۆ ئەوئ. پەيتوونچى جەلەوى ئەسپەكەى گرت.

كاترىن گوتى: «سەربازەكەت لە بىر كرد.»

سەربازەكە لە تەك پەيتوونەكە راوھستابوو، دە لىرم داىى گوتم:

«تا ئىستا پارەى سوپىرىم نىيە.»

سوپاسى كردم. سەلامى بۆ كردم. رۆيشتە رىيى خۆى، پەيتوونچىيەكەش بەرەو ئوتىلەكە كەوتە رى.

لە كاترىنم پرسى: «چۆن وات بۆ ھات كە مۆنترۆكس ھەلپىزىرى؟ تۆ لە دلەوھ دەتويست بۆ ئىرە بىيىت؟»

«تاكە ناوى بوو لە مېشكەمدا زرىنگايەوھ. شارىكى خراب نىيە. دەتوانىن جىگايى لە چىكاندا بدۆزىنەوھ.»

«خەوت دى؟»

«ھەر ئىستا خەرىكە بەخەوم.»

- «خه وپيكي خوښی لښ دهكهين. (كات)ی داماو، شه وپيكي دريڙی ناخوښت به سه ربرد.»
- «وه ختيكي خوښم به سه ربرد، به تاييه تي كه چه تره كه ت كړد يووه چاروگه بو به له مه كه.»
- «باوه ر دهكهی له سويسرا بين.»
- «نه خيتر، ده ترسم راست نه بين و به خه بهر بيم خه ون ده چين»
- «منيش وه كو تو.»
- «به لام راسته راست نيبه، نازيم؟ خو ئيستا يو ئيستگهی (میلانو) به ري ناكه وم تا ليت دابريتم و خواحافيزيت لني بكم م.»
- «خوا نه كا وا بين.»
- «توخوا وا مه لني، نه قسه به ده مترسيښي. له وانه به به راستی بو وي بچين.»
- گوتم: «ميشكم له سه ر خوښ نيبه، نازانم.»
- «با سه ريكي دهسته كانت بكم م.»
- دهسته كانم پان كړد نه وه، سه ر تا پيا بيون به پفكه.
- گوتم: «هيتستا كه له كه م كون نه بووه» (۱)
- «كفری مه كه.»
- «ههستم به ماندوويی و ميشك ئالوزيبه كي له راده به دركرد. نه و خوښييه هه مووی تي هينا يه وه. په يتوونه كه به شه قامه كه دا ده رويي.
- كاترين گوتی: «نای دهسته به سه زمانه كانت.»
- «دهستيان لي مه ده. به خوا نازانم له كوښين و بو كوي ده چين. نه ري كا برای په يتوونچي بو كوي ده چين؟»
- كا برای په يتوونچي نه سپه كه ی راگرت و گوتی:
- «بو ئوتيلي (ميشرو پؤل)، ناته وي بچينه وي؟
- گوتم: «به لني، زور چاكه كات.»
- «زور چاكه، نازيه كه م، مه شيوي، خه وپيكي خوښی لي دهكهين تا به يانی له خه و هه لدهستي به لات لي نه ماوه.»
- گوتم: «به ته اوای ميشكم له سه ر خوښ نه ماوه. نه مه ی نه مرؤ ئوپرايه كي گالته جاري بو، خو په نگه برسيسم بين.»
- «تو ته نيا ماندووی، هيچت نيبه، چاك ده بيته وه.»

(۱) مه بهست له سيداردانی عيسايه چونكه كه له كه كانی كون كرابوون.

- په يتوونه كه له به رده م ئوتيله كه وهستا، يه كيكي هاته ده روه تا جاننا كاتمان هه لبري.
- گوتم: «ههست ده كه م چاكتر بوويم.»
- دابه زيبووينه سه ر شوسته كه و به ره و ئوتيله كه ده رويستين.
- «ده زانم چاك ده بيت. تو ته نيا ماندووی. زور له ميژه نه خه و توويت.»
- «هه رچوني بي، خو ئيمه وا لي ره بين.»
- «به لني به راستی لي ره بين.»
- به دواي كوره جاننا هه لگره كه چووينه ئوتيله كه.

ټوټې پایزې به فر دواکوت. ټیمه له خانووتیکي داریني قاوهیي له نیټو دارکاژان له قه دپالني چياييدا دټياين. شه وانیش شهخته ی دههست. بویه به یانیاں شهخته یه کی تهنک له سهر ناوی دوو نافتاوه کی سهر دټلابی ژووره که مان په یدا دهیو.

خاتوو (گوتنگن) به یانی زوو هاته ژووره تا په نجه ره کان دابخات و ناگر له ناو سټپه که دا دابگیرسینیت. پارچه دارکاژه کان قرچوهو پریان لپوه هات و پرووشکیان هاویش و پاشان مه شخه لی ناگردانه که بهرز بووه. ههر که خاتوو (گوتنگن) جاری دوو هاته ژوورې پارچه داری گوهری بټ ناگردانه که هیتا، له گهل نافتاوی ناوی گهرم. که ژووره که گهرم داهات چاشتی بټ هیتاين.

ټیمه له سهر چوارپایه که وه نانی به یانیمان ده خوراد. ده ماتتوانی دهریاچه که و چیاکانی ټوههری دهریاچه که له بهری فهره نساوه ببینن. سه رتوی چیاکان به به فر داپوشربون ناوی دهریاچه که ش پهنکه شینیکي مه یله و بټر یو.

له دهره وه، له بهر دهم خانووه که وه ریگای بټ به سهر چیاچه که هه لده که را شوینی تایه ی گالیسکه کان و کوسپه کان له بهر شهخته وه کو ناسن ره ق بیوون. که به بهر ده وامی به نیټو دارستانه که و به دهری چیاکه وه بټ ټوه شوینه هه لکشابوو که میترگوزار و گهور و زنجی له ناو میترگوزاره کانداهه یو، له بناری دارستانه که دا هه لکه وتیوون به سهر دټلیکی داده پروانی دټله که دټلیکی قبول بو، چټمیکي تیاوو که داده پټایه ناو دهریاچه که کاتې با له دټله که وه هه لیکر دبايه گویت له خوړه و هاژهی چټمه که ده بو که به نیټو بهر دانداهه پټشت.

هه ندی جار له ریگا دوور ده که وتینه وه، لامان ده دایه سهر ریچکه یه کی ناو کارستانه که، خاکی دارستانه که بټ ریښتن زټر نهرم بوو. شهخته که خاکی ناو دارستانه کی وه کو ریگاکه ره ق نه کردبوو. به لام باکمان به ره قی ریگاکه نه بوو، چونکه پاشپانی پوته کاغان بزماریټر بوو. بزماره کان له شهخته که ده چه قین و شوینه کانیاں به جالی به جی ده ما به سایه ی ټم پیلوانه پیاسه کردن له سهر ټم چه شنه ریگایه زټر خوښ بوو. به لام پیاسه ی ناو دارستانه که خوښتربوو.

له بهر دهم ټوه خانووه کی که تیا ی دټیاين چیاچه که زټر به لیټری به ره وه دشتیکي بچووک شان به شانی دهریاچه که دریټر بیووه. له بهر تارمه ی خانووه که له بهر بهر وښک داده نیشتین. ریگا پټچاویټچ له بناری چیاکه وه به ره خوار ده بووه و ره زی ترې له لای خواری چیاکه و دارمیټوه مردووه کان له بهر سارد و سټلی زستان و کیتلگه ناوپره بهر دینه کان و له خواره وه ی ره زمیټوه کانیش خانووه کانی شارټچکه یه که له دشتیکي

ته نکه بهر که به دریټری کی که ناری دهریاچه که وه کشابوو، ټه مانه مان هه مووی بینی. دوورگی بی له ناو دهریاچه که وه هه بوو، دوو دره ختی تیاوو، ټم دوو دره خته له جووته چارټگی به له می ماسیگره کانیاں ده کرد چیاکان له دیوه کی تری دهریاچه که وه تیټر و لیټیوون له خواره وه له سهری دهریاچه که وه دشتی دټلی (رټن) بوو. دشتیکي پان و تهخت بوو، که وتیووه نیوان دوو زنجیره چیاوه، له سهره وه ی دټله که، که چیاکان ده شته که یان داب کردبوو، چیا ی (دان دومیدی) بوو. (دان دومیدی) چیاچه کی به فرینی گهره نکه ش بوو، به سهر دټله که ی داده پروانی به لام له بهر زټر دووری سیټه ری دروست نه کردبوو. ههر کاتې خوړه تاو بوايه له بهر تارمه ی خانووه که نامان ده خوارد، به لام له هه موو باره کانی تر له نهټمی سهره وه له ژووریکي بچووک نامان ده خوارد که له دار دروست کرابوو، له قوټنیکه وه ناگردانیکي گوهری تیاوو چه ند کتیب و گوټار و کتیبیکي (هټبله) مان له شاردا کری. گهلې جوړه یاری کاغزی دووقټلی فیټروبین. ټوه ژووره بچووه کی ناگردانی تیاوو ژووری دانیشتمان بوو. دوو کورسی و میټرکي بټ کتیب و گوټاره کان تیاوو. که میټره که له شته کانی سهری پاک ده کرایه وه یاری کاغه زمان ده ست پیټه کرد. (گوتنگن) و هاوسه ره که ی له نهټمی خواره وه ده ټیاں. هه ندی ټیوران که قسه یان ده کرد گوتمان له قسه کانیاں ده بوو. ټه وانیش له گهل یه کتری زټر به ختیار بوون. (گوتنگن) له وه ختی خټی سهرټکی خزمه تچیبیه کان بووه، خیزانه کی له هه مان ټوتیل کاره کهر بووه. پارهیان کوکرده بووه و ټم خانووه یان بټ خوټان کریوو. کوریکیان هه بوو ټه ویش ده یخوټند تا بی به سهرټکی خزمه تچیبیان. کوریکیان له ټوتیلکي (زویخ) بوو، له خواره وه ژووری پیشوازیان هه بوو مه ی و بیټه یان تیا ده فرټشت. ټیوران گوتمان له دنگی په یټوونان ده بوو له سهر ریگاکه ده وه ستان. خه لکی بټ مه ی خوارده وه به پیټلکه کانه وه سهرده که وتن و ده هاتنه ژووری پیشوازی.

سندووقی دار له هټله که وه، له دهره وه ی ژووری دانیشتن، هه بوو، منیش ناگرم پی خوښ کرد. به لام شه و تا دره ننگ نه ماینه وه. له تاریکی چوینه سهر چوارپایه که وه له ژووری گوهری نووستنه وه، وه کاتې که رووت بووم په نجه ره کانم کرده وه سه بری شه و، ټه سټیره ی سارد و دارکه ژه کانی ژیره وه ی په نجه ره که م کرد دوايي به په له خوټ کوتایه نیټو جیگه وه. نیټو جیگه زټر خوښ بوو. له و کاته ی که هه او زټر سارد و سافه، شه ویش له دهره وه، له په نجه ره وه دیاریټ. خه ویکي خوښ خه وتین، وه که به خه بهر هاتم زانیم له بهر هوټی بووه ټه ویش ټه وه بوو که لیټم له سهر لاجوویوو، منیش زټر به نهرمی و هیواشی به سهر خوټ دادایه وه تاوه کو کاترین له خه و نه یټ، پاشان خه وټمه وه، گهرم، له ټیر لیټفه ی نهرم و نوتیه. وا دیاروو شه لیټره زټر دوورین، به لام له پټټامه کانا ده مزانی که له چیاکاندا کوشتن و برین ههر بهر ده وامه، چونکه به فر هیشتا نه بار بیوو.

هه ندی جار له چیاکه وه بټ مټنټرټکس داده به زین پیاده ریټی له چیاکه وه بټ خواره وه

چوو بوو، به لآم زۆر لێژ بوو و ئێمهش زۆر به ئاسایی، به پهباسه به سههر ئه و رینگا به رین و رقهه ی له نیوان کینلگه کاندای تیده په رین، پاشان به خواروه به نیوانی تیغه دیواره بهردهکانی رهنه مێوهکان و پاشان به نیوان خانوهکانی گونده کهوه به درتێژیایی رینگا کهوه ده رۆشیتین.

سێ ئاوییی تیا بوو (چیرنیکس)، (نۆتانیشت) ناوی ئهوی تریانم له بهیروجوه. پاشان به سههر رینگا کهوه به لای کۆشکی چوارگۆشه ی له بهرد دروست کراو تیه په رین که له بناری چیا کهوه بوو، ههر چوار دهوری دارمیو بوو، ههر دارمیو به سههر ساباتی هه لئو سارابوو مێوهکان وشک و قاوهیی، زه ویش باوهشی بۆ میوانداری به فر کردبووه. ئاوی ده ریا چه کهوه خواروهش تهخت و بۆر بوو ده تگوت پۆلاهه. رینگا که ماوه په کی باش به دامینی کۆشکه کهدا تیه په ر ده بوو، پاشان به لای راسته وه ده سوو راپه وه، زۆر به لێژی و هه لدێر په وه له (مۆنترۆکس) وه ده رچوو بوو، تهخت کراو به پهلوه که بهرد رپێژ کرابوو.

له (مۆنترۆکس) که سمان نه ناسی، هیدی هیدی به قه راغی ده ریا چه کهوه رۆشیتین، قاز و تبه له کنا چه مان بیینی که لیبیان نزیک بوینه وه دایانه شه قه ی با و هه لفرین و چاوشیان بریوو ئاوه کهوه و دیان قیژاند. وه له ولای ده ریا چه کهوه روه به لئده ی سێ له سهری بچوو و رهش هه بوون، له کاتی مه له کردندا شوینه واریان به جی ده هیشته. له شاره که به ناو شه قامه سه ره کهیه کهدا رۆشیتین، له جامخانه کهوه سه بری دوکانه کاغان کرد، زۆر ئوتیلی گه وه و داخراوی تیا بوو، به لآم زۆر په ی دوکانه کان له سه ر پشت بوون، خه لکه که به دینتمان دلشاد بوون. دوکانیکی قژ جوان کردنی قشته تیا بوو، کاترین چوه زووره وه، تا پرچی رپک بخت، ئافره ته قژ رپکه خه ره که ی سه ر تا شخانه که زۆر رووخۆش بوو. ئه و ژنه تاکه کهس بوو له مۆنترۆکس ئاشنا په تیمان له گه ل پهیدا کردبوو.

له و بیته ی کاترین له سالۆنی دوکانه که بوو، چومه مه یخانه یی به ره ی (میونیک) ی خه ستم خوارده وه، رۆژنامه خۆینده وه، رۆژنامه ی (کۆریر دیلا سییرا) و رۆژنامه ی ئینگلیزی و ئه مریکیم خۆینده وه که له پاريسه وه هاتبوون. هه موو ئاگادار نامه و جار دانیکی لێ برابوو، له وان په یه بۆ ئه وه وا کرابی تا به هیج جزری په یه ندی له گه ل دوژمنه وه نه به سترێ. خۆینده وه ی رۆژنامه مرۆقی دلته نگ ده کرد، هه موو شتی له هه موو لاین به ره و خراپی ده چوو. له قوژبنی دانیشتم گۆزه په کی به ره ی خه ست و پاکه تی (پریتسل) ی بهرگ لووسم له لای بوو، هه ندی (پریتسل) ی بۆ دراوی سوێر کراوم خوارد، ئه مه تامی به ره که ی خۆش کردبوو. ده ستم به خۆینده وه ی کاره ساته کان کرد. له و باوه رپه بووم که کاتی ده رچوونی کاترین له سالۆنه که وه نزیک بووبی، تا بیسته لام، به لآم نه هاته دهر، رۆژنامه کهم له سههر رقه که دانا په وه پارهی به ره کهم دا و به دوا ی ئه وه هاته سههر شه قامه که، رۆژکه ی سارد و تاریک و زستانی بوو، به ردی خانوه کانیس ساردی لێ ده رژا. کاترین تا ئیستا ههر له دوکانه که بوو ئافره ته که پرچی کاترینی لول ده کرد، له کونجیکی بچووکی دوکانه که دانیشتم چاوه روانیسم کرد، ئه وه نده چاوه رپیم کرد تا زۆر

ببێزار بووم، کاترین زه رده خه نه په کی هاتی و قسه ی له گه ل کردم، له تووره یی و ببێزای قورگم نووسابوو. کرته کرتی موو کیشه که ده نگینکی خۆشی پهیدا کردبوو، له سێ ئاوینه وه ده مستوانی کاترین بیستم. ناو ژوو ره که که ممی خۆش و گهرم بوو پاشان ئافره ته که پرچی کاترینی شانه کرد، کاترین له ئاوینه که وه سه بری خۆی کرد، که ممی له مۆده ی (شپوه ی) شانه کردنه که ی گۆری، تۆقه کانی ده ره ینا و له شوینیکی تری قایم کردن پاشان هه ستا په سه رپی و گوته ی:

- «بووره زۆرم راگرتی.»

ئافره ته که زه رده خه نه په کی گرت و گوته ی:

- «ئه ری کابرا، زۆر که یفت له مه وه رنه گرت، وایه یان نا؟»

گوتم: «به لێ.»

هاتیته ده ره وه، بۆ سه ره وه ی شه قامه که رۆشیتین، رۆژیکی زۆر سارد و زستانی بوو، باشی ده هات.

گوتم: «ئوه، نازیم، من تۆم زۆر خۆشده وی.»

کاترین گوته ی: «ئه ری کاتیکی خۆشمان نیبه؟ گوئی بگره با بچینه شوینی له جباتی چا بیره بخۆینه وه بیره بۆ کاترینی ساوا زۆر به سووده، به بچووکی ده هیلێته وه.»

گوتم: «کاترینی ساوا، ئه و بی ئیش و کاره.»

- «کچیکی چاک ده بی، که ممی گیروگرفت پهیدا ده کا. دکتۆر ده لێ بیره خواردنه وه بۆ من زۆر به سووده ئه ویش به بچووکی ده هیلێته وه.»

- «ئه گه ر به بچووکی بمینی پاشان کور ده رچی کچ نه بی، ئه وا ده بیته ئه سپ سوار.»

کاترین گوته ی: «مندا له که ههر له دایک ده بی، ده بی په کتری بخوازی.»

له قوژبنی مه یخانه یی له سههر میزی دانیشتی بووین، ده ره وه تاریک داها تبوو هیشته زوو بوو، به لآم دنیا تاریک داها ت ئیواره زوو داها ت.

گوتم: «با ئیستا په کتری بخوازی.»

- «ئه، ئیستا که شه ره زارییه. حالتم وا به ئاشکرا هاوار ده کا، به و حاله ش له به رچاوی کهس خۆم به ماره کردن ناده م.»

- «خۆزیا پیشتتر په کتریمان بخوازی تیا په.»

- «ئه گه ر وامان کردبا با شتر بوو، نازیم. به لآم که ی ئه وه مان بۆ ره خسا وه، نازیم؟»

- «من شتی ده زانم، ئه ویش ئه وه په بزگی پره وه و به و حاله شو نا که م.»

- «پن ناچی زگه ی بی.»

- «به لێ، زگه ی، ئافره ته قژ چا که ره که لینی پرسیم ئایا ئه م زگه م زگی نۆ به ره مانه؟ درۆم کرد و گوتم: نه خیر دوو کور و دوو کچمان هه په.»

«كهى په كترى بخوازين؟»

«پاش نه وهى زگ داده نيم، دهمه وي زه ماوه نديكي گه وړه و خوښ ساز بکه بن، تا خه لگ هم مووى بلن بووک و زاوايه كى جوانن.»

«له وه بى نارام ناييت؟»

«بوچى بى نارام بم، نازيم؟ تاقه جارئ كه شهرمم له خوځم كړدبته وه نه و جارهبوو كه له (میلانو) خوځم به سوزانى هاته به رچاو. كه هم مووى له حوت دهقه زياترى نه خاياند، پتر له وهش به ناو ماله كه بى نارام بووم. نهى باشه من هاوسه رتيكى باش نيم؟»

«هاوسه رتيكى بى هاوتاي.»

«كه و ابو مروښيكي زور ته كنيكي مهبه، نازيم، هه زگه كه دانا، شووت پين ده كه م.»

«زور چا كه.»

«به چاكي ده زانى بیره به كى تر بخومه وه؟ دكتور پتي گوتم كلوتم كه ميك ته سكه. بويه بیره خوارد نه وه باشرين شته كه (كاترين) ساوا به لهر و لاوازي به پيلته وه.»

په شوگام و گوتم: «چى تری گوت؟»

«هيچى تری نه گوت، گوتى پاله په ستوى خوښم زور چا كه، له پاله په ستوى خوښم واقى وړما.»

«نهى دهر باره ي كلوتت چى گوت؟»

«هيچى نه گوت. گوتى نايى به فرده خليسكى بکه م.»

«زور راسته.»

«گوتى كاتى نه وه به سه رچووه به فرده خليسكى بکه م. نه گهر پيشتر نه مكرديى. وه پتي گوتم ده توانم به فرده خليسكى بکه م به مخرجى به نه مې وه.»

«كابرايه كى دلنراوان و گالته بازه.»

«به راستى پياوړيكي باشه، له كاتى مندالبونم ده بى نه و بى به دا به نم.»

«لېت پرسى كه ده بى شوو بکه ي؟»

«نه خيتر، پيم گوت چوار ساله شووم كړدوه. توښ نازيم، خو ده زانم نه گهر شوو به تو بکه م، ده بى بيم به نه مريكي، هه كاتى به پيى ياساى نه مريكي په كترى بخوازين. منداله كه به شيويه كى ياساى به نه مريكي داده ندرى.»

«نه مهت له كوي دوزيبه وه؟»

«له كتبيخانه له سالنامه ي (نه لمانهك وپرد) ي نيويوركي.»

«تو كچيكي ليها توى.»

«زور خوښ حالم به وه رگرتنى رڼه زنامه ي نه مريكي. نه و كات ده چه نه مريكا توښ هه زناكه ي، نازيم؟ دهمه وي تاقه كاني (نياگارا) ببينم.»

«تو كچيكي جوانى.»

«شتيكي تريس هه به دهمه وي ببينم. به لام نايه ته وه يادم.»

«ناخه لى ولاغان.»

«نه خيتر، نايه ته وه بيم.»

«ساختمانى وول وت؟»

«نه خيتر.»

«گراند كانيون؟» (۱)

«نه خيتر، به لام هه زه ده كه م نه و و يش ببينم.»

«نه و شته چييه؟»

«گولدن گيټ (۱) - دهر و ازى زيرين - نه و شته به هه زه ده كه م ببينم. گولدن گيټ له كوييه؟»

«له سان فرانسيسكو به.»

«كه و ابى، با بچينه ويندهر، هه رچونى بى دهمه وي سان فرانسيسكو ببينم.»

«زور چا كه. ده چينه ويندهر.»

«نيسستا با بچينه چيا. بچين؟ ده بى هوكانى گواستنه وه مان ده سته كوي؟»

«له ساعات پينج شه مه نده فري دهر ده چى.»

«ده خيرا با پتي رابگه بن.»

«زور باشه، يه كه م جار بيره به كى تر ده خو م وه.»

كه چوڼيه دهر وه تا برؤينه سه ر شه قامه كه. به سه ر پيبله كى نيسستگه كه وتين، زور ساردبوو، دولتى (رؤن) يش بايه كى ساردى ليوه ده هات. گلؤيه كاني جامخانه ي دوكانه كان داگير سابون بوچوونه سه ر شه قامه كاني سه ره وه به سه ر پيبله كى يه كى ركي به ردين كه وتين، پاشان چوڼيه سه ر يه كى تر كه به ره و نيسستگه ده كشا. شه مه نده فري كاره بايى له وي وه ستابوو، گلؤيه كاني داگير سابون تابلؤيه كى ناگادارى، كاتى دهر چوڼى شه مه نده فري له سه ر ديار كرابوو. كاترميترى ده ستم پينج و ده دهقه بوو، سه يري كاترميترى نيسستگه م كړد پينج دهقه له پاش بوو. كاتى چوڼيه ناو شه مه نده فري وه، كابراى مه كينه وان و پليتبرم بينين له مه يخانه ي نيسستگه وه ده هاتنه

(۱) ناوى باخچه به كى گشتييه.

(۱) پرديكي هه لوسراوه دريژيبه كى (۲، ۳، ۴) ه.

دهره وه. دانیشترین په نجه ره کاغمان کرده وه، شه مه نده فهره که به سوپه ی کاره بابی گهرم ده کرا، هه وای ژووره و پيس بوو، به لام له په نجه ره که وه هه وایه کی سازگاری خوش دههاته ژووره وه.

له کاترینم پرسى: «ماندووی کاترین؟»

– «نه خبیر، له وپه پری خوشبیدام.»

– «رینگاکه مان دوور نیبیه.»

– «حه ز له سواربوونی شه مه نده فهر ده که م، خه می منت نه بی نازیم هه ست به خوشی ده که م.»

به فر تا سی رۆژ بهر له (کریسمس) نه باری. به یانی له خه وه هه ستاین به فر ده باری، نیمه له ناو جیگا ماینه وه. ناگر قرچوه پری بوو، سه پری به فرکه و تنمان ده کرد خاتوو (گوتنگن) خوانچه کانی نانی به یانی برده وه پارچه داری تری خسته ناو ناگردانه که وه، به فریکی نه ستور باری. خاتوو (گوتنگن) گوتی له نیوه ی شه وپه ده باری. چومه لای په نجه ره وه، سه پری دهره دم کرد. به لام نه متوانی رینگاکه ببینم، بای دههات به فریش به نه ستوری ده باری. گه رامه وه سهر چواریا په که، پالم دایه وه، ده ستان به قسه کرد.

کاترین: «خوزیا متوانی بایه به فره خلیسکی بکه م، شتیکی زۆر ناخوشه نه توانی به فره خلیسکی بکه ی.»

– «قاپقای به فره خلیسکی په یدا ده که ی، له رینگاهه پی دده به زین، بو تو نه مه له سواربوونی نوتومبیل خراپتر نیبیه.»

– «سواربوونی ناخوش نیبیه؟»

– «ده توانی ببینن.»

– «به و هیوا به م سواربوونی ناخوش نه بی.»

– «پاش ماوه کی که م له ناو به فره که پیاسه ده که ی.»

کاترین: «بهر له نانی نیوه رۆ، نه وکات به رد لمان باشت ده کرتته وه.»

– «هه رده م برسیمه.»

– «هه روه ها منیش.»

چووینه دهره وه تا له ناو به فره که برۆین، به لام به فره که دپوه شانده بو به نه مان توانی زۆر برۆین، من له به رای پری شتم، رینگام بو کاترین خوش کرد، تا گه یشتینه نیستگه، به لام که گه یشتینه ویندهر و بستمان ماوه به کی دوورتر برۆین به فر به تاوتر باری و نه مان توانی شتی به دی بکه ی، بو به چووینه خانیکی بچووکی نریک نیستگه وه، هه ره به که مان به گه سکی به فری سهر جلی نه وی تری داوه شانده. له سهر قه نه فه یی له دانیشترین و فیرموثمان خواره وه.

ئافره تیکی مه یگپ گوتی: «به فریکی نه ستوره.»

– «به لئی.»

– «نه مسال به فر زۆر دو اکه وت.»

– «به لئی.»

کاترین پرسى: «ده توانم شوکولاتی بخۆم؟ یا له نانی نیوه رۆ نریک بووینه وه؟ به به رده و امی برسیمه.»

گوتم: «شوکولاتی بخۆ.»

– «یه کیتی بوندق دار ده خۆم.»

ئافره ته که گوتی:

– «نه مانه با به تی نایان، به چاکترین با به تی ده زانم.»

گوتم: «فیرموثیکی تر ده خۆمه وه.»

کاتی هاتینه دهره وه، تا به پری خۆمان بگه رپینه وه، شوین پیمان به ته وای به به فر پریونه وه، ته نیا چند نا کاریکی که می ما بووه وه، به فر به ره و پرومان ده باری، به زه حمهت، ده مان توانی شت به دی بکه ی پاشان به فرمان له خۆمان داوه شانده بو فراوین چووینه ژووره وه، گوتنگن جه می نیوه رۆ بو هینان.

گوتی: «به یانی به فره خلیسکی ده ست پیده کا نه ری مسته ر هینری تو به فره خلیسکی ده زانی؟»

– «نه خبیر به لام ده مه وی فیریم.»

– «زۆر به ئاسانی فیرده بی، کوره که م بو کریسمس ده گه رپته وه با نه و فیرت بکا.»

– «زۆر جوانه. که ی دپته وه؟»

– «سه ی شه و.»

له پاش ناخواردن له وکاته ی له نریک ناگردانه که وه له ژووره بچووکه که دانیشتیووین، له په نجه ره وه سه پری به فر بارینمان ده کرد.

کاترین گوتی: «حه ز ده که ی به ته نیا گه شتیکی له گه ل خه لک بو جیگای بکه ی و له گه ل پیاوان به فره خلیسکی بکه ی؟»

– «نه خبیر، بچی من به ته نیا بچم.»

– «هه ندی جار وا به چاک ده زانم، که بیجگه له من ده بی خه لکی تر ببینی.»

– «نه ی تو ناته وی خه لک ببینی؟»

– «نه خبیر.»

– «منیش نامه وی.»

- «دهزانم، بهلام تۆجیساوازی. من بارم گرانه، ئەمەش وام لێ دەکا نەتوانم هیچ بکەم، دهزانم ئیستاکه زۆر بێ عەقلم، زۆر قسه دهکەم، وا بێر دهکەمهوه که دهبێ بچیە دەرەوه تا لێم وەرس نەبی.»
- «دەتەوئ لیت دوور بکەومەوه؟»
- «نەخێر، دەمەوئ لەگەلم مینیتیتەوه.»
- «باشه، منیش وا دهکەم.»
- «وەره ئێره، دەمەوئ هەست بەئاوسانەکهی سەرت بکەم، ئاوسانیککی گەورەیه.»
- پەنجەکانی بەسەر هێنا و برد، گوئی:
- «حەز دەکەي پێش داينيت؟»
- «حەز دەکەي دای بنیم؟»
- «پەنگە بەوه عەنتیکە بی، حەز دەکەم بەپێشەوه بتینم.»
- «زۆر چاکە دای دەنیم، لەو چرکەوه دەست پێدەکەم، بیریکی باشه. وام لێ دەکا هەندئ ئیش راپەرینم.»
- «ئەری تۆ لەوه نیگەران نی که هیچ ئیشی نییه پێیوه خەریک بیت؟»
- «نەخێر، وا حەز دەکەم. بەو شێوەیه ژبانیککی خۆشم هەیه. تۆش وانیت؟»
- «ژبانیککی خۆشم هەیه، بهلام لەوه دەترسم که زگم گەوره بووه تۆم بێزار کردبێ.»
- «ئۆه، کات، تۆ نازانی من چەند شەبدای تۆمه.»
- «ئەوهنده شەبدای منی؟»
- «هەرۆهکو تۆ کەیفخۆشم، توخوا ژبانیککی خۆشمان نییه؟»
- «بەلێ هەمانه، بهلام وام زانی پەنگە تۆ بێ ئارام بووی.»
- «نەخێر، بهلام هەندئ جار بێر لەبەرەي جەنگ و خەلکی ناسیاوم دهکەمهوه. بهلام نیگەران نیم، لەوه زیاتر بێر لەهیچ شتی تر ناکەمهوه.»
- «ئەوانەي بیریان لێ دهکەیهوه کین.»
- «رینالدى و قەشە و زۆریه ئەوانەي دەیانناسم، بهلام نامەوئ زۆر بیریان لێ بکەمهوه، نامەوئ بێر لەشەر بکەمهوه، شەر بەگوێرەي من کۆتایی هاتوه.»
- «ئێستا بێر له چ دهکەیهوه؟»
- «له هیچ.»
- «بەلێ، بێر له شتی دهکەیهوه. پێم بلێ.»
- «له خۆم دەپرسی دەبێ رینالدى تووشی نەخۆشی ئاتەشەک بووبیت؟»
- «هەر ئەوهیه بیری لێ دهکەیهوه؟»

- «بەلێ.»
- «جا ئەو تووشی ئاتەشەک ببوو؟»
- «نازانم.»
- «بەختیارم بەوهی که تووشی ئاتەشەک نەبووی. چ جار شتی وات تووش بووه؟»
- «تووشی سووزەنەک بووم.»
- «نامەوئ هیچم دەربارەي ئەوهوه گوئ لێ بێن، ئیش و نازاری زۆر بوو نازیم؟»
- «زۆر!»
- «خۆزیا من له جباتی تۆ تووش بام.»
- «نا تۆ نا.»
- «خۆزیا تووشی بام تاوهکو هیچم له تۆکەمستر نەبوایه. خۆزیا هەموو دەزگیارنەکانیشتم بناسیبانه تا له بەرامبەر تۆوه گالتەم پێ کردبان.»
- «ئەوه بەزمیککی خۆشه.»
- «سووزەنەک گرتنت بەزم نییه.»
- «دهزانم، ئیستا سەیری بەفر بارین بکه.»
- «حەز دەکەم سەیری تۆ بکەم نازیزهکەم، بۆچی ناهیللی قزت درێژبێ.»
- «چۆن درێژ بێ؟»
- «ئێستا زۆر درێژه.»
- «نەخێر، با کەمێ درێژتر بێ. منیش دەتوانم پرچم کورت بکەمهوه تا بەتەواوی بەیهکتری بچین. تەنیا ئەوه نەبێ که یهکیکمان قزکاله و ئەوی تریشمان رەشتالهیه.»
- «ناهیتم پرچت بیری.»
- «زۆر جوان دەبێ گەر بپریم، لەبەري بەهیلاک چوویمهوه لیتی بێزار بووم بەتایبەتی، لەشەودا کاتی لەسەر جینگە درێژ دەبم.»
- «من حەز دەکەم درێژ بێ.»
- «بەکورتی لات جوان نییه؟»
- «بەلێ، بهلام ئەوها زیاتر حەزی لێ دهکەم.»
- «کورت بێ جوانتره ئەوکات هەردوو کمان وەکو یهک دەبین، ئۆه نازیم من تۆم زۆر خۆشدهوئ، بەو رادهیه دەمەوئ له هەموو شتیکهوه بەتۆ بچم.»
- «تۆ وای، ئیمه هەردوو کمان یهکیکین.»
- «ئەوه دهزانم له شەودا تاکه که سێکین.»
- «شەو شتیکی مەزنه.»

«دهمهوئ به ته و اوئ تېكه ل په كتر بين. نامه وئ لېم دوور كه وپته وه نه وه قسه يئ بوو كردم. ده توانئ برؤي گهر نارو زووي رويشتنت هه يه به لام ده بي زوو بگه رپيسته وه. له بهرچي، نازيم، كاتئ له گه ل تو نيم هه رگيز هه ست به ژيان ناكه م.»

گوتم: «قه تا و قه ت لېت دوور ناكه ومه وه هه ست به هېچ خوشييه ك ناكه م كه توئ لئ نه بېت، بېئ تو هه رگيز ژيانم نابئ.»

«دهمهوئ ژيان بو تو بئ، ژيانتيكي پر خوش و پيكه وه ي ده به ينه سه ر. وا نييه ؟»

«ئيسستا هه ز ده كه ي ريشه كه م له و قايد ه لئ گه رېم يا گه و ره تر بي؟»

«با گه و ره تر بي. زور جوان ده بي. وه له وانه يه جه ژني سالي تازه ي پئ بكه بين.»

«ئيسستا ده ته وئ ياري شه تر ده نج بكه بين؟»

«هه ز ده كه م له گه ل تو ياري بكه م.»

«نه خبئ! ياري شه تر ده نج بكه بين.»

«پاش نه وه پيكه وه ده ست له ملانئ ده كه بين؟»

«به لئ.»

«زور چاكه.»

ته خته ي شه تر نه نج كه م ده ره يئا، به رده كانيم ريز كرد. به فر بارين به رده و ام بوو. شه وئ جار پك واگا هاتم، زانيم كاتر نيش به خه بهر هاتبوو. مانگ له په نجه ره وه تر يفه ي ددها جامه كانئ په نجه ره كه سيته ريان له چوار پا يه كه مان كردبوو.

«تو واگاي شرينه كه م؟»

«به لئ، خه و ت لئ ناكه وئ؟»

«هه ر ئيسستا واگا هاتم، بېر له وه ده كه مه وه كه بو يه كه م جار تو م بينئ چو ن خه ريك بوو شېت بم، له بېر ته؟»

«كه مئ شېت بوو.»

«وا نه ماوم. ئيسستا مه زم ت و وشه ي مه زن زور خوش ده لئيت. ده بېلئ.»

«مه زن.»

«ئوه، تو شيريني. ئيسستا شېت نيم ئيسستا زور زور به ختيارم.»

گوتم: «ده بېخه وه ده ي»

«زور چاكه. با له يه ك وه ختا چاومان بچي ته خه وه ده.»

«زور چاكه.»

به لام نه كرا وا بكه بين، من ماوه يه كي زور به هوشيار ي مامه وه بېرم له زور شت كرده وه، ته ماشاي كاتر نيم كرد خه و تبوو تر يفه ي مانگه شه و له رووي ددها. پاشان منيش كه و تمه وه خه و.

له نيوه ي مانگي كانوني دوو همدا رېشم دريژبوو. زستانيش داها ت، به ر ژده سارده ساماله كانئ و شه وه سارده تو وشه كانئ توانيمان جار پكي تر به نا و رېنگا كاندا پياسه بكه بين به فر كه له بين پيچكه ي تاخو رگه ي كا و تاخو رگه ي كؤلكه داري گه و ره كه له چيا كانا ده هينرايه خواره وه لووس و په سترابو وه وه، به فر هه موو كون و قو ژبنيكي له ناوايبييه وه تا (مو نترؤكس) ي داپوشيبوو، چيا كانئ نه و بهر ي ده ر يا چه كه و ده شتي دو ئي (رؤن) يش له بهر به فر سېي ده چؤوه. له بهر كه ي تري چيا كه وه پياسه ي دوور و دريژمان ده كرد. چو وينه چيا ي (باينز دي نه لبا ز). كاتر ين پؤتيني بزمار داري له پئ كرد بوو چارؤگه ي له خؤي وه رگرتبوو، دار ده ستيكي نووك پؤلاشي به ده سته وه گرتبوو. به چارؤگه كه وه ورگي گه و ره ديار نه بوو، خيرا ش نه ده رؤي، به لام كه وه ستاين له سه ر كؤلكه داره پراوه كانئ ته نيشت رېنگا وه دانيشتين تا بسپينه وه. كاتئ ماندوو ده بوو. خانئ له ناو دار و دره ختي چيا ي (باينز دي نه لبا ز) دا هه بوو. دار پر كه كان بو خوار دنه وه له وئ ده وه ستان، له ژووره وه له نزيك سؤپه وه دانيشتين و خو مان گه رم كرده وه. مه ينيكي سووري تيژئ تېكه ل به به هارات و ليمؤمان خواره وه، پيپان ده كوت (گلو فابن) بو سه رگه رمي نا هه ننگ ساز كردن شتيكي ناياب و بي وينه بوو.

خانه كه له ژووره وه تاريك و پر دوو كه ل بوو پاش نه وه ي له خانه كه ده هاتينه ده ره وه بايه كي سارد و تو وش خؤي ده سيبه كانت ده كرد، له گه ل هه لئمژيني سه ري لووتئ ده بر دي. ناو رپكمان له دوا وه دا يه وه روونايي خانه كه له په نجه ره كه مانه وه ده هاته ده ره وه. نه سپه كانئ دار پر كه نيش پي كؤلبيان ده كرد سه ريشيان ده هينا و ده برد تا گه رم بينه وه. شه خته ش داوه مووي سه ر قه پؤزياني به ستيبو هه ناسه كانيان گورزه يه ك شه خته يان به هه وادا بلا و ده كرده وه. به رپيگا كه هه وراز بو وينه وه. ده گه رايينه وه ماله وه رپيگا كه كه ميكي لووس و خليسكاوي بوو. له و پيچه ي دار پر كه كان لئئ ده سوورانه وه شه خته كه ي له بهر هاتو چؤي نه سپه كان رهنگيكي پر ته قالي وه رگرتبوو. دوا وه نه م پيچه، رپيگا كه ي به به فر يكي خاوين داپوشرابوو. نه م رپيگايه ده چوه ناو دار ستانه وه. دوو جار له رپيگه ي گه رانه وه مان بو ماله وه له شه ودا چاومان به چه ند ريو بيئ كه و ت.

شاريكي خوش بوو، هه ر كاتئ چو و باينه ده ره وه كاته كه مان به خوشي راده يوار د.

كاتر ين گو تي: «ئيسستا ريشيكي ناز دارت هه يه، ده لئئ ريشي دار پر كه كانه. نه و پيا وه ت ديت كه گوا ره ي بچو كي زيري له گو ئي كرد بوو.»

«نه و ر اوچي كار ما مزانه، نه و گوارانه له گو ئي ده كه ن، گوايه گو ئيان سوو كتر ده كا.»

«به راس ت؟ من با وه ر ناكه م. وام ده زاني، پؤيه نه مانه له گو ئيان ده كه ن تا خو بان وا نيشان دن كه ر اوچي كار ما مزان. نا يا كار ما مز له و نزيكانه هه نه؟»

«به لئ، له ده و رو بهر ي (دينت دي جامه ن) دا هه نه.»



- «خۆش بوو ریتویمان دیت.»

- «كاتی دهخهوی کلکی لهخۆی وهردهگری، تا گهرم دای.»

- «پهنگه زۆر خۆش بیت.»

- «منیش چهزم دهکرد کلکیکی وهکو ئهوم ههباویه، توخوا خۆش نییه ئهگهر کلکیکی وامان ههباویه؟»

- «ئهو کات جل لهبهکردنت زهحهت دهبوو.»

- «ئهوسا جلی وامان دهووری که تایهت بۆ ئهم مهبهسته دوورابایه. یا له ولاتی بژایاباین که ئهمه گرینگ نهباویه.»

- «ئیمه له ولاتی دهژین که هیچ جیاوازییهکی تبا نییه؟ ئایا ئهمه مهزن نییه که تۆ هیچ کهسی نایینی؟ چهز ناکی هیچ کهسی چاوی پیت کهوی؟ چهز دهکهی خۆشهویستم؟»

- «نهخیت»

- «کهمی لیره دانیشین؟ تۆزی ماندووم.»

له تهنیشت بهکتری لهسه کۆلکه دارهپراوهکانی سهه ریگاکه دانیشین. ریگاکه بهرهو دارستانهکه دهکشا.

- «ئهو بهبهیه لیکمان ناکات، وا نییه؟»

- «نهخیت، ریگهی ئهوهی نادهینی.»

- «لهگهڵ پاره چۆن؟»

- «زۆرمان ههیه. دوا چهکم له چهکهکانم وهرگرت.»

- «مالهوتان، ههولگی گهپانهوت نادهن؟ پاش ئهوهی دهزانن له سويسرای؟»

- «لهوانهیه، شتیکیان بۆ دنووسم.»

- «بۆت نه نووسیون؟»

- «نهخیت، ته نیا بۆ پاره نهیی.»

- «سوپاس بۆ خوا لهبهمالهی ئیوه نیم.»

- «برووسکهیان بۆ دهنتیرم.»

- «بیریان ناکی؟»

- «بیریان دهکهم، بهلام بهینمان لهگهڵ یهک ئهوهنده خۆش نییه.»

- «لهو باوهردم که خۆشم دهوین. زۆریشم خۆش دهوین.»

- «با باسیان نهکهین. ئهگینا ههستی غهریبیم بۆیان ههلهدستی.»

پاش کهمینک گوتم: «گهر چهسایهوه یا برۆین.»

- «چهسایهوه.»

بهریگاکه شوپروینهوه، دونیا تاریک ببوو، بهفر لهژیر پۆتینهکانمان خرچهی دههات، شهویشی سارد و وشک و سامال بوو.

کاترین گوتی: «چهز له ریشهکهت دهکهم، له پهروهدهکردن و دانانی زۆر سههرکهتوانه و پیتۆل بووی. پیتدهچی زۆر و در پیت. بهلام لای من نههم و خۆشه.»

- «کینهانت پیت خۆشته ههم پیت یا نههم پیت؟»

- «وا بزانهم بهریشهوه. دهزانی من چۆنم لا پهسنده خۆشهویستم من وام لا پهسنده پرچی خۆم نهبرم تا کاترینی بچووک له دایک نهپیت. من ئیستا زۆر گهوره و پهزاگران دیارم، بهلام پاش ئهوهی (کاتۆکه) له دایک دهپیت جارێکی تر باریک دهههوه پرچی خۆم دهبرم، بۆ تۆ جوان و جاحیل دهههوه، دهههه کچیکی تر و ئهوکات پیتکهوه دهچین، من پرچم دهبرم و تۆش سههت بتاشه. یا بهتهنیا دهچم، تا بگه پیتکهوه چاوت پیت بکهوی و سههت سوپیتین.»

نقهه لپوه نههات.

- «خۆ نایینی وا ناییت، ریگهه لپ دهگری؟»

- «نهخیت، لهو باوهردم که زۆر جوان دهپی.»

- «تۆ بهراستی تۆ خۆت شیرینی گیانهکهم. لهوانهیه جوانتر و لاوازتر و کۆکتر بم، تۆش جارێکی تر ههتا ههتا یه لهگهڵم دهکهویهوه داوی ئهقیینییهوه.»

- «قهسی پیت مانا، من ئیستا تۆم زۆر خۆشدهوی، دهتهوی چیم لپ بکهی؟ دهتهوی بم فهوتینی؟»

- «بهلپ، دهههوی بتفهوتینم.»

گوتم: «باشه، منیش ئهوهم دهوی.»

40

ژیانیکی خۆشمان بهسهبرید. مانگی کانوونی دوهم و شویاتمان لهوی گوزهراند، زستانیکی خۆش بوو، ئیمهش بهختیاربوین. کاتپ بای گهرم ههلیکرد شهخته بری توایهوه و بهفریش خاوه بووهوه و ئاو و بایهکهی دهتگرت هی بههاره، بهلام ههر که سارد و تووشی گهراپهوه زستانیش دههاتهوه ههواران. له خاکهلیتوده (نازار) زستان یهکهم کهلپنی تیکهوت. شهوان باران دهباری تا بهیانیش بهردهوام بوو، بهفرهکهی تواندهوه و کردیه لیستراو و بناری چیاى بهجاری بهریاد کرد، هههر سهه دهریاچه و دۆلهکهی داپۆشتبوو، لهسهه چپاش باران بوو.

کاترین پیتلای چهرمهگای له پیت کردبوو، منیش پۆتینی مستهر (گوتنگن)م لهپیت

کردبوو. به پپاسه له ژیر چه تروه به ناو گوماوی به فراو و ناوی رویشتوی سهر زهویبهوه چووبنه ئیستگه. ناوه که شهخته سهر ریگاکانی له گهل خوی راده مالی و ریگاکانی رووت کردهوه. پیتش نانی نیوه ری له مه بخانه بی بۆ قیرمۆت خوارندهوه راوه ستاین، که له ژوروهوه بووین گویمان له خوړی باران بوو.

کاترین پرسى: «به پیتوستی ده زانی بچینه شار؟»

- «تۆ چۆنی به باش ده زانی؟»

- «ئه گهر زستان به سه ریچ و باران ریگه ی دهره وه مان نه دا، گوزهران لیته ناخوش نابیی؟ چه نندت ماوه کاترینۆتکەت بیتت؟»

- «نزیکه ی مانگۆ یا که مئی پتر.»

- «رهنگه بچین له (مۆنترۆکس) جیگیر بین.»

- «بۆچی نه چینه (لۆزانا) ئەوئ نه خووشخانه ی تیا به.»

- «ژیان له شاریکی گه وری وه کو لۆزانا وهک ئیره ته نیا به لۆم خوشره.»

- «که ی برۆین.»

- «گرینگ نیبه ههر که ی بی، نازیم، ههرکاتی خۆت ویستت من نامه وئ ئیره به جی بیلین گهر تۆ مه به ست نه بی.»

- «با بزاین ناووه و اچی لی دی.»

سۆ ریۆژ له سه ره یهک باران باری. به فری سهر چیباکه ی لای ئیستگه که هه مووی رهش بووه وه و هیچی به سه ره وه نه ما، ریگاکانیش لیشاوی به فر و قوراویان به سه ردا ده ریۆبی، زهوی زۆر قور و زیلاق بوو به جوړی که چوونه دهره وه کاریکی ناسان نه بوو. سه به یه ی ریۆژی سیبه می بارانه که بریارمان دا دابه زین و بۆ شار به ریگه وین.

گوتنگن گوتی:

- «زۆر باشه، هینری، پیتوست ناکا ناگادارم بکه نه وه، باوه رناکه م پاش ئەوه که شه که ی وا دژوار بووه لیته بمینین.»

گوتم: «هه چۆنی بی له بهر حالی ئالۆزی خانم ده مانه وئ له نزیک نه خووشخانه بی ئۆقره بگرین.»

گوتی: «ده زانم، باشه ریۆژی دی به کوړه له ی ساواوه بکه ریته وه و لیته بمینین؟»

- «به لی، گهر ژوورت هه بی.»

- «له به هاردا کاتج که ش خووش بی ده توانن بین بۆ خۆتان لیته به خووشی گوزهران بکه ن. با ساواکه تان له گهل دابه نه که ی له و ژووره گه وریه بن که ئیستاکه داخراوه، تۆ و خانیش ههر له ژووره که ی خۆتان بن که ده پروانیه ته سهر ده ریباچه که وه.»

گوتم: «بۆ گه رانه وه نامه ت بۆ دنوسم.»

شته کلمان پیتچایه وه، پاش ئەوه ی فراوینمان خوارد سواری شه مه نده فه ره بووین. مسته ره گوتنگن خوی و هاوسه ره که ی هاتنه خواره وه تا ئیستگه له گه لمان هاتن. پروپیتاله کلمان له سه ره تاخوړک دانا، به ناو به فراودا ریوشتین، له ته نیشته ئیستگه له بهر ریۆنه ی باران راوه ستان، به ده ست خواحافیزیان لی کردین.

کاترین گوتی: «مرۆفی چاکن.»

- «نه خواره لا له گهل ئیمه.»

له (مۆنترۆکس) وه سواری شه مه نده فه ره بووین بۆ (لۆزانا). له په نجه ره که وه سه یری ئەو خانووه مان کرد که تیایدا ده ژیاين به لۆم له بهر چری هه وه نه مان توانی چیباکان به دی بکه ین. شه مه نده فه ره له (قیچی) راوه ستا، دواپی له ریوشتا به رده وام بوو، به ده ریباچه و کیلگه قاوه بیبه شیداره کان و دارستانه رووته کان و خانووه نمداره کاندای تیه پین. گه یشتینه (لۆزانا)، له ئوتیلیکی مام ناوه ندی دابه زین، که به نیو شه قامه کاندای ریوشتین تا گه یشتینه دهره وه ی په یسونه کانی ئوتیله که وه، باران ههر ده باری، که هاتینه ژووره وه، دهرگه وان به خوی و به کلیلیکی مسیه وه که به سه ره یه خه ی وه بوو، راوه ستابوو. به رزکه ره وه و ئەو رایه خه ی عه ردی ئوتیله که ی رووپۆش کردبوو و ده ستشویریکی سپی بریقه داری قایم کراو و چوارپایه کی مسی گه وریه و ژووریکی گه وریه نووستن ئەمانه هه مووی به لگه ی خووشیمان بوون، پاش ئەوه ی له مالی (گوتنگن) دهرچووین. په نجه ره ی ژووره که به سه ره باخچه یه کی شیداریدا ده پروانی که به دیوار ده وریه درابوو، سه ره وه ی دیواره که په ریوشتی ناسنی تی گبرابوو. له وه ری شه قامه که وه که لیژیاییه کی رک بوو، ئوتیلیکی تر هه بوو که دیواریک و په ریوشتیکی ئەو ناسای لی بوو. سه رم به رزکرده وه روانیمه دلۆپه بارانی قه لبه زه ی باخچه که.

کاترین گلۆپه کانی داگیرساند. جانتاکانی کرده وه ده ستی به شت کردنه وه کرد. منیش داوای ویسکی و سوډم کرد. له سه ره چوارپایه که پالکه وتم. ده ستم به خویندنه وه ئەو ریۆژنامه یه کرد که له ئیستگه کریبووم له خاکه لیته وه (۱۹۱۸) دا هیرشی ئەلمانیا بۆ سه ره فه رنه سا ده ستی پیکرد. ویسکی و سوډم خواره وه، ریۆژنامه م خویندنه وه. کاترین شته کانی له ناو جانتاکاندا دهره ینا و له ده وری ژووره که سووپایه وه. کاترین گوتی:

- «ده زانی چیم پیتوسته؟»

- «چی؟»

- «جلوبه رگی مه لۆتکه. هیچ ئافره تی نیبه بگاته وه ختی من و جلی مه لۆتکه ی نه بی.»

- «ده توانی بیان کری.»

- «ده زانم. به یانی ده چم ده بانکریم. با بیر بکه مه وه بزانه چیم پیتوسته.»

- «ده بی بزانی چونکه خۆت سسته ره بوویت.»

- «بهلام ئەو سەربازانەى له نەخۆشخانە مندالیان دەبێ زۆر کە من بە پەنجەى دەست دەژمێردرێن.»
- «من یه کێکم له وانه.»
- بالیفێکی تێ گرتم، ویسکی و سۆدەکەى بەگۆرێ وەرکرد و پێژان.
- کاترین: «داواى پێکی تەرت بۆ دەکەم. ببوورە کە ئەو دەم لێ پێژاندی.»
- «زۆرى تیا نەمايوو، وەرە سەر چوارپایەکە.»
- «نەخێر، ناییم، ئەو ژووهره پێک دەخەم. تا بە شتی بچێ.»
- «بە چی بچێ؟»
- «بەمالی خۆمان.»
- «ئالای سۆتندخۆرهکانی له سەر بەرز بکەوه.»
- «تۆ بێدەنگ بە.»
- «دووبارهى کەوه.»
- «بێدەنگ بە.»
- «زۆر بەناگایى و وشياربیهوه ئەمەت گوت دەلێی ناتەوێ کەس بریندار بکەى؟»
- «نە، نامەوێ بەقسە کەس بریندار بکەم.»
- «کەوابێ وەرە سەر چوارپایەکەوه.»
- «باشە.»
- هات لەسەر چوارپایەکە دانیشت و گوتی:
- «دەزانم گالتهجاری تۆ نیم، خۆشەویستم، بەلام له کەندوویەکی گەورەى ئارد دەکەم.»
- «نەخێر، تۆ وانیت. تۆ جوان و ئیسک سووکی.»
- «من کەسیکی زۆر شروشیپێوم، تۆ منت خواستوو.»
- «نەخێر، وانیبە، ئیستا له هەموو کاتێ جوانترى.»
- «بەلام جارێکی تر باریک دەمەوه، ئازیزم.»
- «ئیستا باریکی.»
- «زۆرت خواردۆتەوه.»
- «پێکی سۆدە و ویسکیم خواردۆتەوه.»
- «پێکیکی تریش وا له پێگایە، ئەوجا داواى خواردن دەکەین بیهێنە سەرەوه.»
- «شتی چاکە.»
- «ئەوجا ناچینە دەرەوه. دەچین؟ ئەمشەو دەبێ لێره بێنن.»

- گوتم: «باری دەکەین»
- کاترین گوتی: «هەندێ مەى دەخۆمەوه، ئەوه ئازارم نادات. لەوانەیه بستانین برێ کاپری، سبى جارن، پەیدا بکەین.»
- گوتم: «بێ گومان، دەتوانین، ئوتیلێکی وا گەوره دەبێ مەى ئیتالیاى هەبێ.»
- خزمەتکارەکە له دەرگای دا پەرداخێکی ویسکی بە بەفرى هیناوه له تەنیشت پەرداخەکە لەناو سنێی بوتلێ سۆدای بچووک هەبوو.
- گوتم: «سویاس، لێرهى دانێ، دەتوانی نانی دوو نەفەر و دوو بوتل کاپری سبى بەستیمان بۆ بهێنێه سەرەوه؟»
- «حەز دەکەن، خواردنەکە، شۆربای له گەل بێ.»
- «کاترین شۆربات دەوێ؟»
- «گەر زەحمەت نەبێ.»
- «تەنیا نەفەرێ شۆربای له گەل بێ.»
- «سویاس گەرەم.»
- ئەو چوو دەرەوه، دەرگای داخست، منیش هاتمە سەر پێژانمە خۆتندەوه و دەنگویاسی شەرم خۆتندەوه. بەهێواشی سۆدەم بەسەر سەهۆلی ناو ویسکییەکە داگرد، دەبوايه پێم گوتبايه سەهۆلەکە لەناو ویسکییەکە دانەنێ، دەبوايه سەهۆلەکەى بەتەنیا هینابا، ئەو وەختە پیاو دەیزانی کە برێ ویسکی ناو پەرداخەکە چەندە، ئەوکات ئاوا له پرەوه بەسۆدە بەسەرداگردن سووک نەدەبوو. ئەو جارە بێ دەبێ قاپێ ویسکی داوا بکەم، داوايان لێ دەکەم سۆدە و سەهۆلم بۆ بێن. ئەمە بەجیبە. ویسکی شتیکی خۆشە، بەشێکە له خۆشترین بەشى ژيان.
- «تۆ بێر له چی دەکەیتەوه، خۆشەویستم؟»
- «له ویسکی.»
- «له چ بارێکەوه بێر له ویسکی دەکەیتەوه؟»
- «لەبارەى خۆشى ویسکییەوه.»
- کاترین پروویکی گالتهجاریەى بۆ نواند و گوتی: «با وای»
- بۆ ماوهى سێ هەفتە لەم ئوتیلە ماینەوه، خراب نەبوو، ژوووری نانخواردن هەردەم چۆل بوو. زۆر جارن شەوان له ژووهرەکەى خۆمان نامان دەخوارد. بەناو شاردا دەگەرین و بەرێگەى شەمەندەفەرى یابەبى گرنى گرنى بۆ (ئۆخى) دەچوین. له تەنیشت دەریاچەکەدا پیاسەمان کرد، هەواکەى کەمبێک گەرمتەر بوو. له هەواى بەهارانى دەکرد، خۆزگەمان دەخواست بگەرێنێهوه ناو چیاکان. بەلام ئەم هەوايه بەهاریبە تەنیا چەند رۆژێکی کەمى خایاند. پاش ئەوه هەوايهکی سارد و شێدار گەراییهوه کە هیچ

جیاوازییه کی له گهڵ زستانێکی کوشنده نه بوو.

کاترین شتی پیتوستی بۆ مندالێهکه کړی منیش چوومه یانه بۆ مه شقی جیمناستیکی و کۆله مستتین. هه موو به یانیان، هه ر که کاترین تا درهنگ له ناو جیگه کی ده مایه وه، ده چوومه یانه. مایه ی خو شکی بوو، که له رۆژانی وا به هاری به شه قامه کاندایا سیه ست کړدیا و له چایخانه دا پشیه کت دا بای و سه یری ئه و خه لکه کت کړد بایه و رۆژنامه ست بخو ئند بایه وه و (فیرمو ت) بخوار د بایه وه پاشان گه رابایه وه ئوتیل و بۆ فراوین له گه ل کاترین دامه زرابای.

پرۆفیسۆری یانه کی کۆله مستتین و جیمناستیکی، سمیلدار بوو، زۆر ورده کار و به دیقته و تووره و توند بوو. شیت ده بوو گه ر له دوا ی ئه و مه شقت کړد بایه. به لām ئه و وه خته ی له و یم به سه ر برد وه ختیکی خو ش بوو، هه وایه کی پاک و خاوتنی هه بوو رووناکییه کی چاکی لی بوو، خو م زۆر ماندوو کړد، تا توانیم به سه ر به تدا یاز بده م و له به رامبه ر سیه ری خو م له ئاوتنه دا کۆله مستتانی بکه م، هه ندی مه شقی زگانه شم ده کړد. له سه ر زگ، له سه ر زه و ی یانه که له به رامبه ر تیشکی خو ره وه که له په نجه ره ی کراوه دا دهاته ژووره وه، لی ئی را ده کشام جار به جار یش له کاتی بۆکسیتدا پرۆفیسۆرم ده ترساند. له سه ره تا دا نه مده توانی له ئاوتنه یه کی گه وره ی به رته سک له گه ل سیه به رم بۆکسیت بکه م، چونکه زۆر به سه یرم ده زانی که کۆله مستتانی له گه ل کابرایه کی ریشدار بکه م. له کۆتاییدا ئه و ره فته ره م به عه نتیه که دهاته به رچا و. بریارم دا هه رکاتی ده ست به مه شفکردن بکه م ریشه که م بتاشم، به لām ئه و به دللی کاترین نه بوو، ریگه ی نه دام.

هه ندی جار یش من و کاترین سواری په یتوون ده بووین و ده چوینه ده ره وه ی شار، سواری بوونی له رۆژانی سایه قه دا زۆر خو ش بوو، هه ر کاتی سواری په یتوون ببا ی، دوو شو ئیمان بۆ ناخواردن ده ستنیشان ده کړد. کاترین توانای رۆشنتی نه ما بوو، بۆیه هه زم ده کړد به په یتوون له گه لیا به ریگاکانی ده ره وه دا بکه ریتم. ئه گه ر رۆژه کانی شی خو ش بوایه ئیسه ش کاتی چاکمان به سه ر ده برد. هه رگیز کاتی ناخوشمان نه بووه. ده مانزانی کاتی زگ دانانی نزیک بوو ته وه، ئه مه ش وای له هه ردوو کمان کړد بوو هه ست به وه بکه یین وه ک بلتی شتییک را وه دوومان ده نیت، بۆیه نه ده بوو تا و ئی پیکه وه بوو ئمان له کیس بده دین.

## 41

به یانیی ده وره یه ی سه عات سی به خه به ر هاتم گو ئیم له خسه ی کاترین بوو که له سه ر چوار پایه که ده جو لایه وه.

«چ خیرته کاترین؟»

«به ره ژانم گرتوه، نازیم.»

«به به رده و امیبه ؟»

«نه خیر، ده م ده مه.»

«ئه گه ر ژانه کت به به رده و امی بی، ده بی بچینه نه خو شخانه.»

زۆرم خه و ده هات و لیکه وتمه وه خه و. پاش ما وه یه کی که م دوو یاره واگا هاتم وه.

کاترین گو ئی: «وا چا که ته له فۆن بۆ دکتۆر بکه ی وا بزانی ژانه که ده ستی پیکر ده وه.»

بۆ لای ته له فۆن چووم، ته له فۆنم بۆ دکتۆر کړد. دکتۆر پرس ی:

«ما وه ی نیوان ژانه کان چه نده؟»

گو ئی: «له هه ر چاره که سه عاتی جار ی.»

دکتۆر ده که گو ئی:

«که وای بچین بۆ نه خو شخانه، منیش هه ر ئیستا خو م ده گۆرم و یه کسه ر دیم

بۆ نه خو شخانه.»

ته له فۆنم به رز کړده وه، بۆ گه راجه که ی نزیک ئیستگه ته له فۆنم کړد، تا کو

تا کس ییه کمان بۆ ره وانه بکه ن. بۆ ما وه یه کی ته واکه س وه لāmی نه دایه وه له دوا ییدا

پیاو ئی وه لāmی دامه وه و هه ری دامی هه ر ئیستا تا کس ییه کمان بۆ بنی ئی. کاترین جلی

خو ی گو ئی و جانتا که شی پری ئه و شتانه کړد که خو ی له نه خو شخانه پیتوستی پیتی

ده بوو، له گه ل پیندا و یستی به به که، له ده ره وه له هۆله که زه نگم بۆ هینانی به رز که ره وه که

لیدا، به لām وه لām نه بوو، خو م دا به زیه خواره وه، له ئیش کگری شه و بترا ئی که س له

خواره وه نه بوو. به رز که ره وه که م سه رخست، جانتا که ی (کاترین) م له ناو دانا چو وه

ناویه وه. دا به زینه خواره وه، ئیش کگر ده رگا که ی بۆ کړدینه وه. له سه ر سه کۆیه کی به ر دین

له ته نبشت پایه ی خواره وه ی سه ره ری ئوتومبیل دانیش تین. چا وه ری تا کس ی بووین،

شه و سامال بوو، ئه ستیره ش ده ره و شانه وه. کاترین زۆر شله ژالوو.

گو ئیم: «خوشحالم به ده ست پیکردنی ژانه که، پاش ما وه یه کی که م هه موو شتی ته و او

ده بی و ده بریته وه.»

«تۆ کچیتی ئازا و به جه رگی.»

«باکم نییه. هه ز ده که م تا کس ییه که بی.»

گو ئیمان له هاژه ی تا کس ییه که بوو، به ره و سه ره وه ی شه قامه که وه ده هات. رووناکی

گۆیه کانی پششه وه یان بینی له سه ره رییه که سوو رایه وه یاره تی (کاترین) م دا تا

سواری تا کس ییه که بی، شو فیره که ش جانتا که ی له پششه وه دانا.

گو ئیم: «بۆ نه خو شخانه لیخو ره.»

له سه ره رییه که ده رچووین به سه ر گردی که و تین. له نه خو شخانه، چو وینه ژووره وه و

جانتا که م هه لگرت. ئا فره تی له سه ر می ئی دانیش تیبوو، ناوی کاترین و ته مه ن،

ناونیشان، خزم، ئاینی له دهفتهرئ نووسی. کاترین گوتی هیچ ئاینیکی نییه، ئافره ته کهش خه تیکی لهو بوشایییه دا که له دواى وشه ی ئاینه وه بوو. خویشی به (کاترین هتیری) له قه له م دا.

ئافره ته که گوتی: «بۆ ژوو ره که ته به مه سه ره وه.»

به بهر زکه ره وه که سهر که وتین، ئافره ته که بهر زکه ره وه که ی وه ستاند. ئیمهش هاتینه ده ره وه، به دواى ئه وه به هۆله که دا رۆبشتین. کاترین قۆلمی توندگرت.

ئافره ته که گوتی: «ئهمه ژوو ره که یه، زه حمه ت نه یی جله کانت له بهر ناکه یته وه و ناچیتته ناو چیگه ت؟ جلی شه ویشی بۆ له بهر کردن لیبه.»

کاترین: «جلی شه ویم هه یه.»

ئافره ته که گوتی: «باشتر وایه ئه وه له بهر بکه ی.»

چوو مه ده ره وه، له سهر کورسی دالانه که دانیشتم. ئافره ته که له بهر ده رگا وه گوتی: «ئیسنا ده توانی بیبته ژوو ره وه.»

کاترین له سهر قه ره و ئیله یه کی بهر ته سک درێژ بیهو. جلیکی شه وی ساده ی چوارگوشه یی له بهر کردبو که وا دیار بو له قوماشیکی ئه ستوو ره لبرایی. کاترین زه رده خه نه یه کی بۆ کردم.

گوتی: «ژانه که ی ئیسنا باش بو وه.»

ئافره ته که مه چه کی کاترینی گرتبو ما وه ی ژانه که ی به سه عات ده ژمارد.

کاترین گوتی: «ئهو ژانه یان توند بو.»

له سیمایدا تیبینی ئه و ژانه م کرد. له ئافره ته که م پرسى:

«دکتۆر له کوپیه؟»

گوتی: «له خواره وه نووستوو، هه ر کاتێ وای خوازت بێ دیت.»

هه ره ها گوتی: «ده بی شتی بۆ خانم بکه م. زه حمه ت نه یی جارێکی تر ناچیتته وه ده ره وه؟!»

چوو مه دالانه که، دالانیکی پروت بوو، دوو په نجه ره و چه ند ده رگا یه کی داخرا و به درێژی دالانه که هه بوون. بۆنی نه خو شخانه ی لێ ده هات. له سهر کورسییه که دانیشتم و چاو م بریبوو نه زه و بییه که بۆ کاترین نزام ده کرد.

ئافره ته که گوتی: «ده توانی بیبته ژوو ره وه.»

چوو مه ژوو ره وه کاترین گوتی:

«چۆنی ئازیزم؟»

«ئیسنا چۆنی؟»

«ئیسنا ژانه که له سه ریه ک ده مگریت.»

رووی گرژبوو پاشان زه رده خه نه یه کی گرت.

«ئهو ژانه به راستی بوو، سسته ر گیان، ده توانی جارێکی تر ده ست له سه ر پشت م دا بیبته وه؟»

سسته ره که گوتی: «گه ر به باشی ده زانی؟»

کاترین: «تۆ دوور که وه، ئازیزم، بچۆ شتی بخۆ. ئهم سسته ره ده لێ له وانه یه درێژه بکیشی.»

سسته ره که گوتی:

«شتیکی ئاساییه زگی به که م درێژه ده کیشیت.»

کاترین: «تکایه برۆ ده ره وه شتی بۆ خۆت بخۆ. من زۆر باشم.»

گوتم: «که میکی تر ده مینمه وه.»

ژانه که به ره ده وای وه رگرت، دوا یی خا و بو وه، کاترین زۆر شله ژابوو هه ر کاتێ ژانه که به هتیز بوایه ده یگوت ئه و دیان باش بوو، هه ر کاتێ ژانه که بشکا با، بێ هیوا و ته ر یق ده بۆ وه.

گوتی: «تۆ برۆ ده ره وه، وا بیه ره که مه وه، تۆ وام لێ ده که ی شه رم له خۆم بکه مه وه.»

رووی گرژبوو له قسه کانی به ره ده وام بوو:

«ئهو دیان باشتر بوو، ده مه وێ ها وسه رێکی باش بم ئه و مندالهم به بی گه وجیبتی بیبت. تکایه خو شه و یستم برۆ چاشت بخۆ، پاشان بکه رتوه. له بیرت ناکه م ئه و سسته ره له گه لم زۆر باشه.»

سسته ره که گوتی: «هیشنا زۆری ما وه بۆ نانی به یانی.»

«که و ابو، من ده رۆم، خوا حافیز، ئازیزم»

کاترین: «خوا حافیز، خوار دنیکی چاکیش بۆ من بینه.»

له سسته ره که م پرسى: «له کوئ نانی به یانیم ده ست ده که ویت؟»

«له خواره وه ی شه قامه که، له مه یدان، کافترایی هه یه له وانه یه ئیسنا کرابیتته وه.»

تاریک و روونی به یانی دابوو، به و شه قامه چۆل و هۆله چوو مه خواره وه. رێگه ی کافتریا م گرت بهر، په نجه ره که ی روونا ک بوو. پێم نایه ژوو ره وه له بهر له مپه ره تۆتیا ییسه که ی وه ستام. پیا وێکی پیر پێکی مه ی سپی بۆ تیکردم و پارچه یین (پرێوشی) ی دامی. پرێوشه که هی دو پێنی بوو ما بو وه، منیش له ناو مه یه که م هه له یینا و خواردم، له پاشان په ردا ختی قا وه شم خواره وه. پیا وه پیره لیبی پرسیم:

«به و نا وه ختیبه لیره چی ده که ی؟»

«خیزانه که م، له نه خو شخانه یه، ژانی گرتوو ه.»

«ئاوا. بهخت یارت بچ.»

«پیتکی ترم بدی.»

ئهو پیتکی له بوتلی تینکرد، که لاری کردهوه کهمی پڑایه سهر له مپهره توتیاکه. ئهو پیتکه خواردهوه و پارکهیم دا. هاتمه دهرهوه بهدریژایی شهقامهکه تهنهکهی زبلی فریادری بهر دهرگای مالهکان چارهروانی زبل کیش بوون. سهگی لووتی لهیهکیتک لهو تهنهکانهوه دهژهند. بهسهگهکه گوت:

«تۆ چیت دهوی؟»

تهماشای تهنهکهکه کرد تا بزانه چی تبايه تا بۆی دهریهیم، لهسهروه ههچ نهبوو، له هندی ورتک و پرتکی زبل و گولی وشک بترازی ههچی تری تبايه بوو.

گوت: «سهگهکه، ههچی تبا نیه.»

سهگهکه لهشهقامهکه پهپهوه. بهپیلکه سهرکهوتمه ئهو نهۆمهی (کاترین)ی تبا بوو. له دالانهکه بهره ژوورهکه چوم له دهرگام دا وهلام نهبوو. دهرگاکه کردهوه چۆل و هۆل بوو. له جانتاکه (کاترین)، که لهسه کورسیی بوو، جله شهویهکهشی، که بهئهلقه بهکی سهر دیوارهکهوه ههلواسرابوو، بترازی ههچی تری تبا نهبوو. چوممه دهرهوه له دالانهکه چوممه خواردهوه بهدوای یهکی دهگه پام، سسته رهکهه بینی:

«خانم هینری له کوپیه؟»

«ههر ئیستا بریدانه ژووری مندالبون.»

«ژووری مندالبون له کوپیه؟»

«نیشانته دهدهم.»

بههۆله کهیدا برده خوارهوه. دهرگای ژوورهکه کهمی کرابوهوه، کاترین لهسه میزی دریژ کرابوو بهقوماشی داپۆشرابوو. سسته رهکه له لایی و دکتۆریش له لایهکهی ترهوهی میزه کهوه له تهنیشته چهند ئهسته وانهیی راوهستابوون. دکتۆرهکه دهمامکیکی لاستیکی بهدهسته وهبوو، سۆندهیهکی پتوه بهسترابوو.

سسته رپتی گوت:

«جلیکت دهدهمی له بهری بکه، دهتوانی بهو جله بچیته ژوورهوه وهره ئیره زهحمته نهیی.»

کراسیکی سپی بهسه راهینام، له پشتی ملهوه بهسنجاقیک بۆی بهستم.

گوتی: «ئیستا دهتوانی بچیته ژوورهوه.»

چوممه ژوورهوه. کاترین بهدهنگیکی خهفه تبارهوه گوتی:

«رۆژ باش، نازیم، هیشتا ههچم بهههچ نه کردهوه.»

دکتۆرهکه پرسی: «تۆ مستهر (هینری)ت؟»

«بهلی. چۆنی تیدهگهی دکتۆر؟»

«باش دهیی. هاتووینه ته ئیره دهتوانین بهناسانی گازی بدهینی تا نازاری کهم بکاتهوه.»

کاترین گوتی: «ئیسنا گازم پتویسته.»

دکتۆر دهمامکه لاستیکییه کهی لهسه دهموچاوی (کاترین) دانا زمانه کهی سووراند. تهماشای (کاترین)ی کرد بهقوولی و خیرایی ههناسهی دهدا. پاشان (کاترین) دهمامکه کهی دوورخستهوه ئهویش زمانه کهی گهراندهوه جیگهی خۆی.

کاترین گوتی: «ئهم ژانه زۆر بهتین نهبوو، ماوهیی لهمه و بهر ژانیکی بهتینترم گرت. دکتۆر ههولی دا نازاره کهی کهم بکاتهوه، وا نییه دکتۆر؟»

دهنگه کهی زۆر سهیر بوو، بهرز بۆوه، له وتنی وشه دکتۆر زهرده خه نهیهکی گرت.

کاترین گوتی: «دیسنا گازم پتویسته.»

کاترین دهمامکه کهی ههنگرت و لهسه دهموچاوی خۆی دانا و خیرا ههناسهی دهدا. من کهمی گوتیم له نووزهی بوو پاشان دهمامکه کهی لادا و زهرده خه نهیهکی گرت و گوتی:

«ئه مه یان بهتین بوو. زۆر بهتین بوو، دلگیر مه به نازیم برۆ دهرهوه، برۆ چاشتیکی تر بخۆ.»

گوت: «لیره دههینیم.»

نزیکهی سهعات چواری بهیانی بوو چووینه نهخۆشخانه تا نیوه رۆ کاترین ههر له ژووری مندالبون مایهوه ژانه کهی جاریکی تر ههتور بووهوه. زۆر ماندوو و شهکهت دیاربوو. بهلام دلخۆش بوو.

گوتی: «توانام نهما، نازیم، زۆر بهداخهوه لهو باوه دهدا بووم که زۆر بهناسانی ئهو مندالم بیی. وا بهکیکی تر...»

دهستی خۆی بۆ دهمامکه که دریژکرد و لهسه دهموچاوی خۆی دانا پهوه، دکتۆریش زمانه کهی سووراند و سهیری (کاترین)ی کرد و چهندی بلایی یهک و دوو ژانه کهی بهسه رچوو.

کاترین گوتی: «ئه مه یان چ نهبوو.» به زهرده خه نهیه کهوه دریژهی پیدایا و گوتی: «من شیت و شهیدای گازم، شتی چاکه.»

گوت: «ههندیکی لێ دهپهینهوه مالهوه.»

کاترین بهخیرا گوتی: «ژانه که گهراپهوه.»

دکتۆر زمانه کهی سووراند هوه سهیری سهعاته کهی خۆی کرد و لیم پرسی: «ماوهی نێوانی چهند بوو؟»

- «نزیكهی دهقه بێ.»

- «فراوینت ناخۆی؟»

دكتور گوتی: «ئێستا شتی دهخۆم.»

كاترين گوتی: «دهبێ شتی بخۆی، دكتور، مېووره، زۆر درێژهی دا بێ. ئایا پیاوهكهم ناتوانم بهم كار ههلبستم و گازم بداتم؟»

دكتور گوتی: «گهر ئاره زوووت لیبه... زمانهكه دوو نمره بسووپینه»

گوتم: «تینگه بيشتم»

له سه ره زمانهكه نيشانه بێ هه بوو به دهسك ده سووپا.

كاترين گوتی: «ئێستا گازم دهوێ.»

دهمامكهكهی له سه ره رووی خۆی دانایه وه، منیش زمانهكه بيم دوو نمره سووپاند، كاترين دهمامكهكهی لادا منیش زمانهكه بيم گه رانده وه جینگه ی خۆی. دكتور له چاكه ی خۆبه تى پینگه ی منى داوه ئه و كاره بكهم.

كاترين دهستی له مه چه كم دا و گوتی:

- «ئه وه تۆ بووی بهم كاره هه ستای نازيزم؟»

- «به ئێ، من بووم.»

- «تۆ زۆر به رد لێ.»

له به ره كارى گازه كه كمى سه ره مه ست بپوو.

دكتور گوتی: «له ژوو ره كه ی ته نيشتمان له سه ره سنبی نان دهخۆم هه ره تاوئى وای خواست ده توانى بانگم بكه ی.»

پاش بېنهك سه یرم كرد نانى ده خوارد، دوا بى لى راکشاپوو، جگه ره ی ده كيشا. كاترين ماندووتر بپوو.

كاترين لى پرسیم: «له و باوه ره ی ئه و منداله م ببیت.»

- «به ئێ، هه لبه ت ده تبیت.»

- «به هه سوو توانای خۆم هه ول ده ده م ئه و زگه دابنیم. به لام بى سووده. ئه وه تا ها ته وه، گازم بدئ.»

له سه عات دوو چوومه ده ره وه. فراوینم خوارد، ژماره بیهكى كه م پیاو له كافتیریا بیهكه بوون. سه ره و قاوه یا په رداخى (كریشیا) یا (مارك) یان له به رده م بوو. له سه ره میتزى دانیشتم. له خزمه تچیبه كه م پرسی:

- «ده توانم نان بخۆم؟»

- «كاتى فراوین به سه ره چووه.»

- «له كاتى جه مئى بترازئ، چ كاتى تر شت پيشكه ش ناكهن؟»

- «ده توانى شوكرۆت بخۆی.»

- «شوكرۆت و بېره م بۆ بېنه.»

- «سووك بى یان خه ست؟»

- «سووك بى.»

خزمه تچیبه كه قاپى (ساوه ركرات) ی بۆ هینام كه گوشتى به رازى له سه ره بوو له گه ل باسترمه، كه له ناو مه بیهكى تیژى له ناو كه له ره م خوساوى شاردرابووه وه. قاپه خواردنه كه م خوارد بېره كه شم خوارد ده وه. زۆرم برسى بوو سه یرى خه لكه كه ی سه ره میتزه كانى ناو چایه خانه م كرد، له سه ره میتزى كاغه زیان یارى ده كرد، دوو پیاوى تریش له سه ره میتزه كه ی ته نیشتم قسه یان ده كرد و جگه ره یان ده كيشا. كافتیریاكه ش په ر دوو كه ل بپوو. له پشت میتزه توتیاكه وه كه به یانى نانم خوارد، سى كه سى لى بوو، پیاویكى پیر و، ژنیکى كه له وى ره شپۆش له ته نیشتم كاوتنه ره وه دانیشتیوو چاودیری ئه و شتانه ی ده كرد كه ده درایه مپوانه وه، له گه ل مندالیكى به روانكه له به ره. له خۆم پرسیار كرد ئاخۆ ئه م ئافره ته ده بى چهنه مندالى هه بى و منداله كانى به چ بچن.

كاتى قاپه (شوكرات) كه م ته واو كرد، به ره وه نه خو شخانه گه رامه وه. ئیستا شه قامه كه هه موو پاك بوو، ته نه كه فریدراوه كانى تیا نه ما بوو، پۆژه كه ی هه رواوى بوو، به لام خۆر خه ريك بوو له ژیر هه وه وه به به رزكه ره وه كه چوومه سه ره وه، له به رزكه ره وه كه ها تمه ده ره وه، به هۆله كه دابه زمه خوار و به ره وه ژوو ره كه ی (كاترين) هه لكشام، كه كراسه سپیبه كه م لى به جى هیشتیوو. له به رم كرد و له پشت مله وه گریم دا، له ئاوینه وه سه یری خۆم كرد به ریشه كه وه خۆم به دكتوریكى ساخته جى ده ها ته به رچاو، به هۆله كه وه به ره وه ژوو ری مندالیون پۆیشتم، دكتور ده رگا كه ی داخستبوو له ده رگام دا، ده نگ نه بوو، بۆیه منیش ده سكى ده رگا كه م با دا و چوومه ژوو ره وه، دكتور له ته ك كاترين دانیشتیوو، سسته ره كه ش له لایه كى ژوو ره كه وه به شتى تره وه خه ريك بوو.

دكتور: «ئه وه تا پیاوه كه ت.»

- «ئۆه، نازيزم، دكتوریكى زۆر خانه دانم هه یه.»

كاترين به ده نگیكى سه یره وه وای گوت و به رده وام بوو، - «چیرۆكیكى زۆر خو شى بۆ گێرامه وه، هه ره كاتى ژانه كه م گرته بى هه ولئى دا وه به زوو ترين كات له ژانه كه رزگارم بكا، دكتوریكى خانه دانه، تۆ زۆر عه گیدى! دكتور.»

گوتم: «تۆ بى هۆشى.»

كاترين گوتی: «گازم به درئ، گازم به درئ.»

دهمامكهكهی هه لگرت و هه ناسه بیهكى كورت و قوولئى هه لمژئى، ئه وه ش وای له كو ئه ندامى هه ناسه دانى كرد خه رته خرتى لى وه بېت. پاشان ئاهىكى درێژى كيشا و، دكتوریش، دهستی چه پى درێژ كرد و دهمامكهكهی دوور خسته وه. كاترين به ده نگیكى

پر له كهسياسييه وه گوتی: «ئهمه بان به تبتين بوو، من تازه نامرم، نازيزم، له وه چوومه ته دهره وه كه بمرم. تو كه يفخوش نی؟»

- «جارتیکی تر ناگه پتینه وه ئهم شوئینه.»

- «نامه وئ جارتیکی تر بگه پتیمه وه ئیره، ههرچه نده ناترسم. من نامرم، نازيزم.»  
دکتور گوتی:

- «ناشی شتی وا بی عهقلانه بکهی، تا میترده کت به تهنیا به جی بهیلتی. تو نامری نا.»

کاترین: «ئوه! نه خیر، نامرم، نامرم، گیلاتییه بمرم ئه وه تا ژان هات گازم بدهری.»  
ماوه بکهی به سه رجوو دکتور گوتی:

- «هینری ده بی بجیتته دهره وه. بو ماوه بی، دهمه وئ لئی پروانم.»

کاترین گوتی:

- «دهیه وئ بزانی چیم به چی کردوه. پاشان ده توانی بگه پتسته وه نازيزم، ئه ی ناتوانی بگه پتته وه دکتور؟»

دکتور: - «به لئی، من پیتی ده لئیم که ی بگه پتته وه.»

چوومه دهره وه. به هۆله که دا تپه پریم، بو لای ئه و ژووره چووم که دوا ی مندالبوون ده بیه نه ئه وئ. له سه ر کورسیی دانیشتم ته ماشای ژووره که کم کرد. رۆژنامه بی له ناو گیرفانم بوو، که بو فراوین چووم له ریگه ی خۆمدا کریبووم، دهرم هینا خوتندمه وه. دهره وه تاریک بوو، منیش گلزه کانم داگیرساند تا رۆژنامه که بخوتنمه وه، پاش بیتنه ک له خوتندنه وه ی وه ستام، گلۆپه کانم کوژانده وه. ته ماشای دهره وه کم کرد به ته واوی تاریک بسوو. پرسیارم له خۆم کرد، بوچی دکتور به دوایدا نه ناردم، له وانیه وه باش بی له وئ دوور بم، ویستوو یه تی که می دوور که ومه وه. سه بری سه عاتم کرد، له دلئ خۆمدا گوتم ئه گه ر بو ده خوله کی تر له دوام نه ئیرئ یه کسه ر خۆم ده چم.

(کاترین) ی هه ژار و بی که س و خۆشه ویستم به های ئه و شه وانته دانه وه که پیکه وه ده نووستین. ئه مه سه ره نجامی ته له و داوه که یه. مرۆف ئه مه له پاداشتی خۆشه ویستی ده دووریتته وه. سوپاس بو خوا بو ئه م گازه. هه ر چۆنی بی به ر له وه ی ئه م سه رکه ره بدۆزنه وه ده بی چی رویدا بی؟ جار ان که ژانیا ن بگرتبا یه، ئه وا ده که وتنه به رده م ته وژمیکی تونده وه. کاترین له رۆژگاری زگی پیداکاتی خۆشی به سه برید. ئه و کات حالی وا شپ نه بوو، به ده گمه نیش نه خۆش ده که وت. هه تا ئه م دوا بییه حالی وا شپ و نار هه حه ت نه بوو، له سه ره نجام هه ر ته وشی ئه مه بوو. مرۆف له توانای نیبه له هه موو شتی دهر باز بی. دهر باز بوون! ئه گه ر بو په نجا جار یه یه کتر یان خواز تبا هه ر وای به سه ر ده هات. چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ئافره ت له م رۆژگاره دا به مندالبوون ناچی. میترده کان هه موویان له سه ر ئه م راپه ن. به لئی، به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری، ته نیا کاتیکی ناخۆش به سه ر ده بات. زگی یه که م هه ر در یژه ده کیشن. ته نیا کاتیکی ناخۆش و دژوار

به سه ر ده بات. پاش رزگار بوونی پیتی ده لئین بارتیکی چه ند ناله بار و سه ختت بینی، کاترین پتیا ن ده لئ: نا، زۆر سه خت و ناله بار نه بوو. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ پیت ده لئیم نامری. گیل مه به. ته نیا حالی خراپه و برابه وه. سه روشت ئه و دۆزه خه ی بو سازاوه. ئه وه زگی یه که مه، هه میشه به نازار و در یژ خایه نه. به لئی چی ده بی گه ر بمرئ؟ نابی بمریت. بوچی بمریت؟ چ هه یه ببیتته هۆی مردنی؟ ته نیا مندالی له دایک ده بی که به ره می شه وه خۆشه کانی (میلانو) مانه. ئه و منداله یه ئارامی لی پر یوه. که له دایک ده بی په روه رده ی ده که یه ن و له چاری خۆمانمان خۆشتر ده وئ. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ته ندروستی زۆر باشه. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ ها چۆنی تیده گه ی چ ده بی گه ر بمرئ؟  
دکتور هاته ژووره وه.

- «دکتور ئیشه که چۆن ده ووات؟»

دکتور گوتی: «نا پروات.»

- «مه به ستت چیه؟»

- «مه به ستم هه ر ئه وه یه لئیم پروانی...»

ئه نجامی لی روانینه که ی به دوور در یژی پت گوتم:

گوتی: «له و کاته وه چاوپرتی ئه نجامه که مه. به لام کاره که ناروات.»

- «تو چی پتیشنا ر ده که ی؟»

- «دوو ریگه هه ن، یا ئه وه تا به به کاره ی نانی ماشه ی راکیشان که ئه مه ش ده بیتته هۆی هه لزا ندنی له ش و مه ترسیشی له سه ر منداله که هه یه. وه یا زگ هه لدرین.»

- «نه شته رگه ری زگ هه لدرین چ مه ترسییه کی هه یه؟ گه ر بمرئ؟»

- «مه ترسییه که ی له له دایک بوونیکی ئاسایی زیاتر نیبه.»

- «تو خۆت پیتی هه لده ستی؟»

- «به لئی، پتویستم به ماوه ی سه عاتی هه یه، تا شته کان و ئه و که سانه ی پتویستم پتیا نه ته یاریان بکه م. له وانیه سه عاتی که متر بخایتی.»

- «تو چ ده لئیی؟»

- «من نه شته رگه ری زگ هه لدرینم پت باشتره. خۆم گه ر ها و سه ری خۆشم بوایه هه ر ئه وه م بو ده کرد.»

- «کار بگه ری پاشتری چی ده بی؟»

- «کار بگه ری پاشتری هه یچ نابی. ته نیا جیگه ی دیار ده بی.»

- «ترسی پیسوونی لی نا کری؟»

- «مه ترسییه که ی وه کو مه ترسی راکیشان زۆر نیبه.»

- «ده بی شتی بکه یه ن. خانم (هینری) تینی تیدا نه ماوه، هه رچه ند زووتر



نەشتەرگەرییەكە بکەین، سەلامەتتر دەبێت.»

گوتم: «هەرچەندە پیت دەکری نەشتەرگەرییەكە زووتر بکە.»

دکتۆر: «دەچم ری و شوپین دادەنیم.»

چوو مە ژووری مندالبوون. سەستەرەكە لەگەڵ بوو، کاترین لەسەر مێزێ درێژ کرابوو. بەچەرچەفنی داپۆشرا بوو، لەژێرییەكە گەورە دیاریبوو. رەنگی گۆرا بوو. ماندو و شەكەتی پێوه دیار بوو. کاترین پرسى:

«پیت گوت، ئەو دەتوانی نەشتەرگەرییەكە بکا؟»

«بەلێ.»

«ئەى، وا باش نییە. پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێت. زۆر ماندوو و شەكەتم. خەریكە لەت لەت بم، تەكایە ئەم گازەم بدی. كار ناکا. ئۆه، كار ناکا.»

«هەناسە یەكی قوول هەلکێشە.»

«وا دەكەم. ئۆه، گاز نایێ چیتەر نایێ، گاز نایێ.»

بە سەستەرەكەم گوت:

«ئەستەوانە یەكی تر بێنە.»

«ئەمە ئەستەوانە یەكی نوێیە.»

کاترین گوتى: «بێ عەقلم، ئازیزم، بەلام گاز نایێ.»

دەستی بە گریان کرد و گوتى:

«ئۆه، هیوام وابوو بەبێ گیروگرفت لەم زگە رزگارم بێ. هەرچی یەكی لە تۆ نامدا بوو كردم. ئێستاش خەریكە لەت لەت بم، گازم ناگاتى، گەر بشمرم بەلامەوه گرینگ نییە. بەمەرج ئەنەكە بوەستى. ئەوەتا ژانم گرتەوه ئۆه، ئۆه، ئۆه.»

لەژێر دەمامكەوه هەناسەى دەدا. نووزە نووزى بوو.

گوتى: «گاز نایێ، گاز نایێ. كار ناکا، كار ناکا. گوێ مەدە من خۆشەویستەم. تەكایە مەگری، گوێ مەدە من تینم تیا نەما. ئەى هەژاری شیرینم. منیش تۆم خۆشەوێ جارتى تر چاك دەمەوه ئێستا چاك دەمەوه. داخوا دەتوانن شتیكم بدەن؟ گەر دەتوانن تەنیا شتیكم بدەن؟»

«وا دەكەم كار بكا تا دوا نمرە دەپكەمەوه.»

«ئێستا كەم بدی.»

تا دوا نمرە، زمانەكەم كردهوه، هەر كە هەناسە یەكی توند و قوولێ هەلمێرى دەستەكانى لەسەر دەمامكەكە خاویوونەوه، گازەكەم گرتەوه دەمامكەكەم لا برد. وایپێدەچوو لە رێگە یەكی دوور گەرابێتەوه.

«ئەمە باش بوو، خۆشەویستەم. تۆ خەمخۆرى منى.»

«تۆش نازا بە، چونكە ناتوانم هەر ئەوها بکەم لەوانە یە بئەكوژى.»

«لەوه زیاتر نابم. ئازیزم، خەریكە تێكشكێم، تێكیان شكاندم. تازە وا تێدەگەم.»

«هەموو كەس، ئەو ژانە هەر دەبێنى.»

«بەلام ئەمەش زۆر زەحمەتە تا نەتەر تینیت، واژت لى ناهینى.»

«پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێ.»

«ئەى ئەمە كاریكى دلگیر نییە؟ ئازیزم، نامرم، وا نییە؟»

«نەخێر، پەیمانەت دەدەمى، تۆ نامرى.»

«چونكە من نامەوێ بمرم و تۆ بەجى بهیتم، بەلام زۆر نازار و ئەشكەنجە دەكێشم. وا هەست دەكەم بەرەو مردن دەچم.»

«قەسەى بى مانا، هەموو ئافرەتى نازار هەر دەچێزى.»

«دەزانم، كاتى دى هەر دەمرم.»

«تۆ ناتەوێ بمرى. نامرىت.»

«بەلام چى دەبێ گەر بمر؟»

«نایەلم بمرى.»

«گازم بدی، خبیرا گازم بدی.»

«پاش ماوێبى گوتى: «نامەوێ بمر، نایەلم بمر.»»

«هەلبەت، ناتەوێ.»

«لەگەلم دەمینیستەوه؟»

«نەك بۆ ئەو دى تەماشات بکەم.»

«نەخێر، بۆ ئەو دى لەتەكەم بى.»

«مەسۆگەر هەر دەبێ لەتەكەم بى.»

«تۆ خەمخۆرى منى. گازم بدی. با هەندى زیاتر بى، ئیش ناکا.»

منیش زمانەكەم بۆ نمرە سى، پاشان بۆ چوار سووراند، حەزم دەكرد دکتۆرەكە بگەریتەوه. لە دوو نمرە بەسەرەوه تر ترسم هەبوو، لەدواىیدا دکتۆرێكى تازە هات، دوو سەستەرى لەگەڵ بوون، (کاترین) یان بۆ سەر دەستە بەرە یەكی پێچكە دار بەرزكردەوه و بۆ هۆلەكە چووین. بە خبیرایی و كتویری دەستە بەرەكە یان برده ناو بەرزكەرەوه، ئەوانەى لە ناو بەرزكەرەوه بوون، دەبوا یە خۆیان بدەنە لایین تا جیگەى دەستە بەرەكە بپێستەوه. بەرزكەرەوهكە بەرز بوو پاشان دەرگاکە كرا یەوه و هاتینە دەرەوه. لە هۆلەكەوه لەگەڵ دەستە بەرەكەوه كە پێچكەى لاستیكى هەبوو، بەرەو ژووری نەشتەرگەرى چوون. دکتۆرەكەم لەبەر كلاو دەمامكەكەى نەناسیبیەوه. دکتۆرێكى تر و چەند سەستەریكى ترى لى بوو.

کاترین گوتى: «دەبى شتیكم بدەن، دەبى شتیكم بدەن، ئۆه، تەكایە دکتۆر

كەمبێکی پێویستم بەدەنێ تا ژانەكەى سووكتەر بێ.

دكتۆرێ دەمامكەكەى لەسەر دەموچاوی كاترین دانا، منیش لە دەرگاگەوه سەیرم كرد، سەكۆیەكى سپى پرشنگداری نەشتەرگەریم بینی، سستەرێ پیتی گوتم:

«دەتوانی لە دەرگاگەى ترەوه بچیتە ژوورەوه و لەوێ دانیشی.»

چەند ئەسكەملتی لەپشت راپەڵكە هەبوون، كە بەسەر مێتێكى سپى و رووناكییەكى دادەروانى. سەیری كاترینم كرد دەمامكەكەى لەسەر روو بوو، كپ و بێدەنگ بوو. دەستەبەرەكەیان بۆ پێشەوه پال نا، منیش خۆم وەرسووړاند و دووركەوتەوه بەهۆڵكەدا پیا سەم كرد. دوو سستەر بەپەله بەرەو دەرەزەى بانێژەكە راپان كرد.

یەكێكیان گوتی: «نەشتەرگەرى زگ هەلدربێ. نەشتەرگەرى زگ هەلدربێن دەكەن.» ئەوى تریان پێكەنى و گوتی:

«بە وەخت گەیشتن. ئەى بەختمان باش نبییه؟»

لەدەرگا چوونە ژوورێكەوه كە بۆ بانێژەكەوه دەچوو. سستەریكى تریش هەر بەراكردن هات، گوتی: «لێرەوه برۆ ژوورەوه، برۆ ژوورەوه.»

«لە دەرەوه دەههستم»

بەپەله خۆى لە ژوورەكە كوتا، منیش لە هۆڵكەدا هاتووچووم، نەوێرام بچمە ژوورەوه. لە پەنجەرەوه سەیری دەرەوه كرد، دەرەوه تاریك بوو، بەلام بەسایەى رووناكى پەنجەرەكەوه بینیم باران دەبارى. لەبەنەبانى هۆڵكەوه چوومە ژوورێكەوه سەیری پارچە كاغەزى سەر چەند بوتلیكى ناو سندوقێكى شوشەبیم كرد. پاشان هاتمە دەرەوه، لە هۆڵكە چۆل و هۆڵكە راولەستام و سەیری دەرگای نەشتەرگەریمەكەم كرد.

دكتۆرێ هاتە دەرەوه. سستەریكى بەدواوه بوو شتیكى لە نێو هەردوو لە پانى هەلگرتبوو، لە كەرویتشكێكى كەولگراوى دەكرد. بەپەله لە پارەوهكە تێپەرى و خۆى لە دەرگایەكى تر كرد. چوومە لای دەرگاگەوه، لە ژوورێ بوون، بینیم لە ژوورێ شتی لە كۆریه لەدايكبووهكە دەكەن. دكتۆر بەرزى دەكردەوه تا من ببینم؟! لە پاش پانیا نەوه بەرزى دەكردەوه شەپى لى دەدا.

«منداڵەكە سەلامەتە؟»

«جێگەى سەر سوړمانە. پێنج كیلۆ قورس دەبێ.»

هەستم بۆى نەجولا. هەرەك شتێ بى هیچ پەيوەندى بەمنەوه نەبێ، سوۆزى باوكایە تێم بۆى نەجولا.

سستەرەكە لێى پرسیم: «ئایا تۆ بەكۆرەكەت سەربەرز نی؟»

ئەوان مەلۆتكەكەیان دەشوش و لەناو شتیکیان دەپێچا، دەموچاو و دەستە رەشتالەیبیەكانیم بینی، بەلام نەمبیینى بچوولێ یا بگریێ. جارێكى تریش هەندێ شتی تری لە منداڵەكە كرد دكتۆرەكەش شیاو دیار بوو، منیش لەو لاملدا گوتم:

«نەخێر، ئەوەندەى نەمايوو دایكى بكوژێ.»

«خۆ ئەوه تاوانى ئەم منداڵە نبییه. ئەى تۆ كۆرت ناوی؟»

«نەخێر»

دكتۆرەكە لەگەڵ منداڵەكەوه خەرىك بوو، لە پێیەكانیبەوه هەلبگرتبوو، شەپى لى دەدا. تەماشای ئەوم نەكرد. لە هۆڵكە چوومە دەرەوه ئیستا دەتوانم بچمە ژوورەوه، لە دەرگاوه چوومە ژوورەوه كەمبێكیش لە بانێژەكەوه نزیك بوومەوه، ئەو سستەرەنەى لەسەر ریزە كورسیبەكە دانیشتبوون هێمایەكیان بۆ كردم تا بچمە لایان دانیشم بەلام سەرى ناپەزەمانەندیم لەقاند. لە شوێنى خۆم هەموو شتیكم كرد بەلام دكتۆر زۆر ماندوو دیار بوو.

«تۆم بینی برینەكەت دەدوووبییهوه. برینەكە زۆر گەوره دیاربوو.»

«تۆ لەو باوەرەى؟»

«بەلێ، ئایا جێى برینەكە ساریژ دەبیتەوه؟»

«ئە، بەلێ.»

پاش بێنى دەستەبەرە پێچكەدارەكەیان هینایە دەرەوه زۆر بەپەله بەناو دالانەكە تێبان پەرانند. بەرەو بەرزكەرەوهیان برد، منیش بەتەنیشتییهوه رویشتم، (كاترین) نالەنالی بوو. لە نەزەمى خوارەوه لە ژوورەكەیان دانا بۆه. منیش لەسەر كورسییە لە پیتلینگانى قەرۆتەكەى دانیشتم، ژوورەكە سستەریكى تیا بوو. هەستامەوه لە تەنیشت قەرۆتەكە راولەستام، ژوورەكە تاریك بوو. (كاترین) دەستی خۆى دەرەننا و گوتی:

«رۆژباش خۆشەوېستم.»

دەنگەكەى زۆر كز و لاواز و ماندوو بوو.

«رۆژ باش شېرینەكەم.»

سستەرەكە گوتی: «بێ دەنگ. قسە مەكە.»

«كۆرێكى درێژى پانى رەشتالەیه.»

باشى دەبینى.

وا هاتە خەيالێم كە كاترین مردوو، بەمردووان دەچوو. ئەو لا روومەتەى كە لێم دیاربوو، رەنگى مردووانى پەربوو، لە خوارەوه لەژێر رووناكیبەوه دكتۆرەكە ئەو برینە گەوره لێوار ئەستووورە لێككراوەى دەدوووبییهوه كە بۆ نەشتەرگەرى شەقیان كردبوو.

دكتۆرێكى تر كە دەمامكى دابوو، سركەرى دەدایى دوو سستەرى تر دەمامكى خۆیان دابوو شتیان دەدایە دەست دكتۆرەكان. دەقاوهدق لە وێنەى لى پێچانەوهى دەكرد. هەر لە سەرەتاوه كە تەماشام كرد لە خۆم رابینی بتوانم كە تاكو تایی سەیری ئەو دیەنە بكەم.

بەلام بەوه كەیفخۆش بووم كە تەماشام نەكرد. لەو باوەردا نەبووم كە بتوانم

ته ماشايان بکه کم زگی شهق بکه ن. بهلام له دوورینه و دی سهیری ئه و لیبواره بهرزبووه مرد که له برینه که پهیدا ببوو، هه ر که دکتوره که چاپووکانه دهی دووریه و ده تگوت ته قهلی پینه دۆزانه. له و کاته ی برینه که یان ده دووریه و ده چومه هۆله که. ده هاتم و ده چوم پاش ماوه یی دکتوره که هاته دهره وه.

- «ته ندروستی چۆنه؟»

- «زۆر باشه، تۆ ته ماشای نه شته رگه ریه که ت کرد؟»

- «سه لاهه ته؟»

گوتم: «به لئ، زۆر باشه.»

ببینیم سسته رکه که به سهیره وه ته ماشای کردم.

کاترین: «زۆر ماندوو و هیلاکم. برینه که خه ریکه پارچه پارچه بکا. تۆ زۆر باشی، تازیم؟»

- «زۆر باشم، قسه مه که.»

کاترین: «تۆ خه مخۆری منی، من تازاریکی زۆر سه ختم کیشا. منداله که به چی ده چی؟»

- «به که رویشکیکی که و لکراو که ده موچاوی لۆچاوی پیره میتردیکی هه یه.»

سسته رکه گوتی:

- «ده بی بجینه دهره وه، نابج خانم هینری قسه بکا.»

گوتم: «ده چه دهره وه.»

- «برۆ شتی بخۆ.»

(کاترین) م ماچ کرد، رووی بۆر و سیس و ماندوو دیار بوو. به سسته رکه م گوت: «ده توانم قسه یه کت له گه ل بکه م؟»

له گه لم هاته دالانه که. که می چومه ئه و سه ری دالانه که وه.

- «منداله که چیه ته؟»

- «نازانی؟»

- «نه خیر.»

- «بی گیان بوو.»

- «مردبوو.»

- «نه یان توانی هه ناسه ی پی بدن. په تی ناووکی له هه وکی ئالا بوو، یان شتیکی دی لی هاتبوو.»

- «که وای مردوو؟»

- «به لئ، به لام مخابن، مندالیکی له راده به دهر گه وره بوو، وامزانی ده زانی مردوو.»

- «نه خیر.» پاشان گوتم: «وا چاکه بگه رپیتته وه لای خانم بوهستی.»

له سه ر کورسی پی له پیش ئه و میزه دانیشتم که سسته ره کان راپۆرتیان لی هه لده و اسی، له په نجهره وه سهیری دهره وم کرد، له باران بترازی که به هۆی رووناکی گله یه کانی په نجهره که وه دیار بوو، له بهر تاریکی هیه چی ترم نه ده دی. بلتی ئه وها بوو، منداله که مردبوو. هه ر له بهر ئه وه ش بوو دکتوره که ئه وه نده ماندوو دیار بوو. به لام بۆچی له ژوو رکه وایان لی ده کرد؟ له وانه یه له و باوه ریه ی بن بتوانن هه ناسه ی پی بدن. من فرم به هیه چ ئاینیکه وه نیسه به لام ده بوایه له ئای پیروژدا هه لئینرابیه. به لام چی ده بوو گه ر هه رگیز هه ناسه ی نه دابایه. هه ناسه ی نه داوه، هه رگیز نه ژیاوه، ته نیا ئه و ماوه یه نه بی که له سکی (کاترین) دا بوو. به لام له هه فته ی دوا یی، جووله ی نه ما بوو له وانه یه له و ماوه یه خنکابج. ئه ی کۆرپه له ی بی ده سه لات.

خۆزیا منیش وه کو تۆ خنکابام، نا، به و هیوا یه نیم، نابج بۆ مردن به په له بین. (کاترین) وا له سه ره مه رگایه، ئاوات له خۆت کرد، تۆش ده مریت، تۆ نه تده زانی له بهر چی بوو. هه رگیز ماوه ت نه بوو فیری هیه چی بی، تۆ یان فیردایه ناو ئه م دونیا یه و یاسا کانیان پی گو تیت و بۆ یه که م جار له رتسا ده رچوونت تۆ یان گرت و به مردنیان شاد کردی، یا هه ره کو (ئایمۆ) له خت و خۆرای کوشتیان یا تۆش وه کو رینالدی نه خۆشی ئاته شه کیان تووش کردی. هه ر چۆنی بی سه ره نجام تۆ یان کوشت، تۆش ده بی ئه وه ت له بهر چا و بی ت. که می چاوه روان به نۆره ی تۆش دئ.

جارتیکیان له سه ربازگه کۆلکه داریکم خسته سه ر ناگرئ، کۆلکه داره که، پر میتروو بوو، که دهستی به گرتن کرد میترووه کان له کۆلکه که ده رپه رین، یه که م جار که ناگری لی به ربوو به ره ناوه راست ده چوون که ده سووتا، پاشان به ره دوا گه رانه وه سه ره که ی تر، هه ر که ژماره یه کی زۆر له سه ر کۆلکه که خه یه ونه وه که وتنه ناو ناگره که وه، هه ندی رزگاریان بوو، له شیان سووتا و پان بوونه وه، ده رپه رین و نه یانده زانی بۆ کوئ ده چوون. به لام زۆر یه یان به ره ناگره که ده چوون پاشان ده گه رانه وه دوا وه بۆ لای سه ره سارده که وه. پاشان له کۆتاییدا ده که وتنه ناو ناگره که وه و ده سووتان. له بیرمه ئه و کاته وا بیرم کرده وه. ئه مه کۆتایی ئه م دونیا یه یه. ئه مه ش ده رفه تیکی مه زنی بۆ ر خساندم تا بیم به رزگار که ر و کۆلکه داره که هه لگرم و فرپی بده مه جیگایه ک، به لکو میترووه کان له کۆلکه که ده رچن و بیته سه ر زه ی. من هیه چم نه کرد ته نیا قۆغه یی ئام به سه ردا کرد، تا قۆغه که به تال بی و ویسکی تیبکه م به رله وه ی ئای تیبکه ل بکه م، چاکم له بیره که ئه م قۆغه ئاوه ی به کۆلکه که م دا کرد ته نیا هه لمی له میترووه کان هه لساند. ئیستا من له دالانی نه خۆشخانه دانیشتموم چاوه رپی بیستنی هه والی (کاترین) م سسته رکه هه ر نه هاته دهره وه. پاش به ینی به هیتواشی ده رگا که م کرده وه، سه رم به ژوو رکه داگرت، له سه ره تا وه نه متوانی ببینم، چونکه رووناکییه کی زۆر به شه وق له دالانه که هه بوو، ژوو رکه ش تاریک بوو. پاشان ببینم سسته رکه له ته نیشت قه ره و پله که ی (کاترین) دانیشتموه، (کاترین) سه ری له سه ر بالیفه وه یه، له ژیر چه رچه فی لی پاکشا وه.

سسته ره كه دهستی له سهه لیبوه كانی دانا، دواایی هه ستابه سهه پین و هاته لای دهرگاوه.

«ئه ری چۆنه؟»

گوتی:

«زۆر باشه پیتوبسته بچی نانی شتیوانت بخۆی و پاشان بگه ریتتهوه.»

چومه دالانه كه له پیتل كه كه دابه زیم، له دهرگای نه خۆشخانه چومه دهره وه، له بهر باران له و شه قامه تار بكه وه رینگه ی چایخانه م گرت بهر. رووناکییه کی كز له ژووره وه هه بوو، خه لکیکی زۆر له دهوری میتزه كان دانیشتیبون. شوپینکی چۆلم نه كه وته بهرچاو تا دانیشتم. خزمه تچی هاته لام چاكه ت و شه پقه ته رپوهه كانی وه رگرت و جیگایه کی نیشاندانم، جیگایه كه له پیش پیاویکی به ته مه ن بوو، بیره ی ده خوارده وه رۆژنامه یه کی ئیواره ی ده خۆتیده وه. خزمه تچیه كه هات. پرسیم نانی ئیمزێیان چیه؟

گوتی: «گۆشتی جوانه گای كولاو، به لام ته واو بوو نه ماوه.»

«چ هه به بیخۆم؟»

«گۆشتی بهراز له گه ل هیلكه. هیلكه له گه ل په نیر، شكرو ت.»

گوتم: «نبوه رۆش شكرو ت خوارده وه.»

«راسته، راسته خو نبوه رۆش شكرو ت خوارده.»

كابرای خزمه تچی پیاویکی كامل بوو، تهوقی سهه ری رووت ببوه وه، چه ند داوه موویکی به سهه ره لووسه كه یه وه وه ما بوو. پیاویکی روو خۆش بوو.

«چیت فه رموو؟ گۆشتی بهراز و هیلكه یا هیلكه له گه ل په نیر؟»

گوتم: «گۆشت و هیلكه، له گه ل بیره.»

«خه ست بی؟»

گوتم: «به لئ، مه یله و، روون.»

گوتی: «هاته وه بیرم، تو ئه و نبوه رۆیه ش بیره ی مه یله و روونت خوارده وه.» گۆشت و هیلكه م خوارد و بیره م خوارده وه. گۆشت و هیلكه كه له ناو قاپیکی خردا بوو. گۆشته كه له ژیره وه بوو، هیلكه كه شه له سهه ره وه، زۆر گه رم بوو، له گه ل پارووی یه كه م فری بیره م هه لقوړاند تاوه كو نبو ده م سارد كه مه وه.

برسیم بوو. به خزمه تچیه كه م گوت هه ندیکی ترم بو بیتی. چه ند پیتکی بیره م خوارده وه، هه رگیز بیرم نه ده كرده وه. به لام رۆژنامه ی ئه و پیاوه ی به رامبه رم خۆتیده وه. هه والی شكانی به ریتانیای تیا بوو. كاتی پیتیزیانی پشتی رۆژنامه كه ده خۆنیمه وه خیرا رۆژنامه كه ی لوول دایه وه و بستم داوا له خزمه تچیه كه بكه م رۆژنامه یه كم بو په یدا بكا. به لام نه مده توانی هه موو هۆشمی بخمه سهه ر.

چایخانه كه گه رم بوو، هه وای دهره وه شه ته واو نه بوو. زۆربه ی خه ل كه كه ی سهه ر میتزه كه یه كتریان ده ناسی، یاری قوماری هه مه چه شن له سهه ر میتزه كان به رپوه بوو. كابرای خزمه تچی به هیتانی بیره بو سهه ر میتزه كان خه ريك بوو. دوو پیاو هاته ژووره وه به لام

جیگه یان نه دۆزیه وه، له به رامبه ر ئه و میتزه ی من له سهه ری دانیشتیبونم به پیتوه راوه ستان. داوای بیره ی ترم كرد. تا ئیستا مه یلی به جیه هیشتم نه بوو، هیشتا زوه بگه ریمه وه نه خۆشخانه، هه ولتم دا بیره نه كه مه وه و به ته واوی بیده نگ بم. پیاوه كان هه ر به پیتوه وه ستا بوون. كه س بزیا ن هه لئه ستا، بۆیه چوونه دهره وه، بیره ی ترم خوارده وه. ئیستا كۆمه لئ قاپی فه خفووری له سهه ر میتزه كه ی به رامبه رم گرده وته وه. پیاوه كه ی به رامبه رم چاویل كه كانی له چاوكردنه وه، له ناو به رگه كه ی دانا یه وه خستیه گه ر فانییه وه پیتکی خۆی هه لگرت و سهه ری دهره وه ی كرد له ناكاو هه ستم كرد ده بی بگه ریمه وه، بانگی خزمه تچیه كه م كرد، پارهی شته كانم دا بی، شه پقه كه م له سهه ر نا و چومه دهره وه، له ژیر باراندا گه رامه وه نه خۆشخانه. له نهۆمی سهه ره وه چاوم به سهه ره ره كه كه وت. داده بزی گوتی:

«ئیستا ته له فۆنم بو كردی.»

وای گوت و شتی كه وته دل مه وه.

«خیر، چ قه وماوه؟»

«خانم هیتری تووشی خۆین به ریوون بووه.»

«ده توانم بچمه ژووره وه؟»

«نه خیر، ئیستا دکتوری لایه.»

«جیی مه ترسییه؟»

«زۆر مه ترسی لی ده كرئ.»

سسته ره كه چوه ژووره وه دهرگا كه ی داخست. له دهره وه له دالانه كه دانیشتم. هه موو شتیكم به میتشكدا ده خولا یه وه. توانام نه بوو بیر بكه مه وه. زانیم به ره و مردن ده چی، نزام ده كرد تا نه مرئ، نه هیلئ بمرئ، ئو، خوایه، تكایه با نه مرئ. له راست سهه رم پیتوه نییه. هه رچیه كه ی داوا بكه ی ئه نجامی ده دم، ته نیا ئه و نه مرئ. تكایه، تكایه، تكایه، ئه ی خوایه مه هیلئه بمرئ، تكایه خوایه وا بكه ئه و نه مرئ، گه ر ئه و نه مرئ، هه رچیه كه ی داوام لی بكه ی، بو تی ئه نجام ده دم. منداله كه ت بو باره گای خۆت برده وه. به لام وا بكه ئه و نه مرئ. مردن هه قه به لام ئه و نه مرئ. تكایه، تكایه خوا ی گه وه مه هیلئه بمرئ.

سسته ره كه دهرگای كرده وه به په نجه كانی هیمایه کی بو كردم تا بچمه ژووره وه. به دوایدا چومه ژووره وه كه چومه ژووره وه (كاترین) چاوی به رز نه كرده وه، چومه ته نیشت جیگا كه ی. دکتوریش له ته نیشته كه ی به رامبه رم راوه ستا بوو (كاترین) سهه ری منی كرد و زه رده خه نه یه کی گرت. منیش خۆم دا هیتانیه سهه ر قه ره و تله كه ی و دهستم به گریان كرد. (كاترین) به ده نگیکی نزم گوتی:

«ئه ی نازیزی كه ساسم.»

په نگی مردووانی په ریووی.

گوتم: «تۆ زۆر باشى، (كات) ئېستا چاك دهبيتته وه.»  
 گوتى: «دهرم.» كه منى چاوهروانى كرد دوايى گوتى: «رقم له مردنه.»  
 دهستيم گرت، گوتى: «دهستم لىن مهده.»  
 نه وى گوت و، منيش دهستيم بهردا. زهردهخه نه يهكى گرت، گوتى: «ئهى نازيزى  
 ههژارم، ههركاتى بتهوئى دهتوانى دهستم لىن بدهى.»  
 - «چاك دهبيتته وه، (كات)، دهزانم چاك دهبيتته وه.»  
 ويستم نامه يهكت بۆ بنوسم، له ترسى ئه وهى شتى روويدا، بهلام نه منوسى.»  
 - «دهتهوئى قهشه يا ههركه سى بانگ بكه، تا بتبينى؟»  
 گوتى: «تهنيا تۆم دهوئى، باكم نيبه، رقم له مردنه.»  
 دكتور گوتى: «ناين ئه وهنده زۆر قسه بكهى.»  
 گوتى: «زۆر باشه.»  
 - «چيت دهوئى بيكه كاترين؟ ههرك شتى بتهوئى دهتوانم پهيداي بكه.»  
 كاترين زهردهخه نه يهكى گرت و گوتى: «نه خيتر.»  
 پاشان گوتى: «ئه وهى له گهك منت كرد له گهك كچى تريشى ناكه؟ يان هه مان  
 قسه يان له گهك دهكهى، وايه؟»  
 - «ههركيز وا نيبه.»  
 - «دهمهوئى له گهك كچانى تريش وا بكهى.»  
 - «من نامهوئى.»  
 دكتور گوتى:  
 - «ئيهو زۆر قسه دهكه ن بپوسته، (هيترى)، بچيته دهره وه. پاشان دهتوانى بييته  
 ژووره وه. تۆ نامرى خۆت گيل مهكه.»  
 كاترين گوتى:  
 - «زۆر چاكه، بهم زوانه، ديمه وه شهوان له گهك ده مينيمه وه.»  
 زۆر به زهحمهت دهيتوانى قسه بكا.  
 دكتور گوتى: «تكايه برۆ دهره وه.»  
 كاترين چاويكى لىن قووچاندم، دهموچاوى پهنگى مردووانى پهريبوئى.  
 گوتم: «وا دهچمه دهره وه.»  
 كاترين: «نيگه ران مهبه، نازيزم، تۆزقالتى باكم نيبه، ئه مه تهنيا فيلتىكى چه په له.»  
 - «تۆي خوشه ويست و نازيزم.»  
 له دالانه كه وه زۆرم چاوهروان كرد، سسته ره كه هاته لاي دهرگا و هاته لام و گوتى:  
 - «خانم (هيترى) حالى شه، زۆرى لىن ده ترسم.»  
 - «مرد؟!»

- «نه خيتر، بهلام له هوش خۆي چوه.»  
 له وه دهچوه سه ره له نوئى خويى به ربووبيته وه. نه يان دهتوانى پاييگرن. چومه ژووره وه  
 له تهكى وه ستام تا گيانى دهرچوو.  
 ماوه يى بى هوش مايه وه، زۆرى نه خاياند گيانى سپارد. له دهره وه له دالانه كه قسه م  
 له گهك دكتوره كه كرد:  
 - «هيچ شتى ههيه ئه مشه و بيكه م؟»  
 - «نه خيتر، هيچ نيبه. بنگه ينمه ئوتيله كهت؟»  
 - «نه خيتر، سوپاس. كه منى ليتره ده ميتيم.»  
 - «دهزاني هيچ نيبه بگوتري، ناتوانم بيت بلّيم...»  
 گوتم:  
 - «نه خيتر، سوپاس.»  
 - «ئه مه تاكه ريگه يى بوو ئه نجام بدرى. نه شته رگه ربببه كه وا دهرچوو كه...»  
 گوتم: «نامهوئى له مه پ ئه وه وه قسه بكه م.»  
 گوتى: «حهز ده كه م بنگه ينمه ئوتيله كهت.»  
 - «نه خيتر سوپاست ده كه م.»  
 نه و له دالانه كه چوه خواري، منيش به ره وه دهرگاي ژووره كه چووم.  
 سسته ره كه گوتى:  
 - «ئيسستا ناتوانى بييته ژووره وه.»  
 گوتم: «به لىن، ده توانم.»  
 - «ئيسستا حهقى ئه وهت نيبه پى بنيتته ژووره وه.»  
 گوتم: «تۆ برۆ دهره وه!، هه ره ها سسته ره كه ي تريش ده بى بچيته دهره وه!»  
 پاش ئه وهى ئه وانم دهركرده دهره وه، دهرگا كه م داخست و گلۆپه كانم كوژانده وه. تازه  
 داد نادا و هيچ سوودى نه ما بوو وه كو مالتاوايى له په يكه رى بكه ي وابوو. پاش  
 ماوه يى هاته دهره وه و نه خوشخانه م به جيهيشت و له ژير باران بۆ ئوتيله كه گه رامه وه.  
 كۆتايى

ناوى هەندى له كەسايەتییەكان

- ۱- فريديريك هينرى: ئەفسەر. داوتەلەب لەخاچى سوور. كورە پالەوانى رۆمان. ئەمريكييه.
- ۲- كاثرين باركلي: سستەر. كچه پالەوانى رۆمان. بەريتانىيه.
- ۳- هيلين فيترگسون: سكوتهلەندى. سستەر.
- ۴- گاج. سستەر.
- ۵- ووكر. سستەر.
- ۶- فان كامپن. سستەر.
- ۷- رينالدى: نژدار. هاوپتي هينرى.
- ۸- بارتو ليمو: شوفيري فريگوزارى. بەگوللەيهكى لابهلا دەكوژرى.
- ۹- ئالدى بونيلز: شوفيري فريگوزارى. سوسىالست خواز. لەكاتى كشانەوه خۆى دەدا بەدەست دوژمنەوه.
- ۱۰- لووكى پيانى: شوفيري فريگوزارى. سوسىالست خواز. هاوپتي بونيلو.
- ۱۱- فرانكو گوردىنى: شوفير.
- ۱۲- پاسىنى: شوفيري فريگوزارى لەكاتى بۆردومان دەكوژرى.
- ۱۳- گافوزى: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۴- مانيرا: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۵- قەشە: داوتەلەب لەخاچى سوور. ئىتالى. هاوپتي هينرى و رينالدىيه.
- ۱۶- رالف سيمونز: گورانيسيتز. هاوپتي هينرى. هينرى لەكاتى راكردنىدا جله مەدەنييهكانى ئەو لەبەر دەكا.

ناوى هەندى له مەيهەكانى رۆمانەكە

- ۱- ئاستى
- ۲- سترىگا
- ۳- گراپا
- ۴- ئىك نوگ
- ۵- پم
- ۶- شيرى
- ۷- فيرموٹ
- ۸- مارييني
- ۹- سيزانو
- ۱۰- شانتي (چانتى)
- ۱۱- ميس
- ۱۲- چيلكه (فريزا)
- ۱۳- كاپرى
- ۱۴- مارگاوكس
- ۱۵- باربيرا

فەرەهەنگۆك

د

ئاقتاوه: مەسپە  
 ئاتەشەك: نەخۆشى سفلس  
 ئامپرساز: ميكانيك، فيتەر  
 ئاوزه: هاوزه، هاوتەمەن  
 ئاوه تەماتە: دۆشاوى تەماتە  
 ئيرەيى: حەسوودى  
 ئەنشۆفى: جۆره ماسپيهكە  
 ئەوناسا: هەمان بابەت

ب

بالپۆز: سەفير (سفير)  
 بزگور: جلپه‌رگ و كەلوپەلى بى كەلكى مرۆڤ  
 بەردان: بەرەلاکردن، ئازادکردن  
 بەرزكەرەوه: ئەسانسىر؛ مەسەد (مصعد)  
 بەگۆرى وەرکردن: پزاندن  
 بەروانكە: بەركۆشە  
 بەرەژان: ژانى بەر مندالبوون  
 بەپىتەك: ماوئەيك  
 بېمەكارى: تامين

پ

پالەوانە: خەرپشتى ديوار، ئەو كۆلەگەيهى له تەنيشت ديوارى لار دروست دەكرى تا نەپمى.  
 پردى كەلەك: پردهگەمى، ئەو پردهى كه له ژمارەيى گەمى دروست دەكرى، بەشيوەيهكى كاتى، تاوهكو ئوتومبيل وديا شتى تر بەسەردا تپپەر بېت، بەتايپهتى لەكاتى شەر.  
 پشى: سانەوه، ماندوو حەسانەوه، پشودان.  
 پفكه: بلۆق، تلۆق  
 پتيلكه: پەپزە، قادرمه  
 پتيلوى چەرمەگا: جۆره پتيلويتكى تايپهتبييه لەناو بەفر و بەفراودا له پەن دەكرى.  
 پى لى هەلپەين: زۆر خودان بە شتتیک

ت

تاخورك: جۆره گاليسكەيهكى تايپهتى سەر بەفره.  
 تالى سوور: خەتە داوى سوور.  
 توج: مەفرهق، جۆره كانزايهكى زەردە.  
 تەراتين: غارغارين.  
 تەزى: زۆر سارد.

تهك: ته نېشت

ته له زم: پرووشكي بومبا و كومباره

تېنېته: تېنېتا، نه فسه ر

ج

جل و بزگور: پروبيتال

جه نجال: قه له بالغ

جوكي: نه سپ سواړي غار غارين

چ

چاشت: ناني پاش به ياني

چاوو: وشه يه كي ني تالبييه واته خوا حافيز

چه پارهدان: پرگار بون

چيشتانان: كاتي چيشته نگا و

ح

حهوت خه و: خه ويكي خوځ

خ

خوت به رده وه: خوت فرېده

خوانچه: سني، خوان

خوناو: شه ونم

خه ناو كه: ملوانكه

د

دانوساندين: خو مات كردن بو گوښگرتن له قسه

دايسابوو: داگيرسابوو

داوت له لب: (متطوع)

دژون: چلكن

دكريكي چاكيان...: كاريكي خراپيان...

دلارا: خوځ و دل كه ره وه

دلرفين: دلرفين، دلگر، بهرچاو

دله راوكي: دوودلي

دولاخ: به له ك پيچ

ده رده كويان: تيتانوس

ده سته لگه: مستمسك، ده ستاويژ

ز

زگ هه لدرين: نه شسته رگه ري قه يسه ري. نه شسته رگه ري به بو نه و نافرته ته ده كړي كه

منداله كه يان به شيوه يه كي سروشتي نابن. ترسي مردن له نه شسته رگه ري به گه لي به رزه.

زيتلاق: چلپاو

زه وي قليبشا: فهرته نه قه وما

س

سا بيته: بنميچ

ساختمان: خانو به رهي گه وره و به رز

سامال: سا به قه

ساردي لي ده رزا: زور سارديوو

ساويته: ستيه ره ويته، نه م جوړه ويته به كه شيوه ي مرؤف له سه ر كاغه ز (به زوري كاغه زي

رېش) به مقه س دروست ده كړي. سليوت

ستوول: كورسي بي پشت

سوژاني: نافرته ي داوين بييس، تياترؤ، قه چيه

سوژنه ك: (سيلان)، جوړه نه خوشي به كي كيما وييه توشي زا به ندام ده بين.

سي قورينگ: جوړه بالنده به كه، له مراوي ده چي.

سي له سه ر: بالنده به كي نا وييه.

سه رتوپ: سه ر لووتكه، سه رپوپ

سه ريازي تايبه تي: قوات خاصه

سه رشورك: همامي مال

سه رله به ر: به رده و ام

سه رمه ست: سه ر خوځ

سه ريان ده كرد: نيشانه يان نه ده پيكا

سه يوان: چه تر

ش

شابه ندره: قنصل

شاش: (له فاف) ي برين پيچان

شاقاو: شه قاو، هه نگا و، پينگاځ

شلنه ژان: خورپه، صدمه

شولك: لقه داري ته ر و ناسك و باريك

شوي: كراسي شه و (هي نافرته)

شه ته كده ر: ناميرت كه له قوماش يا له په تك دروست بكرئ بو راگرتني خوئين.

شيو: شيو، ناني ئيواره.

غ

غار غاريني: سه ر به ربه ستان: سباق حواجز الخيل

ف

فراوين: فره وين. ناني نيوه رؤ؛ فراقين

ق

قان: له خت و خوړايي پييداني چهنه خال به كه سي له ياريدا بو نه وه و ه ستايي خوخت

بسه ليتيت.

قه‌ره‌بينا: جۆره تفه‌نگيچه  
 پۆليسي قه‌ره‌بينا: ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ئه‌م جۆره تفه‌نگه هه‌لبگرن بۆ مه‌به‌ستی هه‌يمنی وه‌كو  
 (انضباط العسكري) لای خۆمان.  
 قه‌عه‌ده: له‌جياتی Panbed به‌كارهاتوه. ئه‌و قوتووه‌ی له‌ نه‌خۆشخانه له‌ژيئر نه‌خۆش داده‌ندريئ  
 بۆ مېزکردن یا پېسايی کردن.  
 قه‌له‌زه: نافوره  
 قه‌وئیده: ئه‌و ئافره‌ته‌ی کۆمه‌لێک سۆزانی (قه‌حپه‌)ی له‌به‌ر ده‌ستدایه، بۆ مه‌به‌ستی بېن  
 وه‌وشتی.

ک

کړي: بېنده‌نگ و خاموش  
 کريسمس: جه‌ژنی له‌دايکيونی عيسا  
 کلاوکوره: سۆفه‌قيته. جۆره بالنده‌يه‌که  
 کولم: روومه‌ت  
 کلۆت: کلتيجه  
 کوزکيشی: مه‌رابی  
 کوز ٤٣١ مپاره: بۆمب، گولله تۆپ، (قنبله)  
 کۆتنده‌ر: کۆی؟  
 که‌پوو: لووت  
 که‌چه: شتی خراب  
 که‌ته: چوارشانه  
 که‌له‌باب: که‌له‌شیر، ديکال  
 کياتنی: شيانتي، جۆره شه‌رآبيته‌که  
 کيتها: کامه

گ

گړنی گړنی: گرنج گرنج و ددانه‌دار  
 گۆپال: گۆچان  
 گونک: قۆر  
 گه‌ور: جیگای ئاژه‌ل تیا چه‌وانه‌وه  
 گوئی رادپران: گوئی راکرتن له‌قسه به‌تایبه‌تی به‌سه‌رخه‌وه‌وه.  
 گوئیان سووکتەر ده‌کا: وا ده‌کا زووتر گوئیان له‌شت بېن

ل

لوولاق: خواره‌وی قاچ  
 له‌خت و خۆرابی: بېن هۆ  
 لایده: غه‌ریب، بیانی  
 لاتریزه: لاقوون، لاران

م

مگتیز: ئاره‌زوو

میردمنډال: کورتکی تازه‌لاو  
 میرگوزار: باغ و باغات  
 مه‌لۆتکه: ساوای تازه له‌دايکيوو  
 مۆله‌ت: مادۆن، ئیجازه

ن

نۆدار: جه‌راح  
 نه‌رده‌بان: پینیلکه (له‌دار دروست کرابین)  
 نه‌فره‌جا: گه‌وره

و

ویستریا: جۆره ده‌وه‌نیکی خۆه‌له‌ئواسه  
 وینده‌ر: ئه‌وی  
 ویستگا: مستودع

ه

هه‌له‌زووپاو: هه‌لاوساو  
 هه‌له‌زاندن: دراندن  
 هه‌پروه: به‌ره‌وپییش  
 هه‌ژک و بژال: شولکه و چیلکه  
 هه‌له‌سموت: به‌رز و دژوار  
 هه‌وک: گه‌روو  
 هه‌وکردن: التهاب

ی

یه‌ک به‌ر: یه‌ک لا، یه‌ک ری، یه‌ک ساید